

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

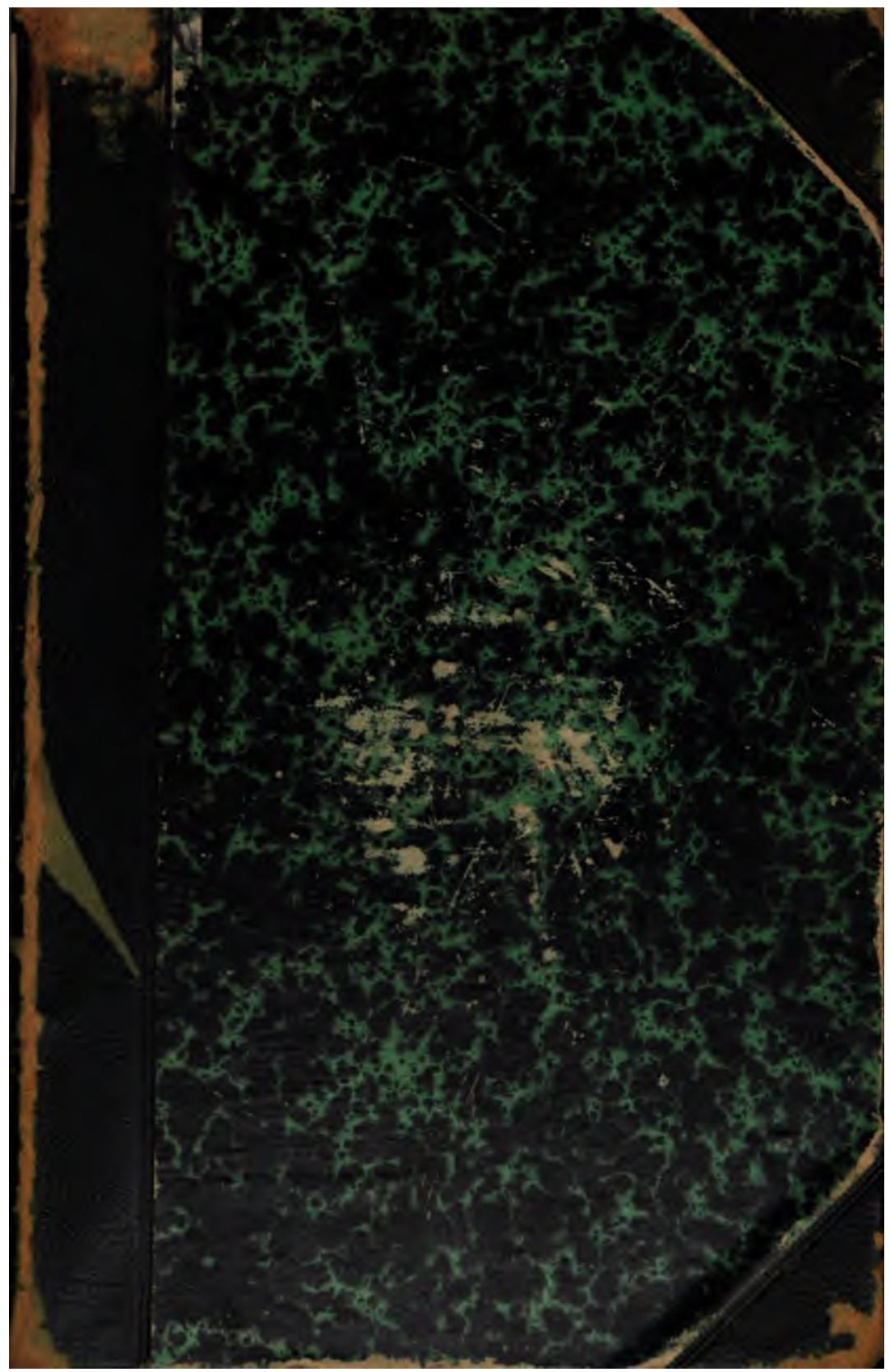
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

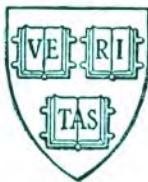
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

915

Ge 36.560

Harvard College
Library

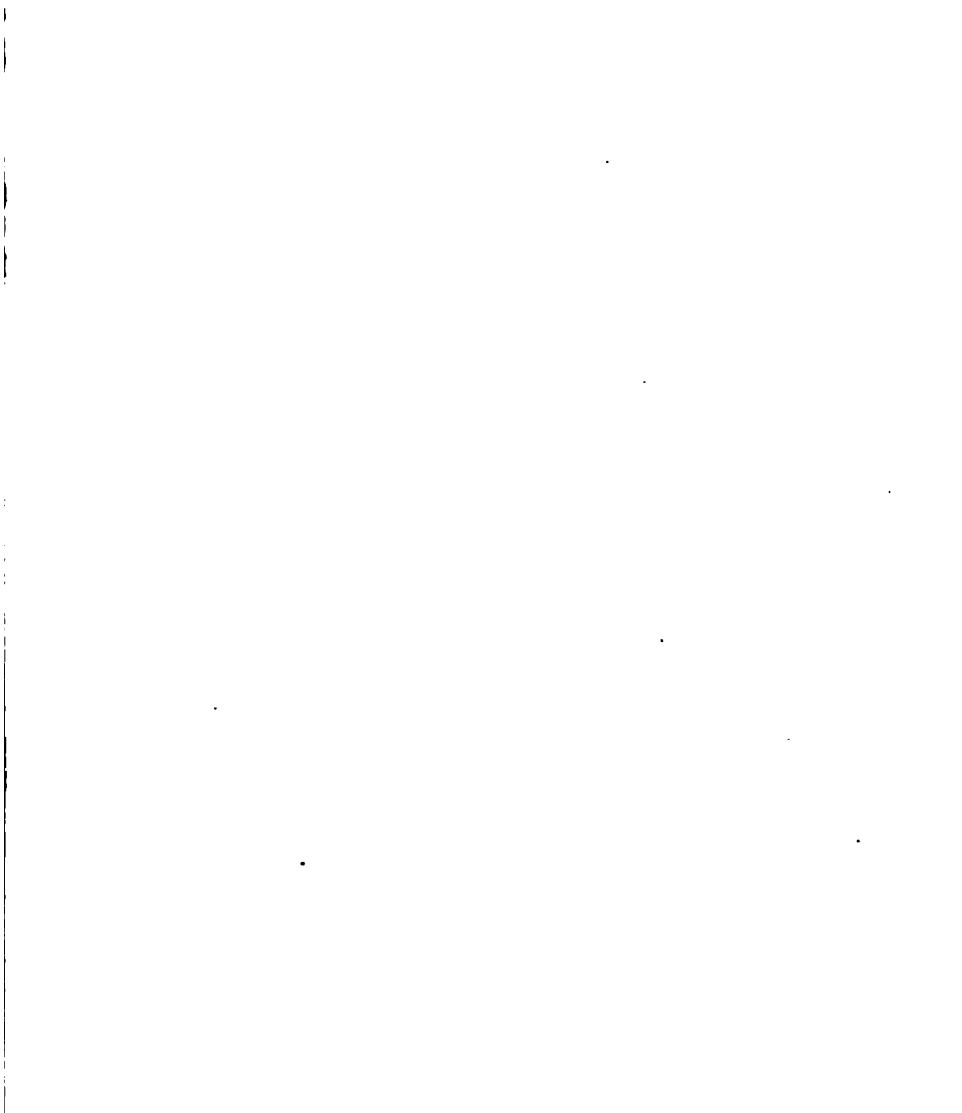

Bequeathed by

Edward Southworth Hawes

Class of 1880

1943

—

—

—

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

EURIPIDIS ORESTES

AD FIDEM

MANUSCRIPTORUM EMENDATA

ET BREVIBUS NOTIS

**EMENDATIONUM POTISSIMUM RATIONES
REDDENTIBUS INSTRUCTA.**

IN USUM STUDIOSÆ JUVENTUTIS.

EDIDIT

RICARDUS PORSON A.M.

GRÆCARUM LITERARUM APUD CANTABRIGIENSES PROFESSOR.

LONDINI:

IMPENSIS G. ET W. B. WHITTAKER, AVE-MARIA-LANE.

1821.

Ge 36.560

HARVARD COLLEGE LIBRARY
FROM THE
EDWARD S. HAWES ESTATE
1943

Excudit R. Gilbert, St. John's Square, London.

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ορέστης, τὸν φόνον τοῦ πατρὸς μεταπορευόμενος, ἀνεῖδεν Αἴγισθον καὶ Κλυταιμήστραν· μητροκτοῦσα δὲ τολμήσας, παραχρῆμα τὴν δίπολην ἔδωκε, ἐμπαντὸς γενόμενος. Τυνδάρεω δὲ, τοῦ πατρὸς τῆς ἀνηρημένης, κατηγορήσαντος κατ' αὐτοῦ, ἔμελλον Ἀργεῖοι κοινὴν ψῆφον ἐκφέρεσθαι περὶ τοῦ, τί δέη καθεῖται τὸν ἀσεβήσαντα. κατὰ τύχην δὲ Μενέλαος ἐκ τῆς πλάτης ὑποστρέψας, νυκτὸς μὲν Ἐλέντην εἰσεσπεστεῖλε· μεθ' ἡμέρην δὲ αὐτὸς ἥλθε, καὶ παρακαλούμενος ὑπ' Ὁρέστου βοηθῆσαι αὐτῷ, ἀντιλέγοντα Τυνδάρεον μᾶλλον πῦλαζήθη· λεχθένταν δὲ λόγουν ἐν τοῖς σχλοῖς, ἐπιπέχθη τὸ πλῆθος ἀποκτείνειν Ὁρέστην. * * * συνὸν δὲ ὁ Πιλάδης, ὁ φίλος αὐτοῦ, συνεβούλευσε πρῶτον Μενέλαον τιμωρίαν λαβεῖν, Ἐλέντην ἀποκτείναντας. αὐτοὶ μὲν οὖν ἐπὶ τούτοις ἐλθόντες διεψεύσθησαν τῆς ἥλικας, θεῶν τὴν Ἐλέντην ἀρπασάντων. Ἡλέκτρα δὲ Ἐρμιόνην ἐπιφανεῖσαν ἔδωκεν εἰς χεῖρας αὐτοῖς· οἱ δὲ ταύτην φονεύειν ἔμελλον. ἐπιφανεῖς δὲ Μενέλαος, καὶ βλέπαντας ἐαυτὸν ἄμα γυναικὸς καὶ τέκνου στερούμενον ὑπ' αὐτῷ, ἐπεβαλετο τὰ βασίλεια πορθεῖν. οἱ δὲ φθάσαντες ὑφέψαντο πτεῖλησαν. ἐπιφανεῖς δὲ Ἀπόλλαν Ἐλέντην μὲν ἔφορον εἰς θεοὺς διακομίζειν, Ὁρέστηρ δὲ Ἐρμιόνην ἐπέταξε λαβεῖν, Πιλάδηρ δὲ Ἡλέκτραν συνοικίσαι, καθαρθέντι δὲ τοῦ φόνοῦ, Ἀργοὺς ἀρχεῖν. Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ἀργείῳ ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν Ἀργείων, ἡλικιωτίδων Ἡλέκτρας, αἱ καὶ παραγίνονται, ὑπὲρ τῆς τοῦ Ὁρέστου συνθανόμεναι συμφοράς. τὸ δὲ δράμα κοινωνότερον ἔχει τὴν καταστροφήν. ἡ δὲ διασκευὴ τοῦ δράματος ἔστι τοιάντη· πρὸς τὰ τοῦ Αγαμέμνονος βασίλεια ὑπόκειται Ὁρέστης κάμιον, καὶ κείμενος ὑπὸ μανίας ἐπὶ κλινοδίου, φῶ προσκαθίζεται πρὸς τοῖς ποσὶν Ἡλέκτρα. διαπορεῖται δὲ, τί δήποτε οὐ πρὸς τὴν κεφαλὴν καθίζεται; οὕτως δὲ μᾶλλον ἔδοκε τὸν ἀδελφὸν τημελεῖν, τούτῳ παρεκάθιζομένην πλησιαίτερον. ἔσκειν οὖν διὰ τὸν χορὸν ὁ ποιητὴς διασκευασαι· διπυθέρθη γὰρ ἀν δ 'Ορέστης, ἄρτι καὶ μόγις κατεδραθεῖς, πλησιαίτερον αὐτῷ τῷν κατὰ τὸν χορὸν γυναικῶν παρισταμένων. ἔστι δὲ ὑπόκεισαι τοῦτο, εἰς ἀν φοσιν Ἡλέκτρα τῷ χορῷ. Σύγα, σίγα, λεπτὸν ἵχυος ἀρβύλης. πιθανὸν οὖν ταύτην εἶναι τὴν πρόφασιν τῆς τοιάντης διαθέσεως. τὸ δράμα τῷν ἐπὶ σκηνῆς εὑδοκιμούνταν, χείριστον δὲ τοῖς ἥθεσι, πλὴν γὰρ Πιλάδου πάντες φεῦλοι ἦσαν.

*** Lacunam hanc explere conantur codices Dorvilliani duo, nuper inter Bodleianos repositi, sed non optimo successu. Alter addit ὃ καὶ ἴωνον πλάκατος αὐτὸς στίχοι, ἢ τοῦ βίου προσέδων, alter ἴωνον πλάκατον αὐτὸν ἢ τοῦ βίου προσέδων. Hoc codices citavi ad Hec. 1095. Orest. 92, 428.

AD ARGUMENTUM.

Var. lect. MSS. Dorvill.

- I. 1. *ρωτ* μεταπεμπίστε, D. 2. addit
ται ιδεῖσθαι.
3. post Τυτάξεων D. 1. omittit δι.
3, 4. κατηγορίσαντος κατ' αὐτῶν. κατηγο-
ρίσαντος αὐτῶν ή τῷ πλήθε, D. 1.
5. οὐδὲ omittunt D. 1, 2.
6. ἀποτρέψας. διανοεῖσθαι, D. 1. post
κατηγορίας D. 1, 2. addunt εἰς τὸν εἶναι.
7. απιλέγοντος Τυτάξεων. D. 1.
9. συντὰ δὲ τότες, D. 1. συντὰ τότες,
D. 2.
11. τότες. τινότες, D. 2.
12. Ἡλύτρα δὲ Ἐρυθρών θεματάστας.
τὴν δὲ Ἐρ. διέξας ἐπιβλαστήσας. D. 2.
14. αὐτῶν. αὐτῶν τοῦ Ὀρέστου, D. 1.
15. post φθάσαντος, D. 1, 2. addunt
ἀρχαλοτέρους. post θειλάσαντος, D. 1. addit
τοῦ Πέλαση.

SYLLABUS NOTARUM,

QUIBUS MANUSCRIPTI SIGNANTUR.

Cum signa, quibus usus sum ad MSS. distinguendos, sparsim in notis explicitur, visum est omnia h̄ic ob oculos lectoris simul reponere.

A. Mosquensis primus apud Beckium.

Aug. 1. 2. Augustani duo apud Brunckium.

C. C. C. vel MS. C. C. C. codex in Corporis Christi Collegio Cantabrigiæ, a Barnesio et Kingio collatus.

Cant. codex olim Askewii, nunc in Bibliotheca Academice Cantabrigiensis signatus Mm. 1. 11. Vide infra M. N.

D. Mosquensis quartus apud Beckium.

H. vel Harl. Harleianus 5725, in Museo Britannico.

J. Harleianus 6300, ibidem.

K. Regie Societatis codex recentior, a Kingio collatus. Hujus quasdam in choris interpolationes, a Kingio in textum admissas, prorsus tacui.

L. MS. Ayscough. 4952, in Museo Britannico.

M. N. MS. in Bibliotheca publ. Cantab. signatus Nn. 3. 14. Tres priores fabulas habet eleganti manu saeculo XIV scriptas, duasque iterum priores ineleganti et recentissima manu. Illum post-hac vocabo M, recentiorem N. Et hunc codicem et Cant. ab Askewio utendos accepit Musgravius, sed paucis tantum in locis inspexit.

Membr. membranæ in Bibliotheca Parisiensi, olim Regia, a Brunckio collatæ.

MSS. Dorvill. Codices Dorvilliani duo, nuper inter Bodleianos repositi.

P. vel Lib. P. liber impressus in Bibl. Parisiensi, cum MSS. collatum, unde varias lectiones exscripsit Musgravius.

R. Alter Regie Societatis codex.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΕΛΕΝΗ.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ΧΟΡΟΣ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΜΕΝΕΔΑΟΣ.

ΤΥΝΔΑΡΕΩΣ.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΦΡΤΞ.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ΕΤΡΙΠΙΔΟΤ ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΗΑΕΚΤΡΑ.

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ὡς εἰπεῖν ἔπος,
οὐδὲ πάθος, οὐδὲ συμφορὰ θεῆλατος,
ἥς οὐκ ἀν ἄραιτ ἄχθος αὐθεάπου φύσις.
ὁ γαρ μακάριος, κούκ ὄνειδίζω τύχας,
Διός πεφυκως, ὡς λέγουσι, Τάνταλος,

5

2. συμφορὰ Lucianus, Stobaeus,
et plures MSS. ξυμφορὰ Aldus.

3. ἀνθρώπου Ald. Stob. et plures
MSS. recte. Sed ἀνθρώπου R. et ita
Lucianus, aut alias, Ocyprod. T. III.
p. 673. Hos tres priores versus sic
convertit Cicero, Tusc. IV. 29.
*Nequ tam terribilis ulla fando
oratio est, Nec fors, neque ira cæli-
tum inventum malum, Quod non
natura humana patiendo ferat;*
quæ pleraque adoptavit Grotius in
Stobeo suo, p. 408. In primo
versu male Ciceronem reprehendunt Muretus Var. Lect. VIII. 16.
Leopardus Emend. VIII. 21. Il
scilicet reddunt, *Nihil tam terri-
ble est, ut verbo dicam, quod esset,*
ἢ τινι τινι. Sed fors non bene
exprimit τάλη, et in tertio versu
debebat potius, *Cuius onus non
tollerare cogatur humana natura,*

5. Hunc versum integrum sum-
sit Nicolaus Comicus apud Sto-
beum XIV. p. 85. ed. Grot. et
dramidum decimi. De Tantali
pena alii alia narrant. Plerique

cibum et potum semper prope
adesse aiunt, quæ quoties gustare
conatur, labia ejus vel manus effu-
giunt. In hoc Odysseæ vulgatas
editiones sequuntur; sed istum lo-
cum ut spurium ejecit Aristarchus,
testante Pindari Scholiaste. Et
profecto videntur omnia ista Od.
Λ. 567—626. poëtae opus esse
Homero recentioris, antiquitatem.
Scholiastes ineditus ad Od. Λ. 567.
ιεθύνται μάχης τοῦ, ἃς εἰπεῖν ὁ μὲν αὐθής,
ἴδη δόμον ἄποδες τίσω. Idem ad 602.
τοῦτον ὑπὸ Ονομακρύτου πεποιηθεῖ
φασί. ἡθίτηται δέ. Quod si is Ono-
macritus idem est, quem Herodo-
tus VII. 6. narrat in exilium ab
Hipparcho actum, quod Musæi
oracula interpolárit, profecto jam
tum hic locus in quibusdam Ho-
meri exemplaribus exstiterit ne-
cessere est. Non inficior equidem,
Pausaniam, cuius verba mox pro-
feram, versus hos ut genuinos agno-
visse. Sed ejus auctoritas eo mino-
ris est in hujusmodi quæstione, quod
etiam hymnos, qui sub Homeri no-

κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δεμαίνων πέτρον,
ἄερι ποτάται, καὶ τίνει ταύτην δίκην,

mine feruntur, progenuinis agnoverit. Poëtis tamen ab Homeri æstate proximis ignota esse videtur hæc historia. Pindarus, Olymp. I. 91. πατὴρ ὑπερημάσσεις κάρτερος αὐτῷ λίθοι, τὸν αἰδί μενοῦν κιφαλᾶς βαλεῖ, εὐφροσύνας ἀλλάται. Isthm. VIII. 21. ἵπιεδη τὸν ὑπὲρ κιφαλᾶς γι Ταντάλου. λίθοι παρὰ τις ἔτρεψεν ἄμμι θάσος. Ad priorem locum, versibus ex Odyssaea citatis, ita pergit Scholiastes: πλὴν εἰ μὴ κατὰ Αρισταχρον νόθα σινὶ τὰ ἐπη ταῦτα. Ἀλκαῖος δὲ καὶ Ἀλκμάν λίθοι φεσσοὶ ἐπαιωρισθεὶς τῷ Ταντάλῳ. ὁ δὲ Ἀλκμάν, στῶς (forte Ἀλκμάν οὔτως) ἀπὸ δὲ ἀσμένοισι ἀλιτηρές, ξοθὲν ἵπι θάκης κατὰ πίτρας, ὅρεων μὲν οὐδὲν, δοκίμων δὲ. ἴποισι δὲ καὶ ὁ Ἀρχιόχος, μήδε δὲ Ταντάλου λίθος Τῆσδεν υπὸ μέσου κρημάσθη. ἕποι δὲ ἀκούοντος τὸν πίτρον ἵπι τοῦ ἡλίου. Sequentia vide infra ad v. 971. Alcmanis locum sanent ii, qui velint aut possint. In Archilochio leviter corrigendum ὑπὲρ et κριμάσθω, ex Plutarcho, Polit. Praecept. T. II. p. 803. A. Finis est trochaici cum initio alterius, quod cum non animadvertisset Brunckius, senariorum fragmenta ita constituit: μήδε δ. T. λ. Τπαρκριμάσθω τῆσδε μόσου, immodulate. Vide Aialect. T. I. p. 47. Sed plures Archilochi et optimos trochaicos in alia metrorum genera coegerit Brunckius, ut p. 45. XXV. Εἰ γαρ ἡς ἴμοι γίνοιτο χεῖρα Νεοβούλης Θηγειν. p. 46. XXXVI. Ως Διωνύσοι ἄπαντος καλὸν εἰζάρξει μέλος Οἴδα διθύραμβον, εἴησο συγκε-
ευκενθή; φένας. Nihil mutavi neque in verbis, neque in ordine verborum; tantum meminerit lector, καλὸν et διθύραμβον primam produ-

cere, καλὸν apud veteres iambographos, Archilochum dico, Solonem, Simonidem, hoc apud omnes Græcos. Versus jam recte disposuerat Bentleius in Phalar. p. 295. Has tamen metri corruptelas adoptat Larcherus ad Gallicam Herodoti versionem, I. 23. vol. i. p. 196. [209.] Nihilo melius tractavit et hoc fragmentum Brunckius p. 47. "Ελπομαι πολλοὺς μὲν αὐτὸν Σείριος καταναπνεῖ Οξεῖς ιλλάμπων. Sed redeo ad Tantalum. Quidam ei pro simplice ησαχο Sipylum montem impendere aiunt, quod memorant Scholiastes supra citatus, Plutarchus alicubi, Antoninus Liberalis. Utramque pœnam, et saxum impendens et dapes frusta appositas, conjungunt, aut ad alteram utram, prout res postulat, alludunt Philostratus V. A. III. 25. p. 115, 116. Vit. Sophist. I. 21. 1. p. 513. Auctor Atridarum redditus apud Athenaeum, VII. p. 281. B. Dion Chrysostom. Or. VI. p. 97. LXIV. p. 594. Greg. Nazianzen. in Muratorii Anecdoticis, vol. V. p. 4. Nonnus ad Gregorii Stelit. II. 81. Suidas in v. Τάνταλος. Tzetzes Chiliad. V. 479. et seq. In Polygnoti pictura apud Pausaniam, Phoc. X. 31. p. 876. erat Τάνταλος καὶ ἄλλα ἱκνα ἀλητικά ὄποια "Ομφρος ἵπι αὐτῷ πιποίκει, ἵπι δὲ αὐτοῖς πέρσιστεν δι καὶ τὸ ἐκ τοῦ ιπποτρημένου λίθου δεῖμα. Πολεύγυντος μὲν δῆλος ἴστι ιππακολουθήσας τῷ Ἀρχιόχῳ λόγῳ. Ἀρχιόχος δὲ, εἰς οἶδα, εἴτε ιδειδάχθω περ ἄλλων τὰ ἐς τὸν λίθον, εἴτε καὶ αὐτὸς ἐς τὸν ποίησιν εἰσηγήσατο.

Archilochum, Alcaēum, Alcmania, Pindarum, et Euripidem sequuntur Plato Cratylo, p. 52, 12. ed.

ως μὲν λόγουσαν, ὅτι θεοῖς, αὐθρωπος μν,
κοινῆς τραπέζης αἰχίωμενος εἶσον,

Baz. sec. 262. D. Læmar. 1590.
 395. D. E. HSt. καὶ τελετάσσοντι
τὸ φῶτον ἡ ὑπὸ τῆς κιφαλῆς τοῦ λίθου
ταυτάλεια, θευμαστὴ ὡς συμφώνιας
τῷ ὄμοματι καὶ ἀποχήρᾳ οἴσια. Hyperides apud Alexandrum inter Aldi Rhetoras, T. I. p. 581. περὶ δια-
συνησθεῖας καὶ ὁ αὐτὸς ἐπὶ τῆς Φρύνης·
τίς γέρι ίστιν αἰτία αὕτη, οἱ Ταυτάλαι
όντιρ τῆς; κιφαλῆς λίθος κριμαται; Lege, τί γέρι ίστιν ἡ. ἡ. Nempe Euthias, homosanctus et religiosus, Phrynen meretricem impietatis ream peregerat. Is, ut hinc apparet, in oratione sua communem locum de impiorum apud inferos pœnias copiose tractaverat; cui respondens Hyperides ait, Quid tum postea? Idcircone mortem merita est Phryne, si Tantalo saxum impendet? Sed Phryne sua forma magis profuit, quam patroni eloquentia. Plutarchus de Superstitione, T. II. p. 170. F. σὺν οἵσται θεοῖς εἰς ἄδειαν, οἱ δὲ διαστάσιμοι οὐ βούλεται, πιστίνει δὲ ἀκεφαλαῖς γέρι φοβεῖται· καὶ τοι γε, ὥστερ ὁ Τάνταλος ὑπειδόντα τὸν λίθον ἐπικινδύνευσε, εὗτον καὶ εὗτος τὸ φῶτον, ὡς εὐχή, ἔπειτα ὑπὸ αὐτοῦ πιλέμανος, ἀγαπητόνεσσιν ἡ. Antipater, Antholog. IV. 9, 3. p. 316. ed. HSt. apud Brunck. T. II. p. 18. Τάνταλος, καὶ σὺ γλύκον διδάσκει, καὶ σὺ καύεσθαι Χά μὰ ἐπιτρόπην, σὺν γέρι διῆμα λίθος. Hierocles in Aurea Carmina, p. 90. ed. Needham. ἡ ἀδικία οὐ βούλεται λίθον θέντα, οὐταν μὰ τὸ διδόντα δικην, ὀνταρί τινα Ταυτάλου λίθον, ἐπικριματίον ἕχει· οἱ δὲ ἀδικούμενος βούλεται εἶναι θέντον, οὐταν μὲν αἰτίας διασυνησθεῖα, φυσικὸν Αἰτίας τοτέλας, οὐδὲ οὐ, τὸ λογότερον, Ταυ-

τάλου λίθον ἴνηργημάνον τις ἕχει· ἀλλ' ὑπομεντίον, πάντα διοίμεται, τῷ δράν κακὸς πρὸ τοῦ παθεῖν κακὸς εὐλαβούμενη. Libanius, T. II. p. 435. A. (T. III. p. 210. Reisk.) ἀλλ' ἐπι-
Ταυτάλους ἀπεργτας ἵστοιστι τοὺς ὑπὸ τῷ λίθῳ; λίθος γέρι ὁ φύσις ἱερόθεα μοι. Epist. 603. κύκλῳ βασικίαις, ἐπιτηρημάσας ἡρίς τὸν Ταυτάλον κί-
τρον 725. τοῦτο δὲ ίστιν ὁ Τάνταλος διδοκος τὸς Λύθου. Incertus auctor apud Stuid. v. ιτανδη, qui Pindarum imitatus esse videtur, ιτανδη τὸ Ταυ-
τάλου λίθον τῆς κιφαλῆς ἀπετίναξά-
μιθα. Lucretius, III. 993. Nec mi-
ser impendens magnum timet aère
saxum Tantalus, ut fama est, cassa
formidine torpens. Cicero de Fin. I. 18. Accedit etiam mors, qua,
quasi saxum Tantali, semper impen-
det. Tusc. Disp. VI. 16. Quam vim
mali significantes poëtæ, impendere
apud inferos saxum Tantalo faciunt.
Idem tamen ex poëta in ejusdem
operis I. 5. citaverat, Mento summam
aquam attingens enectus Tantalus-
siti. Nescio, benevole lector, an
tuam patientiam hac nota legenda
fatigariās; meam certe scribenda fa-
tigavi. Sin criticis hisce deliciis
nondum satiatus es, perlege quæ
Guellius et Cerdanus ad Virgil.
Æn. VI. 602. et Lambinus ad Horat.
Sat. L. 1. 68. et Davisius ad posterio-
rem Ciceronis locum, collegerunt.
Tandem igitur desino, ne putas me
idem sponte facere, quod facit in-
vitus Sisyphus, qui versat SAXUM
sudans nilendo, neque proficit hilum.
6. κορυφῆς κιφαλῆς Dion Chrys.
ex glossa.
8. Istud μὲν, cui non respondet
δι, innuit Electram parum credulam
esse.

ακόλαστον. ἐσχε γλῶσσαν, αἰσχίστην νόσον. 10
 οὗτος φυτεύει Πέλοπα, τοῦ δὲ Ἀτρεύς ἔφυ,
 ὃ στέμματα ξήναστ ἐπέκλωσεν θεᾶ
 εἶν, Θεάστη πόλεμον ὄντει συγγόνῳ
 θέσθαι· τί τὰρρητὸν ἀναμετρησασθαί με δεῖ;
 ἐδαισεῖ δὲ οὖν νιν, τέκνον ἀποκτείνας, Ἀτρεύς· 15
 Ἀτρέως δὲ, τὰς γαρ ἐν μέσῳ σιγῷ τύχας,
 ὃ κλεινός, εἰ δὴ κλεινός, Ἀγαμέμνων ἔφυ,
 Μενέλεως τε, Κρήσσης μητρὸς Ἀερόπηγος ἄπο.
 γαμεῖ δὲ ὁ μὲν δὴ τὴν θεοῖς στυγουμένην
 Μενέλαιος Ἐλένην· ὁ δὲ Κλυταιμνήστρας λέχος
 ἐπίσημον εἰς Ἐλληνας, Ἀγαμέμνων σύναξ.
 ὃ παρθένοι μὲν τρεῖς ἔφυμεν ἐκ μιᾶς,
 Χρυσόθεμις, Ἰφιγένειά τε, Ἡλέκτρα τε ἔγω,
 αρσηγη τε Ὁρέστης, μητρὸς ἀνοσιωτάτης,
 η πόσιν ἀπέιρω περιβαλοῦστ ὑφάσματι,
 ἐκτεινεν· ὅν δὲ ἔκατι, παρθένῳ λέγειν 25

9. Hunc versum et Phœniss. 762. (778.) citat Etymologus, p. 477, 14. observans priorem in ἵσοι, apud tragicos et comicos semper corripi; quod de simplice ἰσοι, fere verum est; compositum ἰσόθιοι primam producit in Aeschyl. Pers. 80. Corruptum videtur ejusdem fragmentum apud Brunckium in Lexico Sophocleo: Ἐμὸὶ γίνοιτο φάροι, ἰσοι οὐρανῷ.

12. στίμματα recte per ἵσα exponit Scholiastes, qui et variam lectionem memorat, ἵσι, pro ἵσιν. Male: Dea est Clotho. ξίναστα Ald.

14. Hunc versum apud Lucianum in Amor. T. II. p. 457. latenter editores non animadvertisse. Mox οὐ „mendose Aldus.

16. apud Julian. p. 254. B. notavit Wyttensbachius, Epist. Crit. p. 38.

18. ματρὸς et hic et fere ubique in hac fabula dedit Aldus; sed hunc Dorismum tollunt plurimi MSS.

nominatim tres Leidenses apud Valckenærium ad Phœniss. 11.

20. Μενίλαιος Ἐλένη, Ald. minus numerose. Μενίλαιος Paris. unus, A. R.

26. Attici dicunt Ἀθάνα, δαρὸς, ἱκατί, κυκαγδί, ποδαγδί, λοχαγδί, ξιαγδί, ὄναδδος, per α, non per η. Hanc regulam hīc et alibi violavit Kingius, ut infra 55. δηρὸς edidit, contra MSS. et Eustath. in Il. B. p. 250, 38.=190, 4. Phrynicus a Valckenærio laudatus: κυπηγός: τοῦτο τούτομα οὔτε πως μεταχαιρίζοται. οἱ μὲν τραγικοὶ ποιῆται τρισυλλάβως λέγουσι καὶ δερίζουσι, τὸ η εἰς α μετατιθίντες, κυκαγδί. οἱ δὲ Ἀθαναῖος τετρασυλλάβως τε προφέρουσι, καὶ τὸ η φυλάττουσιν, οἷον κυπηγίτης. Recte, opinor, κυπηγέτης reliqui Hec. 1156. (1174.) Attici enim, quanquam dicunt Ἀθάνα, non dicunt Ἀθανά, sed Ἀθηνά. Sed, si quis κυπηγίτης malit, non valde

οὐ καλόν· ἵω τοῦτον ἀσαφές ἐν κοινῷ σκοπεῖν.
 Φοίτου δὲ αἰδοκίαν μὲν τί δεῖ κατηγορεῖν;
 πιθεῖς δὲ Ὁρέστην μητέρα, ἢ σφέντην,
 κτεῖναι, προς οὐχ ἄπαντας εὐκλειαν φέρον.
 ὅμως δὲ ἀπέκτεν, οὐκέτι θήσας θεῶν·
 κάγω μετέσχον, εἴτα δὴ γυνὴ, φόνου,
 Πυλαδῆς θ., δις ημεῖν ξυγκατείργασται τάδε.
 ἐντεῦθεν ἀγρία ξυντακεῖς νέστη γοτεῖ
 τλέμαν Ὁρέστης· ὁ δὲ πεσὼν ἐν δεμνίοις
 κεῖται· τὸ μητρός δὲ αἷμά νιν τροχηλατεῖ
 μανίασιν· ὄνομαζεν γὰρ αἰδοῦμας θεᾶς
 Εὔμενίδας, αἱ τόνδες ἔξαριλλῶνται φόβῳ.
 ἔκτον δὲ δὴ τόδε ημαρ, ἔξοτου σφαγαῖς
 θανοῦσα μήτηρ, πυρὶ καθηγησται δεμας.
 ὃν οὐτε σῆτα διὰ δέρης ἐδίξατο,
 οὐ λούτρῳ ἐδωκε χρωτὶ, χλανιδίων δὲ ἐσω
 χρυφθεῖς, ὅταν μὲν σῶμα κουφισθῇ νόσου,
 ἐμφρων δακρύει· ποτὲ δὲ δεμνίων ἀπό
 πηδᾶ δρομαῖος, πῶλος ὡς απὸ ζυγοῦ.
 ἐδοξεῖ δὲ Ἀργει τῷδε μήτρα ημᾶς στέγαις,
 μὴ πυρὶ δέχεσθαι, μήτε προσφωεῖν τινὰ
 μητροκτονοῦντας· κυρία δὲ ηδὲ ημέρα,
 ἐν ἣ διοίσει ψῆφον Ἀργείων πόλις,

repugnem. Photius, Lex. MS. Οδαγής, διὰ τοῦ ἄλφα, οὐχ ὀδηγός. Manet hic ibi Ἀθάνα, sed mendose, ut in Rheso 502, ubi MSS. Flor. et Par. Ἀθάνα; habent. In Sophocl. Philoct. 135. Eustathius Αθάνα præbet ad II. 1. 758, 44.—661, 21. Ex duobus MSS. dedit παρθίνη pro παρθίνῳ, Brunckius, bene comparans hujus fab. 108. Electr. 950. Sic quoque Harl. Cant. R. Mosq. A.D. Sed παρθίνη, Alexander Rhetor, p. 579. ed. Ald.

29. πιθεῖς γ' edidit Beckius, male. Non respondet τῷ μὲν præcedenti.

φίρον ex MSS. Musgravius et Brunckius, et sic A. Cant. D. H. K. Aldus, φίρω.

35. οὐδὲ πιστὸν edidit Musgravius ex octo, ut ipse ait, MSS. sed suspicor in numero erratum esse. Certe sic habent K. R. Sed licet optimum anapæstum hæc lectio offerat, recte tamen vulgatam defendit Brunckius ex v. 152. ὁ δὲ quinque saltem MSS. οὐδὲ ex emendatione, δὲ pro glossa suprascripto Cant. οὐδὲclare M. etiam ex emendatione N.

49. Edidit Ἀργεία Beckius, quo auctore, nescio. Infra quoque dixit

εἰ χρὴ Θαυτὸν καὶ λευθίμον πέτράματι,
ἢ φαστγαρον θηξαντ' ἐπ' αὐχάνας Βαλεῖον.
ἀλπίδα δὲ δὴ τινὲς ἔχομεν, ὅστε μὴ Θαυτὸν.
ἔχει γὰρ εἰς γῆν Μενέλων Τροίας ἄπο,
λιμένα δὲ Ναιστιδίειριν ἐκτλωρῶν πλάτη,
ἄκταισιν ὄρμειν, διερὸν ἐκ Τροίας χρόνον
ἀλλαστι πλαγυχθείσει· τὴν δὲ δὴ πόλυστον
Ἐλένην, οὐλάξας νύκτας, μή τις εἰσιδών
μεθ' ἡμέραν στείχουσαν, ὃν ὑπὸ Ιλίῳ
παιδες τεθνάσκουν, εἰς πέτρων ἐλθη Βολάς,
χροῦπεμψέν εἰς δάμην ἡμέτερον· ἵστιν δὲ τοι
πλάνον ὀδελφὴν ἔνυμφοράν τε δαμάστων.
ἔχει δὲ δὴ τινὲς ἀλχεων παραψυχήν:
τὸν γὰρ κατ' οἴκους ἐλθόν, ὅτ' εἰς Τροίαν ἐπλει,
παρθένον, εμῆ τε μητρὶ παρέδωκεν τρέφειν,

Noster, 1668, ψήφοι διοίσεον. Herodotus, IV. 138. οἱ διαφίροντες τὴν ψῆφον, ubi male otiosam particulam vocat Larcherus. Ψῆφοι διαφίρονται dicuntur de pluribus, qui suffragium ferunt, alius in aliam sententiam.

51. θάξατα; K. M. N. R. Duales formas sacerissime obliterant librarii. Uno exemplo defungar. Hel. 299. εἰς ξύμβολ' ἐλθόντες, ἢ φανεὶ μόνοις ἢ οὐ. Versum adeo immodulatum ne comicus quidem, nedum Euripides scribere potuit. Lege, εἰς ξύμβολ' ἐλθόθ, ἢ φανεὶ ἢ μόνος ἢ οὐ.

54. Sic omnes MSS, et Eustathius ad Il. A. p. 130, 9.—98, 12. Sed Seymi conjecturam probat Musgravius, recepit Brunckius, ικτημόν. Et sane aliquando permuntantur haec verba. In Leonide epigrammate ιξιτλίησοι citat Suidas, v. ὄγδοηκοττα, contra metrum pro ιξιτλίησοι. Sed rectum est ικτημόν. Ipse Musgravius citat Hel. 1590. Πλάνον επιμεττόμενον εὐσφόρου ποδές.

Ion. 1127. παρταχῇ γὰρ ἕστιος Ζητῶν τῷ ιξιτλίησοι. Et hoc frustra sollicitatur. Dicitur quis id spatium templi explore, cuius varias partes oberrat. Tibullus, I. 4, 69. Et tercentenas erroribus expletat urbes.

59. πιτρῶν edd. accentu male posito. MSS. recte πίτρων. Μοx πλάνον' pro πλάνον' dedi.

62. παραψυχὴ penultimam corripit, utpote ab aoristo secundo deductum. Eadem est ratio in διατριπή, ή διατρίπη.

64. Cur nō finalem in ιτίκλασιν v. 12. et similibus addiderim, nemo nisi qui communis sensu plane caret, requiri. Sed erunt fortasse nonnulli, qui minus necessario hoc factum arbitratu sint in παρίδησι. Ratione, igitur, semel exponam, nunquam posthac moniturus. Quanquam enim sepe syllabas natura breves positione producunt tragici, longe libentius corripiunt, adeo ut tria prope exempla correptarum invenerimus, ubi unum modo exstet pro-

Μενέλαος, ἀγωγῶν Ἐρμίανην Σπάρτης ἄποι,
ταῦτη γέγονθε κακιλῆθεται κακῶν.

Βλέπει δὲ πᾶσαν εἰς ὁδὸν, πότερον ἄψομαι
Μενέλαιον ἥκονθ', οὐ τά γέ ἄλλ' ἐπειδήθενες
ἔρμης ὀχαύμει', ἢν τοι μὴ κείουν πάρα
σιθῆμεν ἄπορον χρῆμα διστυχῶν δόμος.

65

70

ΕΛΕΝΗ.

Ως καὶ Κλυταιμνήστρας τε καγαμέμνονος,
παρθένε μακρὸν δὴ μῆκος Ἡλέκτρα χρόνου,

ductarum. Sed hoc genus licentiae, in verbis scilicet non compositis, qualia τέτοιοι, πατρός, ceteris longe frequentius est. Rarius multo syllaba producitur in verbo composite, si in ipsam junetur am, ut in πολύχρονος; Andr. 2. Eadem parsimonia in augmentis producendis utuntur, ut in ἵππιλοσιν sup. 12. πελεῖσθαι; Sophocl. Elect. 366. Rarior adhuc licentia est, ubi πατεροσιον verbo jungitur, ut in ἀπότροποι Phoen. 595. (600.) Sed, ubi verbum in brevem vocalem desinit, eamque duae consonantes excipiunt, quæ brevem manere patientur, vix credo exempla indubie fidei inventari posse, in quibus syllaba ista producatur. Ineptus esset, quicunque ad MSS. in tali causa provocaret, cum nulla sit eorum auctoritas: id solum deprecor, ne quis contra hanc regulam eorum testimonio abutatur; MSS. enim neque alter alteri consentiunt, neque idem MS. sibi ipse per omnia constat. Quod si ea, quæ disputavi, vera sunt, plenum est, in fine vocis addendum esse literam, quam addidi.

67. ιέσθαι, Ald. Versum praecedentem compara cum Hec. 289. (279.)

68. 69. ἄρμαι, sive ὄχεισθαι: ιε-

άρχεισθαι dicunt Græci, ut in notissima Demosthenis sententia, οὐκ ιε-

τῆς αὐτῆς ἄρμαι τοῖς πολλοῖς, ubi sub-

audiendum ἄρχεισθαι monet Harpo-

cration. Et, cum spes aptissime per ancoram significetur, facilis-
ma translatione dicunt, ιε' ἀπίδες
ὄχεισθαι, unde in proverbium abiit.
Aristoph. Eq. 1241. Διετέ τις ἀπίδες
ιετοί, οἱ δὲ ὄχεισθαι. Idem apud
Athen. XII. p. 551. C. οἱ σφέδες
ιετοί λεπτοί ἀπίδεις ὄχεισθαι ἄρα, quod
male in ὄχεισθαι mutat Brunckius, T.
III. p. 291. quanquam idem fecerat
H. Stephanus, Thes. T. II. p. 1580.
Plato, Legg. III. p. 229, 41. ed. Ald.
537, 47. Bas. sec. 818. D. Francf.
699. B. HSt. 594. C. Lugd. ιετοί
τῆς ἀπίδες ὄχεισθαι ταύταις. Plu-

tarch. T. II. p. 1103. Ε. καὶ τοι
ποὺς μὲν ιετοσὶν διαλυθείσιν ιε' ἀπίδες
ὄχεισθαι τοὺς, οἱ γὰρ προσίξειν τὸ σώμα
καὶ διατηρεῖσθαι: quæ frusta in
versus redigere conatur Valcke-
narius, Diatrib. p. 240. Phrasin
variavit Noster, dicendo ἀσθινῆς
ῥύμας pro ἀπίδες λεπτῆς, quod non
minus commode metrum admis-
set. Sed amat proverbia paullum
mutare Euripides, ut infra 885.
Ἀσθινὴς ῥύμα iterum occurrit Heraclid. 649. Hel. 285. Ἀγαμέν-

μου τὰς τύχας ὄχη μέν.

πῶς, ὡς τάλαινα, σύ τε κασίγυητός τε σὸς
τλήμων Ὁρέστης, μητρὸς ὅδε φονεὺς ἦφι;
προσφθέγμασιν γὰρ οὐ μιαίνομαι σέθεν,
εἰς Φοῖον ἀναφέρουσα τὴν ἀμαρτίαν.
καὶ τοι στένω γε τὸν Κλυταιμῆστρας μόρον,
ἔμης ἀδελφῆς, ἦν, ἐπεὶ πρὸς Ἰλιον
ἐπλευστ̄, ὅπως ἐπλευσα Θεομανεῖ πότρῳ,
οὐκ εἶδον ἀπολειφθεῖσα διάζω τύχας.

75

ΗΛ. Ἐλένη, τί σοι λέγοιμ' ἀν, ἄγε παροῦστον ὥρας,
ἐν Ξυμφοραῖς τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον;
ἔγω ἀπύπνος, πάρεδρος αἴθλιών νεκρῶ,
νεκρὸς γὰρ οὗτος οὐνεκα σμικρᾶς πνοῆς,
Θάσσω τὰ τούτου δούκειδίζω κακά.
σὺ δὲ η μακάρια, μακάριος δέ ο σὸς πόσις

80

85

73, 74. Horum versuum sententia facilis, constructio impedita. Heathius ex Scholiaste ἵχει pro ἰψῳ. Sed vix puto Scholiasten ita legisse; tantum exponit ἰψῳ per ἴφρα, et hoc per ἵχιτι. Exempla phraseos, πῶς οἱ, attulit Musgravius, sed ex minus probatis auctoribus, Luciano, Aeliano, Juliano. Addit Scholiastes: ἀγνοοῦτες τινες τὸ ὅδε ἀντὶ τοῦ ὅστις φασί. ίστι δὲ ὅδε διὰ μίσου δικτιός. Fortasse illi δὲ legerunt. Nihil sane melius video, quam ut ita legatur, et hæc sit constructio, πῶς (ίστι vel ἵχιτι) σύ τε κασίγυητός τε σὸς Ὁρέστης, δὲ ἰψῳ μητρὸς φονεὺς; Quod ad πῶς attinet, similiter adhibetur Cycl. 206. Πῶς μοι κατ' ἄντες πόνοια βλαστήματα, Ἡ πρές γε μαστοῖς οἰστι; Postquam hæc scripperam, contuli MS. Harl. 6300. tres priores fabulas complectentem, recentissimum quidem, non tamen contemnendum. Hunc post hac vocabo J. His supra 26. παρθενη, 30. φίρον, deinde 35. δὲ in textu, δὲ suprascriptum, quod utrum pro glossane sit, an pro varia lectione,

paullum dubito. Eodem modo in 74. supra δὲ habet δὲ, de quo eadem nascitur quaestio. Adversari videatur Scholiastes modo citatus. Sed is, si in codice quoquam δὲ suprascriptum vidisset, facile pro interpretamento capere potuisset, licet revera esset varians lectio. Quicquid sit, non ausus sum δὲ, quod nulla diserta auctoritate munitum est, in textum recipere. Sin aliquis post me audacior recipiet, faciet non solum patiente, sed etiam approbante me.

79. ὅπως δὲ ἐπλευσα Ald. et omnes MSS. δὲ ex Reiskii conjectura edidit Brunckius. Sed cum in hac formula particulam istam admissam non meminerim, delevi. Mox γάρ pro ἄγε Kingius edidit ex R. quod ideo notavi, ne quis, regulam nostram de anapæstis impugnaturus, codicum auctoritatem desideret. Infra 526. Sophocl. CEd. C. 1209. Leviter corrigendus Aristophanes Athenæ III. p. 95. F. Καὶ μην, τὸ διὸν, ἀκρονάλι, ἄγε σοι τίτταρα Ἡψησα ταπειά.

- ἥκετον ἵφ' ἡμᾶς αἴθλιας πεπραγότας.
 ΕΑ. πόσον χρόνον δὲ δεμνίοις πέπτωχ' ὅδε;
 ΗΑ. ἐξ οὐπεραιώναις γενέθλιον κατήνυσεν.
 ΕΔ. ὃ μέλεος, η τεκουσά θ', ὡς διώλετο. 90
 ΗΑ. οὕτως ἔχει ταῦδ', ὥστ' αἰπείρηκεν κακοῖς.
 ΕΑ. πρὸς Θεῶν, πιθοῖ ἀν δητά μοί τι, παρθένε;
 ΗΑ. οἵσις ἀσχολός γε συγγόνου προσεδρίᾳ.
 ΕΑ. Βούλει τάφον μοι πρὸς καστιγνήτης μολεῖν;
 ΗΑ. μητρὸς κελεύεις τῆς ἐμῆς; τίνος χαρίν; 95
 ΕΔ. κόμης ἀπαρχὰς καὶ χοας Φέρουστ' ἐμάς.
 ΗΑ. σοὶ δὲ οὐχὶ Θεμιτὸν πρὸς φίλων στείχειν τάφον;
 ΕΑ. δειξαὶ γαρ Ἀργεύοισι σῶμα αἰσχύνομαι.
 ΗΑ. ὁψέ γε φρονεῖς εῦ, τότε λιποῦστ' αἰσχρῶς δόρους.
 ΕΔ. ὄρθῶς ἐλεξας, οὐ φίλως δὲ ἐμοὶ λέγεις. 100

86. σὺ δὲ μ. Ald. Recte Dawesius et Γ. δ., quod confirmant tres Musgravii MSS. unus Brunckii ex correctione, et K. Mirum est Musgravio hanc lectionem displicuisse, qui δ substituit, et 88. sine causa addi i., vult.

87. Pro ἥκετον dat ἥκεις Eustathius ad II. A. p. 146, 12.—110, 8. K. 809, 37.—730, 47. Od. T. 1856, 14.—683, 19. in postremo loco addens, ἥκεις ἀστίας ἡ Ἡλίκτης ίκανης Ελίτης φοισί. Sane numeri suavius ad aures accidunt, et structura tum apud Græcos, tum apud Latinos, usitata est. Noster apud Aeschinem c. Timarch. p. 154, 11. ed. Reisk. Κάγῳ μὴν οὔτω, χωστίς ιστ' ἀπειροφός, Λογίζομαι τάληθε. Quis non meminiet Horatiani? qui-
bus ipse meique Ante Larem pro-
prium rescor.

91. ἀπιέντε' i. Ald. Syllabas con-
junxi; Electra enim sua mala parvi-
pendit, neque ea memorat, nisi
quatenus ex fratri morbo oriuntur.
Deinde Græci non dicunt, ἀπιέ-
ντε, ἀπιέντε i. κακοῖς, sed sine

præpositione, ut Hec. 936. (942.)
 ἀπίτοι ἀλγει. Alia ratio est loci
 Androm. 87.

92. πρὸς τῶν θεῶν τιθειο τί μοι
 παρθένι, primo dederat M. sed sta-
 ttim acutum in prima τιθεον trans-
 verso calamo delendum monuit, de-
 inde duo puncta super " et circum-
 flexum super " posuit. Voluit
 nempe significare legendum παθεο. MS. Dorvill. etiam pejus habet,
 πρὸς γὰρ τῶν θεῶν τιθειο τί μοι παρ-
 θένι. Metrum quidem his lectio-
 nibus corrumpitur, et particula ἀ, non recte abeat: tum male additur
 articulus, quem a comicis in hac
 adjurandi formula raro omitti, a
 tragicis semper, monui ad Med.
 325. (328.) Apud Athenæum, IV.
 p. 161. F. legendum Αριστοφῶν δὲ
 Πιθαγοριστῇ, πρὸς τῶν θεῶν οὐδιδε-
 τοντος πάλαι ποτί, tandem vidit in in-
 dice Schweighæuser.

94. βούλει omnes fere MSS. et
 Schol. pro βούλη.

97. φίλων pro φίλος Brunck. ex
 membr.

100. Sic Ald. et plerique MSS.

- Ηλ. αἰδὼς δὲ δὴ τίς σ' ἐσ Μυκηναῖους ἔχει;
 Ελ. δέδοικα πατέρας τῶν ὑπ' Ἰλίῳ γερῶν.
 Ηλ. δεινὸν γάρ. Ἀργεῖ τὸν ἀναβοῦ διὰ στόμα.
 Ελ. σύ νυν χάριν μοι, τὸν φόβον λύσασα, δός.
 Ηλ. οὐκ ἀν δυνατέμην μητρὸς εἰσβλέψαι τάφον. 105
 Ελ. αἰσχρὸν γε μέν τοι προσπόλους φέρειν τάδε.
 Ηλ. τί δ' οὐχὶ θυγατρὸς Ἐρμιόνης πέμπεις δέμας;
 Ελ. εἰς ὄχλον ἕρπειν παρθένουσιν οὐ καλόν.
 Ηλ. καὶ μὴν τίνοι γ' ἀν τῇ τεθνηκούσῃ τροφάς.
 Ελ. καλῶς ἔλεῖταις, πειθομάι τε σοὶ, κόρη, 110
 καὶ πέμψομαί γε θυγατέρα· εὐγάρ τοι λέγεις.
 ᾧ τέκνον, ἔξελθ', Ἐρμιόνη, δόμων πάρος,
 καὶ λάβε χοαὶς τάσδ' ἐν χεροῖν, κάμας τὸν ἐμάς·
 ἐλθοῦσα δ' ἀμφὶ τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον,
 μελίκρατ' ἀφεις γάλακτος, οἰνωπόν τὸν ἄχυην, 115
 καὶ στᾶσ' ἐπ' ἄκρου χώματος λέειν τάδε·
 Ἐλένη σ' ἀδελφὴ ταῦσδε δωρεῖται χοαῖς,
 φόβῳ προσελθεῖν μνῆμα σὸν, ταρβοῦσά τε
 Ἀργεῖον ὄχλον· εὐμενῆ δὲ ἀνωγει νιν
 ἐμοί τε καὶ σοὶ καὶ πόσει γνώμην ἔχειν, 120
 τοῦν τὸν ἀθλίον τοῦνδ', οὓς ἀπάλεσεν Θεός.
 ἀ δ' εἰς ἀδελφὴν καιρὸς ἐκπονεῖν ἐμὲ,
 ἀσπανθ' ὑπισχνοῦ νερτέρων δωρήματα.
 ἵθ', ᾧ τέκνον, μοι σπεῦδε, καὶ χοαὶς τάφῳ
 δοῦσ', ως τάχιστα τῆς πάλιν μέμνησ' ὁδοῦ. 125
 Ηλ. ᾧ φύσις, ἐν αὐθρώποισιν ὡς μέγ' εἰ κακὸν,
 σωτῆρίον τε τοῖς καλῶς κεκτημένοις.

ιλιγξασ'. Reiskius, quod admisit Brunckius. Deinde φίλ' ἦν μοι legit Musgrav. Ex MS. sui lecture φίλα δὲ, φίλα δὲ edidit Brunckius. Si quid mutandum, legerim, Ορθῶς γε λίξασ' οὐ φίλας ἦνοι λέγοις.

101. σ' addunt Brunckii membr. Aug. 2. Mosq. A. Harl. J. N.

106. πρόσπολος Ald. sed pluralem multi MSS. Cant. M. N. et sic

R. a prima manu; πρόσπολος ex emendatione.

110. Καλῶς pro Ορθῶς tres MSS. apud Valckenzer. ad Hippol. 715. Mosq. A. Ορθῶς et hic et 100. J. et καλῶς suprascriptum, de quo rursum dubitandi materia suppetit.

115. οἰοτός τ' α. Ald. Alterum MSS.

122. ιμην Ald, ιμὰ A. M. N. P.

ὅδετε γαρ ἄκρας ὡς ἀπέθρισεν τρίχας,
σώζουσα κάλλος· ἔστι δὲ πάλαι γυνή.
Θεοί σε μισήσειαν, ὡς μὲν ἀπώλεσας,
καὶ τόνδε, πᾶσάν θ' Ἑλλάδ' ἀ τάλαιν' ἐγώ.
αἱ δὲ αὖ πάρεισι τοῖς ἐμοῖς Θρηίμασι
φίλαι ξυνῳδοί· τάχα μεταστήσουσ' ὑπνου
τόνδι ξυνχάζοντ', ὅμμα δὲ ἐκτήξουσ' ἐμὸν
δακρύοις, ἀδελφὸν ὅταν ὄρῶ μεμηνότα. 130
ῷ φίλτατας γυναικες, ησύχω ποδί¹³⁵
χωρεῖτε, μὴ ψοφεῖτε, μηδὲ ἔστω κτύπος.
Φιλία γαρ η σὴ πρευμενής μὲν, ἀλλ' ἐμοὶ¹³⁹
τόνδι ἐξεγεῖραι ξυμφορὰ γενήσεται.
σῆγα, σῆγα, λεπτον ἵχνος ἀρβύλης στροφὴ ἀ.
τίθετε, μὴ ψοφεῖτε, μηδὲ ἔστω κτύπος.

R. Magister v. καιρός quod cum
alios quoque exhibere nihil dubi-
tem, reposui.

128. οὐτοις παρ'—ἀπέθρισεν. οὐτοις
Schol. ad Aesch. Agam. 545. Harl.
γαρ est ex conjectura Duporti. ἀπέ-
θρισεν Harl. J. Schol. et MS. Can-
tabrig. unde lectiones quasdam me-
cum communicavit amicus. Mox
ιστοις π. γ. edidit Kingius, fortasse
ex MS. quanquam id in nullo vidi.
Sic tamen citat Plutarchus, Alc. p.
203. B. sed facile ibi omitti potuit.

140. ΧΟ. σίγα, σίγα, contra me-
trum Ald. et infra 180. Vs. 145.
ΗΛ. Ald. Pro λεπτῷ, varia lectio in
Scholii et in P. λινάδι: sic et Dionysius Hal. in edd. sed in MSS.
λεπτόν. λεπτόν quoque Laertius,
VII. 172. quod argumento ejus me-
lius convenit, licet Illustrius, Laer-
tium exscribens, λινάδι habeat;
λινάδι tamen magis poëticum vide-
tur, ut infra λινάδι θνητα 950. Si
hoc legis, σίγα, σίγα, jungendum est
cum τίθεται; si λιπτόν, præferat, σίγα,
σίγα, sententiam per se absolvit.

141. τίθεται Ald. et MSS. φοιτητοί

pro κτυπώντες MS. Leid. apud Valck-
enærium ad Pheniss. (1971.) MS.
Cott. Scholiastes Nicandri Ther.
424. Sed aliud hinc restat obser-
vandum. Cum enim versus hic
forte fortuna iambicus esse vide-
retur, viri docti parem reddere
antitheticum 154. certatim anniti.
τίθεται pro τίθεται Kingius bis ex optimo
suo, quod ex Triclinii interpola-
tione profectum videtur. τίθεται τ. ε.
τίθεται σ. Musgravius. τίχα, τίθε-
ται λέγονται Brunckius ex conjec-
tura edidit. Sed in hoc bis pecca-
vit. Multo enim minori molimine
poterat, neque ordine, neque verbo
mutato, τίθεται τ. ε. λέγονται. Sed pro-
fecto legendum τίθεται, et versus est
trochaicus trimeter catalecticus, ab
aliis acephalos iambicus vocatus.
Hephæst. p. 19. Nec me fugit,
Brunckium pluribus in locis Sopho-
clis et Aristophanis τίθεται, ξυνίσαι, et
similes barbarismos, aut reliquise
aut intulisse. Attici dicebant τίθημι,
τίθεται, τίθησι. Ubiunque τίθεται legi-
tur, legitur ex errore scribarum et
et non permuntantium. Exempla pro-

ἄπε προσάτ' ἐκεῖσ',
ἄπε πρό μαι κοίτας.

ΧΟΡΟΣ.

ἴδου πείθομαι.

ηλ. ἀ ε σύργυγος ὡς πνοιά
λεπτοῦ δόνακος, ἡ φίλα, φώνει μοι. 145
χο. ἴδι ατρεμαίαν ὡς ὑπόροφον
φέρω Βοῶν. ηλ. ναὶ οὐτω
κάταγε, κάταγε· πρόσθι ἀτρέμας,
ἀτρέμας ἦθι λόγου απόδος ἐφ ὅ, τι 150
χρέος ἐμόλετέ ποτε·

χρόνια γὰρ πεσὼν ὅδε εὔναζεται.

χο. πῶς ἔχει; λόγου μετάδος, ἡ φίλα. αντιστρ. ἀ.
ηλ. τίνα τύχαν εἶπε; τίγας δὲ συμφοράς;

fetti debebant, ubi, versu cogente, τὸν τιθεὶν τιθεῖντε, Attici adhibuerint. Unde enim fit, ut hæc forma, tam metro commoda, nusquam fere occurrat, nisi ubi metro sit prorsus inutilis? At enim, inquit, τιθεὶ habet Euripides, Cycl. 526. "Ονον τιθεὶ τις, ινδᾶς ἵστηται τιθεῖται. Μεθύει bis habet Aristophanes, Ran. 1337. 1346. quod ex pristina verbi forma ī deductum est. Verum in priore loco legendum τιθῆ, quam constructionem, suppresso ī, amant tragicī. Ion. 1035. ὅτου δὲ πολιμίους δράσσει κακός Θελητικός pro ὅτε melius habet Stobæus, LII. (LIV.) p. 360, 41. Electr. 978. "Ονον δ' Απόλλων σκαδή, τίνει σφράζειν λάζης fragm. incert. 103. Sophocles apud Plutarch. T. II. p. 34. A. 767. A. "Οτεν προσῆ τὸ κάλλος, ἀμφιδέξιος. Aristophanis loca fortasse jure omissem; sed ne quid intactum, quod ad rem pertinere videatur, reliquam, legē utroque Mī.

ιθεῖ, in media voce, quæ longe aptior, ut λαζομία 1332. μεθῆσθος 1333. ιχόμιθα 1334. λάζισθε 1343. Obiter monebo, θφιτε, quod recte servat Nicandri Scholiastes in Aldina utraque, in edd. quibusdam, Coloniensi certe anni 1530, Parisiensi 1557, mutatum esse in τιθεῖται.

143. Kingius ex K. λίχεν. Sed hoc si vitium est, emendari debet 159, ut socio suo 146 respondeat. ἀπόντροι μοι κοίτας M. et sic voluit Cant. ἀπόντροι κοίτας N. Dionys.

145. οὖτε πνοὰ Ald. et MSS. ἡ πνοὰ dedi partim ex conjectura Kingii. Mox ἀπόροφο, mutatum voluit, deinde vulgatum defendit Musgravius. Sensus videtur esse: Edo τοκεμ, qualis est submissior calamis sonus.

154. τίνα δὲ συμφοράν Ald. et MSS. In numeris permundatis lidunt librarii, ut in hac fabula 3. 97. 106. 1076. Phoeniss. 1355. (1974.) τίνα εἴπει μάθος ή τίνα λόγον in ple-

- Ἔτο μὲρ ἐμπνέει,
Βραχὺ δ' αἴστοτένει. 155
 Χο. τί φῆς; ὁ τάλας.
 Ηλ. ὀλεῖς, εἰ βλέφαρα κατήγεις
    ὕπνου γλυκυτάταν φερομένη χάρις.
 Χο. μέλεος ἔχθιστων θεόβεν ἐργ-
    μάτων τάλας φεῦ μερχθω.
 Ηλ. ἀ ἀ ἀδίκος ἀδίκα τότ' ἄρδ' ἔλακεν
    ἔλακεν ἀπόφοιον, ὅτ' ἐπὶ τρίποδε
    Θέμιδος ἄρδ' ἔδίκασε
    φόνον ὁ Λοξίας ἐμᾶς ματέρος. 165
 Χο. ὄρᾶς; ἐν πέπλαισι κινεῖ δέμας. στροφὴ β.
 Ηλ. σὺ γιν, τάλαινα, Θάντη-
    ας ἔβαλες ἐξ ὑπνου.
 Χο. εὔδειν μὲν σῦν ἔδοξα.
 Ηλ. οὐκ ἀφ' ἡμέων, οὐκ ἀπ' οἰκευ
    πάλιν αὐτα, μεθεμένα κτύπου,
    κόδα σὸν εἰλιξεις.
 Χο. ὑπνωστει, Ηλ. λέγεις εῦ.
 Χο. πότνια, πότνια νὺξ, στροφὴ γ'.
 ὑπνοδύτειρα τῶν πολυπόνων Βροτῶν,
Ἐρεβόθεν ἴθι· μόλε μόλε καταπτερος 175
    Ἄγαμμανόνιον ἐπὶ δόμον·
    ὑπὸ γαρ ἀλγέων, ὑπὸ τε συμφορᾶς
    διαιχόμεθ', οὐχόμεθα.

riaque edd. In hac ipsa voce varia-
tus supra 61, ubi συμφορᾶς dant Ed.
Kingii, Schol. Mosq. D. marg. Harl.
et J. Vide plura exempla ad Med. 34.

156. Musgravii conjecturæ sunt
ἀλασθμάνη, ἀλασφάλλη, ἀλαστίνη,
quarum nulla probanda videtur.

159. χάρη pro χαρά membr.
var. lect.

160. 161. ὁ μάλος et ὁ τάλας
Ald. ὁ delevit Kingius ex MSS. et
impta 183.

167. σὺ γάρ πη, ὁ τάλαινα Ald.

et MSS. Delevi γὰρ et J. In v. 169
,, post σὺ omittunt plures MSS.
Deinde transposui clausulas τάλα
σὺ εἰλίξεις, et μεθεμένα κτύπος.

173. ὑπνώσιν Ald. Duplicant et
membrane.

177. τὸν Ἀγαμμανόνιον Ald. et
plerique MSS. ἐπὶ γάρ, Aug. 1.
apud Brunckium.

179. διαιχόμεθα διαιχόμεθα Ald.
quod ex MSS. mutavit Kingius, et
sic fere Cant. M. N.

- ΗΛ. κτύπου ηγάγετ[·]. ΧΟ. οὐχί. ΗΛ. σῆγα, 180
σῆγα φυλασσομένα στόματος
ἀνακέλαδον ἀπὸ λέχεος η-
συχον ὑπνου χαρὰν παρέζεις φίλα.
ΧΟ. Θρόει[·] τίς κακῶν τελευτὰ μένει; ἀντιστρ. β.
ΗΛ. Θανεῖν[·] τί δ' ἄλλο γ'; οὐδὲ 185
γάρ πόθον ἔχει βορᾶς.
ΧΟ. πρόδηλος ἄρ' ὁ πότμος.
ΗΛ. ἐξέθυσ[·] ὁ Φοῖβος ημᾶς
μέλεον ἀπόφονον αἴμα δοὺς
πατροφόνου ματρός. 190
ΧΟ. δίκαι μὲν, καλῶς δ' οὐ.
ΗΛ. ἔθανες, ἔθανες, ᾧ ἀντιστρ. γ'.
τεκομένα με μάτερ, ἀπὸ δ' ὠλεσας
πατέρα τέκνα τε τάδε σέθεν ἀφ' αἵματος. 195
οὐλόμεθ', οὐλόμεθ' ἰσονέκει.
σύ τε γάρ ἐν νεκροῖς τό, τ' ἐμὸν οἰχεται
πλέον Βιότου μέρος ἐν
στοναχῆσί τε καὶ γόοισι,
δάκρυσί τ' ἐννυχίοις ἄγαμος,
ἔπιδ', ἀτεκνος ἀπε Βιότον ἀ 200
μέλεος εἰς τὸν αἰὲν ἔλκω χρόνον.
ΧΟ. ὅρα παροῦσα παρθέν[·] Ήλέκτρα πέλας,
μη κατθανῶν σε σύγχυνος λέληθ' ὅδε.
οὐ γάρ μ' αἴρεσκει τῷ λίαν παρειμένῳ.

185. ἄλλο γ' εἴπω Ald. εἴπας
Mosq. D. εἴπω aut γ' εἴπα omittunt
plures MSS. a manu recentiori ad-
dit R. Delevit Kingius, qui et i^g
168 delerat, et 186 ἵχη πέλω, edi-
derat. γ' εἴπω omittit N. εἴπω Cant.
M.

190. ματίρος Ald. cum MSS. qui-
busdam, et mox δίκαια, sed δίκαια
K.

192. ἵκαις ιθαν[·] Ald. Cant. M.
N. R. ἵκαις ιθαν[·] ex conjectura

Reiskii dedit Brunckius. ιθαν[·] ιθα-
ν[·] Harl. quēm sequor.

195. ισονέκει dedit pro ισονέκεις,
quod duabus de causis depravari
potuit.

196. σὺ γάρ τ' Ald. sed τό τ'
ισδ', cum meliori parte MSS. τό δ'
ισδ', ex membr. Brunck. qui cavet
nihil acrius, quam ne τι post οὔτε
aut τι sequatur.

197. Βιόν τὸ πλίον Ald. et MSS.
200. εἴπι δ' Ald. εἴπι δ' multi MSS.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ώ φίλον ὕπνου Θέλγητρον, ἐπίκουρον νόσου,
ώς ήδύ μοι προσῆλθες ἐν δέοντι γε.

ἄ πότνια λήθη τῶν κακῶν, ὡς εἴ σοφὴ,
καὶ τοῖς δυστυχοῦσιν εὐκταία θέος.

πόθεν ποτ' ἥλθον δεῦρο; πῶς δ' αἰφικόμην;
ἀμνημονῶ γάρ τῶν πρὸν, ἀπολειφθεὶς φρεγῶν.

ΗΔ. ἄ φίλταθ', ὡς μὲν ηὔφραντας εἰς ὕπνον πεσών.

Βούλει θίγω σου κανακουφίσω δέμας;

ΟΡ. λαβοῦ λαβοῦ δῆτ', ἐκ δὲ ὅμορξον ἀθλίου
στόματος αἱρώδη πέλανον, ὁμμάτων τὸ ἔμων.

ΗΔ. ἴδου τὸ δούλευμά τοῦ, κούκη ἀναινοματος
ἀδέλφ' ἀδελφῆ χειρὶ θεραπεύειν μέλη.

ΟΡ. ὑπόσαλε πλευροῖς πλευρὰ, καυχμώδη κόμην
ἀφελε προσώπου· λεπτὰ γάρ λεύστω κόρων.

ΗΔ. ἄ βοστρύχων πινᾶδες ἀθλίον κάρα,
ώς ηγρίωσαι διὰ μακρᾶς ἀλουσίας.

ΟΡ. κλῖνόν μὲν εὔηγην αὐθίς οἵταν ἀνῆ γόσος

205

210

215

220

206. *in diorti te quidam MSS. et Stobaeus p. 419.* Si quid mutandum, malo, *in diorti γάρ.* Med. 1274. (1288.) Ναὶ πρέ; θέω ἀργεῖται.
in diorti γάρ.

209. πόθος, πότ' male edd. pleresa-
que. πότ' tantum fortius interrogat,
non diversam questionem facit, ut
ποτὶ ποθεῖ infra 272.

214. De τίλανος Harpocration,
hunc locum citans.

217. πλευρῶν πλινχά καὶ αὐχ-
μάδη, Ald. πλινχῆ πλινχά, R. Ut
scias, quanta crux librariis fuerit
hoc nomen πλινχός, loca quædam,
prout in Aldina edita sunt, exscri-
bam. Orest. 790. Περιβαλλὼν πλιν-
χοῖς ἴμοσοι πλινχάς τιχεῖται νόσοι.
Alc. 373. σοὶ τάσδι θύμαι πλινχάς
τιτίπει πλίνχας Πλινχοῖς τοῖς σοίς.

Bacch. 740. Εἶδες δὲ ἦν πλινχάς διχηλος ἴμβασιν. In Phaethontis fragmento apud Longinum, Πλάξας δὲ πλινχάς πτιχοφόρων ὄχημάτων, MS. Par. recte πλινχά ad Hec. 820. (826.)

218. νόσῳ pro κόραις Kingii Schol.
et P.

219. Intellige θύμα ante βοστρύ-
χον. Frustra enallagen cogitat Brunckius post Scholiasten et Kingium. Versus a Schol. lau-
datum est Apollonii Rhod. II. 200.
τίνη δέ οἱ αὐάλιος χρής θεολόγοι.
Ibi est τί et αὐστάλιος, illud pejus,
hoc non melius, δὲ etiam Schol.
Apollon. II. 302.

221. Ald. οἵταν μὲν ἀνῆ νόσος μα-
ριας. Delet μ' Heathius, recte re-
pugnante Brunckio. Ipse in versum

μανιάς μ', ἀναιρθός είρη, καστερῶ μέλπ.
 Ηλ. ἴδου φίλον τοι τῷ νοσοῦτι δέρνιον,
 αἰγαρὸν ὃν τὸ κτῆμα, ἀναγκαῖον δ' ὄμεν.
 ΟΡ. αὐθίς μ' ἐς ὄρθον στῆσον, ἀνακύκλει δέρνας. 225
 ΧΟ. δυσάρεστον οἱ νοσοῦντες ἀπορίας ὔπο.
 Ηλ. η καπὲ χαίας ἀρμόσαι πόδας θέλεις,
 χρόνιον ἵχνος θείς; μεταβολὴ πάντων γλυκεύ.

proximum transponi. Præterea ex Scholiastæ auctoritate accentum in μανά mutavi, et ex substantivo adjectivum feci. μανά-
 σην λόγοι Sophocl. Aj. 59. μανά-
 ση λοσημασι τοι 264. λόσσα μανά-
 δο; 320. λόσσα μανάς fragm. apud
 Stobæum Grot. p. 241, ubi cum
 Plutarchi editio Aldina p. 757. A.
 det μανάς, legendum μανάς.

222. Pro μίλι habent δέρνα; H.
 J. Aug. 2. Difficile est eligere.
 In alterum desinit versus 216, in
 alterum 225.

223. τι ed. King. ex MSS. qui-
 busdam.

224. Utrumque junxit Evenus
 Parius apud Plutarch. T. II. p.
 1102. B. Πᾶ, γὰρ ἀναγκαῖον πρᾶγμα
 ἀπερὸν ἴφυ. De metro vocis ἀπάρος
 vide ad Phœn. 1354. (1353.)

228. Hanc sententiam, non sem-
 per veram, intra artiores fines con-
 trahit Herc. F. 1295. Κικλωμίη
 δὲ φωτὶ μακαρίῳ ποτὶ, Αἱ μεταβολαὶ
 λυπηροί. Ridet comicus anonymous
 (fortasse Anaxandrides: vide Athene-
 næum XV. p. 694. F.) apud Scho-
 liasten, ita legendus ope MS. Au-
 gustani apud Valckenær. Diatr.
 p. 229. Οἱ πρότοις μίτραι, μεταβολὴ
 πάντων γλυκού, Οὐχ ὕριαιν, δίστογ·
 ή μὲν γὰρ κόπου Γλυκοῦ ἀνάπτανσις,
 ἥ δὲ ἀλουσίας ἴδωρ, Καὶ τάλλα δὲ
 τοιαῦτ· ιαν δὲ εἰς πλουσιὸν Πτωχός
 γίνεται, μεταβολὴ μίλι, ἡδὺ δὲ οὐ·
 Σοτέ οὐχὶ πάντων η μεταβολὴ δὲ
 γλυκού, Eodem respicit Antiphanes

apud Athenæum, X. p. 446. Α.,
 Στροφὴ λόγων παρελθεῖται τι· ἡδὺ τοι
 Ἐστὶν μεταβολὴ πάντες ἔργον πλὴν
 ίόν. Leveni errorum commisit vir
 sunnus, quod locum ex Hercule
 petitum ad incertam fabulam ret-
 tulerit. Pro γλυκῷ Harl. ἡδὺ cum
 Scholiaste Hermogenis inter Aldi
 Rhetoras, T. II. p. 376, 25. et Eu-
 stathio ad Il. P. p. 1098, 51. = 1124.
 43. Od. A. 1404, 54. = 38, 50. Od.
 Φ. 1910, 30. = 761, 18. Idem tamen
 Eustathius ad Od. II. p. 1799, 30.
 = 601, 17. recte habet γλυκό. In
 Antiphane Stobæi XCIII. p. 514,
 28. "Απαθ' ὁ λιμὸς γλυκά πλὴν
 ἀντεῖ τοις, margo Gesneri dat ἡδία,
 non illud quidem contra metrum,
 sed minus numeroe. Gregorius
 Nazianz. Or. I. p. 2. A. οὐδὲ γὰρ
 οὔτως ἡδὺ τοῖς ἀνθρώποις, ὡς τὸ λα-
 λοῦ τάλλοτρια· quæ a Menandro
 sumta monuit Elias Cretensis,
 Grotii Excerpt. p. 755. constatum
 non probavit Bentleius, p. 102, 119.
 Lege, Οὐδὲ, γὰρ οὔτως ἵστιν ἀνθρώ-
 ποις γλυκού, Ως τόνικλαλιν τάλλοτρια.
 Præter Demosthenem a Stephano
 citatum, ἱκλαλῶν habet Euripides,
 Antiope. Τό δὲ ἱκλαλῶν, τοῦθ', ἡδο-
 νῆ μὲν ἀπτεται, Κακὸν δὲ διμίλημ. Vulgo ἡδύ. Verba sunt Zethi ad
 Amphionem. Paullo ante καταικύ-
 κλι. Harl. Sed si omnes librario-
 rum errores persequi velim, mag-
 na molis volumen conficiam. Plus
 centies etiam extra melica metrum
 pessundat R.

- ΟΡ. μάλιστα δόξεν γάρ τοῦ ὑγείας ἔχει.
κρείτον δὲ τὸ δοκεῖν, καὶ αἰλυθείας εἰπῆ.
- ΗΛ. οἶκους δῆ νυν, ὃ καστόγυητον κάρα,
ἴως ἐπέσι σ' αὐτὸν φρονεῖν Ἐρημήες.
- ΟΡ. λέγετε τι κακῶν; καὶ μὲν εὗ, χάριν Φέρεις·
εἰ δὲ εἰς βλάβην τιν', ἀλλις ἔχει τοῦ συστυχεῖν.
- ΗΛ. Μενέλαιος ἥκει, σοῦ καστόγυητος πατρός,
ἐν Ναυπλίᾳ δὲ σύλματ' ὠρμισταὶ νεῶν.
- ΟΡ. πῶς εἴπας; ἥκει φῶς ἐμοῖς καὶ σοὶς κακοῖς,
αὐτῷ δρομογενῆς καὶ χάριτας ἔχειν πατρός;
- ΗΛ. ἥκει, τὸ πιστὸν τόδε λόγων ἐμῶν δέχου,
Ἐλένην αγόμενος Τρωϊκῶν ἐκ τειχέων.
- ΟΡ. εἰ μένος ἐσώθη, μᾶλλον ἂν ζηλωτὸς ἥν.
εἰ δὲ ἀλοχον ἀγεταῖ, κακὸν ἔχειν ἥκει μέγα.
- ΗΛ. ἐπίσημος ἔταξε Τυνδάρεως εἰς τὸν φόγον
γένος θυγατέρων, δυσκλέες τ' αὖ Ελλάδα.
- ΟΡ. σὺ νυν διάφερε τῶν κακῶν· ἔχεστι γάρ.

233

233

240

245

229. ὥγιας Ald. Stob. et sic, vel
ὥγια, omnes, quod sciām, MSS.
præter K. solenni vitio, quod male
revocavit Brunckius, eumque secu-
tus Beckius. Nunquam Attici ὥγια
υπαρκοῦν. Quis moretur librarios,
qui in versus comicis initio Πλούτον,
ὥγια*, reliquerint? Facillime vo-
calis ante cognatam diphthongum
elapsa est. Et cur tandem prima in
ὥγια producatur, quæ in ὥγια
semp̄ corripiat? Ideo accidit
in τεμαῖον, quod in τεμαῖον contrac-
tum est damno metri apud Harpo-
crat. v. Κτηνίον Δάσ. Anaxan-
drides sive Diphilus apud Sto-
beum, LXVIII. p. 279. LXXVII.
p. 333. ed Grot. τάρης ἀσταλλαττό-
μητα τεμαῖον παροῦ. Sed recentiores
tandem ὥγια, ταρμῖον, et scripsere
et prouunciavere. Recte Mœris:

* Tunc, Ἀττικῶς. ὥγια, Ἐλληνικῶς.
Si Orpheus cura dignus sit, lege
πτύχαιον ὥγια, in exemplo poste-
riore apud Piersonum. Sed nihil
necessæ. ὥγια recte Schol. Sen-
tentiam autem partim mutasse vi-
detur vir doctissimus; in gnomicis
enim poëtis, p. 243. pro Aldino
ὥγια cum Grotio ὥγια reposit.

232. ἡς σ' ιῶν Brunck. sine
causa.

236. Ναυπλίῳ Ald. Ναυπλίῳ
membr. et P. ut 466.

245. Sic Ald. MSS. et Stob. Ecl.
Eth. p. 197. ed. Canter. Sed Σύ-
νοι Plutarch. T. II. p. 88. C. Mox
φέροντα λέγει habent Stobæi co-
dices; recte tamen vertit Canterus,
loquere; “λάλει πρὸ φέροντα posui,”
inquit Grotius, “conjectura ductus;
“nam sequitur φέροντα.” Sed, cum

* Philémon Stobæi LV. apud Clericum, p. 326. qui ὥγια ex antiquis edd. revoca-
vit, licet δύσαντα δedisset Grotius, p. 211. Recte editur in Eubulo Atheniæ II. p.
63. K. Καὶ τρίς ὥγια, postulante metro.

καὶ μὴ μόνον λέγει, ἀλλὰ καὶ φρόνει τάδε.

ΗΛ. οἵμοι, καστίγνητ, ὄμμα σὸν ταράσσεται,
ταχὺς δὲ μετέθου λύσσαν, ἀτρίως φρονῶν.

ΟΡ. ὦ μῆτερ, ικετεύω σε, μὴ πίστεί μοι
τὰς αἰματωποὺς καὶ δρακοντώδεις κόρας.
250
αὔται γὰρ, αὔται πληγῶν θρώσκουσι μου.

ΗΛ. μέν, ὦ ταλαιπώρ, ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις.
ὅρας γάρ οὐδὲν ὥν δοκεῖς σάφειαν.

ΟΡ. ὦ Φοῖς, ἀποκτενοῦσί μὲν αἱ κυνώπιδες,
γοργῶπεις, ἐνέρων ἕριαι, δειναὶ Θεαί.
255

ΗΛ. οὕτοι μεθήσω χεῖρα δὲ εμπλέξας ἐμὴν
σχήσω σε πηδῶν δυστυχῆ πηδήματα.

ΟΡ. μέθεις, μὲν οὐσα τῶν ἐμῶν Ἑρινύων,
μέσον μὲν οχμάζεις, ὡς βάλης εἰς Τάρταρον.

ΗΛ. οὐ γὰρ τάλαινα, τίνεπικουρίαν λάβω,
ἐπεὶ τὸ Θεῖον δυσμενὲς κεκτήμεθα;
260

ΟΡ. δὸς τόξα μοι κερουλκὰ, δᾶρα Λοξίου,
οἵς μὲν εἴπερ Απόλλων εὖαμνύνεσθαι Θεᾶς,

πεάττε pro φέρνει det Harl. ex ejus et Stobei conjunctione bellissimus exsurgit versus, quem Clericus, Reiskius, Trillerus, si viverent, amplecterentur; quemque amplectentur, sat scio, Graiae gentis decora, Ammonius èt Invernizius. Καὶ μὴ μόνον φέρει, ἀλλὰ καὶ πράσσει τάδε.

248. ταχὺ Ald. ταχὺ plerique MSS. Diog. Laërtius VII. 182. et Dion. Chrys. LXIV. p. 638. ubi λύσσαν excidisse videtur. Ex Diogene sumsi ἀτρίως φρονῶ, pro ἀτρίων, quanquam non multum refert; illud tamen elegantius videatur. Μετέθου λύσσαν, male sollicitat Arnaldus, ut metrum conjectura sua λυσσάς corrumpat. καθαρὸν θεμέσην in Scholio apud Athenaeum XV. p. 695. C. Σίμων ἄγνωμπτον νόον, Aeschyl. Prom. 163. μετέθου λύσσαν

igitur significat, *Insaniam sanitatem mutasti*, structura Horatio familiari. Verum vidit Heathius, quem Arnaldum mirum est non castigasse propter spondeum in quarta iambici sede.

249. Hunc et duo sequentes ubi citat Longinus XV. laudat Toupius Alexin Athenæi VIII. p. 339. D. Ω μῆτερ, ικετεύω σε, μὴ πίστεί μοι Τὸν Μιγύδλαν οὐ γὰρ κιθαρῳδὸς εἴμαι ἔγω.

252. Libanius suo vel librarii errore T. I. p. 460. D. Καὶ πρὸς ίμαυτὸν Αἰσχύλον λέγω πολλάκις, Μέν, ὦ ταλαιπώρ, ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις. Cum in MSS. quibusdam ἀτρέμα scriptum esset, corrector metri peritus in K. dedit ἀτρέμας in σοῖς δ.

252. ιερίαι Ald. et MSS. sed ιερίαι Kingius ex K.

262. Vide Praef. ad Hec. p. X. (VIII.)

εῖ μ' ἐκφοβοῖεν μανιάσιν λυστήμασι.

ΗΛ. Βιβλίστεται τις Θεῶν βροτησία χερί;

265

ΟΡ. εἰ μὴ ἔσαμείψει χωρὶς ὀμμάτων εμῶν.

οὐκ εἰσακούετ', οὐχ ὄρᾶθ' ἐκηρόλων

τόξων πτερωτὰς γλυφίδας ἐξορμωμένας;

ἄ, ἄ. τί δῆτα μέλλετ'; ἔξακριζετ' αἰθέρα

πτεροῖς τὰ Φοίβου δ' αἰτιᾶσθε Θέσφατα.

270

ἔα. τί χρῆμ' ἀλλώ, πνεῦμ' ἀνεὶς ἐκ πνευμόνων;

ποῖ ποὶ ποθ' ἡλάμπεσθα δεμνίων ἄπο;

ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλῆν' ὁρῶ.

ἔνγγονε, τί κλάεις, ὅμηρα Θεῖσ' εἴσω πέπλων;

αἰσχύνομαί σοι μεταδίδους πόνων εμῶν,

275

ὅχλον τε παρέχων παρθένινούσοις ἑμαῖς.

μὴ τῶν εἰμῶν ἔκατι συντήκου κακῶν·

σὺ μὲν γὰρ ἐπένευσας τάδ', εἴργασται δ' ἔμοι

μητρῶν αἷμα. Λοξία δὲ μέμφομαι,

264. Male comparat Musgravius
τίκον φίλη, τίκον ἄλαστη. Sed hu-
iusmodi adjectiva trium sunt gene-
ra, quanquam fatendum est, ra-
tios in neutro usurpari. Infra 827.
Διαύπον δρομάσι φλεψάροις, que citat
ex Bacchis Maximus ad Dionys.
Areop. et frustra quæsivit Heath.
ius. Phœniss. 1038. (1052.) φο-
τάσι πτεροῖ. Aristoph. Eccles. 584.
Εἰ κανοτομεῖ θελήσουσι, καὶ μὴ τοῖς
ἡθίσιοι λίαν, Τοῖς τ' ἀρχαίνεις ἴνδιατρί-
βων. Sic tres primæ edd. et, ut opini-
or, MS. Ravennas. Male mutavit
Brunckius. Cycl. 250. Τὰ κανά γ'
ικ τῷ ιδάνω, ὡ δίστοτα, 'Ηδίον' ιστιν.
Herc. F. 177. γίγαστι πλινθᾶ.

265. Βιβλίστεται Ald. MSS. Plu-
tarcli. Sympos. IX. p. 737. A. φλη-
πτωται Laërt. IX. 60. Utrumque
Euripi usurpatum.

271. πλευμόνων edidit Brunckius,
sed sententiam ad Sophoclem mu-
tavit, illud veteris Atticæ, hoc
recentis arbitratus.

273. Debebat Hegelochus, qui
Orestis personam egit, ita verba
γαλῆν' ὁρῶ efferre, ut elisionis sig-
nificationem aliquam daret. Isvero,
spiritu deficiente, dixit γαλῆν' ὁρῶ,
quod largam ridendi materiem co-
micis præbuit, quos citant Scholi-
astæ ad hunc locum et Aristoph.
Ran. 306. Ceterum verissime ob-
servat Reiskius, Euripidem facile
potuisse solcēcismum et sibila co-
micorum effugere, versuni sic con-
cinnando: Ἐκ κυμάτων γὰρ ὁρῶ γα-
λῆνα αὖθις αὖ. Certe Aristophanis,
Sannyrionis, Stratidis, aculeos po-
tuit contemnere, si sic omnia dix-
isset. Deinde 274 Electræ, et 275
Orestis personam præfigit Aldine,
legens Σιτί, sed notas eas sustulit
Canterus, Scholiaste et MSS. suf-
fragantibus.

274. Κλάσις Brunckii membranæ
et Cant.

279. Aristoph. Plut. 8. τῷ Δ
Αοξία Μίρψι, δικαίω, μέριφομαι.

ὅστις μὲν ἐπάρεις ἔργον ἀνοσιώτατον,
τοῖς μὲν λόγοις πύρφρων, τοῖς δὲ ἔργοισιν οὐ
οἵμαι δὲ πατέρα τὸν ἑρόν, εἰ καὶ ἄφεται
ἔξιστόρουν νῦν, μητέρ' εἰ κτεῖναι με χρή,
πολλὰς γενεῖσον τοῦδε ἀν ἐκτεῖναι λιταῖ,
μὴ τῆς τεικύστης εἰς σφαγαῖς ὥσαι ἔιφος,
εἰ μήτ' ἐκεῖνος αναλαβεῖν ἡμελλε φῶς,
ἴγια θ' ὁ τλήμων τοιάδε ἐκπλήσσειν κακά.
καὶ νῦν ἀνακάλυπτ', ὡς καστίγνητον κάρα,
ἐκ δακρύων τὸ ἀπελθε, καὶ μάλ' αἰθλίως
ἔχομεν· ὅταν δὲ τῷ μὲν αἰθυμήσαντ' ἴδης,
σὺ μου τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρὲν φρενῶν
ἴσχαινε παραμυθοῦ θ'. ὅταν δὲ σὺ στένης,
ήμας παρόντας χρή σε νοιθετεῖν φίλα.

280. Aut *τίς ἤγος* cum Ald. aut *ἴγος τίς* (vel *τί*) plerique MSS. unde *ἴργυμ* conjicit Musgr. sed recte *τίς* membr. Mosq. D. omittebat, ut et Schol. ad Sophocl. CEd. T. 1828.

283. Sic Ald. et multi MSS. Alii cum Kingio μὲν *ἴχετην*. Unus *χριών*. Sed primum elegantius. Nempe interrogatio post *τί* recte in praesenti effertur, quamvis ad præteritum pertineat.

285. *μήπω* Ald. et MSS. quidam. Plures *μήποτε*, quod editum voluit Musgravius, edidere Barnesius, Kingius, alii. *Μήπω* plane quidem est ineptum, *μήποτε* vero non optimum. Præterea *τικοῦσα* absolute nunquam, credo, ab Euripide ponitur pro *μήποτε*. Diversa enim ratio est in Iph. A. 741. corruptus locus Menandi fragm. inc. 710. Recte igitur solus Harl. μὴ τῆς *τικοῦσας*.

286. *ημιλλι* Ald. Variant MSS. inter hoc et *ημιλλι*. Versu sequenti *ἴγια θ'* Ald. Quod edidi, est in Harl. et, puto, in aliis.

288. Hanc lectionem, in qua

οἶμεν MSS. consentiunt, retinere malui, quam cum Brunckio *καστίγνητη* substituere. Quidni enim ἀνακάλυπτε tam bene pro *ἀνακαλύπτον*, subauditio pronomine, ponatur, quam *καταπαύσας* pro *καταπαύσαμεν* Hec. 906. (918.) *ἴτηγι* pro *ἴτηγν* infra 789 (ubi MS. unus *ἴτηγον*) et alibi, *ἴγης* pro *ἴγητον* Iph. A. 626? Duo posteriora loca eodem consilio citat Musgravius, cujus sententiam male cepisse videatur Brunckius, quasi is putasset *οὐ* elidi posse. Contra verba quædam ex neutrali transitivam induant significationem, ut *ἴκτησσιν*, *ἥσην*, Hec. 177. 526. (528.) quæ insanæ esset solicitare.

291. Sic Ald. *μοι* King.

292. *ἴσχαινε* Ald. et quidam MSS. Alii *ἴσχαινην*, quod analogia postulat; alii denique *ἴσχαινη*, quam veram scribendi rationem esse credo, et ab Atticis propter sonum prælatam. Non valde dissimile est, quod *ἰχθαῖν* dicere noluerunt, sed *ἰχθαίνη*, quæ forma tragicis semper restituenda.

ἐπίκουρίας γάρ αἴδε τοῖς φίλοις καλαί.
αλλ', ὃ τάλαινα, Βάσα δωμάτων ἔστι,
ὑπρώ τ' αὐτονόν βλέψαρον ἐκταθεῖσα δόξη,
σιτόν τ' ὄρεξαι λουτρά τ' ἐπὶ χροὸς Βάλε.
εἰ γάρ προλείψεις μ., ἡ προσεδρία νοσοῦ
κτήσει τιν', οἰχόμεσθα· σὲ γάρ ἔχω μόνην
ἐπίκουρον, ἀλλων, ὡς ὄρεξ, ἐρημος ὡν.

295

300.

ΗΛ. οὐκ ἔστι· σὺν τοῖς καὶ θανάτοις αἱ πτοροι,
καὶ ζῆν· ἔχει γάρ ταυτάκινον τὸν σὺν κατθάνεις,
γνωτή τέ δράσω; πῶς μόνη σωθήσομαι;
ἀνάδελφος, ἀπάτωρ, ἀφίλος· εἰ δὲ τοὶ δοκεῖ,
δρᾶν χρὴ ταῦθ'. ἀλλὰ κλῖνον εἰς εὐνὴν δέμας,
καὶ μη τὸ ταρβεῖν κακόφορον σ' ἐκ δεμανίων,
ἄγαν ἀποδέχου· μέτε δὲ ἐπὶ στρωτοῦ λέχους.
καν μη νασῆς γάρ, ἀλλὰ δοξάζῃς νοσεῖν,
κάματος βροτοῖτιν, ἀπορία τε γίγνεται.

305

ΧΟ. αἴ, αἴ, αἴ, στροφή. 310

δρομαῖς ὡς πτεροφόροι,

Πετνιάδες θεαὶ,
αἰσάνχετεν αἱ θίασοι ἐλάχητεν
δάκρυσι καὶ γόνισι,
μελαγχρῶτες Εύμενίδες, αἱ τε τὸν
ταναὸν αἰθέρ' ἀμπάλλεθ', αἴματος

315

297. σιτά τ' Harl. in textu, sed
in marginali scholio σιτος, ut vulgo.
χροὶ Kingius ex K. Omnes fere
MSS. χροτί, cum Aldo, vel χροῖ,
quod mirum est, cum supra 51 oc-
currat ἐπ' αὐχίνος βαλαῖν.

298. καὶ θανάτοις Kingius ex K. R.
et sic Cant. M. N. Aldus et ceteri,
κατθάνειν. Simili modo peccatum
est in Sophocl. Antig. 742. ubi
pro, ὃ παγκάκιστι, lege, ὃ ταῦ κάκιο-
τι, διὰ δίκαιος ἴων πατρί, ex Plutarcho,
T. II. p. 483. C. Contra Phœniss.
1759. (1790) iūdem Cant. M. cum
uno Leid. κατθάνειν pro καὶ θανάτοις.

308. νοσῆι et δεξάμενοι Ald. cum

M. et majori MSS. parte (vel δεξά-
μενοι cum Cant. N.) Brunckius ex
var. lect. Schol. et membr. νοσῆι
δεξάμενοι edidit, sed sententiam muta-
vit ad Soph. Trach. 2. Recte. Amant
enim secundam personam in hac
formula. Praeter MS. in eo Trach.
loco δεξάμενοι habent Suidæ duæ
prioræ editiones, totidemque MSS.
quos ipse inspexi. Probum quidem
est alterum, sed rarius, ut CEd. T.
315. Μοξ γίνεται Ald. γίγνεται D.
et forte alii.

310. αἱ αἱ Ald. et MSS. quidam.

313. θνάχητρ Brunck. sinc causa.
is omittunt MSS. quidam.
E 2

τινύμεναι δίκαν, τινύμεναι φόνον,
καθικετεύομαι, καθικετεύομαι,
τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον ἐάστατ' ἐκ-
λαθέσθαι λυσσαῖς μανιάδος

320

φοιταλέου· φεῦ μόχθων.
οἴων ὁ τάλαις ὀρεχθεὶς ἔρρεις
τρίποδος ἄπο, φάτιν, ἀν ὁ Φοῖβος.
Ἐλακε, δεξάμενος, ἀνὰ τὸ δάπεδον,
ἴνα μεσόμφαλος λέγονται μυχοί.

325

ἰὼ Ζεῦ, ἀντιστροφή.

τίς ἐλεος, τίς ὅδ' ἀγῶν
φόνιος ἔρχεται.

Θοᾶς ὃν σε τὸν μέλεον, ὃ δάκρυος
δάκρυσι συμβάλει

330

πορεύων τις εἰς δόμον ἀλαστόρων
ματρὸς αἷμα σᾶς, ὃ σ' ἀναβακχιοῖ;
κατολοφύρομαι, κατολοφύρομαι,
ὅ μέγας ὄλβος οὐ μενιμός εν βροτοῖς·
ἀνὰ δὲ λαιφος ᾧς τις ἀκάτου θοᾶς

335

τινάξας δαίμων κατέκλυσεν

316. ἀμπάλλιοθ Ald. et MSS.
Literam abstuli cum Musgravio
propter metrum. Simplex πάλλω
medio sensu occurrit Electr. 438.
Mox 319 MSS. quidam iār', male.

319. δόμον in textu M. γόνον pro
v. l.

321. Sic Ald. et alii. Sed κακῶν
post φεῦ addunt A. D. H. J.

323. MSS. plures aut ἀπόφρων
aut cum Aldo ἀπόφατιν. Sed ex
duobus Musgravianis et totidem
Brunckianis recte distinctum est.

324. ἥλαιν, ἥλαιε Ald. semel
tantum A. K. Cant. Mox ἀνὰ τὸ
δάπεδον Brunckius, addito articulo.
Primum in δάπεδον, producit Ἀε-
chylius, Prom. 828. aut, si locus
corruptus est, et hic et ibi legen-

dum est γάπιδον. Stephanus Byz.
v. Γῆ. λέγεται καὶ γάπιδον τὸ πρό; τοῖς
οἴκοις ἐν πόλεις κηπίον, ὅπερ οἱ τραγικοὶ
διὰ τοῦ α φαστ, δωρίζεται.

325. μυχοί γᾶς Ald. et MSS.
Sed delevit Kingius, neque habet
K. a prima manu.

330. συμβάλλει Ald. et plerique
MSS. Sed quidam συμβάλλει, unde
metro convenientius συμβαλλεῖ de-
di.

331. δόμον, Ald. Variant MSS.

332. μάτιος—ἀναβακχιοῖ Ald.
et MSS. Emendatio est Musgravii,
qui citat Bacch. 109. Sophoclem
apud Strabon. XV. p. 1008. A.
(687.)

336. κατέκλυνσ' αἰ-στα τόπον Mus-
grav. propter metrum.

δεινῶν πόνων, ὡς πόντου
λάζοντιν ὄλεθρίοις ἐν κύμασι.
τίνα γὰρ ἔτι πάρος οἴκον ἄλλον
ἔτερον, η τὸν ἀπὸ Θεογόνων γάμων 340
τὸν ἀπὸ Ταυτάλου σέβεσθαι με χρῆ;
καὶ μὴν βασιλεὺς ὅδε δὴ στείχει
Μενέλαος ἄναξ, πολὺ δὲ ἀβροσύνη
δῆλος ὄρασθαι,
τῶν Ταυταλιδῶν ἐξ αἵματος ᾧ. 345
ῳ χειλίοναν στρατὸν ὄρμήσας
εἰς γῆν Ἀσίαν,
χαιρό, εὐτυχίᾳ δὲ αὐτὸς ὄψιεῖς,
Θεόθεν πράξεις ἀπέρ ηγχου.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ῳ δῆμα, τῇ μέν σ' ἡδεώς προσδέρκομαι, 350
Τροίαθεν ἐλθὼν, τῇ δὲ ἴδων καταστένω.
κύκλῳ γὰρ εἰλιχθεῖσαν αἴθλίοις κακοῖς
οὐπώποτ' ἄλλην μᾶλλον εἰδον ἐστίαν.
Ἄγαμέμνονος μὲν γὰρ τύχας ἡπιστάμην,
καὶ Θάνατον, οἴω πρὸς δάμαρτος ὄλετο, 355
Μαλέα προσίσχων πρῷραν· ἐκ δὲ κυμάτων

338. λάζοις ὄλεθρίοισι, Ald.

339. 340. Sic Aldus, quem, licet mendosum, secutus sum, potius quam æque mendosum pro mendo-
so substituam. Quidam MSS. omit-
tunt ιτηρος, quod proinde ejecit Brunckius, lacuna relicta. ἂλλοι,
omittunt Cant. M. N. Mox 341.
τὸν pro τῷ Ald. sed τῷ D. MS.
Cant. K. L. M. N. Paullo ante iων
τάρος Reisk. ιτηρος edidit Brunck-
ius.342. ὃδι Ald. ὃδι plurimi MSS.
In versu sequenti prope omnes
MSS. cum Aldo, τολλῃ δὲ βροσύνη,
unde, si ἄναξ ejicies, quod omittit
Dion Chrys. Or. II. p. 27. facies,

sed durissimis numeris, Μωίλαος,
τολλῃ δὲ ἀβροσύνη. Huic lectioni fa-
vere videtur J. sed is hoc loco adeo
turbatus est, ut nihil certi statuere
audeas. Ego ex v. l. MS apud
Musgravium τολλὸν δὲ a. edidi post
alios. Neque ἄναξ temere ejicien-
dum. Aeschyl. Pers. 5. οὐδὲ αὐτὸς
ἄναξ εἰρήνης βασιλεύς. Mox δῆλος
φράται Dion, et pro var. lect. Harl.
in textu L. de quo vide infra 659.
minus bene. Deinde τοῦ Ταυταλ-
ᾶ, Dionis editio prima.

346. ὄρμήσας Ald.

350. 351. τῇ μὴ—τῇ δὲ MSS.
quidam.

διαυτίλοντες μάντις ἐξήγειρέ μοι.
 Νηρέως προφήτης Γλαυκός, αὐθαντῆς Θεός,
 ὃς μοι ταῦτα εἶπεν ἀφορεῖς παρασταθεῖς,
 Μενέλαος, κατέται σὸς καστίγματος θάνατον, 360
 λουτροῖς αἰλόχου περιτετοὺς πανιστατοῖς.
 δακρύων δὲ ἐπληγεὶς ἔρετε καὶ ναύτας ἐμοὺς
 πολλῶν ἐπεὶ δὲ Ναυπλίας φωύω χθονός,
 ἦδη δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωρένης,
 δοκῶν Ὁρέστην παιδία τοῦ Ἀγαμέμνονος 365
 φίλαισι χερσὶ περιβαλεῖν καὶ μητέραν
 ὡς εὔτυχοντας, ἐκλινον αἰλιτύπων τικὸς
 τῆς Τυνδαρέας παιδὸς αὐτοῖς φόνον.
 καὶ νῦν ὅπου στίχη, εἴπωτ', ὡς κατάνιδες,
 Ἀγαμέμνονος παιᾶς, ὃς τὰ δεῖν ἔτλη κακά· 370
 βρέφος γαρ ἦν τότε ἐν Κλυταιμνήστρος χεραιν,
 ὅτε ἐξέλειπον μέλαθρον ἐς Τροίαν ἴων,
 ὥστ' οὐκ ἀν αὐτὸν γνωρίσαμεν εἰςιδών.
 ΟΡ. ὅδε εἴρη Ὁρέστης, Μενέλεως, ὃν ἴστορεῖς,
 ἐκῶν ἐγώ σοι τάμα μηνύσω κακά. 375
 τῶν σῶν δὲ γονάτων πρωτόλεια Φιγγάνω
 ἵκετης, αφύλλου στόματος ἐξάπτων λιτάς·
 σῶσόν με. αἴφιξαι δὲ αὐτὸς εἰς καιρὸν κακῶν.
 ΜΕ. ὡς Θεοὶ, τί λεύσσω; τίνα δέδορκα νερτέρων;
 ΟΡ. εὖ γέ εἴπας οὐ γαρ ζῶ κακοῖς φάσις δέ οὕτω, 380
 ΜΕ. ὡς ηγρίωσαι πλόκαμον αὐχμηρὸν τάλας.
 ΟΡ. οὐχὶ η πρόσοψίς μου, αλλὰ τάργη αἰκίζεται.
 ΜΕ. δεινὸν δὲ λεύσσεις ὄμμάτων ξηραῖς κόραις.

359. τιδεῖς et καταστατεῖς MSS.
 quidam.

362. δακρύων τοῦ Ald. Sed δὲ πλε-

rique codices.

367. ἀλιτύπων Ald. Sed ἀλιτύ-

πων ex MSS. Bodl. edidit Kingius,

et sic Mosq. D. ἀλιτύπων L.

368. θυγατρὸς Ald. et pauci MSS.

Plurimi παιδίας.

372. ἐξίλιτον Ald. et plures MSS.

Duo saltem Aug. 2. et C. C. C.
 iεζίλιτον, quod, si Brunckium audis,
 solecum est, post ἢν, ὅτε. Infra
 tamen 519. 520. edidit οἰχεῖς—οτε
 iεζίλιτον, ubi, si sibi constare vo-
 luisset, revocare debuerat pristi-
 nām lectionem iεζίλιτον.

675. ομμαῖς Ald. μηνίσω A. J.
 K. M. N. R. Cant. quod multo ap-
 pūta. Ego me ipsum defecram.

- ΟΡ. τὸ σῦμα φροῦδω, τὸ δ' ὄνται οὐ λέλοιπε τοε.
 ΝΕ. ὁ παράλογόν μου σὴ φανεῖσται ἀκροφίᾳ.
 ΟΡ. ὅδ' εἴκα μητρὸς τῆς ταλαιπώρου φονεύς.
 ΜΕ. ἥκουσα· φείδου δὲ ἀλυγάνεις λέγειν κακά.
 ΟΡ. φειδόμεθε· ὃ δαιμόνιον δὲ εἰς ἐμὲ πλούτιος κακῶν.
 ΜΕ. τί χρῆμα πάσχεις; τίς σ' απόλλυσιν νόσος;
 ΟΡ. η̄ ξύνεται ὅτι σύνοιδα δεῖν εἰργασμένος.
 ΜΕ. πῶς φῆς; σοφόν τοι τὸ σαφές, οὐ τὸ μὴ σαφές.
 ΟΡ. λύπη μάλιστά γ' η̄ διαφθείρουσά με,
 ΜΕ. δεινὴ γὰρ η̄ θεός, ἀλλ' ὅμως ἵστημες.
 ΟΡ. μανίας τε, μητρὸς αἴματος τημωρίας.
 ΝΕ. ηρξῶ δὲ λύσσης πότε; τίς ηρξέω τότ' η;
 ΟΡ. εν η̄ τάλαιναι μητέρ' εἰργάκουν τάφῳ.
 ΜΕ. πότερα κατ' αἰκανούς, η̄ προσεδρεύων πυρᾶ;

384. *μοι* Ald. *μι* plerique MSS.
 387. Post φίδιον δ' distinguit Brunckius, quem si sequeris, λύγιον pro imperativo accipies; sin minus, αὖτε sobasidies cum Scholiaste. Eustathius ad II. I. p. 762, 62.—667, 19. ἡρξαὶ γὰρ ἡ Φοῖνικα λέγει τὸ μητρῶν τῇ ταλαιπώρῳ φύσιμον, καὶ φειδόμενος ἀλυγάνεις λέγειν κακά.

388. αἰς ἴμι Ald.

389. 'Ορίστα τίς σ' ἀ. r. Clemens Alex. Strom. VII. p. 844. 'Ορίστα τῶν μητρῶν, τίς σ' ἀ. r. Stobaeus XXIV. p. 119. Grot. et sic citat Pricetus ad Appul. Met. III. p. 141. An igitur Clemens et Stobaeus vitio memoriae erravere? an veram lectio nem conservavere? an excidit quidam et vulgatis?

390. η̄ ξύνοις habet Eustathius ad II. A. p. 22, 4.—17, 6.

391. σοφός τοι. Sic Ald. et Schol. MSS. quidam, τοι. Eadem varietas infra 537. In versu sequenti distinctionem minorem posui, ut significarem, orationem abrumpi imperfectam, et infra 408, ubi nihil difficultatis video.

393. Eodem modo Herc. F. 346. ἀμαβής τις εἰ θάδος, η̄ θύκαιος οὐκ ἰφνε. Dan. 34. ιντι δὲ τὸ θάδον εἰστέοντα εἰδέξατο. ubi ne quis anapæstum se in tertio loco invenisse putet, mendens est, θάδος esse monosyllabon; quod in ceteris casibus æquissime fit, in nominativo et accusativo singulari non raro. Veteres Attici hanc vocem libenter in sermone contraxisse videntur; nomina enim a θεός incipientia pronunciarunt, Θεοφάνης, Θεοκλῆς, Θεοκαρδίης, Θεοφάνης, Θεοφραστος;. Θεοχείτην nomen habet Lucianus, Dial. Mort. VI. restitendum apud Chishull. p. 90. θάδος est monosyllabon in Androm. 1962. Suppl. 333. Bacch. 47. 1347. Ion. 440. θάδος Troad. 955. Bacch. 67. 1294. 1298. Ion. 1636. In Bacch. 840. Electr. 300. ἀστεῖος est spondeus, aut scribendum ἀστεῖον. 394. μητέρας θ' Ald. et MSS. Copulam omisit Brunckius, et omittit Schol. ad 390.

396. MS. Cant. manifesta sed notabilis glossa, η̄ η̄ ταλαιπώρῳ μητέρῃ εἰργάκουν τάφῳ. Ion. 988. laudavit

- ΟΡ. *υγκτὸς φυλάσσων ὀστέων αὐταίρεστιν.*
 ΜΕ. *παρῆν τις ἄλλος, ὃς σὸν ὥρθευεν δέμας;*
 ΟΡ. *Πυλάδης, ὁ συνδῶν αἴμα καὶ μητρὸς φόνον.* 400
 ΜΕ. *Φαντασμάτων δὲ τάδε νοσεῖς ποίων ὑπο;*
 ΟΡ. *ἔδοξ' ἴδειν τρεῖς υγκτὶ προφερεῖς κόρας.*
 ΜΕ. *οὐδὲ ἀς ἐλεξας, ὄνομάσαι δὲ οὐ βούλομαι.*
 ΟΡ. *σεμνὰς γάρ εὐπαιδεύτα δὲ ἀποτρέπει λέγειν.*
 ΜΕ. *αὗται σε Βανχέουσι συγχυνεῖ φόνῳ;* 405
 ΟΡ. *οἵμοι διωγμῶν, οἵς ἐλαύνομαι τάλας.*
 ΜΕ. *οὐ δεινὰ, πάσχειν δεωὰ τοὺς εἰργασμένους.*
 ΟΡ. *ἄλλ' ἔστιν ἡμῖν ἀναφορὰ τῆς ξυμφορᾶς,*
 ΜΕ. *μηδὲ θάνατον εἰπῆς τούτο μὲν γάρ οὐ σοφόν.*
 ΟΡ. *Φοῖβος κελεύστας μητρὸς ἐκπρᾶξαι φόνον.* 410
 ΜΕ. *ἀμαθέστερός γ' ὧν τοῦ καλοῦ καὶ τῆς δίκης.*
 ΟΡ. *δουλεύομεν θεοῖς, ὅ, τι ποτ' εἰσὶν οἱ θεοί.*

Musgravius: ὡς, εἰ μὲν οὐκίτ' ἰστὶ, δηγοῦσθή τάφῳ. Τάφῳ. M. et οὐ συ-
prascr.

401. *in φασμάτων* Ald. Sed *φαν-*
τασμάτων MSS. Bodl. D. H. L. ut
primo voluisse videtur Cant. *φα-*
τασμα alibi Euripides, Hec. 54.92.
 890. (391.) *Tragicus apud Dioge-*
nem Laertium, VI. 95. Τάδ' ἵστ'
ἐπίρρων πετίων φαντασμάτα. *Tragi-*
cus alias, Aeschylus, opinor, apud
Plutarch. de Superst. p. 166. A.
'Αλλ' εἴτ' ἐνπτίων φάντασμα φοβεῖ,
Χθονίας θ' Ἐκάτης κῶμος ιδέξω. In
Aeschyl. Theb. 716. melior lectio
videtur ἐνπτίων φαντασμάτων quam
φασμάτων ἐνπτίων. Ipse enim ite-
rum habet υγκτίων φαντασμάτων
apud Athenaeum, XI. p. 491. A.
Phot. Lex. MS. forsitan ex hoc
loco: Φαντασμάτων. ἀντὶ τοῦ, Ψιν-
δῶν φαντασίων.

404. *ἀπαίδευτα δὲ ἀποτρίπτου* Ald.
et plerique MSS. σεμνὰ H. et ἀπαί-
δευτοι K. adhuc corruptius. εὐπαι-
δευτα, ut conjectit Musgravius, ha-

bet Mosq. D. *ἀποτρίπτη pro ἀποτρί-*
πτου recte idem Musgravius. Atti-
cam formam ἀποτρίπτη habet a pr.
m. E. In Hec. 417. (413.) pro δίχου
habent δίχη A. D. H. R. Eumath.
δὲ ἵχη pro var. lect. H. τὸ δίχη C.
unde si quis δίχη præferat, non
magnopere contendam.

406. *οἱ γ' ἢ Ald. οἱ plures MSS.*
Contra idem γιτοξ 411 male
omittit, ut et Clemens Alex. Cohort.
p. 65.

412. *ci omittit Ald. et fere omnes*
MSS. Versum quidem sine eo in
sex pedes distribuere poteris, sed
omni rhythmo carentes. Similis erat
in plerisque Sophoclis editionibus
Aj. 1028. σοίφας | θο πρὸς | θεῶν |
τύχην | δυοῖς | βροτῶν quanquam
ille nostro adhuc modulatione est, qui
sic est scandendus: δυοῖς | ομεν |
Θεοῖς | δὲ τικτοτ' | εισὶν | θεοῖς. Sed το-
τύχην ex MSS. reposuit Brunckius,
non tamen primus; ita enim exstat
in tribus minimum editionibus, Jun-
tina utraque, Francosurtana. Ita

ΜΕ. καὶ τὸν οὐκ ἀμένυει Λοξίας τοῖς σοῖς κακοῖς;

ΟΡ. μέλλει τὸ θεῖον δὲ ἐστὶ τοιοῦτον φύσει.

ΜΕ. πόσον χρόνον δὲ μητρὸς οἰχονται πνοαί;

415

ΟΡ. ἔκτον τόδ' ἡμαρτήτης εἴτε πυρὰ θερμὴ τάφου.

ΜΕ. ὡς ταχὺ μετῆλθόν σ' αἷμα μητέρος θεαί.

ΟΡ. οὐ σοφὸς, ἀληθῆς δὲ εἰς φίλους ἔφην φίλος.

ΜΕ. πατρὸς δὲ δὴ τί σ' ὠφελεῖ τιμωρία;

ΟΡ. οὐπώτης τὸ μέλλον δὲ ἵστον ἀπραξία λέγω.

420

ΜΕ. τὰ πρὸς πόλιν δὲ πῶς ἔχεις, δράσας τάδε;

ΟΡ. μισούμεθ' οὔτως, ὥστε μὴ προσενέπειν.

ΜΕ. οὐδὲ ἡγυνισας σὸν αἷμα κατανόμους χεροῖν;

ΟΡ. ἐκκλείσομαι γὰρ δωμάτων, ὅποι μόλω.

ΜΕ. τίνεις πολιτῶν ἐξαμιλλῶνταί σε γῆς;

425

ΟΡ. Οἰαξ, τὸ Τροίας μῆτος ἀναφέρων πατρί.

ΜΕ. ξυνῆκας· Παλαιμῆδος σε τιμωρεῖ φόνος.

ΟΡ. οὐ γ' οὐ μετῆν μοι· διὰ τριῶν δὲ ἀπόλλυμα.

ΜΕ. τίς δὲ ἄλλος; ἡπού τῶν ἀπ' Αἰγίσθου φίλων;

ΟΡ. οὗτοί μὲν ὑβρίζουσ', ὃν πόλις ταῦν κλύει.

430

etiam editiones Suidae v. τύχη Porto antiquiores. Reiskius, quod cum

risu mirere, huic nostro versu pri-
mus numeros restituit. Præterea
neutiquam otiosus est articulus.
Sensus est: Servi sumus Deorum,

quicquid tandem sunt isti Dii.

Eodem modo in initio Melanippes
posuerat, Ζεὺς, ὅστις ὁ Ζεὺς, οὐ γὰρ
οἶδα, πάλιν λόγῳ Κλύων. Sic legendum
iste locus, ubicumque occurrit apud
Plutarchum, Lucianum, Athenagoram,
Justinum M. ut liqueat ex
Herc. F. 1264. Ζεὺς, ὅστις ὁ Ζεὺς,
τελείωμι ἴγινετο. Tandem οἱ θεοί¹
habet Mosq. A.

423. οὐσια, Cant. N.

424. ἵκελλομαι Ald. Sed MSS.

ἵκελλομαι aut Levi errore ἕγκελλομαι.
Brunckius ex MSS. etiam ὅπῃ.
Nihil refert.

426. Τροίας Ald. et MSS. Τροία
conjectit Musgravius, edidit Brunck-
ius. Verum et illud defendi potest.
τὸ Τροίας μῆτος est οὐδὲν quod prop-
ter Τροίαν natum est.

427. Ald. et MSS. quidam φόνος.
Alii φόρος. Membr. denique D. K.
M. R. Magister v. τιμωρεῖ φόνος.
Quodvis probum. Sed optimum vi-
detur φόρος. φόρον N. φόρος, Cant.

428. οὐχον Ald. et MSS. plures.
οὐχ οὐ edidit Brunckius ex membr.

ΜΕ. Ἀγαμέμνονος δὲ σκῆπτρό ἐξ σ' ἔχει πόλις;

ΟΡ. πάς, οἵτινες ζῆν οὐκ ἔωσται μᾶς ἔτι;

ΜΕ. τί δρῶντες, οὐ, τι καὶ σαφὲς ἔχεις εἰπεῖν ἐμοί;

ΟΡ. Ψῆφος καθ' ἡμῶν οἴστεται τῷδ' ἡμέρᾳ.

ΜΕ. Φυγεῖν πόλιν τὴνδ', οὐ θανεῖν, οὐ μὴ θανεῖν;

ΟΡ. Θανεῖν υπὲρ ἀστῶν λευσίμω πετρώματι.

ΜΕ. κατ' οὐχὶ φεύγεις, γῆς ὑπερβαλλὸν ὄρους;

ΟΡ. κύκλῳ γάρ εἰλιστόμεθα παγχάλκοις ὥπλοις.

ΜΕ. ίδια πρὸς ἔχθρῶν, οὐ πρὸς Ἀργείας χερός;

ΟΡ. πάντων πρὸς αστῶν, ως θάνω· βραχὺς λόγος.

ΜΕ. οὐ μέλεος, ηκεις ξυμφορᾶς εἰς τούσχατον.

ΟΡ. εἰς σ' ἐλπὶς οὐ μὴ καταφυγὰς ἔχει κακῶν.

ἀλλ' ἀθλίως πράσσοσιν εὔτυχης μολὼν

μετάδος φίλοισι; σοῖσι σῆς εὐπραξίας,

καὶ μὴ μόνος τὸ χρηστὸν ἀπολαβεῖν ἔχε,

ἀλλ' αὐτιλάζου καὶ πόνων ἐν τῷ μέρει,

χάριτας πατρώας ἐκτίνων εἰς οὓς σε δεῖ.

οὐομα γάρ, ἔργον δὲ οὐκ ἔχουσιν οἱ φίλοι,

οἱ μὴ πὶ ταῖσι συμφοραῖς ὄντες φίλοι.

ΧΟ. καὶ μὴν γέροντι δεῦρο ἀμιλλᾶται ποδὶ

οἱ Σπαρτιάτης Τυνδάρεως μελάμπεπλος,

κουρᾶ τε θυγατρὸς πενθέμω κεκαρμένος.

ΟΡ. ἀπωλόμην, Μενέλαος Τυνδάρεως ὁδε

στείχει πρὸς ἡμᾶς, οὐ μάλιστ' αἰδὼς μὲν ἔχει

εἰς ὅμηματ' ἐλθεῖν, τοῖσιν ἐξειργασμένοις.

καὶ γάρ μὲν ἔθρεψε μικρὸν ὄντα πολλὰ δὲ

φιλήματ' ἐξέπλησε, τὸν Ἀγαμέμνονος

παιδὸν ἀγκάλαισι περιφέρων, Λήδα θ' ἄμα,

Sed recte R. et K. a manu prima,
οὐ γ' οὐ μετῆκ. μοι, quod etiam dant
planissime Cant. M. N. duo Dor-
villiani.

433. σαφὲς εἰπεῖν ἔχεις Ald. et
MSS. quidam.

437. Sic Ald. MSS. quidam ὑπερ-
βάλω, quos secutus est Brunckius.

439. χθονὸς Ald. χιεῖς multi

MSS. Μοx 441. εἰς τ. Η. in textu,
sed πέρι pro var. lect. πρὸς D. MS.
C. C. C. Cant.

444. Ald. et MSS. σῆς. Ed.
Barn. τῆς.

446. ἀντικάζου J. ἀντιάζου R.

455. ἡμαρτημένοις MSS. quidam,
nominatim D. L. Aug. 2.

458. Λίδα Ald.

τιμῶντέ μ' οὐδὲν ἡσσον, η̄ Διοσκόρῳ.
οῖς, ὃ τάλαινα καρδία, ψυχή τ' εμὴ,
ἀπέδωκ' ἀμοιβαῖς οὐ καλάς· τίνα σκέτου
λάβει προσώπῳ; ποιον ἐπίπροσθεν νέφος
Θῦμοι, γέροντος ὅμματων φεύγων κόρας;

460

ΤΥΝΔΑΡΕΩΣ.

ποῦ ποῦ Θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ἵδια πόσιν
Μενέλαιον; ἐπὶ γὰρ τῷ Κλυταιμένηστρας τάφῳ 465

χοᾶς χέομενος, ἔκλυον ὡς εἰς Ναυπλίαν
ἥκοι ξὺν ἀλόχῳ, πολυετής σεσωσμένος.

ἄγετε με· πρὸς γὰρ δεξιὰν αὐτοῦ θέλω
στὰς ἀσπάσασθαι, χρόνιον εἰσιδῶν φίλον.

ΜΕ. ὃ χαιρε πρέσβε, Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κάρα.

470

ΤΤ. ὃ χαιρε καὶ σὺ, Μενέλεως, κήδευμ' ἐμόν,
ἴσας τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὴ εἰδεναι.

ὁ μητροφόντης ὅδε πρὸ δωμάτων δράκων
στίλβει νοσάδεις ἀστραπαῖς, στύγημ' ἐμόν.

Μενέλαος, προσφέρεγγει νὺν ἀνόσιον κάρα;

475

ΜΕ. τί γάρ; φίλου μοι πατρὸς ἐστὶν ἔκγονος.

ΤΤ. κείνου γὰρ ὅδε πέφυκε, τοιοῦτος γεγάγει;

ΜΕ. πέφυκεν· εἰ δὲ δυστυχεῖ, τιμητέος.

462. τοῖον, ὃ Ald. R. et alii.
Idem 459. Διοσκόρεων.

467. ἥκοι Ald. ἥκοι plerique MSS.

470. ἥπρισον χαιρε Aldus et MSS.
sed propter responsum vocum duarum ordinem mutavi. Utrumque
probum; quod dedi occurrit Med. 663. (670.) Hipp. 1453. Heracl. 574. 660. Hel. 622. 1181. Herc. F. 524. Electr. 1343. Aeschyl. Agam. 22. Suppl. 610. Sophotl. Aj. 91. Electr. 662. Aristoph.

Epi. 1254. Acharn. 872. 1207.
Av. 1586. Pac. 523. 1954. ἢ χαι-
ρετο χαιρετο ἀνδρει, ut habet MS.
Ravennas. Lysistr. 853. 1100.
Theocrit. I. 144.

472. 475. Male et contra MSS.

ΜΕ. et ΤΤΝ. πρεπονι Aldus.

473. ὃ μητροφόντας δράκων infra
1421. Scholiastes: δράκων ἀντὶ τοῦ
Ἴχνος οὗτος γὰρ οὐκ οἶξεν γεννιῶται,
ἀλλὰ ζωτοκούται, καὶ τικτόμενοι
διαφθηγύνονται τὰς τῶν μητέρων γασ-
τίσας, ὃ φοιτὶ Νίκαιαδες, (Theriac.
134.) Γαστήρ ἀναβράσσωταις ἀμ-
ποταις ἴσχυντο.

475. ἀνάθετο κ. Barnes. in
marg. nescio unde.

476. πατρὸς ὅδε M. N. R. Cant.
ex versu sequenti, ubi ὃδοι omittit D.
Mox 480. τι Ald. sed τοι ed. King.
Hug. 1. δι Aug. 2. quod ex τοι, non
ex τι natum. Schol. Apollonii Rhod.

ΤΥ. Βεβαρβάρωσαι, χρόνιος ἀν ἐν Βαρβάροις.

ΜΕ. Ἐλληνικὸν τοι τὸν ὁμόθεν τιμᾶν ἀσ.

ΤΥ. καὶ τῶν νόμων γε μὴ πρότερον εἶναι θέλειν.

ΜΕ. πᾶν τρυζ ἀνάγκης, δοῦλόν εστ' ἐν τοῖς σοφοῖς.

ΤΥ. κέκτηστο νῦν σὺ τοῦτ', ἐγὼ δὲ οὐ κτήσομαι.

ΜΕ. ὅργη γὰρ ἄμα σου καὶ τὸ γῆρας, οὐ σοφόν.

ΤΥ. πρὸς τόνδε σοφίας τίς ἀν ἀγών ἥκοι πέρι;

εἰ τὰ καλὰ πᾶσι φανερὰ, καὶ τὰ μὴ καλὰ,

τῷούτου τίς ἀνδρῶν ἐγένετ' ἀσυνετώτερος;

ὅστις τὸ μὲν δίκαιον φύκεψεφατο,

οὐδὲ ηλθεν ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἐλλήνων νόμον.

ἐπεὶ γὰρ ἐξέπνευσεν Ἀγαμέμνων Βίον,

πληγεὶς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπὲρ κάρα,

αἰσχυστον ἔργον, οὐ γὰρ αἰνέσω ποτέ.

480

485

490

II. 235. ita citat, Ἐλληνικόν τι τὸν
νόμον τιμᾶν ἀσ, in ed. Florentina.

483. κεκτήσομαι D. K. a prima
manu, M. R. Versus stabit, ejecto
γ. Sed hujusmodi crasis non ad-
hibet Euripides, si bene memini,
nisi in Cyclope.

485. Aldus et plerique codices,
πέδε τόδε ἀγών τίς σοφίας ἥκοι πέρι;
Duportus conjectit τίς ἀν σ. ἥκοι π.
unde ἀ, recepit Barnesius. Ex
Musgravii conjectura πρὸς τόνδε τίς
σοφίας ἀ. ἡ. π. dedere Brunckius et
Beckius. Altera lectio anapæustum
in quartam sedem, altera in tertiam
invehit. K. et R. post τίς addunt
εὐ, quod ex ἀ, depravatum esse li-
quet ex D. ubi ἀ, ante σοφίας era-
sum est. Inter τίς et σοφίας signa
rasuræ apparent in M. Permutent
igitur loca σοφίας et ἀγών; habebis
optimum senarium, πρὸς τόνδε σο-
φίας τίς ἀν ἀγών ἥκοι πέρι; Ipsa
orationis emphasis hunc verborum
ordinem flagitat, et alibi vox σοφίας
hanc senarii sedem occupat, ut
infra 701. fragm. apud Stobæum,
ΧΣΥ. p. 383. πνία δι σοφίας ἰλαχι

διὰ τὸ δυστυχίς (συγγενὲς Clemens
Alex. Strom. IV. p. 574.) Cor-
ruptelæ origo fuit particulæ omis-
sio, quod vitium tetigi ad Hecub.
1175. Nunc addo Menandrum
Stobæi ibid. αἰσχυνόμενος αἰσχιστα
πνίας φέρεις. Addidit τὴν Grotius
propter metrum. Sed cum Plu-
tarachus de Sanit. p. 128. A. φέροις
habeat, revocandæ sunt fugitivæ
literæ, legendo, αἰσχυνόμενος αἰσ-
χιστα πνίας ἀν φέροις. Similis
phrasis infra 622. licet diverso
sensi. Med. 254. (256.) ἀλλ' οὐ
γὰρ ἀντὶς πρὸς σὸν κακὸν ἥκει λόγος.
Heraclid. 117. πέδε τόδε ἀγών τίς
ἀξα τοῦτο τοῦ λόγου Μάλιστ ἀν εἴη.
Plato, Theag. p. 241, 10. Bas. T.
I. p. 127. C. 5. H. St. πρὸς σὲ δὲ ἀ-
νδον δι μετὰ τοῦτον λόγος.

487. γίνεται Ald. Barnesius edidit
γίνεται, quamvis ἐγίνεται haberet ipsius
MS. cui omnes fere alii accedunt.

491. Cum paullo durior sit el-
lipsis præpositionis, conjecteram,
θυγατρὸς ιξ ἐμῆς, sed retentus sum
loco Electra 123. κεῖσαι σᾶς ἀλόχο�
σφαγεῖς, Λιγύσθους τ', Αγάμεμνα,

χρῆν αὐτὸν ἐπιθεῖναι μὲν αἴματος δίκην
οἵσιαν διώκαντ', ἐκβαλεῖν τε δωμάτων
μητέρα, τὸ σῶφρον τ' ἔλασσον ἀν τῆς ξυμφορᾶς, 405
καὶ τοῦ νόμου τ' ἀν εἴχετ', εὔσεβής τ' ἀν ηγ.
νῦν δὲ εἰς τὸν αὐτὸν δαιμόνον ἥλθε μητέρι.
κακὴν γὰρ αὐτὴν ἐνδίκως ἤγουμενος,
αὐτὸς κακίων μητέρ' ἐγένετο κτανών.
ἐρήσομαι δὲ, Μενέλεως, τοσόνδε σε· 500
εἰ τόδε ἀποκτείνειν ὁμόλεκτρος γυνή,
χω τοῦδε παῖς αὖ μητέρ' ἀνταποκτενεῖ,
κακεῖθ' ὁ κείνου γενόμενος φόνῳ φόνου
λύσει, πέρας δὴ ποι κακῶν προβήσεται;
καλῶς ἔθεντο ταῦτα πατέρες οἱ πάλαι, 505
εἰς ὄμμάτων μὲν ὄψιν οὐκ εἶων περδῶν,
οὐδὲ εἰς ἀπάντημι, ὅστις αἷμα ἔχων κυρεῖ·
φυγαῖτι δὲ ὄσιον, ἀνταποκτείνειν δὲ μῆ.

493. χρῆν δὲ Ald. male : δὲ omittit pars saltem MSS.

494. διόκητον Ald. et MSS. fere omnes. Scd διάκητον τ' ex MS. Sangerm. prætulit Musgravius; minus recte.

495. ἀττὶ pro ἀν τῆς Aug. 1. Cant. Utrumque per se probum; sed ἀττὶ non commode omittitur. ἀττὶ σ. N. ἀττὶ τῆς σ. M. Delnde 496. prius τ' in γ' mutavit Brunckius contra MSS. Verte: *Et cum legem servaret, tum pietatem.*

499. ἀ. κ. ἴγιντο μητέρα κ. Ald. et plerique codices; ubi si κακίων secundam corripere statues, contra Atticorum consuetudinem peccabis; (sola coim exceptio, quae speciem habet, est in Suppl. 1104.) et anapæstum in loco secundo relinques. Siā medium in κακίων produces, non solum anapæstus erit in quarto loco, sed etiam dactylium sequetur, quod ne comicis quidem sicere, recte monuit Dawesius. Est,

fateor, versus initio Baccharum: τυφόμενα δίου τι πυρὶ ἦτι ζῶσα φλόγα. Lege, δίου τ' ἦτι πυρὸς. Mutatus est verborum ordo ab aliquo, qui vocem ἦτι a verbo, ad quod pertinebat, disjunctam ferre non potuit. Sed ita in hac fabula 416. ἦτι πυρὶ θηρὰ τάφου. Edidit γίνετο ex conjectura Brunckius, qui gaudio exultasset, si cognosset ita exstare in duobus MSS. H. L. Idem L. infra 874. γίνεται habet. Tales errores ubique corrigendi, non in exemplum trahendi.

504. δὲ πεῖ Ald. δὴ ποῖ aut δὲ τῆ MSS. δὲ corrigendum viderat Heathius.

507. πυρὶ N.

508. ὄσιον Ald. et MSS. ὄσιον edidit Barnesius, accentu male posito, ὄσιὼν Brunckius. Cum jam in ὄσιον erratum esset, correctores quidam ἀποκτεῖναι vel ἀποκτῖναι fecerunt, detracta præpositione. Sed ἀνταποκτεῖναι cum Aldo, vel ἀπ-

ἀεὶ γαρ εἰς ἔμελλ’ ἐνέξεσθαι φόυω,
τὸ λοισθιον μίασμα λαμβάνων χεροῖν. 510
 ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν γυναικας ἀνοσίους,
πρώτην δὲ θυγατέρο, η πόσιν κατέκτανεν.
 Ἐλένην τε τὴν σὴν ἀλοχον οὐποτ’ αἴνεσω,
οὐδὲ ἀν προσείποιμ, οὐδὲ σὲ ζῆλω, κακῆς
γυναικὸς ἐλθόνθ’ οὐνεκ’ εἰς Τροίας πέδον. 515
 ἀμυνῶ δ’, ὅσον περ δυνατός είμι, τῷ νόμῳ,
τὸ θηριώδες τοῦτο καὶ μιαιφόνον
παιών, ο καὶ γῆν καὶ πόλεις ὄλλυσ’ αεί.
 ἐπεὶ τίν’ εἶχες, ᾧ τάλας, ψυχὴν τότε,
ὅτ’ ἐξέβαλλε μαστὸν, ἵκετεύουσά σε, 520
 μῆτηρ; ἐγὼ μὲν οὐκ ἴδων τάκει κακὰ,
δακρυοις γεροντ’ ὄφθαλμὸν ἐντήκω τάλας,
Ἐν οὖν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμοδόροθεῖ,
 μισεῖ τε πρὸς θεῶν καὶ τίνεις μητρὸς δίκας,
 μανίαις ἀλαίνων καὶ φόβοις· τί μαρτύρων
ἄλλων ἀκούειν δεῖ μ ᾧ εἰσορᾶν παρα; 525
 οὐδὲ οὐν ἀν εἰδῆς, Μεγέλεως, τοῖσιν θεοῖς
 μὴ πρᾶτσαν ἐναντί, ὡφελεῖν τοῦτον θέλων.

πτοκτίνων, servant plerique codices.

509. ἕμελλις, ἕξεσθαι Ald. et plures MSS. Quidam insuper habent φόυων, quod esset, cædem agredi, monente Musgravio. ἕμελλις ἕξεσθαι. Duportus et Heathius cum Paraphraste, et ita superscriptum habent unus ex Brunckianis et J.

510. Sic Ald. et MSS. Brunckius, χερός.

511. Hic et infra 533. 539. ἐγὼ δὲ in ἕγετε mutavit Brunckius, sine auctoritate, et, ut puto, sine ratione.

513. Ἐλένη, δὲ Ald. et pars codicuum.

514. οὐδὲ σὲ. Sic edidi ex H. J. cum vulgo sit οὐδὲ σὲ. Leve est, sed

semel duxi monendum, me, in pronominibus accentu signandis aut non signandis, sententiæ et emphases rationem semper habuisse. Infra 758 καὶ σὲ récte habent H. L. Mox ἀμέτων Ald.

520. ἐξέβαλλε τὸ μ. Ald. K. sed τὸ omittunt plerique MSS. ἐξέβαλλε μαστὸν, ut edidit Kingius, habent MS. C. C. duo Brunckii, J.

522. Pro τάλας M. R. γόοις ex Hec. 434.

524. μισῆ γε vulgo. Sed μισεῖ, superscripto γε, MS. Leid. apud Valckenær. ad Phœn. 576. το δεῖ ipse pro γε. οὐ pro γε vel το N.

528. Sic Ald. et Schol.* ad Apol-

* In Scholiis ἀπεῖσθαι, quod recte habet ed. Flor., per incuriam in ἀπεῖσθαι mutavit H. Stephanus, quod retinuerunt editores secuti.

ἴα δ' ὑπ' ἀστῶν καταφονευθῆκαι πέτροις,
ἢ μὴ πίσαιε Σπαρτιάτιδος χθονός.
Θυγάτηρ δ' ἐμὴ θανοῦσ' ἐπραξεν ἐνδικα,
ἄλλ' οὐχὶ πρὸς τοῦδ' εἰκὸς ἦν αὐτὴν θανεῖν.
ἔγω δὲ τὰλλα μακάριος πέφικ' αὐτῷ,
πλὴν εἰς θυγατέρας· τοῦτο δ' οὐκ εὑδαιμονῶ.

530

ΧΟ. Ζηλωτὸς, ὅστις ηὐτύχησεν εἰς τέκνα,
καὶ μὴ πισήμους ξυμφορὰς ἔκτήσατο.
ΟΡ. ἂ γέρον, εγώ τοι πρὸς σὲ δειμαίνω λέγειν,
ὅπου σε μέλλω σήν τε λυπήσειν φρένα.

535

ἔγω δ' αὐδόσις εἴμι μητέρα κτανῶν,
ὅσιος δέ γ' ἔτερον ὄνομα, τιμωρῶν πατρί.
ἀπελθέτω δὴ τοῖς λόγοισιν ἐκποδῶν
τὸ γῆρας ἡμῖν τὸ σὸν, ὃ μ' ἐκπλήσσει λόγου,
καὶ καθ' ὅδὸν εἴμι· νῦν δὲ σὴν ταρβῶν τρίχα.
τί χρῆν με δρᾶσαι· δύο γὰρ αὐτίθες δυοῖν.
πατήρ μὲν ἐφύτευσέν με, σὴ δὲ ἔτικτε παῖς,

540

545

Ion. Rhod. II. 253. τοῦτος ὁφελεῖ
Σίλων A. ὁφελεῖ, αὐτὸν D. L. ut
Kingius edidit. Legi etiam posset,
αὐτὸν ὁφελεῖ Σίλων. Sequuntur in
Ald. et MSS. duo versus, quos Viri
docti, utpote hoc ex 617. 618. re-
tractos, ejecere. Evidet utroque
loco genuinos puto, nisi simul et
hunc et praecedentem deles.

533. ἥγε δὲ prater Ald. et MSS.
Laertius VII. 179. ubi dicitur
Chrysippus, mutato θυγατηρας in
Κλαεθη, de se et Cleanthe hos
duo versus usurpare. In 534
πλει, γ' L. non male.

536. ξ. ἀδέξατο L. Hos duo ver-
sus ita suos fecit Diogenes Stobæi
LXXV. p. 327. Ζηλωτὸς, ὅστις
ηὐτύχησεν ἢ τάκοις, Καὶ μὴ πισή-
μους ξυμφορὰς ἀδέξατο. Μηλε Καὶ
in Η mutavit Grotius.

538. Elegans est Musgravii
conjectura, οὐν γι μίλλω σήν τι λυ-
τεσσιν φρένα, neque a verisimilitudine

abhorret; οὐν γι enim habent H.
M. R. et in loco, quem ex Phoeni-
sis 394. (397.) citat, μή τι σήν δά-
κω φρένα, MS. Leid. μή τι. Frus-
tra Brunckius accumulat γυναὶ^{κού} ἄγνωτα, ἀκλητός οὐτι κληθεὶς,
διμάριον καὶ καστηρίτης, πατέρων καὶ
τεκότων, δὲ φύσας χάν τικὲν πατήρ,
ἴσχατος ὑστέρας τ' ἵχνι πώλους, εκ-
emplis diversi generis permistis.
Vulgatam tamen defendet Sopho-
cles, Aj. 1147. οὐτα δὲ καὶ σὲ καὶ τὸ
σὸν λάερον στόμα Σμικρὸν νέφους τάχ'
αν τις ἐκπιέσας μήτρας Χιεμὼν κα-
τασθίσσει τὸ πόλλῳ βοήν.

542. Pro λόγου tres MSS. λέγειν,
Magister Φίδεον.

545. Hanc doctrinam mulierum
osor ab Eschyllo Euripides arripuit,
Eumen. 661. ne parentem quidem
esse matrem concedens. Non irri-
dicule aliquis respondisse dicitur,
ἀντιν δὲ μητρὸς πως, κατέσχεν Εὐριπί-
δη; V. 517. citat Clemens Alexan-

τὸ σπέρμ’ ἄρουρα παραλαβοῦσ’ ἄλλου πάρα.

ἄνευ δὲ πατρὸς τέκνου οὐκ εἴη ποτ’ ἄν.

ἔλογιον ἀμεν οὖν τῷ γένους ἀρχηγέτη

μᾶλλον μὲν αἰμῖναι τῆς ὑποστάσης τροφάς.

ἡ σὴ δὲ Θυγάτηρ, μητέρ’ αἰδοῦμαι λέγειν,

ἰδίοισιν ὑμεναίοισι, κούχι σώφροσιν,

εἰς ἀνδρὸς ἥπει λέκτρ’ ἐμαυτὸν, ἦν λέγω

κακῶς ἔκεινην, ἔξερῶ λέξω δ’ ὅμως.

Αἴγισθος ἦν δὲ κρυπτὸς ἐν δόμοις πόσις.

τοῦτον κατέκτειν, ἐπὶ δὲ θύσα μητέρα,

ἀνόσια μὲν δρῶν, ἀλλὰ τιμωρῶν πατρί.

ἐφ’ οὓς δὲ ἀπειλεῖς, ως πετρωθῆναι με δεῖ,

ἄκουσον, ως ἀπασταν Ἑλλάδ’ ὠφελῶ.

εἰ γὰρ γυναικες εἰς τίδ’ ἥξουσιν Θράσους,

ἄνδρας φονεύειν, καταφυγὰς ποιούμενας

εἰς τέκνα, μαστοῖς τὸν ἔλεον Θηρώμενας,

παρ’ οὐδὲν αὐταῖς ἦν ἀν ὄλλυναι πόσεις,

ἐπικλημ ἔχουσαις ὅ, τι τύχοι δράσας δὲ ἔγω

δεῖν, ως σὺ κομπεῖς, τόνδ’ ἐπαυσα τὸν νόμον,

μισῶν δὲ μητέρ’ ἐνδίκιας ἀπώλεσα,

ἥτις μεδ’ ὄπλων ἄνδρ’ ἀπόντ’ ἐκ δωμάτων,

πάσης ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάτην,

προῦδωκε, κούκησσος ἀκήρατον λέχος.

ἐπεὶ δὲ ἀμαρτοῦσ’ ἥσθετ’, οὐχ αὐτῇ δίκην

ἐπέθηκεν, ἀλλ’ ως μὴ δίκην δοίη πόσει,

ἔζημείωσε πατέρα καπέκτειν ἐμέν.

πρὸς Θεῶν, ἐν οὐ καλῷ μὲν ἐμνήσθην Θεῶν,

φόνον δικάζων· εἰ δὲ δὴ τὰ μητέρος

550

555

560

565

570

drinus, Strom. II. p. 505. addita
correctione, ἀντὶ δὲ μητέρος οὐδὲ
συλλαβὴ τέκνου.

546. Ilunc et 556. suspectos
habet Beckius, nullo, mea quidem
sententia, jure.

557. διὶ εἰ MSS. pro χεὶ edidit
Kingius; sic enim habent duo

Brunckii, Cant. D.J. N. δὲ L. quod
eodem redit. ἵχεν, unus Leiden-
sium. Vide infra 659.

568. ἴσωσι Ald. et ἴσπινόσι
infra 691. ubi tot codices suffra-
gantur, ut Brunckium ad ana-
pæstum quarto pedi redonandum
pene pertulerint.

σιγῶν ἐπήνουν, τί μ' ἀν ἔδρασ' ὁ κατθαυόν;
οὐκ ἄν με μισῶν αὐτεχέρευ Ερινύστην;
ἢ μητρὶ μὲν πάρεισι σύμμαχοι Θεαὶ,
τῷ δ' οὐ πάρεισι μᾶλλον ηδίκημένω;

σὺ τοι φυτεύσας θυγατέρ', ὡ γέρον, κακὴν,
ἀπώλεσάς με· διὰ τὸ γάρ κείνης θράσος,
πατρὸς στερθεῖς, ἐγενόμην μητροκτόνος.
ὅρᾶς; Ὁδυσσέως ἄλοχον οὐ κατέκτανε
Τηλέμαχος· οὐ γὰρ ἐπεγάμει πόσει πόσῃ,
μένει δὲν οἴκοις υγίες εὐναστήριον.
ὅρᾶς; Ἀπόλλων δὲς μεσομφάλους ἔδρας
ναίων βροτοῖσι στόμα τέρπει σαφέστατον,

575

580

585

579. διὰ γὰρ τὸ Ald. et multi MSS.

581. Post ἄλοχον distinguit Aldus et alii, male. Et huc et infra 584. ὥρᾶς per se sententiam efficit, ut alibi et in Soph. Electr. 628. ἑρῆς; πρὸς ὥργην ιψήσιν. Deinde οὐ κατέκτανε dedit Aldus cum pluribus MSS. nominatim Cant. M. N. et Clemente Alexandr. Pæd. III. 8. p. 278. Alii οὐκ ἀπέταπαν. Cum semel distinctionem maleposuisseisset, errare perrexit Brunckius, et οὐκ ἀπέταπαν edidit. Frustra huic commendationi codicum dimensum praetexit; una enim tantummodo lineola differant. ΟΤΚΑΤΕΚΤΑΝΕ. Cum talia verba a librariis confunduntur, potius duorum eligendum est; si utrumque sequere probum est, cedicum numero standum. In Aristophane, Vesp. 213. τί οὐκ ἀπέταπαν μίθημας ἔστι στίλην; minus aptum videtur verbum ἀποκομάμεν; significare enim debebat, aut dormire desino, aut scorsum dormio; quae ambo a loco aliena sunt. Legendum igitur, ex Photii Lexico, τι οὐ κατέκομιθηματ. Eupolis apud

Plutarch. Cim. p. 428. B. κάτιστ' ἀπτομοιμᾶς ἀν Λακιδαιμον.

584. ὥρᾶς δὲ Ἀπόλλων, δὲ Ald. δ recte MSS. auctoritate omisit post alios Brunckius. Verum si Ἀπόλλων possum est pro Ἀπόλλων, non libenter vacalem hujus dativi elidunt Attici; si pro Ἀπόλλωνα, constructio fit impedita: neque illi Ἀπόλλωνa dicunt, sed Ἀπόλλων. Unicum memini locum ex Nostris Phæthonite apud Macrob. Sat. I. 17. ὁ χρυσοφεγγὸς ἥλιος, οὐ μ' ἀπόλλων, οὐδὲ Ἀπόλλων ἴμφαινε κληροῦ θεοῦ, quem propter rariorem vocis θεοῦ usum citat Valckenarius ad Phæn. 27. Verum hoc exemplum nihil ad rem pertinet, ex corruptæ enim lectionis vestigiis apud Schol. ad Orest. legendum fere cum Barnesio, in τοῦδε Ἀπόλλων ἴμφαινε κληροῦ θεοῦ. In nostro verso distinxī post ὥρᾶς, et dedi ex J. N. Ἀπόλλων δι, de qua constructione pauca dicam infra ad v. 1645.

585. Ald. σαφίστατος ήμι. Altero ordine membr. Λ. H. K. M. N. R. Cant. quibus accedunt MS.

G

ἄ πειθόμεσθα πάνθ', ὅσ' ἀν κεῖνος λέγη.
 τούτῳ πιθόμενος, τὴν τεκουσαν ἔκτανον
 ἐκεῖνον ἥγεισθ' ἀνόσιον, καὶ κτείνετε· 587 *

ἐκεῖνος ἡμαρτ', οὐκ ἕκώ τί χρῆν με δρᾶν;
 ή οὐκ ἀξιόχρεως ὁ θεὸς ἀναφέροντι μοι
 μίασμα λῦσαι; ποῖ τις οὖν ἔτ' ἀν φύγοι, 590
 εἰ μὴ κελεύσας ἔγειται με μὴ Θανεῖν;
 ἀλλ' ὡς μὲν οὐκ εὗ, μὴ λέγ, εἴργασται τάδε,
 ἦμιν δὲ τοῖς δράσασιν οὐκ εὐδαιμόνως.
 γάμοι δ' ὅσοις μὲν εὗ καθεστᾶσιν Βροτῶν,
 μακάριος αἰών: αἵ δὲ μὴ πίπτουσιν εὗ, 595
 τά τ' ἔνδον εἰσὶ, τά τε Θύραις δυστυχεῖσ.
 κο. αἱ γυναικες ἐμποδὰν ταῖς ξυμφοραῖς
 ἐφυσαν ἀνδρῶν, πρὸς τὸ δυστυχέστερον.
 τ. ἐπεὶ Θρασύνει, κούκ ύποστέλλει λόγω,
 οὕτω δ' ἀμείβει μ', ὥστε μ' ἀλγῆσαι φρένας, 600
 μᾶλλον μ' ἀκάψεις ἐπὶ σὸν ἐξελθεῖν φόνον.
 καλὸν πάρεργον δ' αὐτὸ Θύσομαι πόνων,

Leid. Justinus M. apud Valckenae. ad Hipp. 682. ταῖς βροτοῖς οἱ στόρα νίμια σαφίστατα Clemens Alex. Cohort. p. 65. Sed idem κάτιν pro τούτῃ, quod, si unus codex accederet, reciperem. Mox 586. τιθόμεσθα πάνθ' ἐδιδιτ ex MSS. Brunckius, pro τιθόμεσθ' ἀπανθ', ut Aldus habet. ικανος etiam quidam codices.

589. Hesychius "Αξιος. εὔνοος. Αξιόχρεως. Αξιόπιστος. ικανός. οὐκ ἀξιόχρεως. οὐχ ικανός. Sic lege re-cisis superfluis vocibus.

591. οἱ μὴ ἀ καλύσας Ald. et MSS. Delevi articulum, ut δὲ θεὸς repetatur in κοινοῦ. Male edidere Brunckius et Beckius οἱ μὴ οὐγνηλίσσας, ex Marklandi conjectura ad Suppl. 109. Sed ista sive crasis siye elisione nunquam Græcis cognita

est. Viros eruditos deceperere istas crases apud dramaticos poëtas frequentissimæ. η οὐ, μὴ οὐ.

596. δυστυχῆ H. R. Sed non sollet Euripides neutri plurali verbum plurale subjicere, nisi per σχῆμα πρὸς τὸ σημανόμενον, ut in loco supra citato ad v. 73. ubi βλαστήματα sunt ἄρτες καὶ ἔρφοι. In Phceniss. 1963. (1382.) ιτύγχανοι habent K. M. Cant.

598. δυστυχέστατος MSS. quidam et Stobæus LXXIII. p. 310. sed alterum in Gesneri margine notatum: δυσχηρίστατος Cant. et M. pro v. l. Contra δυστυχέστατος N. et alterum pro v. l.

600. Sic Aldus et MSS. Alii, sed pauciores, φεία, quod secutus est Brunckius.

601. πρὸς σὸν H.

Ἄνδρες οὐκέτι θύλων, Θυγατρὶ ποσμήσων τάφον.

μολὼν γὰρ εἰς ἔκκλητον Ἀργείων ὄχλον,

ἴκουσαν, οὐκ ἀκούσαν, ἐπισείσω πόλιν,

σοὶ σῇ τ' ἀδελφῇ λεύσιμον δῶμας δίκην.

μᾶλλον δὲ ἐκείνη σοῦ Θανεῖν ἐστ' αἵδια,

ἢ τῇ τεκούσῃ σ' ἥγριωστ', εἰς οὓς αὖτε

πέμπουσα μύθους ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον,

οὐείρατ' ἀγγέλλουσα τάγαρμαρονος,

καὶ τοῦθ' ὁ μισθόσιαν Αἴγισθου λέχος

οἱ νέρτεροι Θεοί· καὶ γὰρ ἐνθάδὲ ἦν πικρὸν,

ἔως ὑφῆψε δῆμεύσηστος πυρί.

Μεγέλας, σοὶ δὲ τάδε λέγω, δράσω τε πρός.

605

610

604. χορός N. et pro var. lect. M. Schowii, αἰματώτους. *Lege* igitur, *Aιματωτούς*. αἴρα βλέποντας.

605. ἰεπίσιον Ald. K. M. N. R. Aug. 1. Cant. quod retinui. Alii αἰεπίσιον. Reg. membr. ἰεπίσιον, cum ἀνασίον pro varia lectione. Si hoc praeferas, interpretare, *com-*
movebo, donec persuaserem. Hesychius, Ἀνασίος. ἀνασίθεος. Sed alterum malo. Translatio ducta est a canibus, quos homines inimicos suos irritant et innittunt, ut supra v. 249, 250, ubi quanquam omnes codices et Longinus XV. κά-
ρες dant, fere expectarem κύνας. Et permutantur haec vocabula. In Hec. 1155. (1178.) κύνας; habet R. in textu, κύνας pro varia lectione in margine. Locum istum supra 249. 250. sumuit Alexis comicus apud Athenaeum, VIII. p. 339. D. ἡ μῆ-
τις, ἰεπίσιον σι, μη̄ πίεσι μετ Τὸν Μεγάλαν, οὐ γέρει μεθεργός οὐμέ-
δυός. Hesychii glossam Μη πίεσι με-
τειδιδιμενας μεν Αιανατ
ιεπίσιον. Aesch. Suppl. 242. τοδε̄
ἀνιλλανα στόλον.

606. δ. ὅτας ίκην, quod alibi fere sonat *pœnas pendere, judicium subire*, hic rarissimo usu ponitur pro eodem prope, quod Latine dicitur *jus dare vel reddere*.

618. Hesiodeum Op. et D. 705. οὐσιας ἀτις δαλοῦ bene comparat Musgravius. Similiter composita occurunt apud Aristoph. Ran. 206. ἀπιηρες. ἀθαλάτητος, ἀσπλαμίνος. Nostrum Ion. 465. Σι, τὰς ὀδινος λεχαι, Αιανιδιναι ιμεναι. Αιανατ
ιεπίσιον. Aesch. Suppl. 242. τοδε̄
ἀνιλλανα στόλον.

614. Sic, opinor, Aldus et omnes codices, nisi quod membranæ omit-
tunt δι, pro quo conjectit Musgravius δι, et recepit Brunckius. Adeo ille huic particulæ iratus est, ut eam fere ab Oreste expulerit. Cum sub-
iato sermonem ad alium ab alio con-
vertimus, primo nomen ponimus,
deinde pronomen, deinde particu-
lam. Haec formula cum ab omni-
bus poëtis sit tritissima, pauca qua-
dam tantum exempla apponam. I.
Sophocl. Electr. 150. Νιόβα, σι
διγνης ιμεν Σιδη. Ibi ex unia

εἰς τούμπὸν ἔχθος ἐναριθμεῖ, κῆδός τ' ἐμὸν,
μὴ τῷδ' αἰμάτινον φόνον, ἐναυτέον Θεᾶς,
εἴα δ' ὑπ' ἀστῶν καταφονεύθηνας πέτραις,
ἢ μὴ πίσσαινε Σπαρτιάτιδας χθονός.
τοσαῦτ' ἀκούστας, ἵσθι, μηδὲ δυστεῖς
ἔλῃ, παρώστας εὐσεβεστέρους φίλους.

615

ὈΡ. στεῖχ, ὡς ἀθορίζως ὁύπιὰν γηιν λόγος
πρὸς τὸνδ' ἵκηται, γῆρας ἀποφυγὴν τὸ σόκ.
Μενέλαος, ποὶ σὸν πόδ' ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς,
διπλῆς μερίμνης διπτύχους ἴαν οὖδας;

625

ΜΕ. ἔαστος ἐν ἐμψυτῷ τι συνυοούμενος,
ὅπη τράπωμαι τῆς τύχης, ἀμηχανῶ.

membranis σί, σ' ἵ. edidit Brunckius, quae pronominis geminatio, si nonquam apud tragicos occurrit, occurrit certe peritato. II. CEd. Tyr. 1096. ίῆς Φοῖς, σοὶ δὲ ταῦτ' ἄξιος. σί. Sic omnes MSS. sed Brunckius post ίῆς addidit σοι. Deinde, ut metra quadrarent, 1095 τυράννος in τυράννοις, 1109 αῖς in αῖσι mutavit. Τίττων δέ αῖ, ἕπεσθαι οὐ ξυλευχικά. Ite, una litera abjecta, poterat expediti: lege in antistrophicis, Νυρίδαι, Ἐλικωνίδαι, Αῖ, πλιστα συμπλικίην. Eadem ipsa metri species apparet Electr. 486, 7. 502, 3. III. Philoctet. 1362, καὶ σοὶ δὲ ἕγεις θαυμάσας ἵχε τάδι. Conjunctiones istas in eodem sententiae membro haud credo occurtere apud istius sevi scriptores, nisi per librariorum errores; et legendum, ταῖς, σοὶ δὲ ἕγεις, ut subito ad Neoptolemum orationem converterat Philoctetes. In Aj. 1409. Παῖς, σοὶ δὲ ταῦτα γ', σοὶ ἕρχεται, habet καὶ pro ταῖς Scholiorum editio Romanæ. IV. Infra 1691. Οὔτε, σοὶ δὲ ταῦτα ιγώ κατεγγυῶ, cui ipse Brunckius, cæde, ut videtur, saturatus, pepercit. Hac observatione

fretus ὁ μικράριτης Tyrwhittus Scrip-
toris de Lapidibus versum 268
egregie restituit: Αυχή, σὸ δὲ ἐκ
παδίου ῥέδιος τ' ἀπόεγγε χάλαζαν
Ημετίου, καὶ ἄπρα.

624. κυκλεῖτο L. M. R. et a pr.
m. A. Ultraque forma proba. Ea-
dem MSS. dissensio infra 1873.
κυκλεῖς Cant. et pro v. l. M. sed hic
in t. κυκλεῖς. κυκλῆ N. sed pro v. l.
κυκλεῖ.

626. οἱ ταντῷ Aug. 1. quod mul-
tis exornari poterat; hoc enim pro-
nomen omnium personarum com-
mune est. Sed cum facillime litera
una emitti possit a librario, tutius
est hujusmodi elegantias non nimis
avide arripere. Sic mox 631 χρισ-
τος, habet Harl. quod exemplorum
suorum cumulo addat fortasse ali-
quis paullo calidior, et elegantiam
hanc recondito isto, Dulce satis κα-
νον, defendat. Sed librarii erro-
rem esse inde liquet, quod acutum
pro circumflexo posuerit. Reectum
est χριστον, ut infra 718, ubi MSS.
concentiunt, et 796, ubi metro ake-
rum noceret.

627. οὐοι quidam.

ΟΡ. μή τιν πέραστε τὴν δόκησιν, ἀλλ', ἔμοις λόγους ἀκουστας πρόσθε, θουλεύου τότε.

ΜΕ. λέγ· εὗ γαρ εἴπας ἔστι δὲ οὐ σιγὴ λόγου κρείσσων γένοιτ' ἀγ, ἔστι δὲ οὐ σιγῆς λόγος. 630

ΟΡ. λέγοιμ ἀν ηδη τὰ μακρὰ τῶν συμπερῶν λόγων ἐπίπροσθέν ἔστι, καὶ σαφῇ μᾶλλον κλύειν. ἔμοι σὺ τῶν σῶν, Μενέλεως, μηδὲν δίδου, ἀ δὲ ἔλαβες, ἀπόδος, πατρὸς ἑκου λαβὼν πάρα. 635

οὐ χρῆματ' εἴπον χρῆματ', ήν ψυχὴν ἐμὴν σώσης, ἀπερ μοι φίλτατ' ἔστι τῶν εμῶν. αδίκω; λαβεῖν χρή μ' ἀντὶ τοῦδε τοῦ κακοῦ αδίκον τι παρὰ σοῦ καὶ γὰρ Ἀγαμέμνων πατὴρ αδίκως ἀθροίσας Ἑλλάδ', ἡλθ' ἐς Ἰλιον, 640 αὐκ ἵξαμαρτὰν αὐτὸς, ἀλλ' ἀμαρτίαν τῆς σῆς γυναικὸς, αδίκιαν τὸ ιώμενος. ὅν μὲν τίδε ημῖν αὐτὸς ἐνὸς δοῦναί σε χρῆ, απέδοτο δὲ, ὡς χρῆ ταῖς φίλοισι τοὺς φίλους, τὸ σῶμα ἀληθῶς σοὶ παρὰσπιό εἰκπονῶν, 645 ὅπως σὺ τὴν σὴν ἀπολαβοὶς ξυνάροιν.

ἀπότιτον οὖν μοι ταυτὸ, τοῦτο ἔκει λαβὼν, μίαν ποτῆσας ημέραν ημῶν ὑπερ, σωτήριος στὰς, μη δέκεται εἰκπλήσας ἔτη.

α δὲ Αὔλος ἔλαβε σφάγιον ἐμῆς ὁμοσπόρου, 650

ἔν σ' ἔχειν ταῦθ' Ἐρμιόνην μη κτεῖνε σύ. δεῖ γάρ σ' ἐμοῦ πράσσοντος, ὡς πράσσω τανῦν, πλέον φέροσθαι, καὶ μὲ συγγυώμην ἔχειν.

ψυχὴν δὲ εἶμην δὸς τῷ ταλαιπώρῳ πατρὶ, 655

καμῆς ἀδελφῆς, παρθένου μακρὸν χρόνον. θανὼν γάρ οἰκον ὄρφανὸν λείψω πατρός.

ἐρεῖς, ἀδύνατον αὐτὸ τοῦτο, τοὺς φίλους

ἐν τοῖς κακοῖς χρῆ τοῖς φίλοισιν ὠφελεῖν.

646. Sic MSS. quidam. Ald. ἀπολέσκη, cum Eustathio ad ll. E. 658. διὶ pro χρὴ Antonius et p. 573, 30.=435, 46. Maximus cum Stobeo editi Frs.

651. κτεῖναι Ald. et supra 640 1581. p. 819, 39, deinde ὅταν γὰρ εἰς Ἰλιον. 648 ἀμέραν.

ἡ τέχνη καλῆς ἀδη, τί χρὴ φίλου; εἰς δὲς ἀντές.

ὅταν δὲ ὁ δαίμων εὖ διδῷ, τί δεῖ φίλων;
ἀρκεῖ γὰρ αὐτὸς ὁ Θεός, ὡφελεῖν θέλων.
φίλειν δάμαρτα πᾶσιν Ἐλληνιν δοκεῖ;

600

659. τί χρὴ φίλων; Sic diserte citat Thomas Magister in v. χρὴ, addens iost: δὲ τοῦτο ποιητικότερον. Ego vero hoc primo transferam, quae annos abhinc plus minus quindecim, in Anglica Brunckiani Aristophanis censura scripsi. (II. Maty's Review, July 1783. p. 66.)
 "Accurate plerumque Aristophanes sententiārum suarum partes alteram alteri respondere facit, ut Av. 1419. ὃδι πάρεστιν ἀλλ' ὅτου χρὴ, διῆ λόγια. Πτερῶν, πτερῶν διῆ.
 "In priore verso legi debere ὅτου διῆ,
 "χρὴ λόγια, clarum est non solum
 "ex apodosi, sed ex eo, quod apud
 "Atticos poetas genitivum nunquam
 "regit χρή. Unicum, quod obduci posse credo, exemplum existat Eu-
 "ripid. Orest. 667. [ed. Musgrav. sc.] sed et illud in τί διῆ φίλων
 "mutandum auctoritate Plutarchi
 "Op. Mor. p. 68. E. Aristotelis
 "Ethic. IX. 9." Et quod Aristophanem attinet, anno 1794 codicis Ravennatis collationem edidit Invernizius, quae istam emendationem confirmavit. Ipse tandem τί διῆ φίλων inveni in MS. quem voco L. Is est Codex Ayscough. 4952 in Museo Britannico, tres primas continens fabulas, recentissimus quidem, sed ex alio non malo descriptus; scriba literas et syllabas festinando saepe transiluit; aliquando etiam exemplarii sui literarum duc-tus parum intellexisse videtur. Restat ut formulam hanc et similes paucis illustremus. Homerus, nisi me fallit Seberi index, semel tantum verbo δῆ usus est, et tum infinitivo præponit, II. I. 337. Stobæus quidem XCVIII. p. 409. citat ex II.

πτολεμίου, pro τί διῆ σοὶ γε, βροτῶν ἵκα, πτολεμίων. Cum et Plutarchus Consol. p. 104. F. πτολεμίου habeat, si leges, τί διῆ σοὶ γε, βροτῶν ἵκα, πτολεμίου, constructio-nem quandam extundere poteris; sed sensus non bene procedet. Cum infinitivo χρὴ saepissime construit, cum accusativo personæ et rei ge-nitivo, II. H. 109. Od. A. 124. Γ. 14. Δ. 468. Φ. 110. Χ. 377. Pari modo substantivum χρὼν cum accusatiōe et genitivo II. I. 75. 603. Κ. 43. Λ. 605. Od. Δ. 634. In II. Φ. 322. εἰδὲ τι μιν χριώ "Εσται τυμβο-χοῦς, alii legunt τυμβοχοῦσ", elisa diphthongo. Hanc formam semel ausus est imitari Euripides, Hec. 962. (976.) ἀλλὰ τίς χριώ σ' ἤμον; de qua ibi tacui, ut hoc loco eam memorarem. Scholiastes apte satis advocat II. K. 43. Χρὼν ξενλῆς ιμὲ καὶ σι, paullo forsan aptius advo-caturus Λ. 605. τί διῆ σοὶ χρὼν ἤμον; Communes Græci dixerunt διῆ σοὶ τοῦδε; primus, ut equidem arbitror, novavit Æschylus, Prom. 86. αὐτὸς γάρ σο διῆ Πρηγαθίων. Eum secuti sunt, Euripides, Hec. 1007. (1021.) Phœniss. 480. (484.) Hippol. 23. locisque ibi a Valckenærio indi-catis, Ion. 1037. Herc. F. 1173. Auctor Rhesi 840. Comicus ignotus apud Herodianum Piersoni p. 450. εὑρυχρεῖας σο διῆ. Non sine specie hanc formulam reddi voluit Marklandus Iph. A. 1197. sed cer-tissime restituit Musgravius Hel. 1444. pro τίς τύχης ΜΕΛΕΙ μόνον. Ceterum bene comparavit Brunck-ius Herc. F. 1341. Θεοὶ γέ ὅταν τυμβοῖς, οὐδὲν διῆ φίλων "Ἄλι; γὰρ ὁ θεὸς ὡφελῶν, ὅταν θέλῃ,

κούχ' ὑποτρέχων σε τοῦτο θυπεία λέγω·
ταύτης ἐκνομαί σ'. ὁ μέλεος ἔγώ κακῶν,
εἰς οἷον ἥκω· τί δὲ ταλαιπωρεῖν με δεῖ;
ὑπὲρ γὰρ οἴκου παντὸς ἵκετεύμ τάδε.
· 665
· ὁ πατρὸς ὅμαιμε θεῖε, τὸν κατὰ χθονὸς
θαυότ. ἀκούειν τάδε δόκει, ποτωμένην
ψυχὴν ὑπὲρ σοῦ καὶ λέγειν αὐτῷ λέγω.

663. Hujus ellipsecos, a Lamberto Boe, nisi fallor, omissee, antiquissimum exemplum præbet Homerus, Od. B. 68. *Λίστρας*, ἡπὲρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἡδὲ Θίμιστος· ubi plena sententia esset, *Λίστρας* [ὑμᾶς] ἡμι, [πρὸς] Ζηνὸς—. Sed cum forte Carolus Rollinus* dixisset, *λίστρας* non regere dativum, ideoque locum Iliados primæ 283, *Λίστρης* Ἀχιλλῆς μιθίμη χόλοι, verti debere, *Rogo te, ut iran contra Achilleum tuam dimittas*; cum hoc igitur dixisset Rollinus, non primus quidem; dudum enim verum prope sensum H. Stephanus in Thesauro dederat; exortus est Bellanger, qui huic sententiae contradiceret. Is in Supplemento aux Essais ce Critique de M. Vander Meulen (h. e. ipsius Bellangeri) Amst. 1741. p. 92—101. primum ait omnes interpres aliter sensisse. Ideo scilicet interpres scripsere, ut errata eorum nos defenderemus et posteritati traderneremus! Moi tamen ipse Rollinum plagii in Stephanum commissi accusat. Eadem igitur opera novitatis accusationem revocare debebat. Deinde, ut probet, *λίστρας* dativum regere posse, citat versum ex Phavorino, ubi verbum *λίστρας* sequitur genitivus, subauditio, ait ille, ita vel τρόπος *λίστρ-*

μας

Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἡδὲ Θίμιστος. Vides versum Homericum, sed unius titulum. Hinc arguit Bellanger: si *λίστρας* genitivum regit, subauditio ita vel τρόπος, dativum etiam regere potest, quoniam ita vel τρόπος non minus dativum regunt. Egregia probatio! Denique tam deformem versum eum sine examine admissee; ne notissima quidem Homeri verba hominem criticum minimissem! Paullum ip. hac nota scribenda me deflexisse de via fateor; sed hoc feci duabus de causis. Primo quod vera Homericī loci interpretatio vulgo minus nota est, et nuper aliam novam et falsam confinxere Scotti quidam; deinde insigni exemplo ostendere volui, quantos in errores se induant homines doctū, quot ineptias effundant, si semel irā, odii, invidiā, aut pravi cuiusquam affectus impulsu contra ea scribere incipient, quæ vel nequeant vel nolint intelligere.

667, 8. Statius, Theb. V. 173. *matremque recens circumvolat umbra*; ubi Scholiastes: “Et hoc poëtice ut Euripides. Syrseen opersu Virgilius. *Omnibus umbra locis adero, dabis, improbe, paenar;*” ubi legendum videtur [παραμίτη] Ψυχὴν ὑπὲρ σοῦ, ut hunc ipsum locum respexerit.

* Manière d'enseigner, Tom. I. p. 191. ed. Amst. 1743. Sed hanc observationem cum Rollino communicavæ credo Joannem Boivinum, quem vide vel in Académie Inscriptiōnē Monumentis, T. II. p. 23, vel in Brunckii nota ad Aristoph. Ran. 851.

ταῦτ' εἰς τε δάκρυα καὶ γόους καὶ ξυμφορὰς
εἰρηκα, καὶ πήγηκα τὴν σωτηρίαν 670
Θηρῶν, ὃ πάντες, κούκ έγώ ζῆτω μόνος.
κο. καί γώ σ' ἵκνοῦμαι, καὶ γυνή περ οὐσ' ὅμις
τοῖς δεομένοισιν ἀφελεῖν· οὗτος τε δ' εῖ.
ΜΕ. 'Ορέστ', έγώ τοι σὸν καταδῦμει κάρα,
καὶ ξυμπονῆται σοῖς κακοῖσι βούλομαι. 675
καὶ χρὴ γάρ οὕτω τῶν ὁμαιμόνων κακὰ
ξυνεκνοίζειν, δύναμιν ἦν διδῶ Θεός,
Θηρόκοντα καὶ κτείνοντα τοὺς ἐναντίους·
τὸ δ' αὖ δίνασθαι παρὰ θεῶν χρῆν τυχεῖν.
ηκὼ γάρ ἀνδρῶν ξυμμάχων κενού δόρυ
ἴχων, πόνοισι μυρίοις ἀλώμενος,
σμικρῷ ξὺν ἀλκῇ τῶν λελειμμένων φίλων.
μάχῃ μὲν οὖν ἐν οὐχ ὑπέρβαλοί μεθα
Πελασγὸν Ἀργος· εἰ δέ μαλθακοῖς λόγοις
δυναίμεθ', ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν. 685
σμικροῖσι μὲν γάρ μεγάλα πῶς ἔλοι τις ἄλλ;
ὅταν γάρ ηὗα δῆμος εἰς ὄργην πεσὼν,
ὅμοιον, ὡστε πῦρ κατασβέσας λάβερον.
εἰ δ' οὐσύχως αὐτῷ τις ἐντείνοντι μεν

674. τὸ pro τοις A. H. R. quod
nemo preferet. Sed ex his varie-
tatisibus aliquando ansa arripi potest
leviores hosce errores tollendi.
Suppl. 1149. Πάτις, σὺ μὴ τὸν σῶν
κλυτὸς τίκτω γόου;. Aldus τὸν σῶν.
Dele literam male repetitam, et
lege Πάτις, σὺ μή τοι σ.

679. παρὰ dedi pro πρὸς, que
voces et alibi permuntantur, ut Soph.
CEd. T. 935. sed ibi quoque παρὰ
præstat, quod habent Aldus et co-
dicum pars. Contra Aristophan.
Nub. 325. ex MSS. πρὸς pro παρὰ
restitui Supplement. ad Praefat.
p. 58.

686. τὰ μ. Ald. et plerique

codices. γὰρ omittunt membranæ.
Sed rectius expungitur articulus.
Post hunc versum sequitur aliud
in Aldo et plerisque MSS. πόνοισιν
ἀμαθὲς καὶ τὸ βούλοσθαι τόδι. Sed
membr. secutus Brunckius ejecit.

687—690. Citans Stobæus, præ-
bet XLVI. p. 177. ἐργὴ δ' εἰς θυμὸν
πίστη—ποσπιρ πῦρ—χαλᾶ, ἕπετο.

688. Sic Ald. plures MSS. et
Stobæus. Alii δύοιος, ex MSS.
credo, sic enim L. sed alterum
melius.

689. τις αὐτῷ Ald. et pars MSS.
Alii τις αὐτός. Stobæus τις αὐτός.
Transponendo sanavit Brunckius,
qui mox dedit θίλης pro θίλει.

- χαλῶν ὑπείκοι, καὶ φόν εὐλαβούμενος, 690
 ἵσται τὸν ἐκπνεύσει· ὅταν δὲ ἀνὴ πνοὰς,
 τύχοις ἀν αὐτοῦ ράδίως, ὅτον Θέλης·
 ἔπεστι δὲ οἰκτος, ἐν δὲ καὶ θυμὸς μέγας,
 καρδιοκοῦντις κτῆμα τιμιώτατον.
 ἐλθὼν δὲ Τυνδάρεων τε σοὶ πειράσομαι, 695
 πόλιν τε πεῖσαι, τῷ λίαν χρῆσθαι καλῶς·
 καὶ ναῦς γὰρ, ἐνταθεῖσα πρὸς Βίαν ποδί,
 ἐβαψεν, ἕστη δὲ αὐθίς, τὸν χαλᾶ πόδα.
 μισεῖ γὰρ ὁ θεὸς τὰς ἄγαν προθυμίας,
 μισοῦσι δὲ αἴστοι· δεῖ δέ μι, οὐκ ἄλλως λέγω, 700
 σώζειν σε σαφίᾳ, μὴ Βία τῶν κρεισσόνων.
 ἀλκῇ δέ σ' οὐκ ἀν, η σὺ δοξάζεις ἵσται,
 σώσαιμι ἀν' οὐ γὰρ ἔρδιον λόγχῃ μιᾶ
 στῆσαι τρόπαια τῶν κακῶν, ἀ σοι πάρα·
 οὐ γάρ ποτε Ἀργους γαῖαν εἰς τὸ μαλθακὸν 705
 προσηγόρευσθα· νῦν δὲ ἀναγκαίως ἔχει
 δούλοισιν εἶναι τοῖς σοφοῖσι τῆς τύχης.
 ΟΡ. ὦ πλὴν γυναικὸς οὕνεκα στρατηλατεῖν,
 τᾶλλ' οὐδέν· ὡς κάκιστε τιμωρεῖν φίλοις,
 φεύγεις ἀποστραφείς με; τὰ δὲ Ἀγαμέμνονος 710
 φροῦροι· ἀφιλος ἥσθ' ἄρ, ὡς πάτερ, πράσσων κακῶς.
 οἵμοι, προδέδομαι, κούκέτ' εἰσὶν ελπίδες,
 ὅπη τραπέμενος, Θάνατον Ἀργείων φύγω.
 οὗτος γὰρ τὴν μοι καταφυγὴ σωτηρίας·
 ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε φίλατον Βροτῶν 715
 Πιλάδην δρόμῳ στείχοντα Φωκέων ἀπό,
 ηδεῖαν ὄψιν· πιστὸς ἐν κακοῖς ἀνήρ,
 κρείσσων γαλήνης ναυτίλοισιν εἰσορᾶν.

ΠΤΛΑΔΗΣ.

Θᾶσσον η μὲν ἐχρῆν προσειώνων ἴκόμην δι' αἴστεος,

719. τὸδ ἄστος Ald. contra Hermogenis inter Aldi Rhetoras,
 omnes sere MSS. et Scholiasten T. II. p. 404, 34.

- ξύλλογον πόλεως ἀκούσας, τὸν δὲ ἴδων αὐτὸς σαφῶς, 720
 ἐπὶ σὲ, σύγγονόν τε τὴν σὴν, ὡς κτενοῦντας αὐτίκα.
 τί τάδε; πῶς ἔχεις, τί πράσσεις, φίλταθ' ηλίκων ἐμοὶ,
 καὶ φίλων καὶ ξυγγενείας; πάντα γὰρ τάδε εἴ σύ μοι.
 ΟΡ. οἰχόμεσθ', ὡς ἐν βραχεῖ σοι τάμαὶ δηλώσω κακά.
 ΠΤ. ξυγκατασκάπτοις ἀνήμας· κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων.
 ΟΡ. Μενέλεως κακιστος ἐστὶν ἐμὲ καὶ κασιγνήτην ἐμήν. 726
 ΠΤ. εἰκότως κακῆς χυναικὸς ἄνδρα γίγνεσθαι κακόν.
 ΟΡ. ὥσπερ οὐκ ἐλθὼν, ἔμοιγε ταυτον ἀπέδωκεν μολών.
 ΠΤ. η γὰρ ἐστὶν ὡς ἀληθῶς τήνδε ἀφιγμένος χθόνα;
 ΟΡ. χρόνιος· ἀλλ' ὅμως τάχιστα κακὸς ἐφωράθη φίλοις. 730
 ΠΤ. καὶ δάμαρτα τὴν κακίστην ναυστολῶν ἐλήλυθεν;
 ΟΡ. οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἐκείνη κεῖνον ἐνθάδεν ἤγαγε.
 ΠΤ. ποῦ στὶν ἡ πλείστους Ἀχαιῶν ἀλεσσεν γυνὴ μία;
 ΟΡ. ἐν δόμοις ἐμοῖστιν, εἰ δὲ τούτῳ ἐμοὺς καλεῖν χρεών:
 ΠΤ. σὺ δὲ τίνας λόγους ἔλεξας σοῦ κασιγνήτῳ πατρός; 735
 ΟΡ. μή μ' ἰδεῖν θανόνθ' υπ' ἀστῶν, καὶ κασιγνήτην ἐμήν.
 ΠΤ. πρὸς Θεῶν, τί πρὸς τάδε εἶπε; τοῦτο γ' εἰδέναι Θέλω.
 ΟΡ. Ιηλαβεῖθ', δὲ τοῖς φίλοισι δρῶσιν οἱ κακοὶ φίλοι.
 ΠΤ. σκῆψιν εἰς ποίαν προσθείνων; τοῦτο πάντ' ἔχω μαθών.
 ΟΡ. οὗτος ἡλθὼν τὰς ἀρίστας θυγατέρας σπείρας πατέρο. 740
 ΠΤ. Τυνδάρεων λέγεις· ἵσως σοι θυγατέρος θυμούμενος.
 ΟΡ. αἰσθάνει· τὸ τοῦδε κῆδος μᾶλλον εἴλετ' η πατέρος.
 ΠΤ. κούκι ἐτόλμησεν πόνων σῶν ἀντιλάζυσθαι παρῶν;
 ΟΡ. οὐ γὰρ αἰχμητὴς πέφυκεν, ἐν γυναιξὶ δὲ ἀλκιμος.

721. Θανοῦντας Scholiastes Her-
 mogenis, omisso v. 720.

725. Posterior hemistichium
 mutuum sumvit Menander in
 Adelphis, unde vertit Terentius
 V. 3. 18. Communita esse amicorum
 inter se omnia.

726. ιις ιμὶ Ald. et MSS. εἰς με
 H. J. L. quod métrum integrum
 præstat. Sed melius servatur em-
 phasis.

727. Forsan distinguendum post

εἰκότως, et oratio in fine versus sus-
 pendenda, utpote abrupta.

730. φίλος Aug. 2. Cant. N.

737. τόδι γὰρ Ald. Cant. N. τάδε

γὰρ M. R. Edidi τοῦτο γ' ex MSS.

C. C. C. A. D. H. J. K. L.

738. εὐλαβεῖσθ' Ald. et 739. ταῦ-
 τα, sed τοῦτο plerique MSS.

740. σπείρων quidam Kingiani,
 D. L. non male.

743. ἀντιλάζυσθαι Cant. L. quæ
 forma occurrit supra 446.

- πτ. ἵν κακοῖς ἀρ' εἰ μεγίστοις, καὶ σ' ἀναγκαῖον θανεῖν. 745
 ΟΡ. Ψῆφος αἱμφ' ἡμῶν πολίταις ἐπὶ φόνῳ θέσθαι χρεῶν.
 πτ. ἡ κρίνετ τί χρῆμα; λέξου διὰ φόβου γαρ ἔρχομαι.
 ΟΡ. ἡ θανεῖν ἡ ζῆν· ὁ μῦθος δὲ οὐ μακρὸς μακρῶν πέρι.
 πτ. Φεῦγε νῦν λιπάν μέλαθρος σὺν καστρυγήτῃ σέθεν.
 ΟΡ. οὐχ ὄρφες; Φυλασσόμεσθα φρουρίοισι πανταχῇ. 750
 πτ. εἴδον ἀστεις ἀγυιας τεύχεσιν πεφραγμένας.
 ΟΡ. ὥσπερει πόλις πρὸς ἔχθρων, σῶμα πυργηρούμεθα.
 πτ. καμὲ νῦν ἔρου τι πάσχω· καὶ γαρ αὐτὸς οἰχομαι.
 ΟΡ. πρὸς τίνος; τοῦτ' ἀν προσείη τοῖς ἐμοῖς κακοῖς κακόν.
 πτ. Στρόφιος ἥλασέν μ' ἀπ' οἰκου φυγάδα θυμωθεὶς
 πατήρ. 755
 ΟΡ. ἴδιον, ἡ κοινὸν πολίταις ἐπιφέρων σύγκλημά τι;
 πτ. ὅτι συνηράμην φόνον σοι μητρὸς, αιόσιον λέγων.
 ΟΡ. ὁ τάλας, εοικε καὶ σὲ τάμα λυπήσειν κακό.
 πτ. οὐχὶ Μενέλεω τρόποισι χρώμεθ; οἰστέον τάδε.
 ΟΡ. οὐ φοβεῖ, μή σ' Ἀργος, ὥσπερ καὶ, ἀποκτεῖναι θέλῃ;
 πτ. οὐ προστάκομεν κολαζεῖν τοῖσδε, Φωκέων δὲ γῆ. 761
 ΟΡ. δεινὸν οἱ πολλοὶ, κακουργοῦντος ὅταν ἔχωσι προστάτας.
 πτ. ἀλλ' ὅταν χρηστοὺς λαΐσσοι, χρηστὰ βουλεύουσι ταῖς.
 ΟΡ. εἰεν εἰς κοινὸν λέγειν χρή. πτ. τίνος ἀναγκαῖον πέρι;

746. ἀμφ' ἡμῶν MS. C. C. C. et
 Moesq. D. ut videtur, a prima manu,
 quomodo olim Canterus conje-
 rat. ἀφ' ἡ Ald. L. Hic præterea
 τελταις. ὑπερβ' ἡμῶν Lib. P. ἵπιε ἡμῶν
 Parisiensium unus. καθ' ἡμῶν A. D.
 ex emendatione, H. J. K. M. N.
 Cant. quod ex 434 manavit.

747. πρᾶγμα Ald. sed χρῆμα
 MSS. prope omnes.

748. Sic Ald. et MSS. sed δὲ de-
 levit Brunckius. Suavissimam vero
 lectionem præbet Cant. δὲ λόγος δὲ
 μηρὸς μακρὸν πίστι. μικρὸν πίστι. M. N.

750. Φρουρίοις φυλασσόμεσθα πα-
 ταχοῦ Ald. οἱ φρουρίοις φ. Ed.
 Barnes, cœsura perdata. In ordine

verborum, quem, Kingium recutus,
 dedi, plerique codices consentiunt;
 παπταχῇ (vel κοῦ) duo Brunckiani;
 sed numerosius alterum. παπταχῇ
 R. φρουρόμεθα H.

751. Mirare Aldum et plerosque
 MSS. in ἀστοῖς consentire.

753. καντός Ald. contra metrum
 et MSS.

757. σοι φόνοι ματήδ; Ald.

761. προστάκομαι Ald. Cant. Sed
 alterum fere omnes MSS.

763. Pro βουλεύουσι ταῖς Cant.
 βουλεύσαιτο ταῖς, unde facere possit
 βουλεύσαιτο ταῖς, et alterum dicere
 huc retractum ex 809. Sed tui-
 tius est nihil novare.

ΟΡ. εἰ λέγοιμ^ν αὐτοῖσιν ἐλθῶν, πτ. ὡς ἔδρασας ἐνδίκα; 762
ΟΡ. πατρὶ τιμωρῶν ἐμεαυτοῦ· πτ. μὴ οὐ λάβωσί σ' ἀσφε-

νοι.

ΟΡ. αλλ' αποπτήξας σωπῆ κατθάνων; πτ. δειλὸν τόδε.

ΟΡ. πᾶς ἄν οὖν δρώην; πτ. ἔχεις τιν', ἵν μένης, σωτη-

ρίαν;

ΟΡ. οὐχ ἔχω. πτ. μολόντι δὲ ἐλπὶς ἔστι σωθῆναι κακῶν;

ΟΡ. εἴ τύχοι, γένοιτ^ν ἄν. πτ. οὐκοῦν τοῦτο κρεῖσσον ή μέ-

νειν. 770

ΟΡ. αλλὰ δῆτ^ν ἐλθω; πτ. Θανὼν γοῦν ὥδε κάλλιον θανεῖ.

ΟΡ. καὶ τὸ πρᾶγμα γένεικόν μοι. πτ. τῷ δοκεῖν εὔχου

μόνον.

ΟΡ. εὗ λέγεις^ν φεύγω τὸ δειλὸν τῆδε. πτ. μᾶλλον η μέ-

νων.

ΟΡ. καί τις ἄν γε μὲν οἰκτίσειε, πτ. μέγα γάρ ηγένειά

σου.

ΟΡ. Θάνατον αὐχάλλων πατρῶν. πτ. πάντα ταῦτ^ν ἐν

ὅμημασιν. 775

ΟΡ. ἴτεον, ὡς ἄνανδρον αἰκλεῶς κατθανεῖν. πτ. αἰνῶ τάδε.

ΟΡ. η λέγωμεν οὖν αἰδελφῇ ταῦτ^ν ἐμῇ; πτ. μὴ πρὸς θεῶν.

764. εἰς κοινόν τοι Ald. et quidam MSS. sed pauciores. Mox τί λέγοιμ^ν contra metrum ex MSS. Reg. Soc. edidit Kingius.

766. μὴ solum Ald. et MSS. οὐ Brunckius ex conjectura addidit.

767. διπλό, edidere Brunckius et Beckius, et sic J. L. Sed Aldus et plures MSS. διπλό, quod melius, ut infra 779, ubi tamen διπλό L.

769. μολόντα quidam MSS.

771. MSS. fluctuant inter θανῶ et Aldinum θανῶ, quod ex Attica forma θανῶ depravatum est.

772. γέ omittit Aldus et plurimi MSS. sed habet J. Deinde γέ secundum omittunt omnes, quantum sci- am, codices cum Aldo; octo ha- bent τοῦ, quod recepi. Subaudi, τοῦ πρᾶγμα ἐσδεικει τοῖσι. Sed totum

versum adscribam, ut exstat in K. καὶ μὴ τὸ πρᾶγμα ἐσδεικει τοῖσι. Utrumque γέ omittunt Cant. M. N.

774. καὶ τίς Ald. et deinde η ηγίνεται. Accuratio rem scripturatum præbent MSS. de qua vide Valcke- nær. ad Phœn. 407. Et hic et in- fra 943, ubi articulum omisit Aldus, ceteris MSS. accedunt Leidenses. Incertus Stobæi XVII. p. 95. Διδά- σκαλος γάρ ηττίλια τῶν σοφῶν. Grotius εὐτίλια, sed η addunt Trineavellus aliique editores.

775. αὐχάλλω Cant. M. et forte alii; unde facere possis αὐχάλλω, quae forma occurrit apud Aeschyl. Prom. 161. Archiloch. Stobæi p. 107. Eurip. Iph. A. 925.

777. λίγω μην Ald. et τοῦτ^ν, sed

- ορ. δάκρυα γοῦν γέγοντ' ἄν. πτ. οὐκοῦν οὗτος εἰώνδες με-
γαῖς.
- ορ. δηλαδὴ στιγμὴ ἀμεινον. πτ. τῷ χρόνῳ δὲ καρδανεῖς.
- ορ. κείνο μοι μόνον πρόσθαντες πτ. τί τόδε καινὸν αὖ λέ-
γεις; 780
- ορ. μὴ θεαί μ' οἴστρω κατάσχωσ'. πτ. ἀλλὰ κηδεύσω σ'
ἔγα.
- ορ. δυσχερὲς φύσειν νοσοῦντας ἀνδρός. πτ. οὐκ ἔμοιγε σοῦ.
- ορ. εὐλαβοῦ λύσσης μετασχεῖν τῆς ὥμης. πτ. τοῦ οὖν ἔτι.
- ορ. οὐκ ἄρ' ὄκνήσεις; πτ. ὄκνος γὰρ τοῖς φύλοις κακὸν
μέγα.
- ορ. ἔσπει τοῦν οἰκεῖ ποδός μει. πτ. φίλα γ' ἔχων κηδεύ-
ματα. 785
- ορ. καί με πρὸς τύμβου πάρευσον πατρός. πτ. ὡς τί δὴ
τόδε;
- ορ. ὡς τοινὶ ἰκετεύσω με σῶσαι. πτ. τό γε δίκαιον ἄδειχει.
- ορ. μητέρος δὲ μηδὲ ἴδαιμι μηῆμα. πτ. πολεμία γὰρ ἦν.
ἀλλ' ἐπειγύ, ὡς μάτη σε πρόσθε φῆφος Ἀργείων ἄλη.
- περιβαλλὼν πλευροῖς ἁμοῖς πλευρὰν υπεχελῆ τόσην· 790
ὅς ἐγὼ δι' ἀστεος σε, σμικρὰ φρεντίζων ὄχλου,
οὐδὲν αἰσχυνθεὶς, ὄχηστον γὰρ ἀν δεῖξαι φίλος,
εἰ σε μὴ ν' ἀποιᾶσιν οὐται συμφορεῖς ἐπαρκέσω;
- ορ. τοῦτ' ἐκείνο κτᾶσθ' ἑταίρους, μὴ τὸ συγγενὲς μόνον·
οἵσις ἀντὶ, ὅστις τρόποισι συντακῇ, θυραιοῖς ἀν, 795

ταῦτ' plerique MSS. Idem Aldus
781 μετάσχησι.

778. γὰρ πρὸ Διονυσίου H. J. L.

780. Super αὐτὸν var. lect. in
J. ἀγγελίᾳ. Vide Med. 709. (710.)

787. τὸ Διονυσίου Ald. Sed τὸ γέ mag-
no consensu MSS.

788. μετάρης Διονυσίου Ald. Sed
μετὰ νει πὰ Διονυσίου MSS. plerique.

792. τοῦ γάρ Διονυσίου Ald. et pars co-
dicem, quod bis solacum est. Recte δέ, plures MSS. Simillima
constructio Iph. A. 407. Διονυσίου Διονυσίου Ald.

τοῦ μει πατρὸς ἵκ ταυτὸν γηγόνες; Alexius
Stobaei CXIII. p. 467. οὐ μὴ γὰρ ἀν-
δροῖς ἀδέρντου τύχαις Τυπρετή-
σι, οὐ φανέσμαι φρενῶν. Levis
res, sed in scena Attica non ferent-
da, iste hiatus. Lege igitur ad Eu-
ripidis normam, τοῦ φανέσμαι φρε-
νῶν; Restituendum quoque Aristophani,
opinor, Eccles. 935. τοῦ γάρ
ἀπασχιστὸν τοῦτο γ' ἀλισθίει:

793. μὴ sine præpositione Ald.
quam ex Canteri conjectura et MS.
C. C. C. addidit Barnesius. Recte;

μυρίων πρεσσων ὅμαιμων ἀνδρὸς κεκτησθαι φίλος.

χο. ὁ μέγας ὄλβος, ἢ τ' αρετὰ στροφή.

μέγας φρονοῦσ' αὐτὸν Ελλάδας καὶ

παρὰ Σικουντίους ὄχετοις

πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας Ἀτρεΐδαις 800

πάλαι παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων,

ὅπότε χρυσείας ἔρις ἀρνός

ῆλυθε Τανταλίδαις,

οἰκτρότατα θοινάματα καὶ σφά-

γιας γενναίων τεκέων. 805

ὅθεν φόνω φόνος ἐξαμείβων

δὶ αἴματος οὐ προλείπει

δισσοῖσιν Ἀτρεΐδαις.

τὸ καλὸν οὐ καλὸν, τοκέων ἀντιστροφή.

πυριγυεῖ τεκεῖν παλάμα

χρόα, μελάνθετον δὲ φόνω

ξίφος ἐξ αὐγας ἀελίοιο δεῖξαι.

τὸ δ' αὖ κακουργεῖν, ἀσέβεια μεγάλη,

κακοφρόνων τὸ ἀνδρῶν παράνοια.

θανάτου δὲ αἴματὶ φόνω 815

Τυνδαρὶς ἴακχησε τάλαινα

τέκνουν, οὐ τολμᾶς ὅσια,

κτείνων γε ματέρα μὴ, πατρών

τιμῶν χάρειν, ἐξακάψῃ

δύσκλειαν εἰς αέτι. 820

sic enim Brunckii membranæ,
A. D. J. L.

796. ὁμαιμόνων Ald. et MSS.
quidam. ὁμαιμων scripserat N. sed
pro peritia sua statim in ὁμαιμόνων
mutavit.

800. ἦλος ἦλος ex Musgravii con-
jectura edidit Brunckius, sive causa.

802. χρυσίας Ald. et MSS. et
810. τίμων. 812. τίς. 816. ιάκχης.

805. τεκέων plerique MSS. τίκ-
ης Ald. τοκίαν R.

813. ποικίλη K. quod ex metrico
Scholiaste ortum. μιλάλη L. unde
nihil extrico. Non dubito tamen,
quin vox ea corrupta sit, cum cre-
ticus esse debeat. Musgravius con-
jicit, τὸ δὲ αὖ καταργεῖν ἀσέβεια, ix-
καλῆ,—παράνοια, quæ non intel-
ligo.

815. γαρ pro δὲ Ald. Variant
MSS.

818. γε K. σὺ Ald. et sic, val-
ens, multi codices.

τίς νόσος, οὐ τίνα δάκρυν, οὐ τίς ἔλεος
μείζων, κατὰ γῶν,
ἢ ματροκότονον αἷμα χειρὶ θέσθαι;
οῖσον οἶσιν ἔργον τελέσας
βεβάκχευται μανίαις, 825
Εὔμενίσι Θήραμα φόνω,
δρομάσι δινευων βλεφάροις,
Ἄγαμεμνόνειος παῖς;
ἢ μέλεος ματρὸς, ὅτε
χρυσεοπηνήτων φαρέων
μαστὸν ὑπερτέλλοντ' ἐσιδῶν
σφάγγιον ἔθετο ματέρα, πα-
τρῶαν παθέων ἀμοιβαν.
Η.Δ. γυναικες, ηπου τῶνδ' ἀφώρμηται δόμων
τλήμων Ὁρέστης, Θεομανεῖ λύστη δαμείς; 833
Χ.Ο. ἡκιστα πρὸς δ' Ἀργείου οἴχεται λεὼν,
ψυχῆς αγῶνα τὸν προκείμενον πέρι
δώσων, ἐν ᾧ ζῆν ἡ θανεῖν ὑμᾶς χρεών.

821. δάκρυα καὶ Ald. et plurimi MSS. Sed η H. K.

824. oīo, semel tantum habent quidam: οī, τ' J. unde, si opus esset, fieret οī, γ'.

836. Ἀργείων Ald. et MSS. non pauci.

837. Suspecta hæc phrasis Brunckio, qui timide conjicit, τὸν προκείμενον δραματοῦ Θάλων. Canteri conjecturam in textum intulit Beckius, δύσων. Male, δύσοντα, ἀγῶνα dixit Homerus; sed quis unquam dixit δύσων ἀγῶνα? Offensus etiam videtur hac locutione Pseudo-Gregorius, qui fabulam longe insulsissimam Christum Patientem inscriptis. Hoc drama, siquando posthac citabo, his litteris X. II. distinguam. Ibi igitur exstat 416. ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον πέρι Δραμούμενος, καθ' οὐ θανεῖν ιστι κρίσις. 441. ψυχῆς

ἀγῶνα τὸν προκείμενον πέρι Τρίχορροη
ἢ ζῶντ' οὐ θανόντα νῦν οἶδος. Enim-
vero nihil mutandum. Omnis enim
δικη est ἀγῶν, prope ut alteram ver-
bum pro altero usurpetur. Infra
1242. ambo conjunxit: τρισσοῖς φί-
λοις γὰρ οἵς ἀγῶν, δικη μία. Ita-
que ἀγῶνα δοῦναι hīc dicitur ut ali-
bi δίκην δοῦναι. Sed miror, quis fac-
tum sit, ut Canterus, Reiskius, Brunckius, Beckius, qui his verbis
tantopere offensi sunt, locum Phœ-
niss. 1350. (1369.) δοκεῖ δ' ἀγῶνα
τὸν περὶ ψυχῆς, Κείον, Ἡδη πεπεῖ-
χθαι παισὶ τοῖσιν Οἰδίπουν, intactum
dīmiserint. Quis enim unquam
dixit, ἀγῶνα πράσσον? Nemo for-
tasse, præter Euripidem. Idem
tamen se ipse tuetur, mox scribens,
1373. (1392.) Καὶ πᾶς πίπρανται
δικτύχων παῖδων φόνος, Ἄρας τὸ ἀγω-
νεῖμ Οἰδίπου;

Ηλ. οἵμοι, τό χρῆμ' ἔδραστε; τίς δ' ἐπεισέ νιν;
χο. Πυλάδης. ἔσκε δ' οὐ μακρὰν ὅδ' ἄγγελος
λέξειν τὰ κεῖθεν σου καστιγνήτου πέρι.

840

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ τλῆμον, ὦ δύστρηνε τοῦ στρατηλάτου
Ἄγαμέμνονος παῖ, πότνι Ήλέκτρα, λόγους
ἀκουσον, οὓς σοι διυτιχεῖς ἡκω φέρων.

Ηλ. αῖ, αῖ, διοιχόμεσθα· δῆλος εἰ λόγῳ.

845

[κακῶν γὰρ ἡκεῖς, ὡς ἔσικεν, ἄγγελος.]

ΑΓ. Ψήφῳ Πελασγῶν σὸν καστιγνητὸν Θανεῖν,
καὶ σ', ὦ τάλαιν', ἔδοξε τῷδ' ἐν ημέρᾳ.

Ηλ. οἵμοι, προσῆλθεν ἐλπὸς, ἦν φοβουμένη

850

πάλαι, τὸ μέλλον ἐξετηκόμην γοοῖς.

ἀτὰρ τίς ἀγών, τίνες ἐν Ἀργείοις λόγοι.

καθεῖλον ἥμας, καπεκύρωσαν Θανεῖν;

λέγ', ὦ γεραιέ πότερα λευσίμω χερὶ,

ἢ διὰ σιδηροῦ πνεύμι ἀπορρήσαι με δεῖ,

κοινὰς ἀδελφῷ ξυμφοραὶ πεκτημένην;

855

ΑΓ. ἐτύγχανον μὲν ἀγρόθεν πυλῶν ἐστι

Βαίνων, πυθέσθαι δεόμενος τά τ' ἀμφὶ σοῦ,

τά τ' ἀμφὶ Ὁρέστου· σῶ γὰρ εὔνοιαν πατρὶ

αἱ̑ς ποτ' εἴχον· καὶ μὲν ἐφερε σὸς δόμος,

πένητα μὲν, χρῆσθαι δὲ γενναῖον φίλοις·

860

οὗδ' δ' ὄχλον στείχοντα καὶ Θάσσοντ' ἄκραν·

841. τάκεθε Ald. et 842. δύστρηνε.

ης Ἀργείων λόγοι. Addidi vero articulum, quem abesse vix patitur sermo, metrum abesse non patitur.

846. Hunc versum ejecit Brunckius, et sane ex alio dramate, forsitan Euripidis, huc traductus videtur. Agnoscit tamen X. l. 150. Loca similis argumenti, in margine adscripta, non raro in textum irrepressere, ut infra post 922.

856, 861. Hunc locum imitatur Lucianus, Jove Tragœdo, T. II. p.

681. Macrobius, Sat. V. 20. Alcæsus in Comedotragœdia sic ait:

'Ἐτύγχανον μὲν ἀγρόθεν πλείστοις φίλοις— Οὗδ' δ' ἄνωθεν γάργαρ' ἀνθρώπων πύκλῳ.

857. βουλέμνος Η.

851. Quidam MSS. habent τίνες Ἀργείων (Ἀργεῖοι D.) λόγοι. Ele-
ganter Κ. Ατὰρ τίς ὄγκων τοι καὶ τί-

οὐ φασι πρῶτον Δαναοὺς Αἰγύπτων δίκας
διδόντ' ἀθροῖσαι λαὸν εἰς κοινὰς ὕδρεις.
αἴστῶν δὲ δῆ τῷ ἡρόμην ἀθροῖσμ' ἴδων,
τί καὶ νὸν Ἀργεῖ; μῶν τι πολεμίων πάρα 863
ἄγγελοι μὲν πτέροισκε Δαναΐδῶν πόλιν;
ὁ δὲ εἶπ', Ὁρέστην κεῖνον οὐχ ὅρας πέλας
στείχοντ', αὐγῆνα Θανάσιμον δραμούμενον;
ὅρα δὲ ἀελπιτον φάσμι', δὲ μήποτ' ἄφελον,
Πυλάδην τε καὶ σὸν ξύγγονον στείχονθ' ὁμοῦ, 870
τὸν μὲν κατηρῆ καὶ παρειμένον νόσην,
τὸν δὲ, ἀστ' ἀδελφὸν ἵστα φίλῳ λυπούμενον,
νόσημα κηδεώντα πανδαγωγίας.
ἐπεὶ δὲ πλήρης ἐγένετ' Ἀργείων ὄχλος,
κήρυξ ἀναστὰς εἶπε· τίς χρῆζει λέγεν,
ποτεον Ὁρέστην κατθαυεῖν, η μη, χρεῶν, 875
μητροκτονοῦντας; κακὶ τῷδε ἀνίσταται
Ταλθύβιος, ὃς σῷ πατρὶ συνεπόρθει Φρύγας.
ἔλεξε δὲ, ὃπο τοῖς δυναμένοισιν ὥν ἀεὶ,
διχόμενθα, κατέρα μὲν σὸν ἐκπαγλούμενος, 880
σὸν δὲ οὐκ ἐπαινῶν ξύγγονον, καλῶς κακοὺς
λόγους ἐλίσσων, ὅτι καθισταίη νόμους
εἰς τοὺς τεκόντας οὐ καλούς· τὸ δὲ δῆμον ἀεὶ¹
Φαιδρωπὸν ἰδίδον τοῖσιν Αἰγύσθου φίλοις.
τὸ γαρ γένος τοιοῦτον· ἐπὶ τὸν εὔτυχῆ 885
πηδῶσ τείρυξες· ὅδε δὲ αὐτοῖς φίλος,
ὅς ἂν δύνηται πάλεος, ἐν τῷ ἀρχαῖσιν η.

866. ἀνατίκησε Ald. sed perfectum tantum non omnes MSS. et X. II. 389.

881. καλεῖ Ald. et MSS. sed καλῶς Valckenær. Diatr. p. 209. cui conjectura suffragari videtur X. II. 392. λόγους ιλίσσειν ἀλλοτρίους δηράσσειν.

885. τούτῳ Ald. sed contra plerisque codices. Allusio est ad proverbium, quod plenior extulit Nos-

ter in Alcmena apud Schol. ad Aristoph. Ran. 540. Suid. v. ταῦτα πρός ἡ. Οὐ γάρ ποτ' οἷς Σθίντοις οἱς τὸν εὐτοχῆν Χωρῶντα τοῦχον, τῆς δικης σ' ἀποστείρειν.

887. Interponxi post τάλον, (pro quo πάλαις Ald. et pars MSS.) non, ut vulgo, post δέντραι. Copula enclitica nunquam apud veteres Graecos, opinor, præpositionem sequitur, nisi ea sententias membrorum in-

ἐπὶ τῷδε δὲ γέρενε Διομήδης ἄναξ·
οὗτος κτανεῖν μὲν οὔτε σ', οὔτε σύγγονον
εἴσαι, φυγὴ δὲ ζημιοῦντας εὐτεβεῖν. 890
ἐπερρόθησαν δὲ οἱ μὲν, ὡς καλῶς λέγοι,
οἱ δὲ οὐκ ἐπήνουν· καπὶ τῷδε ἀνίσταται
ἀνήρ τις ἀθυρόγλωσσος, ἴσχὺν θράσει,
Ἀργεῖος, οὐκ Ἀργεῖος, ηναγκασμένος,
Θορύβῳ τε πίσυνος καμαθεῖ παρρησίᾳ 895
πιθανὸς ἔτ' αἰστοὺς περιβαλεῖν κακῷ τινι.
ὅταν γὰρ ἥδης τοῖς λόγοις, φρονῶν κακῶν,
πείθη τὸ πλῆθος, τῇ πόλει κακὸν μέγα·
ὅσοι δὲ σὺν νῷ χρηστῷ βουλεύουσιν αὖτις,
κανὸν μὴ παραστίκιν, αὐθις εἰσὶ χρῆσιμοι 900
πόλει· Θεᾶσθαι δὲ χρὴ τὸν προστάτην
ἰδούθεν· ὅμοιον γὰρ τὸ χρῆμα γίγνεται
τῷ τοὺς λόγους λέγοντι καὶ τιμωμένῳ.
ὅς εἰπεν· Ορέστην καὶ σ' ἀπακτεῖναι πέτροις

choat. Potuit igitur Atheniensis dicere, οὐ τι πόλιος ἀρχαῖ; vel οὐ πόλιος τι ἀρχαῖ, non πόλιος οὐ τι ἀρχαῖ. Constructio est ὃς οὐ πόλιος, ἐκ subauditio, ut Sophocli. Aj. 1044. Τις δὲ οὐτιν, οὐτιν ἀνδρα προσλεύσσεις στρατοῦ;

888. οὐ τῷδε ἀγόρευε, Ald. δὲ etiam MSS. nonnulli omittunt.

891. Magna varietas lectionis in hoc versu. Aldus et MSS. quidam, ut edidi; certe H. J. et, ut videtur, X. P. 402. Λαοὶ δὲ οἱ οἱ μὲν ὡς καλῶς, (omisso λέγοι) K. (fortasse et R.) duo Leidenses apud Valckenæ. næ. ad Phœn. 1244. Λαοὶ δὲ οἱ οἱ μὲν ὡς καλῶς λέγοι (vel λέγοι) A. L. N. Cant. In textu; ut edidi, habet M. sed suprascripto γρ. λαοὶ. Scripsisse videtur Euripides, Λαοὶ δὲ ἵπερρόθησαν, ὡς καλῶς λέγοι. Simum ellipsis attigi ad Hec. 28. eadem recurrit infra 1497. Iph. T.

1361. ubi Musgravius consert Hel. 1624. II. x. 157. et quod citabo, Antholog. IV. 12, 33. in Bacchum et Herculem: Ἀμφότεροι Θησεῖθι, καὶ ἀμφότεροι πολιμοταῖ, Κῆκ Ζηνός θύρσον δινός, δὲ δὲ ριτάλῳ. Sed Brunckius edidit, T. III. p. 201. Κῆκ Διός δὲ θύρσος—addita hac nota p. 271. Vulgo legitur, Κῆκ Ζηνός θύρσος—Manifesta corruptela.

893. Pollux, II. 109. ὑπομέχθητος δὲ ἀθυρόγλωσσος παρ Εὐξείδην. Sequentem versum suspectum habet Beckius.

896. αἰστοὺς Valckenæ. Diatr. p. 256. cui favere videtur glossa in R. τοὺς πολιταῖς. δὲ pro ἦν J. Deinde 897. pro τοῖς, quod habent Ald. MSS. Stobæus, p. 173, τις conjicit Musgravius, cedidere Brunckius et Beckius.

898. πιθη Stobæi editio princeps. 903. καὶ τιμωμένῳ. Codices qui-

βάλλοντας ὑπὸ δὲ τοιούτους Τυνδάρεως λόγους
τῷ σφῷ κατακτείνοντι τοιούτους λέγειν.
ἄλλος δὲ αἴστας ἔλεγε τῷδε ἐναντίᾳ,
μορφῇ μὲν οὐκ εὐπόρος, ἀνδρεῖος δὲ αἰγή,
οὐλγάκις ἀστυ καγορᾶς χραινῶν κύκλου,
αὐτοὔργος, οἴπερ καὶ μόνοι σώζουσι γῆν,
ξυνετός δὲ χωρεῖν ὄμοστε τοῖς λόγοις Θέλων,

905

910

dam, sed pauci, καὶ τιμωρουμένη.
Musgravius conjicit, χιρὶ τὸν ιωμάνῳ.
Brunckius edidit, τῷ τὸν ιωμάνῳ.

905. Hesychius, "Τῷ δὲ τοιούτῳ.
ὑπέβαλλεν."

906. κατακτίαντι Ald. et MSS.
quidam. Parum refert.

909. οὐλγάκις. Hanc vocem bis
in hoc dramate, hic et supra 387.
adhibet Euripides, quod non memini
a tragicis alibi usurpatum. Pro
χραινῷ vero, quod habent Ald. et
codices omnes, στίνων prefert
Musgravius, τραίνων ex conjectura
Marklandi ad Suppl. 1142. edidere
Brunckius et Beckius. Sed primo
observandum est, id quod Musgravius
fere perspexit, nuncium, hoc
est ipsum Euripidem, cum tacita
quadam indignatione loqui, quasi
homines urbani rusticorum com
mercio se pollui crederent. Deinde
omnia hujusmodi verba, cum pri
ginem satis honestam habeant, a
tragicis, pristinas formulas sec
tantibus, et vulgi sententias curris,
tæpe ad verum et veterum sensum
revocantur; quod et in hoc loco
factum videtur. Χραινόν enim nihil
aliud proprie significat, quam rei
cuiusquam superficiem leviter radere
vel attingere. Confer Ruhnken. ad
Timaeum, p. 75, 104. Euripides ipse,
opinor, vix ausus esset verbū
μιωνῷ bono sensu usurpare. Quid
autem Homerus? Il. Δ. 141. Ως
δὲ τοιούτῳ τὸν παραπλανητικὸν
μιωνῷ φυσικὸν initatus Heliodorus,

Æthiopic. X. 15. p. 479. dixit,
nigrum in candido Chariclez bra
chio circulum memorans, καὶ ἦ τις
ἀστερίς θεῖος περίθρονος ἵδραστα τὸν
θεατήνοντα μιωνῷ. Sed, ut ad verbum
χραινόν, redeam, hac ipsa voce in
scelere purgando utitur Æschylus
apud Eustathium ad Il. T. p. 1183,
17=1250, 8. ἵστινδιος ἴδικος πρὸς
καθαρὸν ὁ σὺς, ὁς δηλοῦ Αἰσχύλος ἐν
τῷ, Πρὶν ἀπὸ παλαγμοῦς αἴματος χοι
ροκότοντος Αὐτός σε χράτη Ζεὺς κατα
στάξας χιροῦν. Obiter nota nomina
ejusdem plane generis, παλαγμοῖς,
quod frustra in σταλαγμοῖς mutat
Pauwius ad Fragm. p. 1114. a.
Æschylum an Euripidem sequi
videtur Achæus apud Athenæum,
VII. p. 277. B. ubi de piscibus ait,
Χραινόντος οὐρανούσιν δίδασκαλός.
Denique quater hunc ipsum versum
citat Eustathius ad Il. Δ. p. 467, 26.
=356, 7. Π. 1069, 34.=1082, 25.
Σ. 1158, 28.=1215, 20. Ω. 1335,
59.=1463, 1. et bis quidem pro
pter verbum χραινόν.

910. οἵπις. Eadem constructio
Hel. 448. Ἐλλην τιφυκώς, οἵσιν οὐκ
ἐπιστροφαῖς ubi male Musgravius,
ἀποτερψαῖ. Suppl. 870. φίλοις τῷ
ἀληθήῃ οἱ φίλοις, πάρεντοι τι, Καὶ μὴ
παροῦσιν ὃς ἀριθμὸς οὐ πολὺς. Ari
stoph. Thesm. sec. frugni. II. apud
Polluc. X. 152. Σάκιος, οἱ οἰστεί
τὰργύριοι ταμιεύται· cuius loci sen
tentiam non perspiciisse videtur
Brunckius, quae est hic: Σάκιος
ex eorum genere, in quibus—.

ἀκέραιος, ἀνεπίληπτον ἡμετκῶς βίου·
 ὃς εἰπόντος οὐδὲ τὸν Ἀγαμέμνονος
 στεφανοῦν, ὃς ηθέλησε τιμωρεῖν πατέρα,
 κακὴν γυναικας κάθεον κατακτανών,
 η κεῖν ἀφέσει, μηδέ ὥπλιζεσθαι χέρα,
 μήτε στρατεύειν ἐκλιπόντα δάματα,
 εἰ τάνδον οἰκουμένας οἴκουμένος
 φθείρουσιν, ανδρῶν εὐνίδας λαβώμενοι.
 καὶ τοῖς γε χρηστοῖς εὗ λέγειν εφαίνετο,
 κούδεις ἔτι εἰπε· σὸς δὲ ἐπῆλθε σύγγονος,
 ἐλεῖς δὲ ἦ γῆν Ἰνάχου κεκτημένοι,
 ὑμῖν ἀμύνων, οὐδὲν ησσον η πατρὶ,
 ἔκτεινα μητέρα· εἰ γὰρ αρσένων Φόιος
 ἔσται γυναιξὶν ὅσιος, οὐ φθάνοιτο ἔτι ἀν
 Θηῆσκοντες, η γυναιξὶ δουλεύειν χρεών.
 τούναντίον δὲ δράστερ η δρᾶσται χρεών.
 νῦν μὲν γὰρ η προδοῦσα λέκτρα ἐμοῦ πατρὸς
 τεθνήκεν· εἰ δὲ δῆ κατακτενεῖτο εμὲ,
 οὐ νόμος ἀγεῖται, κού φθάνοι Θηῆσκων τις ἀν,
 οὐ τῆς γε τόλμης οὐ σπάνις γενήσεται.
 ἀλλ᾽ οὐκ ἐπειδὴ ὄμιλον, εὗ δοκῶν λέγειν.
 νικᾶ δὲ ἐκεῖνος ὁ κακὸς ἐν πλήθει λέγων,
 θς ηγόρευε, σύγγονον σέ τε κτανεῖν.
 μόλις δὲ ἐπεισε μὴ πετρουμένους Θεατῶν
 τλήμαν Ὁρέστης αὐτόχειρι δὲ σφαγῇ

912. ἀπειλητος multi MSS. et
X. P. 394. Sed iustitiam est prae-
sentem graviter increpare, iusti-
cānos, culpare. ἀκέραιος Cant.

913. οὐ γ Ald. Sed γ omitunt
codices aliqui.

917. μητέ ἐκτραπάνιν H.

922. Post hunc versum sequeba-
tur alius, Πάλαι Πελοπον., Δανα-
δαι δὲ διάτηρος, quem solus K. recte
exhibet; δι enim omittunt Ald. J.
K. L. R. Eustath. ad Il. B. p. 357.

91=270, 43. et ad Dionysium Peri-
eg. 347. Δαναοὶ habent D. H. Cant.
Sed cum Musgravio spurium puto,
Euripideum tamen ex alia fabula in
margine adscriptum,

929. κατακταντέ μι ex MSS.
edidere Brunckius et Beckius. Sed
in talibus rebus analogia codicibus
est potior. Semper igitur futurum
per scribam. Et, ne quis moveat-
tur infra legens 1594 κταντί, sciat
aoristum recte postponi verbo μέλ-

ὑπέσχετ^ε ἐν τῷδ^ε ἡμέρᾳ λείψειν βίον
Ἐὺς σοί· πορεύει δ^ε αὐτὸν ἐκλήτων ἀπό^τ
Πυλάδης δακρύων· Ἐὺς δ^ε ὄμαρτοῦσιν φίλοι·
κλάουτες, οἰκτείροντες· ἔρχεται δέ σος
πικρὸν Θέαμα, καὶ πρόσοψίς αὐθία.
ἀλλ^ε εὐτρέπιζε φάσγαν^τ ἢ βρόχον δέρη,
ώς δεῖ λιπεῖν τε φέγγος· ἥντενεισα δέ
οὐδέν σ^τ ἐπιφέλησεν, οὐδ^ε δ^ε Πύθιος
τρίποδα καθίζων Φοῖβος, αλλ^ε ἀπώλεσεν.

940

ΧΟ. ὁ δυστάδανας παρθέν^ε, ως ξυνηρεφές
πρόσωπον εἰς γῆν τὸν βαλαῦσ^τ ἀφθογγος εἰ,
ώς εἰς στεναγμούς καὶ γόνους δραμουμένη.

στροφή.

ΗΛ. κατάρχομαι στεναγμὸν, ὁ Πελασγία,
τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχα διὰ παρηΐῶν,
αἰματηρὸν ἄταν,
κτύπον τε κρατὸς, δὲν ἐλαχ^τ ἀ κατὰ χθονὸς
νερτέρων καλλίπταις θεά.
ιακχείτω δὲ γᾶ Κυκλωπία,
σίδαρον ἐπὶ κάρα τιθεῖσα κούριμον,

950

πήματ^ε οἴκων.
ἔλεος, ἔλεος οὖδ^ε ἔρχεται
τῶν θανουμένων ὑπερ
στρατηλάτων Ἑλλάδος ποτ^ε ὄντων.

955

Βέβακε γὰρ βέβακεν, οἴχεται τέκνων ἀντιστ. 960

λα, ut supra 286. Med. 394. (397.)
Æschyl. Prom. 629. Eubul. Athenei I. p. 34. D.

942. φάσγαν^τ Ald. sed satis mag.
no numero MSS. φάσγαν^τ ἢ βρόχον,
Contra mox 1033. jungit βρόχον et
ξφα, mutatis numeris.

949. αἱ αἱ præfigit Ald. sed omit.
tunt membr. D. et alii. Omnes
quoque στιναγμόν, sed alterius con.
structionis exemplia dedit Musgra.
vius ex Od. Γ. 445. Lycophron,

209. Athenæo, XIV. p. 622. C.
Addit Brunckius Androm. 1201.

952. Pro ἰλαχ^τ à non pauci MSS.
ἱλαχ^τ vel ἵλαχ^τ.

953. Ald. et MSS. post νερτίρων
addunt Περσίφασσα, et 956 τῶν
Ἄτριδον præponunt, que pro glossis
recte habet Musgravius.

954. ιαχίτην et Κυκλωπία Ald.
Κυκλωπία MSS. quidam.

955. κράτα Ald. et quidam MSS.
sol κάρη plures.

πρόπασα γέννα Πέλοπος, ὅ, τ' ἐπὶ μακαρίοις
 ζῆλος ὡν ποτ' οἴκοις
 φθόνος νιν εἴλε Θεόθεν, ἔ, τε δυσμενής
 φοινία ψῆφος ἐν πύλαι.
 ἵω, ἵω πανδάκριτ' ἐφαρμέρων
 ἔθη πολύπονα λεύσσεθ', αἰς παρ' ἐλπίδας
 μοῖρα βαίνει.

ἔτερα δ' ἔτερος ἀμείβεται
 πήματ' ἐν χρόνῳ μακρῷ
 βροτῶν δ' ο πᾶς ἀστάθμητος αἰών.

965

970

μόλοιμις τὰν οὐρανοῦ καὶ
 μέσον χθονὸς τεταμέναν
 αἰωρήμασι πέτραι
 ἀλύσεσι χρυσέαις φερομέναν
 δίναισι βώλον ἐξ Ὄλυμπου,
 ἕν ἐν θρήνοισιν ἀναβοάσομαι

975

962. ζηλωτὸς ὡν ποτ' οἴκος Ald. et
 fere omnes MSS. οἴκους K. Emen-
 datio est Musgravii, ut et mox, ubi
 Aldus et MSS. φοινία—πολίταις. So-
 lus K. φοινία.

966. λεύσσεθ' Ald. sed λιύσσεθ'
 aut λιύσσει MSS. non pauci, ut et
 ἐλπίδα pro Aldino ἐλπίδα, cum id
 metro accuratius respondeat.

968. ἔτερος pro ἔτεροις ob metrum
 reposui.

971. Quod supra 6 vocaverat πί-
 ταις, cum hic vocat οὐρανοῦ καὶ μί-
 σοις χθενὸς τεταμέναις αἰωρήμασι πέ-
 τραι, satis sibi constat. Sed cum
 addit, ἀλύσεσι χρυσέαις φερομέναις
 δίναισι βώλον ἐξ Ὄλυμπου, puros my-
 thologiae fontes philosophia cor-
 rumpere videtur. Scholiastæ enim,
 tum Nostri ad hunc locum, tum
 Apollonii Rhodii I. 498. tradunt,
 Anaxagoram μῆδον sive λίθον διά-
 πυρον dixisse solem, quam senten-
 tiā memorat Xenophon Mem. IV.

7, 7. Scholiastes Pindari ad Olymp.
 I. 97. ήσοι δὲ ἀκούοντι τὸν πίτρον
 ἴππι τοῦ ἥλιον. τὸν γὰρ Τάγταλον,
 φυσιοδόγον γηράμενον, καὶ μύδον
 ἀποφίνατα τὸν ἥλιον, ἵππι τούτῳ δί-
 σας ὑποσχεῖν· ὥστε καὶ ἐπηρῆ-
 σθαι αὐτῷ τὸν ἥλιον, ὑφ' οὐ διψατοῦ-
 σθαι καὶ καταπτήσσιν. περὶ δὲ τοῦ
 ἥλιον οἱ φυτικοί φασιν, ὡς λίθος κα-
 λεῖται ὁ ἥλιος. καὶ Ἀναξαρχόσον δὲ
 γενόμενον τὸν Εὔρυπλην μαθητὴν, πί-
 τρον εἰρκένει τὸν ἥλιον. Deinde
 citat utrumque ex Oreste locum.
 Quod ad βῶλον, attinet, cum χρυσί-
 ας βῶλον, solem vocasse testetur Eu-
 ripidem Scholiastes Apollonii, id-
 que ex Phaethonte diserte citet
 Laertius, II. 10. maxima cum veri-
 similitudine legunt viri docti apud
 Strabonem, I. p. 58. C. (33.) Ἡλιος
 ἀνισχων χρυσία βώλη φλέγει. Vide
 Valckenær. Diatrib. p. 30, 31.
 Ceterum καὶ omittit Aldus. MSS.
 partim καὶ μίσοις, partim μίσοι καὶ.

γέροντι πατρὶ Ταυτάλῳ·
ὅς ἐτεκεν ἐτεκε γενέτορας

ἐμέθεν δόμων,

οἱ κατεῖδον ἄτας,

ποτανὸν μὲν δίωγμα πώλων
τεθριπποβάμονι στόλῳ

Πέλοιψ ὅτε πελάγεσι

δικῶν ἐς οἴδμα πόντου,

λευκοκύμοσι πρὸς Γεραιστίαις

ποτίων σάλιν

ἥστιν ἀρματεύσας·

ὅθεν δόμαισι τοῖς ἐμοῖς

ῆλθ' ἀρὰ πολύστογος,

980

985

990

Μαιάδος τόκου

τὸ χρυσόμαλλον ἀρνὸς ὥπότ'

ἐγένετο τέρας ὄλον ὄλον

λόχευμα ποιμνίουσιν

Ἄτρεος ἵπποβότα·

οὗθεν ἔρις τό, τε πτερωτὸν

ἄλιον μετέβαλεν ἄρμα

τὰν πρὸς ἑσπέραν κέλευθον

οὐρανοῦ προσαρμόσασα

995

μονόπτωλον εἰς ἀῶ·

1000

976. ἀναβοᾶσσον Ald. et MSS.
plures. ἀναβοᾶσμα H. Quare de-
di ἀναβοᾶσμα ex Schol. Aristoph.
Plut. 639. ἡνα est ubi. Mox 978.
MSS. quidam γενέτορες.

981. τὸ πτερὸν Ald. et MSS. Mu-
tavi in πτερόν.

982. Hesychius, Τιθειπποβάμον,
στόλῳ τῇ ἀρμῇ τοῦ ἀρματος· quod
mirum est, neminem hucusque
exstitisse, in editionibus Hesychii
certe, qui corrigeret.

983. ὑπέρτιτον Ald. ὑπέρ tantum non
omnes MSS.

986. λευκοκύμασι πρὸς Γεραιστίαις
Ald. contra plures MSS.

991. Ante Μαιάδος habent Al.
dus, et omnes, credo, MSS. λόχευ-
μα ποιμνίουσι. Sed Muagravium
post v. 993 transponentem securus
sum.

993. ὄλος semel tantum aliqui.

996. τὸ Ald. τό, τι plerique MSS.

997. ἄλιον Ald. ἄλικν MSS. et

995. Ἀτρίας.

998. ἴστηρ, Ald. et plures MSS.
Sed ἴστηρ, Brunckii membranæ,
et Philoponus.

ἐπταπόρου το δρόμημα Πελειάδος
εἰς ὅδὸν ἄλλαν Ζεὺς μεταβάλλει·
τῶνδε τ' ἀμείζει Θανάτους Θανάτων,
τὰ τ' ἐπώνυμα δεῖπνα Θύεστου.

λέκτρα τε Κρήσσας

1005

Αερόπας δολίας δολίοισι γάμοις,
τὰ πανύστατα δ' εἰς ἐμὲ καὶ γενέται
ἔμδυ ἥλθε δόμιν
πολυπόνοις ἀνάγκαις.

χο. καὶ μὴν ὅδε σὸς ξύγγονος ἔρπει
ψῆφῳ Θανάτου πετακυρθείεις,
ὅ, τε πιστότατος πάντων Πολάδης,
ἰσάδελφος ἀνὴρ, ὁρθῶν νοσερὸν
κῶλον Ὁρέστου,

1010

ποδὶ κηδοσύνω παράστειος.

1015

ηλ. οἱ γάρ πρὸ τύμβου γαρ σ' ὁρῶσ' αὐτοστένω,
ἀδελφὲ, καὶ πάροιθε νερτέρων πυρᾶς.
οἱ γάρ μάλισθις, ὡς σ' ἴδουσ' εἰς ὅμμασι

999. Sic Scholiastes. MSS. plerique cum Aldo μιθαρέσσοις.

1001. δρομήματα Πλιάδος Ald. et MSS. major pars. Pro δρομήματα tamen H. K. M. N. R. Cant. præbent δρόμημα, quod confirmat Philoponus. Legendum scilicet, ut edidi, δρόμημα Πλιάδος, quo modo diserte citat Eustathius ad Od. M. p. 1713, 7.—475, 49. Cum hunc locum satis corruptum apud Joannem Philoponum ad Aristotelis Meteorolog. I. p. 100. ed. 1551. invenisset Meursius, ad Euripidis Atreum, que fabula nunquam existit, rettulit in Euripide, p. 101. sive in Gronovii Thesaur. X. p. 461.

1002. μιθαρέλαι, vel μιθαράλαι, MSS. quidam.

1004. Verte, Thyesteas dapes, sic nominatas de Thyeste.

1008. ἄλιθος Ald. Correxit Brunckius.

1009. Sic Ald. et quidam MSS. Alii, σὺν πολυτόνοις, vel πολυτόνωι, sine σύν.

1010. σὸς, quod omittit Aldus, habent MSS. plurimi.

1013. ιθύων, Ald. et omnes MSS. molossum pro spondeo aut anapæsto. Edidi quod Heathius conjectat. Supra 399. ἄρθρους, δημας.

1017. νερτίου A. D. MS. C. C. C. R. Cant. ut ex membr. edidit Brunckius. Male. Dicitur νερτίου πυρᾶς, ut νερτίου στίφη, Troad. 1255. Vide infra 1080.

1018. ὡς ἴδουσ' ὅμμασι Ald. ὡς ἴδουσά σ' ὅμμασι Lib. P. A. D. H. J. L. ut jam exstebat in editione Barnesii. ὡς ἴδουσ' ἡ ὅμμασι membr. et, teste Kingio, K. R. Sed ille fal-

πανιστάτην πρόσοψιν ἔξεστην φρενῶν.

ΟΡ. οὐ σῆγ¹, ἀφεῖσα τοὺς γυναικείους γόνους, 1020
στέρεις τὰ κραυθέντ²; οἰκτρὰ μὲν τάδ³, ἀλλ' ὅμως
φέρειν ἀνάγκη τὰς παρεστώσας τύχας.

ΗΛ. καὶ πᾶς σιωπᾶ; φεγγος εἰσορᾶν θεοῦ
τέο⁴ οὐκέθ⁵ ημῖν τοῖς ταλαιπώροις μέτα.

ΟΡ. σὺ μή μ' απόκτειν⁶ ἄλις ὑπ⁷ Ἀργείας χερὸς 1025
τέθνηχ⁸ ὁ τλήμων⁹ τὰ δὲ παρόντ¹⁰ εἰς κακά.

ΗΛ. ὁ μέλεος ηὗης σῆς, Ὁρέστα, καὶ πότμου,
Θανάτου τ' ἀώρου, ζῆν ἔχοντ¹¹ σ' ὅτ¹² οὐκέτ¹³ εῖ.

ΟΡ. μὴ πρὸς Θεῶν μοι περιβάλῃς αἴναδρίαν,
εἰς δάκρυα πορθμεύουσ¹⁴ ὑπόμυησιν κακῶν. 1030

ΗΛ. Θανοῦμεθ¹⁵. οὐχ οἶν τε μὴ στένειν κακά·
πᾶσιν γὰρ οἰκτρὸν η φίλη ψυχὴ Βροτοῖς.

ΟΡ. τόδ¹⁶ ημαρ¹⁷ ημῖν κύριον¹⁸ δεῖ δ¹⁹ η βρόχους
ἀπτειν ϕρεμαστοὺς, η ξίφος θήγειν χερί.

ΗΛ. σὺ νυν μ'²⁰ ἀδελφὲ, μὴ τις Ἀργείων κτανῃ,
ὑβρισμα θέμενος τὸν Ἀγαμέμονος γόνον. 1035

ΟΡ. ἄλις τὸ μητρὸς αἷμ²¹ ἔχω²² σὲ δ²³ οὐ κτενῶ²⁴.

litter; ii enim habent ὡς ἰδοῦσά σ'
in ἄμμασι, ut et M. N. Cant. nisi
quod hic ἀν¹ pro i². Cum igitur
pronomen quidem sit pene neces-
sarium, præpositio vero valde com-
moda, utrumque conjunxi. Phrasis
ab Homero, ll A. 587, et alibi, ad
alios poëtas transiit, ut ad The-
oerit. IV. 7. Noster, Hipp. 1279. ὡς
ἰδὼν in ἄμμασι. Τὸν τάμ³ ἀπαρηθέντα
μὴ χρῆσαι λέχε.

1020. γόνου Ald. H. J. L. alii.
Multi λόγους. Eadem permutatio
Phœniss. 1329. (1948.)

1021. κραθέντ⁴ Ald. sed alterum
MSS. non pauci.

1022. φέρειν⁵ Ald. sed pronomen
delevit Kingius, codicum auctori-
tate procul dubio; sic enim A. D.
J. L.

1027. ὁ τλῆμος, A. D. L.

1034. Φίγη, MSS. quidam.

1035. Similis est ellipsis in frag-
mento Inus apud Stobæum, XCIV.
p. 381. Μετ¹ ὡς κακὸς νεύσληρος,
ιν² τράξας πετ³, Ζετῶν⁴ τὰ πλοιά,
εἰτ⁵ πάντ⁶ ἀπώλειος. Grotius ex
conjectura dedit ἀπωλέσην, quod
barbarum est. Valckenærius, Diatr.
p. 177. πάντα γ⁷ ἀπωλέσην, quod
languidum. Sed veterem lectionem
recte vertit Musgravius.

1037. αἱμ⁸: ιγ⁹ δ¹⁰ σ¹¹ aliqui MSS.
quod speciem quidem praese fert.
Sed merum esse errorem inde li-
quet, quod M.S. C. C. C. L. habent,
αἱμ⁸: ιγ⁹ σ¹⁰ γ¹¹. Variam tamen lectio-
nem confirmare quodammodo vi-
detur Iph. T. 1014. ubi idem Orestes
loquitur, Οὐκ ἀς γνόμων τοῦ τι καὶ
μητρὸς φοιτή. Άλις τὸ αἴνης αἱμα.
Sed vulgatam defendit Magister v.

αλλ' αὐτόχειρι θνητοῖ, ὅτι Βούλει, τρόπῳ.

ΗΛ. ἔσται τάδε οὐδὲν σου ξίφους λελεῖψομαι·

αλλ' αἴμφιθεῖναι σῇ δέσῃ θέλω χέρας.

1040

ΟΡ. τέρπου κενὴν ὄνησιν, εἰ τερπνὸν τόδε,

θαυάτου πέλας βεβῶσι περιβαλεῖν χέρας.

ΗΛ. ὁ φίλτατος, ὁ ποθενὸν ἥδιστον τὸ ἔχων

τῆς σῆς ἀδελφῆς ὄνομα καὶ ψυχὴν μίαν.

ΟΡ. ἐκ τοι μετήγεις καὶ σ' αἰμειψασθαι θέλω-

φιλότητης χειρῶν τί γάρ ἔτι αἰδοῦμαι τάλας;

ὁ στέρευ ἀδελφῆς, ὁ φίλου πρόσπτυγμ' ἐμὸν,

τάδε αὐτὶ παῖδων καὶ γαμηλίους λέχους

προσφθέγματος ἡμῖν τοῖς ταλαιπώροις πάραι.

ΗΛ. φεῦ πῶς ἀν ξίφος τῷ ταυτὸν, εἰ θέμις, κτάνοι, 1050

καὶ μηῆμα δέξαιο ἐν, κέδρῳ τεχνάσματα;

ΟΡ. ἥδιστος ἀν εἰη ταῦθος ὁρᾶς δὲ δὴ φίλων

ως ἐσπανίσμεθ, ὥστε κοινωνεῖν τάφου.

ΗΛ. οὐδὲ εἴρητο σου, μὴ θαυμῆν σκουδῆν ἔχων,

Μενέλαιος ὁ κακὸς, ὁ προδότης τούμου πατρός;

1055

ΟΡ. οὐδὲ οὔρη ἔδειξεν αλλ' ἐπὶ σκήπτροις ἔχων

τὴν ἐλπίδα, ηὐλαβεῖτο μὴ σάζειν φίλους.

αλλ' εἴ, ὅπως γενναῖα κάγαμέμενονος

ὅτε. Μοχ αὐτόχηρι, cum Aldo servavi, et distinctionem addidi. In Sophoclis quoque Elektr. 1019 adjectivum est, non adverbium, αὐτόχηρος. Dicitur αὐτόχηρος τέττα, ut Ιωνῶν τέττα. Med. 749. (756.) θεατῶν τέττα Hel. 1567.

1046. χρῆσιν Ald. contra plerosque MSS. ut χρέα; 1620.

1049. προσφέγματος ἄμφι Ald. et MSS. fere omnes. αρτι pro ἄμφι Musgravius, quod Brunckius receperit, simul tamen conjiciens, προσφέγματος ἡμῖν, quod ex H. edidi. Idem fere versus supra 1024.

1051. τίχηματα τι edidit Brunckius ex conjectura, et inter monumentum et thecam distinguit. Sed

hoc est paulo argutius. Recte vocatur μῆμα, quicquid mortuos tegit, vel ornat. Sed suspicor eum, plurali nomine offendum, eo facilius conjecturæ huic locum deditisse. Male enim eadem de causa τίχηματα a Sophocle, Philoct. 36. de uno poculo dictum, sollicitavit. Idem, Antig. 568. μηφία de Antigona; noster, Hec. 265. προσφέγματα de una victima, Hipp. 11. παιδίματα de Hippolyto solo; Androm, 1277. συγκομόματα de Theseide; Troad. 254. μηφιτήρια de Cassandra, dixere. Ovid. Met. XV. 163. Cognovi CLYPEUM, teneat GESTAMINA nostra.

δράσαντε κατθανούμενον αἰχμάτατα,
καὶ γὰρ μὲν εὐγένειαν ἀποδεῖξε πόλει,
παίσας πρὸς ἄπαιρον φασγυάνῳ σὲ δὲ αὐτὸν χρεών
ὅμοια πραστησιν τοῖς ἐμοῖς τολμήμασι.

Πυλαΐδη, σὺ δὲ ἡμῖν τοῦ φόνου γενοῦ Βραβεὺς,
καὶ κατθανόντοις εὖ περίστειλον δέμας,
Θάψον τε κονῆ πρὸς πατρὸς τύμβον φέρων.
καὶ χαῖρε· ἐπὶ ἥρον δὲ, ὡς ὄφας, πορεύομαι.

ΠΥ. ἐπίσχες· ἐν μὲν πρῶτά σοι μομφὴν ἔχω,
καὶ ζῆν με χρῆσιν, σοῦ θανόντος, ἥλπισας.
ΟΡ. τί γὰρ προσῆκει κατθανεῖν σ' ἑμοῦ μέτα;
ΠΥ. Προῦ; τί δὲ ζῆν σῆς ἱταρείας ἀτερ;

ΟΡ. οὐκ ἔκτανες σὴν μητέρα, ὡς ἔγὼ τάλαις.

ΠΥ. Ζῆν σοί γέ· κοινῇ ταῦτα καὶ πάσχειν με δεῖ.

ΟΡ. ἀπόδος τὸ σῶμα πατρὶ, μὴ ξύνθησκέ μοι·
σοὶ μὲν γὰρ ἔστι πόλεις, εἴποι δὲ οὐκ ἔστι δῆ,
καὶ δῷμα πατρὸς, καὶ μέργας πλούτου λιμήν.
γάμων δὲ τῆς μὲν δυσπότημοι τῆςδε ἵσφαλγες,
ἥν σε κατηγγύαστο, ἀταρείαν σέβων·
σὺ δὲ ἄλλο λέκτρον παιδόποιόν ται λαβὼν,
ἡδος δὲ τούμπον καὶ τὸν οὐκέτη ἔστι δῆ.
ἄλλο ὡς ποθεισὸν ὅνομα ὁμιλίας ἐμῆς,

1062. βοελάμασι H. in textu,
alterum in marg. pro var. lect.

1064. κατθανότοις. Sic multi
MSS. sed non Aldus, ut per erro-
rem ait Mungravius. κατθανότοις
etiam Cant. M. Singulare est quod
habet N. κατθανότης γ.

1070. Post δὲ addunt δὲ H. δὲ L.
Scripti autem ἵταιρίας hīc et infra
1077. cum diphthongo ex L. quan-
quam benescio nihil praesidii MSS.
in talibus habere; sed MSS. sibi
non constare indicandum putavi.
Editur quidem ἵταιρίας in Sophocl.
Ajl. 683. sed ibi Suidas, v. Λημα,
Λημᾶς, præbet ἵταιρίας.

1072. κεὶ pro δὲ M.

1074. οὐκ ἦτορ οὐτε δὲ H. (it. etiam
scripturis erat J.) ex 1079. ubi
R. οὐκ ἰστ' ἔτι, δὲ.

1076. γάμου Ald. Sed γάμου
præbent membr. Aug. J.-A. Cant.
D. M. N. R. aliique apud MSS.
gravium.

1080. ἄμμι Ald. H. unus Lei-
densis, sed longe plurimi ἄνων
habent, nominatum Brunckii mem-
branæ, MSS. C. C. C. A. D. J.
K. L. M. N. R. cum Scholiaste et
duobus Leidd. apud Valckenæt.
ad Phœniss. 415. Sic et Cant. sed
ἄμμι in marg. pro v. I. Et cum
haec vocabula facilius permuten-
tur (supra eam 1044. ἄμμι L.) cum

χαῖρ· οὐ γὰρ ἡμῖν ἐστι τοῦτο, σοὶ γε μήν·
οἱ γὰρ θανόντες χαρμάτων τητάμεθα.

πτ. ἡ πολὺ λέλειψαι τῶν ἔμῶν Βουλευμάτων.

μῆθ' αἴμα μου δέξαιτο κάρπιμον πέδον,
μη λαμπτρὸς αἰθῆ, εἴ σ' ἔγω προδούς ποτε,
ἔλευθερώσας τούμὸν, ἀπολίποιμι σε. 1085
καὶ ξυγκατέκτανον γὰρ, οὐκ ἀρνήσομαι,
καὶ πάντ' ἔβούλευο; ὃν σὺ γὰρ τίνεις δίκας
καὶ ξυνθανεῖς οὖν δεῖ με σοὶ καὶ τῆδ' ὄμοιο;
ἔμην γὰρ αὐτὴν, ἵς γε λέχος ἐπήνεστα,
κρίνω δάμαρτα τί γὰρ ἐρῶ καλὸν ποτε 1090
γῆν Δελφίδ' ἐλθῶν, Φωκέων ἀκρόποτοικ,

utraque perlphrasis sit tragicis usitata, dissentientibus quidem MSS. quid sit verum, difficile est interdum statuere; consentientibus vero, nihil mutandum; quo circa Friderici Jacobi conjecturam in Hec. 435. προσωπιῶν γὰρ οὐ δημιεῖται μοι, ut inutilem, prætermisi; sed eam, occasione oblata, nunc paucis examinabo. Ac prius illud querere subit, quid intendosum est in vulgari lectione? An vitiōsum est προσωπιῶν δημια? Quare? Quia nūquam alibi occurrit. Occurratne alibi, an non, nescio; sed cur non protulisti loca, ubi προσωπιῶν δημιa occurrat? Jam si nūquam ea verba conjuncta reperiāntur, cuiusmodi dialectices est, semel dictum ejicere, ut nunquam dictum substituas? Quanquam, ut verum fatear, προσωπιῶν δημιa existare videtur apud Eschyl. Choëph. 296. Ibi tamen Valckenarius legit δημιa, de δημιατο; in loco Phoenissarum 415. quae est viri docti conjectura, non clare loquitur. Mihi quidem omnino in his locis recepta lectio servanda videtur. Jacobus est vir neque inge-

nii neque doctrinæ expers; quo tamen utroque saepe abutitur ad sanas lectiones sollicitandas. Ne longe abeam; in hac fabula 1017 προκυρρεῖς conjicit πύλαι. Legerat scilicet nescio quid de περίσσω πύλαις et Αἰδην πύλαις. Verum priusquam de hoc invento sibi plauderet, demonstrare debebat, περίσσω πύλαις vitiōsum esse; demonstrare debebat, πύλαι singulare numero Euripiūdī esse usitatum. Cum librariorum inscita atque audacia tot ubique solēcismos atque barbarismos, de quibus nemo dubitare possit, invexerit, Bella geri placuit nullos habitura triumphos? Pene oblitus eram monere, pro πύλαις L. habere πύλαις, quod leviter depravatum est ex δημιατο; elegantissima lectione, eoque elegantiōri, quod anapæstum in quinto loco præbeat,

1088. πάνταν Ald. η πάλι unus Musgravii, A. D. J. L. ed. King.

1090. γι omittunt Ald. et plerique MSS. post λίχο; habet K. κατηγόρω Brunckius; sed illam vocem opinor dici tantum de τῷ κυρίῳ, ut Iph. A. 699. quocum confer 707. et supra 1077. infra 1674. 1688. 1691.

- δε, πρὸς μὲν ὑμᾶς δυστυχεῖν, φίλος παρῆν,
τὸν δὲ οὐκέτι εἰμὶ δυστυχοῦντεί σοι φίλος;
οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ ταῦτα μὲν κακοὶ μέλει. 1105
ἔπει δὲ κατθανούμεθ', ἐξ κοινοῦς λόγους
ἔλθωμεν, ὡς ἀν Μενέλεως ξυνδυστυχῆ.
ΟΡ. ἢ φίλτατο², εἰ γάρ τοῦτο κατθάνοιμ³ οἶδόν.
ΠΤ. πιθοῦ νυν, αὐνάμενον δὲ φασγάνου τομάς.
ΟΡ. μεγῶ, τὸν ἔχθρὸν εἴ τι τιμωρήσομεν. 1106
ΠΤ. σίγα τυν, ὡς γυναιξὶ πιστεύω Βραχύ.
ΟΡ. μηδὲν τρέσῃς τάσδ⁴, ὡς πάρεισ⁵ ήμιν φίλαι.
ΠΤ. Ἐλένην κτάνωμεν, Μενέλεω λύπην πικράν.
ΟΡ. πῶς; τὸ γάρ ἔτοιμόν ἔστιν, εἴ γ' ἔσται καλῶς.
ΠΤ. σφάξαντες⁶ εν δόμοις δὲ κρύπτεται σέθεν. 1107
ΟΡ. μάλιστα⁷ καὶ δὴ πάντ⁸ ἀποσφραγύζεται.
ΠΤ. ἀλλ' οὐκέθ⁹, "Αἰδην τυμφίον κεκτημένη.
ΟΡ. καὶ πῶς; ἔχει γάρ Βαρβάρους ὄπάνως.
ΠΤ. τίνας; Φρυγῶν γάρ οὐδέν¹⁰ ἀν τρέσαιμ¹¹ ἔγω.
ΟΡ. οἵους ἐνόπτερων καὶ μύρων ἐπιστάτας. 1108
ΠΤ. τρυφᾶς γάρ ηκει δεῦρ¹² ἔχουσα Τρωϊκάς;
ΟΡ. ὦσθ¹³ Ἑλλὰς αὐτῇ σμικρὸν οἰκητήριον.
ΠΤ. οὐδὲν τὸ δούλον πρὸς τὸ μὴ δούλον γένος.
ΟΡ. καὶ μὴν τόδ¹⁴ ἔρχας δις θανεῖν οὐ χάζομαι.
ΠΤ. ἀλλ' οὐδ¹⁵ ἔγω μην, σοί γε τιμωρούμενος. 1109
ΟΡ. τὸ πρᾶγμα δῆλον καὶ πέραιν¹⁶ ὅπως λέγεις.
ΠΤ. εἰσίμεν εἰς οἴκους δῆθεν ὡς θανούμενοι.
ΟΡ. ἔχω τοσοῦτον, τάπιλοιπα δὲ οὐκ ἔχω,

1105. οὐ δόμοιος, δὲ membr. H.
unde δὲ expunxit Brunckius.

1106. Menelaus et Helenahæreditatem Orestis spe devorarant.
Omnia igitur absignabant. Quod si quis hæc esse humiliora quam pro tragœdias dignitate objiciat, meminerit, ob hoc ipsum male audiisse Euripidem, quod ad res minutas et domesticas Melpo menendetruserit.
Confer Aristoph. Ran. 1002—1019.

1109. τρίστημ¹⁷ ἄ, M. R. sine iγά,
unde facere posses, τρίσαιμ¹⁸ ἄ.

1110. Ἀelian. H. A. VII. 25. ἡσα,
δὲ ἄρει οἷοι κατὰ τὸ πατέρον καὶ μύ-
ρων ἵπιστάται φυσὶν εἰναι Εὑριπίδης.
Lege, ἡσα δὲ δέρξ οἵους κατόπτραν
καὶ μύρων ἵπιστάται φυσὶν εἰναι Εύ-
ριπίδης. Sed ιώπτρων rectius, quam
quam et κάτοπτροι occurrit αριψ
Euripidem.

- ΠΤ. γόους πρὸς αὐτὴν Θησόμεσθ' ἀ πάσχομεν.
 ΟΡ. ἀστ' ἐκδικῆσαι γ' ἔνδοθεν κεχαριμένην,
 1120
 ΠΤ. καὶ νῶν παρέσται ταῦθ' ἄπερ κείνῃ τότε.
 ΟΡ. ἐπειτ' ἀγῶνα πῶς ἀγωνιούμεθα;
 ΠΤ. κρύπτ' εν πέπλοισι τοῖσιδ' ἔζομεν ξίφη.
 ΟΡ. πρόσθεν δὲ ὀπαδῶν τις ὄλεθρος γενήσεται;
 1125
 ΠΤ. ἐκκλησίομεν σφᾶς ἄλλον ἄλλοσε στέγης.
 ΟΡ. καὶ τὸν γε μὴ σιγῶντ' ἀποκτείνειν χρεόν.
 ΠΤ. εἰτ' αὐτὸ δηλοῖ ταῦγον η̄ τείνειν χρεών.
 ΟΡ. Ἐλένην φονεύειν, μανθάνω τὸ σύμβολον.
 ΠΤ. ἔγως ἀκουστον δ' ὡς καλῶς βαυλεύομαι.
 1130
 εἰ μὲν γὰρ εἰς γυναικα σωφρονεστέραν
 ξίφος μεθεῖμεν, δυσκλεῖς ἀν ἦν φόνος.
 γῦν δὲ μέρερ ἀπάσχες Ἐλλάδος δύσει δίκην,
 ἀν πατέρας ἔκτειν, ἐν τῷ ἀπώλεσεν τέκνῳ,
 γύμφας τὸ ἔθυκεν ὄρφανας Συναόρων,
 ὅλοιγμὸς ἔσται, πῦρ τὸ ἀνάφουσιν Θεοῖς,
 1135
 σοὶ πολλὰ καῖμοὶ κεδὼν φρόμενοι τυχεῖν,
 κακῆς γυναικος σύνεχ' αἴμα ἐκράξαμεν.
 ὁ μητροφόντης δὲ οὐ καλεῖ, ταυτὴν κταίνω,
 ἀλλ' απολιπὼν τοῦτ' ἐπὶ τὸ βέλτιον πεσεῖ,
 Ἐλένης λεγόμενος τῆς πολυκτόνου φονεύς.
 1140
 οὐ δεῖ ποτ, οὐ δεῖ, Μενέλεων μὲν εὐτυχεῖν,
 τὸν σὸν δὲ πατέρα καὶ σὲ καδελφὴν Θαυεῖν,
 μητέρα τὸν τοῦτο, οὐ γὰρ εὑπρεπὲς λέγειν
 δόμους τὸ ἔχειν σους, δι' Ἀγαμέμνονος δόρου
 λαβόντα νύμφην. μὴ γὰρ αὖν ζῷην ἔτι,
 1145
 εἰ μὴ π' ἐκείνη φάγγανον σπάσω μέλαν.
 ην δὲ οὖν τὸν Ἐλένης μὴ κατάσχωμεν φόνον,
 πρήσαντες οἷκους τουσδε κατθανούμεθα.

1120. κεχαριμέν Ald. κεχαριμένη plures MSS. Utrumque probum.

1121. η̄ Ald. et 1117. ιῑ.

1124. καὶ πρόσθι δ' Ald. καὶ omit- tunt plurimi MSS.

1125. ἄλλος ἐν στίγαις Ald. ἄλ- λοις quidam.

1127. Sic Ald. οἱ alii.

1139. Quidam βέλτιστον.

1146. πὶ καίνη Ald.

ἐνὸς γαρ οὐ σφαλέντες ἔζομεν κλέος,
καλῶς θανόντες, η̄ καλῶς σεσωσμένοι.

1150

χο. πάσαις γυναιξὶν ἀξία στυγεῖν ἔψυ
· ῑ Τυνδαρίς παῖς, η̄ κατηγραφούν γένος.

ορ. φεῦ οὐκ εἴτε οὐδὲν κρείσσον η̄ φίλος σαφῆς,
οὐ πλοῦτος, οὐ τυραννίς· ἀλόγιστον δέ τι

τὸ πλῆθος ἀντάλλαγμα γενναιόου φίλου.

1155

σὺ γαρ τά τ' εἰς Αἰγυισθον ἀξένερες κακά,
καὶ πλησίον παρῆσθα κινδύνων ἐμοὶ,

η̄ν τ' αὖ δίδως μοι πολεμίων τιμωρίαν,

κούκλικόποδὰν εἴ̄ παεύσομαι δὲ αἰνῶν σ', ἐπεὶ
βάρος τι καν τῷδε ἐστίν, αἰνεῖσθαι λίαν.

1160

ἔγω δὲ πάντας ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν,
δράσας τι χρήζω τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς θανεῖν,

ῑν ἀνταναλώσω μὲν, οἱ̄ με προύδοσαν,
στένωσι δέ, οἵπερ καὶ ἐθηκαν ἀθλιού.

Αγαμέμνονός τοι παῖς πέφυχ', δὲς Ἐλλάδος

1165

η̄ρες ἀξιωθείς· οὐ τύραννος, ἀλλ' ὅμως
ῥώμην θεοῦ τιν' ἔσχ', ὃν οὐ κατασχυνῶ,

δῶλον παρασχὼν θάνατον, ἀλλ' ἐλευθέρως
ψυχὴν ἀφῆσα, Μενέλεων δὲ τίσομαι.

ἐνὸς γαρ εἰ λαβούμεθ', εὔτυχοιμεν ἀν,
εἰ ποθεν ἀελπτος παραπέσοι σωτηρία,

1170

κτανοῦσι, μὴ θανοῦσιν· εὐχομαι τάδε.

ἢ βούλομαι γαρ η̄δὲ καὶ διὰ στόμα

πτηνοῖσι μύθοις ἀδαπάνως τέρψαι φρένα.

1150. η̄ κακὸς Ald. contra sensum et MSS. Correxit Barnesius.

edidi cum Morello, quod melius connectitur cum δὲ sequente.

1158. ῑ Ald. Variant MSS. ut et supra 1144. ubi τ' Ald. Hic utramque particulam omittunt A. D. J. L. forsitan recte.

1167. ῑσχιν, οὐ οὐ κ. Ald. ῑσχει δὲ κ. L. quod defendi possit, vertendo, quem dedecorabo, si servi morte occumbam. Sed nihil necesse.

1159. παύσομαι σ' αἰνῶν, Ald. et plerique MSS. παύσομι αἰνῶν. J. παύσομαι δὲ τὸ αἰνῶν, R. unde feci quod videm.

1172. κτανοῦσιν, οὐ Ald. Alterum major pars codicum.

1163. ἀνταναλώσω μὲν divisim

1174. Sic multi MSS. Ald. φη-

μεν.

- ΗΛ. ἐγώ, κασίγνητ', αὐτὸ τοῦτ' ἔχειν δοκῶ,
σωτηρίαν σοὶ τῷδε τ', ἐκ τρίτων τ' ἐμοί. 1175
ΟΡ. θεοῦ λέγεις πρόνοιαν· ἀλλὰ ποῦ τόδε:
ἐπεὶ τὸ συνετόν γ' οἶδα σῇ ψυχῇ παρόν.
ΗΛ. ἄκουε δή νυν' καὶ σὺ δεύρο νουν ἔχε.
ΟΡ. λέγ', ὡς τὸ μέλλειν ἀγάθ' ἔχει τιν' ἥδανην. 1180
ΗΛ. Ἐλένης κάτοισθα θυγατέρ'; εἰδότ' ηρόμην.
ΟΡ. οἴδ', ἣν ἔθρεψεν Ἐρμιόνην μητῆρ ἐμή.
ΗΛ. αὐτὴ βέβηκε πρὸς Κλυταιμνηστρας τάφον.
ΟΡ. τί χρῆμα δράσσουσ'; ὑποτίθης τιν' ἐλπίδα;
ΗΛ. χοάς κατασπείσουσ' υπὲρ μητρὸς τάφῳ. 1185
ΟΡ. καὶ δὴ τί μοι τοῦτ' εἴπας εἰς σωτηρίαν;
ΗΛ. ξυλλάβεθ' ὄμηρον τήνδ', ὅταν στεῖχῃ πάλιν.
ΟΡ. τίνος τόδ' εἴπας φάρμακον τρισσοῖς φίλοις;
ΗΛ. Ἐλένης θανούσης, ἣν τι Μενελεως σὲ δρᾶ,
ἢ τόνδε κάμε' πᾶν γαρ ἐν φίλον τόδε. 1190
λέγ' ὡς φονεύσεις Ἐρμιόνην. Ξίφος δὲ χρῆ
δέρη πρὸς αὐτὴν παρθένου σπάσαντ' ἔχειν.
καν μὲν σε σώζῃ, μὴ θανεῖν χρήζων κόρην,

1178. τῷδε τ' ἐκ τρίτου τ' Ald. et MSS. quidam, certe L. τῷδε τι τρίτον τ' Cant. in textu, M. R. pro var. lect. ut Brunckius edidit ex membr. quae tamen copulam secundam omittunt. τῷδε ἐκ τρίτου τ' A. D. In textu habet R. τῷδε τ' ἐκ τρίτων τ' quod accepi. Pluralis enim elegantior est, et cum semel τρίτων in τρίτον deprivatum esset, quod factum est in J. K. scribē partim et omisere, (ut infra 1256. τῷδε φ. L.) partim, in similem formam v. mutavere. Ut edidi scripserat M. postea e τρίτων eradendo fecit τρίτου. Sed τῷδε τ' ἐκ τρίτων τ' planissime N. Mox γ' omittunt quidam MSS. quae tamen melius cum Aldo et aliis retinetur.

1180. τὸ λίγιν Ald. et pars codicū. τὸ μίλλιν multi, quod opti-

me cum accusativo constructum illustrat Musgravius, præseritum ex Iph. A. 1124. οἰσθα γὰρ πατρὸς Πάτρως ἂ μίλλι. Dat H. τὸ λίγιν τάγάθ' ἔχειν.

1184. ὑποτίθεις τιν' Ald. ὑποτίθεις τιν' Augustani duo. Edidit ex membr. Brunckius ὑποτίθεσσα, ut ad Herminionem referatur, quod valde durum est, ut de anapæsto in quinta sede taceam, quem ille ne ex quarta quidem excluderet. Sed plures MSS. ὑποτίθεις τιν', quod rectissimum est. Quam spem suggestis? Hel. 855. Τί χρῆμα δρᾶσσαι; τιν' υπάγεις μ' εἰς ἀπίδα;

1185. τάφον Ald. τάφος, alii, τάφη, membr. duo Musgravii cum Cant. et N. quod habebat etiam M. sed scalpello factum est τάφου.

1190. τᾶς, pro πᾶς, MSS. πολ

Μενέλαος, Ἐλένης πτῶμ' ἴδων ἐν αἴματι,
μέθες πεπᾶσθαι πατρὶ παρθένου δέμας.
Φ δ', οἶξιθύμου μὴ κρατῶν φρονήματος,
κτενῆ σε, καὶ σὺ σφάζε παρθένου δέρην.
καὶ νιν δοκῶ, τὸ πρῶτον ἦν πολὺς παρῆ,
χρόνῳ μαλάζειν σπλαγχνον· οὐτε γὰρ θραυσίς,
οὐτ' ἄλλημος πέφυκε· τήιδ' ἡμῖν ἔχει
συγγρίας ἐπαλέινο εἴρηται λόγος.

1195

ΟΡ. ὁ τὰς φρένας μὲν ἀρσενας κεκτημένη,
τὸ σῦμα δ' ἐν γυναιξὶ θηλείαις πρέπον,
αἰς αὖτας ζῆν μᾶλλον η̄ θαυμῆν ἔφις.
Πυλάδη, τοιαύτης ἀρ̄ ἀμαρτήσει τάλας
γυναικὸς, η̄ ζῆν μακάριον κτήσει λέχος;
ΠΥ. εἰ γὰρ γένειτο, Φωκαῖν δὲ ἔλθοι πάλιν,
καλοῖσιν ὑμεναιόισιν αἰξιουμένη.
ΟΡ. η̄ξει δ' ἐξ οἴκους Ἐρμιάνη τίνος χρόνου;
αἰς τάλλα γ' εἰπας, εἰπερ εὐτυχησομεν,
κάλλισθ', ἐλόντες σκύμνον ἀνοσίου πατρός.
ΠΥ. καὶ δὴ πέλας νιν δωράτων εἴναι δοκῶ
τοῦ γὰρ χρόνου τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει.
ΟΡ. καλῶς· σὺ μὲν τυν, ξύγγρον Ἁλέκτρα, δόμων
πάρος μένουσα, παρθένου δέχου πόδα.
φύλασσε δ', ἦν τις, πρὸν τελευτηθῆ φόνος,
η̄ ξύμμεμεχός τις, η̄ κασίγνητος πατρὸς

1200

1205

1210

1215

pauci. Pro filio, membr. filios, sed
habebant, opinor, & filios, sic
enim N.

1194. Minilias Ald. solenni er-
gore, ut supra 20.

1205. ἀμαρτών MS. Leid. apud
Valckenær. ad Phœn. 576. ἀμαρ-
τών H. N. quod eodem alludit.
Pro τάλαι H. φίλαι. Cant. M. φίλαι.

1206. η̄ Ald. et codices neccio
an omnes. Brunckius edidit & ex
conjectura. Poteris et η̄ legere.

1210. οὐ ταῦ Ald. sed εἴπερ MSS.

plurimi. Jungenda sunt εὐτυχέσσο-
μεν ἀνότας, ut αὐτόχθω βαλλ. Hipp.
T. 990.

1213. τοῦ γὰρ Ald. et MSS. sed
plurimæ editiones, quarum prima,
quantum sciam, est Canterburyana, ha-
bent καὶ γάρ. Deinde αὐτῷ multi
MSS.—Harl. adhuc melius, κα-
τῷ διάσπαι.

1214. σὺ μὲν δὲ Ald. σὺ μὲν σὺν
vel σὺ μὲν καὶ Schol. MSS. plurimi
cum duobus Leidd. apud Valcke-
nær. ad Hippol. 20.

L

ελθὼν ἐς οἴκους φθῆ, γέγωνέ τ' εἰς δόμους,
ἢ σανίδα παισαῖ, ἢ λόγους πέμψαο ἔσω·
ημεῖς δὲ ἔσω στείχοντες, ἐπὶ τὸν ἔσχατον
ἀγῶν ὀπλιζώμεσθα φασγάνω χέρας,
Πυλάδη· σὺ γὰρ δὴ ξυμπονεῖς ἐμοὶ πόνους.
Ἄδημα ναίων νυκτὸς ὄρφναίας πάτερ,
καλεῖ σ' Ὁράστης παῖς σὸς ἐπίκουρον μολεῖν
τοῖς δεομέναισι· διὰ σὲ γὰρ πάσχω τάλας
ἀδίκως προδεδομαι δὲ υπὸ καστηνήτου σέδεν,
δίκαια πράξας· οὐ θέλω δάμαρθ' ἐλὼν
κτεῖναι· σὺ δὲ ἡμῖν τοῦδε συλληπτῷ γενοῦ.
ΙΛΛ. ἦ πάτερ, οἶκον δῆτ', εἰ κλύεις ἔσω χθονὸς
τέκνων καλούντων, οἱ σέθεν Θυήσκουσ· ὑπερ. 1225
ΠΤ. ἦ ξυγγένεια πατρὸς ἐμοῦ, καμάις λιτᾶς,
Ἀγάμεμνον, εἰσάκουσον, ἔκσωσον τέκνα.
ΟΡ. ἔκτεινα μητέρ· ΠΤ. ηψάμην δὲ ἔγω ξίφους.
ΙΛΛ. ἔγω δέ γε ἐπεκβλευσα καπέλυστ' ὄκνου.

1220

1225

1230

1218. ιλθὼν δὲ γέγωνε δὲ Ald. Prius δὲ omittunt codices fere omnes, alterum in τῷ mutant plures. οἱ δέμαις Cant.

1219. σανίδας Ald. et MSS. quidam, sed metro convenienter major pars σανίδα.

1221. ὀπλιζώμεσθα hīc et iπεγύ-μεσθ infra 1255 pars codicum cum Aldo, qui mox 1224 παῖσθε; errore typorum.

1226. προδεδομαι δὲ Ald. et MSS. recte; sed in editis quibusdam δὲ in τῷ mutatum est.

1231. καὶ ίμᾶς λιτᾶς Ald.

1234. Εγὼ δὲ ἵπεγύλινος MS. apud Musgravium. Κάγω δὲ iπεγύλινος Schol. Pro iπεγύλινος Musgravii conjecturam iπεγύλινος recepit Brunckius, augmento omisso. iπεγύλινος H. et in margine iπεγύλινος, quod habent plerique. ίπεγύλινος It. Solus eorum, quos contuli, γαδdit K. sed recte. Ubi

persona secunda prioris sententiam auget aut corrigit, post δὲ modo interposito, modo non interposito alio verbo, sequitur particula γα, ut mox 1237. Utriusque formulæ exemplum occurrit Sophocl. Aj. 1150. Aristoph. Eq. 355. 362. 363, qui ultimus versus ita legitur in plerisque editionibus: Εγὼ δὲ τ' ιξιλιγξω σι τῆς πυγῆς θύρας κιβδα. Brunckius tacite γα edidit pro τ', ex membranis τῆς πυγῆς pro τῇ πυγῇ, quibus concinit MS. Ravennas. Recte atque ordine. Sed ex isto MS. Ravennate in textum Εγὼ δὲ ιξιλιγξω σι τῆς πυγῆς θύρας κιβδα, intulit editorum flos, Philippus Invernizius, nescias metrine an sensus majore commodo. Quantillum erat, si codex ille præstantissimus in viri vel mediocreiter docti manus incidisset, ex vitiosa lectione, iisdem literis manentibus, veram elicuisse, ΕΓΩ ΔΕΓΣΕΣΔΕΩ σι τῆς πυγῆς θύρας

ΟΡ. σοὶ, πάτερ, αἴργαν. ΗΛ. οὐδὲ ἐγὼ προῦδεκά σε. 1235

ΠΤ. οὔκουν ὀνείδη ταύτη κλύων ἔντει τέκνα;

ΟΡ. δακρύσοις κατασπένδω σ'. ΗΛ. ἐγὼ δὲ οἰκτοισί γε.

ΠΤ. παυσασθε, καὶ πρὸς ἔργον ἐξορμώμεθα·

εἴτερος γάρ εἶσθα γῆς αἰκοτίζουσ' ἄρα,

κλύεις· σὺ δὲ, ὁ Ζεῦ πρόγονος καὶ Δίκης σέβας,

δότ' εὐτυχῆσαις τῷδε ἐμοὶ τε τῇδε τε·

τοῖστοις φίλοις γάρ μησ ὥγαν, δίκη μία,

ἡ ζῆν ἄπασιν, ἡ θαυμῶν ὄφειλεται.

1240

ΗΛ. Μυκηνίδες ἢ φίλαι,

στρεφή.

τὰ πρῶτα κατὰ Πελασγὸν ἕδος Ἀργείων·

1245

ΧΟ. τίνα Θροεῖς αὖταν, ἢ πότνια; παραμένει
γάρ ἔτι σοι τόδε ἐν Δαναϊδῶν πόλει.

ΗΛ. στῆθ' αἱ μὲν υμῶν τὴνδ' αἵματάρη τρίσον·

αἱ δὲ ἵνθαδ' ἄλλον οἴμον, ἐς Φρουρῶν δόμιμη.

ΧΟ. τί δέ με τόδε χρέος αἰτύεις;

1250

ἔνεπε μοι, φίλα.

1234. In gratiam autem tironum etoris originem breviter ostendam. Scriperat prior librarius, ΕΓΩΔΕΣΣΑΛΕΩ in textu, deinde in marginis duas literas ΕΓ reponendas notavit. Postea alter scriba prioris monito morem gesturus erat, sed qua in parte textus eas reponeret, utpote ex eo luti genere factus, ex quo Invernizius, plane nesciebat.

1235. οἰκεῖον et πῦρ: Ald: et plerique codices. Sed πῦρ ex membr. edidit Brunckius.

1241. Fluctuant MSS. inter δέτ' et δέ. Utrumque habet R. Melius δέτ', ut Aldus et plures MSS. δέτι pro v. l. Cant. et sic M.

1245. Hunc versum dedi, ut in Aldina et plerisque codicibus existat. Ἀργείων ἕδος proponit Musgravius, et, in antistrophico, κόρας διάδοτος β. πάρτη διά. Sed lectio Aldi, quam

retinui, cum levissima varietate in MSS. habetur. Dactylus λασθάνης anapæsto διὰ βασις respondet.

1246. αὐτὰς pro αὐτὰς ex conjectura Musgravii adoptavit Brunckius, quod verum videtur. In antistrophico audacter, sed feliciter rescripsit Brunckius φαντάζεται pro προσέχεται, cuius conjecturam confirmat D. Sed ne sic quidem æquantur metra, quod putat Brunckius; πότνια enim semper ultimam corripit, quare malui addere à ex Parisiensium uno.

1248. Femininum et hic et infra 1256, 1257, dat Aldus cum parte codicum. Masculinum alii. Utrumque agnoscit Eustathius ad Il. A. p. 74, 2=55, 40. ἔτι δὲ καὶ ἡ τρίτη, καὶ ἡ τέταρτη, ὡς Εὐρητίδης γράφει.

1250. μοι Ald. et MSS. quidam, deinde ἤπειροι Ald. et 1253 φέντε.

Ηλ. φόβος ἔχει με, μή τις ἐπὶ δώμασι
σταθεὶς ἐπὶ φοίνιον αἴρω
πήματα πήμασιν ἔξεύρη.

ΗΜΙΧ. χωρεῖτ· ἐπειγώμεσθ· ἐγὼ μὲν οὖν τρίσον
τῆδ' ἐκφυλάξω, τὴν πρὸς ἡλέου βολας.

ΗΜΙΧ. καὶ μὴν εὐγὰ τῆδ', οὐ πρὸς ἐσπέραν φέρει.

Ηλ. δόχμια νῦν κόρας διάφερ' ὄμμάτων
ἐκεῖθεν ἐνθάδ', εἰτ' ἐπ' ἄλλην σκοπιάν.

ΧΟ. ἔχομεν ὡς θροεῖς.

ΗΛ. ἐλίσσετε νῦν βλέφαρα αὐτιστροφῇ.

κόρασι, δίδοτε διὰ βοστρύχων πάντη.

ΗΜΙΧ. ὅδε τις ἐν τρίσῳ φαντάζεται; τις ὅδ' αἴρει αἱματίον πολεῖ σὸν ἀγρότας αὐτῷ;

ΗΛ. ἀπωλόμεσθ· αἴρει, οὐ φίλας· κεκρυμμένους

θῆρας ξιφήρεις αὐτίκ' ἐχθροῖσιν φανεῖ.

ΗΜΙΧ. αφοβος ἔχει κενὸς, οὐ φίλα,

1259. Sic plerique MSS. In an-

tistrophico ἄ· pro ἄ· solus K. idque ex interpolatione, quam et alibi in hac fabula passus est. Debebat igitur hic versus esse iambelegus; quod ut fiat, audaciorem fortasse conjectaram pericitabor. Aldus habet ἄ· pro ἄ·, A. οὐ τά· π' pro οὐ· τά·, J. ἄλλην pro ἄλλην. Legit igitur ταλιστοπίαι, quod compositum, licet ipsius exemplum nusquam invenerim, ejusdem est generis cuius ἀλλοσκοπία, ισροσκοπία, et forsitan alia. Neque durior est junctura, quam in ταλιστομή, ταλίσκοιος, ταλιστρέστοι, τιμε usurpant Αε-

chylus, Sophocles, Lycophron. Si hanc conjecturam probas, verte,

Dispicite illinc huc, deinde in contraria partem.

1261. βλίφαρα H. K. Cant. N. βλίφαροι Ald. et multi alii.

1263. φαντάζεται, quod feliciter conjecterat Brunckius, dare D. supra monitum 1246. Et sane idem leguisse videtur Thomas Magister,

ita supplendus: Εὔριπίδης οὐ Ὁρίστη· (όδε τις οὐ τρίσῳ φαντάζεται, καὶ οὐ Φαινόστας;) Μή τις πολιτῶν οὐ τρίσῃ φαντάζεται. Quanquam enim grammaticus iste neque ab eruditione neque ab antiquitate commendabilis est, fatendum tamen in locis quibusdam, ubi codices dissident, veram lectionem conservasse. Vide Hec. 21. 260. 369. Supra 122. 427. In Sophoclis Philoct.

158. Ἐνανδος η θυραιος optime suppeditat Thomas, cui eximenda est otiosa vox ιστι, quam neque Moeschopulus p. 159. neque Phavorinus, Magistrum exscribentes, agnoscunt.

1266. ἐχθροῖς οὐ φαντάζεται Ald. et MSS. quidam, sed non libenter hujus verbi aoristum secundum activae vocis admittunt tragici. Plerique codices ἐχθροῖς οὐ φαντάζεται. Illud depravatum ex ἐχθροῖσι, hoc ex ἐχθροῖς.

1267. κανδε γαρ Ald. sed γαρ omittunt membranæ et alii MSS.

στίζος, δὸν οὐ δοκεῖ.

ΗΔ. τί δέ, τὸ σὸν βέβαιον ἔτι μοι μένει;
δὸς αἰγγελίαν αἴγαθάν τιν',
εἰ ταῦτα ἔρηρα τὰ πρόστοντα αὐλᾶς.

1270

ΗΜΙΧ. καλῶς τά γ' εὐθέων, ἀλλὰ τάπι σοῦ σκόπει,
ώς οὔτις ἥμερον Δαναοΐδῶν πελάζεται.

ΗΜΙΧ. εἰς ταυτὸν ἥχεις καὶ γὰρ οὐδὲ τῷδε ὄχλος.

ΗΔ. φέρε νυν ἐν πύλαισιν ακοσίν *βάλω**

1275

τί μέλλει, οἱ κατ' οἴκου, ἐν ἡσυχίᾳ
.. σφάγια φοινίσσειν;

οὐκ εἰσακούσουσ· ὁ τάλαιν ἐγὼ κακῶν

ἄρδεις τὸ κάλλος ἐκκεκάφωται *ξίφη*;

φίλαι pro φίλα MSS. quidam. Deinde ὃν σὺ Aldus et pars codicum.

1270. *τινά* μοι Ald. et MSS. sed *μην* viri docti ejecere propter metrum.

1272. *ινθιν* Ald. *ινθινδ* D. *ινθάδ* Aug. 1. Deinde Ald. et MSS. quidam *τάπισιν*. Ex membr. Brunckius dedit *τάπι σοῦ*, quod verum videtur, et sic fere Barnesius. Alii *τάπισιν*, quod etiam defendi posset.

1275. *ἀκοάς* M. N.

1279. Tres alias lectiones memorat Barnesius: *ικκικάφωται*, *ικκικάφηται*, *ικκικάφηται*. Ac primam quidem sequitur Aristophanes apud Scholiasten; secundam habent H. Clemens Alex. Strom. II. p. 485. Terentianus Maurus, p. 2404. optime ex hoc loco emendatus a Dawesio p. 15. tertiam A. D. Cant. K. L. M. N. R. In solo J. repperi *ικκικάφωται*. Et pro hac vocali, *α* scilicet, fortiter pugnat analogia, ut prope de altera in exilium abigenda cogitarem, nisi omnes MSS. et editiones in Aristoph. Eq. 312. haberent *ικκικάφηται*, cui in forma vocis consentit Suidas v. *ἀκακικάφηταις*. Sed veterem lectionem optime defendunt Athenaeus V. p. 188. C. Ι. Ἀ δὲ μιμάχαι τὰ ἄστ τὸν Κινίλας πα-

ρεγυνόμια, ὁ Νίστορος οὖς καὶ ὁ Ταλέμαχος, ἢν οἷς ὅντες καὶ ἢν γαμικῷ συμποσίῳ διατερπόντες, καὶ τῆς Ελίνης παρακαθημέντες, ως πρέποντος ιστίοις, πονηρήματα ἄγουσι, πρὸς τὸ περιβόητον ικκικαφωμένοις κάλλος. *Ἄλι-*

ανος N. A. I. 38. de elephante: Συντικὸς ὥραις τόδι τὸ ζῷο, πττάται, καὶ παραλίται δὲ τοῦ θυροῦ ικκικάφηταις τὸ κάλλος. Eustathius tamen ad Iliad. Ζ. p. 954, 55=948, 22. ex Euripide ικκικάφηται habet, ex Athenaeo ικκικαφημάνα: ad Od. Ε. p. 1539, 59=230, 14. ex Euripide diserte citat per η, ικκικάφηται, idemque iterum habet ad II. Ω. p. 1374, 63=1517, 20. ικκικάφηται Plato Lyside non longe ab initio; quod tamen imitans Aristænetus I. 24. in alteram formam mutavit. Inter ικκικάφηται et ικκικάφωται fluctuant Luciani codices, Bis Accusat. I. T. II. p. 792. Quare judicet lector. Rationem autem metaphoræ sic concipe. Κυφὸς apud antiquos aut *surdus* aut *mutus* sonat. Sed hic *mutus* est, quod ferri acies στόμα vel στόματα vocatur. Hinc etiam explicandum Homericum illud, Κυφὸς γὰρ βάλος ἀιδρὸς ἀνάλυδος.

τάχα τις Ἀργείων
εὐοπλος ὄφησας
ποδὲ θοηδόμω
μέλαθρα προσμίζει.

σκέψασθε νῦν ἀμεινον· οὐχ ἔδρας ἀγών·
ἀλλ' αἱ μὲν ἐνθάδ', αἱ δὲ εκεῖσ' ἐλίσσετε.

ΧΟ. ἀμείβω κέλευθον

σκοποῦσαι πάντα.

ΕΔ. ἵὸν Πελασγὸν Ἀργος, ὅλυμπαι κακῶς.

ΗΔ. γκούσαθ'; ἄνδρες χειρὶς ἔχουσιν ἐν φόνῳ.

Ἐλένης τὸ κάκυμ ἐστιν, ὡς ἀπεικάσαι.

ΗΜΙΧ. ὦ Διὸς, ὦ Διὸς αἴγανον κράτος,

ἔλθ' ἐπίκουρον ἐμοῖς φίλοισι πάντως.

ΕΔ. Μενέλαος, Θηῆσκω σὺ δὲ παρών μὲν οὐκ ὠφελεῖς.

ΗΔ. Φογεύετε, καίνετ', ὅλλυτε,

δίπτυχα, δίστομα φάσγαν.

ἐκ χερὸς ἴέμενοι,

τὰν λειποπάτορα,

λειπόγαμον, ἢ πλείστους

ἔκανεν Ἐλλάνων

δορὶ παρὰ ποταμὸν ὄλορένους,

ὅθι δάκρυα δάκρυσι συνέπεσεν,

ἐπεσε σιδαρέοις βέλεσιν

ἀμφὶ τὰς Σκαμάνδρου δίνας.

ΧΟ. σιγᾶτε, σιγᾶτε· ησθόμην κτύπον τινός

1280

1285

1290

1295

1300

1281. ὑπόλοις MSS. non pauci.

1286. ἀμείβομεν et σκοποῦσαι πάρτη Aldus et MSS. quidam. Alii aliter.

1289. Vulgo ἁκέσσατ'; ἄνδρες Articulum addidi.

1291. αἴναος Ald. sed versus est dactylicus.

1294. θίνεται post καίνεται addit Aldus, et πίμπεται post φάσγαν, utrumque consentiente codicum parte. Max χιρή Ald. sed contra id 1343.

1297. Articulum bis omittunt

MSS. quidam; bis habent alii. Priore loco admisi cum Aldo. In Sophoclis Aj. 914. i ante δυσάνυμος recte omittit MS. delendum etiam ante πολιτλας in eadem fabula 956.

1299. ιεταν Ald. et multi MSS. quod pro var. lect. habet R.

1301, 2. δάκρυσιν τιστοι Ald. omisso συνίστοι. Alii omittunt ιτιστ.

1304. κτύπον Ald. et plures MSS. sed κτύπον edidi ex M. R. quod accusativus paullo melius rei jungitur.

- κέλευθος εἰσπεσόντος ἀμφὶ δώματα. 1305
 Ηλ. ὦ φίλταται γυναικεῖ, εἰς μέσον φόνου
 ἥδ' Ἐρμιόνη πάρεστι παύσωμεν βοήν·
 στείχει γὰρ εἰσπεσοῦσα δικτύων βρόχους.
 καλὸν τὸ θήραμ', ἣν ἀλλ', γενήσεται:
 πάλιν κατάστηθ' ἡσύχω μὲν ὄμρατι, 1310
 χρόας δὲ ἀδήλω τῶν δεδραμένων πέρι.
 καγὼν σκευθρωποὺς ὄμραταν ἵξω κόρας,
 ὃς δῆθεν οὐκείδια ταξιφυγασμένα.
 ὦ παρθέν, ἥκεις τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον
 στέψασα, καὶ σκείσασα νερτέροις χοάς; 1315
 Ερ. Ἡκὼ λαβοῦσα πρεμνένειαν· ἀλλά με
 φόβος τις εἰσελήλυθ', ἥντιν' ἐν δόμοις,
 τύλουρὸς οὖσα δωμάτων, κλύω βοήν.
 Ηλ. τί δέ; ἀξίζει δημητρίου τυγχάνει στεναγμάτων.
 Ερ. εὐφημος ἴσθι· τί δὲ νεώτερον λέγεις; 1320
 Ηλ. Θανεῖν Ὁρέστην κακὸν ἔδοξε τῷδε γῇ.
 Ερ. μὴ δῆτ', ερμούς γε συγγενεῖς πεφυκότας.
 Ηλ. ἄραρος ἀνάγκης δέ εἰς ζυγὸν καθέσταψεν.
 Ερ. η τοῦδε ἔκατι καὶ βοὴ κατὰ στέγας;
 Ηλ. ίκέτης γὰρ Ἐλένης γόναις προσπεσὼν βοῶ, 1325
 Ερ. τίς; οὐ γὰρ οἶδα μᾶλλον, ἣν σὺ μὴ λέγῃς.
 Ηλ. τλέμων Ὁρέστης, μὴ Θανεῖν, ἐμοῦ δέ υπερ.
 Ερ. ἐπ' ἀξίοισι γ' ἄρετον αὔτηφημεῖ δόμος.

1311. *χρίς ex membr. Brunckius; χροῖς Aldus et plerique MSS. Parum refert; sed iambum prætuli, ut et δὲ pro τὸν οὐ μὲν præcedens. Deinde Aldus διδογμάτων, multi codices πτεραγμάτων; aliū corrupte διδογμάτων vel πτεραγμάτων. Denique οὐκέ pro τῷ MSS. quidam et Ald.*

1315. *ητέρας Aug. I. ητέρην Cant. H. non male. Vide supra 1017. ητέρης M. ητέρης N. In proximo versu μὲν Ald. et multi MSS. alii μὲν, quod deterius est; supra scriptum habet H.*

1323. *ἄραρος Ald. sed omnes fere MSS. ἄραρος et δὲ retinent, quod omittunt membranæ: αραρος secundam producit, et pertinet ad eam Dorismorum classem, quam tetigi supra 26. Recte igitur hanc lectionem probavit Barneatus, edidit Morellus.*

1326. *Inter Aldinum οὐ γὰρ et οὐδὲ fluctuant codices, sed plures, opinor, οὐδὲ. L. vitiose οὐκ tantum.*

1328. *ιτ' ἀξίοισι τὸν Ald. et plurimi MSS. ubi τὸν non omittendum*

νας περὶ τοῦ γὰρ ἄλλου μᾶλλον ἀν φθέγξαιτό τις; :
 ἀλλ' ἐλθὲ καὶ μετάσχεις ἵκεσίας φίλοις, 1330
 σῇ μητρὶ προσπεσοῦσα τῇ μέγ' ὀλβίᾳ,
 Μενέλαον ἡμᾶς μὴ Θανόντας εἰσιδεῖν.
 ἀλλ', ὃ τραφεῖσα μητρὸς ἐν χεροῖν ἐμῆς,
 αἴκτειρον ἥμᾶς, καποκούφισον κακῶν.
 ἵθ' εἰς αὐγῶνα δεῦρ'. ἴγω δ' ἡγήσομαι. 1335
 σωτηρίας γὰρ τέρμ' ἔχεις ἡμῖν μόνῃ.
 ΕΡ. ἴδου, διώκω τὸν εμὸν εἰς δόμους πόδα.
 σώθηθ', ὅσον γε τούτον ἔμ'. ΗΛ. ὃ κατὰ στέγας,
 φίλοι Ξιφήρεις, οὐχὶ συλλήψεοθ' ἄγραν;
 ΕΡ. οἱ γάρ. τίνας τούσδε εἰσορῶ; ΟΡ. σιγῆν χρεῶν. 1340
 ἡμῖν γὰρ ἥκεις, οὐχὶ σοὶ σωτηρία.
 ΗΛ. ἔχεσθ', ἔχεσθε· φάσγανον δὲ πρὸς δέρη
 βαλόντες, ἥσυχάζεθ', ὡς εἰδῆ τόδε
 Μενέλαος, οὗνεκ ἄνδρας, οὐ Φρύγας κακοὺς
 εύρων, ἐπραξέν οἵα χρὴ πράσσειν κακούς.
 ίώ ίώ φίλαι, κτυπον ἐγκέρετε,
 κτύπον καὶ βοῶν,
 πρὸ μελάθρων, ὅπως ὁ πραχθεὶς φόνες

erat cum editoribus, sed in γ' mu-
tandum.

1330. μίτασχι Ald. et MSS.
quidam; quod cum aperte metrum
vitiaret, fortasse legendum κάτισχι
in loco citato ad Hec. 830.

1338. τοὺς' ίμοι Ald. et plerique
MSS. hiatu non ferendo, quem
miror a tot editoribus relictum.
τοὺς' ίμ'. K. ut edidit Morellus. In
Hec. 512. Alc. 677. Rhes. 398.
τοὺς' σ' occurrit, in Iph. A. 1566,
si modo locus iste genuinus est,
τοὺς' ίμ'; in quibus exemplis οὐ non
potest elidi. Hæc phrasis duplice
interpretationem recipit: quod in
mea potestate est, et, quod ad me
attinet. Sophocles, Antig. 889.
ημοῖς γὰρ ἀγνοὶ τοὺς τύποι τὴν κό-

ρη. Priscianus, XVIII. p. 1209,
 17. Λυσίας κατ' Ἀγράνου ἰδείξεις;
 Καὶ τό γε οὐτὸν ιούθος· quæ
corruptissime ibi exstant. Locus
est ed. Tayl. p. 253. Reisk. 481.
ubi additur λατ. post inveniatur. Frustra
conjicit ἱερόν Scaliger, licet ita
laudet Budæus, Comment. Gr. L.p.
978. τὸ ίώ σφᾶς ίώται habent om-
nes MSS. Thucydidis IV. 28. τὸ
ιώτισσος παπ. VIII. 48. Utroque
loco accusativum retainent duo
MSS. Bibliothecæ publicæ Canta-
brigiensis. Totus vero Prisciani lo-
cus ita legendus est. Σινοφῶν πατε-
ῖσας V. (4. 11.) καὶ νῦν τὸ μήτ ίώ-
ται οἰχομαι· τὸ δὲ ίώται σοὶ σύνομοι.
Λυσίας ad accusativum κατ' Ἀγρά-
νου ἰδείξεις καὶ τόγε ιώτισσος ἀποθέσε

μὴ δευτὸν Ἀργείοισιν ἐμβάλῃ φόβον,
Βοηθομένται πρὸς δόμους τυραννικοὺς,
πρὶν ἐτύμως ἴδω τὸν Ἐλένας φόνον
καθαιμακτὸν ἐν δόμοις κείμενον,
ἢ καὶ λόγου του προσπόλων πιθώμεθα.
τὰς μὲν γὰρ οἵδια συμφορὰς, τὰς δὲ οὐ σαφῶς.

χο. διὰ δίκας ἔται

1350

Θεῶν νέμεσις εἰς Ἐλέναν·

δακρύοισι γὰρ Ἑλλάδ' ἀπασαν ἐπληψε,
διὰ τὸν ὄλόμενον, ὄλόμενον Ἰδαιῶν
Πάρον, ὃς ἄγαρ Ἑλλάδ' εἰς Ἰλιον.
ἀλλὰ, κτυπεῖ γὰρ κλῆθρα βασιλείων δόμων,
σιγήσατ', ἔξω γὰρ τις εκβαίνει Φρυγῶν,
οὐ πευσόμεσθα ταν δόμοις ὅπως ἔχει.

1355

1360

ΦΡΤΞ.

Ἄργειον ξίφος ἐκ θανάτου πέφευγε
βαρβάροις εὐμαρίσιν,
κεδρωτὰ παστάδων ὑπὲρ τέρεμνα
Δωρικάς τε τριγλύφους,
φροῦδα, φροῦδ', ἡ γᾶ, γᾶ,
βαρβάροις δρασμοῖς.
αἱ αἱ, πᾶ φύγω, ξέναι,
πολιὸν αἰθέρ' ἀμπτάμενος,
ἢ πόντον, Ὁκεανὸς δὲ
ταυρόχρανος ἀγκάλαις
ἔλισσων κικλεῖ χθόνα;

1365

1370

1351. πρὶν ἀν Ald. et, versu sequente, δόμους. Variant MSS.

1358. Aldus et MSS. quidam ὄλόμενον semel tantum.

1364. οὐμαρίσιοι habent Aldus et MSS. plerique, cum Etymologo p. 393, 18. οὐ, natum, ut videtur, e syllaba sequente, ejecit Brunckius, membranarum auctoritate; sed

versum ithyphallicum vocat, cum sit trochaicus dimeter catalecticus; οὐμαρίσιον enim secundam producit. Ithyphallici sunt 1368. 1428. 1430.

1366. τριγλύφα Aldus et pars codicum.

1367. οὐ omitunt Aldus et codices quidam.

χο. τί δ' ἔστιν, 'Ελένης πρόσπολ', Ιδαιῶν κάρε;

Φρ. "Ιλιου, "Ιλιου, οἵμοι μοι, 1375

Φρύγιον ἀστυ καλλίσωλον,

Ίδας ὄρος ἱερὸν,

ώς σ' ὀλόμενον στένω,

ἀρμάτειον, ἀρμάτειον μέλος

Βαρβάρω Βοᾶ,

διὰ τὸ ταῖς ὄρνιθόγονον ὄμηα

κυκνοπτέρου καλλοσύνας

Λήδας σκύμνου δυσελένας

δυσελένας, ξεστῶν

περγάμων Ἀπολλωνίων

εριννὺν, ὅτοτοί·

ἰαλέμων, ιαλέμων,

Δαρδανία τλάμων, Γανυμῆδεος

- ἵπποσύνα, Διὸς εὐνέτα.

χο. σαφῶς λέγ' ἥμιν αὐθ' ἔκαστα ταῦ δόμοις· 1390

τὰ γὰρ πρὶν οὐκ εὔγνωστα συμβαλοῦσ' ἔχω.

Φρ. αἰλινον αἰλινον ἀρχὰν θανάτου

Βάρβαρος λέγουσιν, αῖ, αῖ,

Ἄσιάδι φωνᾶ, Βασιλέων

ὅταν αἴμα χυθῇ κατὰ γὰν ξίφεσιν

σιδαρέοισιν Ἄϊδα.

ἢλθον εἰς δόμους, ἵν' αὐθ' ἔκαστά σοι λέγω,

λέοντες Ἐλλανες δύο διδύμω,

τῷ μὲν ὁ στρατηλάτας πατήρ ἐκλήζετο·

οὐδὲ παῖς Στροφίου, κακόμητις ἀνὴρ,

οῖς Ὄδυσσεὺς, σιγῇ δόλιος,

1395

1400

1374. ἕοθ' Ald. et MSS. quidam. qui et in ὅτοτε in frequenter occurrit.

1381. Quid isti articuli hīc agant, nescio; quare delere malim. Mox κυκνοπτέρου Ald. et MSS. multi. Quidam etiam post paullo σκύμνου. δυσελένας semel tantum Ald.

1386. ὅτοτοί Ald. solenni errore,

1400. ἀνὴρ addunt fere omnes MSS. cum Aldo, præter membr. et K. Pro κακομῆτας igitur edidi κακόμητις, ut hic versus sequentibus similis fiat.

πιστὸς δὲ φίλοις, θρασὺς εἰς ἀλκὰν,
ξυνετὸς πολέμου, φόνιός τε δράκων.

ἔρδοι τᾶς ἡσύχου προνοίας
κακοῦργος ὁν.

1405

οἱ δὲ πρὸς Θρονούς ἐσω μολόντες
ἄς ἔγημ' ὁ τοξότας Πάρις

γυναικὸς, ὅμηρα δακρύοις
πεφυρμένοι, ταπεινοὶ

ἴζονθ', ὁ μὲν τὸ κεῖθεν, ὁ δὲ τὸ κεῖθεν,
ἄλλος ἄλλοθεν πεφραγμένοι.

1410

περὶ δὲ γόνου χέρας ἵκεσίους
ἔβαλον, ἔβαλον Ἐλένας ἄμφω,
ἀνὰ δὲ δρομάδες ἔθορον, ἔθορον

1415

ἄμφιπολοι Φρύγες· προστεῖπε δ'

ἄλλος ἄλλον πεσῶν ἐν φόβῳ,
μή τις εἴη δόλος.

καδόκει τοῖς μὲν οὖ-

τοῖς δὲ ἀρχιστράταν

μηχανὰν ἐμπλέκειν

1420

παιδία τὴν Τυνδαρίδ' ὁ

μητροφόντας δράκων.

ΧΟ. σὺ δὲ ἥσθα ποῦ τότ', η πάλαι φεύγεις φόβῳ;

ΦΡ. Φρυγίοις ἔτυχον Φρυγίοιστι νύμοις

παρὰ βόστρυχον αὔραν, αὔραν,

1425

Ἐλένας, Ἐλένας, ευπαγεῖ κύκλῳ

πτερίνῳ πρὸ παρῆρδος αἰσσῶν

1412. 3. χῖρας et ἕβαλλεν Ald. et 1419 οἱ, 1428 βαρβάροισι. In 1413 ἄμφα pro ἄμφῳ ed. King. ex K.

1421. Aldus et quidam MSS. non habent τὸν, sed versus 1416—1422 cretici sunt, uno pzone admixto.

1427. Voce hac αἴσσων, activo sensu usurpata, adeo offensi sunt viri præstantissimi, Wesselingius, Ruhnkenius, Piersonus, ut hic et in Bacch. 147. et alibi in αἴθεσσον

mutent, in Soph. Aj. 40. pro ἥξει, χῖρα Ruhnkenius ἥξει χῖρι substitutat. Sed verba quae motum significant, recte accusativum adsciscunt

instrumenti aut membra, quod præcipue adhibetur. Sic πᾶ πόδες ἴνδξει. Hec. 1054. (1071.) ubi πόδες multo facilius quam πόδε. Ibid. 53. πόδες πόδε. βαίνω apud Atticos neutrale est verbum; βαίνω tamen πόδε dixit Euripides, Electr. 94.

Βαρβάροις νόμοισιν·
 ἀ δὲ λίνον ἡλασκάτη
 δακτύλοις ἐλισθε
 τῆματά δ' ἔτο πέδω,
 σκύλων Φρυγίων ἐπὶ τύμβον ἀγάλ-
 ματα συστολίσαι χρῆζουσα λίνω,
 φάρεα πορφύρεα,
 δῶρα Κλυταιμνήστρα·
 προσεῖπε δ' Ὁρέστας
 Λάκαιναν κόραν· ὁ Διὸς παῖ,
 Θὲς ὄχνος πέδω δεῦρο
 ἀποστᾶσα κλισμού,
 Πέλοπος ἐπὶ προπάτορος ἕδραν
 παλαιᾶς ἐστίας,
 ἵν' εἰδῆς λόγους ἐμούς.
 ἀγει δ', ἀγει νιν· αἱ δ' ἐφεί-
 πετ', οὐ πρόμαντις ἢν ἐμελλού-
 ὁ δὲ Ξύνεργος ἄλλ' ἐπρασσ'
 ίών κακὸς Φωκεύς·
 οὐκ ἐκποδὰν ἵτ', ἄλλ' αἱ κακοὶ Φρύγες;
 ἐκλῆσε δ' ἄλλον ἄλλοσε στέγης·
 τοὺς μὲν ἐν σταθμοῖσιν ἴππικοις·
 τοὺς δ' ἐν ἑξέδραισι, τοὺς δ'
 ἐκεῖστ' ἐκεῖθεν, ἄλλον ἄλλοσε

1182. Imo Aristophanes, Eccles. 161. Ἐκκλησιάσουσ' οὐκ ἀντραίνειν τὸν πόδα Τὸν ἴτερον, εἰ μὴ ταῦτ' ἀκρι-
 Σιθῆσται. Mox 1475. Μυκηνίδ' ἀρβίναν προβάσ. Phœniss. 1427.
 (1450.) Προβάς δὲ καλοὶ δεξιοί. Sophocles apud Photium MS. in nota ad Hesych. v. "Οχος Ἀκισταῖος. Suid. v. "Οχανον. "Οχοις Ἀκισταῖοι-
 σιν ἰμεῖν; πόδα. At enim, dices, rectum forte αἴσσοις χέρα, ὅδε ον
 recta αἴσσοις αὔραν, φλόγα? Re-
 spondeo, verbum αἴσσω revera esse
 activum; quippe cuius passivum

αἴσσομαι adhibeat, ut Homerum taceam, Sophocles, CEd. C. 1261.

1431. τῆματα δ' Ald. alii τῆμα pro τῆματα, alii δὲ pro δ'.

1433. συστολῆσαι Ald.

1444. ἄμελλον Ald. et sic quidam codices; alii addunt παθεῖ, J. habet ἄμελλον.

1447. Aldus αἰσσοί, et 1704.

1448. Sic Ald. J. K. L. alii ἄλλον ἄλλοσ' (vel ἄλλος ἄλλον) ἐν στέγαις.

1450. ἕδραισι Ald. cum aliis qui-
 busdam.

διαρμόσας απόπερ δεσποίνας.

χο. τί τούπὶ τῷδε συμφορᾶς ἐγίγνετο;

φρ. Ἰδαία μάτερ μάτερ,

οὐρίμα ὄριμα, αῖ, αῖ,

φονίων παθέων, αὐόμιν τε κακῶν,

ἄπερ ἔδρακον ἔδρακον

ἐν δόμοις τυράννων.

ἀμφὶ πορφυρέων πέπλων ὑπὸ σκότου

ξίφη σπάσαντες ἐν χεροῖν,

ἄλλος ἄλλοσε

δίνασσεν ὅμιμα, μή τις παρὸν τύχοι.

ώς κάπροι δὲ ὁρέστεροι γυ-

γαικὸς ἀντίοι σταθεντες

ἐννέπουσι· κατθανεῖ,

κατθανεῖ, κακός σ' ἀποκτείνει πόσις,

τοῦ καστιγνήτου προδοὺς

ἐν Ἀργει Θανεῖν γόνον.

αἱ δὲ αἰνίαχεν, ιαχεν, ὥμοι μοι·

λευκὸν δὲ ἐμβαλοῦσα πῆχυν στέροντος,

κτύπησε κράτα μέλεαν πλαγὰν,

φυγὴ δὲ ποδὶ τὸ χρυσεοσάνδαλον

ἴχνος ἔφερεν, ἔφερεν· ἐξ κόμας δὲ

δακτύλους δίκων Ὁρέστας

Μυκητίδ' ἀρέβύλαν προβάς,

ἄμοις ἀριστεροῖσιν ανακλάσας δέρην,

παίειν λαιμὸν ἐμελλειν

εῖσα μέλαν ξίφος.

χο. ποῦ δῆτ' ἀμύνειν οἱ κατὰ στέγας Φρύγες;

φρ. ιαχᾶ δομων θύρετρα καὶ σταθμοὺς

1455

1460

1465

1470

1475

1480

1453. ταῦδε συμφορᾶς R.

1467. τοῦ omittunt Aldus et multi. τὸ ed. King.

1469. ἡ δὲ ιαχη, ιαχη Ald. Variant codices.

1471. πλαγὴ edidit Brunckius ex membr. Deinde φυγὴd Facius, non male.

1476. Sic Ald. et pars codicum,

numerous quam ἀριστεροῖς. Sic 1509 pro τιχαῖς edidi τιχαῖς ex A.

1477. Sic ex membr. et aliis Brunckius. Aldus et non pauci codices, λαιμὸν.

μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες, ἔνθ' ἐμέμνομεν,
Βοηδρομοῦμεν ἄλλος ἄλλοθεν στέγης,
ὅ μὲν πέτρους, ὁ δὲ ἀγκύλας,
ὁ δὲ ξίφος πρόκωπον ἐν χεροῖν ἔχων.
ἴναντα δὲ ἥλθε Πυλάδης

1485

ἀλίαστος, οἶος, οἶος

"Ἐκτωρ ὁ Φρύγιος, ἡ τρικόρυθος Αἰας,
ὅν εἶδον, εἶδον ἐν πύλαισι Πριαμίσι·
φαγγάνων δὲ ἀκμὰς ξυνῆψαμεν·

1490

τότε δὴ, τότε διαπρεπεῖς
ἐγένεντο Φρύγες, ὅσον Ἀρεος ἀλκὰν
ἥσσονες Ἐλλάδος ἐγενόμενοι αἰχμᾶς.
ὅ μὲν οἰχόμενος Φυγᾶς, ὁ δὲ νέκυς ὄν,
ὁ δὲ τραῦμα φέρων, ὁ δὲ λισσόμενος

Θανάτου προβολάν·

1495

ὑπὸ σκότον δὲ ἐφεύγομεν·
νεκροὶ δὲ ἐπιπτον, οἱ δὲ ἐμελλον, οἱ δὲ ἐκεινοί·
ἔμοις δὲ αἱ τάλαιν· Ερμίονα δόμους

ἐπὶ φόνῳ χαματετεῖ

ματρὸς, ἃ νιν ἐτεκε τλάμων.

1500

ἄθυρσοι δὲ οἵα νιν δραμόντε βάκχαι
σκύμνον ἐν χεροῖν σρέιαν

ξυνήρπασται· πάλιν δὲ τὰν Διὸς κόραν
ἐπὶ σφαγῶν ἐτεινον.

αὶ δὲ ἐκ θαλάμων ἐγένετο

1505

διαπρὸ δωμάτων αἴφαντος,

ὦ Ζεῦ, καὶ γᾶ, καὶ φῶς, καὶ νῦξ,

ἢ τοι φαρμακοῖσιν,

ἢ μάχων τέχναισιν,

ἢ θεῶν κλοπαῖς.

τὰ δὲ ὑστερὸν οὐκέτ' οἶδα·

1510

1485. ίναντία MSS. quidam.

1501. δραμόνται Ald. sed δρα-

μόνται, quod metrum postulat, præ-
bent MSS. nonnulli, certe Cant.
M. Supra 1059. δράσαντες H.

1506. δια πρὸ δόμων Ald. δὲ πρὸ

δωμάτων MSS. quidam.

1511. ὕστερον Ald. et multi co-
dices. τὰ δὲ ὕστερον οὐ κάτοιδα Cant.
et pro v. l. M.

δραπέτην γάρ ἐξέκλεπτον ἐκ δόμων πόδας.

πολύπονα δὲ, πολύπονα πάθεα

Μενέλαος ἀγασχόμενος,

ἀγόνητον απὸ Τροίας

ἔλαβε τὸν Ἐλένας γάμον.

1515

ΧΟ. καὶ μὴν ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν τόδε·

Ξιφόφορον γάρ εἰσορῷ πρὸ δωμάτων

βαίνοντ' Ορέστην επτομένῳ ποδί.

ΟΡ. που στὶς οῦτος, ὃς πέφευγε τοῦμὸν ἐκ δόμων

ξίφος;

1520

ΦΡ. προσκυνῶ σ', ἄναξ, νόμοισι βαρβάροισι προσπιτυῶν.

ΟΡ. οὐκ ἐν Ἰλίᾳ τάδ' ἔστιν, ἀλλ' ἐν Αργείᾳ χθονί.

ΦΡ. πανταχοῦ ζῆν ηδὺ μᾶλλον η Θανεῖν τοῖς σώφροσιν.

ΟΡ. οὐ τι που κραυγὴν ἔθηκας, Μενέλεω βοηθομεῖν;

ΦΡ. σοὶ μὲν οὖν ἔγωγ' ἀμύνειν ἀξιώτερος γάρ εἰ.

1525

ΟΡ. ἐνδέκας η Τυρδάρειος ἀρά παῖς διώλετο;

ΦΡ. ἐνδικώτατ', εἰ γε λαιμοὺς εἶχε τριπτύχους Θανεῖν.

ΟΡ. δειλίᾳ γλώσσῃ χαρίζει, τάνδον οὐχ οὔτω φρονῶν.

ΦΡ. οὐ γάρ, ητις Ἐλλὰδ' αὐτοῖς Φρυξὶ διελυμήνατο;

ΟΡ. ἔμοσον, εἰ δὲ μὴ, κτενῶ σε, μὴ λέγειν ἐμὴν

χαρίν.

1530

1512. Hic versus est ejusdem generis, cuius 1397. 1399.

1516. Vereor, ne plerisque lectoribus hodiernis haec scena multis partibus justo longior videatur, et tragicæ gravitati non ubique conveniens. Musgravius existimat, sub Phrygii persona Persarum mollietatem atque timiditatem auditorum Athepiensium risui et contemptui exponere voluisse Euripidem.

1520. w. ix δόμων τοῦμὸν ξ. Ald. et plurimi MSS. sed numerosius est quod dedit ex K. R. Kingius. τοῦμὸν ix δόμων M. Verba ordine vulgarato posita sunt in N. sed literis

suprascriptis transponenda monuit librarius.

1521. προσπιτῶν Ald. sed προσπίτων vel προσπιτῶν plerique MSS. quod in προσπίτων corrupere alii.

1524. χρανγὴν ἔστηκα; (debebat ἔστησα) Leopardus VII. 22. contra metrum. Non male autem legeretur, βοηθομῶν et ἀμύνων, nec tamen necesse. Infra 1537 multi MSS. ὅρῃ, ubi alii recte ὅροι, cum Aldo.

1526. Τυρδαρίς D. H. Sed ele- ganter A. διοίχεται, si paullo plus auctoritatis haberet.

1528. χαρίζῃ D.

ΦΡ. τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατώμοσ', η ἀν εὐορκοῖμ' ἔγω.

ΟΡ. ἄδε καὶ Τροία σίδηρος πᾶσι Φρυξὶν ἦν φόβος;

ΦΡ. ἀπέχει φάσγανον πέλας γαρ δεινὸν ανταυγεῖ φόνον.

ΟΡ. μὴ πέτρος γένη δέδοικας, ὥστε Γοργόν' εἰσιδῶν;

ΦΡ. μὴ μὲν οὖν νεκρός· τὸ Γοργοῦς δ' οὐ κάτοιδ' ἔγω
κάρα. 1535

ΟΡ. δοῦλος ὁν φοβεῖ τὸν "Αἰδην, ὃς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;

ΦΡ. πᾶς ἀνήρ, καὶ δοῦλος ἡ τις, ἥδεται τὸ φῶς ὄρῶν.

ΟΡ. εὗ λέγεις σώζει σε σύνεσις ἀλλὰ βαῖν' εἴσω δόμων.

ΦΡ. οὐκ ἀρα κτενεῖς μ'; ΟΡ. ἀφεῖται. ΦΡ. καλὸν ἔπος
λέγεις τόδε. 1540

ΟΡ. ἀλλὰ μεταβούλευσόμεσθα. ΦΡ. τοῦτο δ' οὐ καλῶς
λέγεις. 1540

ΟΡ. μῶρος, εἰ δοκεῖς με τλῆναι σὴν καθαυμάξαι δέξην.

οὔτε γαρ γυνὴ πέφυκας, οὔτ' ἐν ἀνδράσιν σύ γ' εῖ.

τοῦ δὲ μὴ στῆσαι σε κραυγὴν οὐνεκ', ἐξῆλθον δόμων
οὖτε γαρ βοῆς ἀκοῦσαν Ἄργος ἐξεγείρεται.

Μενέλεων δ' οὐ τάρβος ήμεν ἀναλαβεῖν εἴσω ξίφους" 1545

ἀλλ' ἵτω ξανθοῖς ἐπ' ὕμων βοστρύχοις γαυρούμενος.

εἰ γαρ Ἀργείους ἐπάξει τοῖσδε δόμασιν λαβῶν,

τὸν Ἐλένης φόνον διώκων, καμὲ μὴ σώζειν θέλει,

ξύγγονόν τ' ἐμὴν, Πυλάδην τε τὸν τάδε ξυνδῶντά μοι,
παρθένον τε καὶ δάμαρτα, δύο νεκρῶν κατόψεται. 1550

ΧΟ. ιὼ ιὼ τύχα

ἔτερον εἰς ἀγῶν' ἔτερον αὖ δόμος

φοβερὸν ἀμφὶ τοὺς Ἀτρεΐδας πιτνεῖ.

ΗΜ. τί δρῶμεν; ἀγγέλλωμεν εἰς πόλιν τάδε,

1531. Forma loquendi fluxit ab Homero Il. O. 39. Testis sit Σύ 9°

ἴσρῳ κιφαλῇ καὶ νοῖτερον λέχος αὐτῷ Κουρίδιον, τὸ μὲν οὖν ἀτ ἴγώ ποτε μᾶλι ὄμοσαιμι. Plato Alcib. I. p. 295, 25. ed. Ald. 217, 27. Bas. 27. F. Læmar. Μα τὸ Φύλον τὸν ἐμόν τε καὶ σὸν, οὐτοὶ ικιστ' αὐτοὶ

ἴπιορκῆσαιμι.

1541. μῶρος εἰ, δοκῶν H. Sed vulgata recte se habet.

1548. Praefert Brunckius θίλοι, quod post iπάξει vereor ut sit Græcum. Sic tamen D.

1550. δέω Ald. ut et supra 1398. Sed δέο semper Attici.

- ἢ στοῦ ἔχωμεν; ΗΜ. ἀσφαλέστερον, φίλαι. 1555
 ΗΜ. ἵδε πρὸ δικάτων, ἵδε προκηρύσσει
 Θαύγων ὅδι αἰθέρος ἀνω καπνός.
 ΗΜ. ἄπτουσι πεύκας, ὡς πυρώσοντες δόμους
 τοὺς Ταυταλείους, οὐδὲ ἀφίστανται φόνου.
 ΗΜ. τέλος ἔχει δαιμονιὸν θροτοῖσι, 1560
 τέλος, ὅπα θέλει.
 μεγάλα δὲ τις δύναμις δι' ἀλαστόρων
 ἐπαυτὸς ἐπαύτε μέλαθρα τάδε δι' αἰμάτων,
 διὰ τὸ Μυρτίλου πέσημον ἐκ δίφρου.
 ΧΟ. ἀλλὰ μὴν καὶ τόνδε λεύσσων Μενέλεων δόμων πέλας 1565
 ὁξύκουν, ποθημένον που τὴν τύχην, ἢ νῦν πάραι.
 οὐκέτ' ἀ φθάνοντες κλῆθρα συμπερισίνοντες μοχλοῖς,
 ὃ κατὰ στέγας Ἀτρεΐδαι; δεινὸν εὔτυχῶν ἀνὴρ
 πρὸς κακῶς πράσσοντας, ὡς σὺ νῦν, Ὁρέστα, διστυχεῖς.
 ΜΕ. ἥκα κλύων τὰ δεινὰ καὶ δραστήρια 1570
 δισσοῖν λεόντοιν οὐ γὰρ ἀνδρὸς αὐτῷ καλῶ.
 ἥκουστα γὰρ δὴ τὴν ἐμὲν ξυνάροντα,
 οἷς οὐ τέθητεν, ἀλλ' ἀφαντος οἴχεται,
 κειηνὸν ἀκούστας βάξιν, ἢν φόβῳ σφαλεῖς
 ἥγηγειλέ μοι τις ἀλλὰ τοῦ μητροκτόνου 1575
 τεχνάσματ' ἐστὶ ταῦτα, καὶ πολὺς γέλως.
 ἀνογύέτω τις δῶμα, προσπόλοις λέγω
 ἀθεῖν πύλας τάσδ, ὡς ἀν ἀλλὰ παιδὸς ἐμὴν
 ἔνταψιεθ' ἀνδρῶν ἐκ χερῶν μιαιφόνων,
 καὶ τὴν τάλαιναν ἀθλίαν δάμαστ' ἐμὴν 1580
 λαβάσμεν, ἢ δεῖ ξυνθαπεῖν ἐμῇ χερὶ

1555. ΗΜ. inserendum monuit
 Valckenæripa ad Hipp. 782. In
 personis distribuendis valde discre-
 parant codices.

1559. πόνον pro var. lect. M. R.
 in textu Cant. et suprascriptum φέ-
 νε.

1562. ἡ Λινέμις Ald. Articulum
 omittunt MSS. quidam. In proxi-
 mo versu ἴταισι, ἴταιος Ald.

1574. καὶντο R. sed i supra ii.
 καὶ n L.

1580. Tautologiam hanc defendit
 Brunckius, sed mihi quidem non sa-
 N

τοὺς διολέσσαντας τὴν ἐμὴν ξυνάρον.

ΟΡ. οὗτος σὺ, κληθρων τῶνδε μὴ φαύσης χεροῖν·

Μενέλαιον εἴπον, ὃς πεπύργωσαι Θράστει·

ἡ τῷδε Θριγκῷ κράτα συνθραύσω σέθεν,

ρῆξας παλαιὰ γεῖτα, τεκτόνων πόνον.

μοχλοῖς δ' ἄφαις κληθρα, σῆς Βοηδρόμου·

σπουδῆς ἂ σ εἰρῆται, μὴ δόμων εἶσα περᾶν.

ΜΕ. ἔα, τί χρῆμα; λαμπάδων ὁῶν σέλαις,

δόμων δ' επ' ἄκρων τούσδε πυργηρουμένους,

Ξίφος δ' ἐμῆς Θυγατρὸς ἐπίφρουρον δέρῃ.

ΟΡ. πότερον ἐρωτῶν, ἡ κλύειν ἐμοῦ θέλεις;

ΜΕ. οὐδέτερός ανάγκη δ', ὡς ἔοικε, σοῦ κλύειν.

ΟΡ. μέλλω κτανεῖν σοῦ Θυγατέρος, εἰ βούλει μαθεῖν.

ΜΕ. Ἐλένην φονεύσας ἐπὶ φόνῳ πράστεις φόνον;

ΟΡ. εἰ γάρ κατέσχον, μὴ θεῶν κλεφθεὶς ὑπο.

ΜΕ. ἀρνεῖ κατακτᾶς, καφ' ὕβρει λέγεις τάδε.

ΟΡ. λυπράν γε τὴν ἄρνησιν εἰ γάρ ὥφελον,

ΜΕ. τί χρῆμα δρᾶσαι; παρακαλεῖς γάρ εἰς φόνον.

ΟΡ. τὴν Ἑλλάδος μιάστορος εἰς Ἀιδου βαλεῖν.

ΜΕ. ἀπόδος δάμαρτος νέκυν, ὅπως χώσω τάφῳ.

ΟΡ. Θεοὺς ἀπαίτει παιδα δὲ κτενῶ σέθεν.

ΜΕ. ὁ μητροφόντης ἐπὶ φόνῳ πράστει φόνον.

ΟΡ. ὁ πατρὸς ἀμύντωρ, ὃν σὺ προῦδηκας Θανεῖν.

tisfacit. Pro τάλαινα Musgravius
conjectit Δάκαινα, quod recte rejicit Brunckius. Puto tamen nomen
proprium omissum, Τυνδαρίδα sci-
licet, in ejusque locum vocem ἀθ-
λίαν invasisse. Similiter Clytæ-
mnestra in hac fabula 816, jamjam
se ab Oreste occisum iri exspec-
tans, Τυνδαρίς τάλαινα. vocatur.
Elect. 811. καὶ τὴν κατ' οἴκους Τυ-
νδαρίδα δάμαρτ' ἔμην.

1585. Θριγκῷ Cant. L. quae for-
ma et alibi occurrit.

1593. οὐδέτερον Ald. et multi codices. Emendavit Kingius. Mox σὺ, pro σοι Cant. et fortasse alii, quod nescio an melius.

1599. φόνο, H. L. Sed 1602 recte κτενῶ H. L. pre κτανῶ, quod nunc ultimum monebo.

1603. πράστεις Cant. M. N. R. quod prima specie elegantius vide-
tur. Sed orationem fortasse va-
riare voluit poëta, et hoc, natum
ex 1595, cum πράστεις citat Po-
lyænus, VIII. 52.

- ΜΕ. οὐκ ἔρχεσέν σαι τὸ πάρος αἷμα μητέρος; 1605
 ΟΡ. οὐκ ἀν κάμοιμις τὰς κακὰς κτείγων αἴσι.
 ΜΕ. ἦ καὶ σὺ, Πυλάδη, τοῦδε κοινωνεῖς φόνου;
 ΟΡ. φῆσίν σιωπῶν ἀρκέσω δὲ ἐγὼ λέγων.
 ΜΕ. αὖλλ' οὕτι χαιρῶν, ἦν γε μὴ φύγης πτεροῖς.
 ΟΡ. οὐ φευξόμεσθα πυρὶ δὲ αἰνάλιμομεν δόμους. 1610
 ΜΕ. ἦ γαρ πατρῶον δῶμα πορθήσεις τόδε;
 ΟΡ. οὐ μὴ γένεται σὺ, τήνδε επισφάξας πυρὶ.
 ΜΕ. κτεῖν, οἵσι κτανών γε τῶνδε μοι δώσεις δίκην.
 ΟΡ. ἔσται τάδε. ΜΕ. ἂ, ἂ, μηδαμῶς δράσης τάδε:
 ΟΡ. σίγα νυν ἀνέχου δὲ ἐνδίκιως πράστων κακῶς. 1615
 ΜΕ. ἦ γαρ ἀνέκαιον ζῆν σέ; ΟΡ. καὶ κρατεῖν γε γῆς.
 ΜΕ. ποίας; ΟΡ. εν Ἀργει τῷδε τῷ Πελασγικῷ.
 ΜΕ. εὗ γένεται δίγεις ἀν χεριβίων, ΟΡ. τό δὴ γαρ οὐ;
 ΜΕ. καὶ σφάγια πρὸ δορὸς καταβάλοις. ΟΡ. σὺ δὲ ἀν καλῶς;
- ΜΕ. ἀγνὸς γαρ εἰμὶ χειρας. ΟΡ. αὖτις τὰς φρένας. 1620
 ΜΕ. τίς δὲ ἀν προσεποιο σ'; ΟΡ. οὔτις ἔστι φιλοπάτωρ.
 ΜΕ. οὔτις δὲ τιμᾶ μητέρ'; ΟΡ. εὐδαιμων ἔφι.
 ΜΕ. οὔκουν σύ γ'. ΟΡ. οὐ γαρ ἀνδάνουσιν αἱ κακαί.
 ΜΕ. ἄπαιρος θυγατρὸς φάγυανον. ΟΡ. ψευδῆς ἔφι.
 ΜΕ. ἀλλὰ κτενεῖς μοι θυγατέρ'; ΟΡ. οὐ ψευδῆς ἔτ' εἰ. 1625
 ΜΕ. οἴμοι, τί δράσω; ΟΡ. πειθ' εἰς Ἀργείους μολὼν,

1605. ἔρχοσί σαι Ald. et παρὸν,
hec quidem cum omnibus MSS.
Sed Marklandi emendationem ad
Iph. A. 456. admisit Brunckius.

1610. Nimis Attice Ald. H. J. L.
Φωξόμεθα. Eodem modo supra
1362. πινσούμεθα H.

1612. μέτ' Ald. sed plerique
MSS. recte μή γ', et Schol.

1614. δράσου Ald. et codices
quidam.

1616. Aug. I. et A. τι pro γι,
unde Brunckius, ταὶ, κρατεῖν τε γῆς,
frustra.

1688. δὲ omittunt Aldus et pars

codicum. Mox 1620 χίρας Ald.

1619. σὺ δὲ αὐτός. M. sed alterum
pro v. l.

1621. τις δὲ ἡ Ald. et multi
MSS. Alii δὲ omittunt, quos secu-
tua est Brunckius.

1623. Pronomen, quod post γάρ
addidit Kingius, habeat K. M. R.
Aug. 1. sed exemplum desidero,
ubi ἀνδάνω accusativum regit. In
loco enim Theognidis perspicue
legendum, οὐθὲν πάντας ἀνδάνω,
οὐθὲν ἀνέχων, ut modo dixerat πᾶσιν
ἀδεῖ.

1625. ἀψευδῆς H. L. Mox πι-
N 2

ΜΕ. πειθὼ τίν'; ΟΡ. ἡμᾶς μὴ θανεῖν αὐτοῦ πόλιν.

ΜΕ. η̄ παιδά μου φοβεύσεθ', ΟΡ. οὐδ' ἔχει τάδε.

ΜΕ. ὦ τλήμον Ἐλένη, ΟΡ. τάμα δ' οὐχὶ τλήμονα;

ΜΕ. σὲ σφάγιον ἐκόμιστ' ἐκ Φρυγῶν, ΟΡ. εἰ γὰρ τόδ
ην. 1630

ΜΕ. πόνους πονήσας μυρίεις. ΟΡ. πλήν γ' εἰς ἐμέ.

ΜΕ. πέπονθα δεινά. ΟΡ. τότε γὰρ ηθὸς ἀνωφελῆς.

ΜΕ. ἔχεις με. ΟΡ. σαυτὸν σύ γ' ἔλαβες κακὸς γεγώς.

αλλ' εἰ, ὑφαπτε δώρατ', Ἡλέκτρα, τάδε,

σύ τ', ὦ φίλων μοι τῶν ἐμῶν σαφέστατε,

Πυλάδη, κάταιθε γεῖτα τειχέων τάδε. 1635

ΜΕ. ὦ γαῖα Δαναῶν, ἵππισιν τ' Ἀργους κτίται,

οὐκ εἴ, ἐνόπλῳ ποδὶ βοηδομήσετε;

πᾶσαν γὰρ ὑμῶν ὅδε βιάζεται πόλιν

ζῆν, αἷμα μητρὸς μυσταρὸν ἐξεργασμένος. 1640

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Μενέλαε, παῦσαι λῆμ' ἔχων τεθηγμένον·

Φοῖβος σ' ὁ Λητοῦς παῖς ὃδ' ἐγγὺς ᾧν καλῶ,

σύ δ', ὃς Ξιφήρος τῇδ' ἐφεδρεύεις κόρη,

Ορέσθ, οὐδὲ εἰδῆς οὐς φέρων ἥκει λόγους.

Ἐλένην μὲν, ήν σὺ διολέσαι πρόθυμος ᾧν 1645

θὰ nomen esse, non verbum, ideo,
que accentum mutandum, monuere
viri docti.

1627. *κτανῆ*, Ald. et MSS. pluri-
mi, sed membranæ et H. pro var.
lect. θανεῖν.

1630. σὲ σφ. emendatio est Mo-
relli. Ald. et MSS. σοί. Versu
præcedente τλήμων Ald.

1636. Sic plerique MSS. τιχεῖος
Ald.

1638. οὐκούν Ald. Sed multi co-
dices οὐχὶ, unde sagaciter Musgra-
vius, οὐκ εἰ, id est, οὐκ εἰα.

1639. ημῶν Ald. et 1641 παῦσι.

1645. Ελίσια μὲν, η̄ Ald. Ελίση, et η̄ MSS. magno consensu, sed Brunckius edidit Ελίμη et ή, in quo bis peccavit. Melius enim articulūs a διάσπαι, quam ab ὑμαρτη, re-
gigitur. Ab altero sollicitando eum deterrire debebat vel illud Virgilianum, *Urbem, quam statuo, vestra est.* Duo hujus structuræ exempla dedit Kusterus ad Aristoph. Plut. 55. ejus fabulae nempe v. 200. et Lysistr. 409. unum atque alterum ipse ad-
dam, Sophocl. Ed. C. 1150. Λό-
γος δ' οὐδὲ ιμπίττωκεν ἀρτίως ἐμοὶ
Σπείχοντι δεῦρο, συμβαλοῦ γιώμην.

Ἴμαρτες, ὁργὴν Μενέλαιον ποιεύμενος,
ἥδ' εστὶν, τὸν ὄρατ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς,
σεσωσμένη τε κοῦ θανοῦσα πρὸς σέθεν.
ἔγώ νυν ἔξεστος, κακὸν φασγάνου
τοῦ σοῦ κελευσθεὶς ἥρπαστ' ἐκ Διὸς πατρός.

1650

Ζηρὸς γὰρ οὐσαν ζῆν νιν ἀφθιτον χρεῶν,
Κάστορί τε Πολυδεύκει τ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς
Σύνθακος ἔσται, ηυτίλοις σωτήριος.
ἄλλῃ δὲ τύμφην εἰς δόμους κτῆσαι λαβάν,
ἐπεὶ θεοὶ τῷ τῆσδε καλλιστεύματι
"Ελλῆνας εἰς ἐν καὶ Φρύγας ξυνήγαγον,
Θανάτους τὸν ἔθηκαν, ως ἀπαντλοῦν χθονὸς
ὑέρισμα Δημητῶν, ἀφθόνου πληρώματος.
τὰ μὲν καθ' Ἐλένην ὡδὸν ἔχει· σὲ δὲ αὖ χρεῶν,
Ὀρεστα, γαίας τῆσδε ὑπερβαλλόνθ' ὄρους,
Πλαρράσιον οἰκεῖν δέπεδαν ενιαυτοῦ κύπελον.
κεκλήσεται δὲ σῆς φυγῆς ἐπάνυμον,

1655

1660

Sed ibi Junatina secunda, Turnebus pro varia lectione, et Suidas in v. στάχαι, recte præbent λόγον. Aristoph. Eccles. 836. Κρατῆρα συγκρίανοι αἱ μυροτύλῳ; Ἐστὸς' ἴφεξ;. Ibi Dawesius emendavit, Κρατῆρας ίγνηράσι—Ἐστὸς; i. Brunckius in prioribus Dawesio accedit, pro Ἐστὸς' ex MS. lectione ἵστοις edidit ἵστοις τ'. Et Κρατῆρα ίγνηράν quidem occurrerit apud Pindarum, Nem. IX. 118. Eubulum Athenei II. p. 36. B. sed simplex verbum usitatius. Deinde cum MS. Ravennas habeat Κρατῆρας ίγνηράν et Ἐστὸς', quia dubitet legere, Κρατῆρες οὐσὶ ιγνηράσι αἱ μυροτύλῳ; Ἐστὸς' ἴφεξ;. Sophocl. Trach. 283. τάσδε γ' ἀστις ιστορᾶς, ἐξ ἀλίνων ἄρδεων, μύρους βίον, "Ηνούσι τρέσι· quem locum bene adhibet Wesselungius ad Herodot. II. 106. cui eadem loquendi formam resti-

tuit. Idem prope licentiae genus est, cum nomen sequitur articulum, non precedit, ut Bacch. 246. Ταῦτη οὐχὶ δινῆς ἀγχόνης ἴστοις αἴσια, "Τερπικέρια, ἀστις ἴστοις ὁ ξίνος; Ηει. 314. Ἐλένη, τὸν ἕλδόνθ', ἀστις ἴστοις ὁ ξίνος, Μὴ τάντον ἀλαζοῦ πρακίνας. Aristoph. Ran. 429. Κάλλας κάλλικράγη. Σεῖνος, ἀστις ἴστοις, Αιαφλέστοις; Brunckius edidit ιστον', et pro sensu lectoribus suis quinariū venditavit. Sed legendū, Αιαφλέστοις, et loca ita capienda, ac si scriptum esset τὸν ξίνον, τὸν Αιαφλέστοις.

1647. οὐ ἄρτα, H. K. et pro v. l. Cant. sed alterum plures cum Tzetze ad Lycophr. 510.

1649. ιψῶν γὰρ edidit Brunckius, sed errorem corredit in addenda.

1661. ινιαυτὸν ὅλον M. male, vel si metrum permitteret, ut liquet e Phoeniss. 487. (491.)

- Αζασιν Ἀρκάσιν τ' Ὀρέστειον καλεῖν·
ἐνθένδε τ' ἐλθὼν τὴν Ἀθηναίων πόλιν
δίκην ὑπόσχες αἴματος μητροκτόνου 1665
Εὐμενίσι τρισσαις· Θεοὶ δέ σοι δίκης Βραβεῖς
πάγοισιν ἐν Ἀρείοισι εὔσεβεστάτην
ψῆφον διοίσουσ', ἐνθα νικῆσαι σε χρῆ.
ἔφ' ἦς δὲ ἔχεις, Ὁρέστα, φάσγυανον δέρη,
γῆματι πεπρωταί σ' Ἐφιμόνη· ὃς δέ οἰεται 1670
Νεοπτόλεμος γαμεῖν νιν, οὐ γαμεῖ ποτέ.
Θανεῖν γὰρ αὐτῷ μοῖρα Δελφικῶν ξίφει,
δίκας Ἀχιλλέως πατρὸς ἐξαιτοῦντι με.
Πυλάδη δὲ ἀδελφῆς λεκτρον, ὡς ποτ' ἥνεσας,
δόσις δὲ ἐπιών νιν βίοτος εὐδαιμών μένει. 1675
Ἀργους δὲ Ὁρέστην, Μενέλεως, ἕα κρατεῖν,
ἐλθὼν δὲ ἄνασσε Σπαρτιάτιδος χθονὸς,
φερνὰς ἔχων δάμαρτος, ἢ τε μυρίοις
πονοῖς διδοῦσα δεῦρ' αἱδὲ διήνυστε.

1662, 3. Sic Aldus et omnes, opinor, MSS. Sed ut tautologia, quæ sane vix tolerabilis est, vitetur, legit Musgravius κατέσταται et κλύσι, sed non optimis exemplis defendit; id enim, quod proprius ad rem accedit, ipse emendavit, Helenempe 1467. Κακλῆσθε μοι Στοι, πολλὰ χρόνον ἔμαι κλύσι. Utrumque, κατέσταται et κλύσι, admisit Brunckius; κλύσι tantum Beckius, locum ex Helena citatum sanum, ut videtur, putans. Paullo audacior, licet elegans, est conjectura Valckenæserii ad Herodot. IX. 11. πέδον pro καλῇ reseribentis. Sin me quoque vis conjecturam perdere, lego, Τιθίσται—καλεῖν. Similis exempla constructionis Troad. 1063. Κακὴ θατίσται, καὶ γυναικὶ σωφροῦ, Πάσσαις Θήσαι. Ion. 74. Ἰκα δὲ αὐτὸς, κτίστος Ἀσιάδος χθονὸς, "Οὐομα κικλῆσθαι θίσται καθ' Ἑλλάδα.

Futurum τιθίσται exstat Electr. 1277.

1664. ιθίδη τ' Aldus, ιθίδη τ' plures MSS. recte. ιθη δι γ' ex membr. et paucis aliis (certesic H.) edidere Brunckius et Beckius. Debant aliter distinguere, Ειθίδη γ'. In versu sequente ιφίξι, codices quidam, et 1669 ιφ' η δ.

1671. γαμεῖ „, Ald. D. Mox αὐτῷ, L. sed in proximo versu ιξατοῦντά μι. Contra ibi ιξατοῦντά μι H. J. R. μοι pro μι K. ιξατουμένη, sine μι, M. ex correctione.

1674. ὡς membr. A. N. Cant. pro var. lect. M. R. quod paullo concinnius. Ald. et plures &. Deinde μενεῖ Ald. L. male.

1679. διῆρε ἀῃ. Hanc etiam phrasim post alios, Canterum, Kusterum, Albertum, Valckenærium, breviter illustremus. Hæc vox διῆρε scilicet, quæ plerumque locum sig-

τὰ πρὸς πόλιν δὲ τῷδ' ἔγω Ἰήσω καλῶς,
ὅς νιν φογεῦσαι μητέρ' ἐξηγάκασα.

1680

ΟΡ. ὦ Λοξία μαντεῖε, σῶν Θεοπισμάτων
οὐ ψευδόμαντις ἥσθ' ἄρ', ἀλλ' ἐπήτυμος.
καίτοι μὲν ἐσήει δεῖμα, μὴ τινος κλύων
ἀλαστόρων, δόξαιμι σὴν κλύειν ὅπα.
ἀλλ' εὖ τελεῖται, πείσομαι δὲ σοῖς λόγοις.

1685

ἴδου μεθίημι Ἐρμιόνην ἀπὸ σφαγῆς,
καὶ λέκτρ' ἐπήνεσ', τρίκ' ἀν διδῷ πατήρ.

ΜΕ. ὦ Ζηνὸς Ἐλέην χαῖρε παῖ ζηλῶ δέ σε
Θεῶν κατοικήσασαν ὄλβιον δόμον.

1690

Ορέστα, σοὶ δὲ παῖδ' ἔγω κατεγγυῶ,
Φοίβου λέγοντος εὐγενῆς δὲ ἀπὸ εὐγενοῦς
γῆμας ὄναρτο καὶ σὺ, χώδιδοὺς ἔγω.

ΑΠ. χωρεῖτε νῦν ἔκαστος, οὗ προστάσσομεν,
νείκους τε διαλύεσθε. ΜΕ. πείθεσθαι χρεών.

1695

ΟΡ. καγκὼ τοιοῦτος σπεύδομαι δὲ συμφορᾶς,

nifcat, hic de tempore ponitur.
Mixta quodammodo notione sumitur in Heraclid. 850. τάπτονδ' ἄδη πλόντον Λίγοιμ· δὲ ἄλλοι, | δῆρο δὲ αὐτὸς πισιδέν. Aeschylus, Eumen. 599. Καὶ δῆρό γέ δι τὸν τύχην οὐ μάμφησι. Scholiastes, τὸ αἱ τὸν τῷ διετούσι, Ἀττικοὶ πολλάκις. Δῆρο μὲν πόνδ' αἱ τοῖν τόποι λόγοι· quem locum diversum puto ab eo quem citat Harpocration v. αἱ. unumque ita legendum. Καὶ δῆρο μὲν πόνδ' αἱ τοῖν λόγοι, alterum. Οὖτος μὲν οὐδὲ μοι δῆρο αἱ τοῖν λόγοις. Aristoph. Lysistr. 1137. Εἰς μὲν λόγος μοι δῆρο αἱ τοῖν πάνταται. Noster, Phoeniss. 1224. (1243.) (1215. Valck.) "Ἐτα τὰ λοιπά· δῆρο αἱ γὰρ οὐτυχεῖ. Med. 668. (675.) Πρὸς θῶν, ἀπαῖς γὰρ δῆρο αἱ τοῖνις βίον; Suppl. 788. "Ἀγαμέν μ' ἵπτο δῆρο αἱ Χρόνος παλαιὸς πατὴρ" Οφιλ ἀμφεραν κτίσων.

Hel. 770. Εἰσιν τὰ μὲν δὴ δῆρες αἱ παλαιὲς ἱχνα. Ion. 56. οἱ δὲ ἀνακτεῖσοι θεοῦ κατακῆ δῆρες αἱ σημεῖα βίοι. In Helen. 1670. venusta circuitio usus est: Εἰς μὲν γὰρ αἱ τὸν παρόπταντα χρόνον, ubi male Musgravius corrigit hyperbaton vult. Suidas, δῆρο αἱ, ἀντὶ τοῦ, μέχρι τοῦ παρόπτα, et paullo ante, δῆρο αἱ, ἀντὶ τοῦ ἴως τούτου. Πλάτων Νόμοις ζ. Πρὸς τοὺς λόγοντας, οἵτις οὐ μέχρι δῆρος αἱ διαλαΐθαμεν. Locus Platonis exstat ed. Ald. pag. 285, 35. Bas. 577. fin. HSt. 811. C. Læmar. 637. imit. sed ibi mendose δῆρο δὲ editur.

1681. ζτητικός pro ἡς ην Cant. non omnino male.

1689. Menelai personam omittit Aldus, et 1693 habet καὶ δ.

1694. ἡ pro οἱ L. deinde πόνος Cant. et suprascript. φιδος.

Μενέλαε, καὶ σοῖς, Λοξίᾳ, Θεσπίσμασιν.

ΑΠ. ἵτε νῦν καθ' ὁδὸν, τὴν καλλίστην
Θεὸν Εἰρήνην τιμῶντες· ἐγὼ δὲ
Ἐλένην Ζηνὸς μελάθροις πελάσω,
λαμπρῶν ἀστρῶν πόλον ἔχανύσας,
ἴνθα παρ' Ἡρα, τῇ θ' Ἡρακλεούς
Ἡρῃ, παρέδρος θεὸς αὐθεόποιος
ἴσται, σπουδαῖς ἄντιμος αὖτις,
ξὺν Τυνδαρέδαις, τοῖς Διὸς υἱοῖς,

1700

ναύταις μεδέουστα Θαλάσσης.

1705

κο. ὡς μέγα σεμνὰ Νίκα, τὸν ἐμὸν

Βίστον κατέχοις,
καὶ μὴ λῆγοις στεφανουῖτα.

1699. Σιῶν, Ald. et plerique codices, sed 9th, membranae, N. et pro v. l. Cant. M.

1700. Διὸς MSS. non pauci, cum Tzetze ad Lycophr. 610. Sæpe confunduntur hæc verba. In Sophocl. Electr. 1097. Ἀριστα γε

Διὸς εὐσεΐᾳ, hæc notat Brynckius:
Sic libri omnes veteres. Triclinii imperita audacia Ζηνὸς substituit, pessum dato metro. Imo Ζηνὸς est veteris Scholiastæ Romani; Διὸς metrum pessundat.

1705. Τυνδαρέδαις Ald.

ΤΕΛΟΣ ΟΡΒΕΤΟΥ.

ΕΤΡΙΠΙΔΟΤ ΟΡΕΣΤΗΣ.

THE ORESTES OF EURIPIDES,

LITERALLY TRANSLATED INTO ENGLISH PROSE;

FROM

THE TEXT OF PORSON:

WITH

THE ORIGINAL GREEK, THE METRES, THE ORDER, AND
ENGLISH ACCENTUATION.

TO WHICH ARE SUBJOINED

NUMEROUS EXPLANATORY NOTES.

FOR THE USE OF STUDENTS.

BY

T. W. C. EDWARDS, M. A.

"Ω φίλοι θάντοι Σέλυπτροι, ἐπίκλεψον νόσου,
δε τὸν μαυ προσπήλεις ἐν δέοντί γη.
"Ω πόντια λίθοι τῶν καλοῖς, ὃς ἔτι σοφὸς,
καὶ τοῖσι δυστυχῆσιν δικταία θέος.
Πόθεν ποτὲ ἀλθο δύρε; Πας δὲ ἀφιέμεν;
Ἄμητπον γὰρ τῶν πρᾶτον, ἀπολειφθεὶς φρεστ.
ΟΡΕΣΤ. 205—210.

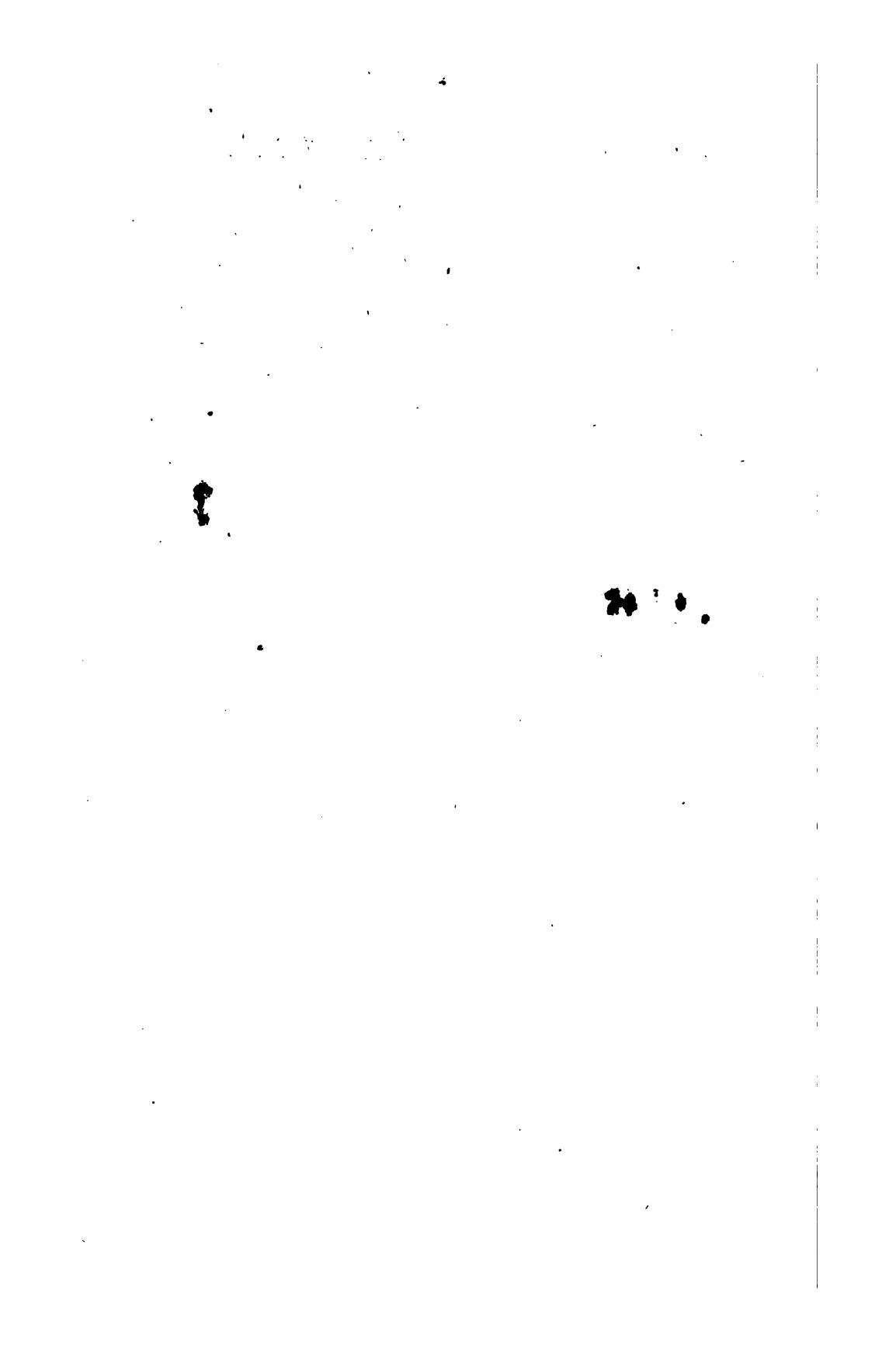
"ἰδο, ίδο παγδάκευτ' ἐφαμίσον
ἴθη πολύτινα, λεύσσον' ὃς παρ' ἔλειδας
μοῖρα βάιτο.
Ἐπερα δὲ ἔτερος ἀμαζεσται
πήματ' ἐν χρέων μακερῷ.
Βροτῶν δὲ οὐ πᾶς ἀστάθευτος ἀιών.
ΟΡΕΣΤ. 965—970.

LONDON:

MATTHEW ILEY, SOMERSET ST. PORTMAN SQ.

SOLD BY TALBOYS, OXFORD; NEWBY, CAMBRIDGE; AND
BELL AND BRADFUTE, EDINBURGH.

M D C C C X X I I I .

TO
JAMES TAYLOR, LL.D.
CHELSEA.

MY DEAR FRIEND,

I EXPECT not that you, who are so conversant with the beautifully pathetic and moral writings of Euripides in the original, will derive either honor or pleasure from the consciousness position I have allotted your name, inscribing to you the following Prose Translation of The Orestes. Yet I venture to ground a hope on the very kind manner in which you have repeatedly expressed yourself respecting my former Works, that the liberty I have taken will not disparage you—far less offend you.

In passing through the world, a superficial observer sees so much apparent chance blended with visible design—so much folly mingled with wisdom, evil with good, deformity with beauty—suffering with enjoyment, misery with happiness—so much seeming contradiction and inconsistency, that he is baffled in all his attempts to reconcile the fancied contrarieties, and to assimilate relevancy with incongruity:—on a close examination, however, of the laws of nature and of the incidents of life, we may easily enough trace the hidden hand of Providence regulating the great machine of the universe, and directing every event to the best and wisest purposes.

Chance certainly appeared to be the origin of my acquaintance with you, and of the friendship which has subsisted between us for many years, (an acquaintance I acknowledge with pride, and your friendship with gratitude): yet chance, I am convinced, and I have no doubt you are the same, had nothing to do with my introduction to your most worthy family; but in that, as in every other step of our lives, there was the design and

operation of an over-ruling agent working in secrecy and in wisdom.

I know no man whose judgment on subjects of literature I respect more than your own, nor any man to whom I feel more indebted for correct ideas on several important questions—no man who discharges with more fidelity, conscientiousness, and success, the arduous duties of an elevated and useful profession—no one more familiar with so many sciences, more orthodox in his principles, or more exemplary in his conduct: in short, I know no man who has in his sphere done more good than yourself—nobody more esteemed or more estimable.

With these feelings on my mind, is it to be wondered at, if, in spite of your extreme diffidence, I have drawn you forth into the light? Is it to be wondered at, if I longed to see the name of an old and much valued friend in one of my humble pages? My sincerity and warmth of heart, with which you are well acquainted, must plead with you my excuse for thus exhibiting you against your inclination; and though our friendship be not so celebrated as that of Orestes and Pylades, or of Damon and Pythias, yet may it be as uninterrupted and as lasting. Wishing you all peace of mind, and happiness in your enjoyments and hopes, I remain,

My dear Friend,

Yours faithfully ever,

S. W. C. Edwards.

*London,
April 5, 1823.*

TO
THE READER.

In this *THE ORESTES*, as in *THE PHOENISSE*, I have marked the breathings on the first vowel of every initial diphthong, and the accent of accented diphthongs on the second vowel. With which arrangement, whatever objection either prejudice or habit may raise against it, I am perfectly satisfied, and therefore firmly resolved to follow it. For, although I do not remember to have heard of any printer of Greek who ever put this method in practice before I suggested its adoption, yet I am so fully convinced of its accuracy and correctness, that no argument in support of its fallacy can have any weight with me.

The accented *ý*, which, in our long primer Roman font, was wanting at the time the *Medea* and likewise *Hecuba* went to press, and which I forgot (till too late) to order for the *Phoenisse*, has now been cast : enabling us, throughout the following Translation of the *Orestes*, to mark in all proper names of more than two syllables, the vowel on which the stress of voice ought to be laid in English.

Another improvement in a certain class of words received into our language from the Latin and Greek, sometimes with little, and often with no variation in the spelling, occurred to me in my progress through the *Phoenisse*; but which I reserved to make its first appearance in the *Orestes*. Such words, for example, as *acme*, *catastrophe*, *Hermione*, ending in *-e*, and as *mone*, *Chremes*, *Pylades*, ending in *-es*, wherein the final syllable is pronounced, I have distinguished by placing two dots over the *e* in the termination ; thus calling the attention of inexperienced readers to the letter so marked, that they may give to these words a syllable more than the common analogy of the English tongue warrants.

Who will deny that, a person, though tolerably well versed in the plain language of this country, must, if totally unacquainted with the Classics, be often at a loss to find out the place of the accent, and even the number of syllables, in many words which among the learned are in daily use ? Why, might he reasonably enough ask, is *Crete* a monosyllable, and *Thebes* a monosyllable, whilst *Ceres* and *Hebe* are each dissyllables ? There is not, perhaps, any other written language on earth so inconsistent with itself, and so much in lack of reform in its Orthography, as our own. What nation or what man, ignorant of our speech, could ever from our combina-

tion of letters, in comparatively a great number of our words, form any just conception of our received pronunciation?

The oratory of ancient Greece, as far as the oratory of a dead language can to a living ear be conveyed, is perfectly clear; could we only divest ourselves of prejudice, and discard our favorite errors. How any man can acknowledge himself at a loss to comprehend the use of the Greek accents, the very polish and perfection of the language, I am truly astonished. Yet with the exception of one learned divine, who has treated satisfactorily and with perspicuity the doctrine of Proparoxytons and Paroxytons, but who nevertheless has written most absurdly on other points, I have nowhere met with person or with book that has pretended to explain this most simple and easy enigma. Bishop Horsley, who in his Dissertation on the Prosodies of the Greek and Latin languages, has advanced the farthest of all moderns in the elucidation of the subject of accentuation, may be advantageously consulted on the stress of voice to be laid on the penult and antepenult of Greek words; though respecting the grave accent (as it is called) of Oxytons, he has himself fallen into gross error: whilst his suggestions, and illustrations of tones not actually marked, are most futile, and beyond endurance silly. It may seem presumptuous in me to speak positively, yet positively I can speak: and, with leave, I will briefly develope the nature of Oxytons. Every Greek word carrying on its final syllable the accent called grave, was pronounced with the stress of voice on the last syllable, like the English words *réject*, *countermánd*, *condémn*. When Oxytons stood by themselves, or constituted the next word before an enclitic, or were last in a sentence, the acute accent had its full force in utterance, and was marked accordingly. But in every other situation, although the stress of voice was preserved on the final syllable of the Oxyton, yet that the first part of the word immediately following might not seem to a hearer to be a portion of the preceding word, the acute accent was in writing made to lean the other way, to signify that after pronouncing the accented syllable the loudest and strongest in the word, a perceptible interruption was to be made, in order not to confound the words with one another. In every instance where Oxytons were followed by enclitics, the enclitic was pronounced as part of the Oxyton; and when any word not an Oxyton took the acute accent on its final syllable before an enclitic, great stress of voice, even though previously laid on one of the preceding syllables, was repeated on the final syllable thus marked, to such a degree as to draw into that word, like a constituent part of it, the enclitic which followed.

London,
6th April, 1828.

SUMMARY OF FACTS AND CIRCUMSTANCES CONNECTED WITH THE PLAY.

THE EXACT AGE of Euripidēs at the time he composed his *Oréstēs* is not known, but it is most likely he had seen his fiftieth year. The scene he has laid at Argos, where the incidents are believed to have taken place upwards of eleven centuries and a half before Christ. Although this play is one of the most celebrated of the Greek tragedies, yet in its moral it is infamous, and in its catastrophe ludicrous and absurd.

Agamémnon, king of Mycénæ and of Argos, had married Clytemnéstra, daughter of Týndars, king of Sparta;—and Agamémnon's brother, Meneláus, had married Helen, Clytemnéstra's sister. By Agamémnon, Clytemnéstra had three daughters, Chrysothemis, Iphigenia, and Eléctra; also one son, named Oréstēs. By Meneláus, Helen had one daughter, called Hermioné. As Oréstēs was very young at the commencement of the Trojan war, he did not accompany his father in the expedition from Greece; and as his tender age precluded him from being sufficient protection to his mother during the necessary absence of her husband, Agamémnon constituted his cousin Ægisthus (son of Thyéstēs by an incestuous intercourse with his own daughter Pelopéa) guardian of his wife and kingdom till he should return. Ægisthus (as might well be expected) proved most unworthy of the confidence reposed in him; for he not only lived in adultery with Agamémnon's queen during the siege of Troy, but also instigated her to the murder of her lord, on his arrival in his own dominions, after the conclusion of the war. The young Oréstēs too, they would have put to death, had not his sister Eléctra concealed him, and sent him privately to the court of Stróphius, king of Phócis—whose consort was Agamémnon's sister. Here Oréstēs was educated with his cousin Pyladēs—and the attachment of the youths, their affection for one another, became as warm and sincere as ever united two mortal hearts. Their inviolable friendship, like that of Dámon and Pýthias, is proverbial even to this day.

When Oréstēs came to manhood, he betook himself in disguise, accompanied by his faithful Pyladēs, to Mycénæ, the residence of Ægisthus, distant about 14 English miles from Argos. There, by the assistance of his friend, he not only assassinates the adulterer, who had now married Clytemnéstra, and usurped the sceptre: but he likewise, at the instigation of Eléctra, stabs his own mother, after sternly upbraiding her with infidelity and cruelty to her first husband. No sooner, however, had he perpetrated the heinous crime of matricide, than he becomes tormented by the Furies, and repairing to Argos, throws himself down on a couch in front of the palace of the deceased Agamémnon.

Týndars, the father of Clytemnéstra, now accuses him of murder before the Argives; and Oréstēs, to avoid being stoned to death, together with his sister, promises that both he and Eléctra would before night atone for their crime, by laying violent hands on themselves. In the interim, by help of Pyladēs and of Eléctra, and by the intervention of chance and of the Gods, the son of Agamémnon not only succeeds in saving his own life and that of his dear sister, but is also put in the way of being purified from the murder he had committed, and absolved from its punishment. Then having married Hermioné, daughter of Meneláus, he becomes king of Argos; and Pyladēs, who had previously paid his addresses to Eléctra, marries her and leads a happy life.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ.

ΗΑΕΚΤΡΑ

ΣΛΕΝΗ

ΕΡΜΙΟΝΗ

ΧΟΡΟΣ

ΟΡΕΣΤΗΣ

ΜΕΝΕΛΑΟΣ

ΤΤΥΝΔΑΡΟΣ

ΠΤΑΛΑΔΗΣ

ΑΙΓΓΡΑΟΣ

ΦΥΤΣ

ΑΠΟΛΛΩΝ

THE PERSONS OF THE DRAMA.

ELECTRA

HELEN

HERMIONE

CHORUS

ORESTES

MENELAUS

TYNDARUS

PYLADES

MESSENGER

A PWRYGIAN

APOLLO.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΟΡΕΣΤΟΥ.

ΟΡΕΣΤΗΣ, τὸν φόνο τοῦ πατρὸς μεταπορευόμενος, ἀπῆλεν Ἀίγισθος καὶ Κλυταιμήστραν· μητροκτονῆσαι δὲ τολμῆσαις, παραχρῆμα τὴν δίκην ἔδωκεν, ἐμμακτὸς γενόμενος. Τυδάρειον δὲ, τοῦ πατρὸς τῆς ἀνηρεμίνης, κατηγορέσσατος κατ' ἄντοῦ, ἐμελλοντὸς Ἀργιεῖοις κοινὴν φῆφοι εἰφέρεσθαι περὶ τοῦ, τί διὶ παθεῖν τὸν ἀστεῖσαντα; Κατὰ τύχην δὲ Μενέλαος ἐκ τῆς πλάνης ὑποσχέψατος, νυκτὸς μὲν Ἐλένην ἴσταπτόστειλε, μεθ' ἡμέραν δὲ ἄντος ἥλθε· καὶ παρακαλούμενος ὑπὸ Ὀρέστου βοηθῆσαι ἀντηῇ, ἀπτιλέγοντα Τυδάρεων μᾶλλον ὑπαλεῖθην λεχθέντων δὲ λόγων ἐν τοῖς ὅχλοις, ἵστησεῖθη τὸ πλῆθος φοκοτείνειν Ὁρέστην. Συνὶ δὲ ὁ Πυλάδης, δὲ φίλος ἀντοῦ, συνεβούλιυσε πρῶτον Μενέλαον τιμωρίαν λαβεῖν, Ἐλένην ἀποκτηνάντας· Ἀυτοὶ μὲν δὲν ἐπὶ τούτοις ἀλθόντες διεψύνθησαν τῆς ἐλπίδος, θεοὺς τὴν Ἐλένην ἀρτεσάντων. Ἡλέκτρα δὲ Ἐρμιόνην ἐπιφανῆσαν ἐδικεῖσαν ἐις χῆρας ἀντοῖς δὲ δὲ ταύτην φονεύεις ἐμελλοντὸς δὲ Μενέλαος, καὶ θλίψιν ἐσυντὸν ἀμφιγυναῖς καὶ τίκνου στρούμενον ὑπὸ ἀντοῦ, ἵστησελετο τὰ βασίλεια πορθεῖν· δὲ δὲ φθάσατες ὑφάψειν ἡπείλησαν· ἐπιφανεῖς δὲ Ἀπόλλωνος Ελένην μὲν ἔφοντο οὐς θεοὺς διακομίζειν, Ὁρέστη δὲ Ἐρμιόνην ἴστεαξε λαβεῖν, Πυλάδη δὲ Ἡλέκτραν συνοικίσαι, καθαρθῆνται δὲ τοῦ φόνου, Ἀργούς ἀρχεισιν.

TRANSLATION.

ARGUMENT OF THE ORESTES.

ORÉSTÈS, avenging the murderer of his father, assassinated *Aegisthus* and *Clytemnéstra*: but having dared to kill his own mother, he instantly underwent punishment, by becoming raving-mad. Afterwards on *Týndarus*, the father of her that was slain, preferring an accusation against him, the Argives were about to give a public decision on this-question, “*What ought the impious-perpetrator to suffer?*” When by chance Meneláus, having returned from his wanderings, sent Helen in, by night indeed, and came himself by day; then being entreated by Oréstès to aid him, he rather dreaded *Týndarus* the accuser:—wherefore when the subject was discussed before the multitude, the people were stirred-up to kill Oréstès. Now *Pylades*, his friend, accompanying him, entered-into-a-conspiracy-with-him to take revenge previously on *Meneláus*, by murdering Helen. However, as they were proceeding upon this enterprize, they were frustrated in their hopes by the Gods snatching Helen away. Then *Eléctra* delivered into their hands *Hermíonë*, who-happened-to-come-up, and they were going to kill her, when Meneláus advancing and seeing himself bereft by them at once of his wife and child, endeavoured to storm the palace:—but they, being-before-hand-with-him, threatened to set-it-on-fire. Hereupon Apollo, appearing, declared indeed he had conducted Helen to the Gods—and he commanded Oréstès to take *Hermíonë* to wife, and, when purified of the murder he had committed, to reign over Argos: but *Eléctra* to dwell with *Pylades*.

Line 9. After ‘*Ὀρέστην* there seems to be either a sentence or a part of a sentence wanting; for the thread of the argument is undoubtedly broken between ‘*Ὀρέστην* and *στοάν*. Different attempts have been made to supply the deficiency, but with indifferent success. The following two are mentioned by Porson: δ καὶ ἐπαγγειλάμενος ἀντὸς ποιῆσαι, in τοῦ βίου προθεσθαι: and, ἐπαγγειλάμενος

ἀντὸν ἐκ τοῦ βίου προθεσθαι. The argument is sometimes unnecessarily extended to nearly double the length to which I have here carried it. Others give merely as below: ‘*Ὀρέστης διὰ τὴν τῆς μητρὸς ἀφεγέντη, ἀμα καὶ ὑπὸ τῶν Ἀργίσιον κατακερίσεις θανάτῳ, μέλλον φονεύεις Ἐλένην καὶ Ἐρμιόνην, ἀνθ’ ὃν Μενέλαος παρὰ δὲν ἐσοθησον, ἐπειδὴν ὑπὸ Ἀπόλλωνος παρ-*

ΕΤΡΙΠΙΔΟΤ ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΟΥΚ ιστιν ὄνδης δειπός μδ' εἰπεῖν ἔπος,
ὄνδη πάθος, ὄνδη συμφορὰ θεῖλατος,
ἢς ὅνκιν ἀρχιτ' ἄχθος ἀνθρώπου φύσις.
Ο γὰρ μακάριος, κόκιν ὄντιδέξιν τύχας,
Διὸς περικήν, ὡς λέγουσι, Τάνταλος,
πορευθῆς ὑπερτίλλοντα δειμαίνων πέτρον,
ἀΐρη ποτάται, καὶ τίνι ταύτην δίκην,
ὡς μὴ λέγουσι, ὅτι Θεῖς, ἀνθρώπος ὡς,
κοινῆς τραπέζης ἀξίωμι ἤχων ἴσος,
ἀκβλαστος ἵσχη γλῶσσας, ἀισχύστην νόσον.

|- - | u - || - | u - || - | u -
| - u u | u - || u - | u - | u - | u -
| - - | u - || - | u - || - | u -
| u - | u - u || - | u - || - | u -
5 | u - | u - || - | u - || u - | u -
| u u - | u - || - | u - || - | u -
| - u u | u - || - | u - || - | u -
| - - | u - || u u u | u - || - | u -
| - - | u - || - | u - || u - | u -
10 | u u - | u - || u - | u - || - | u -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΟΤΚ οὐτι σόδει ἔπεις ἄδει δάκρυα είσαιν, οὐδὲ πάθος, οὐδὲ θεῖλατος σύμφορα, ἡς φύσις αιθρώπων
εἰς αὐτάρτοις ἔχθος. Γαρ Τάνταλος ὁ μακάριος (καὶ ταὶ οὐδίκων τύχας) πεφίκειν, ὡς λέ-
γοντο, Δίος, δημιουρῶν πάτερνος ὑπερτελλόντα πέτρον, ποτάται δέρη, καὶ τίνι ταύτην δίκην,
ἔπει ἔχει, ὡς μὴ λέγουσι, λοις ἀξίωμα, ἀνθρώπος, καὶ τραπέζης θεῖς, ίσχε ακολάστον
γλώσσαν, αισχύστην νόσον.

TRANSLATION.

[SCENE. Palace at Argos : Oréstēs asleep, outside, on a Couch : Électra watching him.]

ELECTRA.

THERE is no sentence how horrible so ever to utter, nor suffering, nor heaven-inflicted distress, of which human nature may not have to bear the weight. For Tántalus the blest (and I revile not his fortunes) the offspring (as they say) of Jove, dreading the rock that-im-pends-over his head, hangs in air, and undergoes this punishment—because having-had (as indeed they report) equal privilege (though a mortal) of common table with the Gods, he possessed an unbridled tongue, a most disgraceful failing.

1. In the ancient exhibitions of this drama on the stage, Électra was represented sitting at the feet of Oréstēs, who was seen lying fatigued and asleep on a couch before the palace of Agamémnon at Argos. Various reasons are given for this arrangement; of which the chief is, that Oréstēs might not be disturbed by Électra's soliloquy, nor by the entrance of Helen or of the Chorals—which he would have been, if his sister had seated herself at his head. Ὡδὲ in this line I have translated “however,” for if I had simply rendered it “so,” then the sense would have required the word “as” to follow.

3. ή, understand συμφορά, the antecedent being συμφορά, the last substantive mentioned: so likewise in the Phœniss., verse 190, οὐ refers to ωὐ, and not to Κίμαι: nor to Σπερρα. This is a Greek idiom, but not always strictly correct.

Ἄνθρωπος, 3. sing. 1. aer. opt. Ind. of ἄνθρωπος,

ἴδοις, I bear-up, support or sustain. ἄνθρωπον φύσις, literally, the nature of man.

5. περικήν, sprung. Tántalus was king of Lýdia, and son of Jépiter, a man admitted to the table of the Gods; but his unbridled tongue, according to Eurípides, procured for him in hell, the punishment of having a huge stone suspended over his head, ever threatening to fall. Mythologists, however, are not agreed concerning his offence, nor the manner of his sufferings. He is generally represented as placed up to the chin in a pool of water, a bough richly laden with delicious fruit hanging over his head—yet is he incessantly tormented with burning thirst, and the most craving hunger; being unable to satisfy either—for the water and fruit (it is said) recede as often as he attempts to taste them. Porson has a variety of quotations on this subject.

8. ἀνθρώπος, ὡς, being man, being mortal.

Οὐτος φυτεύει Πίλοπα τοῦ δ' Ἀτρεὺς ἐφυ,
ἡ στίμματα ἔναστικλωσεν θεὰ
θεῖη, Θυίστη πόλεμον ὑπτι συγγόνῳ
θέσθαι τί τάξητο ἀναμετρήσασθαι με δεῖ;
Ἐδαιστος δ' ὃντινον, τάκινον ἀποκτείνας, Ἀτρεύς,
Ἀτρέως δὲ, τὰς γὰρ εἰς μάστη σιγῇ τύχας,
οἱ κλεινός, εἰς δὴ κλεινός, Ἀγαμέμνων ἐφυ,
Μενέλαος τε, Κρήσσης μητρὸς Ἀσρόπης ἄπο.
Γαμεῖ δὲ μὴ δὴ τὴν θεῖην στυγούμενην
Μενέλαος Ἐλίνην δὲ δὲ Κλυταιμήστρας λέχος
ἐπίστημον εἰς Ἑλληνας, Ἀγαμέμνων ἄναξ.
Ωὶ παρθένοι μὲν τρεις ἔφυμεν εἰς μιᾶς,
Χρυσόθεμις, Ἰφιγένειά τ', Ἡλίκηρα τ' ἵγω,
ἄρσην τ' Ὁρέστης, μητρὸς ἀνοσιωτάτην,

15 | - | u - || - u u | u - | u - | -
| - | u - || - u u | u - | u - | -
| - | u - || - u u | u - | u - | -
| - | u - || - u u | u - | u - | -
| u u - | u u | u u | u - | u u
| u u - | u - || - u u | u - | u - | -
| - - | u - || - u u | u - | u - | -
| - u u | u - || u u - | u - | - | u -
| - - | u - || - u u | u - | u - | -

20 | u u - | u u | u u | u - | u u
| u u - | u - || - u u | u - | u - | -
| - - | u - || - u u | u - | u - | -
| - u u | u - || u u - | u - | - | u -
| - - | u - || - u u | u - | u - | -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

Οὗτος φυτεύει Πίλοπα δι των ἐρυν Ἀτρεὺς, οἱ θεὰ ἔναστικλωσαν εἴσι, θέσθαι πόλεμον Θυίστη ὄντι σύγγονῷ τι δει με αναμετρησθαι τα αερῆτα; Δι αὖν Ἀτρεύς, αποτίνας τίκην, εδαιστος νν. Ἀτρεύς δὲ (γαρ στῶν τας τύχας εν μέσῳ) ἐφυ Ἀγαμέμνωνος οὐ κλεινός (εἰς δὲ κλεινός) τοι Μενέλαος, Αέροπης ἄπο Κρήσσης μητρός. Δε δὲ μηδὲ Μενέλαος γένεται "Ἐλίνην, την στυγούμενην θεῖον, δε δὲ ἀνάξ Ἀγαμέμνων λέχος Κλυταιμήστρας, επισθημει εις Ἑλληνας." Ω μετερμόν τρεις πάρθενοι, Χρυσόθεμις, τη Ιφιγένεια, τη Ἡλίκηρα, τη Ορέστης ἄρην, εκ μιᾶς, ανοσιωτάτης μητρός,

TRANSLATION.

This-man begets Pelops:—and from him sprang Atreus, for whom the Goddess that-draws-into-thread the wool span-in-it contention—to make war on Thyestes, who was his brother—why must I record unspeakable-deeds? Yet verily did Atreus, having slain his children, feast him.

From Atreus, however, (for in silence pass I over the misfortunes in the interim) descended Agamemnon the illustrious (if so-be he was illustrious), and Menelaus—Aeropē of Crete being their mother.

Then as it happened, indeed, Menelaus espouses Helen, a woman detested by the Gods; and king Agamemnon Clytemnestra's bed, memorable throughout to the Greeks. Unto him, now, were we born, three virgins, Chrysóthemis, Iphigenia, and myself Eléctra—likewise Oréstēs, the male-branch, of that one-mother, a most unhallowed mother,

11. Pelops, who had been killed by his father, and afterwards restored to life by Júpiter, married Hippodamia, daughter of Enómäa, king of Pisa. From him the peninsula, now called the Moréa, received the name of Peloponéssus. He was the father of Atreus, the grandfather (or according to some, father) of Agamemnon and Menelaus.

12. στίμματα, the Scholiast explains by ἵπα, wool. I have rendered ζύνσα, that-draws-into-thread, which is certainly a free translation, the literal Latin being “cárminans—cárpen,” and the literal English “carding or having carded—tugging or plucking.” The aorist principle is often best expressed in our lan-

gnage by the present, considered however as being present at a time now past. The Goddess spoken of is Clotho, the youngest of the ΡΑΝΣΕΩΣ or Fates.

15. ίδαις νν, gave him a feast, which is a vague, if not ambiguous expression. Thyestes having incestuously had children by Aeropē, the wife of Atreus, the latter to be revenged, invited the former to a feast, at which he served up to him the flesh of his own sons.

18. Here, and very generally throughout this play, Aldus has ματρὸς for μητρός.

20. For Μενέλαος Ἐλίνην Aldus edited Μενέλαος Ἐλίνην, which Porson condemns as being less harmonious, alluding no doubt to the frequent repetition of i.

ἢ τόσιν ἀπείρω περβαλοῦσ' ὑφάσματι ἴκτεινεν· δι' ὁ ἴκατι, παρθένῳ λόγειν ὅν καλόν· ίῶ τοῦτ' ἀσταφίς ἐν κοινῷ σκοτεῖν. Φοίβου δ' ἀδ.κίαν μὴν τί δεῖ κατηγορεῖν; Πιεῖθε δ' Ὁρέστην μητέρ', οὐ σφ' ἰγύατο, κτεῖσαι, πρὸς ὃνχ ἄπαντας ἕνκλεισαν Φέρον. “Ομως δ' ἀπίκτειν, ὅνκα ἀπειθήσας θιψῆ· χάγῳ μιτίσχοι, δῖα δὲ γυνὴ, φόρου, Πύλαδὸς δ', δις ἡμῖν ἔνυκατείργασται τάδε. Ἐπτεῦθεν ἀγρίᾳ ἔνυταξεὶς ἱδού νοσεῖ τλήμων Ὁρέστης· δὲ πιστὸν ἐν δεινίσιος καῖται· τὸ μητρός δ' ἀτιμά τοι τροχηλατεῖ μανίσισιν· ὄνομαζειν γὰρ ἀδοῦμαι θιάς Ἐυρείνας, ἀλλά τούδε ἵξαμιλλῶται φίσηρ. “Ἐκτος δὲ δὴ τοῦδε ἡμαρι, ἐξότου σφαγαῖς Θαυμῆσα μῆτης, πυρὶ καθήγησται δέμας·”	25 - u u u - - u u u - u - u u - u - u - u - u - u - - u u u - - u u u - u - u u - u - - u u u - u - u u 30 - u - u - u - - u u u - u - - u u u - u - u u - u - - u u u - u - u u - u - - u u u - u - u u 35 - u - - u u u - - u u - u - - u u u - u - u u u u - u u u - u - - u - u u - u u u - - u u u - u - u u 40 u - u - - u u u - - u u
--	---

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ἢ επτάντα πότιν περβαλοῦσα απέκειν ὑφάσματι· δὲ ἵκατι ἐπ., οὐ κάλοι πάρθενοι λόγειν· τούτῳ τὸν δάσαφες σκότειν τοντού. Δε τι μεν δι τοι μεταχρην αδικιαν φοίβου; Δε πιστὸν Ὁρέστην ιτεῖται μάτηρ ἡ τραγοτο σφέα, απ φίσην αιώνα προς ἀπάντας. Δε ὅμοις, οὐτε πιεῖθησας θιψη, απειθήσιν· και τοι μετεποιη φύσι, δι τούτου, τε Πύλαδης, δις ἔνυκατείργασται τάδε θιάς. Επτεῦθεν ἔνυταξεὶς τλήμων Ὁρέστης ἡγείτο· δι τοισιν τοι διμάναις θιάς ταιται· δι το ἀμφα μάτηρες τροχηλατει τοι μανίσιν· γαρ αιδοῦμαι πομάζειν θιάς Ευρείνας, ἀλλά ξεμιλλῶται τόδε φύσι. Δε δη τοῦδε ἕπτον θιάμα, έπειτα μήτης, σφάγαις θαυμῆσα, καθηγησται πύρ θιάμας.

TRANSLATION.

who slew her husband, having enwrapped him in an inextricable garment: but because of what, it is not becoming in a virgin to tell: this I leave in-obscurity for conjecture among the public.

Now why indeed must I accuse the injustice of Apollo? Yet persuaded he Oréstēs to slay the mother who bare him—an act not gaining a good-name from all.

But nevertheless, not to disobey the God, did he kill her: and I had-a-share in the murder, though such as a woman might take—also Pyladēs who was-an-accomplice with us in the business.

From-that-time wasting-away the unhappy Oréstēs is afflicted with a grievous malady—and having-fallen-down upon his couch here he lies, seeing the blood of his parent whirls him to distraction—for I dread to mention those Goddesses, the Furies, who unrelentingly-persecute him with terror. And now this is the sixth day since his mother, by death-wounds extinct, was purified by fire as to her body:

26. In respect of *Iσατη*, Porson reminds us that the Attics wrote δαρέ, *Iσατη*, κιναγή, παδεγή, λοχαγή, ξεναγή, ἴ-ναγή, with an *a*, not an *e*.

27. δαρές δι κοτῦ σπωκῆν, being an idiomatical phrase, “dark to peep into public,” conveys to us hardly any meaning translated literally.

29. For *πιεῖθεν* Beck edited πιεῖθεν γ'.

33. Pyladēs, the cousin and friend of Oréstēs, was son of Stróphius, king of Phocis, by one of Agamémnon's sisters.

35. Musgrave on the authority (he says) of eight MSS. gave ἴωδι πανού. Authors disagree as to the place where Oréstēs killed his mother—most say at Mycénæ: if this be true, he must have walked to Argos after the murder.

38. The Euménidēs or Furies were three in number, Tisíphonē, Megára, and Alécto, ministers of the vengeance of the Gods. Some add Némesis. Their aspect and figure were more frightful than can be well imagined.

ὅν ὅντε σῖτα διὰ δίξης, ἴδεξετο,
ὅν λούτρε' ἵδωκε χρωτὶ, χλαυδίων δὲ τῶν
κρυφθεῖσ, ὅταν μὲν σῶμα κουφισθῆ νόσου,
ἔρθεντο δακρύει· ποτὲ δὲ δεμνίων ἀπὸ
πηδᾶς δρομαῖος, πῶλος ὡς ἀπὸ γυγοῦ.
"Εδοξεῖ δὲ" Αργεῖς τῷδε μάθ' ἡμᾶς στήγαις,
μὴ πυρὶ δίχεσθαι, μέττοι προσφανεῖν τιτὰ
μητροκοποῦντας· κυρία δὲ τὸ ἡδὺ ἡμέρα,
ἢ ἡ διοίσις Φῆφος Αργείων πόλις,
ἢ χεὶς θανεῖν τὸ λευστήμα πετρώματι,
ἢ φάσγανος θήξαρτ' οὐτὸν ἀνυχένος βαλεῖν.
Ἐλπίδα δὲ δὴ τούτην ἔχομεν, ὅστις μὴ θανεῖται,
ηκεις γὰρ ἡς γῆς Μενέλαος Τροίας ἄπο,
λιμένα δὲ Ναυπλίους ἐκπληρῶν πλάτη,
ἀκταῖσιν ὁρμῇ, δαρὸς ἐκ Τροίας χρόνοι
ἄλλαισι πλάγχθεις· τὴν δὲ δὴ πολύστονος

| - - | - - || u u u | u - || u - | v u
| - - | v - || u - | u u v | u - | v -
| - - | u - - | u - || - | u -
| - - | u - - || u v | u - || u - | v u
45 | - - | v - - | u - || v - | v -
| v - | v - - || u - | u - || - | v -
| - - | u - - | u - || - | v -
| v - | v - - || u - | u - || - | v -
50 | - - | v - - | u - || v - | v -
| - - | v - - | u - || v - | v -
| - - | u - - || u v v | u - || v - | v -
| - - | v - - || u v | u - || - | v -
| v - | v - - || u - | u - || - | v -
55 | - - | v - - | u - || v - | v -
| v - | v - - || u - | u - || - | v -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ἐνώπιον εἰδέκατο σίτα διὰ δίξης, οὐ εδάκια λούτρα χρώτι, διὰ κρύφθεισιν ίσων χλαυδίων, δακρύοις διατέμαρτρον σώμα μετακουφισθεῖσον· διὰ δρομαῖος ἕτερα πήδειν, ἢντος δικαίου γυγοῦ. Δεδοξεῖ τούτη Αργεῖς, μηδεῖσθαι ήμερα στήγαις, μετὰ τοῦ προσφάντου μητροκοποῦντας· διὰ δέδη κύρια θάμερα τὸν πόλις Αργείων διοίσις Φῆφος, εἰ χεὶς θάνατος λειδίζει πετρώματα, η θήξαρτος φάσγανος βάλειν ἐπὶ αὐχένος. Δε δὲ δύσουσα τοῦτη θελήσει, δοτεῖ τοῦ θεάτην γηρατεῖον θησαυρὸν τοῦτον πάντας· διὰ δέδη πλάγχθεις αλλοιος τοῦ Τροίας· διὰ δέδη πολύστονος

TRANSLATION.

during which period he has neither admitted food down his throat, nor applied the bath to his limbs; but muffled up in his cloak, he weeps, whenever, coming-to-bit-right-mind, his frame is at-all lightened of disease: and suddealy at-times he starts from his couch as a colt from the yoke. Now it-has-been-decreed here at Argos, not to receive us under their roofs, nor at their fire—and that no one shall speak unto us the murderers-of-our-mother:—moreover this is the appointed day on which the city of the Argives will deliver-in the vote, whether it be fitting that we-two suffer-death by the pelt-ing stone; or, whether having whet the sword, we plunge it into our own necks. Still, however, have we some hope, that we shall not die: for Meneláus has arrived in this country from Ilion; and, filling the Naúplian harbour with his oars, he is motoring along the strand, after having for a wearisomely-long time been-tossed-about in his wanderings from Troy: and already-too, the much-afflicted

41. The antecedent to *διὰ* must be *ἵπατα* understood, though this licence ought scarcely to be granted.

51. For *θήξαρτας* many have, very corruptly, *θήξαρτας*, the plural for the dual number. Porson affirms that errors from changes of this sort are too frequently to be met with; and he quotes the following verse, Hes. 299, *ἴε ξύμβολον ιαθόντας, ἡ φανερὰ μένοις ἀνήν,* which he says is so unharmonious that no comic writer, far less Euripides, could ever have penned it. Read, says he, *ἴε ξύμβολον ια-*

θήξαρτον, ἡ φανερὰ ἀνύμοις ἀνήν. This is better!

53. Meneláus, who was of all men the most interested in the Trojan war, in as much as he was seeking to recover his wife, having, after a ten years' siege, the very night of the capture of Troy, regained possession of her, set sail for Sparta; but it was upwards of eight years from this time before he arrived at his home, having been driven about by tempests from clime to clime.

54. Brunck edited *ιαπτεῖν*, and, from whatever MS., by no means badly.

Ἐδίνη, φυλάκεις νύκτα, μή τις ἴστιδὼν
μεθ' ἡμέραν στείχουσαν, οἵ τε Ἰάλω
παιδεῖς τεθύνσι, ἃς πτέρυν ἔλθη βολὰς,
πρόσθειμψιν οἵς δὲν' ἥμετερον ἕστιν δ' ἵσω
ελαίουσ' ἀδειλφὸν ἔυμφορά τι διμάτων.

Ἐχει δὲ δὴ τοὺς ἀλγεῖσαν παρεπαύχου·
ην γὰρ κατ’ οἴκους ἐλαφί, ὅτ’ εἰς Τροίαν ἔπλει,
παρθίσαν, ἐμῆ τι μητρὶ ταρίδωντι τρέφειν,
Μινόλαος, ἀγεγάδος Ἐρμόιση Σπάρτης ἄπο,
ταῦτη γίγνεται κάπειλθεται κακῶν.
Βλέπου δὲ ταῦτα οἱ ὁδοί, πότ’ ὅφομας
Μινόλαον ἡκοιθ’, ἡς τὰ γ’ ἀλλ’ ἐπ’ ἀσθίους
ἔψηκτο ὁχομειόθ, ην τι μὴ κείνου πάρα
συθύμεται· ἀποροι χρῆμα δυστυχοῦν δόμος.

ΕΛΕΝΗ-

⁷Ω παῖς Κλυταιμήστρας τε κ'Αγαμέμνονος,
παρθένη μακρὸς δὲ μῆκος Ἡλέκτρα χρόνου,

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

“Ελπύτε προ-επίμερας οι εργάτες δύομά, φοδάξας πάτα, μα τις ὡς ταῦθις τεθέντος έπειτα ήταν ίδιαις κύριοιν στηχήσαντα μάτια ήμεραν, ἐλθεῖς θύλακος πέτρων· διὸ θετὶ ίσων κλαιούσσα, αἰδοφόρη της ζύμωφορας διέσπασαν. Διὸ διῆκα τῶν παράψυχην ἀλύγονον γε ταύρων ἐν Μετελάσι, ὅπει τελετὴν αἱ Τριάδα, ἀπέκταντο οὐσίαν, τα παρεδόθησαν μὲν μάτητι τρέφειν, Βέρμισσι, ἀγάνακτον ἄπει Σάρδηντος, ταΐτη γεγούσια, και επιτίθενται κάπου. Διὸ βλέπεται οι πάσσαν δύον, πάτη ήμοιαι Μετελάσιοντα, ὅτι γε τὰ αλλα σχεδόνεσσα τοι ἀσθενεῖς ήμασεν, τοι τι μετασθέμεν πάρα καίνουν δύομος δύστυχον ἀπότομο χρήμα. ΕΛΕΝΗ. Ω ταῖς Κλυταμνηστρας τα και Αγραμέρισσαν, Ηλέστρα, διμάρτυρο μάτια χρώνται πάρεσσιν.

TRANSLATION.

Helen has he before-hand-sent-in to our palace, having-taken-advantage-of the night, lest any one of those whose children died under Ilium, observing her coming by day, might-proceed to the throwing of stones:—so she is within, bewailing her sister and the calamity of the family.

Still however has she some consolation in her woes; for the virgin whom Meneláus, when he set-out for Troy, left at our house, and gave-in-charge to my mother to bring-up, Hermíoné, having brought her from Sparta, in her she rejoices, and forgets her miseries.

But I keep my eye upon every avenue, what time I may see Menelaus advancing; since indeed as to the rest we lean on frail support, if in some way we are not saved by him:—the house of the unfortunate is an embarrassed concern!

HELEN. [Entering from out the Palace.] O daughter of Clytemnéstra
and of Agamémnon, Électra, already a great length of time a virgin,

62. Porson observes that the penult of *παρατηχή* is short, although derived from the second aorist. The same holds good of *διατηχή* from *διατηχεῖν*.

66. This verse was quoted at v. 279 of the Hécuba, which it certainly very much resembles.

68—69. ὅμαινε ἵπι ἀγκύλας, and ὁχεῖσ-
θαι ἵπι ἀγκύλας, were very common pro-
verbs in Greek; and as hope is most

aptly compared to an anchor, so ἡ πλεύσις ἐγένετο, was likewise proverbial. Aristophanēs, Eq. 1241, says, λαπτό τις λιπεῖς λοτό, οὐδὲ οὐρανομά. Euripides has varied the expression, but preserved the idea, by changing λιπεῖς λαπτός to λοθρίας πάρα. In English we say, *to ride on hope—to ride on slender hopes.*

71. Many write *χάγαμίμωνες* without the capital, like *άνταρη*, *Ιλέκυβα*, 932.

πῶς, ἐ τάλαινα, σύ τε κασίγυντός τε σός τλήμων Ὁρέστης, μητρὸς ὅδε Φονεὺς ἔφυ;	73	— — υ - υ υ υ υ - - υ υ
Προσφθέγμασιν γὰρ ὃν μιαίνομαι σέθεν, ἴεις Φοῖσσον ἀναφίξουσα τὴν ἀμαρτίαν.		— — υ - υ - υ - υ - υ υ
Καὶ τοι στέιν γε τὸν Κλυταιμήστρας μόρον, ἴμης ἀδελφῆς, ἦν, ἵπει πέδες Ἰλιον		— — υ - υ - υ - υ - υ υ
ἴπλευσ', ὅπως ἔπλευσα θιομανεῖ πότμῳ, ὅνκ εἶδον ἀπολειφθεῖσα δὲ αἰάζων τύχας.	80	— — υ υ υ - υ - - υ - υ υ
ΗΛ. Ἐλάτη, τί σοι λέγοιμι ἀν., ἄγε παροῦσ' ὁρᾶς		υυ- υ - υ - υυυ υ - υ
ἐν ξυμφοραῖσι τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον;		— — υ - υ υ υ υ - υ - υ υ
Ἐγὼ δὲ πάπιτος, πάρεδρος ἀθλίων νεκρῷ, ικρός γάρ δύτος ὀνεικα σμικρᾶς πτοῦς,		— — υ - υ - υ - υ - υ υ
Ὥασσον τὰ τούτοις δὲ ὅνκ ὄντειδίων κακά.	85	— — υ - - υ - - υ - υ υ
Σὺ δὲ ἡ μακάρια, μακάριος δέ ὁ σὸς πόσις ἥκετος ἵψεις ἀθλίων πεπλαγότας.		υ - υ υ υ - υ υ υ - υ - υ υ
ΕΛ. Πόσον χρόνον δὲ δεμίοις πάτετωκ' ὅδε;		— — υ - υ - υ - - υ υ
ΗΛ. Εξ ὑπεράιμα γειθλιον κατένυσσεν.		— — υ - υ υ υ υ - υ - υ υ

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

πῶς, α ταλαινα, τε συ τε σος κασιγνήτος τλήμων Ορέστης, δδε ἔψι φόνευς μήτρος; Γαρ προσφθέγμασι σέθεν ου μιαίνομαι, απαφρούσα εις Φοῖσσον την ἀμαρτίαν. Και τοι γε στέιν τον μόρον Κλυταιμήστρας, ἐμης ἀδελφης, ἦν, ἵπει επιπευσα προς Ιλιον, (ὅπως επιπευσ θιομανεῖ πότμῳ), ουκ εἶδον δε απολειφθεῖσα αἰάζων τύχας. ΗΛ. Ἐλάτη, τι αν λεγοιμι σοι ἄγε παροῦσα δρας, τον γόνον Αγαμέμνονος ει ξυμφοραῖς; Αύπιτος, πάρεδρος ἀθλίων νεκρῷ, γαρ νίκει δύτος ὄντηκα σμικρας πτοῦς, τυν Ὥασσον δε ουκ ονειδίων τα κάκα τούτου. Δε συ η μακάρια, τε ος πόσις μακάριος, ήκετος ιψεις ἀθλίων πεπλαγότας. ΕΛ. Δε πόσον χρόνον πεπλώκεις δε δεμίοις; ΗΛ. Εξ ὑπεράιμα γειθλιον κατένυσσεν ἀιμα.

TRANSLATION.

how, O unhappy-lady, fare both thou and thy brother, the wretched
Oréstés—he who has become the murderer of his mother? For by
thy converse I am not polluted, transferring to Phœbus the blame.

And yet deeply deplore I the fate of Clytemnéstra my sister,
whom, after-that I sailed for Troy (how by the maddening impulse
of the Gods I sailed!) never more did I see:—yea, bereft of her, my
destiny I mourn.

ELECTRA. Helen, why need I inform thee of the things, which,
present, thou beholdest—the race of Agamémnon in calamities?
Sleepless, a brooder over the wretched corse (for a corse he is in-re-
gard-of his little breath) I sit:—yet reproach I not his misfortunes.
But thou, a happy woman, and thy husband a happy man, are come
unto us woefully circumstanced!

HELEN. And what-length-of time has he been lying on the couch?

ELECTRA. Ever since the day on which he shed his parent's blood.

73. After *wōς* understand *īsētēs* or rather *īxētēs*. Some indeed refer *wōς* to *īsētēs* in the next line, which they very obligingly write *īsētēs*, and quote the Scholiast as their authority.

74. For *δδε* several will have *ō*, which Porson tells us he dared not adopt; if however, any one (said he) more bold than myself will adopt it, he will do it not only with my permission but with

my approbation. This is very candid.

79. Aldus and MSS. have *ōwōς δὲ ī-*

īplātōs, wherein *δὲ* is quite superfluous.

87. Some for *īxētēs*, in the dual number, prefer *īxētēs* in the singular; and certainly this way of speaking is sometimes not only defensible, but proper, and even elegant. Porson says, “Quis non méniminat Horatiāni?—quibus tpe meique ante Lárem pŕoprium dēcor.”

ΕΔ. Ὡ μίλεος, ἡ τικουσά δ', ὁς διώλετο.	90 - u u u - u - u - u -
ΗΑ. Ούτας ἔχει τέο', ἀστ' ἀπίσχεται πακοῖς.	- - u - u - u - u -
ΕΔ. Πρὸς θεῶν, πιθοῖ ἀν, δητά μοι τι, ταρθίνε;	- - u - - - u - u -
ΗΑ. Ὡς ἀσχολός γε συγγόνου προσεδρίᾳ.	- - u - u - u - u -
ΕΔ. Βούλαι τάφοι μοι πρὸς καστηράτης μολεῖ;	- - u - - - u - u -
ΗΑ. Μητρὸς πελάνεις τῆς ἐμῆς; Τίνος χάριν;	95 - - u - - - u - u -
ΕΔ. Κέμης ἀπαρχὰς καὶ χαῖς Φίρεσού ἐμάς.	- - u - - - u - u -
ΗΑ. Σαὶ δ' ὄνχι Δημιτῶν πρὸς φίλων σταίχειν τάφοι;	- - u u u - - u - - - u -
ΕΔ. Διεῖξαι γάρ Ἀργείοις σῶμ' αἰσχύνομας.	- - u - - - u - - - u -
ΗΑ. Οψί γε φρονεῖς οὐ, τότε λιποῦσ' αἰσχεῖς δόμους.	- - u - - - u - - - u -
ΕΔ. Ορθῶς ἐλαξας, ὃν φίλων δ' ἐμοὶ λέγεις.	100 - - u - u - u - u -
ΗΑ. Λαδὼς δὲ δὴ τίς σ' ἐς Μυκηναίους ἔχει;	- - u - - - u - - - u -
ΕΔ. Διδοίκα πατέρας τῶν ὑπ' Ἰλίῳ οὐκέντον.	- - u u u - - u - u -
ΗΑ. Δεισὸς γάρ "Ἄργεις τ' ἀναβοῦ διὰ στόμα.	- - u - - - u - u -
ΕΔ. Σύ τοι χάριν μοι, τὸν φίλον λύσασσα, δές.	- - u - - - u - u -
ΗΑ. Όυκ ἀν διατίμην μυτής ισοθλέψαι τάφοι. 105 - - u - - - u - u -	
ΕΔ. Αἰσχένος γε μέν τοι προστόλους φέρειν τάδε.	- - u - - - u - u -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ΕΔ. Οι μέλαις, τὸ δ τικούσιος, ὁς διώλετο. ΗΑ. Τάδε ἔχει ὕπτες, δοττι επιφίκη πάλαις. ΕΔ. Πρὸς θεῶν δέστα, πάρθον, εἰ πιδοὶ μοι τι; ΗΑ. Ός γε ἀσχολός προστίθεια σύγχονος. ΕΔ. Βούλαι μέλαιν προ; τάφοι καστηράτης μοι; ΗΑ. Ταὶ ἔμαις μέντος πελάνεις; Χάριν τίνος; ΕΔ. Φερούσσα αἰσχεῖς κύριος καὶ ἔμαις χάρις. ΗΑ. Δι σύχι Δέμιτον σταίχειν προς τάφον φίλων; ΕΔ. Γας αἰσχυνεῖαι διέλαι σόρας Ἀργείοις. ΗΑ. Όψι γε φέρεις οὐ, τίτης αἰσχεῖς λιποῦσα δόμους. ΕΔ. Ορθῶς ελάξεις, δὲ φίλων ἔμοις οὐ λέγεις. ΗΑ. Γερ διών τε Ἀργεῖς ανέβοι διὰ στόμα. ΕΔ. Συ τοι λυσάσα τὸν φίλον, δες μοι χάρεν. ΗΑ. Όυκ αν διατίμην ισοθλέψαι τάφον μετρός. ΕΔ. Τοι μεν αἰσχένος γε προστόλους φέρειν τάδε.

TRANSLATION.

HELEN. Oh! wretched, and she that bare him, that thus she perished!

ELECTRA. His state is such, that he is speechless through ill. HELEN. By heavens then, virgin, wilt thou oblige me in one-thing? ELECTRA. So at least I be unremitting in my attendance on my brother. HELEN. Wilt thou go to my sister's tomb? ELECTRA. My mother's dost thou bid me? For what purpose? HELEN. Bearing the first offerings of my hair—and my libations! ELECTRA. But it is not free for thee to repair to the grave of thy relations? HELEN. [Hesitatingly.] For I am ashamed to shew myself to the Argives. ELECTRA. Late-in-life, troth, thou determinest well—on-a-former-occasion infamously, leaving thine home!

HELEN. Truly hast thou spoken—but friendlily to me thou speakest not! ELECTRA. And yet what shame possesses thee among the Myce-naéans? HELEN. I fear the fathers of the slain under Ilion. ELECTRA. For it is a dreadful thing: and at Argos thou art decried by every mouth.

HELEN. Do thou then, ridding me of fear, grant me this favor.

ELECTRA. I cannot bear to look at my mother's tomb! HELEN. Yet it is disrespectful at-least for servants to convey these-offerings!

91. ἔτος ἔχει τάδε, these things are so. In most editions the reading is ἔτονται δέ, which Porson has joined into one word.

92. Of this verse three or four different lections are met with.

93. τίνος χάριν, for the sake of what?

98. σῶμα, literally, body,—a common mode of expression with the Greeks, but in this sense vulgar in English.

106. Aldus from MSS. printed πρόστολον in the singular: but other MSS. have πρόστολαν, in the plural number.

ΗΔ. Τί γ' ἐνχὶ θυγατρές 'Ερμιότης πέμπεις δέμας;	- - μ ν ν ν - μ μ - - - ν ν
ΕΔ. Εἰς δχλος ὅρπειν παρθένουσιν ἐν καλέσ.	- - ν - - - ν - ν - ν ν
ΗΔ. Καὶ μὲν τίνοι γ' ἀν τῇ τεθωκευτα τροφάς.	- - ν - - - σ - - - ν -
ΕΔ. Καλῶς ἔλεξας, πειθομένη τέ σοι, κύρη,	110 - - ν - - - ν - ν - ν -
καὶ πέμψομαι γ' θυγατρίς· οὐ γάρ τοι λάγης.	- - ν - - - ν ν ν ν - - - ν -
*Ω τίνοις, ξειλθ', 'Ερμιότη, δόμοις πάρος,	- - ν - - - ν ν - - - ν ν
καὶ λάθε χάδις τάσδ' ἐν χεροῖν, κόμας τ' ἴματι·	- ν ν ν - - - ν - ν - ν ν
ἀλθοῦσσα δ' ἀμφὶ τὸν Κλυταιμισθότης τάφον,	- - ν - - - ν - - - ν ν
μελίκησατ' ἄφις γάλακτος, διώπτην τ' ἔχοντα,	115 ν ν - - - ν - ν - ν - - - ν -
καὶ στᾶντ' ἵπ' ἄκρου χάματος λέξον τάδε·	- - ν - - - ν - ν - ν ν
*Ἐλένη σ' ἀδελφὴν ταῦθεν διρεῖται χαῖτι,	ν ν - - - ν - - - ν - ν -
φόβη προσελθεῖν μιῆμα σὸν, ταρβοῦσά τε	ν - ν - - - ν - - - ν ν
*Ἀργυρὸς δχλος. 'Ευριπη δ' αἴσιγε νιν	- - ν - - - ν - - - ν ν
ἔμοι τι καὶ σοὶ καὶ πόσοι γιώμην ἔχουν,	120 ν - ν - - - ν - - - ν ν
τοὺν τ' ἀθλίον τοῦνδ', δος; ἀπέλλοσιν θεῖς.	- - ν - - - ν - ν -
*Α δ' οἱς ἀδελφὴν καιρὸς ἱεροῦνται δημι,	ν - ν - - - ν - ν -
ἄπαντ' ὑπισχγεῦν περίτελον διερέμετα.	ν - ν - - - ν - - - ν ν

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ΗΔ. Δε τοιάχι πέμπεις δέμας 'Ερμιότης θύγατρος; ΕΔ. Ου τέλος παρθένουσιν λέγουν εἰς δραμ. ΗΔ. Καὶ μην γε ας τὸν τη τεθωκευτα τροφας. ΕΔ. Κάλεσις ελέξεις, τι πειθομένη συ, πέρη, καὶ γε πέμψομαι θυγατρία· γαρ τη λέξεις ει. Ω τίνοις 'Ερμιότη, εξέλιθε πάρος δέμας, καὶ λέξοι τάσδε χάδες τη χέραις· τη δέμας δέμας· δε ελθεσσα δέμας τη τάφον Κλυταιμισθότης, ἄφει μελίκησατα γαλάκτους, τη σπάσοντα ἄχριν, καὶ στάσαι την ἄκρου χάματος λέξον τάδε· *Ἐλένη αδελφὴν διερεύται τη ταῦθεν χάδιτι, φόβη προσελθεῖν σω μητρα, τη ταρβοῦσα Λερνείον δχλον. Δε ανέρη την ἡγεμονίαν γιώμεν τη δέμα και σοι και πόσοι, τη τοῦθε των ἀθλίον, δος θεῖς απέλλοσε. Δε ἑπτάκην ἀπέντα διερέμετα πέτεται, και λαίρος δημι εἰπονται εἰς αδελφην.

TRANSLATION.

ELECTRA. But why not send the person of Hermionë thy daughter?

HELEN. It is not pretty for young-ladies to go into the crowd.

ELECTRA. And yet at-least might she repay the deceased the-care-of-bringing-her-up. HELEN. [With acquiescence.] Prudently hast thou said, and I will obey thee, virgin; and I will really send my daughter: for indeed thou speakest wisely.

[Calling loudly.] Ho! child, Hermionë—come forth in front of the house,—and [Hermionë enters.] take these libations in thy-two-hands, and mine hair—and having repaired unto the tomb of Clytemnestra, leave there this honey-mixture of milk, and vicious froth; and standing on the summit of the mound, speak thus:—

"Helen thy sister presents thee with these libations, in fear herself to approach thy tomb, and afraid of the Argive populace."

And bid her entertain a kindly feeling as well towards me as thee, and my husband—and these two unfortunate persons, whom the deity has ruined. And promise all the offerings to the dead, which it is proper I should make to a sister. [Puts the gifts into Hermionë's hands.]

110. Musgrave here edited *ἰεθῶ*, as in verse 100, above. In this he is borne out by several MSS., nor is it easy to be determined whether *ἰεθῶ*, or *καλῶ*, be the genuine word. At all events the meaning is the same; unless of the two, *καλῶ*, be rather the more appropriate.

115. For *ἰεωνίν*, which is warranted by almost every (nay perhaps by every) MS., Aldus edited *ἰεωνίν*.

122. Aldus, Musgrave, and several other editors give *ἰειν*—and I think preferably.—Yet it cannot be denied that some few MSS. and editions have *ἰειτ*.

"Ιδο, ὃ τίκνος, μοι σωσθε, καὶ χοὰς τάφη,
δοῦσ', ὃς τάχιστα τῆς πάλιν μέμηστο ὁδοῦ. 125
Η.Δ. "Ω φρέσις, οὐ ἀνθρώποισιν ὡς μάγ' εἴ πακὸς,
συνήργον τα τοῖς καλῶς κιντημένοις.
"Ιδοτο γὰρ ἄρχεις ὃς ἀπέθειστο τρίχας,
σύζουσα πάλλος· ἵστι γ' ἡ πάλαι γυνή.
Θεοί σι μισθόνια, ὃς μ' ἀπώλεσας, 130
καὶ τόδε, πᾶσάν δ' Ἑλλάδ. "Ω τάλαιον ἔγα.
"Αι δ' ἀπάριστοι τοῖς ἴμοις δρηγίμασι
φίλαι ξυμφόδιοι τάχα μεταστίσουσιν ὑπένοι
τένδ' ἡσυχάζοντ', ὅμηρος δὲ ἐπτήξουσιν ἴμοι
δακρύοις, ἀδελφὸι διατιθεντοί. 135
"Ω φίλαταί γυναικεῖς, ἡσυχὴ ποδὶ¹
χωροῦτε, μὴ φοβεῖτε, μιδ' ἵστον αἰτήτος.
Φιλία γὰρ η σὲ πρεινμένης μὲν, ἀλλ' ἴμοι
τένδ' ἤσχεταιρας ξυμφοροῖ γεινόσται. 139

Σῆγε, σῆγε, λιπτὸν ἵχνος ἀρβύλας [Στροφὴ α'.] | - u - v || - u - v || - u - v | - α'
τίθετο, μὴ φοβεῖτε, μιδ' ἵστον αἰτήτος. | v - v | - v || - u - v | - v | - β'

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

'Ιδο, ο τίκνος, σωσθε με, και δοίσα χόας τάφη, μεμηντο της έδω πάλιν ὃς ταχίστα. Η.Δ. Ω φύσις, ος μητρα πάλον ει ει ανθρωποισι, τη συνήργον τους μετατίμασις κάλως. Γαρ θετε δε απθερον πάρα τρίχας, συνήργος πάλλος δε λοτι ει πάλαι γυν. Θει μισθοίσιν ετε, ὃς απώλεσε με, και τόδε, τη πάλαις Ἑλλάδα. Ω πάλαις ξυμφόδιοι τοις ἴμοις δρηγίμασι αν παροῖσιν τάχα μεταστίσουσιν τένδης ἡσυχάζονται θέντοι, δε επτήξουσιν ἕρμην δρεμενον, ἔτοι
ὅμηρος αδελφοι μαρτύροι. Ω φίλαταί γυναικεῖς, χωροῦτε ἡσυχὴ ποδὶ, μη φοβεῖτε, μιδοι λοτοι αἰτήτοις. Γαρ η ση φίλαι μη πρεινμένης μὲν, ἀλλα εργάζεται τένδης γεινόσταις ίμοις ξυμφοροῖ. Σῆγε, τίθεται λίπτοι ἵχνος ἀρβύλας, μη φοβεῖτε, μιδοι λοτοι αἰτήτοις.

TRANSLATION.

Go, O child, hasten for me—and having offered the libations at the sepulchre, remember the way back as quickly as possible. [Exit Helen—*and Helen retires into the Palace.*]

ELECTRA. O Nature, how great an evil art thou among men—and the safeguard of those who possess aright. For see [Pointing at Helen still in sight.] how she has cut-off the tips of her hair, preserving her beauty: and is the woman she always was. [Grinning at her scornfully.] May the Gods detest thee—forasmuch as thou hast-brought-ruin upon me, and on this-man, and on all Greece. Ah! the miserable! [Looks round, and sees the Chorus advancing.] But these friendly accompanysts in my sorrows are again at hand:—perhaps they will wake the tranquillized from his slumber—and melt mine eye to tears, when I behold my brother raving. [To the Chorus.] O dearest women, proceed with gentle step, make not noise, nor let there be sound. For your friendliness is really kind, but to waken him will be to me a calamity! Hush! hush! advance the soft tread of thy scandal—make not noise, nor let there be sound.

129. Of this verse the vulgate form is *Misra meq' ducas de autēdēkēn trīxas*. Some MSS. have *dūtēpōm*—but the substitution of *μητρα* for *μηση* is without authority.

130. King edited form is *τάλαιον*.

131. *ποδὶς* *τίθεται*, this one blushed to

repouse: *him who is now quiet; this sleeper.*

140. Here the metre is trochaic trimeter catalectic—yet Aldus has *σῆγε, σῆγε*, two spondees for the first measure: and he begins the next verse with *τίθεται*, an amphibrach, contrary to all rule!

"Απο προσέατ' ἵκεισ',		u u u - u -	γ'
ἀπὸ πρό μοι κοίτας.		u u u - - -	δ'
ΧΟ. Ἰδοὺ πειθομαι.		u - - -	ε'
ΗΔ. "Α, α, σύριγγος ὡς πνοιά	145	- - - - u - - -	ζ'
λιπτοῦ δόνακος, ὡς φίλα, φώνης μοι.		- - - u u - - u - - u	η'
ΧΟ. "Ιδ' ἀτρεμαίνω ὡς ὑπόροφον		u - - - - - u u u -	δ'
φίρω βοάν. ΗΔ. Ναι, ὅτεων		u - u - - - -	ι'
κάταγε, κάταγε πρόσθιον ἀτρέμας,		u u u u u u u u u u	χ'
ἀτρέμας ιδι. Λόγος ἀπόδος οὐδὲ οὐ τι:	150	u u u u u u u u u u u u	λ'
χρέος ἐμόλετή ποτε.		u u u u u u u	μ'
Χρόνια γάρ πεσὼν οὐδὲ ἐνυάζεται.		u u u - u - u - - -	ν'
ΧΟ. Πως ἔχει; Λόγου μετάδος, ὡς φίλα. [Αντισ. α'.] - u - u - u - u - u - α'			
ΗΔ. Τίνα τύχαν ἔίπει; Τίνας δὲ συμφοράς;		u u u - - - u - u - u - u - β'	
"Ετι μὲν ἐμπτίει,	155	u u u - u -	γ'
βραχὺ δ' ἀναστίει.		u u u - u -	δ'
ΧΟ. Τί φῆς; Ω τάλας.		u - - -	ι'
ΗΔ. Όλεις, εἰ βλέφαρα κινήσεις		u - - - u u - - -	ζ'
ὕπνου γλυκυτάταν φιρομένη χάρις.		- u u u - - u u - - u	η'

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

Προβάτη ἀπὸ κείσιον, μοι ἀπὸ πρό κοίτας. ΧΟ. Ἰδού πειθομαι. ΗΔ. Α, α, φάνει μοι, ω φίλα, ὡς πνοια λίπτου δόνακος συρίγγος. ΧΟ. Ιδε, φίρω βόαν ἀτρεμαίνω ὡς ὑπόροφον. ΗΔ. Ναι, ὅτεων κάταγε, κάταγε πρόσθιον ἀτρεμαίνως, ιδι ἀτρεμαίνως. Ἀπόδος λόγον έπι ο τι χρέος πότε εμόλετη. Γαρ οὐδε πέπει επινάζεται χρόνια. ΧΟ. Πως ἔχει; Μέταδος, ω φίλα, λόγον. ΗΔ. Τίνα τύχαν ἔίπει; Δε τίνας σύμφορας; Ετι μὲν ἐμπτίει, δε αναστίει βράχυ. ΧΟ. Τί φῆς; Ω τάλας. ΗΔ. Όλεις, ει κινήσεις βλέφαρα φερόμενη γλυκύταταν χάριν υπνου.

TRANSLATION.

Move forward from there—forward for me—from before the couch!

CHORUS. [Entering with light step.] Behold I obey. ELECTRA. Whist! whist! speak to me, O friend, as the breathing of the soft reed pipe.

CHORUS. [In gentlest accents.] See, I transmit my voice, low as the under-note. ELECTRA. Ay, in-that-way advance, advance—approach tacitly—tread lightly. [The Chorus complies.] Inform me upon what errand at-all ye are come! Because this-my-brother, having fallen on his couch, is-asleep a-long-while! CHORUS. How is he? Give us, O friend, an account. ELECTRA. What hap can I report of him? And what crisis? Still, indeed, he breathes, and sighs at-short-intervals!

CHORUS. [Sorrowfully.] What sayest thou? [Touching the face of Orestes.] O! the unhappy man! ELECTRA. Thou wilt kill him, if thou move his eyelids, now that he is enjoying the sweetest blessing of repose!

143. In room of κάτας, King took λίχνη, which certainly suits the metre admirably well. Some, however, contend for ἀπόπροθι μοι κοίτας, as being undoubtedly the true reading.

145. For ὡς πνοιά, which Porson gives, partly on the conjecture of King, Aldus and MSS. have δηνας πνοιά.

147. Musgrave first wished to change ὑπόροφον into ὑπνορόφον, sleep-inducing; but he afterwards blamed himself. Porson

interprets the Chorus to mean: "έδο κόσμον, quālis est submissior cīlami sōnus."

150. Λόγον ἀπόδος, explain the cause, or, (very literally,) render an account, give me a statement, that is, simply, inform me.

154. In most MSS., and in Aldus, the reading is τίνα δὲ συμφορά. I consider the sense of the line to be: "what amendment can I say? or what change for the worse?"

156. Musgrave conjectured ἀναστίεις, ἀνασφάλλαι, ἀνακτίεις—but badly.

ΧΟ. Μίλος ἐχθίστην θεόθη, ἵγε— μάτω. Τάλας φιδικόθην.	160 u u u - - - u u u -	g'
ΗΔ. Ἀ, ἀ, ἄδικος ἄδικα τότ' ἄρ' ἔλαχε,	- u u u u u u u u u u u	z'
ἔλαχε ἀπέφονος, στ' ἵππη τρίποδος	u u u u u u u u u u u u u	z'
Θίμιδος ἄρ' ἴδιαστε	u u u u u u u u	μ'
φύσιος ἡ Λοξίας ἥμας ματέρος.	165 u u u - u - u - - -	z'
<hr/>		
ΧΟ. Ὁρφες; Ἐν πέπλοισι κινεῖ δέμας. [Στροφὴ β'.]	u - - u - u - - -	a'
ΗΔ. Σύ εἰ, τάλαισα, θεόντε-	u - u - u - -	β'
ασ' ἔταλες εἰς ὑπνου.	- u u u - u -	γ'
ΧΟ. Εύδειν μὲν ὅντις ἔδοξε.	- - u - u - u	δ'
ΗΔ. Όυκ ἀφ' ἡμῶν, οὐκ ἀπ' ὁίκων	170 - u - - u - -	ε'
· πάλιν ἀντά, μεθεμένα κτύπου,	u u u u u u u - u -	ζ'
πόδα σὸν ἐιλίξεις;	u u u - -	η'
ΧΟ. Τετάσσοι. ΗΔ. Δίγεις εἰ.	u - - u - -	δ'
<hr/>		
ΧΟ. Πότυτα, πότυτα εὐξέ, · ὑποδότειρα τῶν πολυπόνων βροτῶν,	[Στροφὴ γ'.] u u u u u -	a'
Ἐριβόθειος θοι, μόλε, μόλε κατάπτερος	175 u u u - u - u u u - u -	β'
· Αγαμεμνόνος ἐπὶ δόμοιν.	u u u u u u u u u u - u u γ'	

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ΧΟ. Μίλος ἐγραμμένος ἐχθίστην θεόθη. Φευ τάλας μόρχθων. ΗΔ. Α, α, τότε ἄρα ἄδικος ἄδικα.
ἔλαχε, ἡ λίξιας ἔλαχε, ὅτι ἄρα ἵππη τρίποδος Θίμιδος ἴδιαστες πόθοντας μάτερος. ΧΟ.
· Ὁρφες; Κίτι δίμας τη πεπλοῖσι. ΗΔ. Συ, τάλαισα, θεόντες θεόντες νι τε ὑπνου. ΧΟ. Εδέξα
μεν εἶδαν εν. ΗΔ. Οὐκ ἐιλίξεις σον πόδει ἀπό ἡμεν, οὐα ἄτα πάλιν ἄπο οἴκων, μεθεμένα κτύ-
που; ΧΟ. Τετάσσοι. ΗΔ. Δίγεις ει. ΧΟ. Πότυτα, πότυτα νῦν, ὑπνοδότειρα τῶν πολυπόνων
βροτῶν, ιθι Εριβόθειος μόλε, μόλε κατάπτερος ἐπὶ Αγαμεμνόνον δόμοιν

TRANSLATION.

CHORUS. [With pathos.] Miserable—through deeds most abhorrent
from the Gods! [Pitifully.] Ah! wretched, thy sufferings!

ELECTRA. Alas! alas! at-that-time assuredly unjust, injustice did he
speak—did Apόllo speak—when in sooth at the tripod of Thémis he
commanded the unhallowed murder of my mother!

CHORUS. [Pointing to Orestēs.] Dost thou see? He stirs his body in his
robes! ELECTRA. Thou, wretch, by vociferating, hast roused him from
his sleep! CHORUS. [Softly.] Methinks indeed he slumbereth still!

ELECTRA. [Frowningly.] Wilt thou not wheel-round thy foot from us,
wilt thou not from the palace away back, ceasing this noise?

CHORUS. [In a low whisper.] He sleeps!

ELECTRA. Thou sayest well! [Électra rises, and momentarily retires.]

CHORUS. [In softly melodious and soothing strain.] O venerable, vene-
rable Night, bestower-of-repose upon languid mortals, advance from
Erebus: come, come borne-upon-wing, to the house of Agamémnōn:

165. The adjective ἀνέφεν does not very easily admit of translation: it is used with φύσις, and with αἴρεια in the sense of φύσις, as in ver. 189 below, like ἀγέρεια with γάμος, Sophoc. Ed. Tyr. 1214: so, ἀληρεῖα, Aj. 665: ἀγέρεια χάρη, Iphig. in Taur. 566. In the Phoenissae, v. 1771, we find ἀχαρεῖα in the superlative degree,

χάρην ἀχαρεῖαν, a most thankless kindness. 167. Most MSS., and Aldus, have ἡγέρην, η τάλαισα. Person acquaints us he has cancelled γάρ and η, but he does not tell us why, or on what authority.

171—2. The common reading here, is πάλιν ἀντά πόδει ἀπό οἴκων, μεθεμένα κτύπου. The transposition is Porson's own.

ἀπὸ γὰρ ἀλγέων, ὅπε τε συμφορᾶς	u u u - u - u u u - u +	a'
διοιχόμεθ', διοχόμεθα;	u - u u u u u	g
ΗΔ. Κτύποι ἡγάγετ: ΧΟ. Οὐχί. ΗΔ. Σῦγα, 180	u u - u u - u - u	a'
σῆγα, φυλασσομένη στόματος	- u u - u u - u u u	g
ἀπεκλιπάδον ἀπὸ λέχεις ♦-	u u u u u - u u u u -	a'
συχον υπνου χαρέσαι παρεῖσσις, φίλα.	u u u - - u - - u -	g

ΧΟ. Θρόνε' τίς κακῶν τελευτὰ μίνει; [Αντιστρ. β'.]	- - - u - u - - -	a'
ΗΔ. Θανεῖν τί δ' ἄλλο γ'; Οὐδὲ	185 u - u - u - u	g
γὰρ πόθοι ἔχεις βορᾶς.	- u u u - u -	g
ΧΟ. Πρόδηλος ἀρ' ὁ πότνιος;	u - u - u - u	g
ΗΔ. Ἐξένυστ' ὁ Φοῖβος, ἥμας	- u - u u - -	a'
μέλισος ἀπέφορον ἀίμα δοὺς	u u u u u u u - u -	g
πατροφόρου ματρές.	190 u u u - - - -	a'
ΧΟ. Δίκαι μὲν, καλῶς δ' οὐ.	u - - u - -	g

ΗΔ. Ἔθανε, ἔθανε, ἀ	[Αντιστροφὴ γ'.]	- - - -	a'
τικομένα με μάτερ, ἀπὸ δ' ἄλλεσας;	u u u - - u u u - -	g	
πατέρα τίκνα τε τάδε σθίνε ἀφ' ἀίματος.	u u u u u u u u u - u u γ'		
'Ολόμεθ', ὀλόμεθ' ισοτίκνε.	195 u u u u u u u u u	g	

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

γε ὃντο ἀλγεα, τε ὃπε σύμφορες διοιχήσαθα, αιχμαθα. ΗΔ. Ηγάγετις πτώκων. ΧΟ. Οὐχί. ΗΔ. Σῦγα, σῆγα, φυλα, φυλασσομένη στόματος ἀπὸ λέχεις πατέρες θευχον χάραν ὑπόν. ΧΟ. Θρόνε' της τελεύτης μίνει; ΗΔ. Θάνεῖν δι τι ἄλλο γε; Γαρ εἰδεὶς ἔχεις πόθον βορᾶς. ΧΟ. Ὁ νότρης ἀρε πρόδηλος; ΗΔ. Ὁ Φοῖβος εξένυστος ἤμεις δοὺς μέλισον απέφορον ἀίμα πατροφόρου ματρές. ΧΟ. Δίκαι μὲν, δι τον καλῶς. ΗΔ. Ἔθανε, θανε, μάτερ τικνεσα με, δι πάλεσσας πάλεσσα τα τάδε τίκνα ὃπε ἀίματος σθίσθ. Ολόμεθα, ολόμεθα ισοτίκνε.

TRANSLATION.

for under our griefs, and under our woes we utterly-perish, we perish!

ELECTRA. [Returning.] Ye have raised a din! Chorus. Nay. ELECTRA. Quietly, quietly, my dear—keeping-back the shrill-sound of thy voice from his couch thou wilt allow him the tranquil enjoyment of sleep.

CHORUS. Tell us:—what end to his miseries awaits him? ELECTRA. Death: because what other can there? For he has no appetite for food.

CHORUS. Death then is evidently-before him?

ELECTRA. Argo has sacrificed us by giving us the wretched blood we-ought-not-to-have-spilt, of our father-murdering mother!

CHORUS. With justice indeed, but not with-becomingness.

ELECTRA. Thou art dead, thou art dead, O mother that didst bear me, and that hast killed the father and the children of thy blood. [Looking at her brother, and sobbing.] We perish, we perish even-as-two-corsets!

* 179. Here Aldus, contrary indeed to most MSS., has διοιχήσαθα, διοιχήσεθα.

180. Moxongrave and several other editors leave out the στόν of this verse; nor without the warranty of MSS.

185. In Aldus's edition it is ἄλλο γ' οὐ. One MS. has λίτα; others λίτω, but in by far the greater number this word is altogether wanting.

190. Aldus, in unison with many MSS. has πατέρες for πατρές—and in the next line, θανεῖα for θανεῖ.

192. Brunck, on the conjecture, I believe, of Reiske, edited λίτα; λίτω, thou murderedst, thou murderedest. Aldus, and one or two more, contend for λίτα; λίτω, which is hardly sense. Potson has followed the reading of the Harleian MS.

195. λοτίκνε is given, as far as I am aware, in all MSS. and editions.

Σέ το γάρ οὐ ταχοῖς, τό τ' ίμδι δίχεται πλέον βιότου μέρος ίν συναγχῆσι το καὶ γέσισι, δέκαροι τὸ ἀνυψόσιον. Ἀγαμός, τέλος, ἄποινε ἀπε βίοτος ἡ μάλιστι ισι τὸ διάτονον χρέος.	200	u v v - v - v v v - v - v - v v - v v v v v v v v - v - - v v - v v - v v v v v v v v v v v v v v v v - v v - v -
---	-----	--

ΧΟ. "Ορε παροῦσα παρθένον" Ἐλέκτρα πίλας,
μὴ κατθανάτη σε σύγγορε λίλαθ' οὖτις
οὐ γάρ μ' ἀφίσκει τῷ λίλαι παρεμβάνη.

u -	v -		v -	v -		v -
- -	v -		v -	v -		v -
- -	v -		- -	v -		v -

ΟΡΕΣΤΗΣ.

"Ω φίλοις ὑπερου θίλητροι, ἐπίκουροι νόσου, Ἄς ἔδε μοι προστῆθεις οὐ δίορτι γε. "Ω πόντιαι λίλαι τῶν κατόν, οὐ οὐ σφή, καὶ τοῖσι δυστυχοῦσιοι δικταία θεά. Πέθει τοτὲ λίλαιον διῆρο; Πᾶς δὲ ἀφίκημα; "Αμημοῖν γάρ τον πρῖν, ἀπολιμφίθεις φρενῖδι. 210 -- v - - - v v v - v - ΗΔ. "Ω φίλατα, οὐ μὲν ἀθρεατας οὐδὲ διπτονον.	205 - - v v - - - v v v - v - - - v - - - v v v - v - - - v - - - v v v - v - - - v - - - v v v - v - - - v - - - v v v - v -
--	---

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

Ταρ στ το τάκησι, το το πλίσι ίμον μέρος βίοτον οίχεται το τε στωχήσι και γεσοι, το πνήγησι δίπροι. Ἀγαμός, ίμδι, ἄποινος, & διτε βίλαι βίοτον, μάλιστι ισι τοι αἰών χρόνον. ΧΟ. Πάρθενος Ελέκτρα, παροῦσα πίλας θα μη δει σύγγορε πλάθειν λίλαθοι στι γιαρ τη λίλαι παρίστανται αριστον με. ΟΡ. Ω φίλοι θίλητροι ίπτειν, επικουροι νόσου, άς έδε προστῆθεις μοι οι γε δίορτι. Ω πόντιαι λίλαι τον κάποιον, οι σφή μι, και θεοι δικταία τοισι δυστυχούσι. ΗΔ. Ω φίλατα, οι μέν ἀθρεατας οιδε διπτονον.

TRANSLATION.

For thou art among the dead, and the greater part of my life is passed
in lamentations and in groans, and in nightly tears!

Unwedded, look-thou, childless, I, the female here, drag out my ex-
istence, a wretched woman for ever!

CHORUS. O virgin Électra, having drawn near, see that this thy bro-
ther hath not died unobserved by thee; for by this excessive stillness he
doth not please me! [Electra advances, and uncovers her brother's face.]

ORESTES. [Just awakening.] O precious balm of sleep, a soother of my
pain, how sweetly thou camest on me in the very nick-of-need.

O divine oblivion of my sufferings, how skilful thou art, and a God-
dess desirable to those in distressa. [Raising his head, he gazes about him.]

Whence ever came I hither? And how did I arrive? For I have no
remembrance of things past, bereft as I have been of my senses! E-
LECTRA. O dearest, how thou didst delight me, by falling into slumber!

196. Aldus has οὐ γάρ τ', badly. Por-
son puts no stop after μέρος, but a com-
ma after τ'. Musgrave, again, who like
many besides, gives a different arrange-
ment of the lines—inserts a colon after
μέρος, and a comma between τὸ and τ'.
Brunck, from MSS. in his own posse-
sion, edited τὸ τὸ μέρος, “quoniam cāvēt,” says
Person, “nihil sciri, quām nō τι post
τὸ μέρος τὸ sequatur.” The expression
in this verse and the next is altogether i-

diomatical, τό τ' ίμδι δίχεται πλίσι βίοτον
μέρος, the my greater part of life is passed :
truly wretched English!

200. For ίμδι, we find ίμι τ' in Aldus,
and ίμι τ' in several MSS.

203. μὴ κατθανάτη στο λίλαιοι, lest he hath
beguiled the dying, that is, lest he has di-
ed unknown to thee.

206. Some MSS. have διπτονον. Por-
son says, “si quid mutandum, málo διπ-
το γάρ,” quoting the Medéa, v. 1274.

Βούλεις Ήγυν σου κάνακουφίσω δέμας;	- v- - v- v- v-
ΟΡ. Λαβοῦ, λαβοῦ δητή, έκ δ' ὅμορξον ἀθλίου στόματος ἀφρώδη πέλασον, ὅμιμάτων τ' ἐμάν.	v- v- - v- v- v-
ΗΔ. Ἰδού τὸ δούλευμ' ἄδην, κῶνκ ἀνάνομαι 215 ἄδηλφ' ἀδηλφῆ χειρὶ θεραπεύειν μήλη.	v- v- - v- v- v-
ΟΡ. Τησέαλε πλευροῖς πλευρὰ, κάνυχμάδη κόρμη, ἄφελε προσώπουν λεπτὰ γὰρ λεύσσων κόραις.	v- v- - v- v- v-
ΗΔ. Ὡ βοστρύχων πιεῖδεις ἀθλίοι κάρα, ὅς πηγίσσωι διὰ μακρᾶς ἀλουσίας. 220	- v- v- v- v- v-
ΟΡ. Κλῦνο μ' ἵς εὐηὴ ἀνθίς· ὅταν ἀηὴ νόσος μανιάς μ', ἀναθρός εἰμι, κάσθεινδη μέλη.	- v- v- v- v- v-
ΗΔ. Ἰδού φίλοι τοι τῷ νοσοῦντι δέμαντον, ἀνιαρὸν δὲ τὸ κτῆμ', ἀγαγαῖον δ' ὅμως.	v- v- - v- v- v-
ΟΡ. Ἀνθίς μ' ἵς ὁρθὸς στῆσον· ἀνακύλει δέμας. 225	- v- v- v- v- v-
ΧΟ. Δυσάρεστον δὲ νοσοῦντες ἀπορίας ὥπο.	v- v- v- v- v- v-

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

Βούλεις Ήγυν σου και ανακόφισω δέμας; ΟΡ. Λάβοι, λάβοι δήτα, δι ομόρξον αφρώδη πέλασον εξ ἀδηλού στόματος, τε ἔμαν ὄμρατον. ΗΔ. Ἰδου τὸ δούλευμα ἄδην, και ουκ αναίνομαι θεραπεύειν ἀδηλφα μέλιν ἀδηλφη χειρὶ. ΟΡ. Τησέαλε πλεύρα πλευροῖς, και ἀφελε ανυχμάδη κόρμη προσώπου γαρ λεύσσων πλεύτε κόραις. ΗΔ. οὐ ἀθλίοι κάρε πιεῖδεις βίστρεψχον, δε νηρώσαι διὰ μάλαρες αλουσίας. ΟΡ. Κλῦνο με εἰς εύηντον ανθίς· ὅταν νόσος μάνιας ἀηὴ με, εἰμι αναθρός, και ἀσθενα μέλη. ΗΔ. Ἰδου τῷ νοσοῦντι δέμαντον τοι φίλον, ον το ανιάρον κτήμα, δι ἔμας αγαγαῖον. ΟΡ. Αἴδης στήσον με εἰς ὁρθὸν ανακύλει δέμας. ΧΟ. Οι νοσούντες δυσαρεστον ὥπο απόριας.

TRANSLATION.

[Affectionately.] Wilt thou that I touch thee—and raise thy body up?
ORESTES. Take me, take me then, and wipe the clotted foam from my wretched mouth, and from mine eyes. [Raises himself a little.]

ELECTRA. [Wiping the mouth and eyes of Orestes.] Behold the task is sweet, and I refuse not to administer—to a brother's limbs with a sister's hand. [Gases on him twistfully.]

ORESTES. Lay thy side by my side, and remove the squalid hair from my face :—for I see imperfectly with mine eyes!

ELECTRA. [Combing back his hair.] Oh! wretched head—sordid with ringlets—how untrim thou art through long want-of-the-bath!

ORESTES. Lay me on the couch again : when my paroxysm of raving leaves me, I am feeble, and weak in my limbs.

ELECTRA. Behold to the sick-man the couch, troth, is pleasant ; being an irksome concern, but nevertheless indispensable.

ORESTES. [Peccishly.] Again raise me upright—turn my body.

CHORUS. The sick are-difficult-to-please, owing-to their restlessness!

217. One MS. belonging to the Royal Society has πλευρῆς πλευράν. Aldus's text is here so unmetered and corrupt, that it deserves not to be quoted. The words πλευρᾶ and πλευρῶν, although they be not exactly synonymous in meaning, differ extremely little, as was noticed at verse 814 of the Hécuba—where Aldus and editions very generally have στῆσις πλευρῶν. See also verse 790, below :—and Alcestes, 373.
219. Porson bids us understand ἴνκα before βοστρύχων. "Frustrā enallagm," says he, "cogitat Brünckius post Scholiasten et Kingium."

221. Aldus has ὥταν μ' ἀηῆ. Heath omits μ'. Porson carries it to the next verse.

222. The vulgate reading is μανιάς, the substantive. Porson having changed the place of the accent has transformed this word into the adjective. For μίλη, some give διμίλη, as in lines 212, and 225.

224. Musgrave ascribes this verse to Orestes, as do MSS. partially.

ΗΔ. "Η κάτι γαίας ἀρμόσαι πόδας θίλεις, χρέων ἔχος θέτε; Μεταβολὴ τάγτων γλυκοῦ.	- u - - u - u - u -
ΟΡ. Μάλιστα δόξα γὰρ τὸδ' ὑγιείας ἔχει· πρώτους δὲ τὸ δοκίν, καὶ ἀληθείας ἀπῆ. 230	u - u - - u - - u -
ΗΔ. "Ακούει δή τον, ὃ καστίγνυτος κάρα, ἴνις ἵνοις σ' οὐ φρονεῖ Ἐρινύες—	u - u - u - u - - u -
ΟΡ. Δέξεις τι κανόν; Καὶ μὲν οὖ, χάριν φέρεις· ἴς δὲ οὐ βλάπτει τού, ἀλις ἔχει τοῦ δυστυχεῖτο.	- u - - u - u - u -
ΗΔ. Μειώλαος ἔκει, σοῦ καστίγνυτος πατρός, 235 ἴνια Ναυπλίῳ δὲ σίδημαθ' ἄρμισται τοῦ. ΟΡ. Πᾶς εἰπας; "Ηκει φῶς ἴμοις καὶ σοὶς κακοῖς, ἀπὸ δρογεὺς καὶ χάρτας ἔχει πατρός;	- u - - u - - u -
ΗΔ. "Ηκει, τὸ πιστὸν τόδε λόγων ἔμειν δέχον, Ἐλένη, ἀγύρμενος Τρωϊκῷ ἐκ τειχέων. 240	- u - - u - - u -
ΟΡ. Εἰ μόνος ἴστην, μᾶλλον ἂν ζηλωτὸς ἦν. Ἐε δὲ ἀλοχοὶ ἀγύται, κακὸν ἔχει μήτρα. - u u - - u - - u -	- u - - u - - u -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ΗΔ. Η καὶ θίλεις ἀρμοσαι πόδας θει γαίας, θεις χρόνος ἔχεις; Πάντων μετάβολη γλύκου. ΟΡ. Μελίστα γας τόδε έχειν ὑγιείας δὲ το δέκαν μετάστον και αν ἀπη αληθείας. ΗΔ. Ακούει το δε, ει παστρυνται κάρα, ίνεις Ερινύες άθεις σε τρόφων—ΟΡ. Δέξεις τι καλον; Και ει μετ τη, φέρεις χάρος δε ει εις την βλάπτει, έχει έλις του δυστυχει. ΗΔ. Μειώλαος ήκει, παστρυνται σου πάτρος, δε σίδηματα την ἄρμισται ει Ναυπλίῳ. ΟΡ. Πιας είπας; "Ηκει φῶς ἴμοις κακοῖς και σοις, ἀπὸ δρογεύς, και έχει χάρτας πάτρος; ΗΔ. "Ηκει, δέχον τόδε το πιστὸν έμειν λόγων, αγύρμενος Έλενη ει Τρεάκιον τειχεων. ΟΡ. Ει καθέιδη μόνος, αι τη μελλον ζηλωτος. Δε ει ἀγύται διοχη, ήκει έχον μήτρα κάκο.

TRANSLATION.

ELECTRA. And wilt thou set thy feet to the ground—applying thy long-disused sole?—In all-things change is sweet!

ORESTES. [Sitting up.] Certainly; for this has the semblance of health: and semblance is better, even though it be far from the truth!

ELECTRA. Hear now therefore, O respected brother, whilst the Furies suffer thee to understand aright—

ORESTES. [Interruptingly.] Art thou going-to-tell-me of aught new? Because if indeed it be good, thou conferrest on me a favor:—but if it pertain to any mischief, I have enough of distress.

ELECTRA. Menelaus is come, thy father's brother, and the bulks of his vessels are moored in the Nauplian bay. ORESTES. [Joyously.] How saidest thou? Is he come, a light in my sufferings and in thine, a man related-to-us-by-birth, and that has received kindnesses from our father? ELECTRA. He is come, take this assurance of my words, bringing with him Helen from the Trojan walls.

ORESTES. If he had been preserved alone, he would have been more blest! But if he brings his wife, he is arrived with a mighty evil.

228. Upon μετάβολη πάντων γλυκοῦ, Porson has a learned note of considerable length, beginning facetiously as follows: "Hanc sententiam, non sémper véram, intra arctiores fines contrahit Hércules Pur. 1895, παλλακήν δὲ φερει μακάριο ποντί, δι μετάβολη λυγνήν."

229. Aldus, and several other editors, with Stobæus—and almost every MS.,

have *iysis*, though the metre and Attic dialect require *iysia*. Porson asks, why should the first syllable of *iysia* be long, whilst the first of *iysis* is always short. That might possibly be—though in fact it is not so.

231. καστίγνυτος κάρα, strictly, *fraternal head*—and in verse 288 below, "*sororal head*." a strange expression in English!

ΗΛ. Ἐπίσημον ἔτεκε Τυρδάρεων ἵες τὸν φόγον γίνος θυγατέρων, δυσκλεῖς τ' ἀ' Ἑλλάδα.	uu-[uvv][v-]vv- -- vv
ΟΡ. Σύ νυ διάφερε τῶν κακῶν ἵξεστι γάρ: 245 Καὶ μὴ μόνον λέγ', ἀλλὰ καὶ φρόνις τάδε.	u- uvv[-- v-]u- v-
ΗΔ. Οἵμοι, καστίγνητ', ὅμμα σὸν ταράσσεται, ταχὺς δὲ μετίθου λύσσαν, ἀρτίως φρονῶν.	-- v- v- v- v- v-
ΟΡ. Ὡ μῆτερ, ίκετεύω σε, μὴ πίσει μοι τὰς ἀιματωτῶνς καὶ δρακοντάδης κύρας· 250 ἀνταί γάρ, ἀνταὶ πλησίον θρωσκούσι μοι.	-- v- v- v- v- v-
ΗΔ. Μέν, ὃ ταλαιπωρ', ἀτρίμα σοῖς ἐν δεμνίοις· ὅπες γὰρ ὄνδρες ἀν δοκεῖς σάφ' ἴδενται.	v- v- v- v- v- v-
ΟΡ. Ὡ Φοῖς, ἀποκτενοῦσί μ' ἀς κυνώπιδες, γοργῶπις ἔνερον οἴραι, δειναὶ θεαί. 255	-- v- v- v- v- v-
ΗΔ. Ούτοις μεθήσω· χείρα δὲ ἐμπλέξασ' ἐμὸν σχήσω σε πηδῶν δυστυχῆ πηδήματα.	-- v- v- v- v- v-
ΟΡ. Μίθες· μέν δύσσα τῶν ἐμῶν Ἐρισσώνων, μέσον μὲν ὄχμαζεις, ὡς βάλης ἵες Τάρταρον.	v- v- v- v- v- v-

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ΗΛ. Τυρδάρεων ἔτεκε γήνος θυγατέρων εἰς τὸν φόγον, τε δύσκλεις ἀνα "Ἑλλάδα. ΟΡ. Σύ τη διάφερε τὸν κάποιον γαρ ἔξεστι. Καὶ μη μόνον λέγε, ἀλλὰ καὶ φρόνις τάδε. ΗΔ. Οἴρεσι, καστίγνητ', σοι ὥραμα ταράσσεται, δὲ τάχὺς μετίθου λύσσαν, ἀρτίως φρονῶν. ΟΡ. Ω μῆτερ, ίκετεύω σε, μη επιστέι μοι τὰς ἀιματωτῶνς καὶ δρακοντάδης κύρας· γαρ ἀνταί, ἀνταὶ θρωσκούσι πλησίον μοι. ΗΔ. Μέν, ὃ ταλαιπωρ', ἀτρίμα σε τοὺς δέμνιοις· γαρ δέρες ὄντη ἀνδρεῖς σάφα εἰδεῖς. ΟΡ. Ω Φοῖς, ἀς κυνώπιδες, δειναὶ θεαί, γοργῶπις ἔνερον οἴραι, πηδήματα. ΟΡ. Μίθες· οὐσα μέλα τῶν ἐμῶν Ερισσώνων, σχημάζεις με μίσοι, ὡς βάλης εἰς Τάρταρον.

TRANSLATION.

ELECTRA. Týndarus begat a race of daughters—a mark for scandal, and infamous throughout Greece. ORESTES. Do thou then differ from the bad :—for it is in thy power. And not only say, but likewise think so. [Begins to look stray.] ELECTRA. Ah ! me, brother, thine eye rolls-wildly : and soon art thou changed to madness, so-lately sane ! ORESTES. [Raving.] O mother, I do implore thee, urge not at me these gore-faced and snake-sraught damsels :—for they—they are bounding close upon me ! [Starts up.] ELECTRA. Remain, O wretched-man, quietly on thy couch ; for thou seest none of those-things which thou fanciest thou plainly beholdest. ORESTES. [Convulsed.] O Apóollo, these dog-shaped, cruel Goddesses—gorgon-visaged commissioners of hell, will kill me ! [Strives to get away.] ELECTRA. [Keeping him down.] I will not let thee go :—but folding mine arm around thee, will I prevent thee from starting into those unfortunate convulsions.

ORESTES. [Struggling violently.] Loose me :—being one of my Furies, thou seizes me by the middle, that thou mayest hurl me into Tártarus !

245. For *λέγ'*, several later MSS. have *φέρει*, which Grotius altered on conjecture to *λέλα*, because, says he, *φέρει* follows in the same verse :—as, however, a fit of madness is just seizing on Orestes, it is probable the poet intended an incoherent mode of expression to mark its commencement. In lieu of the second *φέρει*, the Harleian M.S. has *εργάττης*, badly.

248. Though most MSS. have *ταχὺς*, yet did Aldus here edit *ταχύ*. Porson explains *μετίθου λύσσαν*, which he observes is a construction common with Horace, by "*inādūm sanitātē metānti*."

250. *Ιέραι*, or, with Aldus and MSS., *Ιεραῖς*, I have rendered "*commissioners*" though perhaps "*priestesses*" or "*ministers*" would be more literal.

ΗΔ. Όλ' γὰ τάλαινα, τί; ἵππικουρίαν λέσσειν,	260	- - u - u u u u - u - u -
ἵππει τὸ θεῖον δυσμενὲς πειτήμεθα;		u - u - - u - - u u
ΟΡ. Δές τόξα μοι κερουλκά, δόξα Δοξίου,		- - u - u - u - u - u -
δῆς μ'. Ιἴσι' Ἀπόλλων ἴξαμύνοσθαι θεᾶς,		- - u - - u - - u -
ηἱ μὲν ἐφροσύνη μανιάσιν λυστήμασι.		- - u - - u u u - - u u
ΗΔ. Βιβλήσσεται τις θεῶν βροτησία χειρίς;	265	u - u - - u - u - u u
ΟΡ. Εἰς μὴ ἔξαμινψίς χαρεῖς δύματων ἐμῶν.		- - u - - u - u - u -
Όυκ οὐσακούετ', ὅνχα δράθι ἐπηρέσιλων,		- - u - u - u - u - u -
τίξων πτερευτάς; γλυφίδας ἴξορμαμίνας;		- - u - - u u - - u +
Α, α. Τί δῆτα μέλλετ'; Ἐξακρίζετ' αἰθέρα		- - u - u - u - u - u - u -
πτεροῖς· τὰ Φοίβου δ' ἀιτιάσθι θεοφατα.	270	u - u - - u - u - u u
Ἐα. Τί χρῆμ' ἀλλά, πνεῦμ' ἀνεὶς ἐκ πνευμάτων;		- - u - - u - - u - u -
Ποῖ ποῖ ποθ' ὑλάμισθα δεμίσιν ἄπω;		- - u - u - u - u - u u
Ἐκ ευμάτων γὰρ ἀνθίς ἀν γαλήν' ὁδῷ.		- - u - u - u - u - u -
Σύγγονε, τί κλαίεις, ὅμμα θεῖος ἱσιών πίστων;		- u u u - - u - - u -
Αισχύνομαι σοι μεταδίδων; πόνων ἡμῶν,	275	- - u - - u u u - u - u -
ἴχλοι τε παρίχνων παρθένην νόσοις ἐμαῖς.		u - u u u - u - u - u - u -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ΗΔ. Οι δύο ταλαιπ., τίνα επικαύματα λέσσειν, τίποι πειτήμεθα το θεῖον δύσμενας; ΟΡ. Δές μοι τίχα περύλα, δόξα Δοξίου, οὐς Απόλλων πέτε με εργαστήσθων θεῖος; ΗΔ. Τις θεῖος βιβλήσσεται βροτησία χειρίς; ΟΡ. Εἰ μὴ ἔξαμινψίς χαρεῖς δύματων ἐμῶν. Όυκ οὐσακούεται, οὐδέ πτερεύσθαι γλυφίδας εργαστήσθων τόσαν; Α, α.—Τί, μέλλετ δῆτα; Εξακρίζεται αἰθέρα πτεροῖς· τοις αἰτιάσθι τα θεοφατα. Εα. Τί χρήμα αἰνά, ἀνεὶς πνεῦμα εκ πνευμάτων; Ποι ποῖ ποθ' ὑλάμισθα ἄπω δέμασιν; Γαρ εκ κύματος αἰθίς αὐτοῖς γαλήνα. Σύγγονε, τί κλαίεις, θεῖος δύμη πνεύμων πίστων; Αισχύνομαι μεταδίδων σοι ἄπιστην, τε πάρεχον ὄχλοι πάρθενον ἐμαῖς νόσοις.

TRANSLATION.

ELECTRA. Oh! unhappy me! What help can I get, seeing we have on us the vengeful wrath of heaven? ORESTES. Give me my bow of-horn, the gift of Lóxias, with which Apóllo bade me repel the fiends, if they should terrify me with their frantic prances. ELECTRA. Shall any one of Gods be wounded by mortal hand? ORESTES. If she will not depart from my sight! [Puts his hands in the attitude of discharging an arrow.] Hear ye not—see ye not the winged shafts projected from the far-darting bow?—Hah! hah! What, tarry ye yet?—Skim the air with your wings—and go impeach the oracles of Phoébus.

[Pants.] Avast! By what exertion am I flurried—heaving-forth the breath from my lungs? Whither, whither ever have we wandered from our couch? For from the waves again—again—I see a calm!

[To Electra.] Sister, why dost thou weep—concealing thy face in thy garments? [With unequivocal sorrow.] I am ashamed to confer my disasters on thee, and to give a virgin trouble with my afflictions!

261. τὸ θεῖον δύσμενικ, *the divine wrath.*

264. Málè cōmp̄rat Musgrāvius τίνα δύλη, τίνα δλαστ. Séd hujū·modi adjectiva triū sunt gēnerūm, quānqām fātēdūm est, rārius in neūtro usūpāri. Infra 827, δημάτε, διάνων διαφέρει—quae citat ex Bécchia Máximus ad Dionýsiū Areop, et frōtrā quālavit Héathius, Phoenian. 1038, φυτάσι πτεροῖς. Hercules For. 177, γύναι πτεροῖς.” PORSON.

273. Porson says, “debébat Hegelochus qui Oréotis perānam égit, itā vérba γαλήν' ἥρη, ut effusioñis significatiōnem aliquam dāret. Is vérō, spiritu deficiēte, dixit γαλήν' ἥρη, *I see a wavelet, quod rideundi matérēm Cómicias præbuit.*”

274. I have restored κλαίεις, contrary, it is true, to the text and to the opinion of Porson, and to Brunck's MS.—but I cannot believe κλαίεις to be correct.

Mὴ τὸν ἴμῶν· οὐκατι συντήκου κάκων·	- v- v-+ v- - v-
σὺ μὲν γὰρ ἐπίνευσας τάδ', ἔργασται δὲ ἄροι μητρέων ἀῖμα. Λοξία δὲ μέμφομαι,	v- v-v - v- - v-
ὅστις μὲν ἵππαρος ἔργον ἀροσιώτατος, τοῖς μὲν λόγοις ὑπόρεψε, τοῖς δὲ ἔργοισιν ὅδε.	280 --- v- - - v-v v- v-
'Οιμαι δὲ πατέρα τὸν ἴμον, εἰ κατ' ὅμματα ἴξιστόρουν νῦν, μητρίς ἵστειναι με χρὴ, πολλὰς γενεῖου τοῦδε ἀν ἵκτεῖναι λίτας,	v- v-v v-v v- v-
μὴ τῆς τικούστης ἵσι σφαγὰς ὁσαι ξίφος, ἢ μήτ' ἔκινος ἀναλαβεῖται ἡμελλει φάς,	285 --- v- - - v- - v-
Ἴγανθ' ὃ δὲ τλήμων τοιάδε ἐκπλήσσειν κακά. Καὶ νῦν ἀνακάλυπτ', ἀ καστίγνητον πάρα,	v- v- - - v- - v-
ἐν δακρύων τ' ἄπειλθι, καὶ μάλ' ἀθλίως ἔχομεν· ὅταν δὲ τάκμ' ἀθυμησταν' ἤδης,	290 v-v v- v- v- - v-
σύ μου τὸ δειπόδε καὶ διαφθαρὲι φρεγῶν ἴσχαινε, παραμυθοῦ θ'. "Οταν δὲ σὺ στέίης,	v- v- v- v- - v-
ἡμᾶς παρόντας χρή σε νοιθετεῖν φίλα·	--- v- - - v- v-

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

Μη συντήκου ἔκάτι των ἴμων κάκων· ύπαρ συ επενεύσας μεν τάδε, δε ἄροι μητρέων ἀίμα πυργάσται. Μέμφομαι Λόξια, δε, δοτις επάρας με ανοσιώτατον ἔργον πυρφάται μεν τοις λόγοις, δε συ τοις εργοσι. Δε οἷμαι τον ἴμον πετερα, ει κάτα δραματα εξιστοροῦντι, ει χρη με κτενίσαι μετέτρεψα, αν εκτίναι πόλλας λίτας τούδε γενίναι, μεν ὁσαι ξίφος εις σφάγας της τεκάστης, ει εκάπος μέντηλαν ανάλαβεν φως, τε τρύπαντον εκπλήσσειν τούδε κακα. Καὶ νῦν, ω καστίγνητος πάρα, ανακαλύπτε τε απέιλειν δάκρυων, και ει ἔχομεν μάλα ἀδλιως· ὅταν δε ιδης τα ἴμα αδυμπάγτα, συ ισχαινει το δειπόδε και διαφθαρει φρεγῶν, τε παραμυθοῦ. Δε δταν συ στέίης, χρη ἡμας παρόντας νοιθετεῖν φίλα·

TRANSLATION.

Pine not away because-of my ills: for thou assentedst, it-is-true, to those-proposals, yet by me was the bloodshed of our mother effected.

I blame Apóollo, however, who, having instigated me to a most-un-holy crime, consoled me indeed with words, yet not by acts.

But I think that my father, if face to face I had asked him whether it waq right for me to slay my mother, would have put up many a supplication, entreating me by this my beard, not to impel the sword to the slaughter of her who bare me—if he were not to regain the light, and I wretched must go through such miseries.

[Consolingly.] And now, Obeloved sister, unveil thee and cease from tears, even though we be very miserable:—when, however, thou observest my demeanour irrational, do thou restrain my outrageousness and aberration of mind, and soothe me. But when—that thou dost mourn, it is our duty being-in-attendance to suggest to thee words-of-comfort:

279. Porson quotes, as a parallel to a passage in this verse, Aristóph. Plut. 8, τῷ δὲ Λοξίᾳ μέμφειν δικαιαία μέμφομαι.

280. MSS. for the most part have ιξ or ιξ after ἔργον, whence Musgrave conjectured that ιξεν should be ιξην·

283. Sic Aldus et multi MSS., at alii cum Kirgio μιχην. Unus χεισιν—sed χει elegantius: nēmpē interrogatio post iū rēcte in prēsenti effertur, quāvis ad præteritum pertineat. PORSON.

285. In almost every edition and MS: this verse begins with μιξιν, else μιχεντι, to the exclusion of της.

288. With ἀνακάλυπτα, we may understand either ἡμα or οισαντο. Καρίγνητος πάρα was noticed above, at verse 231.

292. ιοχαν Aldus et quidam MSS.—Alii ιοχαν, quod analógia póstulat. Alii dēnique ιοχαν, quam vēram scribendi ratioinem crēdo, et ab Atticis própter sōnum prælātam. PORSON.

ἴπικουρίαι γὰρ ἀίδε τοῖς φίλοις καλαί.	u u - u - u - u - u - u u
Ἄλλα, οὐ τάλαινα, βᾶσα δυμάτων ἔστι,	295 - - u - u - u - u - u -
ὑπὲρ τ' ἄϋπνοι βλίφασι ἐκταθεῖσα δός,	u - u - - u u u - u - u u
σῆτος τ' ὅρεξαι λουτρέα τ' ἵνι χρός βάλι.	- - u - - - u u u u - u u
Ἐτι γὰρ προλεῖψις μ', η προσεδρία ούσος	- - u - - - u - u - u u
πτέσεις τιν', οἰχόμισθε* σὸν γὰρ ἔχων μόνη,	- - u - u - u u u u - u u
ἴπικουρος, ἄλλων, ὡς ὁρᾶς, ἥρημος ἄν.	300 u u - u - - - u - u - u -
ΗΔ. Όυκ ἔστι· σὺν σοὶ καὶ θανεῖν ἀτεγνόσματι,	- - u - - - u - - - u u
καὶ ζῆν* ἔχει γὰρ ταῦτα.	- - u - - - u - u - u -
γυνὴ τί δεάσω; Πᾶς μόνη σωθήσματι,	u - u - - - u - - - u u
ἀνάδελφος, ἀπάτωρ, ἄφιλος; Εἰ δὲ σοὶ δοκεῖ, u u - u u u - - u - u - u -	305 - - u - u - u - - - u -
δρᾶν, χρὴ τάδ· ἀλλὰ κλῖνος ἴεις εὐτὴν δέμας,	- - u - - - u - - - u -
καὶ τὸ ταρβοῦν κάκυφοδοῦν σ' ἐκ δημίνων,	u - u u u - - u - - - u -
ἄγας ἀποδίχογος μόνη δὲ ἐπὶ στρωτοῦ λέχους.	- - u - u - u - - - u -
Καν μὴ νοῆς γὰρ, ἀλλὰ δοξάζῃς νοεῖν,	u u - u - u u u u - u - u -
κάματος βροτοῖσιν, ἀπορία τε γίγνεται.	u u - u - u u u u - u - u -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

γαρ ἀλλι επικοίνια τοις φίλοις κάλαι. Ἀλλα, οὐ ταλαίνα, βᾶσα τοιν δύματων, τα δεις εκταθεῖσα αύτων βλίφασον δύνη, τα ορίζειν σίτον, τε βάλε λαύτη την χρός. Γαρ ει προλεῖψις με, η κατήστη την νόσον πρεσβύτερη, αχρηστότερη· γαρ σε ἔχω μόνη επικάρπειον, ον ἀλλων, ὡς ὁρᾶς, ἥρημος. ΗΔ. Όυκ ἔστι· σὺν σοι μάρτυροι και Σάριν, και ζῆν γες ἔχει ταῦτα. Ήν συ κατάταςης, τι γένη δράσοι; Πᾶς σωθήσματι μόνη, ανάδελφος, ἀπάτωρ, ἄφιλος; Δε ει δοκεῖ σοι, χρὴ δρᾶν τάδε· ἀλλα κλῖνος δέμας οι εὔτη, και μηδεν αποδέχοντο ταύταν και έφοβεστ σε τη δέμαντιν δε μόνη της στρωτον λέχους. Και γαρ ατ μη νοῆς, ἀλλα δοξάζῃς νοεῖν, γίγνεται κάματος τη απίκαια βροτοῖσι.

TRANSLATION.

for these good-offices to friends are seemly. But do thou, O my unfortunate sister, having repaired into the dwelling, as well consign at-full-length-out-stretched thy sleepless eyelids to repose—as take refreshment, and apply the bath to thy skin.

For if thou forsake me, or contract any illness from thy assiduous-sitting, we are lost:—since thee I have my only succour, being, as thou seest, by the rest abandoned!

ELECTRA. It is not I should:—with thee will I choose both to die, and to live—for it is the same-thing.

If thou expire, what could I, a woman, do? How could I be preserved alone, brotherless, fatherless, friendless?

But if it seem meet unto thee, it behoves me to perform those-acts: wherefore recline thy body on the bed—and do not extravagantly admit whatever startles and frightens thee from the couch, but continue on the spread matresses. [Oréstēs lies down.]

Because if thou be not ill, but seemest to ail, this is a burden and a perplexity to mortals. [Exit Électra.]

297. The Harleian MS. has *στρά τ'* in the text:—but *στρώ τ'* in the marginal scholia.—MSS. in general have either *χρῆ* or *χρῆτι* for *χρός* in this verse, and which Porson considered the more astonishing, as we had met with *την δυχίνην* *βαλῶν* in line 51, above.

301. King from MSS. rightly edited και Σάριν. Aldus and others have κατάθη-

nī. Porson says, “símili módo peccá-tum est in Sóphocli. Antig. 742, ubi pro δι ταυτάσηι, invénies δι ταῦτα κάπιστι: et Phoenicis. 1759, κατάθην pro καὶ Σάριν.

308. In Aldus and in the greater part of MSS. the reading is *νοῆς*; and *δοξάζεις*. Brunck from various sources gave *νοῆσ* and *δοξάζεις*,—but he afterwards saw his mistake, when editing Sóphoclis.

ΧΟ. Άι, αῖ, ἀῖ, ἀῖ,
δρομάδες ἡ πτεροφόροι,
Ποτνιάδες θεαὶ,
ἀβάκχευτοι ἀ τίσσοντος ἱλάχιτ' ἴν
δάκρυσι καὶ γύναις,
μελαγχράτες Ευμενίδες, ἀ το τὸν
τάναον ἀθέρ ἀμπάλλιθ', ἀίματος
τινύμεναι δίκαιαι, τινύμεναι φόνοι,
καθικετεύομαι, καθικετεύομαι,
τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον ἰάσατ' ἵκ-
λαθίσθαι λύσσας μαπάδος
Φοιταλίου. Φεῦ μόχθων.
‘Οινοὶ δ τάλας ὁργήθεις ἔργαις,
τρίποδος ἄπο, φάτιν, ἀν δ Φοῖς
ἴλακε, δεξάμενος, ἀνὰ τὸ δάπεδον,
ἴνα μισθμαφαλοὶ λεγονται μυχοῖ.

[Στροφή.] 310 |---

	υ υ υ - υ υ υ -	α'
	υ υ υ - -	β
	υ - - υ υ υ υ υ -	γ
	υ υ υ - - -	δ
315	υ - - - - υ υ υ - -	ζ
	υ υ υ - - -	η
	υ υ υ - - - υ υ υ - -	θ
	υ υ υ - - - υ υ υ - -	ι
	υ υ υ - - - υ υ υ - -	χ
320	υ - - - - - - - -	λ
	- - υ - - - -	μ
	- - υ υ - - - -	ν
	υ υ υ υ υ υ - - - -	ξ
	υ υ υ - - - - υ υ υ - -	ο
325	υ υ υ - - - - - - - -	π

Ίδ Ζεῦ,
τίς ἔλεος; Τίς ὁδὸς ἀγών
φόνος ἔρχεται

[Αυγιστροφή.] |--

	υ υ υ - υ υ υ -	α'
	υ υ υ - - -	β
	υ υ υ - - -	γ

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ΧΟ. Αι, αἰ, αἰ, α, η πτεροφοροὶ δρόμαδες, Ποτνιάδες θεαὶ, ἀ τιλάχητα μελαγχράτοις θίασον εν δάκρυσι καὶ γύναις, μελαγχράτες Ευμενίδες, τοι αἱ αμπάλλεται τον τάναον αἴθερα, τινύμεναι δίκαιαι, τινύμεναι φόνοι, καθικετεύομαι, καθικετεύομαι, εάστατε τον γόνον Αγαμέμνονος εκλαθίσθαι φοιτάκους μελατας λύσσας. Φεῦ μόχθων. ‘Οινοὶ δ τάλας ὁργήθεις, δ τάλας, ἔρεις, δεξάμενος ἀπὸ τρίποδος φάτιν ἀν δ Φοῖς ίλακε, διν τὸ δάπεδον, ίνα λεγονται μισθμαφαλοὶ μυχοῖ. Ίας Ζευ, τις ἔλεος; Τίς ὁδὸς ἀγών
φόνος ἔρχεται

TRANSLATION.

CHORUS. Hey! hey! hey! O ye winged dromedaries, Pótnian Goddesses—who keep-up your unbacchanalian revel with tears and with groans, ye dusky Euménidēs,—and who flap the wide-extended air, executing vengeance for bloodshed, executing slaughter, I supplicate you, I supplicate you, suffer the son of Agamémnōn to forget his infuriate raging insanity. Alas! for his sufferings!

[*Looking most pitifully towards Oréstēs.*] With what-agonies assailed wretched-man art thou perishing—having received from the tripod, the oracle which Phœbus delivered, on that pavement where are said to be the central recesses of the globe!—Oh! Júpiter, what compassion is there? [*To Oréstēs.*] What is this murderous contention that comes

310. In Aldus the third *ᾳ* is wanting.

311. The word *δρομάδες*; I have translated “dromedaries,” a species of fleet camel: it may, however, be taken adjectively in the sense “nimble-footed.”

313. *ι* is in many MSS. and editions omitted. Brunck, without any just reason whatever, doubled the *λ* in *ἱλάχητ'*.

316. *ἀμπάλλιθ'* Aldus and MSS. Líteram abstuli, cum Musgrávio, própter métrum.—Simplex *ἱλάκη* medio sénū occurrit Electr. 438. PORSON.

319. *γίνων*, literally, *seed*. For *ἴάσατ'* several MSS. have *ἴατ'*, badly.

321. In some MSS. and editions there is no stop of any sort after *μόχθων*. The sense, indeed, either with or without a stop, is by no means striking. In lieu of *μόχθων* one or two MSS. have *κατῶν*.

323. The common reading is *ἀπίφεσον*.

324. Aldus edited *ἱλακε* *ἱλακε*, omitting *τὸ* before *ἱλακε*.

325. In many MSS. and all the earlier editions we find *γάρ* after *μυχαῖ*.

Θάλψεις τοι μέλεσσε, ό δάκρυα
δάκρυσι συμβαλεῖ
περιέναι τις οἵ δέμοι ἀλαστόρων,
ματρὸς ἄγρα σᾶς, οὐ ἀναβαχχεῖ;
Κατολοφύρομαι, κατολοφύρομαι·
οὐ μάγες ὅλος ὁν μόνιμος ἐν θροῖς.
Ἄντα δὲ λαῖφος ἡς τις ἀκάτον θοᾶς
τινάξεις δαιμὼν κατέκλυσι
διεῶν πόνουν, ὡς πόντουν,
λάζαροις ὁλεθρίοις ἐν πύμασι.
Τίτα γὰρ ἔτι πάρος ὅποιος ἄλλοι
ἴπερον, η τὸς ἀπὸ θεογόνων γάμουν,
τὸς ἀπὸ Ταντάλου, σέβεσθαι με χρέ;

Καὶ μὴν βασιλεὺς ὅδε δὴ στείχει
Μενίλαος ἄποκ, πολὺ ό δέρεσσιν
δῆλος ὄρασθαι,
τὸν Τανταλίδην οἰξ ἀίματος ὥ.

330	u - - u - u v v - - v v v γ u u v - v - u - - v - u v v - - v - ζ - v - v - u v v - - v - η u v v - v - u v v - - v - θ u v v - v - u v v - - v - ι
335	u v v - v - u v v - - v - ξ u - - - v v v λ - - v - - - μ - - v u - v - - - v - ι u v u v v u - u - u ζ u v v - v - u v v - - v - ο
340	u v v - v - u v v - - v - ο u v v - v - u v v - - v - η

345 | - - | u v - || - - | u v -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

Θάλψεις τοι μέλεσσε, ό τις αλαστόρος σύμβαλει δάκρυα δάκρυσι, πορνίαν εἰς δόμον ἀμά σας μάτρος, ὁ αναβαχχεῖς ος; Κατολοφύρομαι· οὐ μάγες ὅλος ον μόνιμος ἐν θροῖς. Οι τις δαιμὼν ανατάξεις ἡς λαῖφος θοᾶς ἀκάτον κατέκλυσι ον λαῖφοις ολεθρίαις πύμασι δέκειν πόνουν, ὡς πόντουν. Γαρ τίνα δάλον οὐκον ἔπειρον χρή μετά πάρος στείχεσθαι η το ἄπο θεογόνων γάμουν, την ἄπο Τάνταλου; Και μετην δὲ βάσιλεις ἄποκ Μενελάος στείχει, δι ὁλεθρίαις πόνων δῆλος ἔρασθαι, ον εἰς αίματος ὥ.

TRANSLATION.

posting upon thee miserable, to whom some-one of demons hath flung
tears upon tears—bringing-back to the mansion the blood of thy mo-
ther, which drives thee to distraction?

[*Feelingly.*] I bewail thee, I bewail thee:—great felicity is not lasting
among mortals!

For some evil-genius after racketing thee—as the sail of the swift
bark—hath engulfed thee in the voracious destructive waves of tre-
mendous evils, as-it-were of the deep!

Because what other family besides, ought I still preferably to rever-
ence, than that sprung from divine nuptials, that sprung from Tánta-
lus? [*Looking round, and appearing pleased.*] And lo! now, that royal-
personage king Meneláus is advancing—for by the elegance-of-his-
form he is very easy to be known, being of the blood of the Tantálidæ!

330. Aldus and most MSS. have συμ-
βάλει, in the present tense. Person pre-
ferred the aorist, as being more suitable
to the metre.

331. Editions and MSS. seem divided
between δήμαν and δήμας.

332. Aldus printed ματρὸς δήμα σᾶς, δ
οὐ αναβαχχεῖς, which is also the reading
of MSS. It was Mugrave first emend-
ed the text as it now stands.

333. κατέκλυσι, hath immerged or innu-
mered, more properly them “engulfed.”
Mugrave, not considering that the se-

cond syllable of φυταλίων, v. 321, above,
is long, (see the Prométhœ Chained of
Æschylus, 623) edited κατάλυσις here,
and began the next line with ἄπα νόμων.

334. For λάζαροις ὁλεθρίαις, Aldus prin-
ted λάζραις ὁλεθρίαις.

335. This and the next verse are dif-
ferent, given by different editors. Por-
son has followed Aldus, though indeed
reluctantly; but he was unwilling to sub-
stitute equally bad for bad.

343. Here almost every MS. has εώ-
ντος δέρεσσιν, some without δέρε.

Ω χιλιόναυσ στρεπτὸν ὁρμήσας
ἵε γην Ἀσίαν,
χαιρέ ἵντυχία δ' ἀντὸς ὅμιλοις,
θιόθιν πρέξας ἄπεξ ἡύχου.

|- - | u u - || u u - | - -
|- - | u u -
|- - | u u - || - u u | - -
| u u - | - - || u u - | * -

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

Ω δῆμα, τῷ μὲν σ' ἡδένις προσδέρκομαι,
Τροίαθεν ἐβίων, τῷ δὲ ἰδὸν καταστέω.
Κύκλῳ γὰρ ἐιλιχθεῖσσαν ἀθλίοις κακοῖς
ἐντυπώσοτ πᾶλην μᾶλλον ἴδον ἴστιαν.
Ἀγαμέμνονος μὲν γὰρ τύχας ἑπιστάμην,
καὶ Θάνατον, διῷ πρὸς δάμαρτος ἀλετο,
Μαλίᾳ προσίσχων πρῶραν· ἐν δὲ κυμάτων
δι ναυτίλοις μάντις ἐξηγγειλί μοι
Νηρέως προφήτης Γλαῦκος, ἀψιδὸς θεός,
ὅς μοι τάδε ἔπειτα ἴμφαιῶς παρασταθεὶς·
Μενέλας, κεῖται σὸς καστιγνήτος θανὼν,
λουτροῖσιν ἀλόχου πειρωσσὸν πανυστάτοις.

350 |- - | u - || - | u - | - - | u u
|- - | v - || - | u - | u - | u -
| u - | u - || - | u - | u - | u -
|- - | u - || - | u - | u - | u -
355 |- - | u - || - | u - | u - | u u
| u u - | u - || - | u - | u - | u -
| u - | u - || u - | u - | u - | u -
|- - | u - || u - | u - | u - | u -
360 | u u - | u - || - | u - | u - | u -
|- - | u u u || - u u | u - | u - | u -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

Ω ὁρμήσας στρεπτὸν χιλιόναυσ εἰς Ἀσίαν γην, χαιρέ· δι ναυτίχα αὐτος ὥριταις, θιόθιν πρέξας
ἄπεξ πόχου. ΜΕ. Ω δέμα, τῷ μὲν, ἐβίων Τροίαθεν, προσδέρκομαι σε δέδον, δε τη κατάστηση
ἴων. Γαρ ουτόποτε ίδον ἀλλον ἴστιαν μᾶλλον ἐλιχθεῖσσαν κινλῷ ἀδλίοις κάκοις. Γαρ μεν
προσίσχων πρώραν Μάλιᾳ πλούσαν τύχας Αγαμέμνονος, και Θάνατον, διῷ ἀλετο πρὸς δαμάρτος·
εν κύματον δε δι μάντις ναυτίλοις ἐγγηγάλις μοι, Γλαῦκος προφήτης Νηρέως, αψιδὸς θεός, θεός,
δι ἴμφαιῶς παρασταθεὶς εἶπε μοι τάδε· Μενέλας, σος καστιγνήτος κεῖται Θάνατον, πειρωσσὸν παν-
υστάτοις λουτροῖσιν ἀλόχου.

TRANSLATION.

[*Saluting to Meneláus.*] O thou who didst direct the expedition of a thousand ships unto Asia's land, hail :—and with good-fortune thou comest, having by-divine-aid effected what thou desiredst !

MENELAUS. [*Entering pensively.*] O palace, in one respect indeed, as coming from Troy, I view thee with pleasure—but in another I sigh at beholding thee !

Because never-yet saw I any other house more completely-beset on-all-sides with lamentable woes !

For as I was bringing my ship to a station at Málea, I was informed of the misfortunes of Agamémnōn, and of his death,—whereby he perished at the hands of his spouse :—from the waves, too, had the prophet of mariners announced it to me, Nereus's interpreter Glaucus, an unerring God—who visibly standing beside me addressed me thus :—
“Meneláus, thy brother lies dead, having fallen by his wife in his last bath.”

346. Aldus, from what source I know not, edited ἤγριτα, good in meaning but false in quantity : for, as the aorist participle of ἤριζω, the penult is short.

349. Σιόθιν, from or through the Gods, that is, by divine aid :—ἄπεξ ἡύχου, what very things thou prayedst for.

350. For τῷ, some MSS. have τῷ, as well in this verse as in the next.

356. προσίσχων πρῶρα, πρόρας ἀδικητος vel νέοντος ἀδικητος—having my prow or bringing my ship into port.

358. Glaucus was the son of Naus, by Neptune, according to some—but according to others his father's name was Polýbius :—originally he was a Bœotian fisherman, but afterwards he became a noted sea-deity. He received the gift of prophecy from Apólio, and acted as interpreter to Néreus, a son of Ocean and Térra, and one of the most ancient of the marine Gods.

359. In several MSS. τάδε is found for τάδε, and κατασταθεὶς for παρασταθεὶς.

Δακρύων δὲ ἐπλησσον ἐμί τε καὶ ταύτας ἴμονς πολλὸν· ἵππι δὲ Ναυπλίας ψάνω χθοὺς, ἥδε δάμαρτος ἴνθάδ' ἔξορμωμένης, δοκῶ Ὁρίστην παιδὰ τὸν Ἀγαμέμνονος	365	υυ- υ - υυυ υ - - υ - - υ - υ - υ - - υ - - υ - υ - υ - - υ - - υ - υ - υυυ υυ- - υ - υ - υυυ υυ-
φίλαισι χρεῖ πειρεβαλεῖν καὶ μητέρα, ὅς ἴντυχοῦντας, ἔκλυσε ἀλιτύπων τιδες τῆς Τυνδαρείας παιδὸς ἀνόσιον φόνον. Καὶ οὐδὲ ὅπου στήν, εἴπατ', δὲ μάνιδες,	370	- υ - υ - υ - υ - υυ- - υ - υ - υ - υ - υυ- - υ - υ - υυυ υυ-
Ἀγαμέμνονος παῖς, δὲ τὰ δεῖν ἔτλα κακά· Βρέφος γὰρ ἦ τότε ἐν Κλυταιμνήστρες χρεοῖν, ὅτε ἔξελιπον μέλαθρον ἐς Τροίαν Ἰλίου, ὅτε δὲν ἀντὸν γνωξίσαιμι ἀν ισοιδών.	375	- υ - υ - υυυ υυ- - υ - υ - υυυ υυ-
ΟΡ. "Οδὶ εἴμι" Ὁρίστης, Μινέλιως, δὲν ιστοροῦς· ἴκαν ἦγε σοι τάρα μητύσον κακά. Τῷ σῷ δὲ γονάτῳ πρωτόλεια θιγγάνω ἰκέτης, ἀφύλλος στόματος ἔξαπτων λιτάς· σωσόν μ' ἀφίξεις δὲ ἀντὸς εἰς καιρὸν κακῶν.		- υ - υ - υυυ υυ- - υ - υ - υυυ υυ- - υ - υ - υυυ υυ- - υ - υ - υυυ υυ-

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

Δε εὐλόγης τε ἔμε καὶ ἔμους ταύτας πόλλων δάκρυων· δε ἵππις ψάνως Ναύπλιας χθόνος, δαμάζετος ὅδι εξορμώμενην, ἕποδε, δίκων πειρεβαλεῖν φίλαισι χρεῖσον. Ορίστην τον παιδὰ Αγαμέμνονος, καὶ μητέρα, τε επιχυμόντας, ἐκλυση τινος ἀλιτύπων ανόσιον φόνον της Τυνδαρείας παιδὸς. Καὶ νῦν, οἱ πάνιδες, εἰπετε ὅπου παιδὸς Αγαμέμνονος ἔστι, δὲ ἔτλα τα δίνα κακά· γαρ τη βρέφος ει χρέον Κλυταιμνήστρες τότε δέτε εξελιπον μέλαθρον ἰοντες Τροίαν, δοτε ειπεν γνωξίσαιμι αυτον αι εἰσισθεν. ΟΡ. "Οδὶ, Μινέλιως, είμι Ορίστης, δὲν ιστοροῦς" ἔκαν εγω μητύσον σοι τα δίμα κάκα. Δε πρωτόλεια θιγγάνω τον σον γνάτων ικέτης, ἔξαπτων λιτάς αφύλλον στόματος" σωσόν με· δε αφίξαι αύτος εις καιρὸν κάκων.

TRANSLATION.

Thus filled he both me and my sailors with many tears:—and when that I reach the Naúplian shore (my wife having already landed there) expecting to clasp in friendly embrace Orestes the son of Agamémnon, and his mother, as faring-prosperously, I heard, from some one of the fishermen, of the unhallowed murder of Týndarus's daughter!

And now, O maidens, tell me where Agamémnon's son is, who has dared these terrible deeds-of-evil:—for he was an infant in the arms of Clytemnéstra at-the-time when I left the palace setting-out for Troy, so that I should not know him were I to see him.

ORESTES. [Raising himself upon his elbow.] I, Meneláus, am Orestes, whom thou seekest:—freely will I declare unto thee my calamities.

[Leaving the couch, he advances slowly towards Meneláus, and assumes a supplicatory attitude.] But first I embrace thy knees, a suppliant, putting up prayers from my leaf-unfurnished mouth: "SAVE ME":—for thou art come thyself in the season of my sufferings!

362. In MSS. and editions generally the reading is δακρύων δ', but Aldus and some others have δ', badly.

367. ἀλιτύπων (for which Aldus gives ἀλιτύπων) the Scholiast explains by ἀλιτήν, οἱ ταῖς κάνων τύποντος τὴν Σάλασσαν, fishermen, who smite the sea with oars.

368. τῆς Τυνδαρείας παιδὸς, literally, the Tyndaridan maid. Instead of παιδὸς, Aldus and a few MSS. have θυγατρές.

372. In most MSS. and in Aldus ιξίλων occurs for ιξίλων. Brunck condemns the latter, but Porson defends it.

375. For μητύσον, which Porson interprets with commendation, "έγο με ιππον δέσθαμ," Aldus from good authority printed σημανῶ, indicab.

377. αφύλλον, leafless, i. e., without the supplicatory boughs used in prayer. See the King Κέδιπος of Sóphocles, ver. 3.

ΜΕ. Ὡς θεοί, τί λεύσσω; Τίνα δίδορκα περτίεων;	- - u - - v v u - v - v -
ΟΡ. Ἐῦ γ' εἴπας· ὃν γὰρ δῶ κακοῖς· φάσος δ' ὅμ. 380	- - u - - u - v - v -
ΜΕ. Ως πυρίωσαι πλόκαμον ἀνχυμηρὸν τάλας.	- - u - - v v u - - v -
ΟΡ. Ουχὶ ἡ πεύσσων μ', ἀλλὰ τάργ' αἰκίζεται.	- - u - - u - - v -
ΜΕ. Διειδὲ δὲ λεύσσεις ὄμμάτων ἔχοαῖς κόρας.	- - u - - u - - v -
ΟΡ. Τὸ σῶμα Φρεύδον, τὸ δ' ὄνομ' ὃν λέλοιπε με.	u - u - - v v u - v - v -
ΜΕ. Ὡς παράλογόν μοι σὸν Φανεῖον ἀμορφία. 385	u v u - - u - v - v -
ΟΡ. Οδ' εἰρὶ μητρὸς τῆς ταλαιπώρου Φοκεύς.	u - u - - u - - v -
ΜΕ. Ἡκουσα· φίδιον δὲ δλιγάκις λέγει κακά.	- - u - - v v u - v - v -
ΟΡ. Φειδόμιθ· δὲ δαίμων δὲ ἐξ ἑμῶν πλούσιος κακῶν.	u v u - - u v u - v - v -
ΜΕ. Τί χρῆμα πάσχεις; Τίς σ' ἀπόλλυσιν νόσος;	u - u - - u - v - v -
ΟΡ. Ἡ ξύνοις ὅτι σύνοιδα δεῖν ἐργάσμενος. 390	u v u v v u - v - - v -
ΜΕ. Πᾶς φῆς; Σοφὸν τοι τὸ σαφὲς, ὃν τὸ μὴ σαφές.	- - u - - v v u - v - v -
ΟΡ. Δύνη μάλιστά γ' ἡ διαφθείρουσά με—	- - u - v - u - - v -
ΜΕ. Διειδὲ γὰρ ἡ θεοί, ἀλλ' ὄμως ιάσιμος.	- - u - - u - - v -
ΟΡ. Μανία τε, μητρὸς ἀίματος τιμωρίας.	u v - u - u - u - - v -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ΜΕ. Ω θεοί, τι λεύσσω; Τίνα νέρτερον δεδόξε; ΟΡ. Συ γε είπας· γαρ κάκοις ου ζω' δε δέω φάρε. ΜΕ. Τάλας ὡς πυρίωσαι ανχυμηρὸν πλόκαμον. ΟΡ. Ουκ ἡ πεύσσων, ἀλλὰ τα ἤργα αικίζεται με. ΜΕ. Δε δείνον λεύσσεις διέρας κόρας ὄμματων. ΟΡ. Το σῶμα φρεύδον, δε το ὄνομα με λελόπτε με. ΜΕ. Ο σα αμορφία φανεῖσται μοι παράλογον. ΟΡ. Οδε είμαι φόνος της ταλαιπώρου μήτρος. ΜΕ. Ηκουσα· δε φίδιον ολιγάκις λέγειν κάκα. ΟΡ. Φειδόμιθ· δε κάκον δαίμων πλούσιος ες ἑμες. ΜΕ. Τι χρῆμα πάσχεις; Τίς νόσος ἀπόλλυσις; ΟΡ. Ἡ ξύνοις ὅτι σύνοιδα ἐργάσμενος δεῖνα. ΜΕ. Πᾶς φῆς; Το σάφες τοι, ου το μη σάφες σόφον. ΟΡ. Τε μάλιστα γε λύπη ἡ διαφθείρουσα με— ΜΕ. Γαρ ι θεοί δεῖν, ἀλλ' ὄμως ιάσιμος. ΟΡ. Τε μάλιστα, τιμωρίας δίμετρος μήτρος.

TRANSLATION.

MENELAUS. [Aghast.] Oh! ye Gods! What do I see? Whom of the dead do I behold? ORESTES. Thou hast truly spoken: for through my sufferings I live not:—yet view I the light.

MENELAUS. [Pitifully.] Miserable-man how bristled thou art in thy squalid hair! ORESTES. Not the appearance, but the deeds torment me!

MENELAUS. And horribly dost thou glare with the sunken orbs of thine eyes! ORESTES. The body is fled, but the name has not left me!

MENELAUS. O thine uncomeliness visible to me beyond-conception! ORESTES. Here I am, the murderer of my wretched mother!

MENELAUS. I have heard so: wherefore spare for-a-little the recital of thy woes. ORESTES. We do spare:—but in woes the deity is rich to me.

MENELAUS. What affliction art-thou-suffering? What malady is destroying thee? ORESTES. The conviction that I am conscious of having done dreadful-doings. MENELAUS. How sayest thou? Perspicuousness for-certain, not obscurity, is wisdom.

ORESTES. It is chiefly indeed remorse that destroys me—MENELAUS. For the goddess is dire, but nevertheless appeasable. ORESTES. And fits-of-madness, vindictive of my mother's blood!

887. Post φέδου ἢ distinguunt Brünckius, quem si séqueris, λίγον pro imperativo accipies:—sin minus, δέ τι subaudies cum Scholiaste. Porson. Yet we cannot take λίγον for the imperative bénā fide, but must understand θέλει, or some other imperative, if we cut off φέδου. This is invariably the construction wherever

the infinitive mood is used elliptically.
888. Aldus, against the metre, edited ιεὶ ιεῖ. If ιεῖ were the true reading then ιεῖ would be requisite.

391. In some MSS. we find τι for τοι.

394. Several editions and MSS. have μητρές Σ' ἀιματο, most familiarly as to the sense. Porson has followed Brünck.

ΜΕ. "Ηρέν δὲ λύστης πότε; Τίς ἡμέρα τότε;" 395   -   u -   - u   u -   u -   u -
ΟΡ. Εἰ οὐ τάλαινα μυτήριον τάφον.
ΜΕ. Πότερα κατ' οἴκους, η προσεδρεύων πυρᾶ;
ΟΡ. Νυκτὸς Φυλάσσοντα δύτειν ἀγαίστουν.
ΜΕ. Παρεῖν τις ἄλλος, ὃς σὸν ὥρθισεν δέμας;
ΟΡ. Πυλάδης, οὐ συνδέων ἄιμα καὶ μυτῆρος φόνον. 400   u -   u -   -   u -   -   u -   u -
ΜΕ. Φαγασμάτων δὲ τάδε ουσίαι ποιῶν ὅποι;
ΟΡ. "Ἐδοξεὶς οὐδεὶς τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας.
ΜΕ. Οἴδε ἂς ἔλεῖς, ὄντας τὸν βούλομα.
ΟΡ. Σεμναῖς γάρ εἰσπαιδεύτα δύπτορείςτε λέγειν.
ΜΕ. Αὐταῖς οι βακχεύοντις συγγενεῖ φόνη; 405   -   u -   -   u -   u -   u -
ΟΡ. Όμοις διαγωμῶν, ὃς ἐλαύνομαι τάλας.
ΜΕ. Όν δεινὰ, πάσχειν δεινὰ τοὺς ἱερασμίνους.
ΟΡ. "Αλλ' οἵτινι ἡμῖν ἀναφορὰ τῆς ἔμυθορᾶς—
ΜΕ. Μὴ θάνατον εἴπης· τοῦτο μὲν γάρ ὁν σοφόν.
ΟΡ. Φοίβος καλεῖσθας μυτῆρος ἵκεράξας φόνον. 410   -   u -   -   u -   -   u -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ΜΕ. Δε πότε ἡρέν λύστης; Τίς ἡμέρα πότε; ΟΡ. Εἰ οὐ τάλαινα μυτήριον τάφον.
 ΜΕ. Πότερα κάτε οἴκους, η προσεδρεύων πύρη; ΟΡ. Νύκτες φυλάσσοντα αγαίστουν δύτειν. ΜΕ. Τις ἄλλος πάρειν, οὐ φθίνειν τοι δέμας; ΟΡ. Πυλάδης, ο σύδρων αἷμα καὶ φόνον μυτῆρος. ΜΕ. Δε υπὸ ποιῶν φαγασμάτων οὐσίαι τάδε; ΟΡ. Εδοξεὶς οὖν τρεῖς κόρας πρόσφερες τούτη. ΜΕ. Οἴδε ἂς ἔλεῖς, δε οὐ βούλομαι σέμασαι. ΟΡ. Γερ σέμαναι απέτρεψε δι λέγειν εὐταίδεύτη. ΜΕ. Αὐταῖς βακχεύοντις σε σύγγενη φόνη; ΟΡ. Όμοις διάγωμα, ὃς τάλας ελαύνομαι. ΜΕ. Οὐ δύνα τους εἰργάσμενους δεινὰ πάσχειν. ΟΡ. "Αλλὰ οἵτινι ἡμῖν αὐτόφορα της ἔμυθορᾶς. ΜΕ. Μὴ θάνατον γαρ μεν τούτο ο σόφος. ΟΡ. Φοίβος καλεῖσθας ἵκεράξας φόνον μυτῆρος.

TRANSLATION.

MENELAUS. But when begannest thou the raving? What day was it then? ORESTES. On the-day I consigned my hapless mother to her tomb.

MENELAUS. Whether was it at home, or whilst sitting by the pyre?

ORESTES. By night whilst watching the gathering of her bones.

MENELAUS. Was any one else present, who supported thy frame? ORESTES. Pylades, our accomplice in my mother's bloodshed and death.

MENELAUS. But under what delusions art thou laboring in this instance? ORESTES. I seem to see three damsels like Night. MENELAUS. I know whom thou meanest, but I am not willing to name them. ORESTES. For they are awful: desist however from mentioning childish-scruples!

MENELAUS. Do these distract thee because of this kindred murder? ORESTES. Woes me! the persecutions, wherewith I a wretch am harassed. MENELAUS. It is not strange that the doers of strange deeds should suffer! ORESTES. But we have a where-to-refer the event—

MENELAUS. Say not death:—for indeed this is not wise. ORESTES. It was Apollo who commanded me to execute the murder of my mother.

396. Ιη οὐ τάλαινα μυτήριον τάφον, gl. Ιη ι ταλάινα μυτῆρος τάφον. But whether we are to understand "heaped up the tomb of my mother," or "heaped up my mother in her tomb," is uncertain: yet I imagine τάφος to be here put for τρυπή, and the signification to be, "placed my mother on her funeral pyre."

398. The true sense of *ἀναλύειν* in this verse is doubtful. Some render it "the collecting," and others, the "carrying off."

401. For φαγασμάτων in this verse, Aldus, contrary to MSS., printed in φα- μάτων, giving two prepositions, ιη and οὐδε, with one anabatautive.

404. Aldus and MSS. have ἀναλύειν οὐδετεράτω. Muagrave conjectured ιν- παλίτων, ιικτίς, τριτές, πυντίλιος: with ἀνατρέπειν for ἀνεργίον.

408. ἀποφέδ, literally, *transfer* or *reference*; but in English neither of these words conveys the original idea clearly.

ME. Ἀμαθέστερός γ' ὁν τοῦ καλοῦ καὶ τῆς δίκης.	- v-u- - v- - v-
CP. Δουλεύομεν θεοῖς, ὅ τι ποτ' εἰσὶν δι θεοῖς.	- v-u- - v-v v- v- v-
ME. Κατ' ὄντας ἀμύνει λοξίας τοῖς σοῖς κακοῖς;	- v-u- - v- - v-
OP. Μέλλει· τὸ διεῖσθαι τοιοῦτον φύσει.	- v-u- - v- - v-
ME. Πάσους χρόνου δὲ μητρές δίχνυται πνοαί; 415	- v-u- v- v- - v-
OP. Ἐκτὸν τόδ' ἡμαρτεῖται πυρὰ θεμιτὴ τάφου.	- v-u- v-v v- - v-
ME. Ὡς ταχὺ μετῆλθόν σ' ἀγρα μητέρος θεά.	- v-u- - v- v- v-
OP. Οὐ σοφὸς, ἀληθῆς δὲ εἰς φίλους ἔφυ φίλος.	- v-u- - v- v- v-
ME. Πατρὸς δὲ δὴ τί σ' ὀφελεῖ τιμωρία;	- v-u- v- v- - v-
OP. Οὐπών τὸ μέλλον δὲ ισον ἀπραξία λέγω. 420	- v-u- - v-v v- v- v-
ME. Τὰ πρὸς πόλιν δὲ πῶς ἔχεις, δράσας τάδε;	- v-u- v- v- - v-
OP. Μισουμέθ' ὄντως, ὥστε μὴ προστίνεψεν.	- v-u- - v- v- v-
ME. Οὐδὲ ἔγνωσας σὸν ἀγρα κατὰ νόμους χεροῖν;	- v-u- v- v-v v- v-
OP. Ἐκκλείομεν γὰρ δωμάτων, ὅποις μόλω.	- v-u- - v- v- v-
ME. Τίνες πολιτῶν ἴξαμιλλῶνται σε γῆς; 425	- v-u- - v- - v- v-
OP. Οἰαξ, τὸ Τροίας μῆσος ἀναφέρων πατρί.	- v-u- - v-v v- v-

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ME. Οὐ αμαθέστερος γε του κάλου καὶ της δίκης. OP. Δουλεύομεν θεοῖς, δι τι πήτε δι θεοῖς εἰσι. ME. Καὶ εἴτα ου λίθιας αμύνει τοις σοῖς κάλοις; OP. Μέλλει· δε τοιοῦτον φύσει λοτει τι θεῖσιν. ME. Δι τούτου χρόνου πνοαὶ μητέρος οιχώνται; OP. Τῷδε ἡμερα ἔπειτα πύρα τάφου ἐτί Σέργην. ME. Οὐ τάχυν θέλει μετήλθον σε ἀγρα μητέρος. OP. Ου σόφος, δε ἔφυν αληθῆς φίλος εις φίλους. ME. Δε τα πρὸς πόλιν πῶς ἔχεις, δράσας τάδε; OP. Μισουμέθα ὄντως, ὥστε μὴ προστίνεψεν. ME. Οὐδὲ χέροιν ἔγνωσας σὸν ἀγρα κάτω νόμους; OP. Γαρ εκκλείομεν δώματον, ὅποις μόλω. ME. Τίνες πολιτῶν εξαμιλλῶνται σε γῆς; OP. Οἰαξ, ανάφερων πάτει το μήτε Τροίας.

TRANSLATION.

MENELAUS. Being more ignorant forsooth than to know decency and justice. ORESTES. We-are-servants of the Gods, whatever those Gods be!

MENELAUS. And then does not Apólio assist thee in thy distresses? ORESTES. He delays:—but such by nature is aught divine.

MENELAUS. And what-length-of-time has thy mother's breath been gone? ORESTES. This day is the sixth:—her funeral pyre is still warm!

MENELAUS. How soon the Goddesses came on thee for thy mother's blood! ORESTES. I have not been wise, however I am a sincere friend to my friends. MENELAUS. But what now doth the avenging of thy father advantage thee? ORESTES. Nothing-yet:—and I call delay equal to non-performance. MENELAUS. But in regard to the city how standest thou, after committing this act. ORESTES. We are hated to-that-degree, that nobody speaks to us.

MENELAUS. [Looking closely.] Nor from thine hands hast thou washed the blood according to the laws? ORESTES. For I am shut out from the houses, whithersoever I go.

MENELAUS. Which of the citizens is striving to drive thee from the land? ORESTES. Οeax, imputing to my father the ill-will at Troy.

412. In Aldus and almost every MS. δι is omitted. Porson lays great stress on δι, and renders the verse: "Sérvi stūmū Debrum, quicquid tādēm sunt isti Dii."

418. The vulgate reading of this line is, ἐν σοφεῖ, ἀληθῆς δὲ εἰς φίλους ἔφυ κακός.

424. For ικαλλομεν which is warranted by MSS., Aldus edited ικαλλομεν.

426. Musgrave conjectured Τροία, and this did Brunck adopt. Porson explains τὸ Τροίας μήτος by "id quod propter Trōjam nātum est bātum." Οeax was brother to the unfortunate Pálamede—and represented his death by sowing dissension in the families of several of the Grecian princes after their return from Troy.

ΜΕ. Ευτῆκα· Παλαμήδους τοι τιμωρεῖ φόνος.	u - u u u - - u - - u u
ΟΡ. Όο γ' ὁν μετῆν μοι· διὰ τριῶν δὲ ἀπόλλυμα.	- - u - - u u u - u - u u
ΜΕ. Τίς δὲ ἄλλος; Ἡ που τῶν ἀπὸ Αἰγίσθου φίλων;	- - u - - - u - - u -
ΟΡ. Οὗτοι μὲν ἔργοι οὐσ', ἀντόλις ταῦτα κλέει. 430	- - u - - - u - - u -
ΜΕ. Ἀγαμέμνονος δὲ σκηνῆτρος ἵστορος ἔχειν πόλεις;	u u - u - u - u - u - u u
ΟΡ. Πάει, ὅτινες ζητεῖς ὃντας ἡμᾶς ἔτι;	- - u - - - u - - u u
ΜΕ. Τί δρῶντες, ὅτι καὶ σαφὸς ἔχεις θεωτεῖν ἔμοις;	- - u u u - u u u - - u -
ΟΡ. Φῦφος καθ' ἡμῶν δίσταται τῇδε ἡμέρᾳ.	- - u - - - u - - u -
ΜΕ. Φυγεῖν πόλιν τῷδε; Ἡ Θάσην, ἡ μὲν Θάσην; 435	u - u - - - u - - u -
ΟΡ. Θάσην ὁπότε ἀστῶν λευκίμη πετρέμαται.	u - u - - - u - u - u u
ΜΕ. Κατ' ὅνχῃ Φεύγεις, γῆς ὑπερβαλλὼν ὅρονς;	- - u - - - u - u - u -
ΟΡ. Κύκλῳ γάρ εἰλιστόσμεθα παγχάλκοις ὅπλοις.	u - u - - u u u - - u -
ΜΕ. Ιδίᾳ πρόδει ἔχθρον, ἡ πρόδει Ἀργείας χερός;	u u - u - - - u - - u -
ΟΡ. Πάρτων πρόδει ἀστῶν, ὁς θάνατος βραχὺς λόγος. 440	- - u - - - u - u - u u
ΜΕ. ΖΩ μάλιστος, ἥπεις ξυμφορας εἰς τόνσχατον.	- u u u - - - u - - u -
ΟΡ. Εἴς σ' ἀπέις ἡ μὲν καταφυγὴς ἔχει κακῶν.	- - u - - u u u - u - u -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ΜΕ. Ευτῆκα· φόνος Παλαμήδους τιμωρεῖ σε. ΟΡ. Όο γε οι μάτην μοι! διὰ τριῶν απόλλυμα. ΜΕ. Δε τις ἄλλος; Ἡποιοί τον φίλον Αἰγίσθου. ΟΡ. Οὔτος, ὁν τόλις τάπιν κλέει, ὕρεκώντι με. ΜΕ. Δε πόλις ἡρει σε ἔχειν σκηνήτρα Αγαμέμνονος; ΟΡ. Πάει, ὅτινες εις ἔτι οὗτοι ἔμοις ζητεῖς; ΜΕ. Δρῶντες τι, ὅτι τέ έργος εἴπιντον είμοις καὶ σάφες. ΟΡ. Φῦφος τηδεῖς ημερρά δίσταται κάτε βασιν. ΜΕ. Η Θάσην, η μὲν Θάσην; ΟΡ. Θάσην ὁπότε ἀστῶν λευκίμη πετρέμαται. ΜΕ. Καὶ οὐταίσι Φύγεις, ὑπερβαλλὼν ὅρονς γης; ΟΡ. Γαρ εἰλιστόσμεθα κύκλῳ παγχάλκοις ὅπλοις. ΜΕ. Προς ιδίᾳ ἔχθρον, η πρόδει Ἀργείας χερός; ΟΡ. Προς πάρτων ἀστῶν, ὁς θάνατος λόγος θεράχυς. ΜΕ. ΖΩ μάλιστος, ἥπεις εἰς το τόνσχατον ξυμφορας. ΟΡ. Εἰς σε ἡμιν έλαπις ἔχει κατάφυγας κάποιον.

TRANSLATION.

MENELAUS. I understand : the death of Pálamede is wreaking vengeance on thee. ORESTES. Wherein I at-least had no share :—however through three-persons I am undone. MENELAUS. But who else? Is it from the friends of Egísthus? ORESTES. They, whom now the city obeys, persecute me. MENELAUS. But does the city suffer thee to wield Agamémnon's sceptre? ORESTES. How—they who no longer suffer us to live? MENELAUS. Doing what, which thou canst relate to me as a clear-fact? ORESTES. Sentence will this day be passed upon us! MENELAUS. To be banished the state? Or to die—or not to die? ORESTES. To die at the hands of the citizens by the pelting stone. MENELAUS. And yet thou fleest not, escaping beyond the boundaries of the realm. ORESTES. For we are surrounded on-every-side by brazen arms! MENELAUS. In privacy by foes, or by the Argive hand? ORESTES. By all the citizens, that I die:—the tale is brief!

MENELAUS. Oh! unhappy-man, thou art come to the extremity of misfortune! ORESTES. Upon thee my hope builds her escape from ills.

427. Aldus and several MSS. have φέν. Some, φίνος. Porson regarded φένος as decidedly the best.

428. Brunck has ἴω, ἴω for ὥ γ' ἴω— and Aldus with many MSS. ὥκων.

429. Porson, nor without the authority of MSS. and Lexicographers, gives ἴων as one word. A distinction perhaps should be made between ἴων, ἴωτος, and ἴων, ἴωτη? Yet in neither instance, I

am inclined to think, ought the enclitic ἴων to be joined to the particle ὥ before it; because the penult of a word whereof the final syllable is long, unless it be by position, cannot have a circumflex.

430. Φῦφος καθ' ἡμῶν δίσταται, the vote or ballot will be carried against us.

431. Aldus, Brunck, and a few others prefer ὑπερβάλλων, the present:—badly.

432. Here Aldus gives χθονίς for χιρές.

'Αλλ' ἀθλίως πράσσουσιν ἴντυχὸς μολὼν μετάδος φίλοιστοισιν σῆς ἐντραξίας, καὶ μὴ μόνος τὸ χρηστὸν ἀπολαβόν ἔχει, ἀλλ' ἀντιλάζουν καὶ πόνων ἐν τῷ μέρει, χάρεταις πατρῷας ἱκτίνων ἐις ὃντας σε δεῖ. "Свορα γὰρ, ἔγον δὲ οὐκ ἔχουσιν ὃι φίλοι, οἱ μὴ ἐν ταῖσι συμφοραῖς ὄντες φίλοι.	445	- ν - - ν - ν - ν - ν - ν ν - ν - ν - ν - - ν - ν - - ν - - ν - - ν - ν - ν ν - ν - - ν - ν - ν - - ν - ν - ν - - ν - ν - ν - ν - - ν - ν - ν - ν -
ΧΟ. Καὶ μὴν γέροντι δεῦρ' ἀμιλλᾶται ποδὶ ¹ ὁ Σπαρτιάτης Τυνδάρεως μελάμπειπλος, κουρῆ τε θυγατρὸς πειθίμῳ κεκαρμένος. ΟΡ. Ἀπωλόμην, Μενέλαις· Τυνδάρεως ὅδε στείχει πρὸς ἡμᾶς, ὃν μάλιστ' ἀιδός μ' ἔχει ἐις ὅμματ' ἐλθεῖν, τοῖσιν ἐξειργασμένοις.	450	- ν - ν - ν - - ν - ν - ν - ν - - ν - ν - ν - ν - - ν - ν - ν - - ν - ν - ν - ν - - ν - ν - ν - ν -
Καὶ γάρ μ' ἔθεψε μικρὸν ὄντα· πολλὰ δὲ φιλήματ' ἰξέπλησε, τὸν Ἀγαμέμνονος παῖδ' ἀγκάλαισι περιφέων, Δέδα δὲ ἄμα, πιμέντε μ' ὃνδεν ἥσσον, ἢ Διοσκύρεν.	455	- ν - ν ν - ν - ν ν - ν - - ν - ν - ν - - ν - ν - - ν - ν - ν - - ν - ν - - ν - ν ν - ν - - ν - ν -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

'Αλλα μόλιον εὔτυχης πρασσοῖσιν ἀθλίως, μέταδοισιν φίλοισιν στις αντραξίας, καὶ μη ἔχει μόνος το χρηστὸν απόλαβον, ἀλλὰ αντιλάζουν πόνων καὶ εν τῷ μέρει, ἐκτίνων πατρῷας χάρεταις εἰς ὃντας σε. Γαρ ὁ φίλοις εχθύται ὄντας, δε οὐκ ἔγον, οἱ μη ὄντες φίλοι εἴτε ταῖσι συμφοραῖς. ΧΟ. Καὶ μην ὁ Σπαρτιάτης Τυνδάρεως γερόντι ποδὶ ἀμιλλᾶται δεῦρο, μελάμπειπλος τι κατέρμενον πάνθιμον κούρα θυγατρὸς. ΟΡ. Απωλόμην, Μενέλαις· ὅδε Τυνδάρεως στείχει πρὸς ἡμᾶς, εις ὅμματα ὃν ἀλεῖν αἰδοῖς ἔχει με μαλάστα, τοὺς ἐξειργάσμενος. Γαρ καὶ ἔθεψε με ὅταν μικρὸν δὲ ἐξειλάστη πάλλα φιλήματα, πειθέρεν αγκαλαισι τον παῖδα Αγαμέμνονος, τε ἄμα Δέδα, τιμώντε με ὅδεν ἥσσον την Διόσκυρον.

TRANSLATION.

Wherefore, being come prosperously-circumstanced among those that are faring wofully, impart to thy friends a share of thy good fortune ; and enjoy not singly the benefit which thou hast received, but undertake services also in turn—repaying paternal favors unto those thou oughtest. Because those friends have the name, but not the reality, who are not friends in untoward-events.

CHORUS. And lo ! the Spartan Týndarus with aged step is toiling hitherward, clad-in-a-sable-garment, and shorn in mournful tonsure for his daughter.

ORESTES. I am undone, Meneláus :—here is Týndarus making towards us, into whose presence to come, shame covereth me most-of-all, on account of the deeds done. Because, too, he nurtured me when I was little—and loaded me with many kisses, dandling in his arms, Agamémnon's boy ; and at-the-same-time did Léda—both of them honoring me nothing less than the twin-progeny-of-Jove.

444. In Barnes's edition we find τῆς for σῆς. The one may be as good as the other, but authority is in favor of σῆς. 454. ἀιδός μ' ἔχει, shame has or possesses me, i.e., overwhelms or covers me.

455. In a minority of MSS. ἡμερημάνιος occurs in lieu of ἐξειργασμένος.

458. For Δέδα, the nominative, Aldus has Λίδα, the dative. Léda was wife of Týndarus, king of Spárta; she was mo-

ther of Cástor, Póllux, Hélène, and Clytemnéstra, according to some mythologists—while others affirm that she was only nurse to Hélen, whose real mother, they say, was Némesis.

459. Léda's two sons, viz. Cástor and Póllux, were called Dió-cori, or Jove's twin-born, because they were reported to have been hatched from an egg impregnated by Júpiter.

‘Οἶ, ὃ τάλαινα καρδία, ψυχή τ’ ἴμε, 460 | - | u - || u - | u - || - | u -
ἀπέδωκε ἀμοιβάς ὁυ καλάς. Τίνα σκότος,
λάθος προσώπη; Ποῖον ἐπίτροπον νίφος
θύματι, γέροντος ὄμράτων φιέγων κάρας; | u - | u - || - | u - || u - | u -
X

ΤΥΝΔΑΡΕΩΣ.

Ποῦ ποῦ θυγατρὸς τῆς ἴμης ἵδω πόσιν 465 | - | u - || - | u - || u - | u -
Μενίλαος; Ἐπὶ γὰρ τῷ Κλυταιμιστρας τάφῳ 470 | u u - | u u u || - | u - || - | u -
χαλάς χιόμενος, ἐκλυνος ὡς ἱς Ναυτλίας
ηκος ξὺν ἀλόχυ, πολυιτεῖς σισωμένος.
“Ἄγετέ με· πέδος γὰρ δεξιὰν ἀντοῦ θέλω
στὰς ἀσπάσασθαι, χρόνον ἱσιδὸν φίλον.
ΜΕ. “Ω χαῖρε πρέσβει, Ζηνὸς ὄμράλεκτρον κάρα. 475 | - | u - || - | u - || u - | u -
ΤΥ. “Ω χαῖρε καὶ σὺ, Μενίλεως, κόδευμι ἴμός.
“Ἐα· τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὲν ἰδέντας.
“Ο μητροφόντης ὅδε πρὸ δυμάτων δράκων
στίλβει τοσάδις ἀστραπᾶς, στύγην ἴμός.
Μενίλαος, προσφθίγγει τῷ ἀνόσιον κάρα; 475 | u u - | u - || - | u u u || u - | u -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

‘Οἰ, ο πελατὰ κάρδια, τι ἔμι ψύχη, απεδάνα ει κάλας αμοιβάς. Τίνα εκέντω λάβα προσάπη;
Ποῖον νίφος θύματι προπέσθε, φύγων κέρας διμιατον μερότος; ΤΤ. Πω, πω ίδε Μενίλαον πέ-
σε της ἔμις θυγάτρος; Γαρ χιόμενος χιαρέπι το τάφῳ Κλυταιμιστρας, ἐκλυνος ὡς ήκοι εις Ναύ-
τλιας ξὺν ἀλόχυ, σισώμενος πολύτεκ. Αγετέ με· γαρ Σίνωστρα πρὸ δεξιαναύτου ασπάσα-
θαι εισιδῶν χρόνον φίλον. ΜΕ. Ω χαῖρε πρέσβει, κάρα ὄμράλεκτρον Ζήνος. ΤΥ. Ω χαῖρε και συ, Με-
νίλεως, έμι πεδίμενος. Εα· ἡ κατο το με εἴδεναι το μέλλον. Ο δέδε μητροφόντης δράκων στίλβει
πρὸ δέματων τοσάδις ἀστραπᾶς, έμι στύγην. Προσφθίγγει τῷ, Μενίλαος, ανόσιον κάρα;

TRANSLATION.

For which-kindnesses, O wretched heart, and thou my soul, I have given no handsome returns. [Distressedly.] What dark-veil can I take for my countenance? What cloud can I place before me, that I may avoid the glances of the old-man's eyes?

TYNDARUS. [Entering slowly and sorrowfully.] Where, where can I see Meneláus, the husband of my daughter?

For as I was pouring out my libations on the tomb of Clytemnéstra, I heard that he is come to Nauplia with his wife, safe through-a-length-of-years. [To the Chorus.] Conduct me to him:—for I long, stationed by his right-hand, to salute him—looking on my long-absent friend.

MENELAUS. O hail! old-man, thou personage partaking of the same bed with Jove! TYNDARUS, O hail! thou too, Meneláus, my kinsman.

Hey! What an evil it is not to know the future! This mother-slaying dragon [Pointing to Oréstēs.] glares before the house his pestilential gleams—my detestation! [Here Meneláus whispers something to Oréstēs.] Dost thou accost him, Meneláus, the unsanctified head?

467. Here Aldus has ίξει, in which he is borne out by some MSS., although in the greatest part the reading is ίξει.

470. Porson has in this line thought proper to transpose the second and third words, giving χαῖρε πρέσβει for πρέσβει χαῖρε. No one will deny that either expression is good—but still if Euripides wrote (as there is reason to think he did) πρέσβει χαῖρε, it is, to say the least of it, most un-

pardonably assuming in Porson to alter the order of the words, for the mere purpose of pleasing a modern ear.

472. Aldus assigns this and the two following verses, to Meneláus.

473. The expression μητροφόντης δρά-
κων, mother-slaying dragon, occurs again in line 1423, below. The Scholiast re-
marks, that in both these verses, δράκων,
dragon, is used for ιχνη, snake or viper.

ΜΕ. Τί γάρ; Φίλου μοι πατρός ἐστιν ἔκγονος.	- u - - u - u a u
ΤΥ. Κίνον γάρ ὅδε πίσυκε, τοιοῦτος γεγών;	- u u u u - u - u
ΜΕ. Πίσυκες· εἰ δὲ δυστυχεῖ, τιμητέος.	u - u - u - u - u
ΤΥ. Βιβαρβάρωσαι, χρόνος ὁν ἐν βαβαράροις.	u - u - u u u - u
ΜΕ. Ἐλληνικὸν τοι τὸν διμόθεν τιμᾶν ἀεί.	480 - u - - u u u - u
ΤΥ. Καὶ τῶν νόμων γε μὴ πρότερον ἵναι θέλειν.	- u - u - u u u - u
ΜΕ. Πᾶν τοῦξ ἀνάγκης, δοῦλον ἐστ' ἐν τοῖς σοφοῖς.	- u - - u - u
ΤΥ. Κέκτησον σὺν σὺ τοῦτ', ἵγαν δὲ ὃν κτήσομαι.	- u - u - u - u
ΜΕ. Ὁργὴ γάρ ἄμα σου καὶ τὸ γῆρας, ὃν σοφόν.	- u u u - u - u
ΤΥ. Πρὸς τόνδε σοφίας τίς ἀν ἀγάν οἶκοι πέρι;	485 - u u u - u - u
Ἐι τὰ καλὰ πᾶσι φανερὰ, καὶ τὰ μὴ καλὰ, τούτου τίς ἀνδρῶν ἴγνετ' ἀσυντάπερος,	- u - u u u u - u
ὅστις τὸ μὲν δίκαιον ὄντα ἰσκέψατο, ὅστις ἥλθεν ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἐλλήνων νόμον;	- u - u - u - u
Ἐπεὶ γάρ ἑξέπινεσσεν Ἀγαμέμνων βίον; πλήγεις θυγατρὸς τῆς ἑκῆς ὑπὲκ πάρεστα, ἀίσχιστον ἔργον, ὃν γάρ ἀινεῖσι ποτὲ,	490 - u - u - u u u - u

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ΜΕ. Γαρ τι; Ἐστὶ ἔκρως πάτρος φίλου μει. ΤΥ. Γαρ κινύν περόμενον δέδι, γένες τοιούτος; ΜΕ. Περόμενες δι τὸ δυστυχεῖ, τιμητέος. ΤΥ. Βιβαρβάρωσαι, αὐχρόνος ἐν βαβαράροις. ΜΕ. Τοι, Ἐλληνικον, ἀπ τίμαν τον διμόθεν. ΤΥ. Καὶ γε μη θέλειν εἶναι πρότερον τῶν νόμων. ΜΕ. Παν το εξ ανάγκης, ἐστι δούλον εν τοῖς σόφοις. ΤΥ. Συ την κεκτηστο τούτο, δε ἵγαν συ κτήσομαι. ΜΕ. Γαρ δρυ και ἄμα το γῆρας σου, ου σόφον. ΤΥ. Πρὸς τόνδε τις ἀγων αντοίοι πέρι σοφίας; Ει τα κάλα, και τα μετά, φάνερα πάσι, τις ἀνδρῶν γένετετρος τούτον, δέστι μενσικον το δικαιον, ούδε ἥλθε επι τον καίστον νόμον Ἐλλήνων; Γαρ ἑπει Ἀγαμέμνων εξεπνέεσσε βίον, πλήγεις ὅπει καρ της ἑκης θυγατρὸς, αἰσχιστον ἔργον, γαρ αἴποτε αἰπότε,

TRANSLATION.

MENELAUS. Because why? He is the son of a father who was dear to me. TYNDARUS. For from him did this fellow spring, being such as he is? MENELAUS. He did:—and, if he be unfortunate, he should be respected! TYNDARUS [Angrily.] Thou-art-become-a-barbarian, through having been long among barbarians! MENELAUS. Nay! it is the Grecian-fashion always to reverence consanguinity! TYNDARUS. And also not to wish to be above the laws. MENELAUS. Every thing arising from necessity is subservient to her among the wise. TYNDARUS. Do thou, then, hold this doctrine, but I will not hold it. MENELAUS. At-all-events anger, and with-it thine age, is not wisdom!

TYNDARUS. [To the Chorus.] With this person what controversy can there be about wisdom?—If what-actions are commendable, and what are not commendable be plain to all, what-one of men was ever more unwise than he, who hath not indeed regarded justice, nor acceded to the common law of the Greeks?

For when Agamémmnon had breathed out his life, smitten on the head by my daughter, a most-shameful deed, (for I will never approve of it.)

476. I am doubtful whether πατρὸς ἴστη, or πατρὸς ἴστην be really the true accentuation. If ἴστη be here emphatic, the emphasis upon it may be urged as a reason why it ought to retain its accent. Had the pronoun, which is the nominative to ἴστην, been expressed, the emphasis, I imagine, would have been on the pronoun. Porson gives πατρὸς ἴστη, and Musgrave, πατρὸς ἴστην, with a μ for a π by mistake. Some have δὲ ἴστην.

483. In one or two MSS. we find ἵγαν δὲ ὃν κατήσθομαι for ἵγαν δὲ ὃν κτήσομαι.

485. Various readings of this verse are met with:—chiefly idle fancies.

491. Aldus has γένει;—Barnes, γένετε.

χρῆ, ἀντὸς ἐπιθεῖσας μὲν ἄιματος δίκην ἐστις διώκοτ ⁹³ , Ικεταλυῖ τε δημάτων ματέρα, τὸ σῶφρον τ' ἔλαβεν ἀν τῆς ξυμφορᾶς, 495 καὶ τοῦ νόμου τ' ἀν τοῦ ίχετ ⁹⁴ , ἰνστήναι τ' ἀν ἦν. Νῦν δὲ ἡς τὸς ἀντὸς δαίμον ⁹⁵ ἀλθε ματέρα. Κακὸν γὰρ ἀντὸν ἴδικως ἥγονύμενος, ἀντὸς κακῶν ματέρ ⁹⁶ ἕγκεντο πτωσύ. 'Εργοσματ ⁹⁷ δὲ, Μενέλεων, τοσόνδις σε·	- - u u u - u - u - u - u - u u - u - - u - u - u - u - ματέρα, τὸ σῶφρον τ' ἔλαβεν ἀν τῆς ξυμφορᾶς, 495 καὶ τοῦ νόμου τ' ἀν τοῦ ίχετ ⁹⁴ , ἰνστήναι τ' ἀν ἷεν. Νῦν δὲ ἡς τὸς ἀντὸς δαίμον ⁹⁵ ἀλθε ματέρα. Κακὸν γὰρ ἀντὸν ἴδικως ἥγονύμενος, ἀντὸς κακῶν ματέρ ⁹⁶ ἕγκεντο πτωσύ. 'Εργοσματ ⁹⁷ δὲ, Μενέλεων, τοσόνδις σε·	- - u u u - u - u - u - u - u u - u - - u - u - u - u - 500 u - u - - u u u u - u - - - u - - u u u u - u - χρὸν τοῦδε πτωτέοντεις ὅμολικτος γυρὴ, κακεῖθ ⁹⁸ ὁ κείνου γενέμενος Φόνη Φόνος λύσις, πέρας δὲ ποιος κακὸν προσβάσιται; Καλῶς θέντο ταῦτα πτωτίες δι πάλαι·	- - u - - u u u u - u - - - u - - u u u u - u - - - u - - u u u u - u - - - u - - u u u u - u - 505 u - u - u - u u u u - u - - - u - - u u u u - u - - - u - - u u u u - u - - - u - - u u u u - u - ἵνες ὄμματαν μὲν ὅψιν ὅπερ εἴναι περιεῖν, ὅνδ' εἰς ἀπάρτημ ⁹⁹ , δοτις ἀλιμ ¹⁰⁰ ἔχων κυρεῖ· φυγαῖς δὲ στοῖν, ἀπταποτίειν δὲ μη.	- - u u u - u - - u -
--	---	---	--	-----------------------------------

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

Χρησίτω μὲν επιθεῖσας δίκην δίκητος δικάστη, τε ίκεταν μέτρησα δάμασταν, τε αὐτοῦ τοῦ σῶφρον της ξυμφορᾶς, καὶ τε αὐτοῦ εἰχετο τοῦ νόμου, τε αὐτοῦ εἴστεσσε. Δι τοῦ δίκης εἰς τοῦ δικαστητοῦ μέτρησα. Γαρ πάκια δημόσιας εἰστιν πάκια, αὐτος τρύπετο πάκιαν κτάνει μέτρησα. Δι τοσόνδις Μενέλεως ερίσοματ σε· εἰ γύρος δικαστητοῦ τόδε, καὶ δι πτωτέοντος πάκιαν κτάνει μέτρησα. Καλῶς δι πάτησες πάκια: εἴστετο ταῦτα· δοτις κύριες ἔχων ἄλιμα οὐκ εἴσηται πάρενται εἰς δικαστητοῦ, αὐδί εἰς απαντήμα· δογιστοὶ δι φυγαῖσι, δε μη απταποτίειν.

TRANSLATION.

it behoved him indeed to lay a solemn charge of bloodshed against her, following-up-the-accusation—and to thrust his mother forth from the palace,—and he would have taken the wise course in the calamity, and would have both held by the law, and have been justified. But now has he come to the same fate with his mother! For deservedly deeming her wicked, he has himself become more wicked in slaying his mother.

But thus much, Menelaus, will I ask thee:—if the wife, sharing his bed, were to kill this man, and if his son again shall-in-return-kill his mother—and afterwards he that is begotten of him shall expiate murder with murder, to-what-pitch at length would the boundary of these evils proceed?

Well did our sires of old lay-down these things:—him who chanced to have an attainer-of-blood they suffered not indeed to come within sight of their eyes, nor into their way:—they made him however atone by banishment—but they permitted none in-retaliation-to-kill-him!

493. Porson says: “χρῆ γ' Aldus, má-
lē: γ' omittit pars saltem MSS.”

494. For διώκοτ⁹³, *persequuntur*, which
is the reading of almost every MS., Mns-
grave edited διώκων τ', ac προσεγ⁹⁴—less
elegantly, or at least less idiomatically.

496. Brunck changed the first τ' into
γ', contrary to MSS. Porson's interpre-
tation of this verse is, “et cùm lègim ser-
vēret, tūm pīctātem,” which is far from li-
teral, although near to the meaning.

499. In Aldus and MSS. not a few, i-
γήττο stands before ματέρα, to the ruin of
the rhythm: for thus must either the se-
cond or fourth foot be an anapæst.

504. Aldus printed δι πτωτέοντος πάκιαν
MSS. generally.

507. ἄλιμα ίχετ⁹⁵, verbally, having blood
on him—synonymous with ἄιματος δικής
ἢ, being guilty of bloodshed.

508. Most MSS. and Aldus, have ἄιμα-
τος. Barnes has ικέτων, wrongly accented.

'Αι γὰρ οἵτις ἐμέλλει ἀπέξοθαι φόνῳ, τὸ λοισθιον μίασμα λαμβάνων χρεῖται.	510 u - u - u - u - - u -
'Εγεὶ δὲ μισῶ μὲν γυναικας ἀνοσίους, περάτην δὲ θυγατρίς, ὁ πόσιν κατέπιπαν.	u - u - - u - u - u -
'Ελένην τε τὴν σὴν ἄλοχον ὅπτος ἀνίσων, ὅνδ' ἀν προσείποιμ', οὐδὲ σὲ ζηλῶ, κακῆς γυναικὸς ἐλθόνθ' ὅντεκ' ἱει Τροίας πίδον.	- u - u - u - u - u -
'Αμυνῶ δ', ὅσον περ δυνατός εἴμι, τῷ νόμῳ, τὸ θηριώδες τοῦτο καὶ μιαφόνον παίνω, δὲ καὶ γῆν καὶ πόλεις ὄλλοις' ἀεί.	v - u - - u - - u -
'Ἐπει τίν' εἶχες, ὡς τάλας, ψυχὴν τότε, ὅτ' εἰξεβαλλει μαστὸς, ικτετινούσα σε, μήτηρ; 'Εγὼ μὲν ὃντις ἔδων τάκει κακὰ, δακρύοις γέροντος' ὄφθαλμῳ ἵκτηκα τάλας.	515 v - u - - u - - u -
'Ἐτι δὲν λόγοισι τοῖς ἴμοῖς δμορχόθει' μισεῖ τε πρὸς θέων καὶ τίνεις μητρὸς δίκας,	v - u - - u - - u -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

Τας ἀεὶ οἵτις εμέλλει πεκέσθαι φόνῳ, λάμβανον χέρειν το λοισθιον μίασμα. Δε ἦν μεν μίσος ανθρώπων γυναικας, δε πρότην θυγατρία, ἡ κατέπιπαν πόσιν. Τι οὐκοτι αἰνεσθαι Ελένην τη σὴν ἄλοχην, οὐδὲ αν προσείποιμι, οὐδὲ ζῆλο σε, ελθόντα αἱ πάσσοι Τροίας ὅντεκα κάκης γυναικός. Δε ἀμυνω τη νόμῳ, δύντερη εἴμι δύνατος, πειπον το θηριώδες καὶ μιαφόνον τοῦτο, ὡς ὄλλοις καὶ γῆν
καὶ πόλεις. 'Ἐπει τίνα φύχην εἶχες τότε, ὡς τάλας, ὅτε εἰξεβαλλει μαστὸς, ικτετινούσα σε, μήτηρ; 'Εγω μεν οὐκ θέω τα κάκηα, εκτίκο τάλας γερόντα οφθαλμον δάκρυοις. 'Ετι ου δμορχόθει τοις
έρωις λογοστοις' τε μισεῖ πρὸς θέων, καὶ τίνεις δίκας μητρὸς,

TRANSLATION.

For there would always be one person about to be attainted of murder, through his having taken into his hands the last defilement. Now I, in troth, abominant unhallowed women—and first of them my daughter, who slew her husband! In-like-manner never will I approve-of Helen thy wife, nor would I speak to her—neither commend I thee for going to the plain of Troy on a perfidious woman's account!

But I will uphold the law, as-far-at-least as I am able, putting-a-stop-to this brutish and murderous practice—which invariably ruins both country and state! [Addressing himself sternly to Orestes.] Because what feeling-of-humanity hadst thou then, O wretch, when she bared her bosom, supplicating thee, thy mother? I indeed, although I witnessed not the miseries-of-that-scene, do melt, unhappy man, mine aged eyes to tears. One thing, however, is-corroborative to my arguments—thou art both hated by the Gods and art-suffering vengeance of thy mother,

509. Aldus and MSS. not a few have ἐμέλλεις ἐξεσθαι. Heath defends ἐμέλλει, ἐξεσθαι. For φόνοι, some give φόνου: but ἐμέλλεις φόνου, as Musgrave most justly observed, signifies, “caedem aggredi,” and not “caedii obnoxius fore.”

510. Here instead of the dual number χρεῖον, Brunck from some MS. edited χρεῖον in the singular number.

511. Hic et infra 533, 539, ἵη δὲ in ἵης mutavit Brunckius, sine auctorātōte, et, ut puto, sine ratiōne. PORSON.

513. For τη in this verse MSS. and editions partially have δι.

514. οὐδὲ τε, rightly, and not οὐδὲ στι, as the pronoun is here emphatical. Since the time when I published the second edition of my Translation of the Medea, I have, upon the subject of enclitic pronouns, come over to Porson's views respecting their retention of the accent, if there be emphasis on the person. See my Epitome of Greek Prosody.

524. The vulgate reading is μισηγι.

μανίαις ἀλαίων καὶ φόβοις· τί μαρτύρων	525 u u - u - - u - u - u -
ἄλλων ἀκούεις δεῖ μ' ἄγ' ίσορροπή πάρα;	- u - - u - u - u -
‘Ως δύν αὐτὸν εἶδης, Μενέλαος, τοῖς τοῦτος	- u - - u - - u -
μὴ πρᾶσσον’ εἰνατί’, ὀφελεῖν τοῦτον θέλων.	- u - u - u - - u -
‘Ἐὰν δὲ ὑπὲρ ἀστῶν καταφορευθῆναι πέτροις,	- u - u - u - - u -
ἢ μὴ τείσαι Σπαρτιάτιδος χθονός.	530 - u - u - u - u - u -
Θεργάτηρ όμην θαυμοῦ ἵπαξεν εἴδικα,	u u - u - u - u - u - u -
ἄλλ’ ὅνχι πρὸς τοῦντον εἴκεδον ἡντὴν θανεῖν.	- u - - u - - u -
‘Ἐγὼ δὲ τάλλα μακάριος πίφοις’ ἀπέρε,	u - u - u - u - u - u -
πλὴν εἰς θυγατέρας τοῦτο δὲ δύνει εὑδαιμονῶν.	- u u - - u - - u -
ΧΟ. Ζηλότες, ὅστις ηντύχησεν εἰς τέκνα,	535 - u - u - u - u - u -
καὶ μὴ πιστόμονος ξυμφορὰς ἐκτήσατο.	- u - - u - - u -
ΟΡ. Ω γέρον, ἕγω τοι πρὸς σὲ δειμαίνω λίγειν,	- u u - - u - - u -
ὅπου σε μέλλω σήν τι λυπήσειν φέρεια.	u - u - - u - - u -
‘Ἐγὼ δὲ ἀνόστος εἰμι μητέρα κτανών,	u - u - u - u - u - u -
ὅστος δέ γ’ ἔτερον θρόνος τιμωρῶν πατέρων.	540 u u - u u - u u - u - - u -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

αλείσθητον μάναις καὶ φόβοις· τι δει με εποίειν ἄλλον μάρτυραν ἢ γε πάρα μίσεων; ‘Ως αὐτον οὐδεὶς, Μενέλαος, με πράσσει εὐάντια τοῖς θεοῖς, θάλων ὄφελον τούτον. Λιταφούμενοι πέτροις ὅποις δοτούν, οι μεταξύ των Σπαρτιάτων χύνονται. Δε ίση θεργάτηρ θεατός εἴδοικα, ἀλλα πωχὶ εἰκόνας αὐτῶν Σάρων προς τούτον. Τα ἄλλα δὲ γένοντα μαλαζίος ἀπέρε, πλὴν εἰς θυγάτερας δε τούτον αὐτούμονον. ΧΟ. Ζηλότες, ὅστις ηντύχησεν εἰς τέκνα, καὶ μη ειπήσαστο ειπήμονος ξυμφοράς. ΟΡ. Ω γέρον, ἕγω ται δειμαίνω λίγειν πρὸς σε, ὅπου μέλλω λυπήσειν σε τη στο φέρειν. Δε ἕγω εἴκα ανθεῖος κτάνω μίτερα, δι ἔτερον γε δοῖος τιμωρῶν θρόνος πάτερ.

TRANSLATION.

Wandering about with ravings and terrors—why must I hear from other witnesses what it is given me to see?

[Turning again to Menelaus.] That therefore thou mayest know, Menelaus, act not in repugnance-to-the Gods, through-thy-wishes to assist this man. But suffer him to-be-pealed-to-death with stones by the citizens, else set not thy foot upon Spartan ground.

For my daughter in dying met her deserts, but it was in no-wise fitting she should die by him!

In other respects, however, I have been a happy man, excepting in my daughters: but [Shaking his head.] in that-one I am not blest.

CHORUS. Enviable is the man, who has-been-fortunate in his children, and hath not experienced eventful calamities!

Orestes. [Humbly to Tyndarus.] Oh! aged, I really tremble to speak unto thee—whereby I am about to grieve thee—and thy spirit. For I am unhappy in that I slew my mother—but, in-another-point-of-view at-least, holy in avenging the name of my father.

528. For ἀργαλῶν τοῦτο θίλων, which is Aldus's reading, and likewise that of several MSS., some have τοῦτον ἀργαλῶν θίλων, preferably, I think: others for τοῦτο substitute ἀστήν.

529. This and the next verse are duplicates of verses 617, and 618, below. Some learned editors reject them here, but admit them after verse 616. Porson deemed them good in both situations;

and in this place not to be omitted, unless the two lines immediately preceding be cancelled with them.

536. Instead of λεπτήσατο, οθίσατο, one MS. has λιδηγάτο, επερπίτο:—ιντισήμονος ξυμφοράς, notable or signal calamities.

538. Elegans est Musgravii conjectura: δέων γε μέλλω σήν τι λυπήσειν φέρεια, πέριον & verisimilitudine abbōret; δέων γε enim habent Harl. MS. &c. Porson,

'Απελθέτω δὴ τοῖς λόγοισιν ἐκποδῶν, τὸ γῆρας ὥριν τὸ σὸν, ὃ μὲν ἐκπλήσσει λόγου, καὶ καθ' ὅδον ἔμι· τὸν δὲ σὸν ταρβῶ τρίχα. Τί· χρῆν μι δρᾶσαι. Δύο γὰρ ἀντίθεις δυοῖσι.	u - u - - u - u - u -
Πατέρη μὲν ἴψυτευσέ μι, σὸν δὲ ἵτικτε πάις, 545 τὸ περίεργον ἄρουρα παραλαβοῦστον ἄλλου πάρα· ἄντει δὲ πατέρος τέκνον ὅντις εἴη ποτε ἄν.	u - u - - u - - u -
'Ελογισάμην ὃντις τῷ γένους ἀρχηγύτη μᾶλλον μὲν ἀμύναι τῆς ὑποστάσης τρόφας.	u - u - - u - - u -
'Ει σὸν δὲ θυγάτην, μητέρ' ἀιδοῦμας λέγοιν, ἰδίαισιν ὑμεταίσιοις κόνυχι σώφροσιν, ἴεις ἀνδρὸς οὐτε λέκτρον· ἡν λέγη πακῶς ἱερίνην, ἐξεργάζοντο λέξην δὲ ὅμως· 'Αγνισθος οὐδὲ ἡ κρυπτὸς ἐν δόμοις πόσις. Τοῦτον κατίκτειν, ἐπειδὲ δὲ θυσα μητέρα,	550 - u - - u - - u -
ἀνόστια μὲν δεῦτον, ἀλλὰ τιμωρῶν πατέρι.	u - u - - u - - u -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

Απέλθεται δὲ ἐκποδῶν της λογοτελοῦσα το γέρας το σον, ὁ αυτήσοτε με λόγου, καὶ εἶμι πάτα δον δε τη τάρβω ση τρίχα. Τι χρην με δέσται; Γερ ἀγύριδες δύο δύον. Πάτηρ μεν εργάσατο με, δε τη παις ετίκτε, αρνύα παραλαβοῦσα το σπέρμα πάρα ἄλλου δε ἀντι πάτρος οὐτόπιον αν τέκνον. Οὐ ελογίσαμεν με μάλλον εμίναι το αεργεύση γένους της ἴσποτασης τρόφας. Δε δη ση θύγατηρ, αιδοῦμεν λέγων μάντεα, ιδούσι και σφέρονται ὑμεταίσιοι, οὐ εις λέκτραν ἀνδρος εμαυτού, τη λέγω κάκως επίνη, ἐξεργάζοντο δε ὅμως λέξην. Αγνισθος οὐ κρυπτός πόσις εν δόμοις. Τούτη κατίκτειν, δε επιδύσα μητέρα, δρων μεν απόσια, ἀλλα τιμωρῶν πάτερι.

TRANSLATION.

Let begone then out of the way of our words, that age of thine, which deters me from speaking, and I will proceed straight forward: but now fear I thy grey-hairs! [Assuming more confidence.] What could I do? For, marshal the facts—two against two! My father indeed begat me, and thy daughter did bear me, a glebe receiving the seed from another; for without a father there never could be a child!

I therefore argued—with-myself that I ought rather to aid the primary agent of my being, than the subsequent fosterer.

Now thy daughter, (I am ashamed to say my mother,) had with secret and far from chaste intercourse gone to the bed of another man: of myself, if I speak ill of her, shall I be speaking—but [Sighing.] nevertheless will I tell it: “*Egisthus was her private lover in the Palace.*”

Him I slew,—and after him I slaughtered my mother—achieving in troth unhallowed deeds, yet avenging my father!

542. For λέγου several MSS. have λέγιν. The meaning, indeed, is nearly the same, for if we read λέγιν, we must consider it as a substantive neuter indeclinable in the genitive case. Another lecture is φέρω, though less plausible.

543. καθ' ὅδον, along the path—a phrase, signifying, “straight on—without stop or deviation—trippingly.”

546. Hunc et 556 (remarks the learned Porson) suspectos habet Beckius, nullum, mēt quidem sententiā, jūre.

551. ὑμεταίσιοι, literally, *hymenials* or

nuptials, a sense not well adapted to our language: so again in v. 554, πόσις, *husband*, but more freely, *paramour* or *lover*.

555. Oréstēs does not here explicitly say whether he slew his mother for adultery with Egisthus, or for having murdered her lawful husband. Unless Clytemnéstra had killed Agamémnōn, it is probable that Oréstēs would not have killed her:—if, therefore, it was the murderer of his father, chiefly, that the son avenged, the poet has not expressed the plea clearly nor happily.

'Εφ' ὅτε δὲ ἀπιλαῖς, ὃς πιτρυθῆται με διῖ,	- u - - u - - u -
ἀκοσσοι, ὃς ἄπασαι Ἑλλάδ' ὀφεῖται.	- u - u - u - u - u -
'Ει γὰρ γυναικεῖς οἵς τόδ' ἔχουσις θράσους,	560 - u - u - u - u - u -
ἄνθραξ Φοινίσσης, καταφυγὰς ποιούμεναι	- u - u - u - u - u -
οἵς τέκνα, μαστοῖς τὸν ἔλιον θρέψασαι,	- u - u - u - u - u -
ταῦτα ἐνδὺ ἀυταῖς οὐτὶς ὁλλάναι πέθεις,	- u - u - u - u - u -
ἰπίκλαψι ἵχούσταις ὃ τι τύχει. Δράσας δὲ τοῦ	u - u - u - u - u - u -
διού, ὃς σὺ κορποῖς, τόδ' ἴπανσα τὸν ὄμοιο,	- u - - u - u - u -
μωσῶν δὲ μητρές ἰδίκους ἀπώλοσα,	565 - u - u - u - u - u -
ἥτες μεθ' ἐπλοι ἄρδε' ἀστριτ' οὐδεὶς δωμάτων,	- u - - u - u - u -
πάσης ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάτην,	- u - - u - u - u -
προΐδωμι, καὶ οὐκ ἕσσος ἀκήρωτος λέχος.	- u - u - u - u - u -
'Επεὶ δὲ ἀμαρτοῦσ' ἥσθιτ', δυνχ ἀντὴ δίκαιη	u - u - - u - u - u -
ἰτίθεις, ἄλλ' ὃς μὲν δίκαιη δοῖς πέθεις,	570 u - u - - u - u - u -
ἰζημάνιοις πατέραις κατέκτειν θάνατον.	- u - u - u - u - u -
Πρέδη θάνατος, οὐ ἐν καλῷ μὲν ἀμυνόσθη θάνατος,	- u - u - u - u - u -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

Δι ίτι δε απολαίς ὃς δι με πετρωθήσαι, αποίσοι, ὃς ἀφελι ἀπέσταται Ἑλλάδα. Γαρ ει γυναικεῖς ἔβοιται με τόδη θράσους, φοινίσιν ἄνδρας, ποιούμεναι καταφυγὰς οἵς τέκνα, θρέψασαι τοι ὄμοιον μάστον, ας τη αγάπαις πλέον ἀδένια πέθεις, τρύπους τι επικλέμα δ τύχει. Δι διον δράσας δέποι, ος τοι εἴμασσι, πεισας τον τόδην πέριον, δι μέλον μόντοιον ἀπόδοσαι, θτις προϊδώμενος απότεταις σάρπειας δέρματαν μέτρα δικλει, στρατηλάτην γῆς Ἑλλάδος, και εις εοντας λέχος απέρτωτο. Δι ίτι δεστρού αμαρτούσαι, εις επιθέμα δίκαιην αντη, ἄλλα ὃς με πέθεις δίκαιη, οὐδειώτες και απατάταις ήσσοι πέθεται. Πρέδη θάνατος, ει εν καλῷ μετρηθήσθη θάνατος,

TRANSLATION.

But in-respect-of those-things-for-which thou threatenest that I must be stoned, hear, how I shall benefit all Greece.

For if women shall arrive at that-pitch of boldness as to murder the men, making good their escape in-regard-of their children, by seeking-to-captivate pity with their breasts, it would be to them a mere nothing to kill their husbands, having any pretext that might chance.

Now I, having done direful doings, as thou statest, have put a stop to this practice; for detesting my mother deservedly I slew her, who had betrayed her husband absent from home in arms, the commander-in-chief over the whole land of Greece,—and kept not his bed undefiled!

[With indignation and vehemence.] And after she perceived she-had-done-wrong, she inflicted not vengeance on herself, but, that she might not from her husband suffer vengeance, she maltreated and slew my father. By the Gods, (in no good-cause, indeed, have I named the Gods,

557. For δι, some MSS. have χρή, and others δι. One, it is said, has λεγεῖν.

561. τὸν θανατηρίαν, literally, hunting after pity—seeking for commiseration or compassion.

562. ἀλλάναι πέριον, literally, to destroy their husbands.

564. οὐ εὐ νομεῖται, as they dost boast or brag—as thou angrily-givest-out—as thou pompously-chargest: τοῦτο ιτωρεῖ τὸν τίκτον, literally, I have arrested this law, that is, I have stayed this practice.

565. ιτωρεῖ: must be construed with δι-

πέριον—not with the participle μωσῶν: et bido-habens mātrēm, fūdē dām pērdidī.

568. ιτωρεῖ—Aibus: et latrūtūm infra ver. 691, sibi tot cōdices suffragantur, ut Brūckium ad anapaēstnm 410 pēdi re-donādūm pēnē pertulerint. PERSON.

569. ιτι δὲ ἀμαρτοῦσ' ἥσθιτ', δι τὰν αἰτητας περισσει, but when she persisted or felt she had done wrong—literally, having err'd or sinned, a Greek idiom: so likewise in the Medea, verse 26, γρετε' οὐδημάτιν, self she was unjustly treated.

571. ιτωρεῖ, she punished or ill-used.

φόνον δικάζων, εἰ δὲ δὴ τὰ μητέρος	- u - - u - u - u u
σιγῆς ἐπήνουν, τί μ' ἀν ἔδρασ' ὁ κατθανῶν;	- u - - u - u - u u
Όυκ ἄν με μασῶν ἀνεχόμεν' Ερινύσσου;	575 - u - - u - u - u u
Ἡ μητρὶ μὲν πάρεστι σύμμαχοι Θεῖαι,	- u - u - u - u - u u
τῷ δὲ ὁν πάρεστι μᾶλλον ὑδικημένω;	- u - u - u - u - u u
Σύ τοι φυτεύσας θυγατέρ', ὁ γέρον, κακὴν,	- u - - u u u - u - u u
ἀπώλεισάς με· διὰ τὸ γὰρ κοινόν Θράσος,	- u - u u u u - - u u
πατρὸς στεφηθεὶς, ἐγενόμην μητροκτόνος.	580 - u - - u u u - - u u
Όρες; Όδυσσεών ἀλοχοῦ δὲ κατίκταν	- u - - u u u - u u
Τελέμαχος· ὃν γὰρ ἐπεγάμει πόσις πόσιν,	- u - u u u u - u u
μίνις δὲ ἐν ὅσιοις ὑγίεις ἴνναστήριον.	- u - - u u u - u u
Όρες; Απόλλων ὃς μετομφάλονς ἔδρας	585 - u - - u - u - u u
ταίνια βροτοίσι στόμα ἰμβει σαφέστατον,	- u - u - u - - u - u u
ἢ πιθόμεισθα πάνθ', δοῦ ἀν κεῖνος λέγην·	- u - u - u - - u - u u
τούτῳ πιθόμενος, τὴν τεκοῦσαν ἔκταν.	- u - u - u - u - u - u u
Ἐκεῖνος ὑγεῖσθ', ἀνδρῶν, καὶ κτείνετε.	587a - u - - u u u - - u u
Ἐκεῖνος ὥμαρτ', δοκ ἴγ' τί χρῆν με δρᾶν;	- u - - u - u - u - u u

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

δικάζων φόνον, δε ει διγενειαν επήνουν τα μάτηρος, τι αν ὁ κάτθανων έδραστι με; Όυκ αν μέσον μει ανεχομεν Ερινύσσου; Η μάτηρ μει θείαι παρεστι σύμμαχοι, δε ει παρει το μάλλον ιδιαίματων. Συ τοι, ω γιρον, φυτεύεις κακην θυγατέρα, απώλετας με· γαρ, δια το θράσος κείνης, στεφθεις πάτρος, εγναψει μητροπονον. Όρες; Τελέμαχος· ον κατίκταν αλοχον Οδυσσεως, γαρ οι επέγαμει πόσις πόσιν, δε ειναστήριον μετιν ηγιειν οι οικει. Όρες; Απόλλων δραν μετομφαλον. Έδρας, νέμει σαφίστα τον στόμα βροτοίσι, οι πιθόμεισθα πάντα, δσα αν κείνος λέγην, τούτῳ πιθόμενος, ἔκταν την τεκούσαν. Ηγείσθε εκεῖνον ανδρῶν, και κτείνετε. Εκεῖνος ὥμαρτε, εικ δρην τι χρην με δρᾶν;

TRANSLATION.

justifying murder,) but if I had even by-my-silence approved my mother's actions, what would he, the deceased, have done to me? Would he not, abhorring me, have harassed me with the Furies?—Even to my mother indeed are those Goddesses present as allies, and would they not have been present to him the more injured-person. Thou then, Oaged man, by begetting an impious daughter, hast ruined me: for I, having through her audacity been bereft of my father, am become a matricide!

Seest thou? Telémachus slew not the wife of Ulysses, for she wedded not husband on husband, but her nuptial-bed continues unpolluted in the palace! Seest thou i Apόllo, who (inhabiting the central mansions) gives the clearest declaration to mortals—whom we obey in-all-things, as many as he may intimate,—in him confiding slew I her that bare me. [Impassionately, but appearing relieved.] Account him unholy, and kill him! It was he who did-wrong, not I:—what could I do?

573. φόνον δικάζον, justifying murder, or pleading in justification of murder.

579. Aldus and MSS. not a few, have διὰ γὰρ τὸ, altogether inconsistently with the metre.

581. In several MSS. and editions, including that of Aldus, the reading is, ὁρῆς Όδυσσεών ἀλοχον; Dost thou see Ulysses's wife? But this punctuation is horrible. Όρες, both here and again in verse

584, constitutes a sentence: viz. "Seest thou?" or, "Mark!"—In room of iu κατίκταν, several copies have δια το θράσον. Brünck, to suit the point of interrogation after δαλοχον, edited δια το θράσον.

584. Aldus's reading is: ορες; δια το θράσον, δι μ—

587. We have here two verses of this number:—I have not altered them, that the lines may tally with Porson's.

"Η δέκα ἀξιόχρειν, δὲ θεὸς ἀναφίεστι μοι μίσουσα λύσαι; Ποιὶ τις δῦνετ' ἀν φύγοι, ἢ μὴ κελεύσας ἐνστάτι μηδὲ θανεῖ;	590	--- v- -vv vvv v- v-
'Ἄλλ' ὁς μὲν ὄντι ἔν, μὴ λήγ', ἐργασταί τάδε, ἥμπι δὲ τοῖς δράσασι οὐκ ἴνδαιμόνις.		--- v- -v- v- - v-
Γάμοις δὲ σσοις μὲν ίν καθιστᾶσιν βροτῶν, μακάριος ἀλώρ' ὅτι δὲ μὴ πίπτουσιν ἕν, τά τ' ἔνδον εἰσὶ, τά τε θύρας δυστυχεῖς.	595	v- v- v- v- - v-
ΧΟ. 'Αἱ γυναικεῖς ἵματοδὰν ταῖς ἔμφοροῖς ἴφυσαι ἀνδρῶν, πρὸς τὸ δυστυχότερον.		v- v- v- v- - v-
ΤΤ. 'Ἐπειδὲ θρασύναι, καὶ οὐκ ὑποστέλλει λόγη, ὄντων δὲ ἀμείβεις μ', ὥστε μ' ἀλγῆσαι φρίσας, μᾶλλον μ' ἀτάψις ἐπὶ σὸν οἶκονθεῖν φύσον.	600	--- v- -v- v- - v-
Καλὸς πάρεργον δὲ ἀντὸ δύσσομαι πόνουν, Δι' οὖντος ἄλθος, θυγατρὶ κοσμήσων τάφον, Μολὼν γὰρ εἰς ἱκανῆτον Ἀργείων ὄχλον, ἴκοντα, οὐκ ἄκοντα, ἐπισείσων πόλιν,	605	v- v- -v- v- - v-

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

Η οὐκ ἡ θεὸς αξιόχρειν μοι αναφέροταί μιάσμα, λύσαι; Ποιὶ οὐρ ατ τις ἔτι φύγοι, εἰ πελεύσας με
ἵστεται με μηδὲ θάνετον; Ἄλλα μη λήγε μεν ἂν; τάδε ειργάσται οὐκ εν
διαίται με τὸν θάνατον μεν γέμειν τον καθεστάσι, αἰτον μακάριον· δι' ὃς με πιπτεῖντο ειν, εἰσὶ^{το}
δυστυχεῖς τα τὸν, τα τὸν θύρας. ΧΟ. Γυναικεῖς, εφύσαι ἐπὶ ἵματοδῶν ταῖς ἔμφοροῖς ἀνδρῶν,
πρὸς τὸ δυστυχότερον. ΤΤ. 'Ἐπειδὲ θρασύναι, καὶ οὐκ ὑποστέλλει λόγη, δι' ὃντος αἰτεῖται με, ὥστε
αλγητοί με φέτες, απάνθει με μάλλον εἰδίθειν εἰτο σφίντον. Δι' αὐτό δύσσομαι παλὸν παρέργον
πόνουν δύναται εἰνάθετον, περιφέσαι τάφον θύγατρι. Ταξ μολὼν εἰς εικαλεῖτον ὄχλον Αργείων, επισεί-
σαι πόλιν, ἐποντα, οὐκ αποντα,

TRANSLATION.

Is not the God sufficient for me, referring it to him, to-do-away-with
the pollution? Whither, therefore, can any one yet flee, if he who com-
manded me shall not rescue me from death? Nevertheless say not in-
deed that these-things have been achieved "not fitly," but to us who
did them, "not auspiciously."

For, to as many of mortals in troth as nuptials are happily constitut-
ed, life is blissful:—but to them to whom they evene not well, they are
untoward both in respect of the affairs at home, and of those abroad!

CHORUS. Women were born to be always in the way of the fortuities
of men, for the greater-misluck.

TYNDARUS [*To Orestes.*] Since thou art bold, and yieldest not to my
words, but thus answerest me, so as to grieve my spirits, thou wilt in-
flame me the more to urge for thy death. [Seeming firmly resolved.] But
this I shall rate a handsome supplement to the labors for which I came
out, going to deck my daughter's tomb. For repairing to the convok-
ed multitude of the Argives, I will rouse the state, willing or not willing,

599. Αξιόχρειν, i. e., Αξιότερον—ικάνον.

591. Aldus and MSS. have ι καταίσθαι.
Porson, however, writes thus:—"delē-
vi articulum, ut ἡ διάλεκτος περιτάτην τονοῦ.
Māle edidere Brünckius et Beckius, l.
μὴ ὄνταλισθαι; ex Markländi conjecturā
ad Sapplices, 109. Séd ista sive crasis

sive elicio nūquām Græcis cōgnita est.
598. In a few MSS., indeed, the read-
ing is δυστυχίστατο, inappropriately.

600. Brunck from MSS. edited φέται;
Aldus, from other MSS., φέται.

601. For ιτι in this verse, the Harleian
MS. has ωτι.

σοὶ σῇ τ' ἀδελφῇ λεύσιμον δοῦναι δίκην.. | - - | u - || - | u - || - | u -
 Μᾶλλον δ' ἵκειν σοῦ θανῖν ἐστ' ἄξια, | - - | u - || - | u - || - | u -
 ἂν τὴν τεκούσῃ σ' ἡγείωσ', εἰς ὅντις ἀπὸ⁶¹⁰ | - - | u - || - | u - || - | u -
 πέμπουσαν μέθους ἵππη τὸ δυσμενίστερον,
 ὀμήσατ' ἀγγείλλοντα τ' Ἀγαμέμνονος,
 καὶ τοῦθ' δι μισήσιαν Ἀιγίσθου λέχος
 δι νέρτεροι θεοί· καὶ γὰρ ἴνθάδ' ἦν πικρόν,
 ἵνας ὑφῆψι δὲ μὲν ἀπηφαίστη πυρί.
 Μενέλαος, σοὶ δὲ τάδε λέγων, δέράσω τε πρός. | u - | u - || - | u - || - | u -
 'Ει τὸν μόνον ἔχος ἴναριθμεῖ, καὶ δέος τ' ἔμδε,⁶¹⁵ | - - | u - || - | u - || - | u -
 μὴ τῷδ' ἀμύνειν φόνον, ἵντερτίον θεοῖς,
 ἵνα δ' ὁπ' ἀστῶν καταφονευθῆναι πικροῖς,
 ή μὴ πίσταις Σπαρτιάτειδος χθονές.
 Τοσαῦτ' ἀκούσας, ίσθι, μηδὲ δυσσύνεις
 ἵλη, παρώντας ινστείστερον φίλους.⁶²⁰ | - - | u - || - | u - || - | u -
 'Ημᾶς δ' αἴτ' ὅικεν ἄγετε τῶνδε, πρόσπολοι.

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

δούναι λεύσιμον δίκην σοὶ τε ση ἀδελφῇ. Δε εκείνη ἐστι μάλλον ἄξια θάνιν σου, ἡ πυρίωσις σε τη τακούσῃ, ἀλλα πικρόνος, εἰς ὅντις μετανιώσει το δυσμενίστερον, αγγείλλοντα σπίρατα του Αγαμέμνονος, καὶ τούτο ἂν νέρτεροι θεοί μετανιώσιαν λέχος Αιγίσθου γαρ καὶ ἴνθαδε πικρόν, ἵνας ὑφῆψι δέοντα πικρόν απηφαίστη. Δε σοὶ, Μενέλαος, λέγω τάδε, τε πρός δέράσων ει νέρτεραι το ἔμδε χθονος, τε ἔμοις ἄδειος, μη αμύνειν φόνον τῷδε, τοντίον θεοῖς, δι τα καταφονευθῆναι πέτροις ἵνας ἀστῶν, τε μη πίσταις Σπαρτιάτειδος χθονές. Ακούσας τοσαῦτα, ίσθι, μηδὲ ἵλη δύσσυνεις φίλους, παρώντας ινστείστερον. Δε, πρόσπολοι, ἄγετε ήμας ἀπό τάπεικαν.

TRANSLATION.

to inflict pelting vengeance upon thee and thy sister. For she is more worthy of death than thou—she who irritated thee against thy mother, by always pealing in thine ears, words tending unto more-hatefulness; relating dreams she had had of Agamémnon—and this likewise, that the infernal Gods detested the bed of Ἑρίσθου, (for even here it was offensive,) until she had set the house in a blaze with fire more-intense-than-Vulcan's.

[To Meneláos.] But to thee, Meneláus, say I this, and moreover I will do it. If thou regard my dislike—and my affection—ward not off death from this man, in-opposition-to the Gods, but suffer him to-be-pelted-to-lifelessness with stones by the citizens, else set not thy foot upon Spartan ground.

Having heard thus much, begone, nor take to thyself the impious for friends, rejecting the more pious. [To his Pages.] But conduct us, attendants, from these mansions! [Exit Týndarus uncivilly and abruptly.]

606. δοῦναι δίκην, quod alibi férē sónat poénas péndere, judicium subire, hic rarisimo tuis pónitur pro eódem própè, quod Latinè dicitur jūs dāre vel réddere. PORSON.

609. ἵππη τὸ δυσμενίστερον, on to the more hateful, that is, to greater and greater hatred or dislike, similarly to πρὸς τὸ δυστριχέτον, in verse 598, above.

614: For δι in this line, Brünck edited δι on the conjecture of Musgrave. But

with reference to Brünck's rejection of δι, Porson very facetiously says, "ādō file (Brünckius) hinc particulæ irātus est, ut éam férē ab Oréstes expulerit," so angry was he with this particle, that he almost drove it out from the *Oréstes*: then quoting verse 1891, below, Ορέστα, σοὶ δι, &c., he adds, "cui ipse Brünckius, caéde, nt vidétur, saturatus, pepérctit," which even Brünck himself, being glutted, as it seems, with slaughter, spared.

OP. Στεῖχ', ὃς ἀθορύβως ὁὔπιστος ἡμῶν λόγος πρὸς τόδε ἵκεται, γῆρας ἀποφυγῶν τὸ σύν.	- υυυ - υ- -- υυ
Μενέλας, ποῦ σὸν πόδες εἰπὲ συνιοίσῃ κυκλεῖς, διπλῆς μερίμνης διπτύχους ἴών ὁδούς;	625 υ- υ- -- υ- υ- υ-
ME. "Εασον" εἰς ἰμαυτῷ τι συνιούμενος, ὅπερ τράπενται τῇς τύχῃς, ἀμυχαῖον.	υ- υ- -- υ- υ- υ-
OP. Μή ειναι πίραινε τὴν δόκησιν, ἀλλ', ἴμοὺς λόγους ἀκούσας πρόσθε, βουλίουν τότε.	υ- υ- -- υ- υ- υ-
ME. Λίγος· εἴ τοι γὰρ οὕτας· εἰστι δὲ ἔτι σιγὴ λόγουν 630 κρίσισιν γίνεσθαι, εἰστι δὲ σιγὴς λόγος.	υ- υ- -- υ- υ- υ-
OP. Δέγοιμι· ἂν ηδονή τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων ἐπιτροποθίην είστι, καὶ σαφῆ μᾶλλον εἰλέσθι. Ἐμοὶ σὸν τῶν σῶν, Μενέλαιος, μηδὲν δίδον·	υ- υ- -- υ- υ- υ-
ἄλλας εἰς, ἀπόδος, πατέρος ἴμου λαβεῖν πάρα. 635 Οὐ χρήματ' εἴποις χρήματ', οὐ πυχνὸν ἥματι σώσῃς, ἀπέρ μοι φίλτατος εἰστὶ τοῖς ἥμασι.	υυυ υυυ υυυ υ- υ- υ-

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

OP. Στεῖχε, ὃς ἐπικαὶ λόγος μητοί, απέβηγεν τοῖς γέρεσι, ξέντα πρὸς τόδε αθόρυβως. Μενέλας, παῖδες στον πόδα εἴσι συνεῖς, λεπτοτυχῶς δέως διπλεῖς μαζίμας; ME. Εάσοντος συνιούμενος τοῖς φραύτοις, αμύχανος ὅπερ τῆς τύχης τραπέμει. OP. Μή νοι πίραινε την δικήσιν, ἀλλα, περδοθεὶς ακούσας ἑρωὶς λόγους, τότε βουλίου. ME. Λίγος· γαρ εὐ τίκας· δε εἰστι ὁ σίγης αὐ γανότο πρεπέλλει λόγος, δε ἴστι ἀλλος σίγης. OP. Ήδη αὐ λαγωίαις· τα μάρτυρα δέπτροσθιν τῶν σμικρῶν λόγων, καὶ μᾶλλον σάφει εἰλέσθι. Δίδων σον ερωὶς μήδεν, Μενέλαιος, των σων· δε ἀ ἱλασει, λέσσων πάρα ἑμαυ πάτερος, ἀπόδος. Οὐταίσια χρήματα· χρήματα, πο σάσης ἔμπτ φύγει, ἀπέρ

ἴστη μοι φίλτατα ταῖς ἥμασι.

TRANSLATION.

ORESTES. [Looking after him scowlingly.] Depart, that the remainder of our speech, escaping thine age, may reach this man uninterrupted! [To his uncle, pertly.] Meneláus, whither wheelest thou thy foot in thought, entering on a double path of double care?

MENELAUS. [Absorbed in very deep reflection.] Allow me:—pondering something in mind within myself, I am perplexed to which side of fortune I shall turn me.

ORESTES. Do not now make-up thy opinion,—but, having first heard my words, then deliberate.

MENELAUS. Say on:—for thou hast rightly spoken:—yet there are times where silence may be better than utterance, and there are, where utterance may be better than silence!

ORESTES. I will now speak:—long orations are before short ones, and are more intelligible to hear.—Give thou to me nothing, Meneláus, of thy possessions: but what thou receivest, getting it at the hands of my father, return to me. I mean not riches:—[Retractingly.] riches, if thou wilt save my life, which are the dearest to me of my enjoyments!

622. Ηταὶν διαν λόγος, the speech coming on to us—the rest of my harangue.

624. ποῦ σὸν πόδες εἰπὲ συνιοίσῃ κυκλεῖς; Quid tibi pédem ad cogitationem? freely, which doth thou room in thought?—For κυκλεῖς several MSS. and editions have κυκλεῖς, faultlessly.

626. One MS., at fewest, has λιαυτῷ, which Porson says:—“múltis exortári pótterat: hoc énīm prouónem ómninum personárum commúnē est.”

628. μά νο πίραινε τὴν δίκην, verbátim,

ne nunc perficias tu cogitationem vel opinioneū tamen: freely, suspend thy judgment.

633. ιπτροθήιστι—are (in comparison with) before: that is, are preferable to.

'Αδικῶ; Λαβεῖν χρέον μ' ἄγτι τοῦδε τοῦ κακοῦ ἀδίκων τι παρὰ σοῦ· καὶ γὰρ Ἀγαμέμνον πατὴρ ἀδίκων ἀθροίσας· Ἐλλάδ', ἦλθ' ἵετος, 640 ὅντα ἐξαμαρτὼν ἀντός, ἀλλ' ἀμαρτίαν τῆς σῆς γυναικὸς, ἀδικίαν τ' ἱώμενος. Ἐπειδὴ τὸ δέ τοῦτο ἡμῖν ἀπολάθειοι ἔχοντες. 645 'Απότοισον δύοις μοι ταυτῷ, τοῦτ' ἵετο λαβεῖν, μίαν ποιήσας ἡμίσεαν ἡμῶν ὑπερε, σωτήριος στάς· μὴ δίκ' ἐκπλήσσας ἔτη. Άλλ' οὐλίς ἴλαβε σφάγιον· ἐμῆς διοσπόρευον, 650 ἴον σ' ἔχειν ταῦθ' Ἑρμιόνην μὴ κτείνει σύ. Δεῦ γάρ σ' ἐμοῦ πράσσοντος, ὃς πράσσων ταῦν, πλέον φέρεσθαι, καμὲν συγγράμμην ἔχειν.	u u - u - - u - u - u - u u - u u u - u u u - u - u u - u - - u - u - u - - u - - u - u - u - - u - - u - u - u - - u - - u - u - u - u - u - - u - u - u - u - u - - u - u - u - u - u - - u - u - u - u - u - - u - u - u - u - u - - u - u - u - u - u - - u - u - u - u - u - - u - u - u - u - u - - u - u - u - u - u - - u - u - u - u - u - - u - u - u - u - u - - u - u - u -
---	---

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

'Αδικῶ; Χρὴ μι λάβειν πάρα συν τι ἁδίκοι, δέρτι τοι ταῦθι κάκους γαρ καὶ Αγαμέμνον πάτηρ ἁδίκος αθροίσας· Ἐλλάδα, ὅλη εἰς Ἰλιον, οὐκαὶ ἐξαμάρτυρος ἀντός, ἀλλα ἰόματος ἀμάρτυρις τε ἁδίκων της σῆς γυναικὸς. Τόδε ἐν μεν χρεὶ σε δοῖναι ἡμῖν ἀντός ἔνος, δι, δε, γε χρεὶ τοὺς φίλους τους φίλων, απόδοτο σοι το σώμα αλλού· ἐκποιῶν πάρα δούριδα, δημητραν συ απλάσοις την ση γνηδον. Απότοισον μησιν τοι ταῦτα, ίμει λάβειν τούτα, ποιήσας θέται ἡμίν μετον μηδεμαρα, στας σωτήριος μητικλητας θέται ἔτη. Δε σφάγια ἡμεις ὑμεστηκουσι ἀ ουλίς ἴλαβε, ταῦτα δι στηγειν μητικλητην ση Βερμιόν. Γαρ δι στ, ἐμοι πράσσοντος δι τάντη πράσσων, φέρεσθαι πλέον, και ἐμοι ἔχειν συγγράμμην.

TRANSLATION.

Do I make-an-unjust-request?—I ought to receive from thee something beyond-justice, instead of this evil: for as much as Agaméμnon my father, having, in-a-way-justice-did-not-demand, collected Greece in arms, went to Troy,—not for that he had erred himself, but for the purpose of setting right the error and injustice of thy wife. This single kindness, therefore, it behoves thee to render to us in return for one; because he, (as friends ought in behalf of friends,) exposed for thee his life in-good-earnest, toiling in battle that thou mightest regain-possession of thy consort.

Repay me then this favor, as thou didst yonder receive that—toiling for us one day, by standing our preserver:—not completing ten years.

But the sacrifice of my sister which Aulīs received, this I suffer thee to have: [Hintingly.] kill not thou Hermionē. For it behoves thee, seeing I fare as I now fare, to exert thyself more, and me to have pardon.

638. ἀδικῶ, am I unjust,—that is, have I acted contrary to justice in slaying my mother, and therefore is my request for thee to save me necessarily unjust?

640. ἀδικῶς ἀθροίσας· Ἐλλάδ', having unjustly assembled Greece, i. e., the Grecian forces. For i.e. "Ιλιον" Aldus has i.e. "Ιλιον."

645. τὸ σῶμα ἀλλοθῖς, verbātim, his body truly, but "to expose one's body or person" conveys in our language a very different meaning,—unless mention be made "to what," as "to peril," or "to cold:"—παρ'

ἀσωδα, at the shield; more freely, in war.
646. In Aldus and several MSS. the reading is ἀπολάθει.

648. Aldus edited ἡμίσεας, which certainly for the sake of the sound—seeing it must otherwise occur so frequently, I consider to be far preferable.

650. σφάγιον ἐμῆς διοσπόρων, the sacrifice of my sister, viz. Iphigenia.

653. πλέον φέρεσθαι, some render "plus habere"—others, "to have more power or greater influence."

Τοχὴν γέρεται μή τῷ ταλαιπώρῳ πατεῖ, ζάρης ἀδελφῆς, παρθίου μακρὸν χρόνον.	655	- - - - - u - - - u - u - - u - u - u u
Θανὼν γὰρ οἶκον ὄφραντο λιένω πατεῖς.		- - u - u - u - u - u
Ἐρεῖς, ἀδύνατος ἀντὸν τοῦτο, τοὺς φίλους in τοῖς κακοῖς χρὴ τοῖς φίλοισιν ἀφελεῖν.		- - u - - - u - u - u
“Οταν γέρεται μή διδῷ, τί δεῖ φίλων;		- - u - - - u - u - u
Ἄργει γὰρ ἀντὸς ὁ θάνος, ἀφελεῖν θίλων.	660	- - u - u - u - u - u
Φιλῶν δάμαρτα πᾶσιν “Ελληνοις δοκεῖς” άνων ὑποτρίχων στοῦτο θωτία λάγων·		- - u - - - u - u - u
ταύτης λατούματι σ’. “Ω μάλος ἐγὼ κακῶν, ιος δοῦς ἔχω. Τί δὲ ταλαιπωρῶ με δῆ;		- - u - - - u - u - u
“Ταῦτη γὰρ οἶκον πατεῖς ικτεύνω τάδε.	665	- - u - - - u - u - u
“Ω πατεῖς ὅμαιμος θεῖς, τὸν πατέα χθονίς θενάντ’ ἀκούειν τάδε δέκει, ποταμάτης		- - u - - - u - u - u
φυχὴν ὑπὲρ σοῦ καὶ λέγει αἱ γὰρ λέγων.		- - u - - - u - u - u

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

Δε δεὶς ήμεν φύχη τη ταλαιπώρων πάτερ, καὶ ήμεν αδήλως, μάρτη χρέων πάρθενος. Γαρ θέντων δάματος εἰστος πάτερος ἐφαντ. Εἴπεις, αδύνατος τούτον αὐτόν, χρη των φίλων ἀφελεῖς της φιλοσοφίας τοὺς κάκους. Δε δένται δάματαν εἰς τὸν φίλον; Γαρ οὐ θέντος αὐτὸς ἀρέτη, θίλων ἀφελεντ. Δάματος πάσοις Ἐλλήνοις φίλοισι δαμάρτανεις ταύτης οὐ λάγων ὑποτρίχων στο θωτία λατούματι στο. Ω δημάλος κάκους, εἰς οὖν λέγων. Δε τοι δι με ταλαιπωρῶν; Γαρ οὐπέ πάντος αἷμου ικτεύνω τάδε. Ω θαίς ικαίμε πάτερος, δέκει τοι θωτία πάτα χθονίς αποίειν τάδε, καὶ φύχη ποταμάτης θητεῖ στο λέγειν αἱ γὰρ λέγων.

TRANSLATION.

[With very great earnestness.] Wherefore grant my life to my wretched father,—and that of my sister, a long time a virgin. Because dying I shall leave my father's house destitute.

Thou wilt say “Impossible!”—

This is the very thing,—“ it behoves friends to succour their friends in calamities.” For when the deity gives prosperity, what need is there of friends? Seeing the God himself sufficeth, being willing to assist!

Thou appearest unto all the Greeks to be fond of thy wife, (and this I say not, creeping-privily-in upon thee by flattery,) by her I implore thee! [To himself lamentingly.] Oh! me, miserable through misfortunes, to what am I come! But why must I experience-affliction?

[To Menelaus, disconsolately.] For in behalf-of the whole house make I this supplication!

[In accents the most touching.] Oh! uncle, brother of my father, conceive that the dead man beneath the ground hears these things,—and that his spirit hovering over thee speaks what I speak!

659. Porson has taken great pains to defend τῇ δὲ φίλῳ;—as being indisputably the true lection, although MSS. and editions, with hardly an exception, have τῇ χρή φίλῳ;—Porson's reasons will be found in his own note upon this verse.

665. Ιατρῶν τάδε, supplicate I this.

666. This, some perhaps may prefer to οἰνίαν, “but I consider it here to mean “uncle.” It is a great imperfection in language that any epithet should have more than one signification,—and

also that any two words shonid so nearly resemble one another as to be at any time confounded with each other.

667. τὸν Σάντρα, the deceased—the dead man, viz. Agamemnon.

668. The καὶ in this verse is certainly ill placed as a copulative between δαμάτην and λέγειν, and yet will the grammatical construction hardly admit ποταμάτην δι-τονής εὐθεῖας, to be considered as a distinct member of the sentence,—so as to be followed by a comma.

Ταῦτ' ἵς τε δάκρυα καὶ γόνις καὶ ξυμφορὰς	- - u u u u - u - - u -
ἴρηκαι· κάπτητηα· τὴν σωτηρίαν	670 - - u - - u - - u - .
Θηρῶ, δὲ πάντες, κόκκ. ἴγαν ζητῶ μόνος.	- - u - - u - - u -
ΧΟ. Κάγαν σ' ἱκνοῦμαι, καὶ γυνή περ ὅστ' ὄμως	- - u - - u - - u -
τοῖς διαιρέοισιν ὀφελεῖν δίδεις τε δὲ οὐ.	- - u - u - u - - - u -
ΜΕ. Οὐέστ', ἴγαν τοι σὸν καταιδούμαι κάρα,	u - u - - u - - u -
καὶ ξυμπονῆσαι σοῖς κακοῖσι βούλομαι.	675 - - u - - u - - u -
Καὶ χρὴ γάρ δύτω τῷ διμαιμότων κακὰ	- - u - - u - - u -
ξυνικαρμίζων, δύναμις δὲ διδῷ δέδει,	u - u - - u u - - u -
Θυήσκοντα· καὶ κτείνοντα τοὺς ἴναντίους·	- - u - - u - - u -
τὸ δὲ ἀν δύνασθαι παῖς θεῶν χρήσην τυχεῖν.	u - u - - u u - - - u -
"Ηκαν γάρ ἀνδρῶν ξύμμαχον κείδει δόρυ	680 - - u - - u - - u -
ἔχων, πόνοισι μυρίοις ἀλώμενος,	u - u - u - u - - u -
σμικρᾶς ἔνι ἀλκῆ τῶν λελειμένων φίλων.	u - u - - u - - u -
Μάχη μὲν ὅστις ἀν δυνχ ὑπερβαλλούμεθα	u - u - u - u - - u -
Πιελασγὺς Ἀργος· οὐ δὲ μαλθακοῖς λόγοις	u - u - u - u - - u -
δυναίμεθ', ἵνταῦθ' ἐπώδος προσῆκομεν.	685 u - u - - u - - u -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

Ταῦτα εἰς τε δάκρυα καὶ γόνις καὶ ξυμφορὰς· καὶ επητήκα θήρων την σωτηρίαν, δὲ πάντες, καὶ εὐκ θύμονος ζῆτω. ΧΟ. Εγεναὶ κακούμαι σὲ, καὶ περ οὐτα γύνι, δύμως, φέρειν τοις δόξα-
νοισι· δὲ εἰ δίδεις τε. ΜΕ. Οὐέστα, ἴγαν τοι καταιδούμαι σον κάρα, καὶ βούλομαι ξυμπονῆσαι σοις
κακοῖσι. Γαρ καὶ δύτω χρη ξυνικαρμίζων κάρα τῷ διμαιμότῳ, ν θέος δύναμις δύναμις, Θυηκόντα
καὶ κτείνοντα τοὺς ἴναντίους· δε το δυάσθαι αν χρήσιν τύχειν πάρα δέων. Γαρ ηκαν δύνει κέ-
ντον ξύμμαχον ἀνδρῶν, αλώμενος μύριοις πονοῖσι, ξυν σμικρὰ ἀλητ τον φίλων λελειμένων. Μά-
χη μὲν οὐσικαν απεγέναθαι Πιελαγὺς Ἀργος· δε ει μαλθακοῖς λόγοις δυναίμεθαι, πιελαθα δι-
πέδος προσῆκομεν.

TRANSLATION.

These words have I uttered with tears—and with groans—and with distressedness; and I have prayed—earnestly-looking-for preservation, which all, and not I alone, seek!

CHORUS. [Humbly to Meneláus.] I too implore thee, and though I am a woman, yet nevertheless,—to succour those in distress—for thou art able!

MENELAUS. [To his nephew.] Oréstēs, I indeed reverence thy person, and I am willing to labor-with-thee in thy misfortunes. For even thus is it right to take-part-in the sufferings of relatives, if the God give the ability—yea so far as to die, and to kill the adversary:—but this ability again I wish I had from the Gods. For I am arrived, with my spear unaccompanied by allied troops, after wandering through innumerable fatigues, with small force of friends left me!

In battle indeed therefore we cannot come-off-superior-to Pelágian Argos: but if by soft speeches we can-avail-aught, to that-pass of hope are we come. [Glances perfidiously at Oréstēs to scan his looks.]

669. The Scholiast has given two interpretations of this passage—without a decided preference to either: the meaning, he says, may be,—ταῦτα μετὰ δακρύων καὶ γόνιων:—else, ἵντα ταῦτα ἵς δάκρυα καὶ γόνις καὶ συμφορὰς, that is, ἵνα μὲν τύχων τούτων τείχεται δὲ, ἵνα περισθίναι μὲν τάσσῃ.

674. For τε in this verse some copies

have τὸ, but certainly by no means well.
679. παρὰ δέδι pro πρὸς, quae vóces et
álibi permutantur, ut Soph. Οἰδίπ. Tyr.
935: sed ibi quóquè παρὰ praestat, quod
hábent Aldus et códicūm para. PORSON.

680. κινή, literally, void or destitute.

681. πόνοις μυρίοις ἀλώμενος, étrang per
múllos labbres vel à maliis labóribus.

Σμικροῖσι μὲν γὰρ μεγάλα πός ἔλοι τις ἄπει,	u - u - - u u u - u u
“Οταν γὰρ ἀδέξ θημος ἐις ὁργὴν πεσὼν,	u - u - - u - - u -
θῆμοισι, ὅτε τὸ εἰ κατασθίσαι λάβετο.	u - u - u - u - u -
“Ει δὲ πούχος ἀντὶ τις ἵττείνοτο μὲν	- u - - u - u - u -
χαλῶν ὑπείκοι, καιρὸν ἐνλαβούμενος,	690 - u - - u - u - u -
ἴσως ἀν ικτυνίσθει· ὅταν δὲ ἀπὸ πνοᾶς,	u - u - - u - u - u -
τύχοις ἀν αὐτοῦ ἐφύδιας, ὅσον Θέλης·	u - u - - u - u - u -
ἴνωσι γέ ὁσίτος, ἵνα δὲ καὶ θυμὸς μέγας,	u - u - u u u - u - u -
καραδοκοῦντι επῆμα τιμιώτατος.	u - u - - u - u - u -
“Ἐλθὼν δὲ Τυνδάρεων τε σοι πιεράσομαι,	695 - u - u - u - u - u -
πόλιν τε πιῆσαι, τῷ λίαν χρῆσθαι καλῶς.	u - u - - u - u - u -
Καὶ ναῦς γὰρ, ἵττείσσα πρὸς βίαν πόδι,	- u - u - u - u - u -
καψήν, ἵστη δὲ ἀθήις, ἵνα χαλᾶ πόδα.	u - u - - u - u - u -
Μιστῇ γὰρ ὁ θεὸς τὰς ἄγαν προθυμίας,	- u - u u - u - u - u -
μισθῶσι δὲ αὐτοῖς δεῖ δέ μ', ὅπκ ἄλλως λέγων,	700 - u - - u - u - u -
σὺγειν σε σφίᾳ, μὴ βίᾳ τῶν κρεισσόνων.	- u - u u - u - u - u -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

Γαρ πως μεν τις αν ἡλοι μέγαλα σμικρά; Γαρ έταν θύμος πίστην ας ὁργην ήσε, ὥμειας κατέστησε διπτε λάβειν αὐτόν. Δε ει μεν χάλων τις πούχος ἐπείλει αύτον πτεινότη, αιλαβούμενος καλῶς, λογει αν επιπεισθει· δε ὅταν ἀπὸ πνοᾶς, αν τύχοις αὐτον μέδιος δον Θέλης· δε πιεται αὐτος, δε την και μέγας θύμος, πιμιστατο επιτημα καραδοκοῦτο. Δε ἐλθων πιεράσομαι σοι πιεισαι τε Τυνδάρεων, τε πόλιν, χρῆσθαι τη λίαν καλῶς. Γαρ και ναυς, ἵττείσσα προς βίαν πόδι, Καψήν, δε αύτη λογη, π χάλα πόδα. Γαρ ο θεός μιση τας ἄγαν προθυμίας, δε ἀστοι μισθῶσι δε, ου λέγω ἄλλως, δε με σώζειν σε σφίᾳ, μη βίᾳ των κρεισσόνων.

TRANSLATION.

Because how indeed can any-one achieve great actions with scanty means? For when the rabble, having fallen into a rage, waxes-strong, it is as difficult to quell, as a fierce fire! But if in-truth with-slack-hand one quietly gives-way to it as it spreads, cautiously-watching an opportunity, perhaps it may die-away :—and when it has remitted from its blast, thou mayest without-difficulty control it as much as thou pleasest:—for there is inherent in them pity, but there is likewise inherent inordinate passion,—a most-advantageous circumstance to one-carefully-observant.

But, having-proceeded-onward, I will endeavour, in thy behalf, to persuade Týndarus, and the city, to use their great power with-moderation. For even a ship, tight-hauled to a forcible-degree in the main-sheet, is-wont-to-pitch, but again becomes-still, if made-slack as to the sheet. Because the deity hates too great vehemence,—and the citizens hate it:—wherefore, (I speak not otherwise than I mean,) I must save thee by address,—not by-flying-in-the-teeth of superiors.

686. Aldus, and MSS. not a few, have *μέντη τὰ μεγάλα*, with the omission of *μέντη*. Others retain *μέντη*, but reject *γάρ*. After this verse most MSS., and, indeed, editions prior to Bruncius's, have *τούτους δὲ μέντης καὶ τὰ βαύλασθαι τάδε οὐ τόπος*.

688. Some copies have *ἔμενες*,—but *ἔμενε* with Aldus and MSS. in general, is certainly the better reading.

689. τις ἀντό Aldus et pars MSS. Alli τις *ἀντίτις*. *Stobaeus τις ἀντίτις*.—Transpo-

*néndo sanavit Brúnkius,—qui mox δι-
λη dedit pro Στοβ. Porson.*

698. *ἰκατέν*, has pitched, and therefore, may again pitch or is wont to pitch.

701. *σοφίᾳ*, by wisdom or by wise means; skilfully or with prudence, circumspection and caution.—Meneláus, in fact, is planning how he can best keep himself aloof with a good grace—not liking peremptorily to say “ Nay.”—*σοφίᾳ*, in opposition-to or against-the-will-of.

'Αλκῆ δέ σ' ὄντες, οὐ σὺ δοξάζεις Ἰστα, σώσαιμ'.—ἄντιον γὰρ ἔφεδοις λόγγῃ μιᾳ στῆσαι τρόπωια τῷ κακῷ, ἀ σοὶ πάρα.	- - u - u - u - - u -
'Ου γάρ ποτε' Αργούς γαῖαν εἰς τὸ μαλθακὸν 705 προσηγύμασθα· νῦν δὲ ἀναγυκαίνεις ἔχει δούλοισιν ἵνας τοῖς σφοῖσι τῆς τύχης.	- - u - - u - u - u -
ΟΡ. Ὡ πλὴν γυναικός δύνεικα στρατηλατεῖν, τᾶλλον ὁδόδειν ὃ κάκιστο τιμωρεῖν φίλοις, φιέγγεις ἀπόστραφεῖς με; Τὰ δὲ Ἀγαμέμνονος 710 φροῦρι. 'Αφιλος ἡσθί' ἔρει, ὃ πάτερ, πράσσων κακῶν. 'Οίμοι, προδίδομαι, κόκκινότερος εἰς τὸν ἐλπίδας, ὅπει τραπέμενος, θάνατον Ἀργείων φέγγον.	- - u - u - u - u - u -
'Οὕτος γάρ οὐ μοι καταφυγὴ σωτηρίας. 'Αλλ' εἰσορῶ γάρ τόδι φίλτατον βροτῶν 715 Πυλαδὸν δρόμῳ στείχοντα Φωκίων ἄποι, ἥδειαν δύναται πιστός εἰς κακοῖς ἀπήρε. κρείσσων γαλήνης ταυτίλοισιν εἰσορᾶν.	- - u - - u - u - u - - - u - - u - u - u - - - u - - u - u - u -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

Δε εὐκ αν ἀλητη, οὐ ίσως συ δοξάζεις, αν σωσαμιν σε' γαρ ου βέδιν μιᾳ λόγγῃ στήσαι τροπαλα του κάκου, α πάρε σοι. Ούποτε γαρ προσηγύμασθε γαλαν Αργούς εἰς το μέλιδακον δε την ίχει απαγκαίσαι τοις εφοβοις ήταν δουλοισι της τύχης. ΟΡ. Ω εώδη τα ἄλλα πλην στρατηλατεῖν δύνει κακοῖος' α κακιστο τιμωρεῖν φίλοις, φιέγγεις ἀπόστραφεῖς με; Δε τα Αγαμέμνονος φρούρια. 'Ησθί
ἀφιλος ἡσθί, α πάτερ, πράσσων κάκοις. Όίμοι, προδίδομαι, και οίωστι μετοι ελπίδας, δεν τραπέμενος, φύγω θάνατον Αργείων. Γαρ ίντος τη μοι κατάφυγη σωτηρίας. 'Αλλα, γαρ είσορω τόδι φίλτατον βροτῶν, Πύλαδην, στείχοντα δρόμοις ἀπο Φωκίων, ήδειαν δύναται ἀπηρε εις κακοῖς, κρείσσων είσορε γαλήνης ταυτίλοισι.

TRANSLATION.

But I cannot by force, as perhaps thou imaginest, procure-thy-safety:—for it would not be an easy thing, with one-single spear, to erect trophies from the evils which are about thee!

Never, however, have we approached the land of Argos by way of supplication: but now is it necessary for the wise to become the slaves of fortune. [*Exit Menelæus.*]

ORESTES. [Gazing after him.] O thou, a mere cipher in other matters, except in warring for-the-sake-of a woman—O thou most cowardly in avenging thy friends—dost thou flee, turning away from me? So Agamemnon's services are forgotten! Thou wert friendless then, O! father, when faring untowardly!—Alas me! I am betrayed—and no longer are there any hopes, which-way-so-ever turning, I can escape death from the Argives. [Appears racked with conflicting thoughts.] For this man was the refuge of my safety! [Looks wildly around him in every direction.]

[With joy.] But—for I see this dearest of mortals, Pylades, coming with hasty-step from the Phœceans,—a pleasing sight:—a man faithful in adversity,—more grateful to behold than a calm to the mariners.

702. I, literally, by which or whereby.
705. ίετο μαλθακὸν, in suave—suaviter
vel placid:—signifying, I imagine, that
he had never yet had recourse to cringing
and soft words to gain any end; but
that now, indeed, something of this sort
would be requisite: yet, as may be con- ceived, he had really no such intention.

710—11. τὰ δὲ Ἀγαμέμνονος φρούρια, but
the services of Agamemnon are now fled or
gone, that is, are out of mind or forgotten:
—πέρσσων κακοῦ, literally, faring badly:
freely, in thine afflictions—in thy adversi- ty—when fortune frowned upon thee.

ΠΥΛΑΔΗΣ. Θᾶσσον οὐ μὲν ἵχρη πρεσβαῖναι ἴκμην δι' ἀστεῖος,	ἴε, τε ιε, τε
ἔνναργεν πόλεως ἀκούστας, τὸν δὲ ίδων ἀντίς συφῆς,	720 ιε, τε ιε, τε
ἰπὲ σθ., σύγγονέ τε τὴν σὴν, ὃς κτενοῦτας ἀντίκα.	γε, τε ιε, τε
Τί τάδε; Πάντες ἔχουσι; Τί πράσσοντες, φίλατθ' ἡλίκεν ἐμοὶ,	γε, τε ιε, τε
καὶ φίλοιν καὶ ἔννυγοις; Πάγκτα γὰρ ταῦτα εἴ σύ μοι.	ιε, τε ιε, τε
ΟΡ. Οἰχόμεσθι, ὃς ὁ βραχεῖς σοι τάμα δηλώσω κακό.	ιε, τε ιε, τε
ΠΤ. Εὐγκαταποκάπτοις ἂν θημάτιον κοινὰ γὰρ τὰ τοῦ φίλων.	725 ιε, τε ιε, τε
ΟΡ. Μενέλαος κακίστος ἐστιν εἰ μὲν καὶ πασιγνήτης ἐμάν.	γε, τε ιε, τε
ΠΤ. Εἰκότας κακῆς γυναικὸς ἄλλοι γίγνονται κακό.	ιε, τε ιε, τε
ΟΡ. Ποστεὶς δικὸς ἰλθὼν, ἔμοιγε ταυτὸν ἀπέδεκεν μολάν.	ιε, τε ιε, τε
ΠΤ. Η γὰρ ιστὶ ὡς ἀλιθὸς τόνδι ἀφίγμένος χθένα;	ιε, τε ιε, τε
ΟΡ. Χρόνος ἀλλ' ὅμως τάχιστα κακὸς ἴφωράσθε φίλοις.	730 γε, τε γε, τε
ΠΤ. Καὶ δάμαρτα τὴν κακίστην ταυτολῶν ἀλλιθεος;	ιε, τε ιε, τε
ΟΡ. Όυκ ικεῖνος, ἀλλ' ικείτη κεῖτον ἐνθάδ' ἥγαγε.	ιε, τε ιε, τε
ΠΤ. Ποῦ στὶς οὐ πλείστους Ἀχαιῶν ἀλλοισι γυνὴ μία;	ιε, τε ιε, τε

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ΠΤ. "Ιδομενίων προβαῖνει διὰ δότος Θάροντος ἡ ἱχρη με, αἰσθόμενος ἔνναργεν πόλεων, διὰ δότος αἵτοις, τοι σε, τοι τοι σύργονας, ὃς προσωπεῖται αἵτοις. Τι τάδε; Πάντες ἔχουσι. Τι πράσσοντες, φίλατθαί εἰναι φίλοιν, καὶ φίλοι, καὶ ἔννυγοις; Γε τοι σοι οὐ πάντα τάδε. ΟΡ. Οἰχόμεσθι, ὃς ἡ βραχεῖς δηλώσω σοι τὰ εἶναι κακά. ΠΤ. Λι έννυγαταποκάπτοις ἐμάς γαρ τὰ τοῦ φίλων κοινά. ΟΡ. Μενέλαος κακίστος εἰ εἴμαι καὶ δημιουργός τουτό. ΠΤ. Εἰκότας δέρπα πάκης γυναικῶν γρίζονται κάκοι. ΟΡ. Μέλλων απειδέει φρεσταί ταύτης, δοτος των ίδων. ΠΤ. Γε τοι δὲ αλιθὸς αφίγμένος τόνδι χθένα; ΟΡ. Χρόνος δάλλα δρίμους ταργάταν εφέρειν εἰδεῖς φίλοις. ΠΤ. Καὶ δάλλων ταυτολῶν την κακίστην δαμάρτα; ΟΡ. Όυκ εποιεῖς, έδιλλα ειπεῖται ἥγαγε πάτερ θεοῦ δέ. ΠΤ. Ποῦ δοῦσι οὐ μία γύναι φίλοις πλείστους Ἀχαιοῖς;

TRANSLATION.

PYLADES. [Entering, in very great haste, addresses Orestes.] I am come advancing through the city faster than it was needful for me,—having heard of the assembled-council of state, and seeing it plainly myself,—upon thee, and thy sister,—as though they were instantly going to kill you.—What is this about? How art thou? How dost thou fare, O dearest to me of my companions, and of my friends and kindred? [Warmly with a sigh.] For unto me thou art all these. ORESTES. [Dejectedly.] We are gone, that I may in brief signify to thee my calamities!

PYLADES. [Sympathizingly.] Thou-wilt-at-the-same-time-have-utterly ruined us—for the affairs of friends are mutual. ORESTES. Menelaus has acted most basely towards me and my sister. PYLADES. It is consistent-with-expectation that the husband of a bad wife be bad. ORESTES. Having arrived he has rendered me the same-service as though he had not arrived. PYLADES. [Surprisedly.] For is he of a truth come to this land? ORESTES. After-a-long-absence:—but yet was he soon discovered to be base to his friends!—PYLADES. And did he arrive bringing his most-infamous wife with him in his ship? ORESTES. [Significantly.] Not he her, but it was she brought him here. PYLADES. [Assenting.] Where is she who, one single woman, destroyed thousands of the Greeks?

719. *Aldus in contrariety to almost every MS. edited ιδέων εἰπεῖται.*

721. θεοῦται (my Person) Scholiastes Heracligenis, omisois v. 720. If δοτος were the reading it would be in apposition with ιδέων—implied in στις and

ρέγγεων: wherefore αἵτοις agrees with δοτος understood, viz. the οὐτεται tacitly acknowledged in ένναργεν πόλεων.

722. δε διδόναι, literally, as truly, that is, in reality or as a matter of fact.

723. πλείστους, simply, very many.

ΟΡ. Ἐν δέμοις ἐμοῖσιν, οὐ δὲ τούτῳ ἐμοὺς καλεῖν χρεῖόν.	735	t,t,ts tt,t-
ΠΤ. Σὺ δὲ τίνας λόγους ἔλεξας σοῦ καστιγνήτῳ πατρός;		t,t,ts ts,t-
ΟΡ. Μή μ' ἴδεις θανόνθ' ὑπ' ἀστοῦ, καὶ καστιγνήτην ίμῆν.		t,t,ts ts,t-
ΠΤ. Πρὸς θεῶν, τί πρὸς τάδ' ἔσται; Τοῦτό γ' εἰδέναις θέλω.		t,t,ts tt,t-
ΟΡ. Ὕντας οὐδέποτε φίλοισι δρῶσιν δὲ κακοὶ φίλοι.		t,t,ts tt,t-
ΠΤ. Σκῆψις εἰς ποίαν προβαίνει; Τοῦτο πάντ' ἔχω μαθών.		t,t,ts tt,t-
ΟΡ. Ὁὗτος ἥλθ' ὁ τὰς ἀρίστας θυγατρέας σπέιρας πατέρη.	740	t,t,ts ys,t-
ΠΤ. Τυνδάρεων λέγεις· ἵστις σοι θυγατέρος θυμούμενος.		t,t,ts ys,t-
ΟΡ. Αἰσθάνει· τὸ τοῦδε κῆδος μᾶλλον ἱδεῖτ' ἢ πατέρος.		t,t,ts tt,t-
ΠΤ. Κούκι εἰτόλμησιν πόνων σῶν ἀντιλάζουσθαι παρών;		t,t,ts ts,t-
ΟΡ. Οὐ γὰρ ἀιχμητὴς πέφυκεν, οὐ γυναικὶ δὲ ἀλκιμος.		t,t,ts tt,t-
ΠΤ. Ἐν κακοῖς ἄρ' εἴ με μεγίστοις, καὶ σ' ἀναγκαῖον θανεῖν.	745	t,t,ts ts,t-
ΟΡ. Ψύφον ἄμφ' ἡμῶν πολίτας εἰπεῖ φόνη θέλεις χρεῖόν.		t,t,ts ys,t-
ΠΤ. Ἡ κρίσις τοι τοιούτη; Δίξον· διὰ φόβου γὰρ ἔρχομαι.		t,t,ts yt,t-
ΟΡ. Ἡ θάνατος ἡ ζῆται· ὁ μῦθος δὲ ὃν μακρὸς μακρῷν πέρι.		t,t,ts tt,t-

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ΟΡ. Εν μεσοῖς δόμοις, οὐδὲ χρέων πέλαιν τούτῳ ἐμοὺς. ΠΤ. Δε τίνας λόγους ἔλεξας σοῦ καστιγνήτῳ σω πάτερος; ΟΡ. Μηδένι μα θανόντι, καὶ ἔρωτας καστιγνήτην, ὅποιος ἀστος. ΠΤ. Πρὸς θεῶν, τι εἴπεις τάδε; Τάντο γε θέλω πλέονται. ΟΡ. Νυκαβεῖτο, ὃ δὲ μάκοι φίλοι δρῶσιν τοι φίλων. ΠΤ. Προβαίνεις τοι πολὺ εὐήγημεν; Τούτο ἔχω πάρτα μάθεν. ΟΡ. Πάτητος ὄντος ἥλθε, δ σπέιρες τας αελιότας θυγατρέας. ΠΤ. Τυνδάρεων λέγεις· θυμούμενος σοι ιστις θυγατέρος. ΟΡ. Λιθανεῖς εἶδετο τοῦδε τοῦδε μᾶλλον πάτερος. ΠΤ. Καὶ εἰν επιδημοτικά πάρον αντιλαζόνθαι συν πόνων; ΔΡ. Γερού περίφοις αιχμητεῖς, δε ἀλκιμος εν γυναικί. ΠΤ. Εἰ ἀρά εν μεγίστοις κάκοις, καὶ αναγκαῖον σε θάνατον. ΟΡ. Χρέων πολίτας θέλεις οὐδέποτε μάκρη ίππη φόνων. ΠΤ. Ἡ κρίσις τοι τοιούτη; Δίξον· γερ ορχηματία δια φόβου. ΟΡ. Η θάνατος η ζῆται· δε ω μακρός δε μακρῷν πέρι.

TRANSLATION.

ORESTES. [Pointing to the palace.] In my house,—if I have now any right to call this mine. PYLADES. But what words didst thou address to thy father's brother? ORESTES. Not to see me die,—and my sister, at the hands of the citizens. PYLADES. By heavens, what said he in-reply-to that? This at-least I wish to know. ORESTES. He-kept-alooft,—a line-of-conduct-which false friends adopt in regard to friends. PYLADES. Proceeding upon what ground of excuse? This I have wholly to learn. ORESTES. The-father himself came, he who begat such excellent daughters. PYLADES. Týndarus thou meanest: angry with thee, likely, on account of his daughter! ORESTES. Thou art right: he respected his ties with this man more than with my father! PYLADES. [Appearing astonished.] And had he not the courage, being present, to take part with thee against thy troubles? ORESTES. [Denying.] For he was not born a warrior, but [With a smile of contempt.] valiant among women.

PYLADES. [Pityingly.] Thou art then in the greatest ills,—and of a necessity thou must die! ORESTES. [Undauntedly.] It is requisite that the citizens pass judgment on us for the murder. PYLADES. Which will determine what circumstance? Tell me: for I begin to be in fear! ORESTES. Either to die or to live:—for not long the tale on matters-of-moment.

736. μή μ' ἴδειν, ne me céneret, i. e., ne loof.—Aldus's reading, and that of most editions, is ιὐλαβεῖτο?

737. For τοῦτο γέ, Aldus and some others have τοῦτο γέ, and a few τάδι γέ;

738. κατέστη, κατέστη γέ γένετο, he was on his guard.—he took good care—he stood a-

742. μᾶλλον ιδεῖται, he chose rather.

747. A few give τράγηα for χρῆμα.

748. Some omit δέ, and others for μακρῷς substitute μακρός.

ΠΤ. Φεῦγε νυν λιτών μέλαθρα σὺν κατιγύπτη σύδει.	[ts, ts][ts, t]
ΟΡ. Όυχ δέπει; Φυλασσόμεσθα φρουρίοις παταχῆ.	750 [ts, ts][ts, t]
ΠΤ. Έίδος ἀστεις ἄγνατες τεύχοσις πεφραγμένας.	[ts, ts][ts, t]
ΟΡ. Πλωτεροὶ πόλις πρὸς ἵχθρων, σῶμα πυργούροις.	[ts, ts][ts, t]
ΠΤ. Κύμρε τοῦ ἵρου τὸ πάσχον· καὶ γὰρ ἀντεῖς ὁμοκεῖ.	[ts, ts][ts, t]
ΟΡ. Πρὸς τίνος; Τοῦτ' ἀν προσειπεῖ τοῖς ἱροῖς κακοῖς κακόν.	[ts, ts][ts, t]
ΠΤ. Στρέψθιος ἥλασέν μ' ἀπ' δίκαιη φυγάδα δυμασθεῖς πατάρη.	755 [yt, ts][ys, t]
ΟΡ. Ιδού, οὐ κοινὸν πελίταις ἐπιφέρειν ἔγαλημά τι;	[ys, ts][ys, t]
ΠΤ. Οτι συμμέριμη φύσιος τοι μητρός, ἀδόστοι λάγων.	[yt, ts][ty, t]
ΟΡ. Ω τάλας, ἕσπει καὶ σὲ τάρας λυτόντινα κακά.	[ts, ts][ts, t]
ΠΤ. Όυχ! Μενέλαος τρήσοις χρύμαθ' ὑστέοις τάδι.	[ty, ts][ts, t]
ΟΡ. Όν φεῦσι, μη σ' Ἀργος, ἀστερικάκι, ἀποτετίναι, θίλη;	760 [ts, ts][ts, t]
ΠΤ. Όν προσίκομεν πολάζειν τοῦσδε, Φυκίσιν δὲ γῆ.	[ts, ts][ts, t]
ΟΡ. Δεινὸς ἐι πολλοῖ, κακονγροῦς; στατ ἔχνοι προστάτας.	[ts, ts][yt, t]
ΠΤ. Άλλ' ὅταν χρηστοῖς λάβωσι, χρηστὰ βουλεύουσος ἀεί.	[ts, ts][ts, t]

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ΠΤ. Φεύγε νυν, λίτων μέλαθρα σὺν κατιγύπτη σύδει. ΟΡ. Όπιζεις; Θυμασσορίσθα φρουρίοις πάντερη. ΠΤ. Εἴδος αγνατες πεφραγμένας τεύχοσι. ΟΡ. Πυργούροις σάρια, δυναταὶ αἰδες πρὸς ἵχθρων. ΠΤ. Ναν ἵρου καὶ ἱροῦ τὸ πάσχον· γαρ εἰς αὔρημα μίτε. ΟΡ. Πρὸς τίνος; Τοῦτο αν προτίνεις τοι τοὺς ἱροὺς κατέσαι. ΠΤ. Ξτρέψεις πάντας Συραδέμηντας τοι φρυγαῖς ἀπὸ αἵματος. ΟΡ. Πλωτεροὶ πόλις ἵχθρων, εἰ μόνοι πολίταις; ΠΤ. Όντι συνέργαστη φύσιος μήτρος σοι, λάγων αδόστοι. ΟΡ. Ω τάλας, ἕσπει καὶ στατήσοντα τοι λάγα. ΠΤ. Όυχ! χρύμαθα τρήσοις Μενέλαος τάδι ἀστερικάκι. ΟΡ. Όν φεῦσι μη Ἀργος θίλη αποτετίναι σε, ἀστερικάκι καὶ ἱροῦ; ΠΤ. Όν προσίκομεν τοῦσδε πολάζειν, δε γη φύσιον. ΟΡ. Όι πολλοὶ δίσων, έταν εχόστιοι κακονγροῦς προστάται. ΠΤ. Άλλα ὅταν λαβέσι χρηστοῖς, οὐ βιδαλανότιοι χρηστά.

TRANSLATION.

PYLADES. Flee now—quitting the palace, with thy sister. ORESTES. Dost thou not perceive? We are watched by guards on every side! PYLADES. I observed the streets of the town lined with arms. ORESTES. We are invested as to our person, like a city by foes. PYLADES. Now ask me, too, what I suffer, for I am likewise ruined myself. ORESTES. By whom? This would be a misfortune in addition to my misfortunes!

PYLADES. Stróphius my father, being enraged, hath driven me forth an exile from his house. ORESTES. Bringing against thee any private accusation—or one in common with the citizens? PYLADES. Because I perpetrated with thee the murder of thy mother—calling me unholy.

ORESTES. O! hapless! it seems that thou also art afflicted through my misdeeds! PYLADES. We have not Meneláus' ways: these things must be borne! ORESTES. Dost thou not fear lest Argos may wish to kill thee, even as it does me? PYLADES. We do not belong to these to punish, but to the land of the Phœcians! ORESTES. The populace is a frightful thing, when they have rascally leaders. PYLADES. But when they light upon good ones, they always adopt good plans!

750. φολασσόμεθα φρουρίοις παταχῆ, εὐθεῖσται πραδῖσις εἰ δύοι πάρτε, we are guarded by sentines on all sides. In some MSS. the line runs thus: ὥχ δρίς, οὐ φρουρίος φολασσόμεθα παταχῶ;—others again have φολασσόμεθα ἀπαταχῆ.

751. Μιράτε Aldus, (says Porson), et plerisque MSS. in δέσποις, consentire. 752. Aldus against the metre has εὐ-

ηράμενοι φύσιοι ματέρες. It is strange that Aldus erred so often in this respect.

759. τρέπωσι, manners, i. e., habits or disposition—impairment of injury.

761. For προσίκομεν, Aldus and Cantor have προσίκουμεν, on the authority of a few MSS., but προσίκουμεν is more generally found. Ριόσια was a country of Greece, to the west of Boeotia.

OP. 'Εῖσ' εἰς κοινὸν λίγους χρή. ΠΤ. Τίνος ἀναγκαῖον πέρι;	ts, ts ys, t-
OP. 'Ει λίγοιμ' ἀστοῖσι, ἰλθών—ΠΤ. Ως ὅδεσσας ἵνδικα; 765 ts, ts tt, t-	
OP. Πατέρι τιμωρεῖται ιμαυτοῦ. ΠΤ. Μὴ ὁν λάβωσι σ' ἀσμενοι.	ts, ts ts, t-
OP. 'Αλλ' ἀποκτήκεις σιωπῆ κατθάνα; ΠΤ. Διειλὸν τόδε.	ts, ts ts, t-
OP. Πᾶν, ἀν δὲ δεξιόν; ΠΤ. 'Ἐχεις τιν', ἦν μάνη, σωτηρίαν;	ts, tt ts, t-
OP. 'Οὐκ ἔχω. ΠΤ. Μολόντι δὲ ἵλτες ἴστι σωθῆναι κακῶν;	tt, ts tt, t-
OP. 'Ει τύχοις, γίνοιτ' ἄν. ΠΤ. Ουκοῦν τοῦτο κριεῖσσον ἢ μένειν. 770 ts, ts tt, t-	
OP. 'Αλλὰ δητ' ἰλθών; ΗΤ. Θάνατος γοῦν δέδε κάλλιον θανεῖ.	ts, ts tt, t-
OP. Καὶ τὸ πράγματα γ' ἵνδικά μοι. ΠΤ. Τῷ δοκεῖν ἔνχον μόνον.	tt, ts ts, t-
OP. 'Εῦ λίγεις' φεύγων τὸ διειλὸν τῇδε. ΠΤ. Μᾶλλον ἢ μάνην.	ts, ts tt, t-
OP. Καὶ τις ἄν γε μ' ὀικτίσεις—ΠΤ. Μέγα γὰρ ὑπηγένειά σου.	tt, tt yt, t-
OP. Θάνατος ἀσχάλλων πατέρων. ΠΤ. Πάιτα ταῦτ' οὐ δημαρτινόν.	ys, ts tt, t-
OP. 'Ιτέον, ὃς ἀνανδρος ἀκλεῶς κατθανεῖν.' ΠΤ. 'Αινώ τάδε. 776 yt, ts ts, t-	

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

OP. Εἶσ' χρη λίγους εἰς κάινον. ΠΤ. Πέρι τίνος αναγκαῖον; OP. Ει ἰλθῶν αστεῖοι λιγάμει—ΠΤ. Ως ὅδεσσας ἵνδικα. OP. Τιμωρεῖται πάτερι ιμαυτοῦ. ΠΤ. Μεινοντεσσι στέρεμον. OP. Άλλα αποκτήκεις κάτθανα σιωπῆ; ΠΤ. Τόδε δίλον. OP. Πατέρις ον αν δρύτης; ΠΤ. 'Ἐχεις τίνα σωτηρίαν, η μάνην; OP. Οὐκ ἔχω. ΠΤ. Δι μολόντις ἴστι δέκις σωθῆναι κάλλον. ΠΤ. Ει τύχα, αν γενοτέο. ΠΤ. Ούκον τύχοις κριεῖσσον η μάνην; OP. 'Άλλα δητα ἰλθών; ΠΤ. Θάνατος γοῦν κάλλιον. OP. Καὶ γε το πράγματα μοι ἵνδικά. ΠΤ. Εὔχουν μένον τη δύσιν. OP. Λέγεις εν τῷδε φύγειν το δύσιν. ΠΤ. Μᾶλλον τη μάνην. OP. Καὶ τις γε αν οικτίσεις με—ΠΤ. Γαρ εἰσηγεῖται συν μάνη. OP.—ἀσχάλλων πατέρων θάνατον. ΗΤ. Πάγτα τάῦτα ει δημαρτινόν. OP. Ίτέον, ὃς ανανδρος κατθανεῖν ἀκλεως. ΠΤ. Άινω τάδε.

TRANSLATION.

ORESTES. Be it so:—we ought to speak about our mutual concerns.
 PYLADES. On what subject of urgency? ORESTES. Suppose, having gone to the citizens, I were to say—PYLADES. That thou hast acted righteously? ORESTES. In avenging my father. PYLADES. They might not receive thee courteously! ORESTES. But smitten-with-awe shall I die in silence? PYLADES. This were cowardly! ORESTES. How then can I do? PYLADES. Hast thou any protection if thou remain? ORESTES. I have not. PYLADES. But by going is there any hope of being exempted from suffering? ORESTES. If it chance well, there might be! PYLADES. At all events this is better than to remain! ORESTES. Wherefore, then, shall I go? PYLADES. Dying in this manner thou wilt die at-least more nobly. ORESTES. And my plea in-fact is just. PYLADES. Pray only it may so appear. ORESTES. Thou arguest well:—in this way I avoid the imputation of cowardice! PYLADES. More than by remaining. ORESTES. And some one perhaps may pity me—PYLADES. For thy illustrious-descent is a great-consideration! ORESTES.—indignant at my father's death! PYLADES. All this is in prospect! ORESTES. I must be gone, as it is unmanly to die ingloriously! PYLADES. I applaud these sentiments.

764. in; xoxó τι, Aldus, sic et quidam MSS., sed pauciores. PORSON.

765. This verse in King's edition begins with τι λίγοιμ, giving a pyrrhic for the first foot, contrary to the metre.

766. ἡν has been inserted on the conjecture of Brunck:—ἀσμενοι, gaudēntes, rejoicing—glad; or rather, “welcoming,” that is, “in a welcoming manner.” So in the Prométhœus Chained, v. 23, δομένων, to thee welcoming it, vix. the night.

767. Aldus and MSS. not a few have διλόν, cowardly:—but Brunck and Beck from other MSS. edited διλόν, grievous.

775. For ἀσχάλλων, Canter and some others give ἀσχάλων, “unde,” says Porson, “fācere pōssis ἀσχάλων, quae sōrma occurrīt Ἀschyl. Prom. Vinct. v. 167.” Θάνατος πατέρων, paternal death, which in English is hardly sense:—in δημαρτινόν, in eye, or rather, through the eyes, an idiomatical expression, meaning, “in prospect.”

ΟΡ. Ἡ λέγομεν δῶς ἀδελφῷ ταῦτ' ἴμη; ΠΤ. Μὴ πρὸς θεῶν.. .	ΙΙ, ΙΙ ΙΙ, Ι-
ΟΡ. Δάκρυνα γεῦν γένοισ' ἄν. ΠΤ. Οὐκοῦν δύτος ὕωιδες μόγας.	ΥΤ, ΤΙ ΙΙ, Ι-
ΟΡ. Δηλαδὴ σιγῆν ἄμεινοι. ΠΤ. Τῷ χρόνῳ δὲ περδανεῖς.	ΙΙ, ΙΙ ΙΙ, Ι-
ΟΡ. Καῖσθ μοι μόνον πρόσωπος. ΠΤ. Τί τόδε καινὸν ἀὖ λέγεις; 780	ΙΙ, ΙΙ ΙΙ, Ι-
ΟΡ. Μὴ θεάι μὲν δίστρη πατάσχουσ'. ΠΤ. Άλλὰ καθεύσω σ' ἵγαν.	ΙΙ, ΙΙ ΙΙ, Ι-
ΟΡ. Δυσχερεῖς φαύειν ποσοῦντος ἀνδρός. ΠΤ. Όνκις ἐμογεις σοῦ.	ΙΙ, ΙΙ ΙΙ, Ι-
ΟΡ. Ἐυλαβοῦν λύσσας μετασχῆι τᾶς ἴμης. ΠΤ. Τόδ' ὁὖν ἵτω.	ΙΙ, ΙΙ ΙΙ, Ι-
ΟΡ. Όνκις ἄρε βουκότις; ΠΤ. Οκτὼς γὰρ τοῖς φίλοις καικὸν μόγα.	ΙΙ, ΙΙ ΙΙ, Ι-
ΟΡ. Ερπτι τοῦ ὄνταξι ποδὸς μοι. ΠΤ. Φίλα γ' ἔχων καδύματα. 785	ΙΙ, ΙΙ ΥΙ, Ι-
ΟΡ. Καὶ μὲ πρὸς τύμβοι πόρειστον πατερός. ΠΤ. Ως τί δὴ τόδε;	ΙΙ, ΙΙ ΙΙ, Ι-
ΟΡ. Ως νοῦ ἰστενόσι με σύσαι. ΠΤ. Τό γε δίκαιοις ἀλλ' ἵχαι.	ΙΑ, ΙΙ ΥΙ, Ι-
ΟΡ. Μνητόρος δὲ μηδὲ ἴδοιμι μηῆμα. ΠΤ. Πολεμίαν γὰρ οὐ.	ΙΙ, ΙΙ ΙΙ, Ι-
Ἄλλ' ἵπινγ' (ός μη σε πρόσθε φῆφος Ἀργίνιος ἥλη)	ΙΙ, ΙΙ ΙΙ, Ι-
περιβαλλὼν πλινυροῖς ἱμοῖσι πλινυρὰ μωχιλὴ νόσην'	ΥΙ, ΙΙ ΙΙ, Ι-
	790 ΥΙ, ΙΙ ΙΙ, Ι-

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ΟΡ. Ήστι λεγάμεν τούτα ἡμεὶς αδέλφῃ; ΠΤ. Μη τρεῖς Σιών. ΟΡ. Γνωτ αὐτούσιον δάκρυν. ΠΤ. Οἶμον δέντε μέγας εἴσος. ΟΡ. Δίλαδην αγαίνησι σήμαν. ΠΤ. Δε κέρδαπις τῷ χρέων. ΟΡ. Καίσθ ρήσιν προσέποντες με. ΠΤ. Τι καίσθ αν τῷδε λέγεις; ΟΡ. Μη θέατρον πατάσχοντα μέστρα. ΠΤ. Όνκις φαύει σου. ΟΡ. Βόλασσον μετασχέσιν της ἴμης λένεν. ΠΤ. Ον τόδε ἵτω. ΟΡ. Αρε τοι εἰσέσθε; ΠΤ. Γερ ὄντος μάργα σάκης τοι; φίλας. ΟΡ. Νοῦ ἄλει πόδες με ἤστε. ΠΤ. Ερχεται φίλα καδύματα. ΟΡ. Καὶ πορεύονται με πρὸς τύμβον πάτρος. ΠΤ. Ως το δέ τόδε. ΟΡ. Σε ἰστενόσι με σύσαι με. ΠΤ. Το ἀλλα γε ἔχει δικαίος. ΟΡ. Δε μάλισθι μάλισθα μάττερος. ΠΤ. Γερ τη πολέμια. Άλλα επεύγε (ός φέρεις Λεγίνιος μηδὲ σε πρόσθε), περιβαλλὼν πλινυρὰ μωχιλὴ νόσην μεροῖσι πλινυροῖς

TRANSLATION.

Orestes. Well then, shall we mention this determination to my sister? Pylades. Nay, by the heavenly powers! Orestes. Doubtless there might be tears! Pylades. Wherefore this would be a great omen!

Orestes. Clearly it is better to be silent! Pylades. But thou gainest by delay. Orestes. [Reflecting.] That circumstance alone opposes me.

Pylades. What new matter again is this thou mentionest.

Orestes. Lest the Goddesses prevent me with their torments.

Pylades. But I will take care of thee!—Orestes. It is dangerous to touch an ailing man! Pylades. Not for me at least to touch thee! Orestes. Beware of becoming partaker of my madness!

Pylades. However let this subject drop!—Orestes. Wilt thou not then be timid?

Pylades. [Denying.] For timidity is a great detriment to friends.

Orestes. [Taking his comrade by the hand.] Now, helm of my foot, go on. Pylades. Having indeed a charge worthy-of-a-friend! Orestes. And conduct me to my father's tomb. Pylades. As for what purpose, by-the-by, this? Orestes. That I may supplicate him to save me! Pylades. [Assenting.] Here at least is justice!—Orestes. But let me not see the burial-monument of my mother. Pylades. For she was thine enemy.—But make-haste, (that the vote of the Argives condemn thee not previously), leaning thy side, languid with disease, upon my side:

781. Μετρη, literally, goad or sting.

785. φίλα καδύματα, grateful charge or task—a duty pleasant to me to perform.

787. τῷ γε δικαίῳ δύεις ἵχαι, literally, justice at least has its share, that is, herein at least justice is in thy favor. For γε, Aldus has δι.

788. μετρής δὲ μήτ' Aldus, sed μηδὲ τοι μα δὲ MSS. pierisque. Porson.

789. οὐ μη σε πρέσβει φέρεις Ἀργίνιον διην, that the decree of the Argives prevent thee not first—seize thee not before hand—arrest thee not before thou greatest.

ώς ἔγα δί' ἀστείος σε, σμικρὰ φρωτίδαν ὄχλους,	μικρής, τ-
ἀνδεὶς αἰσχυνθεὶς, ἔχεσσω. Ποῦ γάρ ἂν δέξειν φίλος,	τελείας, τ-
ἴς σε μὴν διναισῖσιν ὅπεται συμφορᾶς ἵπαρκίστω;	μετέπειτα, τ-
ΟΡ. Τοῦτ' ἴκεῖσον κτῆσθεν ἑταίρους, μὲν τὸ συγγενεῖς μόνον.	τετρατεττατο, τ-
‘Ως ἀνὴρ, ὅστις τρόποισι συντεκτῷ, θυρεῖσσος ἐν,	792 μετέπειτα, τ-
μυρίαιν κρίσσοιν ὥμαιμον ἀπέδη καττέσθαι φίλος.	τεττατο, τ-

ΧΟΡΟΣ.

Ο μύγας ὄλος, ἡ τ' ἀριτὰ.	[Στροφή.]	μικρού - u - u - - -	α'
μέγα Φρονεῦσ' ἀν' Ἑλλάδα καὶ		μικρού - u - - -	β'
παρὰ Σιμούντιας ὁχιτοῖς		μικρού - u - u - - -	γ'
πάλαις ἀντλθ' ἐξ ἀντυχίας Ἀτρεΐδαις,	800	μικρού - u - - -	δ'
πάλαις παλαιῖς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων,		μικρού - u - - -	ε'
ἐπότε χρυσίας ἥρες ἀρτὸς		μικρού - u - - -	ζ'
Ἄλυθε Τανταλίδαις,		μικρού - u - - -	η'
δικτρότατα θοινάματα καὶ σφά-		μικρού - u - - -	θ'
για γενναίων τεκίνων	805	μικρού - u - - -	ι'
ὅθεν φόνῳ φόνος ἐξαμείων		μικρού - u - - -	κ'
δο' ἀίματος ὃν προλείπει		μικρού - u - - -	λ'
δισσοῖσιν Ἀτρεΐδαις.		μικρού - u - - -	μ'

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

Ἄς ἔρωχθω σι Να ἀστεος, σμικρα φρωτίδαν ὄχλουν, οίδεν αἰσχύνθεις. Γαρ πων δείξειν αν φίλος, ει μην πάρεται σε βίταν διναιοι σύμφορεις; ΟΡ. Τοῦτο εκεῖνον πτέρωνται ἑταῖροι, μην το σύργεται μόνον. ‘Ως ἀνὴρ, ὅστις σύντακη τρόποισι, ον θυρεῖος, κρεστον φίλος ἀρδει κεκτήθεις μύριαιν διαμάστων. ΧΟ. ‘Ο μύγας ὄλος, τη ἡ ἀρτη μέγα φρονεῖσσα ἀντανακλάσθεις Ἑλλάδα, και πάρα Σιμούντιας ἀχετοις, πάλιν αιήθεις ἐξ αντυχίας Ἀτρεΐδαις, πάλαις ἀπὸ παλαιᾶς σύμφορας δόμων, ἐπότε ἥρες χρυσίας ἀρτὸς ἴλιος Τανταλίδαις, οπερότατα θοινάματα και σφάγια γενναίων τεκίνων’ Ήθεν φόνος ἐξαμείων φόνοις οι προλείπει δια ἀίματος δισσοῖσιν Ἀτρεΐδαις.

TRANSLATION.

as I will guide through the city, little regarding the multitude,—nothing ashamed. For whereby shall I shew that I am thy friend, if I assist thee not when thou art in perilous exigencies? ORESTES. This it is to have comrades, not kin alone! So that a person who is congenial in manners, although extrinsic in blood, is a better friend for a man to have than ten thousand relations. [*Exeunt Orestes and Pylades.*]

CHORUS. Great happiness, and valor proudly courageous throughout Greece, and by the channels of the Simoës, have again withdrawn from the fortune of the Atréïdæ, as of old from the ancient destiny of the palace, when the strife of the Golden Lamb arose between the grandsons of Tántalus—most shocking banquets, and the slaughter of noble children—whence murder responsive to murder fails not with gore to wait on the two sons of Atreus.

792. πῶ γὰρ ἀν Aldus et pars cōdicum, quod bis soloēcum est. Réctius ἀν plū rea MSS. PORSON.

800. Brnck, adopting the conjecture of Musgrave, edited ἀπ' ἄρθρον.

802. Aldus and MSS. have χρυσία.

803. Τανταλίδαις, to the Tantaliða, that is, to the descendants of Tántalus, his two grandchildren Atreus and Thyestes—between whom a dispute arose about

the kingdom of Pélope their father. An agreement having been made that he should have the throne, who should discover the first prodigy, a Golden Lamb appeared in Atréas's flock; but his wife Aéropé caused it to be secretly conveyed to Thyestes—her paramour. Atreus, having discovered this, invites Thyestes to a feast, at which he serves up to him the flesh of three boys, his sons.

Tὸν καλὸν ὃν καλὸν, τοκίνην πυρηγιῶν τομεῖν παλάρηφ	[Αντιστροφή.] u u u - v - u u -	α'
χρέα, μελάνθετος δὲ φόνη	810 u u u - v - u u -	β'
ξίφος ἵς ἀνυγάς ἀπίλιος δίξαι.	u u u - - - u u - v - γ'	γ'
Tὸ δὲ ἄν κακουργεῖται, ἀσίθετα μιγάλη, κακοφρένων τὸ ἀπδῆν ταράνια.	u u u - - - u u - v - δ'	δ'
Θανάτου δὲ ἀρφὶ φόνη	815 u u u - - u u -	ε'
Τυδαιρὶς ίάνχης τάλαινα·	- u u u - - u u - v - ζ'	ζ'
τίκαιον, ὃν τολμαῖς σύνει, κτείνων γινομένης μὴ, πατερέαν	u u - - u u u	ι'
τηρῶν χρέαν, ιεραράνη δύσκολατα εἰς ἀιεῖ.	- - u u - v - α'	α'
	820 - - u u - -	μ'

Tίς τόσος, ἡ τίνα δάκρυν, ἡ τίς ἔλεος μείζου κατὰ γάν,	[Ἐπωδός.] - u u - u u - v - u u u u	
ἡ ματροκτόνος ἀίμα χινεὶ θίσθας;	- - - u u - v - v -	
Οὐος δέος ἔργον τελέσας	- u - u - - u u -	
θεσάκησαται μανίας,	825 u - - - - u u -	
Ἐυμενίσι θάραμα φόνη, δρομάσι διειώνια βλαφάροις,	- u u u - - - u u -	
Ἀγαμέμνονεις παῖς;	u u u - - -	
Ω μέλος ματρός, ὅτε	u u u - - -	
	- u u - - u u u	

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

Το κάλον ου κάλοι τέμειο χρέα τόπειον πυρήγειον πάλαιμα, δε δίξαι ξίφος εἰς αύγας αειδούς μελάνθετον φόνη. Δις αυ το πειραγεῖν, μέγιαλι εστίναι, τε παραστατικόν πακόφρων ἀδειαν. Δις ταλαιόν Τύνδαιρος ἀμφὶ φόνη Σάμετον ιαχήσαις τίνειν τόλμας οὐδε δοία, κτείνων γε μάτερα· μη, τίκαιον πατέρων χρέα, ηγανάθη δυσκλείαν εἰς αἰεῖ. Τίς τόσος, η τίνα δάκρυν, η τίς ἔλεος κατὰ γαν μείζον η Σαράναι χινεὶ ματρότητος ἀίμα; Όλη δέος ἔργον τελέσας Αγαμέμνονος παις θεσάκησεται μείζαις, θάραμα φόνη Ευμενίσι, διειώνια βλαφάροις; Ω μέλος μάτρος, ὅτε,

TRANSLATION.

Nobleness was not noble, to gash a parent's flesh with rageful hand,
and to brandish the sword in the beams of the sun—black-to-the-hilt
with slaughter! Yet, upon-the-other-hand, to-act-wickedly was great
impiety, and the folly of evil-minded men!

But Týndarus's wretched daughter, in the fear of death, screamed
out: “*My son, thou darest deeds not holy, slaying for troth thy mother: do not, studying a father's gratification, enkindle eternal shame.*”

What ailment, or what tears, or what pity on earth is greater, than
to spill with one's hand the blood of a mother?

What an act, what an act having achieved, does the son of Agamé-
mnon rave with madness—a prey for death to the Furies—greedy with
his rolling eyes! Oh! unhappy on account of his mother—when that

809. τονίσιον χρέα, the skin of those that
bare him—the skin of his parents.

813. Here τὸ κακουργεῖται is in allusion to
the conduct of Clytemnéstra, first in liv-
ing adulterously—and next in mur-
dering her husband. For μεγάλη one MS.
has κακούλη. Musgrave conjectured τὸ δὲ
τὸ κακουργεῖται δέοισιν Ιησαῖλ, κακοφρένων τὸ

ἀπδῆν παράμας, which, if it be sense at
all, is in meaning most obscure.

818. In lieu of γάν, Aldus has σάρη, and
so have MSS. very generally—some σάρη.

820. I have here given ἀνδ, contrary
to Porson, yet consentingly with MSS.

827. θάραμος διειώνιον βλαφάροις, τελέσας
οὐδετέρων πάλψερις.

χρυσοπηνήτων φαρίσιων
μαστὸν ὑπερτάλλοις' ἴσιδων
σφάγιοις θίστο ματίρα, πα-
τέρην παθένειν ἀμοιβάν.

830 | - u u - || - - u u || -
| - u u - || - - u u || -
| u u u | u u u || - u u -
| - - u u || - u | - -

ΗΔ. Γυναικίς, ἦ που τῶν ἀφώρηπται δόμω,
τλήμων Ὁρέστης, θεομανεῖ λύστη δαμεῖς;
ΧΟ "Ηκιστα" πρὸς δ' Ἀργεῖον σίχεται λεῖν,
ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον πίξι
δόμων, οὐ φίξῃ, η Στατεῖ ὑμᾶς χρεών.
ΗΙ. "Οίμοι, τί χρῆμ' ἔδρασε; Τίς δ' ἐπεισόειν;
ΧΙ. Πύλαδης. "Εοικε ὃν μαχὴν ὅδ' ἄγγειλος
λίξει τὰ κεῖθεν σοῦ κασιγνήτον πέρι.

835 | - - | u - || - | u - || - | u - .
| - - | u - || - | u - || - | u - .
| - - | u - || - | u - || - | u - .
| - - | u - || - | u - || - | u - .
| - - | u - || - | u - || - | u - .
| - - | u - || - | u - || - | u - .
840 | u u - | u - || u - | u - || u - | u - .
| - - | u - || - | u - || - | u - .

ΑΓΓΕΛΟΣ.

*Ι. τλῆμον, ὃ δύστην τοῦ στρατεύλατου
Ἀγαμέμνονος παῖ, πότνιον Ἡλέκτρα, λόγους
ἀκούσον, ὅντες σοι δύστυχεις ἵκεν φέρουν.
ΙΙΔ. 'Ἄι, ἄι, διοιχόμεσθα' δῆλος εἰς λόγῳ
κακῶν γάρ ἥκεις, ὡς ἔοικεν, ἄγγειλος.

| - - | u - || - | u - || u - | u - .
| u u - | u - || - | u - || u - | u - .
| u - | u - || - | u - || - | u - .
845 | - - | u - || u - | u - || u - | u - .
| u - | u - || - | u - || u - | u - .

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ἴσιδων μάστον ὑπερτάλλοντα χρυσοπηνήτων φέρουν, θίστο μάτερα σφάγιον, αμοιβαν πατερίων πάθεων. ΗΔ. Γυναικίς, η τλήμων Ορέστης, δάμεις θεομανεῖ λύστη δαμεῖς, αφορμήται που τῶνδε δόμων; ΧΟ. "Ηκιστα" δε σίχεται πρὸς Αργεῖον λεῖν, δόμων τοι προκείμενον αγῶνα τίξει ψυχῆς, εν φίξῃ χρεών υμας ζητεῖ η Στατεῖ. ΗΔ. Οίμοι, τι χρέας εδάστε; Δε τις επτάσειν; ΧΟ. Πύλαδης. Δε ὅδε ἀγ-
γελος εοίμε λέξειν, ου μάχεται, τα κείθεν πέρι σου κασιγνήτου. ΑΓΓ. Ο τλῆμον, ω δύστην πα-
τού στρατεύλατου Αγαμέμνονος, πότνιαν Ἡλέκτρα, ακούσον δύστυχεις λόγους ὅντες ἵκεν φέρουν σε. ΗΔ. Αι, αι, διοιχόμεσθα' λόγων εἰς δῆλος γερ ἥκεις, ὡς ἔοικεν, ἄγγειλος κάπετον.

TRANSLATION.

seeing her breast bared from the robes of golden-texture, he made a victim of his mother, in retaliation for his father's sufferings!

ELECTRA. [Entering with much surprise.] O women, has the wretched Orestes, by heaven-inflicted madness overcome, rushed any where away from these mansions?

CHORUS. Not at all:—but he is gone to the Argive people to undergo the appointed trial for life—by which ye must either live or die!

ELECTRA. [Frantically.] Ah me! what a thing has he done! But who persuaded him? CHORUS. Pyladæs. However this messenger seems about to tell us ere long what has passed yonder respecting thy brother!

MESSANGER. [Entering, addresses Electra.] O! wretched, O hapless daughter of the chieftain Agamémnon, revered Electra, hear the ill-fated words which I come bearing unto thee.

ELECTRA. Alas! alas! we-are-utterly-undone:—in meaning thou art clear:—for thou comest, as it seems, the messenger of woes!

832. σφάγιον θίστο ματίρα, literally, put his mother a victim, but more freely, made a victim of his mother, i.e., slew his mother.

837. Brunck suspecting the genuineness of the text in this line and the next, conjectured τὸν προκαίμανον δραμαῖον Σίνον.

838. Beck on the conjecture of Canter adopted δίσταν, στίβειν vel subitūrus,

for δίσταν, dēns vel dattūrus. The literal English is, "about to give the projected trial concerning life." Porson says, "dūns δίσταν sic dicitur ut alibi δίσταν δίσταν."

840. ὃν μαχὴν, understand δέον:—not being a long way off—hence "soon" about to inform us.

846. Brunck quite omits this verse.

ΑΓ. Τάφη Πιλασγῶν σὸν καστίγντος Δάνεῖ, καὶ σ', ὁ τάλαιος, ἴδοξε τῆδ' οὐ μίέστ.	- - u - - u - - u -
ΗΑ. Οίμοι, προσῆλθες ἐλπίς, οὐ φοβουμένη τάλαιος, τὸ μέλλον ἔξετηκμένη γόνοις.	- - u - - u - - u -
'Ατὰρ τὶς ἀγάν; Τίνες ἦν Ἀργείοις λόγοις καθιδίοις ἡμᾶς, κάπεκχεωσας δανεῖν;	- - u - - u - - u -
Λίγος, ὁ γεραῖς πότερα λευσίμη χερὶ, ἢ διὰ σιδήρου πιεῦμ' ἀπορρίξαι με δεῖ,	- - u - - u - - u -
κοινὰς ἀδελφῷ ἔκριθας κεκτημέναι;	850 - - u - - u - - u -
ΑΓ. Ἐπέγχανο μὲν ἀγρόδιοι πυλῶν ἕσσων βαίνοντες πυθίσθαι διοικεοντας τὰ τ' ἄμφι σοῦ,	- - u - - u - - u -
τὰ τ' ἄμφι Ὁρίστουν· γάρ γερά θύνοισαν πατεῖ αἴσι ποτ' ἵπχοις· καὶ μὲν ἐφερεῖσθαι σὸς δόμοις,	- - u - - u - - u -
πίνοτα μὲν, χρῆσθαι δὲ γενναιῶν φίλοις·	855 - - u - - u - - u -
δὲν δὲ δόχοις στείχοντα καὶ δάσσοντα ἄκρας·	- - u - - u - - u -
ἴν φασι τρώτοις Δάνεας· Αἰχι ὑπτρή δίκας	- - u - - u - - u -
διδόντις ἀθροῖσαι λαὸν οἵς κοινὰς ἴδεται.	- - u - - u - - u -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ΑΓΓ. Εδέξι νέφε Πελάσγων, τοι καστίγντος Δάνειν, καὶ στ., ο ταλαιός, ο τρῆρος ἄμφερ. ΗΑ. Οίμοι, ἐπέιτε προσῆλθες, ον πάλαις φεύγομεν, εργάζομεν γάντα το μέλλον. 'Ατὰρ τὶς ἀγάν; Τίνες ἄλλοις το Ἀργείοις καθιδίοις ἡμᾶς, καὶ επεκχεωσας δανεῖν; Δίγεις, ο γεραῖς πότερα λευσίμη χερὶ, ο διὰ σιδήρου διει με απορρίξαισθαι στούμη, κεκτημένην ἔκριθας κοινὰς αδελφῷ; ΑΓΓ. Επέγχανοι μεν βαίνοντες πύλας ἀγρόδιοι, διδόμενος πυθίσθαι τα τά ἄμφι σου, τα τα ἄμφι Ὁρίστουν· γάρ ἀπό τούτων εισέσθαι στο πάτερός και στο δίκαιος με, πιθήτα με, δι γενναιῶν χρῆσθαι φίλοις· δὲ δέσι δύλη στείχοντα και δάσσοντα ἄκρας· ον δέσι Δάνεας πρότοις αθροῖσαι λαὸν εἰς κοινὰς ἴδεται, διδόντα δίκας λιγύστα.

TRANSLATION.

MESSENGER. [Sorrowfully.] It has been carried by vote of the Pelasgians, that thy brother die, and thou, O unfortunate, this day!

ELECTRA. Woes me! the expected-event is arrived, which long since dreading, I have pined with lamentations over the issue in view. But what the debate?—What arguments among the Argives condemned us, and adjudged us to die? Tell me, O aged man: whether by the pelt-ing hand behoves it me, or by the sword, to burst from life; having this doom in common with my brother? MESSENGER. I chanced indeed to be coming in at the gates from the country—anxious to learn the state of affairs both in regard of thee, and in regard of Oréstēs—(for I had ever at all times had a favorable-feeling towards thy father—and thy family fed me, poor indeed, but noble in my conduct to friends:)—so I observe a crowd moving along and sitting down upon an eminence; where, they report, Dánius first drew the people together in common council, when he was paying penalty to Ἰηγύπτος.

851. Quidam MSS. hábent τίς: Ἀργεῖον Λέγεται Μοσχένια 4τος ἀριθμός Βέκτιαν. Eleghante Régine Societatis codex recensior, ἀριθμός δύο το καὶ τίς: Ἀργεῖον λέγεται;—Addidi vērō articulatum, quem abesse vix pátitur sérmō, métrum abēme neq; pátitur. Porson.

854. Εἰ διὰ σιδήρου πνῶμα· ἀπορρίξαι με δεῖ;

or with the sword behoves it me to sever my

breath? So in the Héénba, 365, τίς μη εἰδίησι πνῶματος; δι. ἡμές, with the sword he saves the passage of her breath. Strictly speaking, ἀπορρίξαι signifies “abruptise, to have broken away from.”

860. χρῆσθαι δὲ γενναιῶν φίλοις, but noble in using friends—noble in my use of friends or constant in friendship.

862. δὲ φασι, and not δὲ φασι, with MSS.

'Αστοῦ δὲ δῆ τιν' ἀρέμων ἄθεοισμ' ἴδαν·	864 - - u - u - u - u - u -
Τί καὶ δέ; Ἀργεῖ; Μᾶν τι πολεμίων πάρε-	865 - - u - - u u u u - u -
ἄγγελοι μένοντες Δακαΐδῶν πόλεων;	- - u - - u u u u - u -
'Ο γέ τέπ'; Ορέστην καὶ τὸν ὄνχο δρῦς πίλας	- - u - - u - u - u -
στείχοις, ἀγῶνα θαυμάσιμον δραμούμενον;	- - u - u u u u - u - u -
'Ορεῖ δέ ἀπέπτει φάσμα, οὐ μήποτες ἀφίσιοι,	- - u - - u - u - u -
Πυλάδην τι καὶ σὸν ἔντρυγονον στείχονθε δραστοῦ, 870	- - u - - u - u - u -
τὸν μὲν κατηφά καὶ παρειμένον οὔσην,	- - u - - u - u - u -
τὸν δέ, ὃντος δέδειλφός τοι φίλῳ λυπουμένον,	- - u - - u - u - u -
νίστημα κηδείνοντα παιδαγωγίος.	- - u - - u - u - u -
'Επει δέ πλήρης ἔγινετ; Ἀργείων δύλος,	875 - - u - - u - - u -
κάρυβλος ἀναστάς ἐπει τίς χρῆσι λέγεται,	- - u - - u - - u -
πέτερος Ὁρέστην κατθανεῖ, η μὲν χρεὰν,	u u u - - u - - u -
μητροκτονοῦσσα; Κάπνη τῷδέ ἀνασταται	- - u - u - u - u - u -
Ταλθύβιος, δέ σῷ πατέρι συνεπέρθεις Φρύγας.	- u u - - u u u - u -
'Ελαξί δέ, διπλὸις δυσαμμένοισι οὐ ἀπ,	880 - - u u u - u - u - u -
διχόμυθα, πατέρα μὲν σὸν ἐκπαγλούμενος,	- - u u u - u - u - u -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

Δε δε ίδων αθρόεστρα δρομεῖ τὰς ἀστρας· Τι: καίτοις' Ἀργεῖ; Μᾶν τι αγγέλους πέλειν Δακαΐδῶν; Δε δέ εἴπει· Οὐτοις οὐδενὶ Ορέστην, δραμούμενον θαυμάσιμον εγών, στηνάγοντα πέλας; Δε δρόσιστον φάσμα, οὐφελος μάντης, τη Πύλαδην και σὸν ἔντρυγονον στείχοντα δροῦν, τοι μὲν κατηφά και παρειμένον οὔσην, δι τοι, δυντες αδέλφος, λυπουμένον τοι φίλον, κηδείνοντα νοσήμα παιδαράγυρον. Δε εἴπει έχεις Ἀργείων εργάσθεν πλήρες, οὐραγές ανάστατες εἴπεις; Τις χρῆσι λέγειν, πέτερος χρέων θελεταινταίτερα καθανεῖν, ο τον; Και έπει τοδε Ταλθύβιος ανασταται, δέ σφι πάτερ συνεπέρθεις Φρύγας. Δε ελάξι διχομύθα, ον αι διπλοι τοις δυσαμμένοις, επιπαγλούμενος μεν στον πάτερα,

TRANSLATION.

So then, beholding this course, I enquired-of one of the citizens: "What news at Argos?—Has any despatch from hostile-powers roused the city of the Dániū?" And he said: "Observest thou not that-man Orestes, about to run the lethal race, walking-on beside us?" So I behold an unanticipated sight, which I never ought,—Pylades and thy brother walking on together; the latter indeed downcast and languid with disease; but the former, like a brother, sorrowing equally for his friend, tending his weakened-state with guardian-care.

Now when the assembly of the Argives was fell, a herald, standing up, said: "Who wishes to plead, whether it be fitting that Orestes—the murderer of his mother—die, or not?" And upon this, Talithybias rises; he who in conjunction with thy sire rendered-desolate the Phrygians.

But he spoke words of divided import—being always in-subserviency-to those in power—struck with admiration, indeed, at thy father,

866. For ἀνετίγαν, the preterite, Aιδος and some MSS. have ἀνετίραν, the first aorist. Δακαΐδῶν πόλεων, the city of the Dániū, i. e., of the descendants of Dániū; for the Argives in particular, (and promiscuously all the Greeks) took this appellation from the brother of Egyptias.

868. ἀγῶνα θελάστης δραμούμενον, εντέμεν λειλά ευράνεια, about to run the race of life and death, i. e., about to take history at on a capital charge.

869. ἀπέπτει φάσμα, an unexpected or surprised-for spectacle—δέ μάντης φίλος, which O that I had never seen!

875. μάντης, having stood forth—a-greatly to usage on such occasions!

878. Talithybias was a herald in the Greek camp during the siege of Troy, and, for a great many years, the confidential friend of Agamemnon.

879. δι, strictly, under, beneath: but more freely, in subserviency to.

σὺν δὲ ὅντις ιπαῖται ξύγγονος, καλῶς κακοὺς
λόγους ἐλίσσειν, ὅτι καθισταὶ νόμους
ἢ τοὺς τεκόντας ὃν καλούς· τὸ δὲ ὅμμι' αἱ
Φαιδρωπὸν εἰδόντων τοῖσιν Ἀιγίσθου φίλοις.
Τὸ γάρ γένος τοιοῦτον· ἐπὶ τὸν ἐντυχῆ
πνεῦμασ' ἀεὶ πάρκυρες· ὅδε δὲ ἀυτοῖς φίλοις,
ὅς διὸ δύνηται πόλεος, εἴ τ' ἀρχαῖσιν ἥ.
Ἐπεὶ τῷδε δὲ ὑγόρευε Διομήδης ἄναξ·
ὅντος κτανεῖν μὴν οὔτε σ', οὔτε σύγγονον
ἴσα, φυγῇ δὲ ζημιοῦντας ἐνσέβειν.
Ἐπειδέσθησαν δὲ οἱ μὲν, ὡς καλῶς λέγοι,
δεὶ δὲ ὅντις ἴππιον. Καπὲ τῷδε ἀνίσταται
ἄνηρ τις ἀδυρόγλωσσος, ὕσχνων θράσει,
Ἀργεῖος, ὁντις Ἀργεῖος, παναγμασμένος,
Θράσιν τε πίστιν κάμαβει παρέχοντι
πιθανός εἴτε ἀστοὺς περιβαλλεῖ κακῷ τινι·

|---|v--||--|v--|v--|v--
|v--|v--||--|v--|v--|v--
|---|v--||v--|v--|v--|v--
885 |v--|v--||v--|v--|v--|v--
|---|v--||v--|v--|v--|v--
|v--|v--||v--|v--|v--|v--
|v--|v--||v--|v--|v--|v--
|v--|v--||v--|v--|v--|v--
890 |---|v--||v--|v--|v--|v--
|v--|v--||v--|v--|v--|v--
|---|v--||v--|v--|v--|v--
|v--|v--||v--|v--|v--|v--
|---|v--||v--|v--|v--|v--
895 |v--|v--||v--|v--|v--|v--
|v--|v--||v--|v--|v--|v--

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

Δε αὐτὸν επειδέσθησαν οἱ ξύγγονοι, καλῶς ἐλίσσειν κάποιος λέγων, ὅτι καθισταὶ νόμους οἱ καλῶς εἰς τὰς τεκόντας δέ: δεὶ εἴδεντο τοιούτους φίλους Αιγίσθου. Γαρ τοιοῦτον τὸ γένος· περίκλεις δέ: τηδώσι εἰπει τοιούτυχην· δεὶ οὖτας φίλοις, δεὶ αὐτοῖς πόλεος, τε η ἀρχαῖοι. Δεὶ τῷδε ἄναξ Διομήδης πηγεῖται οὔτος μεν εἰς ιπτάμενον οὔτε σ', οὔτε σύγγονον, δι εἰσέβειν ζημιούστας φύγει. Δεὶ οἱ μεταπέρθησαν, ὡς λιγούς καλῶς, δεὶ οὐκ εἴπουν. Και εἰπει τῷδε ανίσταται τις ἄνηρ ἀδυρόγλωσσος, ωχινον θράσει, Αργεῖος, οικιος Αργεῖος, παναγμασμένος, πίστιν τε θράσιην και ἀμαβει παρέχοντι, εἴτε πιθανός περιβαλλεῖν δύστος την κάρη.

TRANSLATION.

yet not commanding thy brother,—plausibly throwing forth insinuations of evil tendency—as—that he had laid down rules-of-conduct not proper towards parents: ever-and-anon,however, did he confer a smiling glance upon the friends of *Aegisthus*! For such is this race:—heralds always dance-attendance upon him that is prosperous; and that man is to them a friend, who may have influence in the state, or be in authority.

Now after this-fellow prince Diomedē harangued:—he indeed was-for-suffering them to kill neither thee, nor thy brother—but to act-ho-lily by punishing you with exile. And some, verily, murmured-their-assent, that he spoke well, but others praised him not.

And after him up-rises [*Seeming indignant.*] a certain person intemperate-of-tongue, mighty in assurance, an Argive, yet not an Argive, a man-forced-on-us, relying both on the uproar, and on ignorant boldness, ever ready-by-argument to involve the citizens in some mischief:

881. Porson has here given καλῶς on the conjecture of Valckenuer; but in Aldus and MSS. we find καλός.

885. Aldus has τούτῳ contrary indeed to most MSS.

887. Porson says:—“*interpáxi post* τούτῳ, *pro quo καλῶς* Ald. et pars MSS., *non, ἀτ vélgo, post δύνται.*”—The construction, he acquaints me, is, &c. ἀτ νέστε, the proposition is being understood.

888. For τούτῳ δύνται in this line, Al-

dus and MSS. partially have τούτῳ ἀγέναι, percent in quantity.

891. Of this verse there are numerous readings:—Porson has followed Aldus;

yet did he think that Euripides may have written, καλῶς δὲ ιπτάμενος, ὡς καλῶς λέγω.

894. An Argive, and yet not an Argive:

in allusion, perhaps, to Cléophon,—who was born at Argos of foreign parents.

896. Δυνάμεις is the conjecture of Vale-

kenuer. In MSS. the reading is Δυνα-

Τόταν γὰρ ἡδὺς τοῖς λόγοις, φρονῶν κάκως,
πείθη τὸ πλῆθος, τῇ πόλεις κακὸν μύγαε
ὅσοι δὲ σὺν τῷ χρηστῷ βουλεύουσιν ἀιδή,
καὶ μὴ παραντίκη, ἀθύοις εἰσὶ χρήσιμοι
πόλεις· θάσοθας δὲ ἄδει χρὴ τὸν προστάτην
ιδόνθε· ὅμοιον γὰρ τὸ χρῆμα γίγνεται
τῷ τοὺς λόγους λέγοντι καὶ τιμωμένῳ^μ)
ὅς εἰπεν· Ορέστην καὶ σ' ἀποκτεῖναι πέτροις
βάλλοντας· ὑπὸ δὲ ἔτεινε Τυνδάρεως λόγους
τῷ σφὸν κατακτείνοντι τοιούτους λέγειν.
“Ἄλλος δὲ ἀναστὰς ἐλεγει τῷδε ἵναντια,
μορφῇ μὲν ὅνκις ἴωντος, ἀδρεῖος δὲ ἀτῆρ,
ὅλιγάκις ἀστυν κάρυος· χραίνων κύκλον,
ἀντουργὸς, δίπειρ καὶ μόνοι σώζοντος γῆν,
ξυνετὸς δὲ χωρεῖν ὁδόσις τοῖς λόγοις θέλων,
ἀπέβασις, ἀνεπίληπτον ἡσκηκές βίον·”

	900	- - - u - u - u -
		u - u - - u - - u -
		905 - - - u - u - u -
		u - u - - u - - u -
		910 - - - u - - u -
		u - u - - u - - u -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

(γαρ δταν ηδυς τοις λγοις, φρονων κακως, πειθη το πλιθος, μιγα κάκοτη πολεις δε ζονι αδης έσι θουλευνούσι χρηστα σιν τη, μις και έαν μι παραντικα, χρησιμοι πόλεις δε ἄδει χρη τον ιδοντα προστατη Σιάσθαι· γαρ το χρήμα γίγνεται δροσοι τῷ λεγόντι τους λόγους, και τιμωμένων) δε ειπενταινονται οις σινεταις πέτροις· Τυνδάρεως δε ὑπὸ ετεινε τοιούτους λόγους· τῷ κατακτείνοντι σφω λίγειν. Δε ἄλλος αναστὰς ἐλέγει πάντας τοδε, μέρη μεν εις ιωντος, δε ατρεμος ἀπέ, ολιγακις χραίνων ἀστυν και κύκλοις ἀγρος, αυτουργος, και δίπειρ μόνοι σωζούσι γην, ξύνετος δε Σιάσθιν χρειεις θετε τοις λγοις, απεραος, ποκηκοις απειληπτον βιον·

TRANSLATION.

(for, when a man sweet in words, devising ill, persuades the multitude, it is a great injury to the state:—but as many, again, as always with discernment advise good, are, even if not at-the-present-moment, eventually advantageous to the nation:—now this the intelligent leader ought to consider; for the tendency is alike in him who delivers speeches, and him who approves them:) who said that they ought to kill Orétes and thee, pelting you with stones: Týndarus, however, was privily furnishing to him eager-for your death such like expressions to utter.

Then another standing-up spoke in opposition to him, in external-appearance indeed not captivating-to-the-eye, but a man possessing-all-the-qualities-of-a-man, a person seldom bemiring the city and circle of the forum, one-who-farmed-his-own-land, (and which-class-of-folks alone preserve the country,) prudent withal, wishing to walk in unison-with his words, uncorrupt, one-who-led an irreproachable life :

897. φρονῶν κακῶς, literally, scheming evilly—having bad intentions—enteraining ill sentiments—meditating mischief.

903. In a few MSS. the reading is τιμωμένων. Musgrave conjectured χρεῖ τὸν τιμωμένων, and Brunck has τὸ τὸν τιμωμένων.

906. Aldus and several other editors, as well as MSS., have κατακτώντας.

908. μορφῇ μισ ἴωντος, not rightly indeed in exterior form—not made to captivate the eye: ἀδηος, ἀπ, verbally, a manly man—a man of intelligence and wisdom.

909. Musgrave in this verse preferred οτιναν to χρεῖτον, contrary to every MS. Brunck and Beck have both χρεῖτον, badly. The literal sense is,—“dirtying or bedaubing with his feet:” ironically hinting that very few men of such integrity and worth were to be found in the city.

910. One Scholiast explains ἀντινεργός by ἀναλαῖς χρεῖτον ἀγρεζόμενος: another understood it to mean, “a culturist of his own ground:” Grotius translates it, “a gronioe,” Musgrave, “operarius.”

<p>δείτε' Ὀρέστην τοῖς τὸν Ἀγαμέμνονος στρατιῶν, δεὶς οὐδέποτε τιμωρεῖν πάτερ, τακὴν γυναικα κᾶθεσι κατακτατὸν, ἢ τοῦ ἀφῆσι, μένθ' ἀπλίζεσθαι χίρα, μήτη στρατεύειν ἐκλιπόντα δύματα, ἢ τὰδε ὁικουρῆμασθ' ὁ λελειμμένος φθείρουσιν, ἀλλρῦν ἐνιδάς λαβεῖμενοι. Καὶ τοῖς γε χρυσοῖς ἐᾶ λέγειν ἴφαινετο, χένδροις ἔτ' ἕπτα σός δὲ ἐπῆλθε σύγγονος, ἔλιξ δὲ γῆ Ἰνάχου κεκτημένοι, ὑμᾶς ἀμύνων, ὃνδεις θέσσοι η πατερ, ἴτεται μητρέ· εἰ γὰρ ἀρσένων φύσις ἰσται γυναικὶς στοις, ὃν φθάνοιτ' ἔτ' ἂν, Ὥησκοντες, ἡ γυναικὶς δουλεύειν χρεών. Τὸνταντίον δὲ δράστης ἡ δρᾶσσαι χρεών. Νῦν μὲν γὰρ η προδοῦστα λέκτρε ἵμοι πατερος τίθηκεν· εἰ δὲ δὴ κατακτεῖται ἴμε,</p>	<p>915 _ - u - - u u u u - u u u - u - u - u - - u u - u - - u - - u u - u - - u - u - u u - u - - u - u - u u - u - - u - u - u u - u - - u - u - u u - u - - u - u - u u 920 - - u - - u - u - u u - - u - - u - u - u u - - u - - u - u - u u - - u - - u - u - u u - - u - - u - u - u u - - u - - u - u - u u - - u - - u - u - u u 925 - - u - u u u u - u u - - u - u - u - - u u - - u - u - u - - u u - - u - u - u - - u u - - u - u - u - - u u - - u - u - u - - u u - - u - u - u - - u u - - u - u - u - - u u</p>
---	--

THE QRDEE, AND ENGLISH ACCENTUATION.

‘Οδείτε στύφαντας Ορέστην τὸν παῖδα Αγαμέμνονος, δεὶς πελλήστης τιμώμενος πάτερ, κατάκταντον πάντας δέοντα γυναῖκα, ή αφῆσι πείνειν, μάτης δελτίζεσθαι χέρα, μάτης στρατεύειν εκλιπόντα δύματα, εἰ δὲ λεπιδεύματα φθείρουσι τον οικουρῆμασθ' ἄδρον. Καὶ τοῖς χρυσοῖς γε εφαίνεται λέγειν, καὶ οὐδὲς εἶτα ἔτ' δε σύγγονος επῆλθε, δε ελέξει· Ω κεκτημένος τη γῆ Ἰνάχου, αρμάνων ὄμοις οὐδὲν θεός τον πάτερ, εκτίνα μάτητε· γαρ εἰ φύσις ἀρσενὸν εἴσται δοσος γυναικίς, αιτέται αι φθάνοιτε θησκοντες, η χρέον δουλεύειν γυναικί· Δε δράστε το εὐέργειον τη κείμενον δάσσαται. Γαρ τοι μετην προδοῦστα λέκτρεις πάτερος ταῦτης· δε δε ει κατακτεῖται ίμε,

TRANSLATION.

he proposed to crown Orestes the son of Agamemnon, who had chosen to avenge his father—by slaying a wicked and an impious woman, that had put this out of the power of men, either to arm the hand for war or to undertake-an-expedition, leaving their home ; if those who are left abuse what is entrusted to their care in the house,—defiling their husband's beds. And to the good-intentioned at least appeared he to speak well : and no one harangued farther :—

But thy brother advanced, and said :—

“ O ! inhabitants of the land of Inachus, avenging you, no less than my father, slew I my mother :—for if the murder of the men shall become licensed to the women, ye can no longer escape dying—else must ye live-in-thralldom to your wives. But ye are doing the reverse of what ye ought to do ! For now in fact she, who betrayed the bed of my sire, is dead : therefore then if ye kill me,

913. Σε γ' Aldus :—sed γ' omittunt eō-
dices aliqui. PORSON.

916. Η τοῦ ἀφῆσι, literally, her who had taken that or it away—her who had put an end to that affair, signifying that she had checked the warlike ardor of husbands, or had rendered it unsafe for them to go abroad—through the bad precedent she had set to wives.

917. In the Harleian MS. the reading is μένθ' ἀπλίζεσθαι,—contrary to most others, and indeed by no means elegantly

with ιατάρτα so near, in the same line.

922. After this verse we meet in various editions, (and on the concurrent authority of many MSS.,) with the following :—πάλαι Πελλαγή, Δαναΐδαι δὲ διετηρεῖν, οἵτινες Pellegi, póstea autē Dandádeis.

925. Ἅγιος, holy—hallowed—justifiable.

929. Porson in his note upon this line says: “ κατακτεῖται με ex MSS. edidit Brünckius et Beccius : sed in taliis rebus analógia codicibus est pótior : sémita per ligaturum per : scribam.”

ὅν μόνος ἀπεῖται, καὶ φθάνοι θνήσκων τις ἂν,	930 u u u u - - u - - u u
ἀς τῆς γε τόλμης δύ σπάνις γενέσται.	- u - - u - u - u
Ἄλλ' ὁνκ ἔπειθ' ὄμιλον, εῦ δοκῶ λίγειν·	- u u - - u - u - u
νικᾶ δὲ ἐκεῖνος δὲ κακὸς ἐπ τλήθει λίγων,	- u u u u u - - u - u
δὲ ἡγόρευε, σύγγονον σὲ τε κτανεῖ.	u - u u - u - u - u
Μόλις δὲ ἔπεισος μὴ πετρουμένους θαυμ	935 u - u u - u - u - u
τλήμων Ὁρέστης ἀντόχειει δὲ σφαγῆ	- u - - u - u - u
ἐπέσχετ' ἐπ τῆδε ἡμίσει λίψειν βίον	u - u - - u - u - u
ἔνι σοι πορεύει δὲ ἀντὸν ἐκκλήστων ἀπο	- u - - u - u - u
Πυλάδης δακρύων· ξὺν δὲ ὁμαρτοῦσιν φίλοις	u u - u - - u - u - u
κλαίοντες, οἰκτείζοντες. Ἐρχεται δέ σοι	940 - - u - - u - u - u
πικρὸν θέαμα, καὶ πρόσοψις ἀθλία.	u - u u - u - u - u
Ἄλλ' ἐντρέπειξε φάσγαν· ἡ βρόχον δέξῃ,	- - u u - u - u - u
ἄς δει λιπεῖν τι φέγγος· ἡγένεται δὲ	- - u u - u - u - u
ὄνδρον σὲ ἐπαφέλλεσσεν ὁνδὲ ὁ Πύθιος	- - u - u - u - u
τρίποδα καθίζων Φοῖβος, ἀλλ' ἀπώλεσσεν.	945 u u u u - - u - u - u

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ὅν μόνος ανέίται, καὶ οὐτὶς αἱ φθάνοι θνήσκων, ὡς τῆς τόλμης γε οὐ γενέσται σπάνις. Άλλα οὐα επείθε δράλον, δόκω λέγειν εὐ δὲ ὁ εκείνος κάρος λέγειν επ τλήθει νίκα, ὃ πνευμάτικάν είναι, ὃ πνευμάτικάν είναι τα στρατόπεδα μεταρρυθμίσεων οἰπέσχετο δε επ τῆδε ήμερη λαζήν βίον αυτοχείει σφάγη, ξύν σοι δε Πύλαδης πορεύει αὐτὸν ἀπο εκκλήστων δακρύων φίλοι δε ὁμαρτούσι ξύν, κλαίοντες, οἰκτείζοντες. Ἐρχεται δε σοι πικρὸν θέαμα, καὶ ἀθλία προσόψις. Ἀλλα εντρέπειξε φάσγαν· ἡ βρόχον δέρη, ἄς δει τι λίπειν φέγγος· δε ἡ ευηγενεία επωφελήσει σε οὐδενί οὐδεις ὁ Πύθιος Φοῖβος καθίζων τρίποδα, ἀλλα απώλεσεν.

TRANSLATION.

the law has-become-inefficient, and no one can prevent dying, forasmuch-as of audaciousness at-least there will not be lack."

Yet convinced he not the people, though appearing to reason well; but that villain, who spoke in the crowd, out-does him,—he that argued for killing thy brother and thee.

And with-difficulty did the wretched Oréstēs prevail on them that ye should not die by-being-thrown-at-with-stones:—he has, however, promised, that in-the-course-of this day, he will resign his life by self-inflicted slaughter, together with thee:—so Pýladēs is conducting him from the council, weeping· his wellwishers, also, are-walking-in-company with him, bewailing him, pitying him!

[*Pitifully.*] He comes, then, to thee a sad spectacle, and a mournful sight!—But prepare the sword, or the noose for thy neck, as thou must quit the light—for [*Heaving a heavy sigh of sorrow.*] thy noble-descendent hath benefited thee nothing: nor the Pýthian Phoébus who sits on the tripod—but has-proved-thy-destruction! [*Exit Messenger.*]

930. ἀπίται, literally, is dissolved—is abolished—is become of none effect—is abrogated—hath lost its power or force:—this word Musgrave rendered, literally, “dissolvetur,”—but certainly “dissoluta erit, it will have been cancelled or annulled,” is much nearer to the meaning intended to be conveyed. Καὶ φθάνοι θνήσκων τις ἂν, no one, (i.e., no husband) will be able to make sure of escape from death, or, can with certainty avoid dying at the hands of his wife.

935. μόλις δὲ ἔπεισος μὴ πετρουμένους θαυμ, but with difficulty persuaded he them, (that is, obtained he from them, viz. the Argives,) for you (viz. thyself and himself) not to die being-stoned-to-death.

943. ἄς δει λιπεῖν τι φέγγος, as it behoves thee to leave the light—i.e., by submitting to death thou must migrate into darkness.

945. ἀπώλεσεν, hath destroyed thee, with reference to the command of Phoébus, I presume,—not to the noble descent.

ΧΟ. "Ω δυστάλανα παρθένοι", ὁς ξυηρεψίδες
πρόσωποι εἰς γῆν σὸν βαλοῦσ' ἄφθονγος εἴ;
ἀς εἰς στισαγμοὺς καὶ γόνους δραμουμένη. 948 |---|---||---|---|---|---|

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Κατάρχομαι στισαγμόι, ὡς Πελασγία, [Στροφή.] |---|---|---|---|---|---|
πιθεῖσα λεικὸν ὄνυχα διὰ παρθίδην,
ἄματηρδ ἄταν,
κτύπον τε κρατός, ὃ ἵλαχ' ἀ κατὰ χθονός
πρέπειν καλλίταις διά. 955 |---|---|---|---|---|---|
Ιαχχίστω δὲ γῆ Κυκλωπία,
σίδαρον ἐπὶ κάρα τιθεῖσα ποίριμον.
πέμπατ' ὀίκουσ. |---|---|---|---|---|---|
"Ἐλιος, ἔλος ὅδ' ἴρχεται
τῶν θανούμενον ὑπερ
στρατηλάτων Ἐλλάδος ποτ' ὄντων. |---|---|---|---|---|---|

Βίσσαι γὰρ βίσσαις, δίχροται τίκνιν [Αντιστρ.] |---|---|---|---|---|---|
πρότασα γίνεται Πέλοπος, ὃ τ' ἐπὶ μακαρίοις
ζῆλος ὡς ποτ' ὀίκοις. 962 |---|---|---|---|---|---|

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ΧΟ. Ω δυστάλανα πάρθενοι, ὁς οἱ αφόγγοις βαλόντα στον ξυηρεψές προσάπτον εἰς γῆν, ὁς δραμούμενοι εἰς στισαγμοὺς καὶ γόνους. ΗΑ. Κατάρχομαι στισαγμόι, οι Πελασγία, πιθεῖσα λεικὸν ὄνυχα διὰ παρθίδην, ἀματηρδ ἄταν, τε κτύπον κράτος, ὃ ἀ καλλίταις θέα νήρτερην κάτα χθονός ἕλεγε. Δε Κυκλωπία γα ιαχχίστω, τιθεῖσα ποίριμον ἐπὶ κάρα, πήματα δικον. "Οδὲ ἔλος, ἔλος ἴρχεται ὑπερ τῶν θανούμενον ὑπερ πότε στρατηλάτων Ἐλλάδος. Γαρ προπάσσα γίνεται Πέλοπος βεβάνει, βεβάνει, οὐχεται, τα δὲ ζῆλος από πότε ἐτί μαλάργιοι οίκοις.

TRANSLATION.

CHORUS. [Feelingly to *Électra*.] O! hapless maiden,—how thou art silent, having cast thy muffled looks to the ground, as if about to run into lamentations and groans!

ELECTRA. [Most piteously.] I begin the lament, O! Pelásgia, applying my white nail to my cheeks, a bleeding disfigurement,—and the slapping unto my head, which the lovely Goddess of the Mánēs beneath the Earth has-to-her-share!

And let the Cyclópian land howl,—applying to the head the cropping steel, over the calamities of our family. [The Chorus weeps.]

This commiseration, this commiseration proceeds for those that are about to die,—those who once were chieftains of Greece!

Yea, the entire race of the children of Pelops is gone, it is gone, it has perished, and the happiness which once resided in these blest abodes!

947. ἄφθονγος, literally, *mu-e—speech-less*—devoid of utterance—dumb.

949. Aldus and most other editors on the authority of MSS. prefix to this line, *Δι* δι, two extrameter interjections, and I think aptly. All MSS., too, have *στισαγμόν* in lieu of *στισαγμός*.

950. Compare this verse, and the next save one, with verses 648, 649, 650, and 651 of the Hécuba.

952. In several MSS. ἄ is omitted, the

reading being *ἵλαχι* in some, and *ἱλαχω* in others.

953. In Aldus et MSS. we find παρθίδην after *τερπίρον*, and τὸν Ἀτραπὸν before *πέμπατ'* in verse 956, below.

954. Aldus has *ιαχχίστω* and *κυκλωπία*.

955. πάρτα Aldus et quidam MSS., sed πάρτη plures. PORSON.

968. For ζῆλος, most MSS. have ζηλονήν; with ζηλος for ζηλος. Porson's reading is the emendation of Mugrave.

Φθόνος νια ἔλλε θεόθιν, ἐ τι δυσμοὺς
Φοινία ψῆφος ἐπέλει.
'Ιὰ ἵω παιδάρχυτ' ἴφαμέρην
Ἴθη πολύποτα, λεύσσειθ' ὡς παῖδες
μοῖρα βαίνει.
Ἐτερα δ' ἵτερος ἀμιζίστας
πήματ' ἐν χρόνῳ μακρῷ
βροτῶν δὲ ἐπεὶ ἀστάθμητος ἀιών.

| u - | u - || u u u | u u || u u | u -
| - u | - || u - | u - |
965 | u u u - || - u - || u - | u - |
| - - | u u u || u - | u - | u u u |
| - u | - |
970 | u - | u - || - u - | u - | - |

Μόλοιμι τὰν Ὄυρανοῦ καὶ
μίσοι χθονὸς τεταμέναν
ἀιωρήμασι πέτραν
ἀλύσσοις χρυσίαις, φυρομέναν
δίνασις βῶλον ἐξ Ὀλύμπου,
ἴσ' ἐν θρήνοισι ἀγαθοάσομαι
γέροντι πατρὶ Τάνταλῳ,
ὅς ἄπεκεν ἄπεκε γενέτορας
ἱμέθει δόμου,
δὲ κατείδοι ἄτας,

u -	u -		- u	-
u -	u -		u -	u -
- -	u u		u -	
u u u	u -		u -	u u u u
975	- -	u -		u -
u - -		- u u u		u -
u -	u -		u -	u -
u u u	u u u		u u u	u u
u u -	u -			
980 | - u - | u - | - |

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

Φθόνος Σίσιθης ἔλλε γιν, τε ἀ δισμοὺς φοίνια ψῆφος το πάλει. Ινιοι πανδαρύτη πολύποτα έων αρά-
μαρον, λεύσσετε ὡς πάρα ἑπτάδες μοῖρα βαίνει. Δε τη μάρχη χρέιν ἵτερος αμιζίστας ἵτερο πέ-
ματα δε βρέπεται πας αἰον ασταθεύτες. Μολύμει ταν πέτραν τετάμανταν αιωρίμασι χρυσίαις
ἄλιστος μέστον είρανται καὶ χθονός, βάλον ἐξ Ολύμπου φερμέναν δικάλο, ἵνα τη θρήνοις αιωνο-
σμαται γερόντι πάτρῃ Τάνταλῳ, δε ἄπεκεν ἄπεκε γενέτορας δόμου διεύθειν, ἄτεμα, δι κατείδοι ἄτας,

TRANSLATION.

Indignation from heaven hath seized them—and a hateful murderous sentence in the city!

Alas! alas! ye tear-fraught toil-vers'd tribes of fleeting-man,—look how contrary to expectation fate evenes!

[Morallying and reconciledly.] But—in the long lapse of time each different-individual receives-in-his-turn his different sufferings:—and of mortals the whole lifetime is unsure!

[With pathos.] Would I could go to that rock suspended in its lostiness by golden chains mid-way betwixt heaven and earth, a spherical-mass from Olýmpos borne-onward in rapid-circumvolutions; that in my plaints I might call-aloud to my ancient father Tántalus, who begat the progenitors of my family,—begat those that witnessed havoc,

963. φθόνος, envy—reprehension—cen-
sure—displeasure—frown—wrath—in-
dignation:—νι, them, if we read ὥνος iu
the preceding verse, but “it” with δικος.

965. παιδάρχυτα, all-fearful, —prone to tears or to weeping:—ιφαμέρην, literally, of beings lasting for one day—of short lived creatures—of éphéméralis.

966. Aldus has λάνθρος and ἑλπίδα.

968. πέτρα, rock, more with allusion, I think, to the sun, than to the πέτρα mentioned in verse 6, above. The sentence is all-rhapsodical—and consequently the

ideas are in a great measure perturbed. Person very appropriately quotes:—ἴνιοι δὲ ἀκούουσι τὸν πάτερν ἐπὶ τῷ ἡλίῳ. Τὴν γὰρ Τάνταλων φυσιολόγον γενόμενον, καὶ μάρχην ἀποφίναται τὸν ἡλίον, ἐπὶ τούτῳ δίκας ὑπερσχεῖν· οὐτε τε ἐπιπορθεῖαι ἀπτῷ τὸν ἡλίον, οὐδὲ διαματοῦσαι καὶ καταπήσονται. Πλει δὲ τοῦ ἡλίου δὲ φυσικοὶ φασιν, ὃς λίθος καλεῖται ὁ ἡλίος. Καὶ Ἀνεξηρόντος δὲ γενόμενον τὸν Ευρυθίην μαθητήν, πέτρον ἱροπίτει τὸν ἡλίον. Scholiastes Pindari ad Olyn. l. 97.

976. Most MSS. and editions have ἀ-
τασθάσιον: the Harlejan MS. ἀνασθάσιον.

ποτεδό μὲν διωγμα πάλαι	u u - u - u - -
τεθριπποβάμοισι στόλη	u - u - u - u -
Πέλοψ δὲ πιλάγοις	u - u u u u u u
διδίφευσις Μερτίλου φύεις	u - u u - u u
δίκαιος ἐς ὄδημα πάντες,	985 u - u u - -
ληυκούμοισι πρὸς Γεραστίαις	u - u u - u - u -
ποτίσια σάλαιν	u - u -
γόσιν ἀγματάνθες·	u - u - u - -
ὅθι δόμαισι τοῖς ἔμοις	u - u - u - u -
ἡλθ' ἄρχα πολύστονος,	990 u - u - u -
Μαιάδος τάκου	u - u -
τὸ χρυσόμαλλον ἀρνής ὅπότ'	u - u - u - u -
ἴγινετο τέρας ὀδοὺς ὀδοὺς	u - u u u u u u u u u u
λόχισμα ποιμνίωντον	u - u - u - u
Ἄτρεος ἴτικόστατα·	995 u - u - u -
ὅθι ἥρις τὸ τε πτερυτόν	u - u - u u -
ἀλίου μετίσαλι ἄργα	u - u - u u -
τὰν πρὸς ἵσπιάν κίλευθος	u - u - u -
Όυρανοῦ προσαρμόσασα	u - u - u -
μονόπωλος ἐς Ἀᾶ·	1000 u u - u u - -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ὅτι μεν Πίλοψ πότατι διώγμα πάλαι πελάγοις διειφέροις τεθριπποβάμοισι στόλη φύεις Μύρτιλον, δίκαιος ἐς οδημα πάντοι, ἀγματώντος ποτίσια σάλαιν πρὸς ληυκούμοισι Γεραστίαις ὅθι τοις ἕμαις δομοῖσι ἤλιψ πολύστονος ἄρη, διπέτε τάκου Μαιάδος, τὸ χρυσόμαλλον ἄρνος, ὀδοὺς τέρας, ὀδοὺς λοχάνημα, τρύπητο ποιμνίωντος ἴτικόστατα Ἅτρεος· ὅθι τε ἥρις μετίσαλι το πτερύτων ἄργα μαλιων, προσαρμόσα πρὸς τὰν ἴσπιάν κίλευθον ἐς μονόπωλος Ἀᾶ·

TRANSLATION.

what-time, indeed, Pélops in the fleet race of steeds alongside the main accomplished-as-he-drove in his four-horse chariot the murder of Mýrtillus, by hurling him down into the surge of the ocean, as-he-was-guiding-his-car on the shores of the marine brine, near to Geraéstus with its snowy-billows:—whence on my house came a doleful curse, when by the agency of Maía's son, the Golden-fleeced Lamb, that fatal prodigy, that fatal production, appeared among the flocks of the warlike Atréus: whereupon Discord drove back the winged chariot of the Sun, repelling it from the western path of the sky towards Auróra with-single-horse:

981. The reading of all MSS., and, I believe, of all editions before Porson's, is τὸ πτερυτόν.

983. Aldus has ὅτερα: MSS. are found to fluctuate between this and τεττα. — Pélops, a son of Tántalus king of Phrygia, had become enamoured of Hippodamia, daughter of Cénómaus king of Pisæ. To outrun Cénómaus, (who possessed the finest stud in the world,) in a chariot race was the only condition on which she was to be obtained. Mýrtillus, a son of Mercury, was Cénómaus's charioteer:—him did Pélops bribe, and afterwards slay: different authors, however, give a differ-

ent account of the time, and also of the manner, of the death of Mýrtillus,—few of them relating that he lost his life either in the race or by drowning.

986. Geraéstus was a port of Euboëa.

Aldus's reading of this verse is ληυκούμασι πρὸς Γεραστίαις, contrary to most MSS.

991. Μαιάδος τάκου, the son of Maía, viz. Mercury, the father of Mýrtillus, as was mentioned in note 983. In all MSS. λέχηται πτερυτόν, (which here constitutes ver. 994 below,) has precedence of this verse. It was Musgrave who first transposed it to where it now stands.

998. Most MSS. have ἴτικόστατα.

<p>ιπτακόρου τι δρόμηρα Πελειάδος ής ὅδὸν ἄλλαν Ζεύς μιταβάλλει· τῶνδε τ' ἀμείβεις θανάτους θανάτων, τὰ τ' ἐπώνυμα δεῖπτα Θυίστου.</p> <p>Λίκτρα τι Κρήσσας Ἀερόπας δολίας δολίοις γάμοις, τὰ πανύστατα δὲ οἵ εἰς ἡμὲ καὶ γειέτα, ἥμδος ἥλθε δόμων πολυπόνιοις ἀνάγκαις.</p> <p>ΧΟ. Καὶ μὴ ὅδε σὸς ἔνγγος ἔρεται ψῆφη θανάτου κατακυρωθεὶς, ὃ τι πιστότατος πάντων Πύλαδης, ισάδελφος ἀνὴρ, ὁρθὸς, νοστρός κάλον Ὁρέστου, ποδὶ κηδοσύνῃ παράσιρος.</p> <p>ΗΛ. Ὡ! γάρ πρὸ τύμβου γάρ σ' ὀρεῖσθ' ἀναστένω, ἀδειλφί, καὶ πάροις νειχτέων πυξᾶς.</p>	<p> - u v - u v - u v - u v - u v - - - u v - - - u v - - u v - u v - u v - u v - u v - - * </p> <p>1005 - u v - - - u v v - u v - u v - u v - u v - u v - u v - u v - u v - u v - - - u v - u v - - - </p> <p>1010 - - u v - - u v - - - - u v - u v - - - u v - u v - - - u v - u v - u v - - - u v - u v - - - </p> <p>1015 u v - u v - u v - u v - u * - - u - - - u - u v - u - u - u - u - u - u - </p>
---	---

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION

τε Ζεὺς μιταβάλλει δρομήματα ἐπτάπορου Πλειάδος εἰς ἄλλαν δόνον τε τῶνδε αμείβεις θανάτους θάνατων, τε τα δίπτα θύμιστου επάνυμα. Λίκτρα τι Κρήσσας Αἴρεστας δόλιας δολιοῖς γάμοις, ἥλθε τα πανύστατα δὲ οἵ εἰς ἡμὲ καὶ γειέτα, πολύπονοις ἀνάγκαις δόμων. ΧΟ. Καὶ μὴ ὅδε σὸς ἔνγγος ἔρεται κατακυρωθεὶς ψῆφη θανάτου, τε ὃ πιστότατος πάντων Πύλαδης, ισάδελφος ἀπει, ὄρθων νόστρον κάλον Ὁρέστου, παρασίρος κηδοσύνῃ ποδὶ. ΗΛ. Οἱ δύο γαρ αἰστενει στ, εὐδάλφος, ὄρθωτα πρὸ τύμβου, καὶ παροΐει πύρας νέρτερον.

TRANSLATION.

and Júpiter turns the course of the seven-moving Pleiadæs into another track:—and thenceforth sends he deaths in succession to deaths, and the feast of Thyéstæs so called.

The bed, too, of the Crétan Aéropë, deceitful in a deceitful marriage, has come as a finishing-stroke both upon me and upon my father to the miserable destruction of our family!

CHORUS. [With much sadness—interruptingly.] And lo! here is thy brother advancing, condemned by the vote of death,—and the most faithful of all, Pyladæs, a man-like-a-brother, supporting the enfeebled limbs of Oréstæs, walking-by-his-side—with tenderly-solicitous step! [Enter Oréstæs and Pyladæs slowly and pensively.]

ELECTRA. [Sorrowfully to Oréstæs.] Alas! me!—For I bewail thee, my brother, seeing thee before the sepulchre—and before the funeral-pyre of the dead! [Weeps bitterly, and utters most piteous moans.]

1001. Aldus and the greater part of editions and MSS. have δρομήματα Πλειάδος. The Pleiadæs were daughters of Atlas. See the note at v. 757 of the Médæa.

1002. μιταβάλλει, he changes—he turns topsy-turvy—he drives-aside. In several MSS. the reading is μιταβάλλει, —and in some, μιταβάλλοι.

1003. ἀμείβει, he barters or alternates, he gives in exchange or in succession.

1004. Porson here says: “vérite, Thyestæs dâpes, sic nominatas de Thyestæ.”

1007. For καὶ many MSS. have δι.

1008. For ζλόθ, Aldus and MSS. have ζλωθ. It was Brunck, I believe, who first corrected this error.

1009. Another reading is πολυετόνως ἀνάγκαις, literally, to the mournful necessities or fates; a third is, σὺν πολυετόνως.

1010. Aldus and a few others omit σές.

1013. Porson at this verse remarks as follows:—“ιδόντων Aldus et ómnes MSS. μόλοσσον pro spondéo aut anapaésto;” but is ιδόντων of necessity a molossus?

1017. Several MSS. and Brunck have νερτίσου, br—”

'Οι γὰρ μάλ' ἀσθίεις. "Οι σ' ἴδοῦσ' οὐ δημασοι παινιστάτην πέρσονήν οἴξτον φρεύνειν.	- - u - u - u - u - u -
ΟΡ. Όν σογ', ἄφεσσα τοὺς γυναικίους γόνους, 1020 - - u - u - u - - - u -	
στίρξεις τὰ κραυθίστ'; "Οικτρὰ μὲν τάδ', ἀλλ' ὅμως - - u - - - u - u - u -	
φίρειν ἀτάγκη τὰς παριστάσας τύχας.	- - u - - - u - - - u -
ΗΑ. Καὶ τὰς σιωπῶν; Φίγγος ἵσσορφος θεῖον - - u - - - u - u - u -	
τέδ' ὀνκίθ' ἡμῖν τοῖς ταλαιπώροις μέτρα.	- - u - - - u - - - u -
ΟΡ. Σὺ μὴ μ' ἀπόκτην'. "Αλις ὑπ' Ἀργείας χιρεὸς - - u - - - u - - - u -	
τίθηνχ' ὁ τλέμων τὰ δὲ παρέβοτ' θα κακά. 1026 - - u - - - u - u - u - u -	
ΗΑ. "Ω μίλεος ἥντες σῆς, Ὁρίστα, καὶ πότμουν, - - u u - - - u - u - u -	
θεατέτον τ' ἀσέρουν, ζητοῦ ἰχεῖν σ' ὅτ' ὄνκετ' ίτι.	- - u u - - - u - u - u -
ΟΡ. Μὴ πρὸς θεῖον μοι πειράβλητης ἀνανδρίας, - - u - - - u - u - u -	
ἵν τι δάκρυα πορθμένουσ' ὑπόμυησιν κακῶν.	- - u u - - - u - - - u -
ΗΑ. Θειούμεθ' ὅνχ δῶν τι μὴ στίνειν κακά· - - u - - - u - u - u -	
πᾶσιν γὰρ ὀικτρόν τὸ φίλα ψυχὴν βροτοῖς. 1032 - - u - u - u - - - u -	
ΟΡ. Τέδ' ἡμαρτημένην κύριον δεῖ δὲν θεόχοις ἀπτεῖν περιμαστούς, θέξιος θάνατος χερί.	- - u - - - u - - - u -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

Οι δύο μέλα αἰθίεις. "Οι εἴσιστι φέροντα ιδούσα τοι ἐμέμαστι πανίστατην πρεσβύτην. ΟΡ. Όν σογε στίρξεις τα πρεσβύτητα, αφοία τους γυναικίους γόνους; Τάδε μεν αἰκτέα, ἀλλα δύος αἰάγκην φέρειν τὰς παριστάσας τύχας. ΗΑ. Καὶ τὰς σιωπῶν; Οἰκτρη μέτρα τοῖς ταλαιπώροις ἡμῖν εἰσορεῖν τὸ δέ φίγγος θεῖον. ΟΡ. Μη σὺ απαντάνεις. "Ο τλέμων τεθέντας ἔπειτα Ἀργείας χιρεός διεισταθεῖσα κάτα. ΗΑ. Ω μίλεος σης ήπει, Ορίστα, καὶ πότμουν, τι αἴρουν θεάτρουν, ιχεῖν σι ζητεῖσιτε οὐ. ΟΡ. Μη πρέπει θεῖον πειράβλητης μοι, πορθμένουσα εἰς δάκρυα ὑπόμυησιν κακῶν. ΗΑ. Θειούμεθα· οὐ δέοντα κάτα· γαρ δὲ φίλα ψυχὴν αἰτητοῦσά δέονται. ΟΡ. Τέδη δημαρτημένην κύριον δεῖ δὲν θεόχοις να τη μετέντενειν κακά· θέξιος θάνατος χερί.

TRANSLATION.

Ah! me! greatly again! How I am bereft of my senses, seeing thee before mine eyes for the last sight!

ORESTES. [With a frown of rebuke.] Wilt thou not silently acquiesce—with the measures decreed,—ceasing—from womanish groans?—These things, indeed, are lamentable—but yet it is necessary to bear our present misfortunes! ELECTRA. [In great distress.] And how can I be silent? It is no longer permitted to hapless us to view this light of the God!

ORESTES. [Sighing.] Do not thou kill me! I, the unhappy, have died enough under the Argive hand:—so pass-over our present ills!

ELECTRA. Oh! wretched in thy youth, Orestēa, and in thy fate, and shine untimely death,—it behoved thee to be living when thou art no more! ORESTES. [Sobbing.] Do not, by the Gods, throw cowardice around me, bringing-forward unto tears the remembrance of my woes!

ELECTRA. We have to die: it is not possible not to bewail our sufferings—for the dear life is a thing-piteable to all mortals!

ORESTES. This is the day appointed for us:—and we must either fit the suspendent ropes, or whet the sword with our hand.

1018. MSS. and editions disagree in this verse. Aldus gives ἀς θεῖον' ὅμως, clearly wrong: Barnes and a few more have ἀς θεῖον' σ' ὅμως:—Carter and others, ἀς θεῖον' σ' ή (or α') ὅμως. Porson conjectured ἀς σ' θεῖον' ή.

1020. Φοργίων; many advocate λέγων.

1021. MSS. are divided between καρθεῖν' and καρδίντην'. Aldus has the latter.

1022. In several copies we find σ' after φίγαν, it behaves THEE. King rejected the pronoun, and thus may the "necessity" refer either to Electra individually, or to both sufferers conjointly.

ΗΛ. Σύ ενν μ' ἀδελφὲ, μό τις Ἀργεῖων κτένη,	1035 - ν - ν - ν - ν - ν -
ὑδεσμα θέμενος τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον.	ν - ν - - ν - ν - ν - ν -
ΟΡ. "Ἄλις τὸ ματρός ἀμύνειν σὸν δὲ οὐτειδῶν·	ν - ν - - ν - ν - ν - ν -
ἀλλ' ἀυτόχειοι θεᾶσκαν, ἐπει βούλειν, τράπει.	- - ν - ν - ν - ν - ν -
ΗΛ. "Ἐστας τάδε· ὅνδην σοῦ ξίφους λελέψομαι.	- - ν - ν - ν - ν - ν -
"Αλλ' ἀμφιβάκαι σῷ δίξην θέλω χέρες.	- - ν - - ν - ν - ν -
ΟΡ. Τέρπου κείνην ὄποισι, οἱ τερπτὸς τέλος,	1041 - - ν - ν - ν - ν - ν -
θανάτου πέιδας βιβάσι, τερπναλεῖν χέρες.	ν - ν - ν - ν ν ν ν - ν -
ΗΛ. "Ω φίλατας· οὐ τοφεινος θάστερος τὸν χειρῶν	- - ν - ν - ν - ν - ν -
τὰς σῆς ἀδελφῆς ὄνομα καὶ ψυχὴν μίαν.	- - ν - - ν - ν - ν -
ΟΡ. "Ἐπει τοι με τέχεις καὶ σ' ἀμφιβάκαις φύλακας	- - ν - - ν - ν - ν -
φιλάττεις χιτώνιον τὸν χάρακον ἔτι οὐδεῦμαν τάλας;	1046 ν - ν - ν - ν - ν - ν -
"Ω στέρεις ἀδελφῆς, οὐ φίλων τερπναλεῖν χέρες βιβάσιον τέλος θάνατος.	- - ν - - ν - ν - ν -
τάδε ἀντί ταίδαις καὶ γαμηλίους λέχουν	ν - ν - - ν - ν - ν -
περισφύγμαστος ἡμῖν τοῖς ταλαιπωροῖς πάρα.	- - ν - - ν - ν - ν -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ΗΛ. Σὺ νη με, αδέλφε, με τις Αργεῖον πάτέρα, θέμενος ιδεόμα τη γένος Αγαμέμνονος. ΟΡ. 'Εχο δίς το αἷμα ματρὸς δε σε οι κτῖνοι' ἀλλα θήσονται αυτοχεῖοι ὅταν τρέποι βούλα. ΗΛ. Τάδε ἔσται οὐδὲν σοι ξίφους λελέψομαι. Άλλα δίξαινα μεριθεῖνας χιρας σο δίξην. ΟΡ. Τέρπου πότησιν, οι τέλοι τέρπτονται, περισθεῖνται χέρες βιβάσοι τέλος θάνατος. ΗΛ. Ω φίλατας. Ω δύστερος τι δάστοις θάνατος καὶ μίαν ψυχὴν της σης αδελφῆς. ΟΡ. Τοι μετέκεις με· καὶ δίξαι αμφιβάκαις σε φιλάττεις χιτώνιον τὸν χάρακον· τοι δέλασι, οὐσιώματος; Ω στέρεις αδελφῆς, οὐ δύστο περιστάτυμα, τάδε περισφύγμαστο. Τάρη έμαι της παλαιστώροις έπιτανδεις καὶ γαμηλίους λέχουν.

TRANSLATION.

ELECTRA. [Earnestly.] Kill me thou then, O brother—let none of the Argives kill me, bringing reproach upon the race of Agamémnon!

ORESTES. I have enough of the blood of thy mother: and thee will I not slay: wherefore die by thine own hand in whatever way thou wilt!

ELECTRA. It shall be so:—not an instant after thy sword will I be left behind. [Throwing out her arms affectionately.] But I wish to clasp mine hands around thy neck. [She tenderly embraces her brother.]

ORESTES. Thou enjoyest a frivolyg gratification, if this be an enjoyment, to throw thine hands around those tripping hard upon death!

ELECTRA. [With servency.] Oh! dearest! O thou that hast the beloved and most sweet name, and one soul with thy sister!

ORESTES. [Heaving a sigh.] Actually thou wilt melt me: and I long to answer thee in the endearing-embrace of thine arms: for why, wretched man, am I any-longer ashamed? [Clasps her to his breast.] O bosom of my sister, O dear object of my caresses, these [Kissing her.] embraces are allowed us, miserable beings, instead of children and the bridal bed!

1036. Ήρεμα Σίρυνος, putting *contumely* or *insult*—reflecting *digrace*—casting a *stigma*—bringing *reproach*.

1037. For αἴμα· ἵνα δὲ σ', some MSS. have αἴμα· ἵνα δὲ σ', others αἴμα· ἵνα σι σ'.

1038. Ιδεύ σοῦ ξίφους λελέψομαι, verbally, nothing shall I be deserted by or left behind thy sword—i. e., I shall make away

with myself the instant thou plungest thy spear into thyself—the instant thou diest.

1042. Θανάτου πέιδας βιβάσι, πορειώνεις περισθεῖνας χιρας σο δίξην.

1046. Aldus has χιτών, contrary both to the metre and to MSS. Similarly, too in ver. 1020, below, his reading is χιτών.

1047. Ω φίλων περιστρυγαί· ίμοι, literally, O my dear careas?

1049. For ίμοι, Aldus and most MSS. have αἴμοι. Brunck, however, gave εἰς τι, on the conjecture of Musgrave.

ΗΑ. Φιδ' αὖς δι' ξίφος οὐ ταῦτα, οἱ Θύμιοι, επένοι, - - - u - - u - - u - u - u -	1051	- - u - - - u - - - u - u -
καὶ μῆνες δίδασθ' θη, εἰδὼν τεχνάσματα;		OP. "Εἶδος" δὲ οὐ ταῦτα· δρᾶς δὲ δὲ φίλων
ΟΡ. "Εἶδος" δὲ οὐ ταῦτα· δρᾶς δὲ δὲ φίλων		- - u - - - u - - - u - u -
οὐτισμός μεθ', πότε κοινωνίη τάφου.		- - u - - - u - - - u - u -
ΗΑ. Όσος ἴψε δέ τε σο, μὴ θανεῖν σπουδὴν ἔχων,	1055	- - u - - - u - - - u - u -
Μενέλαος δὲ κακός, οὐ τροδότης τὸν μοῦσον πατέρα;		Μενέλαος δὲ κακός, οὐ τροδότης τὸν μοῦσον πατέρα;
ΟΡ. Όσος δέ μείζεις ἀλλ' εἰπει τούτοις ἔχων		- - u - - - u - - - u - u -
τὸν ἄλτον, ἐνθαῦτο μὴ σάρξιν φίλους.		- - u - - - u - - - u - u -
Ἄλλ' εἰ; θάνετο γενναῖον καὶ Ἀγαμέμνονος		- - u - - - u - - - u - u -
δράσαστι καταθαυματιθ' ἀκίντατα.		- - u - - - u - - - u - u -
Κέγυν μὲν ἰσχύειναι ἀποδίξειν πόλιν,	1060	- - u - - - u - - - u - u -
παῖσσαν πρὸς δέ ταρ φασγάνην σὲ δὲ ἀν χρεῖαν		- - u - - - u - - - u - u -
ὄμοιον πράσσειν τοὺς δύοις βραβεῖας.		- - u - - - u - - - u - u -
Πυλαδῆ, σὲ δὲ ἡτοῦ τοῦ φίνου γενοῦ βραβεῖας,		- - u - - - u - - - u - u -
καὶ κατθανότους οὐ περιστείλον δέμας,		- - u - - - u - - - u - u -
Θάνετον τε κοινῇ, πρὸς πατέρας τύμβοιο φίρων.	1065	- - u - - - u - - - u - u -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ΗΑ. Φεύγων αὐτὸν οἴφεις, οἱ Θύμιοι, επένοι, καὶ οὐ μήποια, τεχνάσματα πάθει, δεῖξαιτε;
ΟΡ. Ταῦτα αὐτὸν οἴδοτε· διὰ δέ τος επιστημένα δὲ φίλων, δοῦτε καπότην τάφου. ΗΑ. Ούδε
Μενέλαος δὲ κακός, οὐ τροδότης τοῦ μούσου πατέρα, εἴτε θάνετο, έχων σπουδὴν μετὰ Σάρων; ΟΡ. Ούδε
διδέξεις μήποια· ἀλλὰ ἔχων τὴν ἀλπίδα τοι επιστημένης, παλαίστε μετὰ σάρξιν φίλους. 'Άλλα δια,
κατθανόμενοι δραστάτης θνητοῖς γενναῖοι καὶ εξίστατα Ἀγαμέμνονος. Καὶ την μετὰ πατέρην ευηγε-
νιαν πόλιν, παῖσσαν πρὸς δέ ταρ φασγάνην δὲ σὲ αὐτὸν πράσσειν δρασία τοὺς δύοις βραβεῖας.
Δι σε, Πυλαδῆ, γένους βραβεῖαν τοῦ φίνου θανετοῦ, καὶ οὐ περιστείλον δέμας κατθανότους, το Θάνετον
καὶ το φίρων τύμβοιο πάτερος.

TRANSLATION.

ELECTRA. [Resignedly.] Alas! How can the same sword (if this request be lawful) kill us-both, and one tomb, wrought of cedar, receive us?

ORESTES. This would be most sweet: but thou seest how destitute we now are of friends, in respect of sharing-together a grave!

ELECTRA. Did not Menelæus, the base man, the deserter of my father, speak in-behalf-of thee, exerting his endeavour thou shouldest not die?

ORESTES. He shewed it not even in his look: but keeping his hope on the sceptre, he took-good-care not to save his friends!

[With firmness.] But come, we will die behaving in-a-manner nobly, and most worthily of Agamémnon. And I, for troth, will exhibit my high-decent to the city—striking home to my heart with the sword: and thee, on-the-other-hand, it behoves to act correspondently with my bold-enterprizes.

[With earnestness to Pyladēs.] And do thou, Pyladēs, be the umpire of our death, and rightly compose the bodies of us-two-deceased—and inter us together, bearing us to our father's tomb!

1051. Brunch, from conjecture, edited νεύκτημα το, disliking the plural noun νεύκτημα, in opposition with μήποια in the singular; but this construction was not uncommon with the Greeks. So also with the Latins. Porson quotes from Ovid, as a parallel to this verse: “Cognovi clypeum, latere gestamina nostra.” Metamor. XV. 163. On μήποια, literally, memorial or monument, the professor says:

“réclit vocatur μήποια quicquid mortuos legit, vel ornat.”

1054. σωδὸν λύχον, having knee, an idiom synonymous with, “taking a warm interest or decided part.”

1058. Εὐτ; γενναῖον δράσατε, ut generosae facientes—i.e., quādlibet nobilitas sunt agnētes; freely, behaving with noble firmness.

1062. γενει τράσατο, to do things similar, i. e., to behave with equal resolution.

Καὶ χαιρέ· οὐκ' ἔγοι δ', ὡς ὁρέας, πορειώματα.	- - u - - u - u - u u
ΠΤ. Ἐπίσχεις· ἐν μὲν πρῶτά σοι μομφὴν ἔχω, ἴς ζῆν με χρῆσιν, σαῦν θαύτος, ἥλπισας.	u - u - - u - - u -
ΟΡ. Τί γὰρ προσήκει κατθανεῖν σ' ἴμοῦ μίτα;	- - u - - u - u - u u
ΠΤ. Ἡρού; Τί δὲ ζῆν σῆς ἵταιρίας ἀτερ;	- - u - - u - - u u
ΟΡ. Οὐαὶ ἕκταντις σὸν μητρίέ, ὡς ἕγω τάλας.	- - u - - u - u -
ΠΤ. Μὴν σοι γε· κοινῇ ταῦτα καὶ πάσχειν με δεῖ.	- - u - - u - - u -
ΟΡ. Ἀπόδος τὸ σῶμα πατρὸς, μὴ ξύνθησκε μοι· σοὶ μὲν γὰρ ἔστι πόλις, ἴμοὶ δὲ ὅπκι ἔστι δὲ, καὶ δῶμα πατρὸς, καὶ μίγας πλούτου λιμήν.	- - u - u - u u - - u -
Γάμων δὲ τῷ μὲν δυσπότημον τῆσδε ἐσφάλης, ἥν σοι κατηγγύνοσθ', ἵταιρίαν σέσεν.	- - u - u -
Σὺ δὲ ἄλλο λάκτερον παιδοποίοισαι λαβάν· κῆδος δὲ τόνυμδον καὶ σὸν δυνάτητον ἔστι δὲ.	- - u - - u - - u -
Ἄλλα· ὃ ποθεινὸν ὄνομα ὄμιλίας ἴμης, χαιρέ· ὃν γὰρ ἡμῖν ἔστι τοῦτο, σοὶ γε μάν.	1060 - - u - u - u u - u -
Οι γὰρ θαύτες χαρμάτων τητώμεθα.	- - u - - u - - u -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

Καὶ χαιρέ· δι' ἑτού ἥρου πορεύματα, ὡς ὁρέας. ΠΤ. Επίσχεις· ἐν μεν ἔχω πρῶτα μέρεφτον τοι, εἰ
ἥλπισας με χρῆσιν ζῆν, σον θαύτος. ΟΡ. Γαρ τι προστίναι σι κάτθαντις μέτα ἔμοι; ΠΤ. Ή-
ρού; Δε τι ζητάει στης ἵταιρίας; ΟΡ. Οὐαὶ ἕκταντις στην μήτηρα, ὡς ἕγω τάλας; ΠΤ. Σὺν σοι
γε· καὶ δι με πάσχειν τάντα κοινή. ΟΡ. Απόδος το σῶμα πάτροι, μην ξύνθησκε μοι· γαρ τοι
μεν ἔστι πόλις, δε ἔμοι οι δὲ ἔστι, καὶ δῶμα πάτρος, καὶ μίγας λιμῆν πλούτου. Δε ἐσφάλης
μεν γάμων της δύσποτημος, ἥ κατηγγύνοσται σοι, σέσεν ἵταιρίαν. Δε σι λάβεν ἄλλο λάκτερον
παιδοποίοισαι· δε το ἥρου κῆδος και σον δι νόκετι ἔστι. Άλλα, ο ποθεινὸν ὄνομα ἴμης ὄμιλίας, χαι-
ρέ· γαρ ἡμῖν τούτῳ οὐκ ἔστι, μην σοι γε. Γαρ δὲ θαύτες τητώμεθα χάρματα.

TRANSLATION.

And fare well:—for to the deed [*Drawing his sword.*] I go—as thou seest. PYLADES. [*Catching him by the arm.*] Hold: one thing indeed have I first in charge against thee, if thou imaginest that I could wish to live, when thou art dead. ORESTES. For how does it interest thee to die with me? PYLADES. Dost thou ask? For how does it, to live without thy company? ORESTES. Thou didst not slay thy mother, as I did, a wretch! PYLADES. With thee, however:—and I ought to endure those sufferings in common with thee. ORESTES. [*Pushing him away.*] Take thy body back to thy father—die not with me:—for thou, in sooth, hast a city, (but I no longer have,) and the mansions of thy sire—and a vast harbour of wealth! But thou art balked indeed of thy marriage with this unfortunate-virgin—whom I betrothed unto thee, revering thy friendship!

Nevertheless do thou, contracting other nuptials, become-a-father: but my connection and thine now no longer exists. Wherefore, O endearing name of my acquaintance, have joy: for to us this accrues not, though to thee at-least it does! For we the dead are rest of delights.

1070. MSS. and editions have *ἵταιρίας* here—and *ἵταιρίαν*, 1077, below. Porson has given these words with a diphthong in the penult, but I think unnecessarily.

1072. For δὲ one MS. in the public library at Cambridge has *χῆρη*.

1076. Aldus edited *γάμου*—a reading found in MSS. partially.

1080. MSS. and editions seem divided between *δημη* and *δηρη*. Indeed of the two words neither the one nor the other has much to recommend it. The phrase *προσωπῆ δημα* is rather more rational than *προσωπῆ δηρη*, but it is to authority we must look: *ἔμιλας δημης*, *of my converse*—*of my intercourse or familiarity*.

ΠΤ. Ἡ πολὺ λίλεψαις τῶν ἴμων βαυλεύματον·	- u u u - - u - - u -
Μέθ' ἄιμά μου δίξαντο κάρπιμον πέδον,	- - u - - u - u - u u
μὴ λαμπρὸς ἀιθῆρ, εἰ σ' ἕγαν προδόσει ποτε, 1085	- - u - - u - u - u u
ἐλευθερίσας τόνυμδον, ἀπολίποιμι σε.	- - u - - u u u u - u u
Καὶ ξυγκατέτανον γὰρ, ὅτι ἀρίστομαι,	- - u - u - u - - u u
καὶ πάτερ' Ἰσούλευσος, ὃν σὺ τῶν τίνες δίκαιος·	- - u - - u - u - u -
καὶ ξυνθάνειν ὃν δεῖ με σοὶ καὶ τῷδ' ὅμοι.	- - u - - u - - u -
Ἐμὸν γὰρ ἀντέν, ὃς γε λέχος ἐπήνισα, 1090	- - u - - u u u - u u
κρίνω δάμαρτα· τί γὰρ ἐρῆ καλόν ποτε	- - u - u u u u - u u
γῆν Διελφίδ' ἰλθάν, Φωκίναν ἀκρόποταλν,	- - u - - u - u - u u
ὅς, περὶ μὲν ὑμᾶς δυστυχεῖν, φίλος παρῆν,	- - u - - u - u - u -
τὸν δ' ὄνκετόν εἰμι δυστυχοῦντί σοι φίλος;	- - u - u - u - u - u u
Οὐκ ἴστιν ἀλλὰ ταῦτα μὲν κάμποι μέλιτ. 1095	- - u - u - u - - u -
Ἐπεὶ δὲ κατθανούμεθ', ἐς κοινὸν λόγους	- - u - u - u - - u -
ἴλθωμεν, ὃς ἀι Μενέλαος ξυνδυστυχῆ.	- - u - u u u - - u -
ΟΡ. Οἱ φίλτατοι, εἰ γὰρ τοῦτο κατθάνοιμ· οἶδεν.	- - u - - u - u - u -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ΠΤ. Η πόλιν λελέψαι ταν ἴματα βαυλεύματον. Μίτε πέρικιμα πόδην δίξατο ἀίμα μου, μη λάμπετο αἰθῆρ, οι πότε πρόδους σε, ελαυθεράσας το ἔμον, ἕγαν παταλιπόμι σε. Καὶ γαρ ξυγκατέτανον, οὐκ ἀρίστομαι, καὶ εἰσολύσα πάττα, ἀν συ πο τίνες δίκαιος καὶ οὐ δε με ξινάσαν σε καὶ τόδε δρου. Γερ αύτην, ἐς λέχος γε επήνισα, κρίνω ἐμπ δαμάρτα· γαρ τι κάλον πότε, ἰλθάν Διελφίδε γην, ακρόποταλ Φώκίναν, ἐρε, ὃς περὶ μὲν υμᾶς δυστυχεῖν, πάρη φίλος, δι ων σου δυστυχεῖντοι εἵμι εὔκετο φίλος; Οὐκ ἴστιν ἀλλὰ ταῦτα μεν μέλιτ καὶ ἴμοι. Δι ἴστι κατθανούμεθα, εἰλθῶμεν εις κοινὸν λόγους, ὃς Μενέλαος αγανδυστυχη. ΟΡ. Οι φίλτατοι, γαρ ει κατθάνομι ιδούτο.

TRANSLATION.

PYLADES. For-certain thou-art-wide-astray of my intentions! [Raising his eyes to Heaven.] May neither the fertile plain receive my blood, nor the bright air, if ever, betraying thee, having freed myself, I forsake thee. Since, therefore, in-concert-with-thee-I-committed-the-slaughter, (I will not deny it,) and did-with-thee-plan the whole, for which thou art now suffering vengeance—so too die I must with thee and with this maiden together. Because her, whose bed indeed I espoused, I consider my wife:—for what fair-excuse ever, going to the Délphic land, unto the citadel of the Phœceans, could I adduce,—I who, before—that in sooth thou wast unfortunate, was thy friend at hand—but now to thee, when thou art unfortunate, am no longer a friend?—It is not possible: wherefore these-things for-certain are of care to me also.—

But since we are about to die, let us come to a common conference, how Menelæus may be made sharer in our woes!

ORESTES. [Animatedly, and appearing delighted.] O thou dearest man, for would-that I might die having seen this!

1083. Τ πολὺ λίλεψαι, surely thou hast been left much behind. For Τ πολύ, Aldus has Τ πων, which is the reading also of several MSS. At verse 429, above, I noticed this word with reference to its accentuation: but some may say, that whether Τ πων or Τ πω be the correct orthography, the pronunciation is the same. I contend for Τ πων on the fixed prin-

ples of accentuation—not indeed denying that the difference of pronunciation is exceedingly little, although in reality, there is a difference.

1090. Aldus omitted γα in this verse, consentingly with many MSS. Brunck, to remedy the defect that this omission occasions in the metre, edited κατήνεσ for ιστήνεσ, but not applicably.

ΠΤ. Πίθου νυν, απάρτινος δὲ φρουγάνων τομέας.	τυψύειν ω ε-ε ε-ε ε-
ΟΡ. Μήνω, τὸν ἔχθρον οὐ τοι τιμωρήσαρεν.	1100 ε-ε ε-ε ε-ε ε-ε ε-
ΠΥ. Σίγητον ενα, ὃς γυναικὶ πιστοῖσιν βραχὺ.	ε-ε ε-ε ε-ε ε-ε ε-
ΟΡ. Μηδὲ τρέσῃς τέσσερ, ὃς πάρειστος ἐμοὶ φίλατος.	ε-ε ε-ε-ε-ε-ε-ε-
ΠΤ. Ἐλάντην κτενίωμεν, Μενέλαιον λόπον επεράν.	ε-ε ε-ε-ε-ε-ε-ε-
ΟΡ. Γῆς; Τὸν γάρ ἔτειμόν ἴστοι, οὐ γ' ἔτειν καλέεις.	ε-ε ε-ε-ε-ε-ε-ε-
ΠΥ. Σφάξειντος ἵνα δάμοις δὲ κρύπτεται σύθετος.	1105 ε-ε ε-ε-ε-ε-ε-ε-
ΟΡ. Μάλιστα καὶ δὲ πάτερ ἀποσφραγίζεται.	ε-ε ε-ε-ε-ε-ε-ε-
ΠΥ. Ἀλλὰ δοκίνι, Αἰδηνούσιον κεκτημένη.	ε-ε ε-ε-ε-ε-ε-ε-
ΟΡ. Καὶ πῶς; Ἐχει γάρ βαρβάρους ὄπεάντας.	ε-ε ε-ε-ε-ε-ε-ε-
ΠΥ. Τίνας; Φρυγῶν γάρ ὄνδρος ἀν τρίσσαιμον ἰγών.	ε-ε ε-ε-ε-ε-ε-ε-
ΟΡ. Όντος ἱόντερων καὶ μύρων ἀπιστάτας.	1110 ε-ε ε-ε-ε-ε-ε-ε-
ΠΥ. Τρυφᾶς γὰρ τοις διεῦρ' ἔχουσα Τεμπλῖς;	ε-ε ε-ε-ε-ε-ε-ε-
ΟΡ. Οὐστὸς Ἑλλὰς ἀντῆ σμικρὸν δικιτήριος.	ε-ε ε-ε-ε-ε-ε-ε-
ΠΥ. Οὐδὲν τὸ δοῦλον πέρις τὸ μὴ δοῦλον γένετο.	ε-ε ε-ε-ε-ε-ε-ε-

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ΠΤ. Πίθου νυν, δι αναισθενέ τόμεας φέρουσας. ΟΡ. Μήνω, ει τι τιμωρήσορες τον ἔχθρον. ΠΤ. Σίγητον ενα, δι πιστοῖσιν βραχύ γυναικί. ΟΡ. Μηδὲν τρέσῃς τέσσερ, ὃς παιζεις θρην φίλαι. ΠΤ. Κτενίωμεν Ελάντην, πίκραν λόπον Μενέλαιον. ΟΡ. Πῶς; Γερ ἴστοι το ἔταιρον, ου γε ίστοι κάλας. ΠΥ. Σφάξειντος δὲ κρύπτεται σύθετος. ΟΡ. Μάλιστα καὶ δὲ αποσφραγίζεται πάτερ. ΠΤ. Ἀλλὰ δοκίνι, κακτήμεντον Αἴδηνούσιον. ΟΡ. Καὶ πῶς; Γερ ἔχει βαρβάρους ὄπεάντας. ΠΤ. Τίνας; Γερ τυν α τρεπαίμενον φρυγῶν. ΟΡ. Όντος ἱόντερων σιντέρων καὶ μύρων. ΠΤ. Γερ τυν δερό εχούσα Τρεπίνας τρύφας; ΟΡ. Οὐστὸς Ἑλλὰς αὐτῆ σμικρὸν δικιτήριος. ΠΤ. Το δούλον γένετο εύδην πέρος το μη δοῦλον γένετο.

TRANSLATION.

PYLADES. Be persuaded then, and defer the cut of the sword. ORESTES. I will defer—if I shall any how be avenged on mine enemy. PYLADES. [Whispering.] Be silent then, as I have little confidence in women! ORESTES. [Glancing at the Chorus.] In-no-wise fear these—as they are present with us our friends. PYLADES. Let us kill Helen, a bitter grief to Meneláus. ORESTES. [Eagerly.] In-what-way?—Because here is the ready-heart, provided only it shall be opportunely. PYLADES. By stabbing her: for she is lurking in thy dwelling. ORESTES. Most assuredly: and already is she putting her seal on all my effects. PYLADES. But no longer,—having gotten Pluto for bridegroom.

ORESTES. [Hesitatingly.] And how? For she has foreign attendants! PYLADES. Whom? For I would fear no one of Phrygians. ORESTES. Such as overseers of mirrors and scents! PYLADES. For is she come bither with her Trojan fineries. ORESTES. So that Greece to her is a small cot-tage! PYLADES. A servile race is nothing against one not servile.

1101. δε γυναικὶ πιστοῖσιν βραχύ, as I con-
fide little in women, i. e., as I have little de-
pendence on their ability to keep a secret.

1104. τὸ γὰρ Τρεπίνας, οὐ γ' οὐται-
κάτι, for the ready will is here, if the dead
can be dexterously effected.

1105. In lieu of δάμοις δὲ κρύπτεται εἴθε-
ν, Brunck edited δάμων κρύπτεται εἴθεν.

1106. πάτερ ἀποσφραγίζεται, the is put-
ting her seal upon all my property, as being
conjointly with Meneláus, her husband,
about to inherit it after my decease, and

already actually occupied in securing it.

1109. πέρις; Whom has she?—IV hat at-
tendants? For τρέπαμεν τυν. Person cur-
sorialy adverts to τρέπαμεν ἡ—as being
perhaps a reading intended.

1110. Λίους ἱόντερων, such as διαπρο-
λες or purveyors—such men as should pre-
side over—persons of pusillanimity.

1111. Ιχούσα, literally, having: which
is a Greek idiom not very congenial to
our language. I noticed this discrepancy
at verse 484 of the Hécuba.

ΟΡ. Καὶ μὲν τοῦτο ἔβας οὐδὲ θυσαῖς ἐν χάρισμα.	- - γ - - - ν - - - ν -
ΠΤ. Ἀλλ' ὁνδὲ καὶ μὴ, σὺν γε τιμωρούμενος. 1115	- - ν - - - ν - - - ν -
ΟΡ. Τὸ πρᾶγμα δέλου καὶ πέραι τὸπος λόγως.	ν - ν - - - ν - ν - ν -
ΠΤ. Εἰσιμεντος δίκους δῆθις ὡς θαυμάσια.	- - ν - - - ν - ν - ν -
ΟΡ. Ἐχον τοσοῦτον, τάπιλοιπα γένηται.	ν - ν - - - ν - ν - ν -
ΠΤ. Γόνους πρὸς ἀντὴν θυσιασθεντὸν ἢ πάσχειν.	ν - ν - - - ν - ν - ν -
ΟΡ. Οιστ' ἵδαπησαί γένηδειν πειθαρίσαι. 1120	- - ν - - - ν - ν - ν -
ΠΤ. Καὶ μῆτε παρίσταται ταῦθ' ἀπειρ πάντα τότε.	- - ν - - - ν - ν - ν -
ΟΡ. Εἴπειν ἀγῆνα πᾶς αγωνιούμενος;	ν - ν - ν - ν - ν - ν -
ΠΤ. Κρέβωτ' ή πάπλωις τοῖσιδε ἔξημας ἔιφε.	- - ν - ν - ν - ν - ν -
ΟΡ. Πρόσθιαν γένηται πάπλωις τοῖς ὄλοθρος γενέσσεται;	- - ν - - - ν - ν - ν -
ΠΤ. Βεκλήσομεν οφαῖς ἄλλοις ἄλλοις στόχοις. 1125	- - ν - - - ν - ν - ν -
ΟΡ. Καὶ τάχι γε μὲν σιγῆντ' ἀποκτήσινος χρέος.	ν - ν - - - ν - ν - ν -
ΠΤ. Εἴτε ἀντὸν δηλαδὲ τέλεγον γένηται χρών.	- - ν - - - ν - ν - ν -
ΟΡ. Εἴλεια φοεύσαι, μανθάνων τὰ σύμβολα.	γ - ν - - - ν - ν - ν -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ΟΡ. Καὶ μηδέποτε οὐ χάριμα! Θάνατος δέ. ΠΤ. Άλλα αὖτις ἔργο ματι, τιμωρίμενος σὺ γε.
ΟΡ. Δέλλοι το πράγμα καὶ περιστῶς λόγως. ΠΤ. Εἴσιμεν τοισίους δῆθις ὡς θαυμάσια. ΟΡ. Τοσοῦτον ἔχω, δο τα επιλοίπα σον ἔχω. ΠΤ. Θυσιασθεντὸν γίνεται πρὸς αὐτὸν ἢ πάσχειν. ΟΡ. Τοτεις εἰδαπερίαν γένηδειν πειθαρίσαι. ΠΤ. Καὶ ταῦτα περίθεται πρὸς δῆθις τότε κατη. ΟΡ. Επιτίκα πᾶς αγωνιούμενος κρύπτει; ΠΤ. Εἴρημεν ξέρντα τούσιδε πεπλοῖσι. ΟΡ. Δια τις δέ λόρδος γενέσσεται περισσοτέρων; ΠΤ. Βεκλήσομεν οφαῖς ἄλλοις ἄλλοις στόχοις. ΟΡ. Καὶ τοι γέ με σιγήτα γέχοντα πεπειθατέσσιν. ΠΤ. Εἴτα το ξεγνούσιον δῆλοι γέχεντα τείνειν. ΟΡ. Φεύγειν "Ελέητο, μάθαντο το σύμβολον.

TRANSLATION.

Orestes. And in troth having accomplished this, I refuse not to die twice. Pylades. Wherefore nor I, faith—having avenged thee at least. Orestes. Disclose to me the plan—and go through with it as thou sayest. Pylades. We will go into the house then—as if about to die. Orestes. [Deliberating.] So far I comprehend, but the rest I do not comprehend. Pylades. We will make our laments to her—of the sufferings we endure. Orestes. So that she will shed tears though inwardly overjoyed. Pylades. And these-doings will be for us afterwards, which at-that-time are for her. Orestes. Then how shall we effect the business? Pylades. We will wear our swords concealed beneath these our robes.

Orestes. But what execution will there be in the presence of her attendants? Pylades. We will bolt them out, one in one part, another in another part of the house. Orestes. And him, indeed, who is not silent we ought to kill! Pylades. Then the incidents themselves will point out the course we must pursue. [Gives a significant thrust with his hand, and a wink with his eye.] Orestes. To kill Helen, I understand the sign!

1120. *Aldas and some others have χαρισμα in the nominative case—as have MSS. partially. The Rules of Syntax indeed admit either χαρισμα or χαρισμα, although with the infinitive λατησμα, the latter is preferable: or we may consider it as agreeing with λατησμα of the preceding line, governed by γε.* *opening the conflict:—how shall we subequently congl. the conflict?*

1123. Porson edited ταῦτα, Musgrave ταῦτα,—the word being evidently with a wrong accent in the texts of both.

1125. ἄλλοι ἄλλοι, one here, one there; that is, scattered up and down—dispersed over the house.

1127. διρὸν τούτων, the juncture itself—the incidents of the case—the circumstances of the moment.

ΠΤ. "Εγως" ἀκούσον δ' ὁς καλῶς βουλεύομαι.	1130	- - u - - u - - u u
'Ει μὴ γὰρ οὐς γυναικα σωφρονεστέραν ξίφος μεθίμει, δυσκλητὸς δὲ οὐ φόνος.		- u - - u - - u u
Νῦν δ' ὑπὲρ ἀπάστης Ἑλλάδος δύσσει Δίκην, ἀπτατέρας ἔκτισι, δι τ' ἀπώλεισιν τέκνα, νύμφας τ' θῆται, ὁρφαὶς ξυναόρων.		- u - - u - - u u
ὅλολυγμὸς ἔσται, πῦρ τ' ἀνάψουσιν θεοῖς, σὺ πολλὰ κάμοι κίδη ἀρώμιτοι τυχεῖν, κακῆς γυναικὸς δύνεται ἀμφ' ἐπεράξαμεν.	1135	- u - - u - - u u
'Ο μητροφόντης δ', οὐ καλεῖ, ταύτην κτανεῖν, ἄλλ' ἀπολιπὼ τοῦτ' ἵππο τὸ βέλτιον πεσεῖν,		- u - - u - - u u
'Ελίνης λαγόμενος τῆς πολυκτόνου Φοβεύς.	1140	- u - - u - - u u
'Ου διῖ πετ', οὐ διῖ, Μενέλεω μὲν ἔντυχεῖν, τὸν σὸν δὲ πατέρα καὶ σὸν καδειφόν θάνεῖν, μπτίρα τ' ἐᾶ τοῦτ', οὐ γὰρ ἐνπρεπὲς λέγειν δόμους τ' ἔχειν σοὺς, δι' Ἀγαμέμνονος δόρυ λαβόντα νύμφης: Μὴ γὰρ δῶν δύνηται, εἰ μὴ π' ἱείνη φάσγανος σπάσω μίλαν.	1145	- u - - u - - u u

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ΠΤ. 'Εγως' δι' ακούσον δὲς καλῶς βουλεύομαι. Γαρ ει μεθίμειν ξίφος εἰς σωφρονεστέραν γυναικα, φίνεις αὐ τῷ δυσκλητῷ. Δει νῦν δύσσει Δίκην ὑπὲρ ἀπάστης Ἑλλάδος, ἀν πάτερας εικτίνει, το ἄν τέλον απάλεσθε, το νύμφας οὐτας ὁρφαὶς ξυναόρων ἔσται δολούγμος, το αιταζόντοι πυρ θεοῖς, αρώμιτοι πολλὰ κάδηα τυχεῖν εοι καὶ ἔμαι, δύνεται ἐπεράξαμεν ἀλμά κάκης γυναικός. Δει ον κάλει ὁ μητροφόντης, κτανεῖν ταύτην, ἄλλα απόλιτων τούτο ποιεῖ το βέλτιον, λαγύμενος φύεις της πολυκτόνου Ἐλίνης. Ου πότε δει, ου διῖ, Μενέλεων μεν ἔντυχεῖν, δε τον σὸν πατέρα, καὶ σε, καὶ αδίλφην θάνειν, τε μήτερα τούτο ια, γαρ οὐκ οὔπρεπες λέγειν τε ἔχειν σοὺς δόμους, λαβόντα νύμφην Κα δόρυ Αγαμέμνονος. Γαρ ου γατείται ζήτει, ει μη σπάσω μίλαν φάσγανος ἵπποις.

TRANSLATION.

PYLADES. Thou comprehendest:—but hark how honorably I plan it. For if, indeed, we were to thrust our sword upon a more modest female, the murder would be scandalous! But now shall she suffer vengeance for the whole of Greece, whose fathers she slew, and whose children she destroyed, and whose brides she bereft of their mates:—there will be a shout-of-acclaim, and they will kindle up fire to the Gods, praying for many blessings to befall thee and me—because we shed the blood of a wicked woman. And thou shalt not be called the matricide, after slaying her; but relinquishing this name thou wilt alight upon a better one, being styled the killer of the many-a-death-causing Helen.

It never were right—it were not right—that Meneláus troth should prosper,—and that thy father, and thee, and thy sister should die, and thy mother, (this I forbear—for it is not befitting to mention it); and that he should take-possession-of thy house, having recovered his bride through the valour of Agaméμnon. [With emotion.] Wherefore, then, may I no longer live if I draw not my sable sword upon her.

1129. δὲς καλῶς βουλεύομαι, freely, upon what noble grounds I purpose it—on what the honorable principles I scheme it.

1136. πολλὰ κάδηα τυχεῖν, literally, that many blessings may happen.

1139. For βίστιοι many MSS. have βίστετοι in the superlative degree.

1140. Ἐλίνης τῆς πολυκτόνου, literally, of the many-slaughtering Helen: of Helen the cause of many deaths.

1145. δι' Ἀγαμέμνονος δόρυ, by the spear or prowess of Agaméμnon: a compliment to Ορέτες,—a slur on Meneláus.

1146. Aildus for π' Ικάνη has πι κιάνη.

“ Ω οὐδὲ τὸ ‘Ἐλένης μὴ κατάσχυμεν φέρει, πρόσωποις δίκους τούσδε κατθανούμεθα·	- - u - u - - u - - - u -
δὸς γὰρ ὁ σφαλέτες ἔξομος κλέος, καλὸς θανότες, ἢ καλῶς σισμομένοι.	- - u - u - u - u - u -
ΧΟ. Πάσαις γυναιξὶ ἀξία στυγεῖται φίνο ἢ Τυρδαρὶς παῖς, ἢ κατθάχυνεν γένος.	1150 - - u - u - u - u - u -
Q.P. Φεῦ· οὐκ ἴστις οὐδὲν κρῖστος ἢ φίλος σωφῆς, ἢ πλαῦτος, ὃν τυράννης ἀλόγιστος δέ τι	- - u - u - u - u - u -
τὸ πλῆθος ἀνταλλαγμα γυναικίν φίλον. Σὺ γὰρ τά τ' εἰς Ἀγύιοθος ἐξεύρεις κακὰ, καὶ πλεῖστοις παρηῆσθαι κινήσαντο ἡμοί·	1155 - - u - u - u - u - u -
τοῦ τ' αὖ δίδυς μοι πολεμίων τιμωρία, κῶντικ ἐκποδὼν οἱ. Παιώνιμοι δ' αἴσιοι σ', ἵπποι βάρος τι καὶ τῷδ' ἴστις, ἀνισταὶ λίαν.	1160 - - u - u - u - u - u -
Ἐγὼ δὲ πάρτων ἐπικίνειαν ψυχὴν ἐμὲν, δράσας τι χρήσω τοὺς ἐμοὺς ἐχθρὸνς θανεῖ,	- - u - u - u - u - u -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

Δε τοι μη κατασχύμετ το φίνο “Ἐλένης, προσάρτης τούσδε αἵνες κατθανούμεθα” γιας ο σφαλέτες δίκους κλέος, καλὸς θανότες, καὶ καλῶς σισμομένοι. ΧΟ. Πάσαις γυναιξὶ φίνο ἢ Τυρδαρὶς παῖς ἀξία στύγειται, ἢ κατθάχυνεν γένος. Ο.Π. Φεῦ οὐδὲν οὐδὲν κρῖστος ο σάφει φίλος, ὁ πλαῦτος, ον τυράννης δὲ το πλήθος τι ελούστων ανταλλάγμα γυναικίν φίλον. Γιας συ τι εξεύρεις τα κάκα με Αγύιοθος, και πλεῖστοις πλήσιοις ἐμοι κινήσαντο τι πι α δίδυς μοι τιμωρίαν πολεμίσω, και οὐκ ει ἐπικίνειαν. Παιώνιμοι δε αἴσιοι στι, ἵπποι δέ τι βάρος και το τῷδε, ανισταὶ λίαν. Δε τούς πάρτων ἐπικίνειαν φύχητ, χρήσω θάνεις τι τοὺς ἐμοὺς ἐχθρούς, θάνεις δράσεις τι τοὺς ἐμοὺς ἐχθρούς,

TRANSLATION.

But if by-the-bye we effect not the murder of Helen,—having burnt the house we will perish: because not being disappointed in one thing, we shall have glory,—nobly dying, or nobly rescued!

CHORUS. To all women is the Tyndarean law an object of detestation, who has brought scandal upon the sex!

ORESTES. [With a sigh of much sincerity.] Heigh! There is nought better than a real friend—neither riches, nor dominion: yea, popular-favor is a something worthless in exchange for a generous friend. [Taking Pylades affectionately by the hand.] For thou in-reality contrivedst the calamities on Ægisthus, and wast near me in my dangers: and now again thou givest me revenge on mine enemies, and art not out-of-the-way.

I will, however, desist from praising thee, as there is a burden even in this,—to be praised to-excess.

[Loosing his friend's hand, and seeming wishful.] But I, wholly breathing forth my life am-anxious to die after doing something to my foes,

1150. ἡ κακὴ Aldus, cóntra sénum et MSS. Corréxit Barnéans. PORSON.

1151. ἀξία στύγειται, worthy of detestation or deserving to be hated.

1155. τὸ πλήθος, literally, the throng or multitude, meaning, the favour of the people—the friendship of the rabble or mob.

1156. τὰ κακὰ, the evils inflicted,—the chastisement,—the destruction.

1158. For τὸ some MSS. have τὸ, both here and above, in verse 1144.

1159. Aldus's reading, and consistent-

ly with that of a few MSS., is παιώνιμοι σ' δίνον. Porson mentions παιώνει δίνον, and παιώνεις δι σ' δίνον, as being other varieties met with,—and from all of which he has conjectured and given παιώνιμοι δίνον σ', not badly, nor yet meriting much commendation.

1161. πάρτων ἐπικίνειαν φύχητ μην, freely, being altogether about to yield up the ghost—being quite in a state of death—being wholly at death's door—being about for certain to take leave of life.

ἵν' ἀγραναλάσσω μὲν, δί με πρόβοδοσαν,	- u . - - u - u - u u
στένωσι δ', δίπερ κάμ' ἔθηκαν ἄθλιον.	u - u - - u - u - u u
'Αγαμέμνονός τοι ποῖς πάφυχ', δίς 'Ελλάδος 1165	u u - u - - u - u - u u
ἥξε' ἀξιωθείς· ὃν τύραννος, ἀλλ' ὅμως	- - u - - u - u - u -
ἔκμητρ θεοῦ τιν' ἔσχε, δὸς ὁν κατατυχοῦν,	- - u - u - u - u - u -
δοῦλος παρασχὼν θάνατον, ἀλλ' ἐλευθέρους	- - u - - u u u - u - u -
ψυχὴν ἀφῆσω, Μενέλεων δὲ τίσομαι.	- - u - - u u u - u - u -
'Επεις γάρ εἰ λαβούμεθ' ἴντυχοιμεν ἀσ,	1170 - - u - u - u - u - u u
ἴς ποθινὶ ἀιλπτος παρασκήσοις σωτηρία,	- v u u - - u u u - u - u -
κτανοῦσι, μὴ θανοῦσιν· ἐνχομαις τάδε.	u - u - u - u - u - u u
*Ο βαύλομαις γάρ ἡδὺ καὶ διὰ στόμα	u - u - u - u - u - u u
πτηνοῖσις μύθοις ἀδαπτάνως τίρφαι φρίτα.	- - u - - u u u - u - u u
ΗΔ. 'Εγώ, καστυγητ', ἀντὸς τοῦτ' ἔχειν δοκῶ 1175	- - u - - u - u - u - u -
σωτηρίαν σοι τῷδε τ', ἐκ τρίτων τ' ἐμοί.	- - u - - u - u - u - u -
ΟΡ. Θεοῦ λέγεις περόνοις· ἀλλὰ ποῦ τόδε;	- - u - u - u - u - u u
'Εκεὶ τὸ συγκότο γ' ὅιδα σῇ ψυχῇ παρόν.	- - u u v - u - u - u u
ΗΔ. 'Ακουε δὴ νυν' καὶ σὺ δεῦρο τοῦν ἔχε.	u - u - - u - u - u u

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ίνα αγραναλάσσω μεν, δί προ-έδοσαν μεν, δια στενάσι, δίπερ εδήκαν και ἵμες ἄθλιον. Πεφύκα παὶς τοι Αγάμεμνονος, δις ἥρες 'Ελλαδος αξιωθείς· ου τυράννος, ἀλλα αφήσω φύκην ελευθέρους, δις Μενέλαιον τίσομαι. Γαρ ει λαβούμεθεν ἓνος αν ευτυχίας, ει πάθων αιλπτος σωτηρία παράπτοις κτανούσι, μη θανοῦσιν τάδε ενχομαις. Γαρ ὁ βαύλομαις ήδυ, και πτηνοῖσις μύθοις δια στόμα τίρφαι φρίτα αδαπτάνως. Η. Ήγω δέ και, καστυγητή, αιτο τόδο τηγενειαν σοι τῷδε, την τρίτων ἐμοί. ΟΡ. Λέγεις περόνοις. Σίσης ἀλλα στιν τόδε; Επι οίδα σῃ φύκην πάρον το σύνετον γε. Η. Ακουε δὴ νυν' και σὺ δεῦρο τοῦν ἔχε.

TRANSLATION.

·that I may-in-turn-destroy them, in-fact, who betrayed me, and that they may groan, who have rendered me also unhappy.

I am the son for-sure of Agamémnon, who ruled over Greece having-been-deemed-worthy:—no tyrant, but yet had he the power as it were of a God,—whom I will not disgrace, by suffering a slavish-death—but I will emit my soul in freedom,—and [Gnashing his teeth.] upon Ménélaus will I revenge-me.

[Addressing Pylädës placidly.] Because if we could gain this one-end we might prove-fortunate—if by-any-chance unanticipated preservation should accrue to the slayers, not the slain :—this I pray for.

[With ecstacy.] Yea, what I purpose is sweet—even in fleeting words through the mouth, to delight the mind without cost!

ELECTRA. [Interruptingly.] I bethink me, O brother, of the very thing that has salvation in it for thee, and [Pointing to Pylädës.] for him, and, in the third place, for me!

ORESTES. Thou meanest the considerateness of the God: but where is it?—For I know that in thy mind there is intellect at-least! ELECTRA. Hear me now, therefore, and [To Pylädës.] give thou attention hither!

1163. ἀγραναλάσσω μεν (thus writes Porson) divisim edidi cum Morollo,—quod mēlinus coniecturit cum δι sequēnte.

1166. τύραννος, properly, king, which I think is the meaning, though I have said "tyrant":—for though Agamémnon was

king of Mycénæ, yet was he not king of Greece, but generalissimo of the forces.

1172. For κτανοῦσι μὴ in this verse, Aldus and a few MSS. have κτανοῦντι, i.e.

1176. In Aldus and several MSS. the reading is in τρίτων.

ΟΡ. Δέγ', ὃς τὸ μέλλει ἄγαθὸν ἔχει τούτον τὸν δόσον. 1180	- u - - u u u - u - u -
ΗΔ. Εἰδὼς κάτωσθα θυγάτερον; 'Ειδότος τὸν δόσον.	u - u - u u u u - u - u -
ΟΡ. Οὐδὲ, ἣν θύρην 'Ερμιόνην μάτηηρ ἴμην.	- - u - u - u - u - u -
ΗΔ. Λόγτος θέλεις πρὸς Κλυταιμνήστρας τάφον.	- - u - - - u - u - u -
ΟΡ. Τί χρῆμα δράσσουσα; 'Υποτίθεις τίνι ἀπίδα;	- - u - - u u u - u - u -
ΗΔ. Σκάλας καταστούσουσον ὑπὲρ μητρὸς τάφου. 1185	- - u - - - u - u - u -
ΟΡ. Καὶ δὲ τί μοι τοῦτο; ἵππας ἵνες συντρίπτει;	- - u - - - u - u - u -
ΗΔ. Συλλάβεις δύμαρος τοῦδε, ὅταν στιγμὴ πάλαι.	- u - u - - - u - u - u -
ΟΡ. Τίνος τοῦδε ἵππας φάρμακον τρισσοῦς φίλων;	- - u - - - u - u - u -
ΗΔ. Εἰλίτης θαυμούσης, οὐ τοι Μενέλαος σὸν δεῖ,	- - u - - - u u u u - u -
ἢ τόδε κάμης πᾶν γὰρ ἐν φίλοις τόδε. 1190	- - u - u - u - u - u - u -
Λέγ' ὃς φοινίστης 'Ερμιόνην; Ξίφος δὲ χρῆ δίηρη πρὸς ἀντηπαρθένου στάσαστην ἔχειν.	- - u - - - u u - u - u -
Καὶ μάτι σοι σάζει, μὴ θαυμῆιν χρῆσαιν πάρεν, Μενέλαος, 'Ελίτης πτῷματος; 1195	- - u - - - u - u - u - u -
μίθες πεπᾶσθαι πατέρι παρθένου δίματα.	- - u - - - u - u - u - u -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ΟΡ. Λέγε, ἃς τομέλλειν ἄγαθα ἔχει τίνα Ήλένη; ΗΔ. Κατούσθα θυγάτερας 'Ελίτης; Εἰδοτέ πρότερον. ΟΡ. Οἶδα, ἡ ίμια μάτηηρ τοῦτο 'Ερμιόνη. ΗΔ. Λόγτος θέλεις πρὸς τάφον Κλυταιμνήστρας. ΟΡ. Τι χρήμα δράσσουσα; Τίποτε διπλάσια; ΗΔ. Καταστούσασα χλία τάφη διπλαί μητρός. ΟΡ. Καὶ δι το τούτο πάτει μειας εἰς συντρίπτει; ΗΔ. Συλλάβεις τοῦδε δύμαρος, ὅταν στιγμὴ πάλαι. ΟΡ. Φάρμακον τοῦτο τρισσοῦς φίλων τοῦδε μίτας; ΗΔ. 'Ελίτης θαυμούσης, οὐ Μενέλαος δρει το σε, ε τοῦδε καὶ τρεῖς, (υπερ τοῦ φίλου πατέρος) λέγε ὃς φοινίστης 'Ερμιόνην δὲ χρει συναρτάτης ξίφος ἔχειν προς αὐτὴν δέρε πάρθενον. Καὶ ταῦ μην Μενέλαος σάζει σε, χρῆσαιν πάρεν με θάνατον, ίδων πτῷματα 'Ελίτης το δίματοι, μίθες δύμας παρθένου πάτερι πεπᾶσθαι.

TRANSLATION.

ORESTES. [Eagerly.] Speak,—for-as-much-as the existing-prospect of good has in it some pleasure! ELECTRA. [Very significantly.] Art thou acquainted with the daughter of Helen? Ye-both-of-you-understand whom I mean! ORESTES. I know,—her whom my mother brought-up, Hermioné. ELECTRA. [Archly.] She is gone to Clytemnéstra's tomb. ORESTES. What act to-perform? What hope suggestest thou? ELECTRA. To-pour libations upon the grave,—in behalf of her mother,

ORESTES. And still what is this, thou hast told me, tending-to preservation? ELECTRA. Seize her as a pledge, when she is coming back.

ORESTES. A remedy of-what-sort to the three friends—is this thou hast mentioned!

ELECTRA. When Helen is dead, if Meneláus does aught to thee, or to [Looking at Pydædes.] him, and to me, (for this friendly-firm is all one,) say that thou wilt kill Hermioné: and thou oughtest, having drawn thy sword, to hold it to the very neck of the virgin. And if, indeed, Meneláus save thee, (anxious that the maiden die not, when he sees Helen's corse in gore,) restore the person of the damsel for the father to possess.

1180. τὸν λέγειν Aldus (says Porson) et pars códicam:—τὸ μέλλειν μάτηη, quod optimè cum accusativo constráctum illustrat Musgrávium, præsértilim ex Iphigenia Aulid. 1124, 1125,—τούτο γάρ πατέρας τρέψειν τὸ μέλλαν.

1184. Brunck edited, with reference to Hermioné, οὐτενίστης. Aldus has οὐτενίστης τούτο.—MSS. seem divided between

τρέψειν τὸ μέλλαν. The latter, however, is certainly by far the better, and perhaps the more general reading.

1185. In some editions we find τάφου, and in others τάφον.

1190. MSS. not a few have πάτει, in all things, instead of τρέψει, all.

1194. Aldus, with singular incorrectness (as in ver. 20, above) has Μενέλαος:

" Η δὲ δ', ὁξυθύμου μὴ κρατῶν φρονήματος, κτίση σε, καὶ σὺ σφάζει παρθίνου δίξην. Καὶ νῦν δοκῶ, τὸ πρότονον ἂν πολὺς παρεῖ, χερόις μαλάξειν σπλάγχνον· ὅντες γὰρ θεασάντες, ὅντ' ἄλκιμος πέφυκε. Τῆνδε δὲ μὲν ἵχω συτηρίας ἐπαλέξειν ἔργηται λόγος.	--- v-- -- v-- v-- v--
ΟΡ. ⁷ Ω τὰς φρίσας μὲν ἀρσενας κεκτημένη, τὸ σῶμα δὲ εἰ γυναικὶ θηλείας πρέπον, ἀς ἀξία δῆτι μᾶλλον ἡ θανεῖται λόγος. Πυλάδη, τοιαύτης ἀρέτης πάλαις γυναικὸς, ἡ ξὺν μακάριον κτήσει λέχος;	--- v-- v-- v-- -- v--
ΠΤ. ⁸ Ἐ, γὰρ γένοιτο, Φυκίνον δὲ ἄλιθος πόλιν, καλοῖσιον ὑμεταίσιον ἀξιούμενόν. ΟΡ. ⁹ Ηξεῖ δὲ δίκους Ἐρμίοντι τίνος χρόνου; · Ως τάλλα γέπας, εἴπεις ἴντυχόσομεν, κάλλισθ', ἐλόγτις σκύμνοις ἀστοῖσιν πατρές.	1200 --- v-- v-- v-- -- v--
	1205 v-- v-- v-- v-- v-- v--
	v-- v-- v-- v-- v-- v--
	--- v-- v-- v-- v-- v--
	v-- v-- v-- v-- v-- v--
	1210 --- v-- v-- v-- v-- v--
	--- v-- v-- v-- v-- v--

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

Δει γν, μη κράτειν οὐθύμου φρονήματος, κτίσην σε, συ καὶ σφάζει δίξην πάρθενον. Καὶ δίκω, μη το πρότον πάρη πόλις, την χρόνο μαλάξειν σπλάγχνον γαρ πεφύειν οὐτε θρέσκια, οὐτε ἄλκιμος. — Τέλος επάλξειν συτηρίας μητρὸς λέχος εἰρηται. ΟΡ. Ω πεπτήσατο μητρας τας ἀρσενας φένας, δε το σῶμα τη θηλείας γυναικὸς πεπτον, ἡς ἔρνε μᾶλλον ἀξία ήτη τη θάνατον. Πύλαδη, ἀρά τάλλας ἀμαρτητος τοιαύτης γυναικός, η ξύν κτήσει μακάριον λέχος; ΠΤ. Γερε ει γενέτο, δε ἄλιθοις θεασάντοις φέναν, αξιούμενοι καλοῖσιον μακάριον λέχος; ΟΡ. Δε τίνος χρόνου Ἐρμίοντι δίκουος; Ως τα ἄλλα γε είσις καλλιστα, εἰπερ ειντυχόσομεν λόγτις σκύμνοις ανθοῖσιν πάτρος.

TRANSLATION.

But should he, not governing his angry temper, slay thee,—do thou also gash the throat of the virgin.

And I think that, although at first he come-to-us big, he will in time soften his heart:—for he is neither hardy, nor valiant. [Emphatically.] This fortress of safety for us have I:—my plan has been stated.

ORESTES. [In accents of the most unqualified admiration.] O! thou that hast indeed a masculine mind, but a form among delicate females beautiful, to-what-a-degree art thou more worthy to live than to die!

[Turning with fervour to his friend.] Pylades, wilt thou be miserably disappointed of such a woman, or, dwelling with her, wilt thou obtain this happy marriage?

PYLADES. [Sighing, yet hopeful.] For would it might be so,—and that she could come to the city of the Phœceans, meeting-with-her-deserts in splendid nuptials!

ORESTES. [To Electra.] But at what time will Hermionë return home? Since as for the rest in sooth thou hast spoken most-admirably,—if we could succeed in catching the whelp of the impious father!

1197. σὺ σφάζει παρθίνου δίξην, literally, do thou stab the neck of the virgin, i. e., do thou slaughter her by thrusting thy sword into her throat.

1205. The more common lection here is ἀμαρτητος. Some indeed contend for ἀμαρτητος. And instead of τάλλας, the Harleian MS. in the British Museum has φίλης;—a few others, φίλας.

1206. Aldus edited δέ—Brunck, from conjecture, δέ: a reading Porson has followed—and with this remark: “póteris et δέ légere.”

1209. δέ δίκουος, ad dómōs vel ad dómum.
1210. At this verse Porson writes as follows: “il τάδε Aldus, sed ille MSS. pluriū. — Jongénda sunt ιντυχόσομεν i-λέτη, ut ιντυχήθηται, Iph. Taur. 390.”

ΗΔ. Καὶ δὲ πέλας οὐ δυμάτων ἔσαι δοκεῖ, τοῦ γὰρ χρέους τὸ μῆκος ἀντὸ συντρίχη.	— — — — — — — — — — — —
ΟΡ. Καλῶς σὺ μὲν εὖ, ξύγγοι Ἡλίκτρα, δόμων πάρος μένουσα, παχθίου δέχου πόδα. 1215	— — — — — — — — — — — —
Φίλασσος δ', οὐ τις, πρὸ τελυτηθῆ φόνος, ἢ ἔμμαχός τις, οὐ καστρίποτος πάτερ ἰλλὸς ἐς δίκους φθῆ γίγνεται τὸ δέμονος, ἢ σαΐδα πάτερ, οὐ λόγον πέμψασθαι. 1220	— — — — — — — — — — — —
Ἡμεῖς δὲ ίσοι στείχορρες, ιππὶ τὸν ἵσχατον ἀγῶν, ὁπλιζόμεσθα Φασγάνιον χίρεας, Πυλάδης σὺ γὰρ δὲ ἔμματος εἶ μοι πάνοντος. Ων δέμα ναίων τυκτὸς ὄφειραίς πάτερ, καλῶς σ' Ὀρέστης παῖς σὸς ἐπίκουρος μολεῖον τοῦ διορέσοντος: διὰ σὲ γὰρ πάσχων τάλας 1225	— — — — — — — — — — — —
ἀδίκων προδίδομαι δὲ πέποντας σύνει, δίκαια πράξαις: οὐ δίλοι δάμαρεψθ' ἐλῶ κτεῖνας σὺ δὲ ἡμῖν τοῦδε συλληπτων γενοῦν.	— — — — — — — — — — — —

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ΗΔ. Καὶ δέ δίκαια πείπει πίλας δύματων, γερ το αύτο μήκες του χρέους σύντριχη. ΟΡ. Κάλως στρεψη τη, Ελάκτρα ἔγγυη, μενόντα πάρες δύμην, δέχου τέλα πάθεσσον. Δε φιλάσσοτ, πη τις, πρὶς φίνε τελυτηθῶ, η τις ἔμμαχης ο καστρίποτος πάτερ, δέλων ες οίσιος φθῆ τη γέγοντο ες δέμονος, η πασάρα σάΐδη, η πυλιζόμεσθα χίρεας φάσγανοι εἰν το ἵσχατον αγάνα. Ω πάτερ ναίων δόμης εργάσας πάπτε, Ορέστης σος παῖς πάλαι: σι μολεῖται πεικέσσον τοις δυματεῖον: γερ δια τέλας πάσχω ἐδεικεν: δε πράξαις δικαια προδίδομαι οὐκαστρίποτα σύθετο δαμάρτε οὐ δίλοι βηλον κτεῖνας: δε συ γένου συλληπτων θρην τοῦδε.

TRANSLATION.

ELECTRA. Even already, methinks, she must be near the house,—for the exact length of time tallies. ORESTES. Excellent:—do thou therefore now, Electra my sister, remaining in-front-of the mansion, await the maiden's arrival. And watch, lest any-one, before the murder be consummated, either some ally, or my father's brother, coming to the palace forestall us:—and do thou sound-an-alarm into the house,—either by knocking at the doors, or by sending thy voice in within. [To Pyladēs.] And let us, O Pyladēs, (for thou verily dost undertake with me this labor,) proceeding in, arm our hand with the sword for the final struggle! [Falling down upon one knee, he clasps his hands, and rests his forehead on them: Electra and Pyladēs also fix their eyes upon the ground, each with hands devoutly clasped.] Oh! my father, that inhabitest the abode of gloomy night, Oréstēs thy son invokes thee to come a succour to thy supplicants—because through thee am I, (unhappy man,) suffering unjustly: and, although I have acted meritoriously, yet am I betrayed by thy brother:—whose wife, having seized her, I wish to destroy: wherefore do thou become an auxiliary to us in this affair!

1212. Porson by some oversight prefixed πρ. instead of ΗΔ. to this verse.

1213. Literally, *for of the time the very length tallies*, that is, *she has been already gone a sufficient length of time, considering the purpose for which she went, and the distance*. For τοῦ, in this verse, Cantor and

MSS. have και: and many, δινη for δινε.

1214. In place of νῦ, MSS. partially, and Aldus, have δι.

1215. εαΐδης; Aldus et MSS. quidam, sed metro coenvenienter μάριος pars εαΐδης.

1221. A few MSS. have ἐπιλέγμεσθα.

ΗΔ. "Ω πάτερ, ίπου δητ", οι κλύνεις ίσω χθονίς τέκνων καλούντων, ή σύνθεις θνήσκουν' ὑπερ. 1230	- v v u - - u - u - v -
ΠΤ. "Ω ξυγγένιαι πατρός ίμοῦ, κάμας λιτάς, Αγάμεμνον, ίσσακονσος, ίπωνδον τίκνα.	- - u - u u u u - - v -
ΟΡ. "Εκτενα μητίξ". ΠΤ. "Ηφάμην δ' ἔγω ξίφους.	- - u - u - u - u -
ΗΔ. "Εγώ δέ γ' ἵπικίλιυσσα κάπτελνος ὄνκου.	u - u u u u - u - u -
ΟΡ. Σοὶ, πάτερ, ἀρήγων. ΗΔ. "Οὐδὲ ἔγω προδόντωκά σε.	- u u u - - u - - u u
ΠΤ. "Ούκουν διείδη τάδε κλύνα γόνους τίκνα; 1236	- - u - - u u u - - u u
ΟΡ. Δακρύοις κατασκίδωσ. ΗΔ. "Εγώ δ' οὐκοτοσίγε.	u u - u - - u - - u -
ΠΤ. Παύσασθε, καὶ περδεῖ ἔργον ἐξορμάμεθα· ἴπιτε γὰρ εἴσω γῆς ἀκοντίζουσ' ἀραι,	- - u - u - - u - - u u
κλύνεις σὺ δ', οὐδὲ τοῦ πρόγονος, καὶ Δίκης σιβάς, δότ' οὐτυχῆσσας τῷδε ίμοι τε τῷδε τε· 1241	u - u - - u u u - u -
τρισσοῦς φίλοις γὰρ εἴς ἀγῶν, δίκη μία, ἢ ξεν. ἄπασσι, η θανάτην ὀφείλεται.	- - u - u - - u - u u

THE ORDER, AN) ENGLISH ACCENTUATION.

ΗΔ. "Ικον δῆτα, ω πάτερ, η ίσω χθονίς κλύνεις τέκνων καλούντων, ή θνητούς: ίπει σύνθει. ΠΤ. Ω ξυγγένια ίμοι πάτρος, ποιακούντον, Αγάμεμνον, καὶ ίμας λιτάς, εκσώντων τίκνα. ΟΡ. Εκτενα μητίξ. ΠΤ. Δε ἔγω ηφάμην ξίφους. ΗΔ. Δε ἔγω ρε πικίλιυσσα και τελένος ὄνκου. ΟΡ. Α-
έγην σοι, πάτερ. ΗΔ. Οὐδὲ ἔγω προδόντωκά σε. ΠΤ. Ούκουν κλύνεις τάδε οὐδὲν γόνους τίκνα; ΟΡ;
Κατασκίδωσε το δάκρυόν του. ΗΔ. Δε ἔγω γα αντούσει. ΠΤ. Παυσάσθε, και εξορμάμεθα προς τερον
γας μπεις άραι ακοντίζουσι σίση γης, κλύνεις δε σοι, ο Ζαυ πρόγονος, και σιβάς Δίκης, δότε ουτυχή-
σσας τρισσοῦς φίλοις γας τρισσοῦς φίλοις ιις ἀγῶν, μει διαι φείλεται, ἀπάσι η ζητη, η θάνατη.

TRANSLATION.

ELECTRA. Come then, O father, if beneath the Earth thou hearest thy children call,—who are dying for thy sake!

PYLADES. [Fervently.] O relative of my father, give-ear, Agamémnon, to my prayers also,—save thy children!

ORESTES. [Exultingly.] I slew my mother! PYLADES. But I directed the sword! ELECTRA. And I, at-least, prompted you, and rid you of dread!

ORESTES. Aiding thee, sire!—ELECTRA. [Appealingly.] Neither did I abandon thee! PYLADES. Wilt thou not therefore, hearing these expostions, protect thy children?

ORESTES. [Piteously.] I pour libations upon thee with my tears. ELECTRA. And I indeed with my laments!

PYLADES. [To Orestes and Electra.] Cease ye, and let us hasten to the deed:—for, if prayers penetrate to beneath the Earth, he hears: [Raising his eyes and his hands in prayer to heaven.] and do thou, O Júpiter, our ancestor, and thou revered-deity of Justice, grant success-to him-here-present, and to me, and to this virgin:—because over us three friends does one conflict—one fate impend,—for all to live, or all to die! [Exeunt Orestes and Pylades resolutely, to the Palace.]

1231. Pylades appealing to Agamémnon styles him the relative of his father, which by marriage he certainly was, as Anaxibia the wife of Stróphius and mother of Pylades, was sister to Agamémnon and Meneláus.

1234. MSS. and editions differ in this line. The Scholiast seems to have read, κάμην δ' ίπικίλιυσσα. Mugrave conjectur-

ed ίπικίλιυσσα, to the entire satisfaction of Brinck.

1236. Aldus and indeed several early MSS. have ίπων and ίπωνται. The Scholiast explains ίπων (Latinè, exprobrationē) by τῶν ιπεγειστῶν τὰς ιπεμένους.

1241. MSS. fluctuate between δε in the plural, and δε in the singular.

1243. οφείλεται, literally, is due.

ΗΑ. Μυκηνάδες ἢ φύλας,	[Στροφά.]	v-v-v-v-v-	α'
τὰ πρῶτα κατὰ Πελασγὸν ἔδος Ἀργείων—	1245	~ uuu u- uuu ~- -β	
ΧΟ. Τίτα θροῖς ἀστάν, πότνια; Παραμύτι		uuu-- -uuu uuu-	γ'
γέρε ἵτι σοι τόδ' οὐ Δαιταῖδῶν πόλει.		uuu-- uuu--	γ
ΗΑ. Στῦθ' αἱ μὲν ὑμῶν τῷδ' ἀμαζήπια τρίσον·		~- v- - v- - v-	ε'
αἱ δὲ ἴθαδ' ἄλλοι δέμοι, εἰς φρουρὰν δόμουν.		~- v- v- v- - v-	ξ'
ΧΟ. Τὶ δέ μι τόδε χρέος ἀπένεις;	1250	uuu uuu v- v-	ε'
Ἐπειδὴ μοι, φίλα.		uuu--	δ'
ΗΑ. Θέος ἵχι μοι, μὴ τις ἵππι δόμασι		uuu--v- uuu--v-	ε'
σταθεὶς ἵππι φοίνιον ἀπιᾶ		* u -uu -vu -v	α'
πάματα πάμασιν ἴξεντη.		-uv -uu -v-	λ'
HMIX. A'. Χαριτήτ' ἐπιγυμάσθεον· ἵγαν μάτι δῆν τρίσον		~- v- - v- v- v-	μ'
τῷδ' ἀφυλάκειν, τὸν πρὸς ἄλιον βολάς.	1256	~- v- - v- v- v-	ε'
HMIX. B'. Καὶ μὴν ἵχι τῷδ' οὐ πρὸς ἴστηταν φίρει.		~- v- - v- v- v-	ξ'
ΗΑ. Δάχμα μὲν κόρας διάφερ' ὅμματων		uuu--v- uuu--v-	ε'
ἴκεντος ἴκεντος, ἵτις ἂλλην σκοτιάτ.		~- v- v- v- v-	ε'
ΧΟ. Εὔχομεν ὡς θροῖς.	1260	uuu--v-	ε'

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ΗΑ. Ω φίλαι Μυκήναδες, τα πρῶτα κάτω Πελασγὸν Γέον, Αργείων—ΧΟ. Τίτα αὐταν θροῖς, πάτην; Γερ τόδι ἵτι παράματις τοι εν τοῖς Δαιταῖδων. ΗΑ. Στῦθι αἱ μέρη μετάνια διαβήπειρ τρίσον διάδειπτοι ἄλλοι δέμοι, εἰς φρουρὰν δόμουν. ΧΟ. Δε τι χρέος ἀπένεις με τόδε; Επειδὴ μοι, φίλα. ΗΑ. Θέος ἵχι μοι, μη τις στάθεις ἵππι δόμασι ἵππι φοίνιον ἀπιᾶ πάματα πάμασιν. HMIX. A'. Χαριτήτ' ἐπιγυμάσθεον· ἵγαν μεταφυλάκειν τοῦτο τέλον, την πρὸς βόλας ἄλιον. HMIX. B'. Καὶ ἵχι με τὸντο, ἵψει πρὸς λογισμόν. ΗΑ. Νοτ διάφερα κόρας ὅμματων δάχμα μιθὸν ἴκεντος, εἴτε ἄλλην σκοτιάτ. ΧΟ. Εὔχομεν ὡς θροῖς.

TRANSLATION.

ELECTRA. [To the Chorus in the back-ground.] O my friends, the Mycēnādes, the foremost at the Pelasgian seat of the Argives—

CHORUS. [Advancing.] What cry art thou raising, my respected mistress? For this appellation still awaits thee in the city of the Dānai.

ELECTRA. [Pointing.] Stand ye some of you here in this wain-rut way, and some of you there in that other path, in watch of the house.

CHORUS. [Mildly.] But for what purpose dost thou bid me this? Tell me, darling!

ELECTRA. Fear possesses me, lest any one, situate about the palace over this murderous deed, contrive evils upon evils! [The Chorus forms itself into two divisions.]

1. SEMICHORUS. [To one another.] Go ye:—let us hasten: I then [Taking up their station.] will indeed guard this road—this one towards the orient-beams of the sun.

2. SEMICHORUS. And I fortroth this, which leads to the west.

ELECTRA. Now turn the glances of your eyes askance; that-way this-way,—then on some other view. CHORUS. We are as thou commandest.

1245. τὰ πρῶτα, the foremost, and not Αἱ πρῶται. See the note at ver. 915 of the Medéa. Musgrave proposed to place δέ, after, instead of before, Ἀργείων.

1246. Porson in his note on this verse, says:—“ἄρταν πρὸς δόμαν ex conjecturā Musagrāvii adoptāvit Brānckins,—quod vērum vidētus.—In autistrōphico felici-

tēr rescripsit Brānckins φαράγγηα: pro πρωτίστηα:”—He subjoins: “māisi ad-dere δέ ex Parisiēnium úno:” badly.

1250. In place of με, Aldeas, and MSS. partly, have μην; and in the next verse know, to which I see no objection.

1259. Porson wished to read παλαικτικά, for ιτάλια σκοτιάτ.

Η.Δ. Ἐλίσσεται τὸν βλίφαρα	[Αγγιστροφῆ.]	υ - υ υ - υ υ υ	^α
κέρασις, δίδοτε διὰ βοστρύχων πάτη.		υ - υ υ υ υ υ υ - υ - - - β	
ΗΜΙΧ. Ὄδι τις ἵν τρίβῃ φαντάξεται; Τίς ὁδὸς ἄρετος;		υ υ υ - υ - - υ υ υ υ - γ'	
φὶ μέλαθρον πολεῖ σὸν ἀγόρτας ἀνής;		υ υ υ - υ υ υ υ υ - δ	
Η.Δ. Απωλόμεσθ' ἄρετος, ἐφίλας τικευμαράστους; 1265		υ - υ - υ - υ - υ - υ - ε'	
Ὥηρας ἔφηρες ἀντίκινος ἰχθυόσιν φανεῖ.		- - υ - - υ - - υ - ε	
ΗΜΙΧ. Ἀφοσος ἔχεις κενός, ἐφίλα,		υ υ υ υ υ υ υ - υ - ε'	
στίσοις, διὸ δοκεῖς.		υ υ υ - υ -	ς'
Η.Δ. Τί δέ, τὸ σὸν βίστων ἔτι μοι μένοι;		υ υ υ - υ - υ υ υ - υ -	ε'
Δός ἀγγελίαν ἀγαθῶν τοι, ἴν ταῦθι οἴημα τὰ πρόσθινον ἀντιλαῖς.	1270	κ ν - υ υ - υ υ - υ υ υ - υ υ - - -	χ'
ΗΜΙΧ. Καλῶς τά γ' ἵθινδ', ἀλλὰ τάκε σοῦ σκόπει,		υ - υ - - υ - υ - υ - μ'	
Ἄς δύτις ἡμῖν Δαναΐδῶν πελάζεται.		- - υ - υ υ υ - υ - υ υ - γ'	
ΗΜΙΧ. Εἰς ταυτὸν ἡκίνεις καὶ γάρ ὁνδὲ τηῦ ὄχλος.		- - υ - - υ - υ - υ - ε'	
Η.Δ. Φίρε νυν ἵν πύλαισιν ἀκοὰς Βάλω. 1275		υ υ υ - υ - υ υ υ - υ - ε'	
Τί μέλαθρος, διὸ κατ' ὅποιον, ἐν ἡσυχίᾳ σφάγια φοινίσσειν;		υ - υ - υ - υ - υ υ - ε' υ υ υ - -	

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

Η.Δ. Νυν ἐλίσσεται κεφαλίς: βλίφαρα, δίδοτε διὰ βοστρύχων πάτην. ΗΜΙΧ. Α'. Ὄδι τις φαντάξεται την τρίβη; Τις ἄρα δέ ἀργότας ἀπέ τῷδες ἀμφὶ στον μέλαθρον; Η.Δ. Απωλομέσθα ἄρετος, ἐφίλας αὐτῶν φάνει σφεδόντων κεκρύματος θέρας ἔφηρες. ΗΜΙΧ. Α'. Ἐχεις ἀφοσος στίσοις, φίλας, ἐν τῷδες, πάντος. Η.Δ. Δε τι, το σὸν ἔτι μέντοι βίστων μοι; Δος τίνα ἀγαθῶν εγγέλαιαν, εἰ ταῦθι πρόσθινον αὐλές εργάσαι. ΗΜΙΧ. Β'. Τα πένθε γέ κάλως, ἀλλὰ σπάσει τὰ ἔτι σου, ἀντίτις Δαναΐδῶν πελάζεται ἡμῖν. ΗΜΙΧ. Α'. Ἡκίνεις μὲ ταῦτον γαρ οὐδὲ καὶ ὄχλος τῆς. Η.Δ. Φίρε τον βάλω ἀκοὰν τη πύλαισιν. Τι μέλαθρος, διὸ κάτα σικον, φοινίσσειν σφάγια εν ἡσυχίᾳ;

TRANSLATION.

ELECTRA. [*Impassionately.*] Now roll with your eyes betwixt your eyelids,—dart them through your ringlets in every-direction!

1. SEMICHORUS. [*Looking to the left.*] Is this any body appears in the road? Who is that country fellow lounges about thy residence?

ELECTRA. [*Palpitatively.*] We are undone then, O my friends: he will immediately disclose to the foe the lurking beasts-of-prey armed-with-their-swords! 1. SEMICHORUS. [*Looking more attentively.*] Be fearless:—the road, O friend (which thou thinkest is not) is clear!

ELECTRA. [*To the other Semichorus.*] But what?—Does thine still remain secure for me? Give me some good tidings,—whether the space before the hall be empty.

2. SEMICHORUS. All here, at-least, is well: wherefore [*To the other Semichorus.*] see to that by thee, as no one of the Dánaí is approaching us!

1. SEMICHORUS. Thou art come to the same report with me:—for neither, too, is there any stir in-this-direction.

ELECTRA. Come I will now send my voice in at the doors. [*Going up to the key-hole, and calling through it to Oréstēs and Pyladēs, within.*] Why delay you, ye that are in the house, to sacrifice your victim in stillness?

1263. Porson has given φαντάξεται, on the conjecture of Brueck, in lieu of φαντάξεται of MSS. and editions. Many will scan this verse, I doubt not, in a manner very different from that above.

1266. Aldus has ἰχθεῖσθη φανεῖ, and several MSS. ἰχθεῖστη φανεῖ.

1267. In Aldus's text the reading is αστρίς γάρ: and σὸν δοκεῖ in the next verse.

1270. τηῦ μοι Aldus et MSS., sed αντιδοκτίς (says the learned professor) ejecere propter métrum.

1272. Of this line various lections are found, for which see Porson's note.

"Όντι ισπασθεντο". "Ω τάλαιν' ἕγω λακοῦ.	- - u - - u - u - u -
"Ἄρα' ἔντι τὸ πάλλος ἵππονόφεται ξίφη;	- - u - u - u - - u -
Τάχα τις Ἀργείων ἴνοτλος ὄρμέσσας;	1280 u u u - -
τοῦτον βούδρημα μάλαθρα προσμίξει.	u u u - u -
Σειψασθεντος ἦν ἀμιτον' ὅντις ἔργας ἀγύν· ἄλλ' αἱ μὲν ἴνθαύ, αἱ δὲ ἐπιστος ἰλίσσεται.	1285 - - u - u - u - u - u -
ΧΟ. Ἀριστέαν εὐλευθερον σκοπεῦσσα πάτηται.	u - - u - -
ΕΔ. Ἰν Πελασγον, Ἀργεος, ἀλλυματι κακῶς.	- - u - u - u - u - u -
ΗΑ. Ἡκούσατο; "Ἄνδρες χαῖρε ἔχουσιν ἐν φόνῳ. Ἐλῆτε τὸ πόνυμα ἰστὶν, ἔντις ἀπικιάσαται.	- - u - - u - u - u -
ΗΜΙΧ. Α'. Ω Δίδε, οὐ Δίδες ἀλλανον κράτος, ἴδεις εἰπίσσευρον ἡμοῖς φίλοισις πάτηται.	1290 u u - u - - u - u - u -
ΕΔ. Μενέλαος, Θήβων· σὺ δὲ παρύ μ' ὅντις ὑφαλεῖς.	- - u - u - u - u - u -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

Οὐκ ισπασθεντο. Ω ἕγω ταλάίνα κάκοντο. Ἄρα ξίφη επιπεκφέται με το πάλλος; Τάχα τις Ἀργείων ἵππονος ίνοτλος προσμίξει μάλαθρα βούδρημα τοῦ. Νοτ σειψασθεντο αμιτον' οὐκ ἔγων ίππας·
ἄλλα εἴλοτεται, ἂς μεν ἴνθαύ, δε ἀι εἰσοι. ΧΟ. Αριστέαν εὐλευθερον σκοπεῦσσα πάτηται. ΕΔ. Ἰν Πελασγον Ἀργεος, κάκως ὄλλυματι. ΗΑ. Ήκούσατο; Οι ἄνδρες εχούσιοι χαῖρε τη φόνῳ. Ἰστητε το κακώμα πελασγον, ἔντις απικιάσαται. ΗΜΙΧ. Α'. Ω Δίδε, ο δίδες εἶναιν κράτος, έλθε επικιάσητε ἡμοις φίλοισις πάτηται. ΕΔ. Μενέλαος, Θήβων· δε συ πάρηται μέρφεις μι.

TRANSLATION.

[To herself.] They hear not. [Coming back disappointedly.] Alas! me, wretched in miseries! Are the swords then struck-dumb at her beauty?

[Irresolutely.] Perhaps some Argive rushing-forward in-arms will approach the palace with succouring step!

[To the Chorus.] Now watch more vigilantly:—this is no exertion of sitting-still:—wherefore wheel ye round—some indeed this way, and some that. Chorus. I change the direction, looking-about on-all-sides.

HELEN. [Loudly within.] Oh! Pelasgian Argos, I am miserably slain!

ELECTRA. [To the Chorus.] Heard ye?—The men have their hand in the murder! [Listening, and appearing pleased.] It is the shriek of Helen, as-far-as I can guess!

1. SEMICHORUS. O! Jove's, O! Jove's eternal might, come a help to my friends in-every-way!

HELEN. [Screaming dreadfully within.] Menelæus, I die! And thou at hand dost not help me! [Groans are heard, and the sound of much bustle and uproar in the palace.]

1279. ιππονόφεται might be rendered, "stupified" or "paralyzed," with perhaps more propriety than "struck-dumb": in English, however, the words I have employed are metaphorically very expressive.—Barnes mentions three other lectures, viz. ιππονόφεται, ιππονόφεται, and ιππονόφεται. Much satisfactory information on these different readings, will be found in Porson's note: where he notices the two significations of ιππονός.

1281. MSS. indeed not a few have it

Ιππας: but certainly the adjective, both in respect of the metre, and of elegance of diction, is far preferable.

1286. MSS. fluctuate between ἄλιπα and ἄλιπαν. With the latter σκοπεῦσσα of course follows in the next line.

1289. Person's reading here is indubitably the best. In his note upon this verse he says: "vulgò, ιππαν"; "Ἄνδρες. Αριστείαν ἀδιδί." 1291. ἄλιπα, ἄλιπαν στάνεις—etérnum. Aldus, against the metre, has άλιπαν.

ΗΔ. Φονέστε, καίνετ', δλλυτε,		1295	- - - u u - u - u u
Διπτυχα διπτομα φάγυα'			- - - u - - - - -
ἐκ χερὸς ἴμενοι,			- - - u - - - - -
τὰς λειποπάτορα,			- - - u - - - - -
λιπτόγαμοι, ἢ πλιστοτεοι;			- - - u - - - - -
ἴκαναι Ἑλλάνων			- - - u - - - - -
δορὶ παρὰ ποταμὸν ὀλομένους,	1300	- - - u u u u u u u -	
ὅθι δάκρυν δάκρυσι συνέπεσεν,		- - - u u u u u u u u	
ἴπεσι σιδαρίσιοι βίλεσιν		- - - u u - u - u u u u	
ἀμφὶ τὰς Σκαμάνδρου δίναις.		- - - u - - - - -	
ΧΟ. Σιγάτε, σιγάτε· ἥσθμην κτύπον τινὸς		- - - u - - - - u - u - u u	
κίλευθον ἰστισσόντος ἀμφὶ δώματα.	1305	- - - u - - - - u - u - u u	
ΗΔ. Ὡ φίλατας γυναικες, ἵς μίσον φένον		- - - u - - - - u - u - u u	
ἢδ' Ἐρμίσιν πάρεστι· παύσωμεν βοήν·		- - - u u - u - - - - u -	
στίχει γάλε ἰστισσόσα δικτύων βρόχους.		- - - u u - u - - - - u -	
Καλὸν τὸ θύραμ', ἢ ἀλῷ, γινήστατι.		- - - u - - - - u - u - u u	
Πάλιν κατάστηθ' ἥσχην μὲν δύματι,	1310	- - - u - - - - u - u - u u	
χρόζ δ' ἀδήλη τῶν διδραμέτων πέρι.		- - - u - - - - u - u - u u	

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ΗΔ. Φονέστε, καίνετε, δλλυτε, ίμενοι εκ χρεος διπτυχα διπτομα φάγυα, τας λειποπάτορε, λιπτόγαμοι, ἢ ίκανα πλιστοτεοι. Ἑλλάνων ολόμενους δέρι πάρε πίταροι, ὅθι δάκρυν συνέπεσεν δάκρυσι, ἰπεσι σιδαρίσιοι βίλεσιν ἀμφὶ δώματα. ΧΟ. Σιγάτε, σιγάτε· ἥσθμην κτύπον τινὸς ειστισσόντος κιλεύθον ἀμφὶ δώματα. ΗΔ. Ω φίλατας γυναικες, ὅθι μίσον φένον τείχει γάλε ἰστισσόσα δικτύων βρόχους. Καλὸν τὸ θύραμ', ἢ ἀλῷ, γινήστατι. Πάλιν κατάστηθε ἥσχην μὲν δύματι, δι χρέα αδήλη πέρι των διδραμέτων.

TRANSLATION.

ELECTRA. [Vociferating exhortingly through the door.] Kill, strike, slay (plunging with your hand the two two-edged swords into her) the forsaker-of-her-father,—the deserter-of-her-husband,—her who was-the-death-of many a Greek slain in battle at the river—whence tears have fallen-commingled with tears—have fallen on account of the weapons of iron beside the Scamander's eddying-pools.

CHORUS. [Interruptingly.] Be silent, be silent!—I heard the sound of some-one entering—upon the path round the palace!

ELECTRA. [To the Chorus.] O ye dearest women,—here, in the midst of the slaughter, is Hermioné:—let us cease—from our clamor—for she comes about to-fall into the meshes of our nets. [Appears overjoyed.] A goodly prey will she be, if she be caught!

[With an expressive motion of the hand.] Again to your stations with a calm countenance the-while, and with a color unindicative of what has been done. [Electra and the Chorus assume an air of great composure.]

1294. In editions, and MSS. partially, Σύνετο is given after καίνετε in this verse, and τίμεντο after φάγυα in the next.

1295. Διπτυχα διπτομα φάγυα, the duplex double-mouthed swords.

1298—1300. Verbally, who slew many Greeks perishing by the spear at the river.

In lieu of ικανων, most MSS. have ικανων.

1301. In Aldus's edition, and likewise in some others, ουνίσσετο is wanting.

1303. The Scamander was a celebrated river of Phrygia, rising in Ida.

1304. Aldus's reading, and that too of MSS. generally, is κτύπετο.

1311. χρέα ex membranis Brünckius: χρέα Aldus et plerique MSS. Párūm réfert. Aldus διπτυχα, múlti códices διπτυχίων: alii corrúptè διπτυχίων vel διπτυχάνων. Dénique, inquit pro aliis MSS. quidam et Aldus. PORSON.

Κάγια σκυθρωτούς δόματων ίξεν πόρας,	- u - - u - - u -
ώς δῆθεν ὅντα ἐδυῖα τάξισγασμίνα.	- u - - u - - u -
Ὥ παρθίν', ἥκης τὸν Κλυταιμήστρας τάφον	- u - - u - - u -
στίψασα, καὶ σκίσασα μητέροις χοάς;	1315 - u - - u - u - u -
ΕΡ. "Ην λαβούσα πρειμέναν" ἀλλά με	- u - u - u - u - u -
φένος τις ἵστιλλυνθ', ἥπτεν' ἵν δόμοις,	u - u - u - u - u - u -
τηλευρὸς ὅντα δομάτων, κλύνω βοήν.	- u - u - u - u - u -
ΗΔ. Τί δ'; "Ἄξι" ὥμην τυγχάνει στισμαράτων.	u - u - - u - u - u -
ΕΡ. Ἐθόφημος ἴσθι· τί δὲ νιώτερον λέγεις;	1320 - u - u - u - u - u -
ΗΔ. Θασῖν' Ορέστην κάρ' ἴδοξε τῷδε γῆ.	u - u - - u - u - u -
ΕΡ. Μὴ δέτ', ἵμοις γε συγγενεῖς πεφυκότας.	- u - u - u - u - u -
ΗΔ. Ἀράξ' αἰάγκης δὲ ίες ζυγὸν καθίσταμεν.	u - u - - u - u - u -
ΕΡ. "Η τοῦδ' ἵκατος καὶ βοὴ κατὰ στύγας;	1324 - u - u - u - u - u -
ΗΔ. Ικέτης γάρ Ελίτης γόνιας προσπισσὸν βαῷ—	uu - uuu uuu u - u - u -
ΕΡ. Τίς; "Οὐ γὰρ ὄιδα μᾶλλον, ἢν σὺ μὴ λέγης.	u - u - u - u - u - u -
ΗΔ. Τλήμων' Ορέστης, μὴ θανεῖ, ἵμοῦ δ' ὑπερ.	- u - - u - u - u -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

Και ἦν ίξεν σκυθρώσκους κέφας δρματων, ὃς ου δίδεν ειδνία τα τέκειγάσμενα. Ω πάρθη, ἥκης στίψασα τον τάφον Κλυταιμήστρας, και σκίσασα χόας νέρπερος; ΕΡ. "Ην λαβούσα πρειμέναν ἀλλά τις φένος μιστιλλυνθε με, βοῶ πητία στό δόμοις κλύνω, σισα τηλευρὸς δοματων. ΗΔ. Δε τι; Τηλεχτην ἵμοις ἄξια στισμαράτων. ΕΡ. Ισθι ευφήμος· δε τι νιώτερον λέγεις; ΗΔ. Εἴδε τῷδε γη Ορέστην και ἵμοις θάντον. ΕΡ. Μη δέται, πεφύκοτας ἵμοις σύργετες γε. ΗΔ. Αράξε, δε ιες ζυγὸν αἰάγκης καθίσταμεν. ΕΡ. Η και βοὴ κατὰ στύγας ἱέπτι τούδε; ΗΔ. Γαρ περσπισσὸν ιεπτες γόνιας Ελίτης βοῖα—ΕΡ. Τίς; Γερ μᾶλλον οικ οιδα, πη συ μη λέγης. ΗΔ. Τλήμων Ορέστης, τη ὑπερ ἵμων, μη θάντον.

TRANSLATION.

And I will preserve a pensive cast of countenance, as if not at-all acquainted with what has happened. [Hermione enters.]

[To Hermione.] O virgin, art thou come from crowning Clytemnestra's tomb, and from pouring out libations to the dead?

HERMIONE. I am come having gained her favour:—but some apprehension has invaded me on account of a din, which in the palace I hear being-as-yet a long-way-off the house!

ELECTRA. [Sorrowfully.] And why? There have happened to us things worthy of groans! HERMIONE. Be goodly-worded:—but of what later-occurrence speakest thou? ELECTRA. [With tears.] It has been decreed by this land that Oréstēs and I die! HERMIONE. [Most pathetically.] Not so, ye who are my kinsfolke indeed!

ELECTRA. [Sobbing much.] It is fixed: and in the yoke of necessity we stand. HERMIONE. And was the outcry in the house on account of this? ELECTRA. For having fallen down a suppliant at the knees of Helen, he cries out—HERMIONE. Who? For more I know not, unless thou tell me! ELECTRA. The wretched Oréstēs,—and in behalf of me, that we die not!

1312. Literally, and I will have or np- hold grave-faced glances of the eyes, that is, a sedate look—a serious aspect.

1313. For μητρίοις some have μητρίας, and others μητρίαι.

1316. In a plurality of MSS. the reading is μι, which is certainly, (to say the least of it,) less appropriate than μι.

1323. ἄραξ', it hath been decreed or been settled.—Porson here says: “ἄραξ' Aldus, sed ὁμνει λέρε MSS. ἄραξ' et δ' rétinent, quod omittunt membranæ:—ἄραξ' secundum prodicit. Récité sicut hauc lectiōnem probavit Barnésina.”

1326. MSS. fluctuate between lv γάρ and ἰδεῖν:—Aldus has the former.

ΕΡ. 'Εγώ' ἀξίοισί γέρε' ἀπευθημέτι δόμος.	u - u - u - u - - u -
Η.Δ. Περὶ τοῦ γάρ αὐλῶν μᾶλλον ἂν φθεγξατό τις;	u - - u - - u - - u -
'Αλλ' ἵδε καὶ μετάσχες ἵκεσίας φίλοις,	1380 - - u - u - u u u -
σῆ μητρὶ προσπισσοῦσα τῇ μήτῃ ὀλβίᾳ,	- - u - u - u - u -
Μενέλαος ἡμᾶς μὴ θαύσῃς ἔσιδεῖ.	u - - u - - u - u -
'Αλλ', ἐ τραφεῖσσα μητρὸς ἐ χεροῖς ἴμπες,	- - u - - u - u -
δίκτειρον ἡμᾶς, κάποιον φίσοις κακῶν.	- - u - - u - u -
"Ιθ' εἰς ἄγνωτα δίεις· ἵγε δὲ πῆγομεις·"	1385 u - - u - - u - - u -
σωτηρίας γάρ τέρημ ἔχεις ἡμῖν μόνη.	- - u - - u - - u -
ΕΡ. 'Ιδον, διώκω τὸν ἥδον εἰς δόμους πόδα.	u - - u - - u - - u -
Σύθηθ', σσον γε τόντη' ἦμ'. Η.Δ. 'Ω κατὰ στύγας,	- - u - - u - - u -
φίλοι ξιρφέσις, ὄνχος συλλήψιοθ' ἄγραν;	u - - u - - u - - u -
ΕΡ. 'Οι' γέ. Τίνας τούσδε ἰσορῶ; ΟΡ. Σιγῆν χρεῖν·	- - u - - u - - u -
ἡμῖν· γάρ ἡπειρ, ὄνχος· σοὶ σωτηρία.	1341 - - u - - u - - u -
Η.Δ. "Ἐχούσθ', ἔχούσθ' Φάσγανος δὲ πέδες δίεις·	u - - u - - u - - u -
βαλάντες, ἱσυχάζεις, ὁς, εἰδῆ τόδι·	u - - u - - u - - u -
Μενέλαος, ὃντεκ' ἄνδρας, ὃν Φεύγας κακοὺς	u - - u - - u - - u -
ἴνταν, ἐπράξεις δῖα χρὴ πράσσοις κακούς.	1345 - - u - - u - - u -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ΕΡ. 'Ἄρα ίπιοις γε δέμας απυφίεις. Η.Δ. Γαρ πίει τον ἄλλων μάλλον αν τις φθεγξατό;—'Αλλα ἑλὼς και μετάσχες ἵκεσίας φίλοις, προσπισσώσα στη μάτη τη μάγια ὥστε, Μενέλαος μη μούδεν ἡμέας θαύσεταις. 'Αλλα αιτάσθης ἡμας, ο τραφεῖσσα εν χέροις ἴμπες μητρὸς, και απανέψοντας κάλεσθαις, 'Ιδι δίπο τις σύρεις· δε ἵγε πῆγομεις· γαρ μόνιον τέρημα σωτηρίας ἡμέν. ΕΡ. 'Ιδω, διώκω τὸν ἥδον εἰς δόμους. Σαδίτη, δῶν γε την ἦμα. Η.Δ. Ω κατὰ στύγας, φίλα βι-φίρεις, ὄνχος συλληψιθεῖς ἄγραν; ΕΡ. Οι ἦμα. Τίνας τούσδε ἰσορῶ; ΟΡ. Χρέων σιγῆν χρεῖν εἴς τις σωτηρίας ἡμέν, σύχι τοι. Η.Δ. Εχόσθε, εχόσθε δε βαλάντες φάσγανον περ δίεις, ἱσυχάζεται, ὃς Μενέλαος εἴδη τόδι, ὄντα κάροντας ἄνδρας, οι κάκους Φεύγας, επρέξεις εἴα χρη πράσσειν κάκους.

TRANSLATION.

HERMIONE. Then for sufficient-reasons in troth did the house lament!
ELECTRA. Because for what other-reason rather should one cry out? But come [Beseechingly.] and join in supplication with thy friends, falling-down-before thy mother, the greatly blest, that Meneláus see us not perish! Wherefore, pity us, O thou that receivèdst thine education at the hands of my mother, and alleviate our sufferings! [Nearing the door of the palace.] Come hither to the trial: and I will lead-the-way: for thou alone hast the accomplishing of our preservation!

HERMIONE. [Following Electra.] Behold I direct my step towards the house. [Generously] Be saved, as far at-least as lieth in me!

ELECTRA. [Calling very slily through the key-hole.] O ye in the house, my dear warriors, will ye not seize your prey? [Oréstēs and Pyladēs issue forth.] HERMIONE. [Screaming with affright.] Ah! me!—What-persons those I see? [Pyladēs and Oréstēs secure her.] ORESTES. Thou must be silent:—for thou art come a means-of-preservation to us, not to thyself.

ELECTRA. Hold her, hold her: and, clapping your sword to her neck, rest-quiet, that Meneláus may know this, that having found men, not dastard Phrygians, he has treated them in a way he should treat cowards! [Exeunt Oréstēs and Pyladēs conducting Hermionē into the Palace.]

1330. Several MSS. and Aldæs have μετάσχες, contrary to the metre.

1338. In most MSS. and editions, the reading is τίνων' ἱμω, causing, as Porson observes, an intolerable hiatus with the vowel following.

Ἵδη ίδι φίλαι, κτύπων ἡγεμότης, κτύπων καὶ βοῶν,	1350	υ - - - υ - υ υ υ - υ -
πρὸ μελάθεως, ὅπως δὲ πραχθεῖς φόρος μὴ διεισθῇ Ἀργείοισιν ἴμβάλλει φόβον,		υ - - - υ - υ - - υ -
βασιλομῆτος πρὸς δόμους τυραννικοὺς,		υ - - - υ - υ - - υ -
πρὶς ἐτύμας ἴδι τὸν Ἐλένας φόρον καθειμακτὸν εἰς δόμους καίμανον,		υ - - - υ - υ - - υ -
ἢ καὶ λόγοι τον προσπόδων πυθάμειδα. Τὰς μὲν γὰρ ὅδια συμφοράς, τὰς δὲ σαφᾶς.		υ - - - υ - υ - - υ -

ΧΟ. Διὰ δίκαιας ίσα	1355	υ υ υ - .
Διῶν νέμεσις ήτις Ἐλίνα·		υ - - υ υ - - υ -
δικεψύσιστος γάρ Ἐλλάδ' ἄπασσαν ἵππους,		υ υ - υ - - υ υ - υ - - υ
διὰ τὸν ὀλόμενον, ὀλόμενον Ἰδαῖον·		υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ - -
Πάρις, δὲ ἄγαρ' Ἐλλάδ' ήτις Ἰλιον.		υ υ υ υ υ - υ - - υ -
Ἄλλα πτυταῖς γὰρ πλῆθες βασιλείων δόμων, 1360		- - υ - - - υ υ υ - υ -
σιγήσατ', οἶνον γάρ τις ἱεράσις Φρυγῶν,		- - υ - - - υ - - - υ -
δὲ πεισθέμεσθαι τὰν δόμους ἴχει.		- - υ - - υ - - υ - - υ -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

Ἵδη ίδι φίλαι, συγέρωτε κτύπων, κτύπων καὶ βοῶν, πρὸ μελαθροῦ, ὅπως φόρος δὲ πράχθεις μη ἴμβαλῃ δίων φίλοι Αργείων, βασιλομῆτος τροπάνων δόμους, πρὸς ἔπομα τὸν φόρον Ἐλίνης πείραστον καθαιμάστεις εἰς δόμους, οὐ καὶ ποδόμενος λόγω τῶν προσπόδων. Γερ τούρφας μετὰ τας εἰδών, διὰ τον σφόρον. ΧΟ. Διὰ δίκαιας ίσα νέμεσις ήτις μης Ἐλίνα γάρ δικεψύσιστος ἵππους Ἰδαῖον "Ἐλλάδα, διὰ τὸν ὀλόμενον, ὀλόμενον Ἰδαῖον Πάρις, δὲ ἄγαρ" Ἐλλάδα μης Ἰλιον. Άλλα σιγήσατο, γαρ πλῆθες βασιλείων δόμων πτυταῖς, γαρ τις Φρυγῶν εἰεῖν, δὲ πεισθέμεσθαι τὰν δόμους δίχει.

TRANSLATION.

[*Rejoicingly to the Chorus.*] Hurrah! hurrah! my friends, raise a noise, a noise and a shout, before the palace, that the murder which has been perpetrated strike not dread alarm into the Argives, causing them to flock-with-succour to the regal mansions, before I plainly see the slain-body of Helen lying drenched-in-gore within the house, or else we hear the report from some-one of her attendants.

For the havoc indeed in part I know,—but part not accurately. [*Exit Electra, proceeding rapturously into the palace.*]

CHOKUS. [*In a strain of approbation.*] With justice is the vengeance of the Gods come on Helen: for with tears filled all the whole of Greece, because of the woful, the woful Idaean Paris,—who drew the Grecian-states to Troy! But be silent,—for the bolts of the royal palace resound, and some one [*A private door is seen to open—and one of Helen's foreign Pages rushes out.*] of the Phrygians is sallying forth,—from whom we shall hear of the affairs in the house, in what state they are.

1361. Aida in this verse edited πρὸς ἄρα, consentingly with many MSS.—Φίλοι, literally, slaughter or murder; but here, as the “effect,” not the “act,” is meant, I have said, “slain-body.”

1358. MSS. vary between Νέμεσις and Δίκαιας, both equally good.

1358. ιδίαντον, self-caught—ruin-bringing.

ing—destructive—pervious. In Aida and MSS. partly this word is not repeated—as it is in the text above, on the authority of other MSS.

1361. I have supposed the Phrygian to make his escape from the palace by a private door—and not by that at which the murderers entered.

ΦΡΥΓ.

'Αργιτον δίφος ή τη θαράτου πίσιν γα	- - v v - v v - v -
βαρβάροις ἴνμαρισιν,	- v - - v v
κιδρωτὰ παστάδων ὑπὲρ τίξεμα	1365 v - - v - v - v - v
Δωρικάς τε τριγλύφους,	- v - v - v -
Φροῦρα, Φροῦρ', ἡ γᾶ, γᾶ,	- v - -
βαρβάροις δρασμοῖς.	- v - v -
'Αἶ ἀΐ' πᾶ φύγω, ξέναι,	- - - v - v v
πολιὸς ἀιθέρ' ἀμπτάμενος,	1370 v v v - v - v v v
ἢ πότον, Ὄκεανὸς δὲ	- - - v - v v v
ταυρόκερας ἀγνάλαις	- v - v - v -
ἴλισσην κυκλεῖ χθόνα;	- - - v - v v
 ΧΟ. Τί δ' ἔστι, Ἐλάνης πρόσπολ', Ἰδαιον κάρε;	v - v v v - - v - - v -
ΦΡ. Ἰλιον, Ἰλιον, οἵμοι μοι,	1375 - - v - v v - - -
Φρύγιοις ἄστυ καλλίστωλοι,	v v v - v - v - v
"Ιδαις ὅρος ἵερον,	- - v v v v
ἄς σ' ὀλόμενον στένω,	- v v v - v -
ἀρμάταιοι, ἀρμάταιοις μέλος	- v v v - v - v - v -
βαρβάρην βοᾶ,	1380 - v - v -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ΦΡ. Λεγίστον δίφος τη θάρατου πεφεύγα βάρβαροις εινάρισιν, ὥπερ κιδρώτα πατίκην πάσταδων τη Δάρικας τριγλύφους, φρούρα, φρούρ', α γα, γα, βαρβαροῖς δράσμαις. Λι αΐ πα, ξέναι, φύγω, αμπτάμενος πόλιον αιθέρα, η πότον, δὲ Ωκεανός δέλσισσην ἀγνάλαις κυκλεῖ χθόνα; ΧΟ. Δι τι ἔστι, πρόσπολ' Ἐλάνη, Ιδαιον κάρε; ΦΡ. Ἰλιον, Ἰλιον, οἵμοι μοι, καλλίστωλον φρύγιον ἄστυ, ίερος Ἰδαις, ἄς στένω σε ολύμπων, ἀρμάταιοι, ἀρμάταιοις μέλος βάρβαρην βοᾶ,

TRANSLATION.

PHRYGIAN. [Entering with speed.] The Argive sword have I from-the-midst-of death escaped in barbaric slippers—over the [Panting.] cedar frames of the bedsteads and the Doric triglyphs, (gone, gone, O country, [Weeping.] country,) with outlandish flight.

Alas! alas! Whither, O strangers, can I flee, taking-to-wing through the hoary air, or the sea, which the Ocean (with-bull-like-head) rolling in his arms, diffuses-around the Earth? [Runs about distractedly.]

CHORUS. [With impatience.] But what is the matter, O attendant of Helen, thou man of Ida?

PHRYGIAN. [Paying no attention, but continuing to run up and down.] O Ilion, Ilion, woes me! O fertile Phrygian city, O sacred hill of Ida, how I lament over thee destroyed,—a sad, sad strain for my barbaric voice,

1364. Several MSS. and editions have *η λυμάριον*; but Brunck, on the authority of other MSS. rejected it.

1365. In Aldus and indeed MSS. partly, the reading is *τριγλύφας*.

1367. In very many editions *δ* is wanting: nor in fact does the verse (which is a trochaic dimeter brachycatalectic, commonly called an Ithyphallic, like the one immediately following it,) at all require the presence of this word:—φροῦρα, φροῦρα, γᾶ, γᾶ, being equally good in rhythm,

and indeed equally good in sense—with φροῦρα, φροῦρα, ἡ γᾶ, γᾶ.

1374. For *ἴστη*, Aldus has *ἴσθ'*,—consenting with some MSS. but in repugnance to the metre.—'Ιδαιον κάρε, literally, *Idæan head* or *Idæan person*, a mode of salutation intolerable English!

1376. καλλίστωλον, having a fine soil—an agreeable and rich situation.

1378. Ὄλυμπον of course agrees with Ιδαιον; the last and nearest substantive,—agreeably to the Greek idiom.

Διὰ τὸ ταῦτα ἐργάζοντο θρυμ κακοποτέρους καλλοσύνας, Λέδας στύμνου δυσελένας δυσελένας, ξιστός Περγάμους Ἀπολλωνίου ἰριωνύ, ὅτοτε, ιαλίμων, ιαλίμων. Δαρδανία τλάμων, Γανόρηδος ἰπποσύνα, Διὸς ἵντιτε.	1883	u v v - - u v v - - - u - - v v - - u - - v v - - v v - - u v - - v v - u v v - - u v - - v v - - - v v - v v - v v - v v - v v - χο. Σαφές λέγ' οἷμιν ἀνθ' ἱκαστα τάν δέμοις· 1390 τὰ γὰρ πρὶν οὐκ ίνγνωστα συμβαλοῦσ' ἔχω. ΦΡ. Ἄινιον ἀίνιον ἀρχάν θαϊέτου βάρβαροι λήγουσιν, ἄτι, ἄτι, Ἄσιάδι φυτῷ, βασιλίνων ὅταν ἄιμα χυθῇ κατὰ γῆν ἔφεσιν σιδαρίσιον Ἀΐδα. “Ηλθον οἱς δόμους, οἱς ἀνθ' ἱκαστά σοι λίγω, λέοτρις Ἐλλαῖς δύο διδέμων” τῷ μὲν ὁ στρατιώτας πατήρ ἐκλήγετο·	1395	u - u - - v - u - u - - u - - v - u - u - - v v - - v v - u v - u v - u v - u v - u v - u v - u v v - - u v - - v v - - v v - - v v - - v v - - v v - - v v -
--	------	--	------	--

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

Μα τὸ ἐργάζοντο θύμα τας δυστίλεις, δυστίλειας στύμνου εικανήπτηρον καλλοσύνας Λέδας, φρίνης ξεστην Απολλώνιον Πέργαμον, ὅτοτε, ιάλιμον ιάλιμον. Τλάμων Δαρδανία, ίπποσύνα Γανόρηδος είπεται Διὸς. Χο. Λέγε θύμιν σάφες αύτα ἱκαστα τα τι δέμοις· γαρ συμβαλοῦσα οὐκ εὐηδετα λύγον τα πέρη. ΦΡ. Αἴνιον, αἴνιον λήγουσιν βάρβαροι, ἀρχάν θαϊέτου Ασιάδι φύτρ, αι αι, διαίμα βασιλίων χύθῃ κάτε γην σιδαρίσιοι ἔφεσιν Αΐδα. Ήλθον οἱς δόμαις, ήνα λέγω σα αύτα ἱκαστα, δύο διδέμων Ἐλλάτοι λεότρες· τη μετ' ὁ στρατιώτας εικάζετο πάτημα.

TRANSLATION.

on account of the bird-begotten form of the hapless Helen, of the hapless Helen,—offspring of the swan-winged beauteous Léda,—fiend of the splendidly-built Apollónian Pérgamus, eh! hey!—lamentable, lamentable! [Whines and sheds tears.]

[Distractedly.] Oh! thou wretched Dardania,—equestrian-school of Gánymede the bed-mate of Jove!

Chorus. [To the Phrygian.] Relate to us clearly each particular incident that took place in the house:—for, conjecturing, I do not rightly comprehend thy previous-statement!

Phrygian. [Wildly.] “Aílinon, Aílinon,” exclaim the barbarians, the proem of death in the language of Asia, alas! alas! when the blood of the royal is spilt on the ground by the iron swords of slaughter!

[A little more composedly.] There came into the palace, (that I may recount to thee each particular circumstance,) two twin-like Grecian lions: of the one indeed the leader-of-the-forces was said to be father:

1381. Ὁρνθίων Ιάμα, literally, bird-begotten eye—bird-sprung countenance—for Helen was begotten of Júpiter in the shape of a swan.

1382. For κυνότητα, in this line, many editions and MSS. have κυνότητα, budly.

1383. Another reading is σκύρων, cithulūm vel scyrlam, instead of σκύρων, cithulū-

vel scyrla. Aldus has δυστίλια, only once.

1384—5. ξεστην περγάμων, literally, of the polished ramparts, viz. those of Troy.

1386. I have pointed this and the following verse very differently from Porson, for I consider ιαλίμων to be in apposition with περγάμων.

1394. Άσιάδι φυτῷ, in Asiatic voice.

δὲ παῖς Στροφίου, κακομυχτὶ ἀνὴρ, ὅσσις Ὀδυσσεὺς, σιγῇ δόλιος,	1400 u u - u u - u u - u u -
πιστὸς δὲ φίλοις, δραμοῦς ἵες ἀλκὰν, ξυνιετὸς πολέμου, Φόνος τε δράκων.	- - u u - u u - - -
*Ἐργοί τοις ἄστροις προνοίας κακοῦργος ὦ.	u u - u u - u u - u u -
*Οι δὲ πρὸς θρόνους ἤσω μολόντες ἀς ἔγηρ' ὁ τοξετας Πάρις γυναικὸς δύμας δάκρυοις παφρυγμένοι, ταπεινοὶ	- u - u - u - u - u -
ἴζονθ', ὁ μὲν τὸ κεῖθεν, δὲ δὲ τὸ κεῖθεν, ἄλλος ἄλλοβιν παφραγμένοι.	- u - - u - u - u -
Περὶ δὲ γόνιον χέραις ἴπποισίους ἵσαλοι, ἴσαλοι Ἐλίνας ἄμφω.	u u u u u u u u u u -
*Ἄντα δὲ δρομάδες ἴθερον, ἴθερον ἄμφιπολοι Φρύγες προστῆπε δ'	u u u u u u u u u u u u
ἄλλος ἄλλος πεσὼν ἐν φένῃ, μη τις ἐν δόλος.	1405 u - u - u - u - u - u -
	1410 - u - - u - u - u -
	1415 - u - u - u - u -
	- u - - u - - u -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

δι ὃ παῖς Στροφίου, κακομυχτὶ ἀνὴρ, ὅσσις Ὀδυσσεὺς, σιγῇ δόλιος, δι πίστος φίλοις, θράσυς εἰς ἀλκὰν, ἔντονος πόλεμου, τε φίλος δράκων. Ἔργοι τας ἄστροις προνοίας, απ κακούργος. Δε δὲ μολόντες ἤσω πρὸς θρόνους ἀς ὁ τοξετας Πάρις ερήμες γυναικες, παφρυγμένοι δύμας δάκρυοις, έζόντα παπάντες, δι μεν το κεῖθεν, δι δ το κεῖθεν, παφραγμένοι ἄλλοις ἄλλοβιν. Δι πέρι γόνιον ἴσαλον ἴπποισίους χέραις, Ἐλίνας ἄμφων ἴσαλοι. Δι Φρύγες αμφιπολεις ἴθερον, ἴθερον ἄντα δρομαδες δι ἄλλος προστῆπε ἄλλος πεσὼν εν φένῃ, μη τις τις δόλος.

TRANSLATION.

but the other the son of Stróphius, a mischief-scheming man, such another as Ulysses,—secretly insidious, but faithful to his friends, bold in battle, skilled in war, and blood-thirsty as the dragon!

[Imprecatingly.] May he perish for his deep-concealed design, being the worker-of-evil!

[Recitatively.] So having come in, close-up-to the chair of her whom the archer Paris took for wife, bathed as to their eyes in tears, they sat them-down in-humble-plight, the one indeed [Pointing.] here, and the other forthro there, fencing her in—each on an opposite side of her.

And around her knees flung they their suppliant hands—around Helen's did they both-of-them fling them.

Whereupon the Phrygian attendants took-to-their-heels—took-to-their-heels off in-quick-time,—and one called out unto another, being himself fallen into dread, “ See there be no treachery.”

1400. ἀνὴρ ποστ κακομυχτὰς ἀδέντ σερὲ¹
όμνες ΜΣΣ. cum Aldo. Pro κακομυχτας; i-
gitur édidi κακομυχτας; —ut hic versus se-
quentiibus similes fiat. PORSON.

1406. πρὸς Στρόφιον; ἵσω μολόντας, literally,
having come inside up-to the royal-seats—
to the throne or seat-of-state.

1411. ἄλλος ἄλλοβιν παφραγμένοι, freely,
hemming her in, the one on one side of her,
the other on the other.

1412. Aldus gives χρῆσε in this verse,

and ἴσαλοι in the next.—In line 1419, too, below, he has *is;* for *īc.*

1414—15. ἄντα δὲ δρομάδες ἴθερον, —ἴθερον
ἀμφιπολοι Φρύγες, but swift away ran—ran
the Phrygian attendants-in-waiting. The poet takes every opportunity of stigmatizing the Phrygians as cowards, but the Greeks he always represents as men of at least unquestionable bravery.

1417. Let there not be treachery :—literally, *lest there be guile.*

Καλόκεις τοῖς μὲν ὅτι·	- - - - - -
τοῖς δὲ ἀρκυστάταις·	- - - - - -
μηχαίνας ἐμπλέκειν	1420 - - - - - -
παιδα τὴν Τυνδάρειδόν	- - - - - -
μητροφόρτας δράκων.	- - - - - -
ΧΟ. Σὺ δὲ καὶ τοῦ τότε, ἡ πάλαι φιύγεις φόβοι;	- u - u - u - - u -
ΦΡ. Φρυγίοις ἔτυχος Φρυγίοις θόμοις	u - u u - u u - u -
παρὰ βόστερνος ἀύρας, ἀύρα,	1425 u - u u - - - - *
Ἐλίνες, Ἐλίνες, ἴωταγε κύκλῳ	u - u u - u - -
πτερίων πρὸ παρηδός ἀίσσων	u - u u - u - - *
βαξβάροις νόμοισιν·	- u - u - -
ἀ δὲ λίνον ἄλακάτη	- v v - u -
δακτύλοις ἔλισσε,	1430 - v - u - - u
εὔματά δ' ἵστο πίδη,	- u v - u - u -
σκύλων Φρυγίων ἵππι τύμβον ἀγάλ-	- u v - u u - u u -
ματα συστολίσας χρέζουσα λίνη,	u - u u - - - u u -
φάρεια πορφύρα,	- u - u v - u
δύρα Κλυταιμήστρη.	1435 - u - - - -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

Καὶ τοὺς μὲν οὐδεὶς δε τοὺς δὲ μητροφόρτας δράκων ἐμπλεῖν τη Τυνδάρειδα παιδα εἰς αρκυστάτας μηχαίνειν. Δι του κόθα συ τότε, η πάλαι φιύγεις φίσμ; ΦΡ. Φρυγίοις νόμοις, Φρυγίοις, θρυγίων εἰσῶν αὔρας, πάρεν τάρα βόστερνος "Ἐλίνες, ἴωταγε πτερίων κύκλῳ, Ἐλίνες, πρὸ παρηδός βάρβαροις νόμοισιν· δὲ ἄλιστον πλάκατη, τέ νίματα ἵστο πίδη, χρέζουσα συστολίσα Φρύγιων σκύλων πορφύρα φάρεια λίνη, συάλαμπειτε τύμβοι, δάρη Κλυταιμήστρη.

TRANSLATION.

And to some, indeed, there appeared to be no danger: although to others the dragon stained-with-his-mother's blood seemed bent on enfolding in his closest toils the daughter of Týndarus.

CHORUS. But where wast thou then,—or hadst thou long-before fled through fear?

PHRYGIAN. [Composedly.] After the Phrygian manner, the Trojan fashion, I chanced to be fanning the gale,—the gale in the ringlets of Helen, with the closely-set circle of feathers,—of Helen, afore her cheek, after the barbaric fashion:—and she was winding with her fingers the flax upon the distaff,—and the thread-she-had-spun she let-coil on the floor, desirous of making from the Phrygian spoils a purple robe of linen, as an ornament for the tomb,—a present to Clytemnéstra.

1418. οὐδέποτε τοῖς μὲν ὅτι· and to these indeed it did not seem,—that is, to some there did not appear, indeed, to be any treachery: else may we understand the substantive δράκων in verse 1422, below, as being the nominative case to ἴδειν—to some indeed the dragon did not appear to be bent on mischief,—but to others he seemed in intention about to enfold the Tyndarean maiden (Helen) in his closest toils.

1421. παιδα τὴν Τυνδάρειδα, literally, the Tyndarean girl—the Tyndarean lass.—In Aldus, and likewise several MSS., τὸν is wanting:—but (as Porson has observed) the metre from verse 1416, to 1422, in-

clusively is cretic,—consisting of one trimeter and six dimeter,—pure, with the admixture of a single paean, namely, the last foot of verse 421.

1427. Many learned editors (as Porson remarks) being displeased with διστον in an active sense, have substituted διστόνα for it here, and again in the Béche, verse 147: but verbs denoting motion, rightly take after them an accusative of the thing to which they more immediately and transitively refer.

1431. For δ', Aldus and some others have δ': in numerous MSS., too, the reading is νῆμα δ' or νῆμα δ'.

Προσεῖπε δὲ Ορέστης	u - u u - -
Λάκαναν κόραγ' ἐδίδε παῖ,	u - - u - - u - -
Θὺς Ἱχνος πέδη διῆρε	u - - u - -
ἀποστᾶσα κλισμοῦ,	u - - u - -
Πίλωτος ἵππη προπάτορος ἔδρας·	1440 u - u - u u - u - u -
παλαιᾶς ἴστιας,	u - - - u -
ἵν' εἰδῆς λθυσις ἴμοιος.	u - - u - u -
"Αγει δέ, ἄγει νύ" ἀ τὸν ἱφεί-	u - u - u - u -
πιτ', ὃν πρόμαντις ἦν ἔμελλ.	u - u - u - u -
'Ο δέ ξύνεργος ἄλλ' ἔπεισσ'	1445 u - u - u - u -
ἴὼν κακὸς Φωκεύς·	u - u - -
οὐκ ἐκποδὼν ἵτ', ἀλλ' ἀεὶ κακὸς Φρύγες;	- u - u - u - u - u -
'Εκλήστε δέ ἄλλοις ἄλλοις στέγης·	- u - u - u - u -
τοὺς μὲν ἐν σταθμοῖσιν ἰττικοῖς,	- u - u u - u -
τοὺς δέ ἐν οἰξιδραισι, τοὺς δέ	1450 - u - u u - u -
οἰνοῖσιν οἰνοῖσι, ἄλλοις ἄλλοις	u - u - u - u - u -
διαρρέοσας ἀπόστροψος διστοίνας.	u - u - u - u - -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

Δε Ορέστης προσεῖπε λακαναν κόραγ' Ω παι Διος, θεος Ἱχνος δέδρο πάνω αποστάσα κλίσμου, ἵππη ήδραν παλαιάς ἴστιας προπάτορος Πίλωτου, ἵππην εἰδῆς ἴμοιος λθυσις. Δε ἄρα, ἄρει νυ. δε ἀ εφίστητο, ου προμάντις ἀντράλλει. Ο ξύνεργος δε κακὸς Φωκεύς λοιποὶ στέγασσεν ἄλλα. Ουτοίταν ιντοδον, ἄλλα Φρύγες ἄει κάκος; Δε εκλήστε ἄλλοις ἄλλοις στέγης· τους μαν σταθμοῖσιν σταθμεύετε, δε τους εν οἰξιδραισι, δε τους οἰνοῖσιν οἰνοῖσι, ἄλλοις ἄλλοις διάρρεασας απόστροψος διστοίνας.

TRANSLATION.

But Oréstes said to the Spartan maid:—

“O daughter of Jove, set thy footstep here upon the floor, removing from thy seat unto the place of the ancient altar of our forefather Pélops,—that thou mayest hear my words.”

So he leads her, he leads her:—and she followed him, not presaging what was about to happen.

His accomplice, too, the wicked Phócean walking-onward managed the other matters:—

“Will ye not get out of the way—but are the Phrygians always unmannerly?”

So he bolted us out, here—one there—one, in different parts of the palace:—some, indeed, in the stables of the horses, and some in the out-houses, and some here—some there,—dispersing us up and down at a distance from our mistress.

1437. Λάκαναν, Spartan—Lacedaemonian or Leconian:—an epithet proprie-
tously applied to female natives of Lacea-
daemon, but more particularly to Helen; and borrowed, perhaps, from Lacaéna, a
wanton woman of Laconia.

1439. κλίσμον, properly, *slope* or *slope*.

1440—1. ἡδραν παλαιάς ἴστιας, the seat or place of the ancient hearth.

1444. In Aldus, and editions very generally, the reading is ἔμελλα, to which some add παῖς:—the nominative case to ἔμελλε, may be either *he*, or *she*, or *it*:

thus, *unconscious* or *not dreaming* of what was going to happen, or *what he was going to do*, or *what she was going to suffer*.

1447. Aldus contrary to the metre has *αιδε*. That he should have erred in this respect so very often is in some degree unaccountable.

1448. Another lection is, ἔμελλε ἄλλος (or ἄλλη, ἄλλα) *in erring*.—It is difficult to translate this idiomatical phrase, verbatim, so as to make sense.

1450. Several MSS. and editions, (among them that of Aldus) have ἔπειστ.

ΧΟ. Τί τένει τῆδε συμφορᾶς ἰγίγνιτο;
 ΦΡ. Ιδαία μάτηρ μάτηρ,
 ξέρμα δέρμα, ἀδ, ἀδ,
 φοίνιν παθέν, ἀνέμον τε κακῶν,
ἄπεις Θρακος
 οἱ δόμοις τυράννων.
 Ἀμφὶ πορφύρην πίστην ὑπὲ σκότου
 θήφη σκάσαντες οἱ χρυσοῦ,
 ἄλλος ἄλλος
 δίκαιον ἔμμα, μά τις παρὸν τύχοι.
 Ως κάπροις δὲ ὁρτεῖσος γυν-
 εικός ἄρτιος σταθίστες
 ἴγνιστοντες κατθανεῖ,
 κατθανεῖς κατός σ' ἀποκτίνεις πόσις,
 τοῦ καστιγνήτου προδοὺς
 οἱ Ἀργην θατιν γένος.
 Αὶ δ' ἀνιάχιν, ίσχεις ὥμοι μοι·
 λευκὸς δὲ ἐμβαλοῦσα πῆχυν στέργοις,
 κτένευσε κράτα μίλεοι πλαγαῖ,

| u - | u - || u - | u - || u - | u - | u - |
| u - - - || - - - |
1455 | - u u - | u u - || - - |
u u -	u u -		u u -	u u -
u u -	u u -	u u -		
- u -	u -			
- u -	u -	u -	u -	u -
1460	- u -	u -		u -
- u -	u -			
- u - u -		u - u -		
- u - u -		u - u -		
- u - u -		u - u -		
1465	- u - u -		u - - - u -	
- u - - -		u -		
- u - u -		u -		
- u - u -		u -		
1470	- u u u		u u u u -	
u - u - u u		- - -		

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ΧΟ. Τι το σύμφραστον ἔτι τιδε; ΦΡ. Όρεμα, Κύρρα, Ιδαία μάτηρ, μάτηρ, αι, αι, φθη-
 νην πάθεν, τα δέρματα, δέρμα, δέρμα τη θύμης τυράννων. Στασάντες τη χίλιαι ξί-
 φη δέο σκότου ἄμφι πορφύρην πίστην, ἄλλος δίκαιος ἔμμα ἄλλος, μη τις τύχη πάρεστ. Δε
 δέ ὁρτεῖσος σταθίστες ἀντοι γυναικες σπιντοῦνται. Κάτθανει, κατθανει· κάκος πόσις αποκ-
 τίνει σε, πρόδοται γύνη του καστιγνήτου θάνατον την Ἀργην. Δε δικάχει, ίσχει, δόμοι μοι· δι εμβα-
 λοῦσα λεύκον πῆχυν στέργοις, κτένευσε μίλεοι πλαγαῖ κράτα,

TRANSLATION.

CHORUS. What occurrence took place after this?

PHRYGIAN. [Frantic and ghastly] O! powerful, powerful Idaean mother, mother, alas! alas! the murderous sufferings, and the lawless evils, which I saw, I saw in the palace of the royal! [He shudders and screams with affright.]

[Much more rationally.] Having drawn, in their hands, their swords in concealment beneath their purple robes, each turned his eye on either side, lest any one should chance to be present. Then like mountain boars standing up right-against the lady, they say:—

“Thou shalt die, thou shalt die:—thy base husband destroys thee, having given up the seed of his brother to perish at Argos.”

Whereupon [Imitating here both the attitude and voice of his terrified mistress.] she shrieked, she shrieked “Ah! me, me:”—and throwing her white arm against her bosom, she inflicted wretched blows on her head,

1453. Τί τένει τῆδε συμφορᾶς ἰγίγνιτο—
 ΙVhat was the upshot of the catastrophe of-
 ter that? What was the issue of the calam-
 ty after this? Some read τένει συμφορᾶς.

1458. ή δέρμα τηράνων,—freely, in the
 royal palace—in the regal mansion.

1459. ἵνειστρα, under darkness,—that
 is, in the dark or in concealment.

1460. ξέρμα συδένειν; οἱ χρυσοῦ, literally,

having drawn their swords in their hands,
 that is, having their naked swords in their
 hands—having their swords drawn.

1467. In MSS., and in Aldus, τοῦ is o-
 mitted. King has τοῦ.

1469. ή ισχειν ισχειν ἐδιδιτ Aldus: va-
 riante codicis. Porson.

1471. In room of πλαγαῖ Brunck gives
 πλαγῆ consentingly with some MSS.

φυγῆ δὲ ποδὶ τὸ χρυσοσάνδαλον	- - v v v u - v v - -
Ἴχνος ἔφερε, ἔφερε· εἰς κόμας δὲ	v v v u v v v u u - -
δακτύλους δικῶν Ορέστας	- v - u - v - -
Μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβάς,	1475 - - u - u - u -
ἄμοις ἀριστερόσιν ἀπακλάσσας δίζην,	- - v - u - u v u - u -
παῖειν λαμπὸν ἔμελλε,	- - - v v - -
εἴσω μέλλαν ξίφος.	- - v - u v
ΧΟ. Ποῦ δῆτ' ἀμύνειν οἱ κατὰ στύγας Φρύγεις;	- - v - - v - u - u v
ΦΡ. Ἰαχᾶ δόμων δύνεται καὶ σταθμὸν	1480 u v - u - u v - u -
μοχλοῖσιν εἰκαλόντες, ἵνθ' ἐμίμνομεν,	- - v - u - u - u - u v
βοηδρομοῦμεν ἄλλος ἄλλοθεν στύγης,	u - v - u - - - v - u -
ἢ μὴ πάτρονς, ὁ δ' ἀγκύλας,	u - v - u - u -
ἢ δὲ ξίφος πρόκωπον ἐν χεροῖς ἔχων.	u - v - u - u - u - u -
Ἐναντα δὲ ἡλθε Πύλαδης	1485 u - v - u - u -
ἔλιαστος, δόος, δῖος	u v - u - u - u
Ἐκταρε ὁ Φρύγης, ἡ τρικόρυθος Ἄιας,	- - u v u u - u v u u - -
ἢ ἕιδος, ἕιδος εἰς πύλαισι Πριάμοις·	u - v - u - u - u v v u - u
φαγάνων δὲ ἀκμὰς ἔνιηψαμεν·	- - - - u - u - u

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

δι πόδι φύγη ἔφερε, ἔφερε τὸ χρυσοσάνδαλον ἔχνος δὲ Ορέστας δίκων δάκτυλους εἰς κόμας, πρότερον Μυκηνίδα ἀρβύλαν, απάλλαξ δέντρον αριστεροῖς ἄμοις, εμέλλει πάνταν μέλλαν ξίφος εἰσὼν λαμπόμεν. ΧΟ. Που δήτα Φρύγεις δὲ κάτα στύγας αμύνειν; ΦΡ. Ἰαχᾶ μοχλοῖσιν εἰκαλόντες δύνεται δόμων καὶ σταθμούς, ἵνθε εμίμνομεν, βοηδρομοῦμεν ἄλλος ἄλλοθεν στύγης, δὲ μεν ἔχων πάτρονς, δὲ ὁ ἀρκύλας, δὲ ὁ προκώποντος ξίφος εἰς χεροῖς. Δε Πύλαδης ἡλθε ενάντια αλιάστες, δῖος, δῖος ὁ Φρύγης Ἐκταρε, ἡ τρικόρυθος Ἄιας, ὃν εἶδον, εἶδον εἰς πύλαισι Πριάμοις· δι ἔνιηψαμεν ἀκμὰς φάσγαντον

TRANSLATION.

and with her foot in flight did she bear-onward—did she bear-onward her golden-sandaled step :—but Oréstēs, thrusting his fingers into her tresses, having outstript the Mycénian shoe,—bending-back her neck over her left shoulder,—was [Wringing his hands—and sighing.] about to plunge the dark sword into her throat. CHORUS. Where then were the Phrygians, those under the same roof, to assist her?

PHRYGIAN. [With animation, and priding himself in his valor.] Having with a shout, by means of bars, burst open the doors of the palace, and the stalls where we were waiting, we fly-to-her-assistance, a-different-party from-a-different-part of the house,—one indeed with stones, and another with thonged-javelins—and another with a long-bladed sword in his hands. But Pyladēs came against us, impetuous, like-to, like-to the Phrygian Héctor, or the triple-crested Ajax, whom I saw, I saw at the gates of Priam :—so we clashed-together the points of our swords :

1472. In some few copies we find φυγῆδι for φυγῆ, nor badly.

1475. Μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβάς, literally, having gotten before the Mycénian boot or slipper,—a circumlocution for “having overtaken Hélén,—that is, having outrun her in her flight or come up with her.”

1476. Sic Aldus et pars códicum, numerösius quām ἀριστεροῖς. Sic versus 1509 pro τίχαις ἐδίδι τίχαισιν ex Mosquénisi primo ἀρνα Béckium. PORSON.

1477. Aldus and MSS. partially have λαμπάν: Branc and several others, λαμπάν as above.

1483—4. Here the weapons are those of cowards. The expression altogether borders on the burlesque, and induces a temporary smile—much better adapted to comedy than to tragedy :—the poet's aim, however, was to ridicule the Phrygians, and extol the Greeks.

1485. Several MSS. have ιαρία.

τότε δὲ, τότε διαπρεπεῖς ηγίοντο Φρύγες, ὅσοι "Ἄρεος ἀλκὰς ἥσσοντος Ἑλλάδος ἡγεμόνας" ἀιχμᾶς· ἢ μὴ ὁἰχόμενος Φυγάς, ἢ δὲ τέκνος ἄν, ἢ δὲ τραῦμα Φίρου, ἢ δὲ λισσόμενος θανάτου προβολάς·	1490 - - u u u u - - - - u u u u u u u u -- - - - - u u u u u -- - - u u - u u u u -- - - u u - u u - u - 1495 - - u u -
ὑπὸ σκότου δὲ ἴφεύγομεν· τερποὶ δὲ ἵππιτον, ὃς δὲ ἕμιλλος, ὃς δὲ ἵππειτο. "Ἐμοὶ δὲ τάλαι" Ἐρμότα δόμονος ἐπὶ φόνῳ χαματίτει ματρός, ἢ πι τέκνη τλάμων. "Ἀθυργοὶ δὲ διά πι δραμότης Βάκχαι σπύμων ἐν χεροῖς ὄρεσιν ξυνήρπασαν" πάλιν δὲ τὰς Διός κόρεαν ἴτι σφαγὰν ἔτεινον. "Λα δὲ εἰς θαλάμου ἰγένετο διαπέδη δωμάτων ἄφαντος, δὲ Ζεῦ, καὶ γᾶ, καὶ φῶς, καὶ νῦξ, ἥτοι φαρμάκοισι,	- - u u - u - - - - - - u - - 1500 - - - u u u u -- - - - - u - - - - u - u - u - u - u - - - - - - u 1505 - - u u - u u u u - - u u - u - u - u - - - - - - - u - - - - - u - - - - - u

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

τότε δὲ, τότε Φρύγες εγένετο διάπρεπεῖς δῶσιν ἥσσοντος αἰχμᾶς Ἑλλάδος· ἢ μέν οὐχίμενος φύγας, δε δὲ τέκνος, δε δὲ φέρον τραύμα, δε δὲ λισσόμενος προβολάς θανάτου· δι το σκότου εφύγομεν δι τέκνης επίπτον, δι εἱμιλλος, δι δὲ επίπτον. Δε δὲ τάλαινος Ἐρμότη δόμονος ἐπι χαματίτει φίρου ματρός, ε τάλαινον ἔτεινον τας Διός κόρεαν. Δι δραμότης θεα Βάκχαι αὐθεντικήρπασαν την χερούς σπύμων δι πάλιν ετείνον τας κόρεας Διος επι σφαγάν. Δε δι τύπητο αφάντος διαπέδη εις θαλάμου δωμάτων, ο Ζευς, και γα, και φως, και νυξ, ήτοι φαρμάκοισι,

TRANSLATION.

then indeed, then did the Phrygians render it conspicuous how inferior we were in the encounter of Mars to the spear of Greece:—one indeed taking-himself-away a fugitive, and another being slain, and another bearing a wound, and another deprecating the imminency of death:—under-favor-of the gloom, however, we fled: but the corse fell,—and some were reeling, and some lay prostrate. Now the unfortunate Hermionē came home at-the-instant-of the descent-to-the-ground of the murdered-body of her mother, the hapless woman who gave her birth. So, running at her like Bacchanals without their thýrsus, they bore her away in their hands as it had been a mountain heifer: and again they made-straight-towards the daughter of Jove for slaughter.—But she vanished altogether from the chamber—out through the palace, O Jupiter, and O Earth, and Light, and Darkness,—either by enchantment,

1490—1. τότε διαπρεπεῖς λύθησε Φρύγες, ηγίοντο δὲ Φρύγες γίνεται διαπρεπεῖς, οὐχίμενος:—τότε γένεται φύγος.

1497. ἤματα, some were upon the eve of falling, that is, were reeling or staggering. It is not to be imagined, that the poet wished the audience to believe that the two friends actually perpetrated these numerous murders:—but they are mentioned, merely to shew the terrified state of the Phrygian's mind—and his proneness to exaggerate. Musgrave thought

the effeminacy of the Perians was here held up to the ridicule of the Athenians.

1499. ἵπποι χαματίτει, upon the fall-to-the-ground murder, meaning, at the instant the body fell down murdered.

1501. δραμότης Aldus,—sed δραμότη, quod métrum postulat, præbent MSS. nonnulli. PORSON.

1506. For διαπέδη δωμάτων, Aldus has δια πέδη δώματων, and some MSS. δι πέδη δώματων—a few δια προδωμάτων:—λύθησε ἄφαντος, literally, became invisible.

ἢ μάγων τέχναισιν,	- u - u -
ἢ θεῶν κλεπταιῆς.	1510 - u - u -
Τὰ δὲ ὄντας' ὀνίν' δίδω·	u - u - u - u -
δραπετεῖν γάρ ἐξίλεπτος οὐ δόμων πόδα·	u - u - u - u - u -
πολέμου δὲ, πολέμου πάθεια	u u u u u u u u u u u
Μινύλας ἀπασχόμενος,	u u - u u - u u -
ἀιόνητος ἀπὸ Τροίας	1515 u u - u u - -
ἴλαβε τὸν Ἐλάνας γάμον.	u u u u u u u u
ΧΟ. Καὶ μὴν ἀμέντοι καὶνὸν ἐκ καιρῶν τόδε·	- u - - u - - u -
ξιφηφόρον γάρ ἵσορον πεδὸν δυμάτων	u - u - u - u - u -
βαίνοντ' Ορέστει τέκοντάμενη ποδί.	- u - - u - u -

ΟΡ. Ποῦ Ἇτος ὁῦτος, ὃς πίφευγε τόνυδος ἐκ δόμων ξίφος;	1520 t, t t, t -
ΦΡ. Προσκυνῶ σ', ἄναξ, νόμοισι βαρβάρων προσπίτιαι.	t, t t, t -
ΟΡ. Όυκ οὐ Ιλίᾳ ταῦτα ἰστίον, ἀλλ' ἐν Ἀργείᾳ χθονί.	t, t t, t -
ΦΡ. Πάνταχοῦ ζῆται ὑδὺ μᾶλλον ἡ θαυμὴ τοῖς σώφροσιν.	t, t t, t -
ΟΡ. Όυ τι παν κραυγὴν ἔθηκας, Μινύλει φονδρομεῖν;	t, t t, t -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

η τεχναις; μάγων, η κλεπταιες; θεων. Δε τα θεταιεις ονειδα: γαρ εξιπλεπτοι δράκετην πεδη αι δόμων Μενελαος δι απασχόμενος πολύπονα, πολύπονα πάθεια, ίλαβε απο Τροίας τον γάμον "Ελάνας" αισθητον. ΧΟ. Και μην τόδι καινοι εις κακονγ γαρ ισορον Ορέστην βανδόντα ξιφηφορον προ δύματων επιτόμενον ποδι. ΟΡ. Που έτοις δότος, ὃς πιφευγε τον ιερον ξίφος εις δόμων; ΦΡ. Προσκυνω σι, άναξ, προσπιτιαι βαρβαρων: νομοισι. ΟΡ. Ταῦτα ουκ ιστιον ον Ιλιον, άλλα ον Αργειον χθονι. ΦΡ. Πάνταχου ζει μαλλον ήδυ η θαυμη τοις σωφροσιν. ΟΡ. Ου που τι θεηκας πραυγην, Μινύλει φονδρομειν;

TRANSLATION.

or the arts of the Mágī, or the stealth of the Gods! But as to what followed I know no farther—for I stole-out with fugitive foot from the palace; Meneláus, however, after enduring manifold, manifold sufferings, has received back from Troy the consortship of Helen to no purpose.

CHORUS. [Interruptingly.] And lo! Here something new occurs-in-succession to these novelties:—for I see Orestes walking-about sword-in-hand in-front-of the house with agitated step!

ORESTES. [Entering with an air of much disappointment,—and of great wrath.] Where is he, that fled from my sword out of the palace?

PHRYCIAN. [Sinking down on both knees, and holding up his hands, trembling.] I supplicate thee, O King, falling-down before thee after the barbaric fashion! [Looks up piteously, and continues to tremble in every limb.]

ORESTES. This is not in Ilion,—but on the Argive ground!

PHRYCIAN. In-every-region to live is sweeter than to die—in the opinion of the wise! ORESTES. [Sternly.] Didst thou not yonder somewhere raise a cry for Menelaus to come-with-help?

1511. τὰ οἰνηές, ποστείρα, id eat, subsequētia vel quo postea acciderint.

1512. δραπετῶν γὰρ ἐξιπλεπτον οι δίμων πόδες, fugitivorum, émin, pédem clam-sustulit ex adiéibus. Hic vérsus (says Porson) eat ejusdem generis, cuius 1397 et 1399.

1513. ποιώνω, partaking of many a labor or toil—severe—difficult to be borne.

1515—16. δύνατον γάμον, conjágium in utile.—At the ending of the Phrygian's

tale Porson very considerably remarks as follows: “vérso, ne plerique lectóribus hadíteria, hec scéna mális pártibus júste lóngior videátur, —et tragico gravitati non ubique convénientis.”

1520. In Aldus and most MSS. τόνυδον stands between οι δίμων and ξίφος.

1521. προσκυνῶ Aldus, sed προσπιτῶν vel προσπιτῶν plerique MSS.,—quod in προσπιτῶ corrupere álli. PORSON.

OP. Σοὶ μὲν ἔνι ὄμωτος ἀξιώτερος γάρ εῖ.	1525 u, u u, t-
OP. Ἐδίκως οὐ Τυνδάρεος ἀρα πᾶσι διάλετο;	t, t t, t-
OP. Ἐδικότατ', οὐ γε λαιμοὺς ἔχε τριπτόχους θανόν.	t, t t, t-
OP. Διδίλιτος γλώσση χαρίζει, τάνδος ὅντα φροῦρον;	t, t t, t-
OP. Ότις γάρ, οὐτε Ἑλλάδ' ἀντοῖς Φροῦρις διαλυμένοτο;	t, t t, t-
OP. "Ομοσον, οὐ δὲ μῆ, πτερῦ σε, μὰ λέγειν ἐμὴν χάρην.	1530 yt, t t, t-
OP. Τὴν ἐμὴν Φυχὴν κατάμοσθ', οὐτε ἐνορμοῦν ἔγω.	t, t t, t-
OP. "Ωδε κάτι Τροίς σιδηρος πᾶσι Φροῦριν ἐν φόβοις;	t, t t, t-
OP. "Απιχι φάσγανος πίλας γὰρ δειπνὸν ἀνταγγεῖ φένον.	yt, t t, t-
OP. Μὴ πίτρος γένη δίδοικας, αστο Γοργόνος ιστιδέν;	t, t t, t-
OP. Μὴ μὲν ὄντις οὐκέτι τὸ Γοργοῦς δὲ ὃν κάποιος ἐγὼν πάρεται. 1535 t, t t, t-	t, t t, t-
OP. Δοῦλος οὐ φοβεῖ τὸν Αἴδην, οὐ σ' ἀπελλάξει παπῶν;	t, t t, t-
OP. Πᾶς ἀττῆρ, καὶν δοῦλος οὐ τις, οὐδέτε τὸ φῶς ὅρων.	t, t t, t-
OP. Ἐν λόγῳς σάκεσι σε σύνεσις ἀλλὰ βαῖν' οἶσαν δόμαν.	t, t t, t-

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

OP. Εγώς μεν οὐ μάστιν τοι· γερε εἰ αξιώτερος. OP. Διάλετο ἄρα η Τυνδαρείας πας ἰδίων. OP. Ειδικότατα, οι γε εἰχε τριπτόχους λαιμοὺς θάνατον. OP. Διδίλιτος χαρίζει γλώσσην, αφέντον ἕντες τα ἕντες. OP. Γερε ειτε οὐτε διελημένοτο Ἑλλάδα φροῦρις αὐτοῖς; OP. Ομοσον, δὲ ει μῆ, πτερῦ σε, μὰ λέγειν ἐμὴν χάρην. OP. Τὼ ίριτ φύχην κατάμοσθα, οὐτε ἐνορμοῦν ἔγω. OP. Η σιδηρος δέδει φένον πάλιας πτερύσσεις. OP. Λαπής φάσγανος γὰρ πίλας; απτύνον δίπνον φένω. OP. Διδάρεας μη γένη πίτρος, δέστε εἰσιδεν Γόργονα. OP. Μη μεν οὐ τίνετο δι το πέρα Γόργονος ἡμεν ει κατεῖδα. OP. Διώρεις το φένον τὸν Αἴδην, δε απελλάξει σε πάπων; OP. Πᾶς ἀττῆρ, και ειτε τις, δοῦλος, ιδειτε δρόντε φεν. OP. Διώρεις οὐ σύνεσις σάκεσι σε δίλλα βαῖνον δόμαν.

TRANSLATION.

PHRYGIAN. I am present, indeed, expressly to assist thee, for thou art the more worthy. ORESTES. Perished then the Tyndarean maid justly?

PHRYGIAN. [Fawningly.] Most justly, even if she had had three throats to die from. ORESTES. [Doubtfully.] Through fear dost thou flatter me with thy tongue, not entertaining these sentiments inwardly?

PHRYGIAN. [With studied dissimulation.] For ought she not,—she who destroyed Greece together with the Phrygians themselves?

ORESTES. Swear, for else will I kill thee, that thou art not speaking to carry my favor! PHRYGIAN. By my life have I sworn,—which I should wish-to-hold-a-sacred-oath! ORESTES. [Pointing the sword to his breast.] Was the steel thus dreadful also to all the Phrygians at Troy? PHRYGIAN. [Terrified.] Take away the sword,—for, being so near me, it gleams appalling slaughter. ORESTES. [Ridiculously.] Art thou afraid lest thou become stone, as though looking on the Gorgon?

PHRYGIAN. Lest then I become a corse—but the Gorgon's head I am not acquainted with! ORESTES. Seeing thou art a slave dost thou dread death, which will rid thee of thy miseries? PHRYGIAN. Every man, even though one be a slave, rejoices to behold the light!

ORESTES. [Sheathing his sword.] Thou sayest well:—thy understanding saves thee:—wherefore go into the house.

1525. Some contend for *ἀπίνα* here, and *βούλεμαι* in the preceding verse.

1527. οὐ λαιμοφέριχε τριπτόχος θανόν, freely, if indeed she had had three lives to lose—if she had had to die thrice over.

1531. λαπήμα, favour or love scorned, &c. (a common Hibernian idiom,) I am of. for scorning for myself.

1534. Γοργόνα, the Gorgon,—viz. Medusa's head on the shield of Minerva, which converted into stone all who fixed their eyes upon it.

1537. In a very considerable number of MSS. οὐδέ occurs for *οὐδέ*. The former is the more grammatical expression, but the latter the more idiomatical one.

ΦΡ. ^ε Οὐκ ἄρει κτενεῖς μ'; ΟΡ. Ἀφίσαι. Φ. Καλὸς ἐπος λίγυις τόδε.	<i>tt, ts yt, t-</i>
ΟΡ. Ἄλλα μεταβούλευσόμεθα. ΦΡ. Τοῦτο δ' ὃν καλῶς λίγυις.	<i>ta, ti tt, ts</i>
ΟΡ. Μῆρος, εἰ δοκεῖς με τλῆναι σὺν καθαιμάξαι δίρην.	<i>tt, ts ts, t-</i>
ἔντε γάρ γυνὴ πέφυκας, ὃντ' ἐν ἀνδράσιν σὺ γ' ἔσται.	<i>tt, ti tt, t-</i>
Τοῦ δὲ μὴ στῆσαί σε κραυγὴν ὅντες, ἐξῆλθον δέμων.	<i>ts, ts ts, t-</i>
ἄλλα γάρ βοῆς ἀκοῦσαν "Ἄργος ἐξεγίγειται.	<i>tt, tt tt, t-</i>
Μενέλων δ' ὃν τάρβος ἡμῖν ἀναλαβεῖν εἴσω ξίφους·	<i>ys, ts ys, t-</i>
ἄλλ' ἵτο ξενθοῖς εἰ' ἀμνῷν θοστρύχοις γαυρούμενος·	<i>ts, ts ts, t-</i>
εἰ γάρ Αἴγυπτος ἱπάξει τοῖσδε δώμασιν λαβεῖται,	<i>ts, ts tt, t-</i>
τὸν Ἐλίνης φόνον διάκων, κάμε μὴ σώζειν θάλεις,	<i>yt, ts ts, t-</i>
ξύγγονός τ' ἴμπι, Πύλαδην τε τὸν τάδε ξυνδρῦντά μοι,	<i>tt, dt ts, t-</i>
παρθίνον τε καὶ δάμαστα, δύο τικὲν κατόψεται.	<i>1550 tt, ei yt, t-</i>

ΧΟ. Ἰα ἵω τύχα,	<i>u - u - u -</i>
ἵτιρος εἰς ἄγων ἵτερον ἀν δόμος	<i>u u - u - u u u - u -</i>
φοιβεῖδος ἀμφὶ τοὺς Ἀτρείδας πιτνιῖ.	<i>u u - u - u - - u -</i>

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ΦΡ. Οὐρ ἄρα κτένεις με; ΟΡ. Αφίσαι. ΦΡ. Κάλον τόδε ἐπος λίγυις. ΟΡ. Ἄλλα μεταβούλευσόμεθα. ΦΡ. Δε τούτο σου λέγεις κάλως. ΟΡ. Μῆρος, εἰ δοκεῖς με τλῆναι καθαιμάξαι σὺν δίρην γαρ ούτε πεφύκας γύνη, αύτε γα συ ει εν ἀνδρασ. Δε ὅντες τους μη σε στήσαις κραυγήν; ἐξῆλθον δοι μων γαρ Ἄργος ακούσας δόνιον εξεγίγειται.—Δε δημιον τάρβος ανάλαβεν Μενέλων εἰσω ξίφους· ἄλλα ιτω γαυρούμενος ξάνθος θοστρύχοις εἴτε ἀμνῷ γαρ ει κάλον Αἴγυπτος επάξει τοῖσδε δώμασι, διώκον τον φόνον Ἐλίνης, και μη θάλεις σώζειν τρε, τε ἔρων ξύγγονοι, τε Πύλαδην τον ξύγη δέωντα μαι τάδε, κατόψεται δύο τικέν, τε πάρθην και δαμαστα.

TRANSLATION.

PHRYGIAN. [Rising.] Thou wilt not then kill me? ORESTES. Thou art dismissed. PHRYGIAN. [Skipping for joy.] This is a delightful word thou hast spoken. ORESTES. But we may alter-our-determination. PHRYGIAN. [Sheepishly.] And there thou dost not speak delightfully.

ORESTES. [Smiling in contempt.] Thou art a fool,—if thou imaginest that I could endure to defile me by smiting thy neck:—for neither art thou a woman,—nor yet art thou fit to be ranked among men. But for this, “that thou mightest not raise a clamour,”—came I forth from the palace; because Argos, on hearing a noise, is soon roused. [Exit Phrygian in good humour with himself.] [Oréstēs to the Chorus.] But we have no fear to meet Meneláus at sword's length:—wherefore let him come on [Grinning most contemptuously.] exulting in the yellow ringlets upon his shoulders:—for if, having assembled the Argives, he bring them against these mansions, seeking-vengeance—for the death of Helen—and be not willing to save both me, and my sister, and Pyladēs my accomplice in this affair, he shall look upon two corsairs—even the virgin, and his wife. [Exit Oréstēs back into the palace, and bolts the doors.]

CHORUS. Alas! alas! O! Fate, the house of the Atridæ falls again into another, another fearful struggle.

1540. τοῦτο δ' ὃν καλῶς λίγυις,—but this thou sayest not well—or not delightfully to me sayest thou this.

1541. It is mentioned as a trait of nobleness in the character of the lion, that he will never demean himself to shed the blood of a vile animal. In the Harleian

MS. this verse begins thus:—μῆρος ἵ, δοκεῖν, thou art a fool, thinking.

1546. ξανθοῖς εἰ' ἀμνῷ θοστρύχοις, in his yellow or golden locks—floating adown his shoulders. In those days yellow hair was thought graceful, and particularly when flowing profusely in ringlets behind.

HM. Τί δεῦμεν ; Ἀγγέλλωμαν ἡς πόλιν τάδε,	1555	u - v - - - v - v - v v
ἢ σῆγ' ἔχουμεν ; HM. Λοφαλίστερος, φίλαι.		- - v - v - v - v - v v
HM. Ἡδε περδούμενος, ἴδι προκηρύσσεις		v v v - v - v v v - - -
Θεάζων ὅδ' ἀιθίρος ἄπον καπνός.		- - - v - v v v - v -
HM. Ἀποτυστος πεινας, ὡς πυράσσοντες δόμους		- - v - - - v - - - v -
τοὺς Ταυταλείους, ὃνδ' ἀφίσταται φένον.		- - v - - - v - - - v -
HM. Τίλος ἔχει δάμαν βεροῦσι, 1560		v v v - - - v -
τίλος, ἥτα θίλει.		v v v - v - : :
Μηγάλα δί τις δύναμις δί ἀλαστόρων		v v v v - v - v v v v - v -
ἴταιοι ἵπαισι μίλαθρα τάδε δί ἀιμάτων,		v - v - v v v v v v v - v -
δία τὸ Μυρτίου πίσημ' ἐκ δίφρου.		v v v - v - v - - v -

ΧΟ. Ἀλλὰ μὴν καὶ τόνδε λεύσσην Μενέλαιον δόμουν πέλας	1565	ts, ts yé, t, v
ἡξέπουν, ησθημένους που τὴν τέχνην, οὐτὸν πάρα.		ts, ts ts, t, v
Όπικήτ' αἱ φθάνοντες κλῆθρα συμπεραινούστες μοχλοῖς,		tt, tt ts, t -
Ἄκατά στίγας Ἀτρεΐδαις; Διειδὸν ίντυχοντάς		tt, ts tt, t -
πρὸς εκάκης πράσσοντας, ὡς σὺ τὸν, Ὁρέστα, δυστυχεῖς.		ts, ts ts, t -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

HMIX. A'. Τι δράμει; Αγγελλάρων τάδε εἰς πόλιν, η εχάμιν σίγα. HMIX. B'. Λοφαλίστερος, φίλαι. HMIX. A'. Ήδε περδούμενος που τὴν τέχνην, οὐτὸν πάρα.		
'Όπικήτ' αἱ φθάνοντες κλῆθρα συμπεραινούστες μοχλοῖς,		tt, tt ts, t -
Ἄκατά στίγας Ἀτρεΐδαις; Διειδὸν ίντυχοντάς		tt, ts tt, t -
πρὸς εκάκης πράσσοντας, ὡς σὺ τὸν, Ὁρέστα, δυστυχεῖς.		ts, ts ts, t -

TRANSLATION.

1. SEMICHORUS. What shall we do?—Shall we carry these tidings into the city; or shall we keep them in silence? 2. SEMICHORUS. This-will-be-the-safer-plan, my friends. 1. SEMICHORUS. Look—before the house, look, this smoke mounting up into the air pre-announces something!

2. SEMICHORUS. [Observingly.] They are lighting torches, as if about to burn-down the mansion of Tántalus, nor desist they from havoc.

1. SEMICHORUS. The deity rules the issue-of-events to mortals, the issue, which-way-soever he will! [Sorrowfully.] But some mighty dominancy from the Furies hath smitten these abodes,—hath smitten them to-the-shedding-of-blood on account of Mýrtílus's fall from the chariot!

Chorus. [Abruptly.] But lo! and here I see Meneláus with-hasty-step near the palace, having somehow-or-other become-apprised of the calamity which is now present. [Wishfully.] Will ye not anticipate him by fastening the gates with bolts, O children of Atreus in the house?

A man in prosperity is a terrible-thing in-competition-with those who are faring 'untowardly—as thou art now, O! Oréstēs, in-distress!

1556. προφέννεια,—literally, proclaim before hand—intimates—foretells.

1558. Μένελαος τοῦ Ταυταλείου, literally, the Tántalos' houses; the mansion erected by Tántalus, and named after him.

1560. τίλος ἦγε δάμαν βεροῦσι, the God hale the end or issue to mortals:—freely,

Providence rules the events of human life.

1562. Αἰδίος has ἡ δύναμις,—and in the next verse Ιανοῖς Ιανοῖς.

1564. In Νόρη, from the seat of the charioteer—from the chariot-box. For some account of Mýrtílus see the note at ver. 984, above.

ΜΕ. "Ηκω κλύων τὰ δεινὰ καὶ δραστήρια διεσποῖ λιόντοις" ὃν γὰρ ἀνδρὲ ἀντὼν καλῶ.	1570 - - u . - u . - u - - - u .
"Ηκουσα γὰρ δὴ τὸν ἴμὸν ἔνναρον, ἄς ὁν τέθηται, ἀλλ' ἄφαντος δίχιται, καὶ πὴν ἀκούσας βάξιν, οὐ φόβῳ σφαλεῖς πηγειλί μοι τις· ἀλλὰ τοῦ μητροκότουν	- - u - - - u - u - - u .
τεχχάσματ' ἵστι ταῦτα, καὶ πολὺς γέλως.	- - u - - - u - u - - u .
"Ἄνογέτω τις δῆμα· προσπόλοις λίγων ἀθεῖν πέλας τάσσῃ, ἄς ἂν ἀλλὰ ταῖδ' ἴμὸν ἔνναρμεθ' ἀνδρῶν ἐκ χαρᾶν μισθόνων, καὶ τὴν τάλαιναν ἀθλίαν δάμασῃτ' ἴμὸν	1575 - - u - u - u - - u - - u .
λάβαντιν, οὐ δεῖ ἔνναριν ἴμῷ χειρὶ ¹ τοὺς διολέσαντας τὸν ἴμὸν ἔνναρον.	- - u - - - u - u - - u .
ΟΡ. "Οὔτος σὺν" ελήθεων τῶνδε μη φαύσας χαροῖν·	- - u - - - u - u - - u .
Μενέλαος ἕπιον, ὃς πιπύργωσαι θράσιες· ἢ τῷδε θριγκῷ κράτα συνθεανσα σέθεον,	1580 - - u - - - u - u - - u .
ἔντες παλαιὰ γεῖσα, τεκτόνιν πόνον.	- - u - - - u - u - - u .
	1585 - - u - - - u - u - - u .

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ΜΕ. "Ηκω κλύων τὰ δεινὰ καὶ δραστήρια δίστοι λεβότοιν" γαρ ου κάλο αύτω ἀνδρες. Γηρ. Δη, ακρόστας κίτην βίζην, οὐ τις σφάλις φέρει πηγειλί μοι, πικούστη την ἔρην ἔνναρον, οὐ ου τεθύνειν, ἀλλα οὔχταις αφάντος ταῦτα, ἀλλά, ἵστι τεχχάσματα τοῦ μητροκότουν, καὶ πολὺς γέλως. Ατολγετη τις δέμα· προσπόλοις λίγων ἀθεῖν τάσσῃ πέλας, ἄς αν ἀλλα μητράμετα ἔμην παιδα ει χέρων μισθοῖς ἀνδρῶν, καὶ λαζάρων την ἔρην ταλαιναν ἀθλίαν δαμάρτα, οὐ ἐμη χειρὶ δι τους διολεσάντας την ἔρην ἔνναριν ἔνναριν. ΟΡ. "Οὔτος σὺ μη φαύσας τῶνδε κλιθροῖς χειροῖς· Μενέλαος ἕπιον, οὐ πιπυγόσας θράσιες· τῷδε θριγκῷ κράτα σέθεον, ἥτες παλαιὰ γεῖσα, πόνον τεκτόνιν.

TRANSLATION.

MENELAUS. [Entering.] I am come having heard of the horrid and atrocious deeds of the two lions,—for I call them not men!

Yea even-now, lending-ear to an empty report, which some one, deceived by fright, related to me, did I hear of my wife, that she died not, but goes-off out-of-sight:—these, however, are the artifices of the matricide—and much derision. [Advancing to the door of the palace, he tries in vain to force it.]

[Knocking violently.] Open some one the door: [Turning to his Pages.] my attendants command I to batter-down these portals, that my child at-least we may rescue from the hands of these blood-polluted fellows, and get-possession-of my unfortunate miserable consort, beside whom by my hand must these murderers of my wife die! [The Attendants endeavour to break into the palace.]

ORESTES. [Looking over the battlements.] Ho! thou there:—touch not these gates with thine hands:—Meneláus I address—that art towéring in thy boldness,—else with this pinnacle will I crush thy skull, having up-rent the ancient coping, the labor of the builders.

1573. ἄφαντος ὥχεται, σώνιδα ἀβί vel
invisibilis discedit, i. e. evanescit vel è con-
spéctu évanlat: she goes vanished,— an ex-
pression foreign to the English idiom.

1577. δέρμα, the house, bat in the sense
of κλεῖσθαι vel πόλας, gates or doors.

1580. Tautólogíam hanc (says Porson)

defendit Bráuncius,— sed mihi quidem,
non satisfecit.— Pro τάλαιναν Musgravius
cónjicit Λάκανα, quod rēctē sānē réjicit
Bráuncius.— Puto támēn nōmēa prōpriū
omisum, (Τυπάριδα scilicet,) in ejus-
que lócum vōcēm ἀθλίαν invasisse.

1585. Θριγκῷ vel Θριγκῷ vel Σριγχῷ.

Μοχλοῖς δὲ δραπε κλῆθεται, σὺς βοηθόμοι·	u - u - u - ~ u - u -
σπουδῆς δὲ σύνεξι, μὴ δόμου ἵεται περάτη.	- - u - - u - - u -
ΜΕ. "Εα, τί χρῆμα; Δωματέδην δέος σιλιας,	u - u - u - u - u - u -
θέμαν δὲ τὸν ἄκρων τούσδε πυργησουμένους,	1590 u - u - u - u - u - u -
ξίφος δὲ μῆτης θυγατρὸς εἰσίφερους δέρη.	u - u - u - u - u - u -
ΟΡ. Πότερος ἴσωται, ή κλίνεις ἴμους θέλεις;	u - u - - u - u - u -
ΜΕ. "Ουδέτερος ἀνάγκη δ', ὡς ἔσκε, σοῦ κλίνεις.	- - u - - u - u - u -
ΟΡ. Μίλλω κτάνεις σοῦ θυγατρέρ, ή βούλεις μαθεῖν.	- - u - u - u - - u -
ΜΕ. "Ελέην φονέστας ἴτι φόρι περισσοτες φόρος;	u - u - u - u - - u -
ΟΡ. "Ει γάρ κατίσχου, μὴ θέλω κλίφεις ὑπε.	1596 - - u - - u - - u -
ΜΕ. "Ἄρειν κατακτάς, κάφ' ὕβρις λέγεις τάδε.	- - u - - u - u - u -
ΟΡ. Λυπηρά γε τὴν ἄριστον· ή γάρ ὄφελος—	- - u - - u - - u - u -
ΜΕ. Τί χρῆμα δράσαι; Παρακαλεῖς γάρ ή; φέσον.	u - u - u - u - u - u -
ΟΡ. Τὴν Ἑλλάδος μιάστορος ής Ἀΐδους Βαλεῖν. 1600 - - u - u - u - - u -	
ΜΕ. "Απόδος δάμαρτος τίκνυ, δύσις χώσιν τάφῳ.	u - u - u - u - - u -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

Δε αλόθρα εράσι μάχλως, ἃ είρει στο στοῦδρον σπούδης, μετά πέραν είσιν δέματαν. ΜΕ. "Εα, τι χρήμα; "Ορει σθλας λάμπαδαν, δι τούσδε πυργηρώματος ἐπι ἄκρων θέματαν, δι ξίφος δίηρι ἐμης Σημάτες επιφρύσον. ΟΡ. Πότερος θέλεις εράτεις, η κλίνεις ἴμους; ΜΕ. Ουδέτερος δι ανάγκην, ὡς σκέψη, κλίνεις σου. ΟΡ. Μίλλω κτάνεις θυγατρέα σου, η βούλεις μάθειν. ΜΕ. Φονέστας "Ελέην περισσοτες φόρος ἴτι φόρος. ΟΡ. Γερ ει κατίσχου, μη κλίφεις ὑπε Σίσην. ΜΕ. Κατάκτας ἄρειν, και ἔτι ὕβρις λέγεις τάδε. ΟΡ. Άνηρ γα την αργήσιν γάρ ει ὄφελος—ΜΕ. Δεέσται τι χρήμα; Γερ παρακαλεις ει φέσον. ΟΡ. Βαλεῖν ής Ἀΐδους την μιάστορα "Ἑλλαδος. ΜΕ. Απόδος τίκνυ δαμάρτος, δύσις χώσιν τάφῳ.

TRANSLATION.

But the doors are made-fast with bolts, which will binder thee of thy succouring purpose,—so that thou canst not get into the house. [The besiegers denie, and recede.]

MENELAUS. [Looking up with trepidation.] Ha! What an affair is this? I see the blaze of torches, and those standing-alost on the heights of the palace, and the sword over the neck of my daughter to guard her! [Appears in great distress of mind.]

ORESTES. [Holding his sword to Hermione's throat, and looking down at Menelaus.] Whether is-it-thy-pleasure to question, or to hear me?

MENELAUS. Neither:—but it is necessary, as it seems, to hear thee!

ORESTES. I am going to kill thy daughter, if thou wish to know!

MENELAUS. Having killed Helen, dost thou perpetrate murder upon murder? ORESTES. [Disappointedly.] For would I had retained-hold-of-her, not having been deluded as I was by the Gods! MENELAUS. Having killed her thou deniest it— and in derision sayest thou this! ORESTES. Sorrowful at least the denial:—for would that—MENELAUS. [With tremulous voice.] Thou hadst done what deed? For thou incitest to alarm! ORESTES. I had hurled to hell the Fury of Greece! MENELAUS. [Disbelievingly.] Give me my wife's corpse, that I may consign it to the tomb.

1593. Aldus and most others have *ἴτι φέσον*,—badly in respect of the metre: Porson has followed King.

1594. Cauter from MSS. here edited σὺν Συντρίῃ:—on which the learned Porson says: "quod nescio an μέλισσα."

1596. ή γάρ κατίσχω, freely, for would.

that I had effected my purpose, or, would I had consummated my design.

1599. Instead of φέσον in this verse the Harleian MS. has φέσω, badly:—παρακαλεῖς ής φέσω is a phrase, signifying "incitatis mihi terrorem," thou callest me on unto fear—thou strikkest terror into me.

OP. Θεος ἀπαίτης παιδα δι κτενη σίθεν.	u - u - - u - u - u - .
ME. Ο μητροφόρτης ἵπι φόνη πράσσει φόνον.	u - u - - u - u - u - .
OP. Ο πατέρος ἀμύνεται, δι σὺ πρόβοκας θανεῖν.	u u u u - - u - u - u - .
ME. Όντος πράξεων σοι τὸ πάρος αἴτης μητέρος; 1605	- u - - u u u - u - u - .
OP. Όντος αὐτῷ κάρμοις τάδες κακά κτείνειν αἴτιοι.	- u - u - u - u - u - .
ME. Ή καὶ σὺ, Πελάδη, τοῦδε κοινωνεῖς φόνου;	- u u u u - u - u - u - .
OP. Φησὶν σιωπῶν ἀρκεσίων δ' ἴγου λέγων.	- - u - - u - u - u - .
ME. Άλλος δύντις χαίρειν, οὐ γε μὴ φύγης πτεροῦς.	- - u - - u - u - u - .
OP. Όν φιλέματοθεατή πυρὶ δ' ἀπάλφομεν δόμους. 1610	- u - u u u u - u - u - .
ME. Ή γὰρ πατέρος δόματα περθέσθεις τόδε;	- - u - - u - u - u - .
OP. Ως μὲν γ' ἔχεις σύ, τόδε ἰπισφάκεις πυρι.	- - u - u - u - u - u - .
ME. Κτεῖν, ὃς κτανών γε τῶνδει μοι δάσσεις δίκην.	- - u - u - u - u - u - .
OP. Εσται τάδε. ME. Α, οὐ, μηδαμῶς δράσῃς τάδε.	- - u - u - u - u - u - .
OP. Σίγα νυν ἀνέχου δ' ἵδικων πράσσοντας κακάς.	- - u u u u - u - u - u - .
ME. Ή γὰρ δίκαιοι ζῆν σύ; OP. Καὶ κρατεῖν γε γῆς.	- - u - u - u - u - u - .

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

OP. Απαίτε Ζέων· δι παιδα σίθεν κτενη. ME. Ο μητροφόρτης πράσσει φόνον ἐπι φόνῳ. OP. Ο αμύντων πάτρος, δι σὺ πρόβοκας θάνειν. ME. Ου το πάρος δίμα μάντεροι ἤριεστοι σοι; OP. Ουτοις ατ καμοις κτείνειν τας κάκας αἴτιοι. ME. Η καὶ σύ, Πύλαδη, κοινωνεῖς τούδε φόνου; OP. Σιώπων φήσοις· ίσω λίγων δι ἀρκεσίων. ME. Άλλα σύτις χαίρειν, οὐ γε μὴ φύγης πτεροῦς. OP. Ου φιλέματοθεατή πυρὶ αὐτῷ ουαν δόμους. ME. Ή γὰρ ποθίστεις τόδε πατέρος δόματα; OP. Ως σύ γε μὲν ἔχεις, ιπισφάκεις τόδε πυρι. ME. Κτεῖν, ὃς γε κτανών δάσσεις μοι δίκην τόδε. OP. Τάδε ισταται. ME. Α, οὐ, μηδαμῶς δράσῃς τάδε. OP. Σίγα νυν δι ἀνέχου πράσσοντας κάκας ἵδικων. ME. Ή, γὰρ δίκαιοι στοιχεῖν σύ; OP. Γε καὶ κράτειν γης.

TRANSLATION.

ORESTES. Ask her again of the Gods:—but thy daughter will I slay.
 MENELAUS. [Disconsolately to himself.] The matricide perpetrates murder upon murder! ORESTES. The avenger of his father,—whom [Sneeringly.] thou gavest-up to die! MENELAUS. Was not the previously shed blood of thy mother sufficient for thee? ORESTES. [Smiling in contempt.] I should not be tired of slaying impious-women for-ever! MENELAUS. [Looking up at Pyladēs.] Hast thou too, O Pyladēs, a share in this murderer?—ORESTES. By-his-silence he assents:—I speaking, however, am sufficient. MENELAUS. [Menacingly.] But not with impunity, unless indeed thou escape on wings! ORESTES. We will not flee,—but with fire will we consume the palace! MENELAUS. [Distressedly.] For wilt thou destroy this thy father's mansion? ORESTES. That thou at least may not possess it,—slaughtering this-virgin over the flames.

MENELAUS. [Impassionately.] Slay her, since at least having slain her thou shalt give me satisfaction for these doings! ORESTES. [As if just going to stab Hermione.] It shall be so! MENELAUS [Imploringly.] Fie! fie! on-no-account do that! ORESTES. Be silent then:—and bear to suffer evil justly. MENELAUS. [Indignantly.] What? for is it just for thee to live? ORESTES. [With an air of assurance.] Ay, and to rule over the land.

1605. Aldus has ἡρκνοῖ σοι, and in common with all MSS. τὸ πατέρον.

1608. φησὶν σιωπῶν, being silent he says so,—that is, he does not deny it, and therefore he grants it—with allusion to the old proverb, “silence implies assent.”

1609. οὐτι χαίρειν, no-how rejoicing at it.

1610. πυρὶ δ' ἀνάζεσσεν δίκην, literally, but we will inflame the house with fire—we will set the palace in a blaze.

1615. ίσω δίκην πράσσοντας κακάς, deservedly faring badly—thy ill-being merited.

1616. Brunck here edited, ναι, κράτειν τι γῆ, without a shadow of authority.

ΜΕ. Ποίας; ΟΡ. "Εργυι τῷδε τῷ Μελαστυκῷ.	e i o i e i
ΜΕ. Εὐ γ' ὅσι Σίγους ἀν χιεύσεω—ΟΡ. Τι δὲ γάρ ὁν;	e i e i e i
ΜΕ. Καὶ σφάγια πρό δορὸς καταβάλοις. ΟΡ. Σὺ δὲ ἐν καλῶς;	dy d i e i
ΜΕ. Αγεῖς γάρ ἡμι χεῖσας. ΟΡ. Άλλ' ὁν τὰς φρίνας. 1620 u i e i p	
ΜΕ. Τίς δὲ τιμᾶ μητέρα; ΟΡ. "Οστις ἵστι φιλοπάτωρ.	e i e i e i
ΜΕ. "Οστις δὲ τιμᾶ μητέρα; ΟΡ. Ένδαιμων ἄφω.	e i e i e i
ΜΕ. Όνκους σύ γ'. ΟΡ. Οὐ γάρ ἀιδάνουσιν ἀν κακά.	e i e i p
ΜΕ. "Απαιρι θυγατρές φάσγατον. ΟΡ. Ψυθῆς ἔφυσ.	i y e i e i
ΜΕ. Άλλα κτενῖς μου θυγατρίς; ΟΡ. Οὐ φυθῆς ἵτ' εἰ. 1625 e i d i e i	
ΜΕ. Όμοιοι, τι δράσω; ΟΡ. Πτεῖθ' εἰς Ἀργείους μολών—	e i e i e i
ΜΕ. Πιθεῦ τού; ΟΡ. Ήμᾶς μὴ θανεῖν ἀντοῦ πόλεων.	e i e i p
ΜΕ. Ή παιδά μου φονεύσθε; ΟΡ. "Ωλ' ἔχει τάδε.	e i e i p
ΜΕ. "Ω τλῆμοι Ἐλέην—ΟΡ. Τάμα δὲ σύχι τλῆμεσα;	i y e i p
ΜΕ. Σὲ σφάγιοις ἴκριμοισ' ίκ Φρεγγᾶ—ΟΡ. Εἰ γάρ τοδ' ἦν. 1630 y y i e i	

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ΜΕ. Πόιας; ΟΡ. Εν τῷδε τῷ Πελοποννήσῳ Άργοι. ΜΕ. Εν γα αὐτοῖς Σίγους χέργεσον—ΟΡ. Γας δὲ τι αὐ; ΜΕ.—καὶ κατάβαλοις σφάγια πρό δύος. ΟΡ. Κάλας δὲ αὐ συ. ΜΕ. Γαρ εἶμι δύος χείρες. ΟΡ. Άλλα σο τας φείνας. ΜΕ. Δε τις απ προσώπου σι; ΟΡ. "Οστις ἵστι φιλοπάτωρ. ΜΕ. Δε δοτοις τίμη μάτηρα; ΟΡ. Έφηι αιδαιμων. ΜΕ. Οικους συ γε. ΟΡ. Γαρ αἱ κάκαι οὐκ ἀιδανοι. ΜΕ. Λπαιρι φάσγατον θυγατρές. ΟΡ. Εφηι φείδες. ΜΕ. Άλλα κτενῖς θυγατρές μου; ΟΡ. Εισ ειτι φείδες. ΜΕ. Όμοιοι, τι δράσω; ΟΡ. Μόλων εἰς Αργείους πιθεῖ—ΜΕ. Τίνα τάδε; ΟΡ. Αίτου πόλις ήμας μη θάνει. ΜΕ. Η φονεύστη παῖδα μου; ΟΡ. Τάδε ἔχει δέδο. ΜΕ. Ω τλῆμοις Ελέη—ΟΡ. Δε σύχι τα ἴκρα τλῆμεσα; ΜΕ. Ειώμενα σε ικ Φρεγγησ σφάγια—ΟΡ. Γαρ κα τάδε ει.

TRANSLATION.

MENELAUS. [With much surprise.] What land? ORESTES. In this very Pelasgian Argos. MENELAUS. [With scorn.] Well, indeed, wouldest thou touch the sacred-lavers! ORESTES. For pray why not? MENELAUS. [Continually.] And wouldest immolate the victims before battle!

ORESTES. [Retorting.] Righteously, however, wouldest thou. MENELAUS. Because I am pure as to my hands. ORESTES. [Contemptuously.] But not as to thy heart! MENELAUS. And who would speak to thee?

ORESTES. Whoever is a lover-of-his-father! MENELAUS. [Upbraidingly.] And whoever reveres his mother? ORESTES. Is blest! MENELAUS. Not thou at least! ORESTES. For wicked-women please me not.

MENELAUS. Take-away the sword from my daughter. ORESTES. Thou art wrong-in-thy-expectation. MENELAUS. For wilt thou kill my child? ORESTES. Thou art no longer false-in-thy-conjectures! MENELAUS. Ah! me! What shall I do? ORESTES. Repairing unto the Argives, persuade them. MENELAUS. What persuasion? ORESTES. Entreat of the city that we die not. MENELAUS. Otherwise ye will kill my daughter? ORESTES. The thing is so. MENELAUS. [Sorrowing.] Oh! wretched Helen!

ORESTES. And is not my-condition wretched? MENELAUS. [Continually.] I brought thee bitter from among the Trojans to be a victim! ORESTES. [Disappointedly.] For would it were so!

1620. Aldus omits δὲ, consentingly in-deed with MSS. partially, but offensive-ly to the metre.

1620. Aldus has χέας, to the utter de-struction of the rhythm.

1621. In Brueck and several MSS. γ' is left out—not is its presence wanted.

1623. Some contend for μ' ἀδίστων, but Porson says:—"sed exēplum de-sidero, ubi ἀδίστων arcensatūm régit."

1627. In lieu of θάνει, most MSS. and Aldus have κτενῖ.

1630. The vulgar reading is ει. Mo-rell first edited ει.

ΜΕ. Πόνους ποιήσας μυρίους. ΟΡ. Πλάγιο γένεται ίμα.   -   u -   -   u -   -   u -
ΜΕ. Πέπονθα διειώ. ΟΡ. Τότε γὰρ ἥδος ἀνωφελός.   u -   u -   u u u   u -   u -
Μ. Ἔχεις μι. ΟΡ. Σεντὸ σύ γέλασες κακὸς γεγών.   u -   u -   - u u   u -   u -
Αλλ' εἰ, ὑφαστὶ δάματ', Ἡλέκτρα, τάδε·   - -   u -   u -   u -   -   u -
σύ τ', ἐ φίλως μοι τῶν ἴμων σαφέστατε, 1635   u -   u -   -   u -   u -   u -
Πυλάδη, κάτασθε γεῖσα τιμχένα τάδε.   u u -   u -   u -   u -   u -   u -
ΜΕ. Ζ γαῖα Δαναῶν, ἵπποις τ' Ἀργους κτίται,   - -   u u u   -   u -   u -   u -
ὅντις εἰ, ἰόντελη ποδὶ βοηδομένστε;   - -   u -   - u u   u -   u -   u -
Πλάσας γὰρ ὑμῶν ὅδε βιάζεται πόλιν   - -   u -   - u u   u -   u -   u -
Ζην, ἀΐμα μητρὸς μυταρέν δξιεργασμένος. 1640   - -   u -   - u u   u -   u -   u -

ΑΠΟΔΑΣΩΝ.

Μενέλαος, παῦσαι λῆμ' ἔχων τεθρυμμάτον·   u u -   u -   -   u -   u -   u -   u -
Φοῖβος οὐδὲ Δητοῦς παῖς εὖδ' ἄγρυπνος διὸ καλῶ·   - -   u -   -   u -   u -   u -   u -
σύ δ', δις ἔφρησες τῷδε ἴφιδερνύτις κόρη,   u -   u -   -   u -   u -   u -   u -
Ὀρέσθ', οὐδὲν δὲς δές φίρεσται πᾶν λόγον.   u -   u -   -   u -   u -   u -   u -
Ἐλέστη μὲν, οὐ σὺ διολέσσαι πρόθυμος δι, 1645   u u -   u -   u u u   u -   u -   u -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ΜΕ. Πανίστις μύριους πέντες. ΟΡ. Πλάγιο γένεται ίμα. ΜΕ. Πανέθια διειώ. ΟΡ. Γαρ τότι ισθα α-γόρελις. ΜΕ. Ἔχεις μι. ΟΡ. Συ γέλασες σπέντη γέγονος κάλος. Ἄλλα εἰς, Ἡλέκτρα, ὑφαστὶ τάδε δάματα τε σὺ, Πύλαδη, οικέστατα μοι τῶν ἴμων φίλων, καταίσθι τάδε γέλοι τάχεων. ΜΕ. Ζ γαῖα Δάναιος, τε κτίσται Ἰτανίου Ἀργους, αὐτοῖς διένταλον ποδὶ βοηδομένστε; Γαρ δὲ εἴρη-γέγονος μύριαστος ἀΐματος μάντρος, βιάζεται πάσας πόλιν ὑμῶν ζην. ΑΠ. Μενέλαος, παῦσαι ἔχων τεθρυμμάτον λίμνα. Εδὲ Φοῖβος δὲ παῖς Δητοῦς αὐτὸς γέγονος κάλος στοιχεῖ σε τα, Ορέστη, δις ερδερνύτις τῷδε κόρη ἔφρησε, ἵνα εἰδέη λόγους διὸς πᾶν φέρου. "Ελέστη μὲν, οὐ σὺ αὐτὸρδύμος διώλεσσαι,

TRANSLATION.

MENELAUS. Having endured ten-thousand hardships. ORESTES. Except at least on my account. MENELAUS. [Greatly affected.] I have experienced dreadful treatment! ORESTES. [Significantly.] For upon-that-occasion thou wast of-no-service! MENELAUS. Thou hast me. ORESTES. Thou at-least hast caught thyself,—being a knave. [Calling to his sister inside beneath.] But ho! there, Electra, set fire to the palace:—[To Pyladēs.] and do thou, Pyladēs, O most-faithful to me of my friends, light up these eaves of the battlements. [Much smoke is seen above.]

MENELAUS. [Stormingly.] Oh! land of the Dānaii, and inhabitants of warlike Argos, will ye not, ho there! with armed foot come-to-my-relief? For this man, having perpetrated the unhallowed murder of his mother, is bringing-destruction-on your whole city, that he may livē!

APOLLO. [Riding in silvery effulgence on the clouds aloft, with Helen angelically sitting beside him.] Menelāus, desist from having that irritated state-of-mind:—I Phoēbus the son of Latōna, being near to thee, address thee: thou too, Oréstēs, who art standing over that damsel with thy-drawn-sword,—that thou mayest know the behests which I come bearing.—As for Helen, indeed, whom thou, being minded to destroy,

1638. πέντες διειώ, I have endured grievous things—I have met with cruel usage. 1636. γέλασι, suggrāndia, eave-rafters or battlement-copings—joints — beam-ends. Aldus for τεχίσας has τεχίσος.

1638. ἄΐματος, Aldus: sed multi códices ἄΐμη, tūnde sagaciter Musgrāvius, hoc it, id est, ὡς illa. PORSON.

1645. Aldus's reading is 'Ελέστη μὲν δι, in which he is borne out by a few MSS.—Porson says: "Brünckius édedit ελέστη ετ δι, in quo bis peccavit. Mélilla émita articolus δι διολέσσαι quām ab Καραρες régitar. Et ab altero sollicitando énum dōterrē debat illud Virgilianum, Urbem, quem stātus, vōstra est."

Ἴμαρτες, ὁργὴ Μενέλεῳ ποιούμενος,	- - u - - u u u - - u -
Ἄδιστὸν, ἦν δρᾶστ' ἐν ἀθίρος πτυχαις,	- - u - u - u - u - u -
σισυφάνη τούτου θαυμαστὰ πρὸς σέθει.	u - u - u - u - u - u -
'Ἐγώ τοι ἔξινσα, καπὲ φασγάνου	u - u - u - u - u - u -
τοῦ τοῦ κιλυναθεῖς ἄρπαστ' ἐν Διὸς πατρός. 1650	u - u - - u - u - u -
Ζεὺς γὰρ ὅντας ζῆτον ἦν ἀφθιτος χρεόν·	u - u - - u - u - u -
Κάστορος τε Πολυδύκεις τ' ἐν ἀθίρος πτυχαις	u - u - - u - u - u -
ξύνθετος ἔσται, μαυτίλοις σωτήριος.	u - u - - u - - u -
'Ἄλλοι δὲ τύμφης εἰς δόμους κτῆσαι λαβῶν,	u - u - - u - - u -
ἴτις θεοὶ τῷ τύπῳ καλλιστιβάται 1655.	u - u - - u - - u -
'Ἐλλογες εἰς ἓν καὶ Φρύγας ξυνήγαγος,	u - u - - u - u - u -
θαύτους τ' ὕπνασι, ὡς ἀπαγαλοῦσι χθοῖς	u - u - u - u - - u -
ἔργομα θητῶν, ἀφθίνου πλαρέματος.	u - u - - u - - u -
Τὰ μὲν καθ' Ἐλίσην ἄδιστον ἔχει· σὸν δὲ ἀδυνάτον,	u - u - - u - u - u -
'Ορίστα, γαῖας τῷσδε ὑπερβαλλόθ' ὄρους, 1660	u - u - - u - u - u -
Παρρέσιοις οἰκεῖοι δάπεδοι ἐπαντοῦ κύκλοι.	u - u - - u - u - u -
καλύπτεται δὲ σῆς φυγῆς ἐπάνυμος,	u - u - u - u - u - u -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

πυάμενος ἰγυν Μενέλεῳ, ἤμαρτε, δὲς ἴστι, ἦν δρᾶτο στηνύχαις αἰθέρος, τε σερόσμενη, καὶ οὐ θαυμάσια πρεστίσι. Νοῦ ἦν εὔσωτος, καὶ δραστα τόπο του του φάγανον, καλεύοντες την πάτρας Διος. Γερ ὥστα Ζήνος χάλιν την ζωήν ἀφέντος τοι στηνύχαις αἰθέρος. Κάστορος τε Πολυδύκεις ἔσται ξυνθέτος, σωτήρος καύτιλος. Δει κτέσαι ἀλλοι τύμφην λάβον εἰς δέμασες, ἵνα την καλλιστεύσασθαι θέωσι ξυνήγαγος Ἐλλογες καὶ Φρύγας εἰς ἓν, τε οδύσσαι θάύτους, δεις ἀπαγαλοῦσι χθοῖς, ξυρίσμα δηντρού, ἀφθίνου πλαρέματος. Ωδὲ μαν τα ἡγη κάτα 'Ἐλισην' δι σε αν, Ορέστα, χρήστος, υπερβαλλόντα δρου τηδει γαλαζ, οίσιν Παρρέσιοις δάπεδοι κύκλοι σπαύντος' δι καλύπτεται στηνύμα της φύγης,

TRANSLATION.

causing regret unto Meneláus, didst-miss-of-thine-intent,—this is abe,
whom ye behold in the bosom of the sky, saved, and not slain by thee.

Her did I preserve, and rescue from thy sword,—commanded by fa-
ther Jove.

For being the daughter of Júpiter it is right that she should live im-
mortal;—and in the bosom of the firmament beside Cástor and Pollux
shall she be enthroned,—protective to sailors. Wherefore possess-thy-
self-of another bride receiving her to thy home, since for the beauty of
this woman the Gods drew-together the Greeks and Trojans into one-
mass,—and dealt-out deaths, that they might drain-off from the Earth
the pride of mortals, who had become a profuse multitude.—Thus, in-
deed, is it with regard to Helen:—but thee, on the other hand, Oréstas,
it behoves, having passed-beyond the boundaries of this land, to inha-
bit the Parrhásian plain during the revolution of a year:—and it shall
be-afterwards-designated by-a-name-borrowed from thy banishment,

1649. Brunck in lieu of *m* edited *yā*, but he afterwards saw his error, and ac-
knowledged it.

1656. *ικ* *τη*, literally, *into one*, that is, *face to face*—*to the junction of battle*—*to
hostile engagement with one another*.

1663—65. The reading here given is
that of all MSS., and of Aldus:—yet, as
Person has most justly noticed, the tau-

tology is scarcely sufferable. Musgrave
conjectured *κατίσταται* and *καλύπτεται*,—both
of which Brunck adopted,—Beck, only
the latter.—Valckenaeer, again, was for
inserting *καλύπτεται* in room of *καλύπτεται*. Person
ventured, and scarcely ventured to sug-
gest *τεθέσται* in place of *κατίσταται*,—re-
taining *καλύπτεται*. In his note upon this verse,
he adduces several suitable quotations.

'Αξάνιον Ἀρκάσιον τ' Ὁρέστειον καλεῖται.	- - u - u - u - - - u -
'Ειθίσας τ' ἐλθὼν τὴν Ἀθηναίων πόλιν	- - u - - - u - - - u -
δίκην ὑπόσχεται ἀίματος μυτροκόπουν	1665 u - u - u - u - - - u -
'Ευμενίσιον τρισσαῖς· Θεοὶ δὲ σοι δίκης βρεφεῖς	- u - u - - - u - u - u -
πάγοισιν εἰς Ἀρείοισιν ἴνσειστατάντιν	u - u - u - - - u - u - u -
ψῆφον διείσθιοντος', ἵνα πικῆσαι σε χερή.	- - u - - - u - - - u -
'Εφ' ἦς δὲ ἔχεις, Ὁρέστη, Φάσγανον δίξην,	u - u - u - u - u - u -
γῆμαι πίπερταί σ' Ἐρμιόπει· δέ δὲ δίξεται	1670 - - u - - - u - - - u -
Νεοπτόλεμος γαμεῖν τινα, δύναμις ποτεί·	u u u u - u - u - u - u -
Θανεῖς γάρ ἀντρῷ μοιρᾶς Δελφικῷ ξίφῳ,	u - u - - - u - u - u -
δίκαιας Ἀχιλλέως πατρὸς ἰξαιτοῦντι με.	u - u - - - u - - - u -
Πύλαδὴ δὲ ἀδελφῆς λίκτηρος, ἡς ποτε ἥπιστας,	u u - u - - - u - u - u -
δέος ἡ δὲ ἐπιών τινι Βίοτος ὑδαίμνων μένει.	1675 u u u u - u u u - - - u -
'Αργονος δὲ Ὁρέστην, Μενέλαος, ἵνα κρατεῖν·	- - u - - - u u u - u - u -
ἐλθὼν δὲ ἄνασσοι Σπαρτιάτιδος χθονὸς,	- - u - - - u - u - u - u -
φερόντες ἔχειν δάμαρτος, ἡ σο μυρίοις	- - u - u - u - u - u - u -
πάνοις διδοῦσσα δεῦρον ἀεὶ δίκηντο.	u - u - u - u - u - u - u -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

Ἄξεστι τε Ἀρκαστούς κάλειν Ορεστείον. Ταῦτηνέδη ἐλθὼν την πόλιν Αθηναίων, ὑπόσχεται δίκην μυτροκόπουν ἀίματος τρισσαῖς. Ευμενίσιον τε θεοὶ δέσποιντοι εἰς εὐσεβεῖστατην φήμον την Αρείοισι παγαστοῖς, ἵνα χρηστούς σιν κακίσσας. Δέ 'Ερμιόπειτο δέσποιντος ἡς ἔρεις Φάσγανον πεπτέρωται σιν. Οφέλοτα, γῆμας δὲ Νεοπτόλεμον δέσποιντος γέμειν τινα, οὐ πότε γέμειν· γαρ μοιρὰ αὐτῇ Θάνειν Δέλφικῳ ξίφῳ, οξειτούντι με δίκαιας Αχιλλέως. Δέ Πύλαδὴ δέσποιντος αδελφῆς, ἡς πότε ἥπιστας δέ οὐδείμαντος ἐπιών μένει τινα. Δέ, Μενέλαος, οι Ορεστεῖον κράτην 'Αργονος· δέ ἐλθων Σπαρτιάτης χθονὸς αὐτός, ἔχων φίρους, δαμάρτος, ἡ διδοῦσσα σι μυρίοις πάνοις, ἀεὶ δίκηντος δέρονται.

TRANSLATION.

a cause to the Azanés and Arcádians for calling it Orestéum. And from thence having come to the city of the Athenians, meet the charge of shedding thy mother's blood laid by the three Furies: and the Gods, the arbiters of thy suit, will pass on thee their most-righteous sentence, in the assize-court of Mars,—where it is doomed thee to be victorious. And Hermíone, to whose neck thou art holding the sword, it is destined for thee, Oréstēs, to wed—*for Néoptólemos who thinks to marry her, shall never marry her: seeing it is his fate to die by the Delphic sword, as he is demanding satisfaction of me for his father Achíllēs.*

But unto Pyladēs give thy sister's bed, as thou didst heretofore agree; and a happy life coming on awaits them.

And do thou, Menélāos, suffer Oréstēs to reign at Argos:—but repairing unto the Spartan land, rule over it, having it as thy wife's dowry,—who, exposing thee to numberless toils, was ever-and-anon conducting thee hither. [Menélāos reverentially bends before the God.]

1664. Brunck and Beck from some few MSS. printed h̄v̄n d̄ ȳ. Aldus has i-θ̄d̄t̄, erroneous as to the accentuation of the final syllable of h̄v̄n.

1667. πάγησον ἢν Ἀρείοισι, on the Martial hills, viz. the Areopagus, near Athens.

1671. In Aldus's text we find γαμεῖν τινα, most faintly and corruptly.

1679. δέρον, hither, namely, to this fortune—to this happy issue. Porson in his note upon δέρον ἀεὶ, says:—“hanc étiam plurās post aliōs, Cantérūm, Valcérrām, Kustérūm, Albérūm, brévitèr illustrémus. Hæc vox δέρον scilicet, quæ plerūmque lócum significat, hī de tēmpore pónitur. Mixtā quodammodo notione sūmitur in Heraclid. 851, δέρον δὲ δύτης λισθάν.” He quotes an abundance of apposite passages from various authors, for which see his own edition.

Τὸν πόλες πάλαι δὲ τῷδε ἵκαν θίσον καλῶς,	1680 u - u - u - u - u - u -
ὅς πε φοιεῖσται ματέροις ἴζηναγκασα.	- - u - - - u - - - u -
ΟΡ. Ὡ Δοξία μαρτίου, σὺν θιστισμάτην	- - u - - - u - - - u -
δο φιεδμαρτις ήσθι ἄξε, ἀλλ' ἐπάτυμες.	- - u - u - u - u - u -
Καίτοι μὲν ἰστήι δεῖμα, μή τινος κλύνει	- - u - - - u - u - u -
ἄλλωτρόνευ, δόξαιμις αὐτοῦ κλύνει ἕπτα.	1685 u - u - - - u - u - u -
Ἄλλ' οὐ τιλίται, πείσομαι δὲ σοῖς λόγοις.	- - u - - - u - u - u -
Ἴδον μεθίνην· Ἐρμιόνην ἀπὸ σφαγῆς,	- - u - - - u - u - u -
καὶ λίκτηρ ἴτήνιον, ἦντον ἀν διδοῦ πατήσ.	- - u - u - u - u - u -
ΜΕ. Ὡ Σαντος Ἐλίτη χαῖρε παῖς ζηλώ δέ σε	- - u - u - - u - - - u -
Θεῶν κατοικηστασαν ὄλεινον δόμον.	1690 u - u - - - u - u - u -
Ορέστα, σοὶ δὲ παῖδες ἵγια κατιγγυῶν,	u - u - u - u - u - u -
Φοίβου λήγοντος· ἰνγενῆς δὲ ἀπὸ ἱνγενοῦς	- - u - u - u - u - u -
γάμας ἔναιο καὶ σὲ, καὶ διδοῦς ἵγιαν.	- - u - u - u - u - u -
ΑΠ. Χωρίτε γῆν ἵκεστος, δὲ προστάσσομεν,	- - u - u - u - - - u -
νείκους τε διαλύσιθε. ΜΕ. Πείθεσθας χρεών.	1695 - - u - u u - u - - - u -

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

Ως ἴγια, ὃς ἴζηναγκασα την φωνάσσα μάτερα, θίσον πάλαις τὰς την παρες πόλιν. ΟΡ. Ω μαρτίας Δέρια, αὐτ ίσθι ἀρα φιεδμαρτις στην θιστισμάτην, δόλα επάτυμες. Καίτοι δέρια εἰστί με, μη πάλαιν τίνεις αλλοτριαν, δόξαιμις κλύνει στην ἕπτα. Ἀλλα τελίται ευ, δε φιείσομαι σοις λόγοις. Ζηλώ μεθίνην· Ἐρμιόνην ἀπὸ σφαγῆς, καὶ επάτυσα λίκτηρα, ηπικα πάτησην αν δίδω. ΜΕ. Ω χαῖρε Ἐλίτη παις Σαντος· δὲ ζηλώ σε κατοικησάσαν ὄλεινον δόμον θίσον. Δε σοι, Ορέστα, ἰγια κατιγγυω παῖδες, Φοίβου λήγοντος· δε γάμας ἀπὸ σύγκουνοιούγονος σταίο και σου, και την δέ δίδω. ΑΠ. Χωρίτε την ἵκεστος, δὲ προστάσσομεν, τι διαλύσεις πίκους. ΜΕ. Χρεών πείθεσθαι.

TRANSLATION.

And I, who compelled this man to slay his mother, will put to rights for him what regards the city.

Orestes. O! predicting Apollo, thou wert not then a false-prophet in thine oracles, but a true one. [Minglingly.] And yet came there a fear on me,—lest having heard one of the Furies, I might think I had heard thy voice. [Banishing doubt.] But all is ending well, and I will obey thy commands.

[Releasing Hermioné.] Behold I let-go Hermioné from slaughter, and I approve her union, whenever her father shall give her.

Menelaus. [Looking up joyfully at Helen.] Oh! hail! Hélène, daughter of Jove:—for I congratulate thee inhabiting the blissful residence of the Gods! [To Orestes.] And to thee, Orestes, betroth I my daughter, as Phoébus bids: wherefore marrying from an illustrious-family, thyself illustrious, be happy both thou, and I who give her.

Apollo. Depart ye now, each, to where we appoint, and discontinue your quartrels. Menelaus. [Bowing thankfully, and being perfectly reconciled.] It is our duty to obey!

1680. τὰ πόλες πάλαι, verbally, the things respecting the city, or, as Musgrave gives it, quod cum fratre est rēs:—θίσον πάλαις, literally, I will put nobly or fairly, that is, I will happily arrange.

1681. Φοίβης, Canterbury has Ζηλώ.

1682. Ὡ Δέρια μαρτίας, O prophetic Lærias, or more freely, O Læcian prophet.

1686. οὐ τιλίται, béné finit ut vel perficiuntur—bénè évenit res—the business is be-

ing now brought to a happy conclusion—is being made to terminate fortunately—is being prosperously ended.

1688. λατρεψινα, I praise or I have praised her bed or nuptials,—a Greek idiom signifying in plain English, “I pay her my addresses—I accept of her hand.”

1689. Menelai personam (says Porson in his note,) omittit Aldus,—et in versu

1693 infra, hábet sal i.

ΟΡ. Κάγυν τοιοῦτος ^ς σπίνδομαι δὲ συμφορεῖς,	- - u - - u - u - u -
Μενέλαος, καὶ σοῖς, Δοξία, Θισπίσμασι.	u u - u - - u - - u u
ΑΠΙ. Ἰτε νῦν καθ' ὁδὸν, τὴν καλλίστην	u u - u u - - - -
Θεόν Βερένην τιμῷτης ^ς ὄγυν ^ς ὅ	u u - - - - u u -
'Ελάντη Ζηνὸν μιλάδροις πελάστην,	1700 u u - - - u u - u u -
λαμπρῶν ἀστρῶν πόλοις ἔξανθσας,	- - - - u u - u u -
ἴσθια παρ ^τ Ἡρά, τῇ θ ^ρ Ἡρακλίους	- u u - - - u u -
'Ηβῃ πάρειδος, θεός ἀνθρώποις	- - u u - u u - - -
ἴστηται σπονδαῖς ἔντιμος ἀπόι,	- - - - - u u -
ξὺν Τυνδαρίδαις, τοῖς Διὸς ὑιοῖς,	1705 - - u u - - u u - -
ταῦταις μιδίσουσά θαλάσσης.	- - u u - u u - - *

ΧΟ. ⁷ Ω μέγα σημὰ Νίκα, τὸν ἴμον	- u u - - - u u -
βίστοις κατίχοις,	u u - u u -
καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.	1709 - - - - u u - u *

ΤΕΑΟΣ.

THE ORDER, AND ENGLISH ACCENTUATION.

ΟΡ. Καὶ ταῦτα^ς δι σπίνδομαι σύμφορας, Μενέλαος, καὶ σοὶς Θεοπίσμασι, Δόξια. ΑΠΙ. Ίτε νῦν κάτα δόν, τιμῷτης την καλλίστην Σίον Βερένην^ς δι βραχίσσων "Ελάντη μιλάδροις Ζηνός, εξάνθσας πέλοις λάμψειροι δοτεῖν, ίνθα πλέοντος πάρα" Ήρά, τῇ θ^ρ Ἡρακλίους, Ζίν, έττις σπίνδαις επτάμενος απόρωτος ἀπόι, ξὺν Τυνδαρίδαις, τοῖς Διὸς ὑιοῖς, μιδίσουσά θαλάσσης ταῦταις ΧΟ. Ω μέγα σημὰ Νίκα, πάτεχες τον ἴμον βίστοι, καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.

TRANSLATION.

ORESTES. I also am of-the-same-mind :—and [*Bowing.*] I homage thy fortunes, Meneláus, and thy oracles, O Apollo!

APOLLO. Proceed now, each his own way, reverencing the most excellent Goddess Peace :—and I will conduct Helen to the mansions of Jove, passing through the pole of the shining stars,—where seated beside Júno and Hércules' Hébë, herself a divinity, she shall with libations be honored by mortals for ever, in conjunction with the Tyndáridæ, the sons of Júpiter,—presiding over the sea for the benefit of mariners. [*Apollo ascends to heaven, accompanied by Helen: Meneldus enters the palace, and Oréstes hastens down with Hermíonë to meet him.*]

CHORUS. O mightily glorious victory, may thou uphold my life, and may thou not cease from crowning me! [The Scene closes.]

1696. σπίνδομαι, σόδευς φεν νελ ιν γρά-
τιαν ρέδεο—I receive with friendship—I
revere—I come into peace with—I respect
or do homage to.

1698. καθ' ὁδόν, literally, *along the road*,
that is, *straight forward*. See the note at
verse 543, above.

1699. Aldus from MSS. edited Στοῦ.
1700. In several copies the reading is

'Ελάντη Διὸς μιλάδροις, unmetrically.

1703. Hébë, (a daughter of Júno,) was
Goddess of youth, and, for a long time,
cup-bearer to the Gods. When Héracles
was raised to divine rank he married her.

1705. The Tyndáridæ, viz., Castor and

Pollux, the twin brothers of Helen. Aldus has Τυνδαρίδαις, against the metre.

1706. νάϊταις μιδίσουσά θαλάσσης, μάρι
μάρεράντις—id est, in rem nautarum
máre curáns: with reference to the effect
upon the ocean, which the ancients sup-
posed the rising of certain stars to have.
See Horace, Carm. Lib. I. Ode iii. See
also above, verse 1653.

1707—09. With this anapaestic triplet
Eurípides concluded the Phœnissæ, and
several others of his Plays. In like manner
the Andromachæ, Bacchæ, Alcéstis,
and Hélène terminate each in a favorite
stanza of five verses.

THE END.

MORAL INFERENCES.

1. *Punishment pursues Crime, and never fails to overtake it sooner or later.* 2. *Unless parents set their children a good example, they have no good reasonably to expect from them.* 3. *Nothing on Earth is permanent, nothing secure.* 4. *To the weary and afflicted the balm of sleep is sweet.* 5. *Vicious persons may be very strongly attached to one another, but real Friendship is founded in Virtue.* 6. *In distress, the voice of a friend is an alleviation of pain.* 7. *Most men are desirous of pleasing those in power—and too often at the expense of every consideration.* 8. *Revenge is a feeling natural to Man.* 9. *Magnanimity is laudable, but cowardice is contemptible.* 10. *We ought never to remit in our endeavours, whilst there is a possibility of success.* 11. *It is better to hope than to despair, even in circumstances the most hopeless.* 12. *Many events take place contrary to expectation.* 13. *The villainous care not by what means they accomplish their aim.* 14. *Death is terrible even to the brave.* 15. *A sense of duty is sometimes at variance with moral rectitude.* 16. *Fidelity generally meets its reward.*

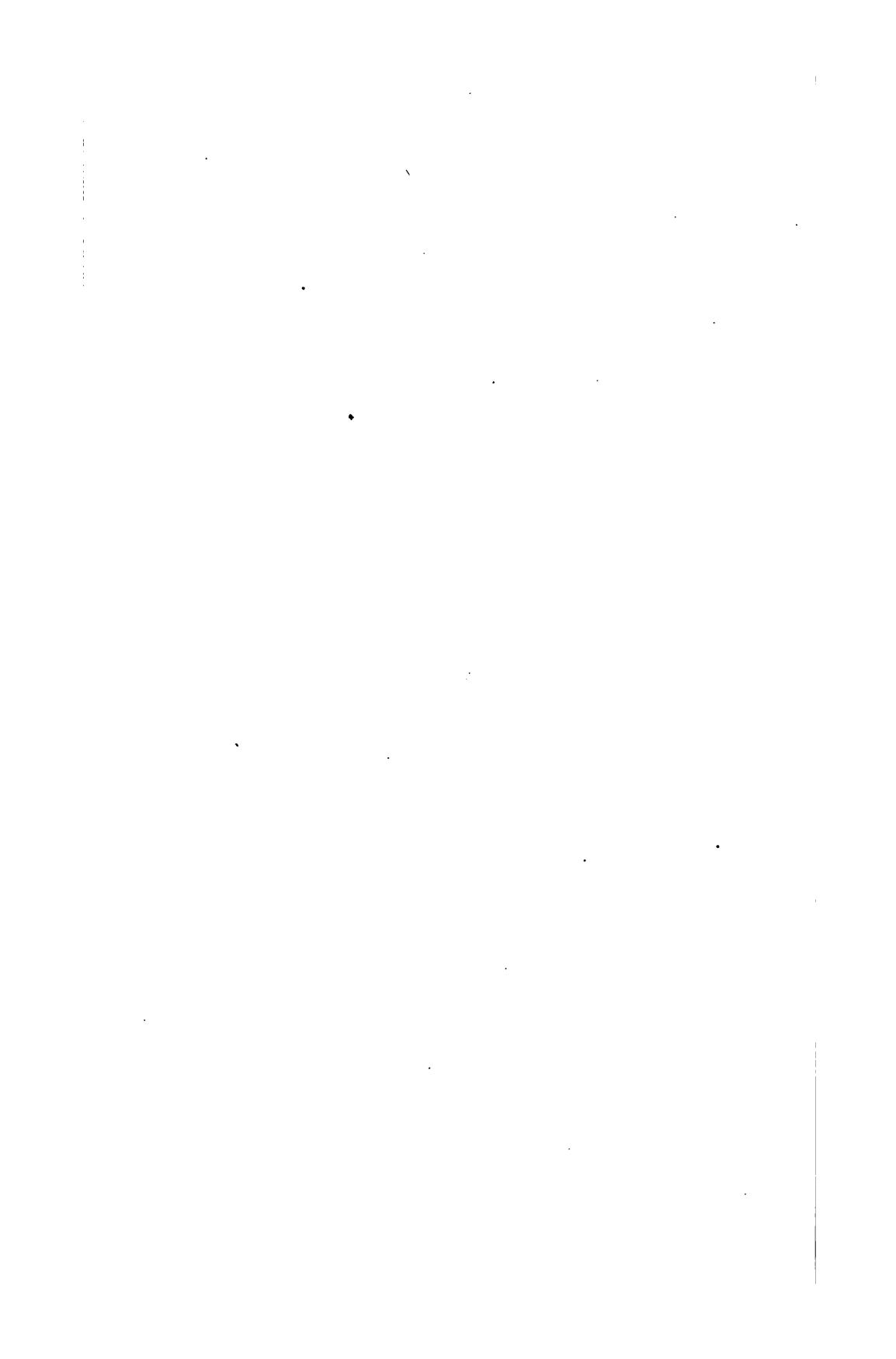
ERRATA.

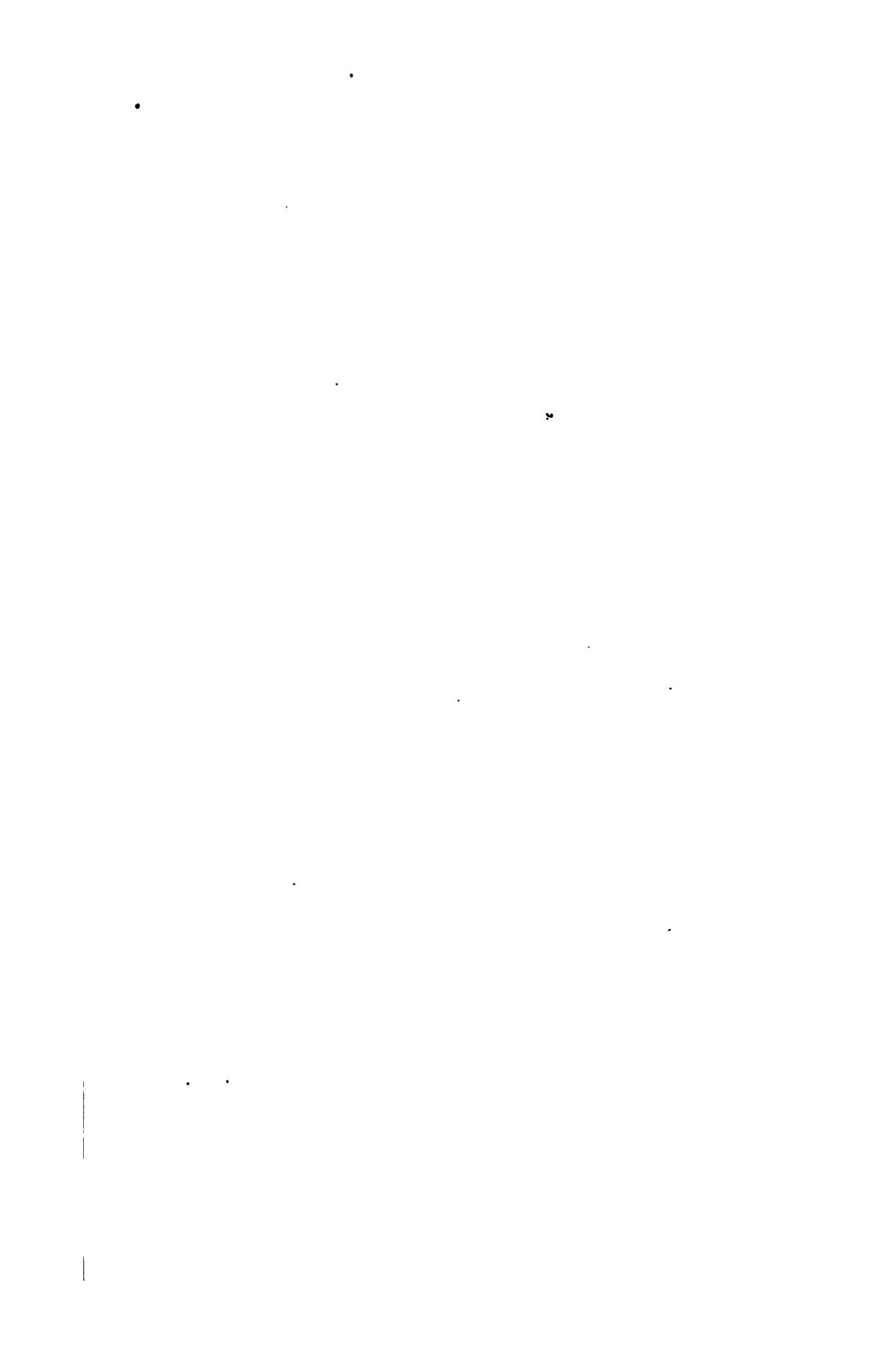
- Page 15. Translation, line 7, for "set-out," read "set-sail."
— ib. Note 62, line 2, for "although" read "as though" or "as being."
— 43. Translation, line 10, dele "blest" at the beginning of the line. This error is in part of the Edition only,—in about 1000 copies, and arose from an oversight of the printer.—The entire passage ought to run thus:—"In other respects, however, I have been a happy man, excepting in my daughters: but in that one I am not felicitous."

In the Translation of the PHÆNOMENON, verse 1771, for "thankless" read "most thankless."

Yard
201
100
C. S.

3 2044 021 020 359

THE BORROWER WILL BE CHARGED
AN OVERDUE FEE IF THIS BOOK IS NOT
RETURNED TO THE LIBRARY ON OR
BEFORE THE LAST DATE STAMPED
BELOW. NON-RECEIPT OF OVERDUE
NOTICES DOES NOT EXEMPT THE
BORROWER FROM OVERDUE FEES.

